

راۑح

به كوردی

ابن قیسم الجوزی

۹/ مصدق محسن

به کام چاپ

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

رؤح

دانانی:

شمس الدین ابن قیّم الجوزیّة

سالی (۷۵۱ کۆچی) کۆچی دواپی کردووه

وهرگیتراپی:

مصدق محسن

ههولیر ۲۰۱۲

یه کهم چاپ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُوزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾
(الإسراء: ٨٥)

(پرسیارت لیّ ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی رُوح (که چی‌هو چۆنه؟) بلیّ: رُوح به‌شیکه له
فرمانی په‌روه‌ردگارم به‌ده‌ست نه‌وه ((من نازانم چی‌هو چۆنه)) و هی‌چ‌تان پیّ
نه‌به‌خسراوه له عیلم و زانست ته‌نها شتیکی که‌م نه‌بیّت)

• بېشه کی:

به ناوی خودای به شننده ی میهره بان

کتیبی (رځ) له بهر ده ستدایه ؟

به ناوی نهو خوا به ی کانگای ره همت و سوزو به زده یه، وه دروودو سه لام برژیته
سهر گیانی دوا بین پیغه مبر، و له سهر نالو بهیت و بنه ماله بهر ژه که ی و گشت
سه حابه و هاوه له کانی.

بیگومان راستی و ناوه پوکی پوچ لهو بابنه تانه یه که وا فیهل هسوف و زاناکانی
شپزه کردووه، وه هموویانی سهرقال کردووه، وه نیستاشی له که لدا بیت نهوانه و
شاعیره کانیش سهرقالن به ماهیه تی پوچ.

نیستاکه ش همر همولده دن- به بی سود- بژ پرده هلدانه وه لهو نهینیه په نهانه
نهرم و نیانه..

رهنگه له بیریان چو بیت یا خود له بیر خویان بهرنه وه نهو فهرموده یه ی خودای
که و ره که له قورثانی پیژدا ده فهرمویت: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ
أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ۸۵) واته: پرسارت لی ده که ن
ده باره ی پوچ، بل ی پوچ به شیکه له فرمانی په روه ردگارم به ده ست نهوه (نازائم
چییه و چونه). نه مه ش ناگاداری و پروون کردنه وه یه که که وا پوچ نهینیه کی خودایی
یهو به ته واوه تی په یه وه سه به خودای پاک و بینگهر د.

وه کتیبی (رځ) کی شه ی پوچ چاره سهر ده کات، ووتنه کانی پیشینه کان و
پاشینه کان هاتووه و جوره کانی پوچ له قورثاندا ناشکرا ده کات، وه باسی ووتنه کانی
زانایانو فیهل هسوفه کان و نهوانه ی قسه ده که ن ده باره ی پوچ، وه باسی نیشانه و
شوینه واری پوچ ده کات، و زور شتی دیکه ش.

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

یه کهم: ژياننامه‌ی ابن القيم^(۱).

پيشه‌وا شمس الدين محمد كورى أبی بكر، أبو عبدالله، الزُّرْعِيّ، الدمشقيّ، الحنبليّ، له سالتى (٦٩١ كۆچى) له ديمه‌شق له دايك بووه، واته: پاش ناشكرا بوونى خاچپه‌رسته‌كان به سالتك. ناوبانگ په‌يداكردنى به (إبن القيم الجوزيه)، چونكه باوكى سه‌ربه‌رشتيارى قوتابخانه‌ی جهوزيه بوو كه‌وا محى الدين يوسف كورى عبدالرحمن الجوزى دايمه‌زراند نه‌ویش له سالتى (٦٥٦ كۆچى) كۆچى دواىى كرد.

شمس الدين ابن القيم له مالىكى خاوه‌ن عيلم و زانست و ناين په‌روه‌ر پيگه‌يشتووه، هه‌ر له منداڵيه‌وه داواى زانستى كردووه، و چووه بۆ ميسر بۆ ده‌ستكه‌وتنى عيلم و زانست. وه هاره‌لۆ هاورپى (شيخى نيسلام) إبن تيميه بووه، و له كانيارى زانسته‌كه‌ى ناوى خواردۆته‌وه، خۆشه‌ويستى نه‌و به‌سه‌ريدا زالبسووه، و هه‌رده‌م له كاره‌كانيدا سه‌رى ده‌خست، وه تيكۆشين و ئيجتیهاده‌كه‌ى وه‌رده‌گرت، (١٦ سال) هاورپيه‌تى كردو له‌گه‌لیدا‌بوو.

• سناپش گردنى زاناڤان به‌سه‌رچدا:

- * إبن كثير ده‌لّيت: (خوينه‌ريكى چاك و خاوه‌ن خوڤه‌وشتيكي به‌رز بوو، زۆر سه‌زى به هاورپيه‌تى ده‌كرد، ئيره‌يى و سه‌اده‌تى به كه‌س نه‌ده‌برد، وه ڤقو كينه‌ى له‌سه‌ر هيچ كه‌سيك نه‌بوو).
- * برهان الدين الزُّرْعِيّ ده‌لّيت: (له ژيڤ ڤووى ناسمانداكه‌س عيلم و زانستى له‌و فراوانتر نه‌بوو)^(۲).

(۱) سبیری ژياننامه‌كه‌ى بكه له: الوافي بالوفيات: ۲ / ۲۷۱، والدرر الكامنة: ۴ / ۲۱، بغية الوعاة: ۱ / ۶۲، هدية العارفين: ۲ /

۱۴۸، الإعلام: ۶ / ۲۸۰.

(۲) شفرات الذهب: ۶ / ۱۶۹.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

* السُّخَاوِي دَهْلِيَّت: (بليمهت، ده مَراست و تينگه يشتوو، وه پيشكه وتوو له فراواني زانسته كهى... سه رۆكى هاوه لآنى اِبْن تيميه بوو، به لكو نهو چاكه يهك بوو له كرده وه چاكه كانى) ^(٣).

• شو بِنه وارى وه عېلم زانسته كهى:

اِبْن الْقِيَم شُونيه واريكى زۆرى بۆ نيمه به جى هيشتوو، وه جيا كرده وه پۆلّين كرده كانى له نيتوان به شه كاندا په سندر و يستراوه، له كاره كانى زۆر پشوو دريژ بوو، ههروهك اِبْن حَجَر ^(٤) واده لِيَّت.

له جيا كرده وه پۆلّين كردنى باسه كاندا له وانه:

* أَحْكَامُ أَهْلِ الذِّمَّةِ.

* إِعْلَامُ الْمَوْقِعِينَ عَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

* إِغَاثَةُ اللَّهْفَانِ مِنْ مَصَائِدِ الشَّيْطَانِ.

* أَخْبَارُ النِّسَاءِ.

* بَدَائِعُ الْفَوَائِدِ.

* تَحْفَةُ الْمُدُودِ.

* رَوْضَةُ الْحَبِيبِ وَنَزْهَةُ الْمُشْتَاقِينَ.

* زَادُ الْمَعَادِ فِي هَدْيِ خَيْرِ الْعِبَادِ.

* الْوَابِلُ الصَّيْبُ مِنَ الْكَلَمِ الطَّيِّبِ.

وه زۆرى تريش له پۆلّين كرده ده گمه نه كانى كهوا سوديكي زۆرى ههيه.

(٣) التاج المكلل: ٤١٩.

(٤) الدرر الكامنه: ٤٠٣ / ٣.

٩٥ ح لِلْإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

• وونئو بۆچوونه کانی زانا بان له باره ی کتیبی رۆح دا:

✽ آلوسی ده لیت: (کتیبیکی زۆر به سووده، به راستی بۆ رۆح گیان ده به خشیت، دل و ده روون پیتی ده گه شیته وه).

✽ بوقاعی ده لیت: (کتیبیکی گه وه به که لکه، شکۆدارو به پرتزه، زۆر به سووده، هیچ شتیک وه کو نه و مانا کانی پۆلین نه کراوه).

✽ الغنیمی ده لیت: (کتیبی رۆح کتیبیکی سهر سور هینه ره ههر که سیك بیه ویت زانستی لیوه فیریبت نه و له که ناری دلنه وایی و پشوری ده روونی و سه قامگیریدا ده بیت).

• دووهم: کتیبی (رۆح)

١- نۆکرای کتیبی (رۆح) ی ابن القیم:

دروستی تیکرای کتیه کان که بۆ دانه ره که ی ده گه پرتیه وه بۆمان ناشکرا ده کات له چوارچیوه ی نه و سهرچاوانه دا که بۆ دانه ره وه رگنێردراوه، وه رگنێران و توێژینه وه که و دانه ره له ژیانیدا به سه ری بردووه.

ئیمه ش لیره دا هه ندی سهرچاوه ده هینه وه که و به نیه بت کتیبی (رۆح) ی ابن القیم بلاو کراوه ته وه، که گه لیک زۆرن، له وانه:

✽ الوافی بالوفیات: ٢ / ١٧٠.

✽ البداية والنهاية: ١٤ / ٢٣٤.

✽ النجوم الزاهرة: ١٠ / ٢٤٩.

وه له و سهرده مه نوێه شدا:

✽ الأعلام: ٦ / ٥٦.

✽ خطط الشام، محمد كرد علي: ٤ / ٥١.

✽ دائرة المعارف الإسلامية: ١٣ / ٤٧٢.

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

٢- يه به ووه پړو گرامه كى:

ابن القيم كتيبه كى بڼ (٢١) كاروبار دابهش كړدووه، وه به گوږه ډرېښي و كورتي و پايه و ووتاره كه جيا كراوه ته وه.

هه نديك له كاروباره كاني بڼ چهند وهرز دابهش كړدووه، وه باسي گياني كړدووه، جا سوودو كه لكى داوه تي و وه ستايي و كارامه يي پتو دياره، باسي گياني زيندووه كانو مردووه كاني كړدووه، وه باسي نيش و نازاري گورو نارامگرتني پړو ه كان ده كات، وه هه روه ها باسي ووته كاني زاناياني كړدووه به ليكولينه وه وه هه لسه نگانديكي سر سوپه يته ر.

٣- چاو گوه و سهر چاوه كاني:

چاو گوه و سهر چاوه كاني ابن القيم گه ليك زور بوون، گرن گرتنيان (قورثاني پړوز) ه ، پاشان (الصحيح) وه (السنن) وه (المسانيد) نووسيوه، وه هه نديك كتيبي ديكي نووسيوه وه (التفاسير) و كتيبي (المنامات) ي ابن ابي الدنيا به جوړيك زوري به له (ابن القيم) ي گواستو ته وه.

• سي يه م: نيش و كاره كانمان له و كتيبه دا

١- له نيوان ژماره يه كه له له بهر گيراوه چاپ كراوه كاندا به راورد مان كړدووه، له وانه دروسته كه يان هه لېږارد ووه و چه سپاند و ومانه.

٢- نايه ته پړوزده كاني قورثاني پړوزو، فرموده كاني پيغه مبه رمان (درودي خواي له سر بيت) دهره يته وه.

٣- هه نديك له ووشه هه له و خيال يه كانمان هه له چن كړدووه ريكمان خستوه، وه نيشانه كاني ژماره كړدني دروستمان بڼي داناره.

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

٤- ناوونيشانه كانغان بۆ وهرزه كان داناوه له نيوان دوو چه ماوه، وهك نه مه { } .
وه له كاروباره كاندا جيامان كردۆتهوه.

٥- هه نديك نيشانه مان داناوه وهك، *** نه مهش به لگهيه له سه ر كۆتايي
هاتني كاروباره كان.

٦- ليكۆلينه وهيه كمان له نهو (كتيبي له بهر ده ستدايه) پيشكesh كردووه.
له خوداي گه و ره ده پاريمه وه نه م كارهم بۆ بنوسيت له ناماده كردني عيلم و
زانستكي به سوود، وه كه لگ و سوود بداته وه، و خوداي گه و ره به پاك و پوختي
بيگيريتيه وه، وه له هه موو كه س شايسته تره ليكي داوا بكه يت، وه هه ر خوشتي
په ياني داوه به وه لام دانه وه.

سوپاس و ستايش بۆ نهو خودايه ي كه وا كۆتايه كه ي هيشتاو به رده وام پي ده كات
..... وه سه ره تايه كه شي كۆتايي نايت سوپاس و ستايش هه ر شايسته ي
خوايه و بۆ خوايه، كه خاوه ن په روه ر دگاري هه موو جي هانيان و هه موو بوونه وه ره.

عبدالرحمن المصطاوي

نوسيو يه تي

به ناوی خوای به نشنده می میهره بان

{ پشه کی گنجه که }^(۵)

سویاس و ستایش بڑ خودای بهرزو مهزن، که کار به جی و زاناو دانایه، میهره بان و لیخوشبووه.

سویاس و ستایش هر شایسته می خوابه و که خاوه و پهره ردگاری همه موو جیهانیان و همه موو بوونه وهره، به خشنده و، دلزقانه، کانگای په حمت و میهره بانیه، خاوه و سرداری پڑوی پاداشت و سزایه، که بیگومان خودای گهره ناده میزادی له ناویشه کی پیکهاتوو له قور به دیهیتاوه، پاشان له جیگه کی پاریزراوو له باردا که (مندالذانی دایکه) له شیوهی نوتفه کی زور بچووکدا دایمه زرانده و، پاشان توه کی کردوه به خو هلواسه ریک (سرمیکوته یه کی) په نگ رهش بڑ نه وانه ی چار دیری و تماشا کارن، پاشان خو هلواسراوه که مان کردوه به پارچه گوشتیک، نه و پارچه گوشتهش به نه ندازه ی پارویه که، نینجا (شیوازی) گوشتپاره که مان گوپیوه به په یکه ری نیسک به شیویه کی جوراو جورو وینه و بابه تی جیاواز بڑ نه و نه و بینا پته و نه و له سر بوه ستیت، پاشان به گوشت په یکه ری نیسکه که مان داپوشیوه هره و که له بهر کردنی پو شاکیک بڑ نه و، نه و سا له شیویه کی تردا دهرمان هیئاوه (که شیوهی ناده میزادی کی ریک و پیکه و پو حی پی به خشراوه)، به راستی خوی مهزن بهرزو پیر و زو موباره که و چاکترین به دیهینه ورو چاکترین دروستکاره.

پاک و بیگهردی بڑ نه و خودایه می که توانا که می همه موو دهسه لاتیکی ته نیوه ته و، و خواست و ویستی نه و خودایه له دروستکاره کان و به پیوه بردنی کاروباره کاند، و

(۵) نه و پشه کیه تریکتین (پشه کیه کانی) شیوازی (ابن قیم) چونکه زور پشه کی دیکه مان بینیره له و کتیه له نسخه چاپکاره کان که و بهراردمان کردوه خودای گهرهش زانتره.

هەر زاتی خۆی تاكو ته‌نیاو خاوه‌ن و سه‌رداری ناسمانه‌كان و زه‌ویه، نه‌وه‌ی بیه‌ویتی دروستی ده‌كات ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (آل عمران: ٦). واته: (نه‌و خودایه زاتیتكه نه‌خشه‌ی پوخسارتان له منداڵدانه‌كاندا ده‌كیشیت چۆن بیه‌ویتی، هیچ په‌رستراوینکی به‌راست نیه‌جگه له‌و خودایه‌و نه‌و زاته‌ بالاده‌ست و داناو كاربه‌جی‌یه).

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، خودای گه‌وره زاتیتكه پاده‌به‌رو شكۆدارو مه‌زنه له وێكچوون یاخود شتێك له وێنه‌ی نه‌ودانیه، وه به‌رزو بی‌هاوتایه‌و دووره له هه‌ر هاوه‌ڵ و یارمه‌تیده‌ریك، وه به‌رزو پیرۆزه له‌باره‌ی له‌یه‌كچوونی دروستكراوه‌كانی، ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشوری: ١١). واته: (هیچ شتێك نیه له‌وێنه‌ی نه‌و زاته، هیچ شتێك له‌و ناچیت هه‌ر نه‌ویش بیسه‌رو بینایه).

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وه چاكترینی {دروستكراوه‌كانه}، و ده‌ستپاك و راستگۆیه له‌سه‌ر نه‌و سروشه‌ی كه بۆی هاتوه، ده‌مراست و تیگه‌یشتوه له‌سه‌ر خواپه‌رستیه‌كه‌ی، وه خوای گه‌وره ناردوویه‌تی بۆ په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی هه‌موو جیهان، و پێشه‌نگی كارو كرده‌وه‌ی چاكه‌كانه، وه راستگۆیه له‌سه‌ر هه‌موو ناده‌میزاد به‌گشتی، بۆیه خودای گه‌وره‌و فریشته‌كانی و پێغه‌مبه‌ره‌كانی سه‌لاواتیان له‌سه‌ر لێداوه، سه‌لا‌ت و سه‌لام و به‌ره‌كه‌ت برژێته سه‌ر گیانی پێغه‌مبه‌رمان محمد ﷺ.

جا نه‌م کتیبه‌ پێكهاتوه له‌سه‌ر بیست و یه‌ك کاروبار (المسألة) ده‌باره‌ی رۆح و نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ رۆحه‌وه هه‌یه.

نایا مردوووهکان دهزانن که زیندوووهکان سهردانیان دهکهن و

وه سه لامیان لی دهکهن یا خود نا؟

ابن عبدالبر دهلیت: ده رکه وتوو له پیغه مبهري عليه السلام که فهر مرویه تی: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُرُّ عَلَى قَبْرِ أَخِيهِ كَانَ يَعْرِفُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَسْلُمُ عَلَيْهِ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ رُوحَهُ حَتَّى يَرِدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ).^(۶)

واته: (هیچ موسلمانیک نیه کهوا به لای گوړی برایه کهیدا تیپه ریټ که له دونیادا دهیناسی کاتیک سلهامی لیده کات نیلا خودای گه وړه روحه کهی بز ده گه ریټیسه وه تاوه کو وه لامی سه لامه کهی ده داته وه). نه مهش ده قیکه کهوا دهیناسیت و وه لامی سه لامه کهی ده داته وه.

له ههردوو سه حیحه کهدا له باره ی نهم حه دیسه ی پیغه مبهري (درودی خوی له سهر بیت) چند روویه کی جوړاو جوړی هیه: نه مهش په یوه ندی به غه زای به دروه هیه کاتیک کافره کان لهو شه رده دا ده کوژرین، له (قلیب) پییان ده گات، پاشان له سهر لاشه کانیان ده وهستی و به ناوه کانی خزیان بانگیان ده کات: (نه ی فلانی کور ی فلان، وه یان فلانی کور ی فلان، یان نه وه تان بینی که خودای نیوه به پراستی په پمانی به نیوه دابوو؟ چونکه من نه وه من بینی که خودای من به پراستی به لیټنی پی دابووم). جا نیامی عمر به پیغه مبهري ووت: نه ی پیغه مبهري خوا، تو قسه له گهل کی ده کهیت له کاتیکدا نه وانه لاشه کایان بوگه نی کردوه، جا پیغه مبهري عليه السلام فهر مروی: (وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعُ لَمَّا أَقُولُ مِنْهُمْ وَلَكِنْهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ جَوَابًا).^(۷) واته: (سویند بهو که سه ی به حهق منی ره وانه کردوه نیوه له وانه باشر گویتان لی نیه که چیان پی ده لیټم به لام نه وان ناتوان وه لام بده نه وه).

(۶) سمیری: فیض القدر: ۵ / ۴۸۷ بکه.

(۷) موسلم و یوایه تی کردوه (۲۸۷۴)، وه سمیری: فتح الباری: ۷ / ۳۰۰ بکه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر له پیتغه مبهەر ﷺ وەرگیراوه که فەرموویهتی: (أَنْ الْمَيْتَ يَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِ الْمَشِيعِينَ لَهُ إِذَا انْصَرَفُوا عَنْهُ) ^(٨). واته: (مردوو گوئی له دهنگی نهعلی نهو کهسانهیه که ناشتوویانه له کاتی بهجی دههیلن).

وه پیتغه مبهەر ﷺ نومهته کهی پاسپاردوو که سهلام له نهعلی گۆرستان ده کهن واهامیان لی بکهن وه نهوهی قسهیان له گهل ده کهن: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ) ^(٩). وه نهم قسهیهش بو یه کیکه کهوا گوئی لیبتت و عهقلی ههبتت، سه رهپای نهوهش نه گهر نهم قسه کردنه له پلهو پایهی قسه کردن له گهل که سیکی ونبوو، ویتگیان بیت.

پیشینه کان هه موویان کوکن له سه ره نهم پایه، وه زۆر نیشانهی یه که بهدوای یه کذا لهو بارهیهوه ده رکوتوو بهوهی کهوا کهسی مردوو ههست به سهردانی کهسیکی زیندوو ده کات بو لای و مژدهشی پی دهدات.

أَبُو بَكْرٍ عَبْدَ اللَّهِ كُورِي مُحَمَّدٌ كُورِي عُبَيْدِ بْنِ أَبِي الدُّنْيَا لَهُ كَتِيبِي (الْقُبُورِ) ^(١٠). له بهشی زانین و ههست کردنی مردوو کان به سهردانی زیندوو کان ده لیت: محمد کوری عون بو نيمی گیراپهوه، کهوا یحیی کوری یمان بو مانی گیراپهوه، له عبدالله ی کوری سمان، له زهیدی کوری أسلم، نهویش له عائشه ﷺ ده لیت: پیتغه مبهەر ﷺ ده فەرموویت: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَزُورُ قَبْرَ أَخِيهِ وَيَجْلِسُ عِنْدَهُ إِلَّا اسْتَأْنَسَ بِهِ وَرَدَّ عَلَيْهِ حَتَّى يَقُومَ) ^(١١). واته: (هیچ پیاویک نه کاتیک سهردانی گۆری برا کهی ده کات و له لای داده نیشیت نیلا هۆگری ده بیت و گوئی لی ده گریت تاوه کو هه لدهستیت).

(٨) سهیری: فتح الباری: ٣/ ٣٠٤، مسند أحمد: ٢/ ٣٤٧ بکه.

(٩) موسلم ریوایهتی کردوو.

(١٠) سهیری: سیر أعلام النبلاء: ١٣/ ٤٠٦، وه هبة العارفين: ١/ ٤٤٢ بکه.

(١١) شرح الصدور: ٢٧٣.

٩٥ ح لِلإِئْن قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

محمد کوری قدامة الجوهری بۆمانی گێرایهوه، کهوا معن کوری عیسی القزاز بۆی گێرایینهتهوه، نهویش له هشام کوری سعد بۆی گێرایینهوه، نهویش له زهید کوری أسلم، نهویش له نهبو هوریره رضی اللہ عنہ دهلیت: نهگەر پیاویک بهلای گۆری براکهیدا تیپهپریت و بیناسیت جا سهلامی لسی بکات نهوا نهویش وهلامی سهلامهکهی دهاتهوهو دهیناسیتتهوه، بهلام نهگەر بهلای گۆری کهسیکدا پروات و نهیناسیت جا سهلامی لیبکات نهوا مردوه که سهلامهکهی وهردهگریتهوه. ^(١٢)

محمد کوری الحسین بۆمانی گێرایهوه، کهوا یحیی کوری بسطام المصغر نهویش گێرایتیتهوه، کهوا مسمع بۆ منی گێرایتهوه، کهوا پیاویک له بنهمالهی عاصم المجدری دهلیت: من له خهومدا پاش مردنی به دوو سال عاصم المجدری له خهودا بیینی، پیم ووت: نهی تۆ نه مردووی؟ ووتی: بهلی. جا پیم ووت: نهی تۆ له کویتی؟ ووتی: سویند بهخوا من نیستا له باخیک له باخهکانی بهههشتم، من و یهکیک له هاره له کام هه موو شهوانی ههینی و چیشتهنگاوه کهی کۆ دهینهوه له گهڵ بکر بن عبدالله المزنی، جا ههوالی نیوهم پی راده گهیهنیت، ووتی: ووتم: لاشه کانتان یان رۆحه کانتان؟ ووتی: نهی هاوار، لاشه کان تووشی کارهسات و گرفتار بوون به لکو رۆحه کان بهیه کتر دهگن. ووتی: ووتم: جا نیوه دهزانن کاتیک ئیمه سهردانان ده کهین؟ ووتی: بهلی دهزانن رۆژانی ههینی ههر هه مووی، وه رۆژانی شه مه تاوه کو هه لاتنی رۆژ، ووتی: ووتم: جا چۆن جگه له رۆژه کان نهم رۆژه ههرهه مووی؟ ووتی: نهمه ده گه پیتتهوه بۆ چاکه و گه ورهیی رۆژی ههینی ^(١٣).

محمد کوری الحسین بۆی گێرایینهوه، کهوا بکر کوری محمد بۆی گێرایهوه، نهویش دهلیت جسر القصاب بۆ نیمه ی گێرایهوه ووتی: هه موو به ره به یانی شه مووان له گهڵ محمد کوری واسع ده بووم تا ده هاتینه ناو گۆرستان جا له سه ر گۆره کان

(١٢) سرجاوهی پیتشو: ٢٧٣.

(١٣) سعیری المنا مات (٥٨) لابن أبي الدنيا بکه.

۹۶ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

دەوستان، ئەوسا سەلامیان لى دەكەين و دوعايان بۆ دەكەين، پاشان ئەوى بە جى دەهیلن، ئىنجا پۆژىك ووتى: ئەى ئەگەر ئەو پۆژە سوو دووشەم! ووتى پىي راگەياندوم كەوا مردووەكان دەزانن پۆژانى ھەينى و پۆژىك پىش و پۆژىك دواى ئەو خەلگى سەردانىان دەكەن.

دەلىت محمد بۆي گىپراپەو، ئەویش دەلىت عبدالعزىزى كورى أبان بۆمى گىپراپەو ووتى: سفيان الشوري بۆ ئىمەى گىپراپەو ووتى: سەبارەت بە ضحاك قسەى بۆ من كردو ووتى: ھەركەسىك پۆژى شەمە پىش پۆژ ھەلات سەردانى گۆپىك بكات ئەوا مردووەكە دەزانىت كە سەردانى كردوو، جا پىيان ووت: ئەمە چۆن دەبىت؟ ووتى: ئەمەش بۆ گەورەيى و پلەو پایەى پۆژى ھەينى يە^(۱۴).

خالد كورى خلاش بۆ ئىمەى گىپراپەو، ئەویش دەلىت جعفر كورى سلیمان بۆمانى گىپراپەو، ئەویش لە أبى التياح ووتى: مطرف دەچو بۆ يابان، جا ئەگەر ئەو پۆژە ھەينى بووايە بەشەو دەپۆشت ووتى: گوتم لە أبا التياح سوو دەيووت: بە ئىمەى راگەياند كەوا جى دەستى قاچى ئەو پووناك دەبۆو، ئىنجا ئەو شەو دەمايەو ھەتا ئەگەر ھاتوو لەلای گۆرستانىش بوایە لەبەر خەواتن وەنەوزى دەداو لەسەر ئەسپەكەى سەرى دەلەراپەو، جا ئەھلى گۆرستانى بىنى ھەموو خاوەن گۆپىك لەسەر گۆرەكەى دانىشتوو، جا ووتيان: ئەو (مطرف) پۆژانى ھەينى دىت، ووتى: ئايا ئىو لەلای خۆتان دەزانن پۆژى ھەينى يە؟ ووتيان: بەلى، وە دەشزانن كاتىك بالتەدە بىرەدا دىت چى دەلىت ووتى: چى دەلىت؟ ووتيان: دەلىت: سەلام سەلام^(۱۵).

محمد كورى الحسين بۆمى گىپراپەو، ئەویش دەلىت عىمى كورى أبى بكىر بۆمى گىپراپەو، دەلىت الفضل كورى موفق كورى خالى سفيان كورى عىينە ووتى:

(۱۴) سەبىرى: أحوال القبور، لابن رجب: ص ۲۰۳ بکە.

(۱۵) شرح الصدور: ۳۰۰.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

كاتيڭ باوكم مرد زۆر خەمبارو دلگير بووم، بۆيە هەموو پۆژى دەچرومە سەر قەبرەكەى، دوايى بە ويستى خوا لەم بارەيەو كەمتەرخەمىم كرد، نىنجا نووستم، جا بينىم هەروەك چۆن گۆڤى باوكم بكرىتەو، وەك ئەو وەبىت لە گۆڤەكەى دانىشتبىت و كفنەكەى لەخۆى ئالاندبوو وەك ديمەنىكى مردوو ووتى: وەك ئەو وەبوو كاتىڭ بينىم دەگريام، ووتى: ئەى كۆڤەكەم، بۆ ئىستا كەم دىتت بۆ لام؟ ووتم: ئايا تۆ دەزانىت كە من دىم بۆ لات؟ ووتى: هىچ جارێك نەهاتوى ئىللا من زانىوومە، وە هەر جارێك دىتت بۆ لام من پابەند دەم بە تۆ وىتت دل خۆش دەم، وە بە دوعاى تۆ دەورو پشتم لە سەرم ئاسان دەبىت ووتى: لەو پۆژەو زۆر دەچرومە لای^(١٦).

دەئىت محمد بۆمى گىڤايەو، ئەویش دەئىت بىحى كۆڤى بسطام بۆمى گىڤايەو، ئەویش لە عثمان كۆڤى سورة الطفاوي ووتى: داىكى لە ئافرەتە خواپەرستەكان بوو، كەوا پىيان دەووت: پراپە واتە ئافرەتى ئايندار، ووتى: كاتىڭ مردن لىتى ئزىك بوو، سەرى بۆ ئاسمان بەرز كردهو، ووتى: ئەى پاشەكەوت و كاركردهو، كەم، وە ئەو پشتم پى بەستوى لە دۇنياو پاش مردنم، لەكاتى مردندا خەجالت و شەرمەزارم نەكەيت، و لە قەبرەكەم نەمكەيتە درندەو كىتۆ، ووتى: جا ئەو ئافرەتە مرد، بۆيە هەموو پۆژانى هەينى دەچرومە لای، دوعام بۆ دەكرد، و داواى لىخۆشبوون لەوى و لە ئەهلى گۆڤستانەكەم دەكرد، پۆژىڭ لە خەودا بينىم، پىتم ووت: داىكە تۆ چۆنىت؟ ووتى: ئەى كۆڤەكەم بەراستى مردن ئەشكەنجەو ئازارىكى زۆرى هەيە، بەلام من سەپاس بۆ خدا لە بەرزەخىكى زۆر بەرزوم بە پەيخان فەرش كراو، وە گۆلى سوندسو درەوشاو دەكەينە سەرىنى خۆمان تاو، كۆ پۆژى زىندوبوونەو جا پىتم ووت: ئايا پىتۆستىت بە شتىڭ هەيە؟ ووتى: بەلى، ووتم: چيە؟ ووتى: ئەو سەردانى ئىمەت دەكردو دوعات بۆ دەكردين وازى لى مەهينە،

(١٦) سەرچاوى پىشوو ٣٠١.

چونکه من مزدوم پیّ دهریّت به هانت له پړژانسی هینی. و پیّم ده لّین هی نافرتهی خواپه رست نهوه کوره کته قه بولمان کرد، جا دلخوښ ده یم، وه ههروه ها مردووه کانی دهوروشتیشم به هانت دلخوښ ده یم.^(۱۷)

محمد کورپی عبدالعزیز کورپی سلیمان بزماني گټرپايه وه، نه ویش له بشير کورپی منصور، ووتی: کاتيک سرده می په تاي تاعوون بوو پياويک هه بوو جياواز بوو له خه لکي بزم چوونه سر گوزستان، له کاتي نوږي سر مردوو ناماده ده بوو، کاتي نيواره ش داده ات له بهر ده رگاي گوزستان ده وه ستا، جا ووتی: خودای گه وره به دلته نگی و به زه یی غوريه تيتان ده زاني و له بيژاري زبان گهيانندن بتان پاريزيت، وه کرده وه چاکه کانتان قه بوول بکات، له م ووشانه زياتر هيچی تری به وانه نه ووت. ووتی: نهو شه وم له وي به سر برد، جا چوومه وه ماله وه، نه چوومه وه لای نه هلی گوزستان دوعا بکه م هه روه ک پيشتر دوعام ده کرد ووتی: له و کاته دا نوو ستم خه لکيکی زور هاتنه لام، ووتم: نيوه کين و چ پيوستيه کتان هيه؟ ووتيان: نيمه نه هلی گوزستانين ووتم: جا چ پيوستيه کتان هيه؟ ووتيان تو له کاتي چوونه وه ت بزم ماله وه دياريت پيشکه ش به نيمه کرد ووتم: نه م دياربانه چ بوون؟ ووتيان: نهو دوعايانه ی کهوا ده تکرد ووتی: ووتم: من جاريکی تر ده گه ريمه وه. ووتی: له وسا که وه هيچ کاتيک وازم له وي نه ده هيتا^(۱۸).

محمد بزمی گپڙايو، ٺهويش له احمد ڪوري سهيل، ٺهويش له رشيد ڪوري سعد، ٺهويش له پياويڪ، ٺهويش له يزد ڪوري حبيب ڪهوا سليم ڪوري عمير به لاي گورستان ٽيپهري تهنگه تاوي ميزگردن بوو، هندن ٽيڪ له هاوڏاني پٽياني ووت: کاتيڪ ليڙه له سهر گورستانه ڪه دانيشتم ميزم ڪرد بهناو هندن ٽيڪ له ڪه ليڙه ڪان جا گرياو ياشان ووتي: پاڪو بيگهردى پڙ ٺهو خودايه، سوڻند به خوا من

(۱۷) سرچاوہی ییشور: ۳۰.

(۱۸) سرچاوہی پیشور: ۴۰۰.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئەوئەندەى شەرم لە مردووئەكان دەكەم ئەوئەندەش شەرم لە زیندووئەكان دەكەم، جا ئەگەر بهاتبا مردوو هەستى بەمە بکردایە ئەوا شەرمى لەو كارە دەکرد.

وہ پایگەیانندووہ کەوا مردو هەست بە نیش و کارى خزم و خوشك و برا زیندووہکانى دەکات، عبدالله کورى المبارك ووتى: ئور کورى یزید بۆمى گێراپەوہ، ئەویش لە إبراهيم، ئەویش لە أبى أيوب ووتى: کارو کردەوہى زیندووہکان لەسەر مردووہکان پەنگ دەداتەوہ، ئەگەر بینیان ئەم کارە چاکە ئەوا مردووہکان دلخۆش دەبن و مژدە دەدەن، وە ئەگەر خراپەیکیان بینى دەلێت: توو خودا پێداچوونەوہى پێبکە^(١٩). وە ابن أبى الدنيا باس دەکات، لە أحمد کورى بن أبى الحوارى ووتى: محمدى برام بۆى گێرامەوہ ووتى: عباد کورى عباد چوہ لای إبراهيم کورى صالح کە ئەو لە فەلەستین بوو، جا ووتى: ئامۆژگاریم بکە، ووتى: بەچى ئامۆژگاریت بکەم خودای گەورە کارو کردەوہت چاک بکات؟ پێى راگەیاندم کەوا کارو کردەوہى زیندووہکان لەسەر خزمى مردووہکان پەنگ دەداتەوہ، سەیرە چۆن کارو کردەوہت لەسەر پێغەمبەرى خودا ﷺ کارىگەر دەبێت^(٢٠). جا إبراهيم ئەوئەندە گریا تاوہکو پیشى تەر بوو.

إبن أبى الدنيا ووتى: محمد کورى الحسين بۆ منى گێراپەوہ، ئەویش لە خالد کورى عمرو الأموي، ئەویش دەلێت صدقە کورى سليمان الجعفرى بۆمانى گێراپەوہ ووتى: هەندیک کارو کردەوہى ناشیرینم هەبوو، جا باوکم مرد، زۆر پەشیمان بوومەوہ لەوہى کە کردبووم، ووتى پاشان من لە پێى راست لام داوہو هەلخلیسکا بووم، جا باوکم لە خودا بینى، ووتى: ئەى کورەکەم، من هیچ دلخۆش نیم بە تۆ، کارو کردەوہکانت لەسەرمان پەنگ دەداتەوہ ئێمە کارەکەى تۆمان بە کارو کردەوہى پیاوچاکان دەشوبهاند، کەچى ئەم جارە شەرمم لەو کردەوہت دەکردەوہ

(١٩) سميرى: المناجات، لابن أبى الدنيا: ٢١ بکە.

(٢٠) شرح الصدور: ٣٤٣.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر شه‌رمی‌کی زۆریش، جا مردوو‌ه‌کانی ده‌ور و پشتم خه‌مبار نه‌که‌یت و منیش شه‌رمه‌زار نه‌که‌یت، ووتی: له‌وسا که‌وه نه‌مه‌م گوێ لیبوو که له‌ کوفه‌دا دراوسیم بوو- له‌ دو‌عاکانیدا ده‌یووت: به‌خودای گه‌وره‌ پوو له‌ ده‌رگات ده‌که‌م له‌جیاتی نه‌و لیت ده‌پارتمه‌وه که‌وا گه‌رانه‌وه‌ی بۆ نیه‌و که‌مه‌تر خه‌م نايم له‌ کارو کرد‌وه‌ی چاک نه‌ی چاکه‌کاری چاکه‌کاران و نه‌ی چاک‌ترین به‌زه‌یی و له‌ هه‌موو که‌س به‌خشنده‌تر^(٢١).

نه‌مه‌ش باب‌ه‌تی که‌ شوینه‌وارێکی زۆری لای سه‌حابه‌کان به‌جی هێشتوو‌ه، هه‌ندێک له‌ نه‌نسا ره‌کان که‌ خزمی عبدالله کورێ رواحه‌ بوون ده‌یووت: نه‌ی خودای من په‌نا به‌تۆ ده‌گرم له‌ کارو کرد‌وه‌یه‌ک که‌ عبدالله ی کورێ رواحه‌ پیتی شه‌رمه‌زار بکه‌م، نه‌مه‌ش له‌و کاته‌ی ده‌یگوت له‌پاش شه‌هیدبوونی عبدالله ی کورێ رواحه‌ بوو^(٢٢).

نه‌مه‌ش به‌سه‌ که‌وا ناوی بنیین میوان سه‌لام له‌ میوانداری بکات، هه‌لبه‌ته‌ نه‌وان هه‌ست ده‌که‌ن کاتی که‌ میوانه‌ که‌ به‌ناوی خۆیان بانگیان ده‌که‌ن، چو‌نکه‌ نه‌گه‌ر میواندار نه‌زانیت که‌وا یه‌کی که‌ سه‌ردانی ده‌کات بانگ ناکات و بلێت: سه‌ردانی کرد‌وو‌ه، نه‌مه‌ش شتیکی ره‌واو ماقووله‌ که‌ یه‌کی که‌ سه‌ردانی یه‌کی که‌ ده‌کات له‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌و گه‌لاند، وه‌ هه‌روه‌ها سه‌لام لێکردن له‌وان، چو‌نکه‌ سه‌لام کردن له‌سه‌ر یه‌کی که‌ هه‌ست نه‌کات و نه‌زانیت له‌وه‌ی که‌ سه‌لامی لێ ده‌کریت نه‌مه‌ شتیکی مه‌حاله‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئومه‌ته‌که‌ی خۆی فێر کرد‌وو‌ه نه‌گه‌ر هاتوو سه‌ردانی گۆرستانه‌کان بکه‌ن ده‌بیته‌ بلێن: (سَلامَ عَلَیْکُمْ أَهْلَ الدِّیَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُسْلِمِیْنَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللّٰهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ، یَرْحَمُ اللّٰهُ الْمُسْتَقْدِمِیْنَ مِنَّا وَمِنْکُمْ

(٢١) میزان الاعتدال: ١/ ٦٣٥.

(٢٢) شرح‌الصدور: ٣٤٣.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

والمستأخرين، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ^(٢٣). واته: (سهلامی خواتان لی بیت نهی خاوهن مال له نیماندارانو موسلمانان، وه نیمهش به وویستی خوی گهوره پیتان دهگهین بهزهیی خوی گهوره له پیش نیمه دا بیت و نهوی له دوی نیمهش دیت، داوا له خوی گهوره دهگه له نیمه و نیمهش خوش بییت).

نهو سهلام کردنهو قسه کردن و بانگکردنه بۆ یه کیکه که بوونی هه بییت و گوئی بگرییت و قسه بکات و نهقلی هه بییت و وه لام بداتهوه، نهک سهلام له که سیک بکهیت و نهوی سهلامی لی دهگرییت نه توانییت وه لام بداتهوه، وه نهگه پیاویک دوعای بۆ یه کیک له خزمه کانی بکات و بیبینن وه بزنان که نه مه دوعای بۆ کردوون نهوا پیی دلخوش ده بییت.

یزید کوری هاپون ده لییت: کهوا سلیمان التیمی پیی راگه یاندووین، نهویش له ابي عثمان النهدي کهوا این ساس رۆژیک له گهل جهنازه که ده رچوو وه جلیکی سوك و سادهی له بهردابوو، پاشان له قهبره که بوونهوه، ووتی: جا دوو رکعت نویژم کردوو پاشان شام خسته سه ر قهبره که، سویند به خوا کهوا دلیم به ناگا هاتهوه و گویم له دهنگیک بوو له ناو قهبره که هات: ناگات لیم بیت نه زیه تم مه ده چونکه نیمه قومیتکن کارو کردهوه ده کهن به لام نازانن، کهچی نیمه ده زانین به لام کار ناکهین، وه کارو کردهوه کاتم وهکو نهو دوو رکعتیهی تۆیه لای من له نهوها نهوها خوشه ویستره، نه مهش نهوه ده گهیه نییت که مردوو یهک زانیوو یه تی به پالده نهوهی پیاویک له سه ر قهبره کهی وه به دوعا کردنی له بۆ مردوو که^{٢٤}.

وه ابن أبي الدنيا ده لییت: الحسين کوری علي العجلي بۆمی گیرایه وه، نهویش له محمد بن الصلت بۆی گیراوه ته وه، نهویش له إسماعيل کوری عیاش، له ثابت کوری سلیم، أبو قلابه بۆی گیراوه ته وه و ده لییت له شامه وه به ره و به سه ره ده چووم، له

(٢٣) مسلم (٩٧٤) و ابن ماجه (١٤٤٧) و روايتيان کرده.

^{٢٤} - شرح الصدور: ٢٨٤

گۆرستانىڭ دابەزىم، تارەتى خۆم كىردو دوو پىكەت نوپىش بەشەو كىرد، پاشان سەرى خۆم لەسەر قەبرىڭ دانائو نووستىم، پاشان بەناگا ھاتمەو، كەوا خواوھى قەبرەكە سكالاي لە من دەكردو دەيووت: لە شەويە تو مەنت ئەزىت داو، پاشان ووتى: ئىو كارو كىردەو دەكەن بەلام نازاننو بى خەبەرن، بەلام ئىمە دەزانن كەچى تواناي ئىشكردغان نى، پاشان ووتى، ئەو دوو پىكەتەى ئىو كىردان خىرى زىاترە لە دونىاو ئەوئى تىيەتى، پاشان ووتى: خوا پاداشتى ئەھلى دونىا بە خىر بەداتەو، سەلامى ئىمەيان پى رابگەيەنن، لە كاتىڭدا بە دوكانىيەو دىنە لاي ئىمە نورو پروناكيان ئەوئەندەى چىكانە.

حسین العجلی بۆمى گىراپەو، ئەوئى لە عبدالله كۆرى غىر، ئەوئى لە مالک كۆر مغول، لە منصور، ئەوئى لە زىد كۆرى ھەب، ووتى، دەرچوم بەرەو گۆرستانىڭ لى دانىشتىم، پاشان پىاويكىش ھاتە لاي گۆرپىڭ دەستكارى كىردو پىكى خست، پاشان ھاتە لاي من، جا دانىشت، دەئىت: ووتى: ئەو گۆرپە ھى كى يە؟ ووتى: ھى براكەمە پىم ووت: براكەت؟ ئىنجا ووتى: لە پىناوئى خودا برامە لەكاتى نووستىمدا لە خودا پىنم، جا ووتى: فلان لە خەوتا پىنم! سويسو ستايش بۆ خوداى ھەموو جىھان، ووتى: مەنىش پىم ووت: چونكە من دەتوانم پىم بلىم تو من لە دنياو ئەوئى تىيەتى خۆشەويستى، پاشان ووتى: ئايا نابىنىت كاتىڭ من دەئىژن، فلانەكەس ھەستاو دوو پىكەت نوپىشى كىرد، چونكە من دەئىت بتوانم دوغايان بۆ بىكەم چونكە ئەو بۆ من لە دونىاو ئەوئى تىيەتى خىرى زىاترە. دەئىت أبوبكر التیمی بۆمى گىراپەو، ئەوئى لە عبدالله كۆرى صالح، ئەوئى لە اللیث كۆرى سعد، ئەوئى لە حمید الطویل كەوا بۆ گىراپەو، لەمطرف كۆرى عبدالله الحرشی، ووتى: لەسەردەمى ئەودا لەگەل الربیع دەرچووين، جا ووتى: پۆزى ھەينى دەدەچىن بۆ پىننى ئەو دەشتو دەر، پىگاگەمان كەوتە سەر گۆرستانىڭ ووتى: جا چوئىنە ناو و جەنازەيەكمان لەناو گۆرستانەكە پىنى، ووتى:

٩٥ ح لِلإِبنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

با بهديار نهو جه نازه يه وه بين، تۆزتيك بهدياري وه ستاين، ووتی: ئينجا چوومه لايهك له نزيك گۆره كه، دوو ركعت نوێژم به سووكی كرد كه له پاك و بينگهرديه كهی زۆر پازي نهبووم، پاشان زۆر خهوم هات و خهوالوو بووم خاوهنی گۆره كهم بيسي قسهی له گهلم ده كرد، ووتی: تۆ دوو ركعت نوێژت كرد له پاك و بينگهرديه كهی پازي نهبووی؟ ووتم: هه ناوا بوو؟ ووتی: كارو كرده وه ده كهن به لام نازانن، كه چي ئيمه ده زانين به لام ناتوانين كار بكهين، نه گهر من بمتوانيايه دوو ركعتم وهك دوو ركعت ته كهی تۆ بكردايه نهوا بۆمن خيři له دونيا و نه وهی تيايه تی به تينكراپی زياتر بوو، جا ووتم: نه وانه كيّن له ناو نهو گۆرانه؟ ووتی: هه موويان موسلمانن، و هه موويان كاری خيريان كردوه،

ئينجا ووتم: نهی كي ليره له هه موويان باشتره؟ نهو ئيشاره تی بۆ قهبريک كرد، ئينجا به خۆم ووت: نهی خودايه دهی بهينه بۆم قسهی له گه لدا ده كهم. ووتی: كورپيكي گهنج له قهبره كه هاته ده ره وه، پيم ووت: تۆ ليژدا له هه موويان باشتری؟ ووتی: نه وان وا ده ئين، ووتم: نه م شته چاكه ت به چي ده سكه وتوه، سویند به خوا لهو ته مه نه بچو كه هيچی وات لی نابينم كهوا بليّم: نه م كاره چاكه يه ت به حه ج و عه مه ره جيهاد له پيناوی خوداو كارو كرده وهی چاك ده سكه وتبيّت؟ ووتی: تووشی زۆر كار ه سات و ناخوشي هاتم به لام سه برم له سه ري دا گرت، نه مه ش نهو گه وه يه له مه دا ده بينم^(٢٤).

نه مه ش له سه حيدا جيگيرو سه ليندراوه كهوا مردوو هاوړي و هوگري نهو كه سانه ده بيت كه له گه ليدا ده بن تاوه كو پاش ناشتی.

موسلم له سه حيه كهيدا له و ته يه كي عبدالرحمن كورپي شماسه المهري ده ليت: چوينه سه ردانی عمرو كورپي عاص، نهو له كاتيكد لا سه ره مه رگ دا بوو، زۆر ده گريا، جا رووی خۆی بۆ لای ديواره كه وه رگيڻا، تاوه كو كورپه كهی پيی ووت:

(٢٤) سه رجاوهی پيشوو: ٣٦٤.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

باوکه گیان بۆچی ده گریته؟ نهی پیغمه مبهری خودا ﷺ مژدهی نهو شتانهی پی نه داویت؟ پرووی خۆی وهر گیتراو ووتی: باشتین شت کهوا خۆمانی بۆ ناماده بکهین نهو هیه که بلین (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) من کاتی خۆی له سهر تاریکایدا بووم، منتان بینی که هیچ کهسیک له من تووندترو زیاتر رقی له پیغمه مبهری خوا ﷺ نه ده بووه، زۆر ههزم ده کرد که شوینه کهیم بدۆزبایه وه نهو کاته ده مکوشته، نه گهر له سهر نهو حالته بمردهایه نهو له نه هلی دۆزه ده بروم، جا کاتیک خودای گهوره نیسلامی له ناو دلم جیگیر کرد به پیغمه مبهر ﷺ گه یشتیم، و وتم: ده ست درێۆکه با په یمانت بده می، جا پیغمه مبهر ﷺ دهستی راستی درێۆ کرد، ووتی: جا ده ستیم گوشتی، پیغمه مبهر ﷺ فرمووی: (مَالِكِ يَا عَمْرُو؟) واته: (نهو چیه نهی عه مرو؟) ووتی: و وتم: ده مه ویت مه رج دابنیم پیغمه مبهر (درودی خۆای له سهر بیت) فرمووی: (تشرط ماذا) واته: (مه رجی چی داده نیت؟) و وتم: کهوا لیم خۆش بیت، فرمووی: (أما عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَأَنَّ الْهِجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا، وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟) واته: (نایا نه ترانیروه کهوا نیسلام نهو کارو کرده وانهی پیش له ناو ده بات، و کۆچکردنیش نهو کارو کرده وانهی پیش خۆی له ناو ده بات، و هه جکردنیش نهو کارو کرده وانهی پیش خۆی له ناو ده بات؟) وه هیچ کهسیک بۆ من له پیغمه مبهر ﷺ خۆشه وستر نیه، و هیچ کاتیک نهو له پیش چاوه کاڼم وون ناییت، وه هه رگیز نه مده توانی رپزو گه ورهیی نهو له چاوه کاڼدا پر بکهیم، نه گهر له سهر نهو حالته ش مردم له خودا ده پارپمه وه کهوا له نه هلی به هه شت بم، وه نه گهر پرسیاریشم لیبرکیت کهوا وه سفی بکهیم ناتوانم چونکه چاوه کاڼم پر له بینینی نهو نه بوو، پاشان هه ندیک شتمان ههیه نازانم حالمان چۆن ده بیت تیدا، جا نه گهر من مردم نهو شیوه و لاوانه وه ناگرم بۆ دروست مه کهن، نه گهر منیشتان به خاک سپارد نهو خۆلم به سهردا بکهن و به پیتی توانا له ده وره م راوهستن و قوربانیه ک سهر بپرن و گوشته کهی

٩٥ ح لِلإِين قِيمُ الْجُوزِيَّة

دابهش بکهن تاوه کو هۆگرو هاوړیتان بم، و سهیر بکه مو بزاتم کهوا پیغه مبهیره کانی خودای گهوره چۆن گهراونه ته وه به خویاندا چوونه ته وه^(۲۶).

نهمهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا مردوو هۆگرو هاوړتی ناماده بووان ده بیټ له لای گۆره کهی و پیان دلخۆش ده بیټ.

له کۆمه لیک پیشیننه کاندا باسکراوه کهوا نهوان وه سیه ت ده کهن که له کاتی به خاک سپاردنیان له لای گۆره کانیان قورنان بخوینن، عبدالحق ده لیت: ریوایه ت ده کات کهوا عبدالله کوری عمر فهرمان ده کات له لای گۆره کهی سورپه تی (البقرة) بخوینیت^(۲۷). نه وهی له سهر نه و رایه بیټ العلاء کوری عبدالرحمن بوو، وه نیمامی أحمد یه که جار نه و شته ی سهرزه نشت کرد، پاشان لیټ په شیمان بووه وه.

الخلال له (الجامع) ده لیت: له لای گۆره کان قورنان بخوینن، العباس کوری محمد الدوری هه والی پیمان داوه، نه ویش له یحیی کوری معین، نه ویش مبشر الحلبي گپراویه ته وه، نه ویش له عبدالرحمن کوری العلاء کوری اللجلج گپراویه وه، نه ویش له باوکی ده لیت: باوکم ووتی: نه گهر من مردم له ناو گۆر دامبني، وه بلئی: بسم الله، وه له سهر سوننه تی پیغه مبهیری خوا عليه السلام، و خو لیم به سهر دا بکه، له سهر گۆره کهم سهره تای وه کۆتایی سورپه تی (البقرة) بخوینه، چونکه من گویم له عبدالله ی کوری عمر بوو وای ده ووت.

عباس الدوری وتی: پرسیارم له أحمد کوری حنبل کرد و وتم: هیچ شتی که ده خوینیت له سهر گۆر؟ ووتی: نه خیر، پرسیارم له معین کرد نه و قسه یه ی بو گپرامه وه.

الخلال وتی: الحسن کوری أحمد البراق بۆمی گپراویه وه، نه ویش له علی کوری موسی الحداد، پیاویتی راستگۆ بوو، ووتی: له گه ل أحمد کوری حنبل و محمد کوری

(۲۶) مرسلیم ریوایه تی کرده وه: (۱۲۱).

(۲۷) التذکره، القرطبي: (۸۰).

٩٥ ح - لایین قیَمُ الجوزیَّة

قدامة الجوهر بووم له بهر پیکردنی جهنازه به کدا، کاتیک مردوو به خاک سپردرا پیاویکی کوپر له لای گۆره که دانیش و قورنانی خویند، أحمد پیتی ووت: نه وه چیه، خویندنه وهی قورنان له سهر گۆر بیدعه به، جا کاتیک له گۆرستانه که هاتینه دهر وه محمد کوپر قدامة به أحمد کوپر حنبلی ووت: نهی باوکی عبدالله چی ده لیتی له باره ی مبشر الحلبي؟ ووتی: جیتی باوهره، ووتی: نایا هیچ شتیکت له باره ی نهو گوی لیبوه؟ ووتی: به لیتی، مبشر له باره ی عبدالرحمن کوپر العلاء کوپر اللجلاج هه والی پیندا، له باوکیه وه کهوا وه سیه تی کردوه نه گهر به خاکی سپارد له لای سهری سهره تای و کۆتاییه که ی سوپره تی (البقرة) بخوینیت، نهو ده لیت: گویم له ابن عمر بوو هه مان وه سیه تی کرد، جا أحمد پیتی ووت: بگه ریوه و به پیاوه که بلی با بخوینیت^(٢٨).

الحسن کوپر الصباح الزعفراني ووتی: پرسیارم له شافعی کرد ﷺ له باره ی خویندنه وهی قورنان له لای گۆر ووتی: خراب نییه^(٢٩).

الحلال باسی کردوه له الشعبی ووتی: نه نساره کان کاتیک مردوو به کیان لی ده مرد جیاوازو ناکۆک بوون کهوا له لای گۆره که ی قورنان بخوینتن، ووتی: أبو یحیی الناقد هه والی به مندا ووتی: گویم له الحسن کوپر الجروی بوو ووتی: به لای گۆری خوشکه که مدا تیپه پریم، سوپره تی (تبارک) هم له لای خویند {واته: سوپره تی الملک} کهوا نهو باسی ده کرد، جا پیاویک هاته لام ووتی: من خوشکی تۆم له خه ودا بیینی ده بیوت: خودای گه وره پاداشتی چاکه به ابا علی بداته وه، کهوا سوووم له سوپره ته که ی بیینی که خویندی.

الحسن کوپر المیشم بو منی باس کرد، گویم له ابا بکر کوپر الأطروش کوپر کچی ابي نصیر کوپر التمار بوو ده بیوت: پیاویک رۆژی هه یینی ده چیته لای گۆری

(٢٨) سرجاره ی پیشور: ١٩٢.

(٢٩) شرح الصدور: ٤٠٣.

دایکی و سوپره تی (یس) ده خوینیت، هندیك رۆژیکی دیکهش هات سوپره تی (یس)ی خویند، پاشان ووتی: نهی خودایه من پاداشتی نهو سوپره ته م دابهش کرد بۆ هه موو نه هلی گۆرستانه که، کاتیک رۆژی ههینی دیسان چووه سهر گۆره که نافره تیک هاته لای، ووتی: تۆ کوپی فلان نافره تی؟ ووتی: به لای، نافره ته که وتی: کچیکم ههیه لیتره مردووه له خهومدا بینیم له سهر لیواری گۆره کهی دانیشتووه، جا و وتم: بۆچی لیتره دانیشتووی؟ کچه کهم ووتی: کهوا کوپی فلانه نافره ت هاته سهر گۆری دایکی و سوپره تی (یس)ی خویند، جا پاداشتی خیره کهی کرده سهر هه موو گۆرستانه که، له وکاته دا رۆحمان ئارام بووه وه، یان خودای گهوره لیتمان خۆشبووه، یان شتیک لهو بابتهیه.

ههروهها له النسانی و له هه دیسکی معقل کوپی یسار المزنی دا، نهویش له پیغه مبه (درودی خوی له سهر بیته)، کهوا ده فهرموویت: (اَقْرُوا ((یس)) عِنْدَ مَوْتَاکُمْ) (۳۰). واته: (سوپره تی ((یس)) له سهر مردووه کانتان بخوینن) نه مهش له وانهیه مه بهستی بیته له خویندنه وهی قورشان له کاتی گیانه لآو له سهر مه مرگ دابیته له لای ناماده بیته، وه که نه وهی ده فهرموویت: (لَقْنُوا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (۳۱). واته: (مردووه کانتان ته لقین ده ن یاخود فیری بکه ن به لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، نه مهش له وانهیه مه بهستی بیته له: خویندنه وهی قورشان له لای گۆره کان بیته، فهرمووده ی به که میش په سه ندرته له بهر نه م هۆیانه:

یه کهم: نه مهش هاوتایه له گهل نه م فهرمووده یه: (لَقْنُوا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). دووه م: سوودو که لکی بۆ مردووه که به خویندنه وهی نهو سوپره ته نه مهی تیایه له یه کتاپه رستی و گه رانه وه بۆ لای خودای گه ووه مژده پیدانه به به هشت بۆ خاوه نی باوه ربوون به تاک و ته نیایی خوداو به خته وهری نهو که سه ی مردووه که ی لی مردووه

(۳۰) سنن أبی داود (۳۱۲۱)، وه مسند أحمد: ۶/ ۲۶.

(۳۱) سنن أبی داود (۳۱۱۷)، وه ابن ماجه (۱۴۴۵)، وه مسند أحمد: ۳/ ۳.

٢٨ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

وهك خودای گهوره ده‌فرموویت: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦-٢٧﴾. واته: (خۆزگه قه‌مه‌که‌م بیان‌زانیایه سه‌رنه‌نجامی نیمان چۆنه‌و که‌وتوومه‌ته‌ ناو چ نازو نیعمه‌تیکه‌وه‌* به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ په‌روه‌ردگارم لێم خۆشبووه‌و خستمیه‌ پیزی ریز لێگیراوانه‌وه‌) نه‌مه‌ش مزگینتی ده‌داته‌ پۆح به‌م کارو کرده‌وانه‌ی که‌ نه‌نجامی داوه‌ بۆیه‌ خ‌وای گه‌وره‌ حه‌ز ده‌کات پیتی بگات وه‌ نه‌ویش حه‌ز ده‌کات به‌ خودای گه‌وره‌ بگات، چونکه‌ ئه‌و سووپه‌ته‌ دل‌ی قورئانه‌^(٣٢). تایبه‌قه‌نده‌یه‌تیک‌ی سه‌رسوپه‌ینه‌ری هه‌یه‌ له‌ خ‌ویندنی ئه‌و سووپه‌ته‌ له‌لای مردوو.

أبو فرج کوپی الجوزی باسی کردووه‌ ده‌لێت: ئێمه‌ له‌لای باوکمان بووین که‌ پیاویکی به‌ ته‌مه‌ن بوو، له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا‌بوو، له‌ دوا کاتدا سه‌یری ئاسمانی کردوو پێکه‌نی، ئینجا ووتی: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦-٢٧﴾ و نه‌مری خ‌وای کرد^(٣٣).

سئ یه‌م: نه‌مه‌ کارو کرده‌وه‌یه‌کی خه‌لکه‌ وه‌ دابو نه‌ریتیکی کۆن و نوێی ئه‌وانه‌ که‌وا سووپه‌تی (یس) له‌سه‌ر مردوو‌ه‌کانیان ده‌خوینن.

چواره‌م: سه‌حابه‌کان عليه‌السلام نه‌گه‌ر تیب‌گه‌یشتان له‌و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: (إِقْرُوا) ((یس)) عِنْدَ مَوْتَاكُمْ، ئه‌وا له‌سه‌ر قه‌بره‌کان ده‌یان خویند، کاتیک ئه‌ویان به‌جی ده‌هینشت، ئه‌و کاره‌ش شتیکی ئاسایی و به‌ناویانگ بوو له‌ نێوانیاندا.

پێنجه‌م: که‌لک‌و سوودیشی به‌ گۆی گرتنی له‌ خ‌ویندنی سووپه‌ته‌که‌وه‌ دل‌و بیرو ه‌وشی ئاماده‌و جیگیر ده‌ییت له‌کاتی خ‌ویندنه‌وه‌یدا له‌ دوا ساته‌کانی له‌ دونیادا نه‌مه‌ش مه‌به‌سته‌که‌یه‌، به‌لام خ‌ویندنه‌وه‌ی له‌سه‌ر قه‌بره‌که‌ی، ئه‌وا هیچ پاداشتیکی

(٣٢) سه‌یری: سنن الترمذی (٢٨٨٧) بکه‌.

(٣٣) سه‌یری: کتبی (الثبات عند المات) له‌ ابن‌ الجوزی لایه‌ره‌: ١٨١ بکه‌.

۱۹۸ - لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نابیت، چونکه پاداشت یان به خویندنه وهی قورئانه یاخود به گوی گرتنه، نه مهش کارو کرده وهیه که بیگومان پچراوه له مردودا.

ههروه ها الحافظ أبو محمد عبدالحق الأشبیلی له سه ره نه مه دا لیکیدا وه ته وه ده لیت: نه وهی هاتوه کهوا باسکراوه که مردووه کان پرسیار له زیندووه کان ده که نو قسه و کاره کانیان ده زانن، پاشان ووتی: أبو عمر کوری عبدالبر له هه دیستیکی ابن عباس باسیکردووه، له پیغه مبه ره (مَا مِنْ رَجُلٍ يَمُرُّ بِقَبْرِ أَخِيهِ الْمُؤْمِنِ كَانَ يَعْرِفُهُ فَيَسْلِمُ عَلَيْهِ إِلَّا عَرَفَهُ وَرَدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ) (۳۴). واته: (هیچ پیاویک نیه کاتیک به لای گۆری برا نیمانداره کهی تیده په پیت و دهیناسیت و سه لامی لیده کات نیلا مردووه که دهیناسیت وه وه لامی سه لامه کهی ده داته وه). نه مه هه دیسه له آبی هورهیره ریوایهت کراوه ده فهرمویت: (إِنْ لَمْ يَعْرِفْ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ). واته: (به لام نه گهر نهیناسیت و ته نها سه لامی لیبکات نه وه وه لامی سه لامه کهی ده داته وه).

ده لیت: له عانیسه ره ریوایهت کراوه، کهوا ده لیت: پیغه مبه ره (مَا مِنْ رَجُلٍ يَزُورُ قَبْرَ أَخِيهِ فَيَجْلِسُ عِنْدَهُ إِلَّا اسْتَأْنَسَ بِهِ حَتَّى يَقُومَ) (۳۵). واته: (هیچ پیاویک نیه کاتیک سهردانی گۆری برا کهی ده کات و له لای داده نیشیت نیلا هۆگرو هاوړتی ده بیت تاوه کو هه لده ستیت).

أبو الحافظ أبو محمد لهو باب ته دا نا په زایی ده برپیووه به وهی أبو داود له (سنن) هه کهی له هه یستیکی أبو هورهیره ریوایهتی کردووه ده لیت: پیغه مبه ره (درودی خوای له سه ره بیت) فهرمویه تی: (مَا مِنْ أَحَدٍ يَسْلِمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ

(۳۴) سعیری: فیض القدير: ۵ / ۴۸۷، وه شرح الصدور: ۲۷۳، بکه، نه مه هه دیسه له پینشه کی کاروباری به کم لهو په ترکه دا باسکراوه.

(۳۵) شرح الصدور: ۲۷۳.

٩٥ ح - لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

عَلَيْهِ السَّلَام) ^(٣٦). واته: (هیچ که سیك نیه کاتیک سہ لامم لی دہ کات نیلا خودای گہورہ پڑحہ کم بڑ دہ گہرینیتہوہ تا وہ کو وہ لامی سہ لامہ کمی دہ دہ مہوہ).
 ووتی: جا سلیمان کوری نعیم دہ لیت: پیغہ مہرم ﷺ له خہودا بینی ووتم: نہی پیغہ مہری خودا، نایا نہو کہ سانہی دینہ لات و سہ لامت لی دہ کهن وہ لامیان دہ دہ یتہوہ؟ فہرموی: (نعم وأرد علیہم). واته: (بہ لی وہ لامیشیان دہ دہ مہوہ).
 پیغہ مہرم ﷺ فیری دہ کردن کاتی دہ چنہ گورستانہ کان بلین: (السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ) ^(٣٧).

دہ لیت: نہ مہش بہ لگہیہ لہ سہر نہوہی کہوا مردوو دہ زانیت کی سہ لامی لیدہ کات و کی دوعاشی بڑ دہ کات.

أبو محمد دہ لیت: لہ لاین فضل کوری الموفق باسکراوہ دہ لیت: من دہ چوومہ سہر گوری باو کم جار لہ دوی جار زیاتریش لہ مہ، جا پڑتیک تہرمیکم دیت لہ گورستانہ کہ کہوا بہ خاکیان دہ سپارد، منیش پہلہم بسو بڑ ہندی کاری پیوستی و نہ گہرامہوہ، جا کاتیک شو داہات لہ خہودا بینیم، پیی ووتم: نہی کورہ کم، بڑ نہاتہیہ لام؟ پیتم ووت: بابہ گیان، نایا تو دہ زانیت کہوا من دیم بڑ لات؟ ووتی: نا سویند بہ خودا کورہ کم، ہشتا چاوم لہ تزیہ کاتیک لہ ہیوانہ کہ دہ دہ چیت تاوہ کو دہ گہیتہ لام و لہ لام دادہ نیشیت و ہلدہ ستیت ^(٣٨).

ابن أبی الدنیا دہ لیت: إبراہیم کوری بشار الکوفی بسوی گپرامہوہ ووتی: الفضل کوری الموفق بومی گپرایہوہ جا باسی چپڑکہ کمی کرد ^(٣٩).

(٣٦) سنن أبو داود (٢٠٤١).

(٣٧) سعیری: موسلم (٩٧٤) بکہ، نعم حدیثش باسکراوہ.

(٣٨) أحوال القبور: ٢٠٤.

(٣٩) النامات: ابن أبی الدنیا: ٣٠-٣١.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِيَّةِ

له عمرو کوری دیناره وه وه رگیراوه ده لیت: هیچ مردوویه ک نیه نیلا ده زانیت
کهوا له پاش خزی خانه واده ی سهردانی ده کهن، کهوا نهوان دهیشون و کفنی
ده کهن، نهویش سهیری نهوان ده کات^(٤٠).

له مجاهد وه رگیراوه کهوا ده لیت: پیاو به کار و کرده وه چاکه کانی کوره کهی، له
گوره کهیدا مژده ی پی ده دریت له دوا ی خویدا^(٤١).

{ له په سند کردن و باشزانی نی تهلقین کردنی مردوو له ناو گوردا }

هروه ها به لگهش لهسر نه مه نهو ی ده کریت کرده ویه کی کونی خه لکه و تا کو
نیستاش له تهلقین کردنی مردوو له ناو گوره کهیدا، نه گهر چی گویشی لیبت به لام
هیچ که لک و سوودی بوی نابیت و بی نه غامه، له باره ی نه مه پرسیار له نیمامی
أحمد ﷺ کرا به باشزانی نی، و نهو نارپه زایی لهسر نهو کاره ده بری.

له حه دیستکی لاوازا ریوایهت ده کریت کهوا الطیرانی له (المعجم) که ی باسی
ده کات له حه دیستکی ابي امامه ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (إِذَا مَاتَ
أَحَدُكُمْ فَتَوَسَّطَ عَلَيْهِ التُّرَابُ فَلْيَقُمْ أَحَدُكُمْ عَلَى رَأْسِ قَبْرِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا فُلَانُ ابْنُ
فُلَانَةٍ فَإِنَّهُ يَسْمَعُ وَلَا يَجِيبُ، ثُمَّ لِيَقُلْ: يَا فُلَانُ ابْنَ فُلَانَةِ الثَّانِيَةِ، فَإِنَّهُ يَسْتَوِي قَاعِدًا،
ثُمَّ لِيَقُلْ: يَا فُلَانُ ابْنَ فُلَانَةٍ يَقُولُ: أُرْسَدْنَا رَحِمَكَ اللَّهُ وَلَكِنُّكُمْ وَلَا تَسْمَعُونَ، فَيَقُولُ:
اذْكُرْ مَا خَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنَّكَ
رَضِيتَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا، فَإِنَّ مُنْكَرًا وَتَكْوِيْرًا
يَتَأَخَذُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهَا وَيَقُولُ: انْطَلِقْ بِنَا، مَا يَقْعِدُنَا عِنْدَ هَذَا وَقَدْ لَقِنَ حِجَّتَهُ؟

(٤٠) شرح الصدور: ١٣٩.

(٤١) أحوال القبور: ١٩٨.

٩٥ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

وَيَكُونُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ حَجِيجَهُ دُونَهُمَا). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا لَمْ يَعْرِفْ أُمُّهُ؟ قَالَ: ((يَنْسَبُهُ إِلَى أُمِّهِ حَوَاءَ))^{٤٢}.

واته: (نه گهر يه کيک له نيوه مرد کاتي خولتان به سهریدا کرد با يه کيکتان له سهر گوره که ي بوه ستيت، پاشان بليت: نه ي فلانی کوري فلانه نافرت، جا نهو له پيوه ده وه ستيت، پاشان ديسان بليت موه: نه ي فلانی کوري فلانه نافرت مردوه که ده ليت: رينمايمان بکه ره همتي خودات ليت به لام نيوه گويتان لي ناييت، با بليت: بهير خوت بينه وه بهوي که له دونيادا ده چوويت (شهادة أن لا إله إلا الله وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) وه تو رازی بوويت بهو خودايه که په رورده گارت بيت، به نيسلاميش نايين و ريباز بيت، و به حمد پيغه مبهرت بيت، و قورثانيش په يام و پيشه وات بيت، جا مونکيرو نه کير کهوا دوو فريشته ي پرسيا رکهرن يه که له دواي يه کدا دين جا ده ليتن: بزمان ههسته وه، کي يه کهوا له لای نهو دامانده نيشيني که ته لقين دراوه؟ نهوکاته خوداو پيغه مبهره که ي ده بيته پشت و په نای نهو بيچگه له وان) نينجا پياويک ووتی: نه ي پيغه مبهري خوا، نه گهر دايکي نه ناسرا؟ فهر موي: (نهوکاته ده گهر ندرتته وه بو دايکي حهوا).

جا نه گهر نهو ههديسه نه ش سملترا، نهوا ده بيت لهو کاره بهرده وام بيت له گشت گيره لووکهو کوسپو ته گهره يه که به ي نينکاری کردنيکی تهواو لهو کاره دا. ههروه ها أبو داود به نيسناديکی (خراب نيه) رپوايه تي کردوه کهوا پيغه مبهر (درودي خواي له سهر بيت) ناماده ي تهرمي پياويک بسو، کاتيک ناشتيان فهر موي: (سَلُّوا لِأَخِيكُمُ التَّشْيِيتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسَالُ)^(٤٣). واته: (سهلام له براکته تان بکه نو دل و دهرووني جينگير بکه ن چونکه نهو نيستا پرسياي لي ده کريت).

^{٤٢} - جمع الزوائد: ٣٢٤/٢.

(٤٣) سنن أبي داود: (٣٢٢١).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

پيغه مبهري ﷺ هه والي داوه كهوا نيستا پرسياړي لي ده كړيت، و نه گهر پرسياړيشي لي بكرت نهوا گوځي له تهلينه كه دهيت.

ههروه ها له پيغه مبهري ﷺ وه گرگراوه كهوا ده فرمويت: (أَنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرَعَ نَعَالِهِمْ إِذَا وَلَّوْا مَنْصَرَفِينَ). واته: (مردوو گوځي له دهنگي نه عله كانيانه كاتيك نهوي بهجي دهيلن).

عبدالحق له هه نديك پياوچاكان باس ده كات و ده لیت: براهه كم مرد، له خه ومدا بينيم و وټم: نهی براهه كم، حالت چوڼ بوو كاتيك له گوره كهت داندرایت؟ ووتی: كومه له يه ك ناگريان بو هيتام جا نه گهر دوعا خوازتيك دوعاي بو نه كردهام به هيلاك ده چووم^(٤٤).

ههروه ها شبيب كوري شيبه ده لیت: دايكم له كاتي سه ره مهرگدا وه سيه تي كردم، ووتی: نهی كوره كه م، نه گهر منتان ناشت نهوا له لای گوره كه م بوسته، بلئ: نهی دايكي شبيب، بلئ لا إله إلا الله، جا كاتي ناشتمان له لای گوره كهی وه ستام و وټم: نهی دايكي شبيب بلئ: لا إله إلا الله، پاشان روښتم، كاتيك شهو داهات له خه ومدا بينيم ووتی: نهی كوره كه م، خهريك بوو به هيلاك بچم نه گهر تو به لا إله إلا الله فريام نه كه وټبايت، نهی كوره كه م بهراستي تو وه سيه ته كهی منت بهجي گهياند^(٤٥).

ابن أبي الدنيا باسده كات، له تماضر كچی سهل خيزاني أيوب كوري عيينه ده لیت: سفيان كوري عيينه م له خه ودا بيني، ووتی: خدای گه وره پاداشتي چا كهی أيوبي برام بداته وه، بهراستي زور سهردانم ده كات كهوا نه مړوش له لام بوو، جا أيوب ووتی: بهلئ نه مړو چوومه گورستان چوومه لای گوره كهی^(٤٦).

(٤٤) أحوال القبر: ٤٩.

(٤٥) المناجات: ٣٠.

(٤٦) أحوال القبر: ٢٠٤.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْمُجَوِّزَةِ

له عماد کوږی سلمة ده گټېدرېته وه، له ثابت، نهویش له شهر کوږی خوشب کهوا
الصعب کوږی جثامة و عوف کوږی مالک برا بوون، صعب به عهوفی ووت: براکه م
هر یه کیکمان پیش نهویتړ مرد با نهوی دیکه بیته لای و چاودېری بیت، ووتی:
نایا نه مه ده بیت؟ ووتی: بهلئ، جا صعب مرد، عهوف له خهودا بینی وه که نه و
وابو بجیته لای، ووتی: ووتم: نهی براکه م، ووتی: بهلئ، ووتم: چیتان لیکرا؟ ووتی
پاش نار هه تی و گرفتیکي زور لیمان خوښو، ووتی: جا پارچه یه کی ره شم له
گهر دنی دیت، ووتم: نهی برا نه وه چیه؟ ووتی: ده دینارم له فلانه جووله که
وهرگرتبو، وا له گیر فاندایه برؤ بیده ری، بزانه براکه م هر شتیک رووی دابیت
له ناو بنه ماله که م پاش مردنم نیلا هه واله که ی به من گه یشتوه هه تاکو
پشیل یه کمان هه بو له وړژانه مردوه، بزانه کچیکم هیه پاش شش رؤژی دیکه
ده مریت برؤ ناموژگاری چاکه ی بکه.

جا کاتیک نه مانه هاته دی ووتم: نه مه ته نها فیتر کاریک هیه، چوومه لای
خیزانه که ی، ووتیان: به خیر بییت عهوف ناوا به م شتوه وازتان له براکه تان هیناوه؟
بژچی نزیکمان نه که ووتویتی وه له وه ته ی صعب مردوه ووتی: بیانوم هینایه وه
وه کو خه لکی، جا سهیری هه گبه کهیم کردو هینا مه خواره وه نه وه ی تیای بوو درم
هینا، جا پیچراوه یاخود تووره گه یه کم بینی کهوا دیناره کانی تیدابرو، ټینجا
به دوا ی جووله که که دا گه رام، پیم ووت: نایا تو هیچ شتیکت له سهر صعب هیه؟
جووله که که ووتی: خوا ره حم به صعب بکات نه و له هاوړیکانی پیغه مبه ر ﷺ
بوو نه مه بو نه وه، ووتم: پیم بلئ، ووتی: بهلئ، ده دینارم پی دابو، جا پاره که م
گه رانده وه بو نه و، ووتی: سویند به خوا نه مه ش له پیاو ماقوولی و پیاو چاکي نه وه،
ووتی: ووتم: نه وه یه کینکیان.

ووتی: جا ووتم: نایا هیچ پرووداویک هیه له ناو نیوه له پاش مردنی صعب
پرویدابیت؟ ووتیان: بهلئ، نه مه له ناو نیمه پرویداده، وه نه مه ش پرویداده، ووتی:

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتم: باسی بکهن، ووتیان: بهائی پشیللهیهك لهو پوژانه مرد، جا ووتم: نه مه دووه میان.

ووتم: کوا کچی براهه م؟ ووتیان: یاریده کات، جا چوومه لای و دهستم به سه ری داهینا، کهوا نهو تای لیبوو حالی زور شیرزه بوو، نینجا ووتم: ناموزگاریم کرد به کاری چاکه، جا پاش شهش پوژکچه که وه فاتی کرد^(٤٧).

نهمهش له زیره کی و تیگه یشتنی عهوفه عنه، که نهو له سه حابه کان بوو له کاتیکدا وه سیه تی الصعب کوری جاشمتی جی به جی کرد له پاش مردنی، جا راستی و دروستی قسه کهی نهوی زانی سه بارهت بهو ده دیناره ی که صعب پیتی گووت کهوا له گیرفانی دایه، پاشان پرسیری له جووله که که کرد، نه مهش هاوشیوه بوو له گهل نهو خه ونه ی که بینی بووی، نینجا عهوف دروستی کاره که ی به کلایی کرده وه، جا پاره که ی دا به جووله که که، نه مهش تیگه یشتنی که که شایانی تیگه یشتووترین خه لکه، و زانترینیان، نه مانه سه حابه کانی پیغه مبهرن عنه، ره نگه زوریه ی نهوانه ی له پاش نهواندا دین نینکاری نه وه ده کهن و ده لیتن: چوژن دروسته بو عهوف کهوا نهو پارانه بگه ریتیتوه بو جووله که یه که له خه ودا بینوویه تی له کاتیکدا صعب نهو پارانه ی به هه تیوه کانی و مالو منداله کانی خو ی به جی هیشتوه؟ وه هاوشیوه ی نه م تیگه یشتن و شاردزایی یه کهوا خودای گه وره تاییه تی کردووه بو نه وان جگه له خه لک چیرۆکی ثابت کوری قه یس کوری شماس، کهوا عومه ر کوری عبدالبرو هه ندیکی تر باس ده کات، أبو عمر ده لیت: عبدالوارث کوری سفیان بو مانی گیرایه وه، نهویش له قاسم کوری أصبغ، نهویش له أبو الزنباع روح بن الفرج، نهویش له سعید کوری عفر و عبدالعزیز کوری یحیی المدنی، نه وانیش له مالک کوری نه نهس، نهویش له ثابت کوری قه یس کوری شماس: کهوا پیغه مبهرن عنه

(٤٧) شرح الصدور: ٣٥٢.

۹۵ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

پننى فەرمووه: (يَا ثَابِت، أَمَا تَرْضَى أَنْ تَعِيشَ حَمِيداً وَتَقْتُلَ شَهِيداً وَتَدْخُلَ الْجَنَّةَ؟). قال مالك: فَقَتَلَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ يَوْمَ تَأْقِيَامَةِ شَهِيداً وَاتَهُ: (نەى ثابت، نایا رازی نابیت ژیانیکى سەر بەرزو سوپاسگوزار بژیت و بە شەهیدی بمریت و بچیتە بەهەشت؟) مالك ووتى: جا ثابت كۆرى قەيس لە (يوم اليمامة) نەو پۆژەى خوا وويستى لەسەر بوو شەهید کرا.

أبو عمر دهلّيت: وا هيشام كۆرى عمار رپوايه تى كردووه، نەویش لە صدقه كۆرى خالد، ده لّيت عبدالرحمن كۆرى يزید كۆرى جابر بۆمانى گێرايه وه ووتى: عطاء الخراسانى بۆمى گێرايه وه ووتى: كچى ثابت كۆرى قەيس كۆرى شماس بۆ منى گێرايه وه، ووتى: كاتيك نەم نايەتە دابەزى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ {الحجرات: ۲}

واته: (نەى نەو كەسانەى باوەرتان هیناوه، دەنگتان بەسەر دەنگى پێغه مبهى ﷺ بەرز مەكەنەوه لەكاتى گەفت و گۆدا)، باوكى هاتەوه ماله كەى خۆى، جا دەرگای لەسەر خۆى قەپات كرد، لەوكاتەدا پێغه مبهى ﷺ پێى زانى، بەدوايدا ناردى و لەم بارەيه وه پرسى زى لێكرد، ووتى: من پياوێكم دەنگم بەرزو گەورەيه دەترسم كارو كردەوه كاڤم بە فێر بپروات، جا پێغه مبهى ﷺ فەرمووى: (لَسْتُ فِيهِمْ بَلْ تَعِيشُ بِخَيْرٍ وَتَمُوتُ بِخَيْرٍ). واتە: (تۆ لەوان نیت بەلكو بەخێرو چاكە دەژیت و بە خێرو چاكەش دەمریت).

هەر وه ها كچى ثابت كۆرى قەيس كۆرى شماس دهلّيت: پاشان خودای گەوره نەم نايەتەى دابەزانند: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَأَ يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ {لقمان: ۱۸} واتە: (بەرپاستى خوا نەو كەسانەى خۆش ناوێت كە خۆ هەلكێش و فەخر فرۆش و فیزاوين) جا دەرگای لەسەر خۆى پێوه دا، جا دەستى بە گریان كرد، خۆى لە پێغه مبهى ﷺ وون كرد، ئینجا پێغه مبهى ﷺ بەدوايدا ناردى و هەوالى پرسى، ووتى: نەى پێغه مبهى خوا، من جوانیم خۆش دەوێت، و هەز دەكەم خۆم لەناو قەومەكەم

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وونكەم، جا پیغه مبهەر عليه السلام فەرمووی: (لَسْتُ مِنْهُمْ بَلْ تَعِيشَ حَمِيداً، وَتَقْتُلَ شَهِيداً، وَتَدْخُلَ الْجَنَّةَ) ^(٤٨). واتە: (تۆ لەوان نیت بەلکو بە ژيانیکی گەورەو سوپاسگوزار دەژیت، و بە شەهیدی دەمریت، و دەچیتە بەهەشت).

هەر وەها کچی ثابت دەئیت: جا کاتیک (یوم الیمامه) بوو باوکم لەگەڵ خالیدی کورپی وەلید دەرچوو بۆ موسەیلەمە، کاتیک پیتی گەشتن و بۆیان دەرکەوت ثابت و سالم که خاورپی أبو حذیفه بوون ووتیان: ئەمە چیه ئیمە لەگەڵ پیغه مبهەر عليه السلام شەرمان دەکرد، پاشان هەریەکەیان چالیکی لیدا، نینجا خۆیان جیگیر کرد بە شەر هاتن تاوەکو کۆژان، ئەو پۆڤه لەلای ثابت قەلغانیکی بەنرخ هەبوو، پیاویک لە موسلمانان نووست لە خەویدا ثابت دیتە لای، پیی ووت: پێنماییت دەکەم بە وەسیهتیک، نەکەیت بلیت ئەو خەونە، لەبیری نەکەیت، کاتیک من کۆژام پیاویک لە موسلمانان بەلامدا تێپەری، قەلغانەکی منی برد، مالهەکی لە دووری خەلکە، لەلای مالهەکی نەسپیکی لیبە بە گوریسیکی گەرژ بەستراوەتەو لەو قەلغانەکە داپۆشراوە، و لەسەر داپۆشراوەکەش زینیک هەیه، برۆ لای خالد بە ئەو بەدوای قەلغانەکەمدا بگهڕی و بیباتەو، و کاتیک چوویه مەدینه برۆ لای خەلیفەیهکی پیغه مبهەر عليه السلام، بە مانای: أبو بکر الصديق، پیاوکه هاتە لای خالد و پیی راگەیاندا، جا بەدوای قەلغانەکەدا گهراو هینایەو، جا ئەبو بەکر باسی لە خەونەکی کردوو وەسیهتەکی بە دروست داناو ووتی: هیچ کەسێک نانا سەم وەسیهتەکی لەپاش مردنیدا بریاری لەسەر بدریت جگە لە ثابت کورپی قەیس عليه السلام ^(٤٩). ئەوێ ئەبو عومەر باسی کرد کۆتایی هات.

جا خالدو ئەبو بەکری صدیقو ئەو سەحابەیهی لەگەڵیدا بوو رێکەوتن لەسەر کارکردن بەو خەونە، وە جێبەجێ کردنی وەسیهتەکی و سەندنەوی قەلغانەکە لە

(٤٨) الاستعاب: ١/ ١٨٣.

(٤٩) جمع الزوائد: (٩/ ٣٢٠)، وە شرح الصدور.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

دهستی نهو کهسهی داگیری کردبوو، نه‌مه‌ش ره‌سه‌ن‌ترین و پوخت‌ترین تیگه‌یشتنه له ناین.

نه‌گهر بهاتایه أبو حنیفه و أحمد و مالک پازیبان به قسهی داواکراو له ه‌ردوو هاوسره‌که نه‌وا به‌بیّ نه‌ویتر چاک نه‌ده‌بوو بییته خیر و سه‌ده‌قه بۆ خیزانه‌که‌ی، نه‌مه‌ش باشت‌رینه‌نه، وه بیگومان خودای گه‌وره یاسای بۆ سنووری نافرته داناو به باوه‌په‌ینانی ژنو می‌رد به‌وه‌ی له نیتوانیاندایه، نه‌مه‌ش ناشکرترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پاسگژیی پیاوه‌که.

خودای پاک و بیگمرد یاسای داناو به‌ پازی بوونی ه‌ردوو داواکراو له‌سه‌ر وازه‌ینانی مردووه‌کانیان نه‌گهر له سه‌فه‌ردا مرد، و وه‌سیه‌تکرا به دوو پیاوی ناموسلمان وه‌ک شایته، جا میراتگه‌که به‌سه‌ر خیانه‌تی ه‌ردوو وه‌سیه‌تکراوه‌که‌دا چو به‌وه‌ی که نه‌وا سویند به درۆ به خودا ده‌خۆن و مافی نه‌وان بۆ خۆیان ده‌گه‌پ‌ننه‌وه، ده‌بیته دوو که‌سی دیکه له خزمی نزیکي مردووه‌که بیته له جیساتی نه‌وان ناماده بک‌رین که شایه‌تی نه‌وان له شایه‌تی دوو پیاوه‌که‌ی تر راست و دروست‌ر بیته، و نه‌مه‌ش خودای گه‌وره له کۆتایی سوورپه‌تی (المائدة) دایبه‌زاندووه، له کۆتایی قورئانیشه که دابه‌زیووه، نه‌مه‌ش سه‌حابه‌کان په‌په‌ویان کردووه له پاشان کاریان پیکردووه.

له‌سه‌ر نه‌مه‌ش کارکردنی سه‌رۆکیکی دادپه‌روه‌ر له ده‌ره‌ینان و وه‌گرته‌وه‌ی شته دزراوه‌کان له پیاوی دزو جه‌رده هه‌تا زۆر که‌س هه‌یه نینکاری نه‌و شته ده‌کات و پالپشتیان ده‌کات نه‌گهر شته‌که‌یان دزی بیته.

خودای گه‌وره قسه‌ی کردووه له‌باره‌ی نه‌و شایه‌ده‌ی که شایه‌تی داوه له نیتوان یوسفی راستگۆ و خیزانی عه‌زیزی میسر که‌وا حوکی راستگۆیی یوسف و درۆی ژنه‌که‌ی دا له‌گه‌ل نه‌وه‌ش خزمی نه‌وان بوون، و خودای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه ناره‌زایی

٩٩ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

دهرنه بری، به لکو خوی گه وره قسه کانی به به لگه هیناوه تهوه^(٥٠). پیغه مبه ر^(علیه السلام) هه والی داوه: له پیغه مبه ری خودا سلیمان کوپی داود: کهوا حوکی نیوان دوو نافرته تی کرد که هه ردو وکیان بانگه وازی نه وه یان ده کرد که نهو منداله بچو وکه له میړده که یه تی و هی نهوه کاتیک ووتی: (أَتُؤْنِي بِالسَّكِينِ أَشَقُّ الْوَلَدِ بَيْنَكُمَا، فَقَالَتْ الْكُبْرَى نَعَمْ رَضِيتُ بِذَلِكَ لِلتَّسْلِي بِفَقْدِ ابْنِ صَاحِبَتِهَا، وَقَالَتْ الْآخَرَى: لَا تَفْعَلْ هُوَ ابْنُهَا فَقَضَى بِهِ لَهَا)^(٥١). واته: (چه قویه کم بو بینن تاوه کو منداله که بکه م به دوو پارچه له نیوانتاندا، جا نافرته ته گه وره که ووتی: به لئ من رازیم به مه بو دلخو شکردن به له ده ستدانی کوپی خاوه نه که ی، و نافرته ته بچو وکه که ووتی: نه م کاره نه که ی چونکه نه مه کوپی نه وه، جا کوپه که ی گه پانده وه بو نافرته ته گه وره که). نه مه شه فقهت و ره حمت و به زهیی یه که دلی نافرته که پی هی هه ستا که بو یه کیکی تر لیداوه، وه به زیندوویی ده میتته وه، هه نه مه ش چاوه پروان ده کریت.

نه مه ش باشتیرن و دادپهروه رترین حوکم و یاسایه، وه شه ریعه تی نیسلا میش برپار له سر نه م جوړه نمونه یه ده دات و شایه تی له راستی و دروستی ده دات. مبه به ستیش له وه لامدانه و ی نه وانه ی پرسیار ده کهن، و نه گه ر مردو و نه و زانیاریانه ی به دریژی و به کورتی زانی، جا زانیاریشی به سه ردانی زیندووان و سه لام کردن لئی و دوعاو پارانه وه له بو ی له پیشترو شیاو تره.

(٥٠) سهیری نایه ته کانی (٢٨، ٢٧، ٢٦) لموره تی (یوسف) بکه.

(٥١) موسیلم پیروایتی کرده وه (١٧٢٠). وه (مسند أحمد) ٢/٣٤٠.

نایا رُوحی مردوو دهکان به یه کتر دهگن وه سهردانی یه کتر دهگن و یه کتر دهوینن یا خود نا؟

ههروه ها نه مدهش مهسه له یه کی پرژزو چاره نوو سیکی گه وره یه، وه لآمه که شی له راستیدا رُوحه کان دوو به شن: رُوحه کانی نه شکه نجه و نازار دهره کان و رُوحه کانی به خشنده و به خته وهره کان، جا رُوحه نازار دهره کان سهرقال و خه ریکن به خزیان به وهی له نازارو نه شکه نجه دان و ناپرژینه سهر هاموش و کردنی یه کتر و به یه کتر گه یشتن، به لآم رُوحه شادمان و به خشنده کان که به ندرکراو نین نه مانه دهگن به یه که و یه کتر دهوینن و سهردانی یه کتریش ده کهن ههروه که له دونیا دهیان کرد، به لآم نه مانه له نه هلی دونیا نین، و ههر رُوحیک له گه ل نهو هاوپیته می ده بیته که کار و کرده وهی وه که نهو بووه، رُوحی پیغه مبه ر عليه السلام له گه ل هاوپیته ههره به رزه که خودای گه وره یه، خودای گه وره ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹}. واته: (نه وهی فرمان به ردارای خواو پیغه مبه ر بکات، جا نهوانه له گه ل نهو که سانه دا بن (له به هه شتی به ریندا) که خوا نازو نیعمه تی پرژاندوو به سهریاندا له پیغه مبه ران و راستگزیان و شهیدان و پیاوچاکان، نای که نهوانه هاوه ل و هاوپی و هاوده میکی چاک و بی وینه ن). نه م ژیان و کاروباره جیگیره له دونیا، و له جیهانی به رزه خدا، له جیهانی جهزاو پاداشت دانسه ودا، مرؤفیش له گه ل نهو که سه یه که لهو سی ژیان و جیهانه دا خوشی دهویت.

ههروه ها جه ریر ریوایه ده کات: له منصور، نهویش له أبی الصنحی، نهویش له مسروق ده لیت: سه حابه کانی پیغه مبه ر عليه السلام ده لیت: نهی پیغه مبه ری خودا لهوانیه ته گهر له دونیا لیت جیا بینه وه و ته گهر مردی و به رز بوویه وه بۆ سه روی

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نیمه جاری کی دیکه نعت بیننده، جا خودای گهوره نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} (۴۲).

الشعبي ده لیت: پیاوئک له نه ساره کان به گریان هاته لای پیغه مبهرد علیه السلام جا فهرمووی: (ما یبیک یا فلان؟). واته: (نهی فلان بڑی ده گری؟) پیاوه که ووتی: نهی پیغه مبهردی خوا، سوئند بهو خودایه کی که هیچ خودایه کی دیکه نیه جگه له نهو توّم له خوّشم خوّشر ده وئی، وه من له گهل مالّو منداله کمم باسی توّمان ده کردو یادمان ده کردیت بویه هاتوومه خزمهت تا وه کو بت بینم، جا مردنی توو خوّم بیر که و تهوه، زانیوومه که من له گهلت کو نایه وه تهنها له دنیا دا نه بیت، وه تو له گهل پیغه مبهرا نندا بهرز ده بیته وه، و زانیوومه کاتیک ده چمه به هشت مه نزل گایه کم له مه نزل گای تو نزم تره، جا پیغه مبهردی خودا علیه السلام هیچ وه لامی نه داره، نهو کاته خودای گهوره نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} تا وه کو ده فهرمووی: ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلِمًا﴾ {النساء: ۷۰}.

خودای گهوره ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ {الفجر: ۲۷-۳۰}. واته: (نهی خاوه نی دلّو دهروونی پر له نارامی، بگه ریّوه بۆ لای پهروه ردگارت که تو لهو پازیت و نهویش له تو پازیه، ده بچوره ریزی بهنده چاکه نازدارو به ریّزه کانه وه، بچوره به هه شته خوّشه رازوه که مه وه) به مانای: بچو بۆ لای بهنده چاکه کان و له گه لیاندا به، نه مه شه له کاتی مردندا به روّح ده وتریت.

(۴۲) سمیری: تفسیری قرطبی (۵/ ۲۷۲) بکه.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

له چیرۆکی شهوړۆی پتغه مبهړ ﷺ له همدیسکدا عهبدوللای کورې مسعود ده لیت: کاتیک شهوړه به پتغه مبهړ ﷺ کرا به ابراهیم و موسا و عیسا گهشت ﷺ، باسی ړۆزی دوايان کرد، له ابراهیم دهستان پیکرد پرسیاریان لهو باره یهوه لیکرد به لām له باره ی ړۆزی دوايي هیچ زانیاری نه بوو، پاشان پرسیاریان له موسا کرد نهویش هیچ زانیاری له سهری نه بوو، تاوه کو پرسیاره که یان برده لای عیسا ﷺ.

جا عیسا فهرمووی: خودای گه وره په یانی داومه تی به دهنگی کی نزم و له سهرخو، جا باسی ده رچوونی ده جالی کرد. فهرمووی: داده به زم و دهیکوژم، له وکاته خه لکی ده گهرینه وه وولاتی خزیان یه نجوج و مهنجوج پیشوازیان لی ده کهن، نه وانه له هه موو به رزایی و کون و که له بهر تیکه وه داده به زن، به لای هیچ ناویکدا تی به پرنابن نیلا ده بخونه وه، و به لای هیچ شتی کدا تی نا پرن نیلا تی کی ده دهن و خرابی ده کهن، نینجا خه لکه که هانا بۆ لای من دین و منیش داوای یارمه تی له خودای گه وره ده که م جا ده یانریتیت، و له بهر بۆنی پیسی نه وان زه وی پر ده بیت، دیسان هات و هاوار بۆ لای من ده هینن جا له خودا ده پاریتمه وه، له وکاته دا خودای گه وره له ناسماندا بارانیک ده نیریت و تاوه که لاشه کانیا ن هه لده گریت و ده یانبات، فریسان ده داته ناو ده ریا، پاشان چیا کان ده ته قنه وه، زه ویش وه ک پیستمی خوشکراو راده خریت و فراوان ده بیت، جا خودای گه وره په یانی نه وه ی پیدام و هه رده بیت، جا ړۆزی دوايي له لای خه لک وه ک سکی پیکي ته واکه ر له نان و ساتدایه که س نازانیت که ی له نا کاو بۆیان دیت و له دایک ده بیت تایا به شه و یان به ړۆز ده بیت. الحاکم وه البیهقی باسیان کردوه ^(۴۳).

• نەمەش دەقیكە لە یەكتر دوواندن و گەشت و گۆز کردنی پۆلەکان

خودای پاك و بێگەرد هەوالتی داوێ لەبارەی شەهیدەکان کەوا ئەوان زیندوون و لەلایەن خودای گەورەوێ پزق و پۆزیسان پێدەدرێت، و ئەوان مژدە دەدەنە ئەو کەسانە کە هێشتا پێیان نەگەشتوون لەدواوەی ئەواندان، ئەوانە مژدە دەدەن بە بەخشندەو چاکەیکە لەلایەن خودای گەورەوێ بۆ ئەوان دانراو، و نەمەش بەلگەیە لەسەر بەیەكتر گەشتنیان لە سێ پووەو، یەكەمیان: ئەوان لەلایەن خودای گەورەوێ پزق و پۆزیان پێدەدرێت، ئەگەر زیندووش بن دەبێت بەیەكتر بگەن. دووهمیان: ئەوانە بێگومان مژدە دەدەنە براکانیان بە هاتن بۆ لایان و بەیەكتر گەشتنیان. سێ یەمیان: وشە مژدە بەیەكتر دەدەن لە زمانەوانیدا بەمانای ئەوانە یەك بۆ یەكتر مژدە دەنێرن وەك لەگەڵ یەكتر تێكەڵ بوون.

هەروەها لەم بارەیهوه ژۆر قسە کراوه...

جا لەوانە: کەوا صالح کورێ بشیر باسیکردووه، دەلێت: لەپاش مردنی عطاء السلمي لەخەودا بینیم، پێم ووت: خوا ڕەحمت پێی بکات لە دنیادا هەردەم خەمبار بوویت، جا ووتی: سوێند بەخوا لێرەدا پاداشتەكەم بە خوشی و شادمانیەکی نەپراوێه، جا پێم ووت: تۆ لە چ پلەو پایەیکە دایت؟ ووتی: لەگەڵ ئەو کەسانەدام کە خودای گەورە ناز و نیعمەتی پێشاندووه بە سەریاندا لە پیغەمبەرانی و ڕاسگۆزیانی و شەهیدانی و پیاوچاکاندا^(٤٤).

وێ عەبدوللای کورێ المبارک دەلێت: (سفيان الثوري)م لە خەودا بینی، پێم ووت: خودای گەورە چی لێکردی؟ ووتی: گەیشتم بە محمەد کۆمەڵەکی^(٤٥).

صخر کورێ ڕاشد دەلێت: لە پاش مردنی عبدالله کورێ المبارک لە خەودا بینیم و پێم ووت: ئایا تۆ نەمردوویت؟ ووتی: بەلێ، ووتم: ئەو خودای گەورە چی لێکردی؟

(٤٤) المناجات ژماره (٥٦)، وه سەیری: صفة الصفوة (٣/ ٣٣٠) بکە.

(٤٥) المناجات ژماره (٤٥).

٩٥ ح - لالین قیّم المجوزیّة

ووتی: خودای گه‌وره لیم خۆش بوو لیتخۆشبوونیک که هه‌موو تاوانیکی ده‌وره داوه. وۆتم: نه‌ی سفیان الشوری؟ ووتی: به‌خ به‌خ نه‌و له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دایه که خودای گه‌وره نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ر پزاندوون له‌ پیغه‌مبه‌رانو راستگۆیانو شه‌هیدانو پیاوچاکان، نه‌وانه‌ هاوه‌ل و هاوړی و هاوده‌می چاک و بی وینه‌ن^(٥٦).

ابن أبی الدنيا له‌ هه‌دیسیکی حماد کورپی زیت باس ده‌کات، له‌ هشام کورپی حسان، نه‌ویش له‌ حفصه‌ی کچی راشد ده‌لێت: مروان المحلمی دراوسی من بوو، که نه‌و قازییه‌کی تیگه‌یشته‌بوو، حفصه‌ ووتی: جا مرد له‌ پرووخساریدا خه‌م و خه‌فه‌تیکی زۆر دیار بوو،

ووتی: جا له‌ خه‌ودا بینیم، وۆتم: نه‌ی بارکی عبدالله خودای گه‌وره چی لیکردی؟ ووتی: منی خسته‌ به‌هه‌شت، وۆتم: پاشان چیتر؟ ووتی: پاشان به‌رز بوومه‌وه‌ بۆ لای هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کان، وۆتم: پاشان چیتر؟ ووتی: پاشان به‌رز بوومه‌وه‌ بۆ لای هاوه‌له‌ نزیکه‌کان، وۆتم: له‌ براکانت کیت دیت؟ ووتی: الحسن و ابن سیرین و میمون کورپی سیاهم بینی.

حماد ده‌لێت: هشام کورپی حسام ووتی: دایکی عبدالله بۆی گێڕامه‌وه‌، که نه‌و له‌ باشترین ئافره‌تانی خه‌لکی به‌سه‌ر بوو ووتی: کاتێ نووستم له‌ خه‌ودا چوومه‌ مه‌نزله‌گایه‌کی خۆش و چاک، پاشان چوومه‌ ناو په‌زو بیستانیک، نه‌وه‌ی به‌ بیرم دیت ماشاء الله جیگایه‌کی خۆش بوو، پیاویکم بینی له‌سه‌ر سیسه‌میکی زیر پاكشابه‌و وه‌ له‌ ده‌وره‌یدا که‌نیزه‌کی خزمه‌تکار هه‌بوو که‌ په‌رداغ و پیاله‌یان به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، دایکی عبدالله ووتی: به‌راستی من زۆر سه‌رم سوړما له‌و شته‌ چاکه‌ی که‌ بینیم جا ووتیان: نه‌مه‌ مروان المحلمی پیشوازی لیکردم، جا راستبووه‌وه‌ له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ی دانیشته‌، دایکی عبدالله ووتی: له‌ خه‌وه‌که‌مدا هه‌لسام هه‌ر له‌و سه‌عاته‌دا بینیم جه‌نازه‌که‌ی مروان به‌ به‌رده‌رگا که‌مدا تیپه‌ری.

(٥٦) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ژماره (٦٣).

١٥٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

لهه ندى سوننه تی دروست به راشکاوانه باس له بهیه ککه یشتنی رڅه کازو
یه کتر ناسینیان ده کات. ابن ابی الدنيا ده لیت: محمد کوری عبدالله کوری بزغ بزی
گیرامه وه، کهوا فضیل کوری سلیمان النمری خبه ری پیدام، نه ویش له یحیی
کوری عبدالرحمن کوری ابی لیبیه، نه ویش له باپریه وه ووتی: کاتیک بشیر کوری
البراء کوری معمور کڅچی دواپی کرد دایکی بشیر زور دلته نگو خه مبار بوو، جا
ووتی: نهی پیغه مبه ری خودا، هیشتاش له (بني سلمة) خه لکی ده مریت و
له ناوده چیت، جا نایا مردوه کان یه کتر ده ناسن؟ پیغه مبه ر ﷺ فهر مروی: (نعم
والذي نفسي بيده يا أم بشر إنهم ليتعارفون كما تتعارف الطير في رؤوس الشجرة)
واته: (به لئى سويند بهو که سهی گیانی منی به ده سته نهی دایکی بشیر نهوان یه کتر
ده ناسن ههروه ک چڅن بالنده له سهه دارو دره خت یه کتر ده ناسن). جا دایکی بشیر
ده لیت: نهی فلان، سه لامت لئى بئى، جا ده لئى: سه لام له توش بیت، ټینجا دایکی
بشیر ده لیت: سه لام بڅ بشیر بنیره^(٥٧).

ابن ابی الدنيا له هه دیستکی سفیاندا باس ده کات، نه ویش له عمرو کوری
دینار، نه ویش له عبید کوری عمیر ده لیت: نه هلی گڅرستان قسه ده رباره ی یه کتر
ده کهن، جا نه گهر مردوویان بڅ هات ده لئین: فلان چی کردوه؟ جا ده لیت: صالح،
فلان چی کردوه؟ نهوی دیکه ده لیت: صالح، فلان چی کردوه؟ ده لیت: نایا بڅلای
ټیوه نه هاتوه؟ یاخود به پیش ټیوه نه که وتوه؟ ده لیت: نه خیر، جا ده لیت: إنا لله
وإنا إليه راجعون، به ریگیایه کدا رڅیشتوه جگه له ریگاو بهرنامه ی ټیمه^(٥٨).

ههروه ها صالح المری ده لیت: پییان راگه یاندووم کهوا له کاتى مردندا رڅه کان
بهیه کتر ده گهن، جا رڅوخی مردوه کان بهو رڅه ده لیت که له لاشه که ی دیته
دهروه: نایا جیگا که ت چڅنه؟ نایا له چ لاشه یه کدا بوویت له لاشه یه کی پاکو

(٥٧) للنامات: ژماره (١٤)، وشرح الصدور: (١٣٣).

(٥٨) شرح الصدور: ١٣٤.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُورَةُ

خاوین یاخود له لاشهیه کی بیس دابوویت؟ پاشان ده گریت تاوه کو گریان به سهریدا زال ده بیت^(٥٩).

ههروه ها عبید کوپی عمیر ده لیت: کاتیک مردوویه ک ده مریت به پژه کان ده گات هه والی لی ده پرسن ههروه ک چۆن خه لکی پرسیارو هه وال له سوار ده کات فلان چی لیها توه؟ جا نه گهر ووتی: مردووه، و نه ها تۆته لایان، ده لیت: نه و چۆته دۆزه خ.

ههروه ها سعید کوپی المسیب ده لیت: نه گهر پیاوێک مرد کو ره که می پیشوازی لی ده کات ههروه ک چۆن که سیکی وونو نادیار پیشوازی لی ده کریت^(٦٠). دیسان عبید کوپی عمیر ده لیت: نه گهر من نا تومید بووم له پیکه یشتنی نه و که سهی له بنه ماله که م مردووه نه و خه م و خه فته هۆگرم ده بیت له کاتی مردندا^(٦١).

ههروه ها معاویه کوپی یحیی ده گپرتته وه: له عبدالله ی کوپی سلمه، که و ابا رهم السمعی بۆی گپراوته وه، نه ویش ابا ایوب الأنصاري بۆی گپراوته وه: که و پیغه مبه ر^(٦٢) فهرموویه تی: (إِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ إِذَا قَبِضَتْ تَلْقَاهَا أَهْلُ الرَّحْمَةِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ كَمَا يَلْتَقِي الْبَشِيرُ فِي الدُّنْيَا، فَيَقُولُونَ: انظُرُوا أَخَاكُمْ حَتَّى يَسْتَرِيحَ فَإِنَّهُ كَانَ فِي كَرْبٍ شَدِيدٍ، فَيَسْأَلُونَهُ: مَاذَا فَعَلَ فَلَانٌ؟ وَمَاذَا فَعَلْتَ فَلَانَةُ؟ وَهَلْ تَزَوَّجْتَ فَلَانَةَ؟ مَاذَا سَأَلُوهُ عَنْ رَجُلٍ مَاتَ قَبْلَهُ قَالَ: إِنَّهُ مَاتَ قَبْلِي، قَالُوا: إِنَّا اللَّهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ذُهِبَ بِهِ إِلَى أُمِّهِ الْهَاطِيَةِ فَبَيَّسَتْ الْأُمُّ وَبَيَّسَتْ الْمَرْبِيَّةُ)^(٦٣).

واته: (کاتیک رۆچی نیماندار ده کیشریت نه و له لایه ن پهروه ردگار وه ده گاته نه هلی په حهت ههروه ک له دونیادا به یه کتر ده گهن، جا ده لیت: سهیری برا که تان بکه ن و

(٥٩) المناجات: ژماره (٦٠).

(٦٠) سمرچاوه ی پیشوو: ژماره (١٥).

(٦١) شرح الصدور: ١٣٦.

(٦٢) سمرچاوه ی پیشوو: ١٣٣، وه سهیری: مجع الزوائد: (٢/ ٣٢٧) بکه.

٩٩ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ناگاتان لیتی بیټ تا وه کو پشوو ده دات چونکه نهو له ناخوشیه کی زور توند دابوو، جا پرسپاری لی ده کهن: فلان کس چی لیها تووه؟ و فلانه شافرهټ چی لیها تووه؟ نایا فلانه کس شوی کردووه؟ نه گهر پرسپاری لیبکهن له باره ی پیاوړیک که له پیش نه ودا مردووه ده لیت: نهو له پیش مندا مرد، جا ده لیت: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ که نهو چو ته جیگایه کی ناخوش نهو کاته دایکی دلته نگ ده بیټ و به خپو کهره کشی دلته نگ ده بیټ).

هر وده ها له حه دیستکدا یحیی کوری بسطام گپړاویه تیه وه، نه ویش ده لیت مسمع کوری عاصم بؤ منی گپړاویه تیه وه: پاش دوو سال له مردنی عاصم المجدریم له خه ودا بیني، پیم ووت: نایا تو نه مردوویت؟ ووتی: به لئ، ووتم: ئیستا تو له کوئی؟ ووتی: سویند به خوا له باخچه یه کم له باخچه کانی به هه شت مزو یه کی که له هاوړیکانم، هه موو شوی هه منی کو ده بینو وه له گهل بکر کوری عبدالله المزنی گفت وگو ده کهن و پیک ده گهن و هه والی ئیره ده پرسین، ووتم: نایا لاشه کانتان یاخود پوچه کانتان؟ ووتی: نهی هاوار لاشه کاغان نه ماوه به لکو پوچه کان به یه کتر ده گهن^(٦٣).

نایا پوچی زیندووه کان و

پوچی مردووه کان به یه کتر ده گهن یاخود نا؟

شایهټ و به لگه کانی نهو مه سه له یه زیاتره له وهی کهوا ته نهها خودای گه وره هه ژماری کردووه. و هه سټی راسته قینه له دادپه وروهرترین شایه تی دانه کانه، جا پوچی زیندووه کان به پوچی مردووه کان ده گات هه وروک پوچی زیندووه کان به یه کتر ده گهن، خوی گه وره ده فدرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ

(٦٣) تم باسه له سهره تاي کاروباري يه کمه باسکراوه.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْآخَرَى إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ {الزمر: ٤٢} واته: (هەر خوايه كه گيانه كان ده كيشت له كاتى مردنياندا، ههروهها نهو گيانهش كه نه مرد له خهوه كهيدا ههرو خوا بۆي ده نيترستهوه، جا نهو كه سهى خوا بريارى مردنى دايتت پۆحه كهى ده گريستهوه و ناگه پترستهوه بۆ لاشه، نهو كه سهش كه پۆژى تهواو نه بوويت ده نيترستهوه بۆي تا كاتى ديارى كراو، به راستى نا لهو ديارداندا چهندها به لگه و نيشانهى زۆر ههيه بۆ كه سانيك كه تيفكرن و بيركه نهوه).

أبو عبدالله كورى منده ده ليت: أحمد كورى محمد كورى إبراهيم بۆمانى گيپايهوه، نهویش له عبدالله كورى حسين الحرائى، نهویش له باپيرى أحمد كورى أبى شعيب، نهویش له موسى كورى أعين، نهویش له مطرف، نهویش له جعفر كورى أبى المغيرة، نهویش له سعيد كورى جبير، نهویش له ابن عباس له بارهى نهه نايه تهوه ووتى: پيم راگهيانداوه له كاتى نووستندا پۆحه كانى زيندوو مردوووه كان بهيك ده گهن، له نيوان خوياندا پرسيار له يه كتر ده كهن، جا خوداي گهوره پۆحى مردوووه كان ده گريت، و پۆحى زيندوووه كانيش ده نيترستهوه لاشه كانيان^(٦٤).

له تهفسيره كهيدا ابن أبى حاتم ده ليت: عبدالله ي كورى سليمان بۆ نيمهى گيپايهوه، نهویش له الحسين، نهویش له عامر، نهویش له أسباط، نهویش له السدى له بارهى نهه نايه ته پيرۆزه: ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ {الزمر: ٤٢}. واته: (نهو گيانهش كه نه مرد له خهوه كهيدا)، ده ليت: له خهوه كهيدا ده ميرنييت جا پۆحى زيندوو و مردوووه كان سهردانى يه كتر ده كهن و خويان به يه كتر ده ناسينن، ووتى: جا پۆحى زيندوووه كه ده گه پترستهوه لاشه كهى له دونيادا تا وهكو پۆژى تهواو

٩٥ ح للابن قيم الجوزية

دهئت، وه پڙحي مردووه كهش دهيه ويټ بگهريټه وه بڙ لاشه كهى جا خواى گهوره بهندى دهكات نايه لټيت بگهريټه وه^(٦٥).

نهمهش يه كيټكه لهو فهرمووده يهى كه له نايه ته كه دا هاتوه، يه كه ميان نه وه يه گرتنى پڙحه كه هه كه سيټك ده مريټ به مردنيټكى ناسايى، و ناردنه وهى پڙحه كهش بڙ نهو كه سهى ده مريټ به مردنيټكى خهوتوو، مانا له سهه نهو فهرمووده يهش: كهوا پڙحي مردووه كه ده مريټ جا خوداى گهوره ده گريټ و نايه گهريټه وه بڙ لاشه كهى پيش پڙڙى قيامهت، به لام پڙحي خهوتوو ده مريټ پاشان ده نيردرټه وه بڙ لاشه كهى تا ماوه يه كيټكه، نينجا به مردنيټكى تر ده مريټ.

فهرموودهى دووهم له نايه ته كه دا: گرتن و ناردنه وهى پڙحه كه له نايه ته كه ههردووكيان ده مريټ به مردنيټكى خهوتوو، جا نهو كه سهى كات و پڙڙه كهى تهواو كردهيټ نهوا پڙحه كهى ده گريټ و نهوكاته ناگهريټه وه بڙ لاشه كهى، به لام نهو كه سهى كات و پڙڙه كهى تهواو نه كردهيټ نهوا پڙحه كهى ده گهريټه وه بڙ لاشه كهى تا وهكو تهواوى دهكات، و شيخي نيسلام نهم فهرمووده يهى هه لباردووه، ده لټيت: قورشان و سوننه به لگه يه به سهريدا، ده لټيت: خوداى پاك و بيگهره د باسى گرتنى نهو پڙحهى كردووه، كهوا به مردنيټكى خهوتوو ده مريټ، به لام نهو پڙحهى به مردنيټكى ناسايى ده مريټ وه سفي نهم جوړهى نه كردووه به گرتن و ناردنه وهى پڙحه كه، به لكو نهوه به شى سى يه مه.

نه وهى په سنده ده كريت نهوا فهرموودهى يه كه مه، چونكه خوداى گهوره هه والى داوه به دوو مردن: مردنى گهوره نهو يش مردنى ناساييه و مردنى بچووك نه مه مردنى خهوتنه، پڙحه كانيش دابهش ده كرين بڙ دوو بهش: به شيكى مردن به سهريدا هات و كڙتايى پيټهات نهوا پڙحه كهى له لاي خوځى ده گريټ، نهو ههش كهوا به مردنيټكى ناسايى ده مريټ، و به شيكى شى هيشا نه جهله كهى ماوه بڙيه پڙحه كهى

(٦٥) شرح الصدور: ٣٥١.

٩٥ ح لایین قیَمَّ الحوزیَّة

ده گهر پټه وه بۆ لاشه كهی بۆ ته واو كردنی نه جهلو وادهی خۆی، بۆیه خودای پاك و بېگهرد حوكمی گرتن و گهړاندنه وهی بۆ ههردوو مردنه كه داناوه كه یه كه مین جار باسكرا: جا نه وه گرتن و بهند كردنه، نه مهش په وانه كراوه یا خود گهړاندنه وهیه، و ههوالی داوه نه وهی كه نه مرد نه مهیان مردووه له خهوتنی دا، بېگومان نه گهر مردنی خه و دابهش بكرابا بۆ دوو بهش مهرگی مردنی ئاسایی و مردنی خه و نه وا خودای گهوره نهیده فهرموو: ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ {الزمر: ٤٢}. چونكه ههركه سێك گیانی ده رچیت ده مریت، بۆیه خوی گهوره بێ گومان ههوالی داوه نه و نه مردووه، جا چۆن پاش نه مه ده فهرموویت: ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ {الزمر: ٤٢}. واته: (جا نه و كه سهی خوا بریاری مردنی داییت پۆحه كهی ده گریته وه و ناگه پټه وه بۆ لاشه كهی).

بۆ نه و كه سهی پشتگیری نه م بۆ چوونه ده كات پێویسته بلیت: كه نه م فهرمووده یه: ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ {الزمر: ٤٢}. پاشان نه وهی ده میرنیت به خهویکی مردووانه بېگومان نه مه خودایه یه كه عجار ده میرنیت به خهویکی مردووانه، پاش نه مه مردن به سه ریدا زال ده بیت، وه بۆ لیکۆلینه وهش نایه ته كه به دوو جوړ لیکه ده ریتسه وه، چونكه خودای گهوره باسی دوو مردن ده كات: مردنی گیان ده رچوون مردنی خهوتن، و باسی گرتنی مردنی گیان ده رچوون ده كات و ناردن و گهړاندنه وهی نه وی دیکه شیان، زانراویشه كه وا خودای گهوره پۆحی هه موو كه سێك ده گریت نه گهر مردنی ئاسایی بیت له خه ودا یا خود له هه ستانه وه دا، ناردن و گهړاندنه وهی پۆح بۆ نه و كه سهی نه مردووه، جا ده فهرموویت: (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا). واته: (هه ر خوايه كه گیانه كان ده كیشیت له کاتی مردنیاندا). هه ر خۆی کار ده كات به وهی هه ر كه سێك مرد له هۆشیاری و هه ستانه وه دا هه ر كه سێكیش مرد له خه و ده كیدا.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بېنگومان نهمهش به لگه به له سهر به يه کگه يشتني پړوحي زيندوو مردووه کان کهوا
زيندوو مردووه که له خهوه کهيدا ده بينيت، زانياري و هه وال ده داته زيندوو که کهوا
هيچي لي نازانيت، هه والي له ناکاوو به پړکهوتي بۆ ده بينيت، ههروه که له پابردوو
وله داهاتووشدا هه وال ده دات، پړهنگه خه بهر بدات به پارهو پوليتک که له
جيتگاهه کدا شاردوو به تيه وه جگه لهو کهس پتي نه زانيت، له وانه شه خه بهر بدات به
قهرزيتک له سهری، شايه دي و به لگه ش له مانه باسکراوه.

ههروه ها پراگه به ندراره له مه دا کهوا مردووه که هه والي کاريتک ده دات هيچ
که سيک لهم جيهانه دا پتي نه زانيت، نهمهش پراگه ياندراره که هه وال ده دات به وهی
که تۆ ديت بۆ لای نيتم لهم کاته و لهو کاته دا و نهمهش پرويسداوه، له وانه به
هه والي هه نديک کاروبار بۆ زيندوو که بنيريت جگه لهو کهس ناي زانيت، چيرۆکی
الصعب کوري جثامه ووت که ی عرف کوري مالک کهوا چي پي ووت باسمان کرد،
وه باسي چيرۆکی ثابت کوري قيس کوري شماسان کرد ده رباره ی هه وال پيداني
به وهی قه لغانه که ی بينيووه ههروه ها نه و قهرزه ی له سهر به تي.

چيرۆکی صدقه کوري سليمان الجعفري، هه والي کوره که ی که له پاش نه و ج
کاريتکی کرد، وه چيرۆکی شبيب کوري شيبه، و قسه ی دايکی له باره ی نه و پاش
مردنی که ووتی: خودا پاداشتي چاکه ت به خيتر بداته وه کاتيک نه م ته لقينه ی دا لا
إله إلا الله، و چيرۆکی الفضل کوري الموفق له گه ل کوره که ی، کهوا چۆن هه والي پيدا
له سهر زانياري سهر داني کردنی.

ههروه ها سعيد کوري المسيب ده ليت: عبدالله ی کوري سلامو سلمان الفارسي
پيتک گه يشتن به کينکيان به ويتر ووت: نه گهر تۆ پيش من مردی و ره لام و هه والم
به ري چيت کرد کاتيک گه يشتيت به خودای خۆت، و نه گهر منيش پيش تۆ مردم
ديمه لات و هه والت ده ده می، نه ويتر ووتی: نايام مردووه کان و زيندوو کان به يه کتر
ده گهن؟ ووتی: به لي، پړوچه کانيان له به هه شتا بۆ هر کويته که ده يه ويته ده پروات،

٩٥ ح - لِلإِبنِ قِیمُ الْجُوزِیَّة

ووتی: جا فلان مرد له خه‌ودا پیئی گه‌یشت، ئینجا ووتی: پشت به خوا ببه‌سته‌و
مژده‌ت ده‌ده‌می من هه‌رگیز نه‌مبینیوه هیچ شتیک وهك پشت به‌ستن به خوا
باشتر بیت^(٦٦).

هه‌روه‌ها العباس کورپی عبدالمطلب ده‌لئت: زۆر هه‌زم ده‌کرد له خه‌ودا عمر بینیم
نه‌مه‌بینی ته‌نها جارێک له نزیک شویتیک بینیم، جا بینیم ئاره‌قی له نیوچاوانی
خۆی ده‌سپه‌وه و ده‌بیوت: ئه‌وه ئیستا کاتی به‌تالی و هه‌وانه‌وه‌مه خه‌ریک بوو مالم
کاول ده‌بوو نه‌گه‌ر نه‌گه‌یشته‌بام به خه‌ودای به‌سۆزو به‌خشنده^(٦٧).

کاتیک مردن زۆری بۆ شریع کورپی عابد الشمالی هینا، عذیف کورپی الحارث چوه
لای، ووتی: ئه‌ی أبا الحجاج، نه‌گه‌ر توانیت پاش مردن بیتته لامان و هه‌والمان
به‌ده‌یتی که‌وا چیت بینیوه، ووتی: ئه‌مه به‌یفتیکی په‌سنده له لای خاوه‌ن
تیگه‌یشته‌وانی ناین، ووتی: زه‌مانیک تیپه‌ری و نه‌یینی، پاشان له‌خه‌ویدا بینی، پیی
ووت: نایا تۆ نه‌مردووی؟ ووتی: به‌لێ، ووتی: حالت چۆنه؟ ووتی: خوای گه‌وره‌مان
تاوانه‌کانی له‌سه‌ر ئیتمه هه‌لگرت و هیچ که‌سیک له ئیتمه له‌ناو نه‌چوو ته‌نها
(الأحراض). و تۆم: الأحراض چیه؟ ووتی: ئه‌و که‌سانه‌ن به په‌نجه‌کانیان ئیشاره‌ت بۆ
شت ده‌که‌ن^(٦٨).

هه‌روه‌ها عبدالله کورپی عمر کورپی عبدالعزيز ده‌لئت: له‌پاش مردنی باوکم له
خه‌ودا بینیم هه‌روه‌ک له باخچه‌یه‌ک دا‌بیت، سێوی بۆمن هه‌لده‌دا، جا یه‌که‌مه‌که‌یان
کو‌ر بوو، و تۆم: چ کارێک له هه‌موویان باشتره؟ ووتی: تۆ به‌و ئیستیغفارکردن ئه‌ی
کو‌ره‌که‌م^(٦٩).

(٦٦) المناطات: ژماره (٢١)، وه شرح الصدر: ٣٠٨.

(٦٧) المناطات: ژماره (٢٢)، وه شرح الصدر: ٣٠٨.

(٦٨) شرح الصدر: ٣٤٩.

(٦٩) سهرجاری پێشوو: ٣٧٢.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجَوْزِيَّةِ

ههروهه مسلمه کوری عبدالملك له خهودا له پاش مردندا عمر کوری عبدالعزیزی بینی، پتی ووت: نهی نه میری نیمانداران، خۆزگه ده مزانی له پاش مردنتدا حالت چۆنه؟ ووتی: نهی مسلمه نا نه مهیه، کاته کهم به سهر چوو سویند به خوا هه رگیز پشورم نه داوه ته نهها نیستا نه بیته، ووتی: ووتی: نهی پیشه وای موسلمانان نیستا له کویت؟ ووتی: له گهال نهوانه ی له سهر ریگای راستن له (به ههشتی عدن) م^(٧٠).

صالح البراد ده لیت: زراره کوری اوفیم بینی له پاش مردنیدا، ووتی: خوا ره حمت پیبکات چیان پیووتی و چیت ووت؟ پشتی له من کرد، ووتی: خوای گهوره چی لیکردی؟ ووتی: سه بارهت به به خشندهیی و چاکه ی نهو ریژی لیئام و چاکه ی له گه لدا کردم. ووتی: نهی أبو العلاء کوری یزید برای مطرف له کویت؟ ووتی: نهو له پله به رزه کانه، ووتی: چ کار و کرده ویه که له لای نیوه باشه؟ ووتی: پشت به ستن به خوداو بی تویند نه بوون^(٧١).

ههروهه مالک کوری دینار ووتی: مسلم کوری یسارم بینی له پاش مردنیدا، سه لامم لیکرد که چی نهو وهلامی سه لامه که ی نه دامه وه، پیتم ووت: چی قه ده غهت ده کات کهوا وهلامی سه لام نه ده یته وه؟ ووتی: من مردووم جا چۆن ده توانم وهلامی سه لامه کهت بده مه وه؟ جا پیتم ووت: له پاش مردن به چی گه یشتیت؟ ووتی: سویند به خوا به سامناکی و به له رزینی تووندی نیسکه کان گه یشتیم ووتی: پیتم ووت: نهی له دوا ی نهو چی بوو؟ ووتی: چی له خودای گهوره ده بینی و ره چاوی ده کهیت؟ چاکه کانی له نیتمه وه رگرت و له تاوانه کاغان خۆش بوو، جا نهوانه ی له دوا ی نیتمه نهوانیش دینه لای نیتمه، ووتی: پاشان مالک هاواری کردو قیزاندی و به لادا کهوت و

(٧٠) المناطات: ژماره (٢٧).

(٧١) سرچاوی پیئشو: ژماره (٢٨).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

له هۆش خۆی چوو، ووتی: پاش نهمه چهند رۆژێك به نهخۆشی مایهوه، پاشان دلی له لێدان كهوتو مرد^(٧٢).

سهیل برای حزم ووتی: مالیکی کوری دینارم بینى له پاش مردنیدا، پیم ووت: نهى باوکی یحیی، خۆزگه ده مزانی بهچی پیشوازیت له خوی گهوره کردوه؟ ووتی: به تاوانیکی زۆر پیشوازم لیکرد بهلام خوی گهوره له بهر بى گومانى و نيهت چاکى له سهرمى سپهوه^(٧٣).

کاتیك رجا کوری حیوه مرد خیزانی عابد له خهردا بینى و ووتی: نهى باوکی المقدام، چۆن بوون؟ ووتی: بهرهو خیر، بهلام زۆر ترساین و راجله کین له دوی نیوه وامانزانی قیامهت ههستا ووتی: و وتم: وه دوی نهو؟ ووتی: جا هاوه لانی بهههشت به باره قورسه کانیان هاتن تا وای لیهات قهره بالغیه کی زۆریان له بهر ده رگا که دوستکرد. ^(٧٤).

ههروه ها جمیل کوری مره ده لیت: مروق العجلی بۆ من براو هاو پیم بوو، رۆژێك پیم ووت: هه ریه کیک پیتش هاو پیکه ی مرد با هاو پیکه ی بیته لای، با هه والی پییدات بهوه ی به سه ری هاتوه، ووتی: جا مروق مرد، خیزانه کهم له خه ریدا بینى هاته لای ئیمه ههروه ک پیتشر ده هات، و له ده رگایدا ههروه ک پیتشر له ده رگای ده دا، خیزانه کهم ووتی: منیش هه ستام ده رگا کهم بۆی کرده وه ههروه ک پیتشر ده مکرده وه، جا و وتم: نهى ابا المعتمر فهرموو وه ره ژووره وه بۆ مالى برا که ت، ووتی: چۆن بیمه ژووره وه له کاتیکدا مردنم چه شتوه، به لکو هاتوم بۆ نه وه ی به جوانی پیتان بلیم که خدای گهوره چی لیکردم، بزانه کهوا منی گیترا به له نزیکه کانی خۆی^(٧٥).

(٧٢) المناطات: ژماره (٣٠).

(٧٣) سه رجا وه ی پیتشر: ژماره (٣٢).

(٧٤) سه رجا وه ی پیتشر: ژماره (٣٧).

(٧٥) سه رجا وه ی پیتشر: ژماره (٣٨).

کاتیڤ محمد بن سیرین مرد ھاوړیکانی ژور خفه‌تبار بوون بوؤ جا له خه
بینیان له حاله‌تیځی باش دابوو، ووتی: نه‌ی براهه، من توم بیني ژور دلخوش
بروم نهم حاله‌ته باشیه له چی دایه؟ ووتی: سه‌رووی من به خفته‌پله به‌رز
بووه‌وه، ووتم: به‌لکو ئیځه تۆمان بیني له‌وه باشت برویت؟ ووتی: نه‌مه به درئایی
خه‌مو خفه‌ته‌که‌ی بوو^(۷۶).

ابن عیینہ ووتی: سفیان الثوریم له خەودا بینی، جا ووتم: وەسیەت و پێنماییم بکە، ووتی: خۆت له زانست و مەعریفەتی خەڵک کە مەتر بزانە^(۷۷).

ههروه‌ها عمار کورێ سیف ده‌لێت: الحسن کورێ صالحم له‌خه‌ودا بینی، پێم
ووت: زۆر به‌هیوا بووم به‌گه‌شتنت چیت لایه‌ پێمان بلی. ووتی: مژده‌ت ده‌ده‌م
هیچ شتێکم نه‌بیبه‌وه‌ چاکتریت له‌گومان چاکی خه‌ودا گه‌وره‌ (٧٨).

کاتیتک ضیغم کورپی العابد مرد هندیك له هاورپیکانی له خەودا بینیان، ووتی:
 نایا سەلاوات لەسەر من ئەدا؟ ووتی: کاتیتک بیرم کەوتەوه تۆ بەرز بوویت، جا
 ووتی: ئەگەر سەلاوات لەسەر من یەدا سوودم بۆ تۆ دەبوو^(٧٩).

هه‌روه‌ها کاتیک رابعه‌ مرد ئافره‌تیکى هاوڤتێ له‌ خه‌ویدا بێنى که‌وا له‌سه‌ریدا به‌رگێکى دره‌وشاوه‌ و تارایه‌ک له‌ سوندسى له‌به‌را بوو، به‌ جبه‌یه‌ک کفن کرابوو تارایه‌کى ئاوریشمى پتۆه‌ بوو، جا پتێ ووت: چیت کردوه‌ که‌وا به‌و جبه‌یه‌ کفن کراوى و نه‌و تارا ئاوریشمه‌ت به‌سه‌روه‌یه‌؟ ووتی: سۆتێد به‌ خوا شه‌و له‌به‌ر منى داکه‌ندو گۆڤرى به‌وه‌ی که‌وا ده‌ببینى له‌به‌رمدايه‌، و به‌و کفنه‌ داپۆشیم، و مۆرى له‌سه‌ردا، وه‌ به‌رز کرامه‌وه‌ له‌ به‌رزایسه‌کان بۆ ته‌واوکردنى چاکه‌کانم تا رۆژى قیامه‌ت، ووتی: پێم ووت: له‌به‌ر نه‌مه‌یه‌ له‌ رۆژه‌کانى سه‌ر دونیا کارت ده‌کرد؟ جا

(٧٦) المناطات: رقمه (٤٠).

(٧٧) النامات: ژماره (٤٤)، وه شرح الصدور: ٣٦٨.

(٧٨) المنامات: ژماره (٤٨).

(٧٩) النباتات: رُماره (٤٠).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

ووتی: نهی نه مه بهس نیه کاتیک کهرامهت و بهخشندهیی خوای گه وره م ده دیت بۆ پیاوه چاکه کانی؟ ئینجا پتیم ووت: نهی عبدهی کچی ابی کلاب چی به سهر هات؟ ووتی: نهی هاوار نهی هاوار سویند به خوا نهو پتیش ئیمه کهوت بۆ پلهو پایه بهرزه کان، ووتی: ووتم: جا به چی؟ له گه ل نه وهش له ناو خه لکیدا لهو خوا په رستهر هه بوو؟ ووتی: نهو زۆر بیرى له دونیا نه ده کرده وه به وهی به یانی ده کاته وه یاخود ئیواره ده کاته وه، جا ووتم: نهی أبو مالک واته ضیغم چی کردو وه؟ ووتی: هه رکاتی بیه ویت سه ردانی خودای گه وره و میهره بان ده کات، ووتی: ووتم: نهی بشر کورپی منصور چی کرده وه؟ ووتی: به خ به خ خودای گه وره به سه ریدا پژانده بهرز بووه وه بۆ نهو شوینهی نهو به هیوا بوو بۆی. ووتی: ووتم: نامۆژگاریم بکه به کاریک له خودای گه وره نزیک بیه وه، ووتی: پتویسته زۆر یادی خودا بکهیت بیگومان له ناو گۆره کهت ناسووده ده بیت^(٨٠).

کاتیک عبدالعزیز کورپی سلیمان العابد مرد هه ندیک له هاو پتیکانی بینیان پۆشاکیکى سه وزی له بهردا بوو، و له سه ر سه ری تاجیکى مرواری هه بوو، جا ووتی: له دووری ئیمه چۆن بوویت و تامی مردن چۆن بوو؟ کاروباره کانت چۆن بینى له وى؟ ووتی: ده رباره ی مردن نهوا پرسیار مه که له تووندی ئیش و نازاری و خه مو خه فته ی ته نه ا نهو که سه ی خوای گه وره په حمى پتیکات و نهو هه موو عه یبو تاوانیکى له ئیمه شارده وه، نه گه ر به چاکه و به زه یی نهو نه بوایه پتیی نه ده گه یشتین^(٨١).

هه روه ها صالح کورپی بشر ووتی: کاتیک عطاء السّلمی مرد له خه ومدا بینیم، ووتم: نهی باوکی محمد، نایا تو له کۆمه له ی مردوان نیت؟ ووتی: به لئى، ووتم: نهی پاش مردن چۆن بوویت له وى؟ ووتی: سویند به خوا له ناو خه یرو چاکه یه کی زۆر دام،

(٨٠) المامات: ژماره (٥١)، وه سه ری: صفة الصفوة: ٤ / ٢٩ بکه.

(٨١) المامات: ژماره (٥٣).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

و خودای گهواره به خشندهو لیخو شبووه، و وتم: سویند به خوا تو له دونیادا زور
 خه مبارو دلتهنگ بوویت، نینجا زهرده خه نهیه کی هات و ووتی: سویند به خوا
 پاداشته کی دامه وه به شادمانیه کی دریژو خوشیه کی بهرده وام، و وتم: نهی تو له چ
 پلهو پاییه کی دایت؟ ووتی: ﴿مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
 وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} ^(۸۲). واته: (له گهل نهو
 کهسانه دابن له (بههشتی بهریندا) که خوا نازو نیعمه تی به سهردا پرژاندوه له
 پیغه مبهران و راستگزیان و شهیدان و پیاوچاکان، نای که نهوانه هاوهلو هاوپیرو
 هاوده میکی چاک و بی وینهن).

هروه ها کاتیک عاصم المجدری مرد یه کیک له خزمه کانی له خه ودا بینیان، جا
 ووتی: نایا تو نه مردووی؟ ووتی: به لی، ووتی: جا تو له کویت؟ ووتی: سویند
 به خوا من له میترگیکم له میترگه کانی بههشت من و یه کیک له هاوپیکانم، هه موو
 شهوانی ههینی کۆده بینه وه و به یانیه کهشی بو لای بکر کوری عبدالله المزنی ده چین،
 هه والی نیوه مان ده داتی، ووتی: و وتم: لاشه کانتان یا خود رۆحه کانتان؟ ووتی: نهی
 هاوار لاشه کان له ناو چوون، به لکو رۆحه کان بهیه کتر ده گهن ^(۸۳).

مرة الحمدانی شهونده سوجه دی بردبوو تاوه کو خۆل نیتوچاوانی خوارد، جا کاتیک
 مرد پیاویک له خزمه کانی له خه ودا بینی، شوینی سوجه کی ههروه که
 نهستیره کی دره وشاوه و ابوو، جا ووتی: نهه شوینه واره چیه کهوا من له نیتو
 چاوانی تو ده بینم؟ ووتی: نهه شوینی سوجه کهیه کهوا خۆل خوارد و ویه تی به
 نوور داپوشراوه، ووتی: و وتم: نهی پلهو پایه تی چیه له دوا پرژدا؟ ووتی: باشترین
 پلهو پاییه، مه نزلگایه که کهوا کهس لیتی ناگوازریته وه و ناشرن ^(۸۴).

(۸۲) النامات: ژماره (۵۶)، وصفه الصفوة: ۳/ ۳۳۰.

(۸۳) نهه هه دیسه پیشتی باسکراوه.

(۸۴) النامات: ژماره (۶۵)، وصفه الصفوة: ۳/ ۳۴.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه أبو يعقوب القاري ده لیت: له خه ودا پیاونکی گهنم پهنگی زور دریزم
بینی و خه لکی به دواي ده که وتن، و وتم: نه مه کی یه؟ ووتیان: نه مه و هسی قهره نی
یه، جا منیش به دواي که وتم، و وتم: خوا په حمت پیبکات رینماییم بکه، پرووی خزی
له من گرژ کرد جا وتم: نهی رینماییکار رینماییم بکه، نینجا پازی بوو پرووی خزی
دامی، ووتی: له کاتی خوشه ویستیدا ناره زووی په حمتی خوا بکه، وه له کاتی
تاوان و یاخی بوونتدا ناگاداری توله سندنه وهی به، هیچ کاتیک له پارانه وه لیسی
دامه بپره، پاشان رژیشت و به جی هیشت^(۸۵).

ههروهه ابن السّمك ده لیت: مسعرم له خه ودا بینی، و وتم: چ کارو کرده وهیه ک
باشتر ده بینیت؟ ووتی: دانیشتن له گهل نه وانه یادی خودا ده که ن^(۸۶).
الأجلح ده لیت: سلمی کوری که یلم له خه ودا بینی و وتم: چ کارو کرده وهیه ک باشتر
ده بینی؟ ووتی: هه لسانه وه له شه ودا^(۸۷).

ههروهه أبو بکر کوری ابی مریم ده لیت: له پاش مردنیدا وفاء کوری بشرم
بینی، و وتم: نهی و هفا چیت کرد؟ ووتی: پاش هه موو تیکوژشان و ماندوویوونیک
پزگارم بوو، و وتم: جا چ کارو کرده وهیه کتان باشتر بینیره؟ ووتی: گریان له ترسی
خودای عز وجل^(۸۸).

اللیث کوری سعد: له موسی کوری وردان، کهوا نهو عبدالله ی کوری ابی
حبیبه ی بینیره و له پاش مردنیدا، جا ووتی: چاکه و خراپه کانم پی نیشان درا، له
چاکه کانم دا بینیم هه ندیک ده نکه هه نارم له سمر زهوی هه لگرته وهو خواردم، و له
خراپه کانیشم دا بینیم دوو هیل له ناویشم له مه ندیله که مده هه بوو^(۸۹).

(۸۵) النامات: ژماره (۶۶).

(۸۶) النامات: ژماره (۶۹).

(۸۷) النامات: ژماره (۷۰).

(۸۸) النامات: ژماره (۷۱).

(۸۹) النامات: ژماره (۷۵).

٩٥ ح لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

ههروه ها سنید کوری داود ووتی: کوری براکهم جویرییهی کوری أسماء بزی
گیرامهوه ووتی: نیمه له عهبادان بووین، گهغچیک له دانیشتوانی کوفه هاته لامان
کهوا خوابه رست دیار بوو، له پۆژیکسی زۆر گهرمدا مرد، ووتم: خۆمان فیتنک
دهکهینهوه پاشان کهلوپه له کانی پتیک دهخهین، جا نووستم بینیم ههروهک له
گۆرستاندهم، وهک گومهتیکسی گهوههر وابوو له جوانیان دهبریقاسهوه، و منیش وا
تهماشای دهکهه کاتیک درزی تیکهوت، له ناویدا کهنیزهیهکی تیاوو جوانی وهکو
نوم نه بینیهوه، هاته لای من ووتی: سوتند بهخوا نهی باوکی عمر، لیمافی بهند
مهکه تاوه کو نیوه پۆ، ووتی: له ترسان به ناگا هاتمهوه نینجا چووم کهلو پهلی
تهرمه کهم پتیکهست، و لهو شوینهی گومهته کهم بینی گۆرپکم بۆ هه لکهند، جا
هر لهویم به خاک سپارد^(٩٠).

عبدالملك کوری یعلی الیللی ووتی: عامر کوری عبدقیسم له خهودا بینی، ووتم:
چ کارو کردهوه یهکت باشتر بینی؟ ووتی: هیچم ناویت پروپه پرووی خودای گهوره
بکه مهوه^(٩١).

یزید کوری هارون ووتی: أبا العلاء أيوب کوری مسکینم له خهودا بینی، ووتم:
نایا خودای گهوره چی لیکردی؟ ووتی: لیم خۆش بوو. ووتم: بهچی؟ ووتی: به نوژوو
پۆژوو، ووتم: نایا منصور کوری زازانت بینی؟ ووتی: ههیهات کۆشکی نهومان له
دورهوه بینی^(٩٢).

یزید کوری نعمته ووتی: جاریه به تاعوونیکسی کوشنده له ناو چوو، جا باوکی له
خهودا پیتی گهیشته، پیتی ووت: نهی کچه کهم، ههوالی پۆژی دوایم بدهری، ووتی:
نهی باوکه گیان، به سهر کارو باریکسی مهزندا تیپه رین دهزانین به لām ناتوانین کار

(٩٠) النامات: ژماره (٧٧).

(٩١) النامات: ژماره (٨٠).

(٩٢) النامات: ژماره (٨٢).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بكهين، وه نيتوه ده توانن كار بكهن به لّام نازانن، سوتند به خوا، ته سبيحاتيك يان دوو ته سبيحات ياخود كرتوشيك يان دوو كرتوش له لاپهري كاره كانم بزمان خوشهويستره له دونياو نهوهي تيايه تي^(٩٣).

كثير بن مرة ووتى: له خهوما بينيم وه نهوهي چوومه ناو پلهو پايه يه كي بهرز له بههشتدا و تييدا ده سورامه وهو سهرم لتي سورده ما، و له لايه كي مزگه وته كه نافره تانم بيني، چوومه لايان سه لامم ليكردن، پاشان ووتم: نه م پلهو پايه يه تان به چي ده سكهوت؟ ووتيان: به سوجه و ته كبير كردن^(٩٤).

مزاحم مولى عمر كوري عبدالعزيز ووتى: له فاطمى كچى عبدالملك خيترانى عمر كوري عبدالعزيز، ووتى: شه وئك عمر كوري عبدالعزيز ناگادار بووه وهو ووتى: خهويكي زور سهرسام بيني ووتى: ووتم: خوم به فيدات ده كه م، پيم بلتي، جا ووتى: تاوه كو به ياني ده كه مه وه هوالث پيناده م، ووتى: كاتيك به ياني داهات ده رچوو بؤ نويز كردن پاشان گهرايه وه بؤ دانيشته كه ي، ووتى: ته نهايي نهوم به هه ل زاني و چوومه لاي، ووتم: نهو خهونه م پي بلتي كهوا بينيت، ووتى: له خهودا بينيم بهرز كرامه وه بؤ خاكيكي سهوزو فراوان ده ترووت بهرمالتيكي سهوزه، وه كوشكيكي سپي وهك زيوي تييدا بوو، ياخود وهك شير وابوو، يه كيكي لهو كوشكه هاته دهره وه، به بهرترين دهنگي ووتى: كوا محمد كوري عبدالله كوري عبدالمطلب؟ كوا پينغه مبري خوا^(٩٥)؟ بؤيه پينغه مبر^(٩٦) پيشوازي ليكرد تاوه كو چووه ناو كوشكه كه. ووتى: پاشان يه كيكي ديكه له كوشكه كه هاته دهره وه، بانگي كرد كوا ابو بكرى الصديق؟ كوا ابي قحافة؟ جا ابو بكر پيشوازي ليكرد تاوه كو چووه ناو كوشكه كه. پاشان يه كيكي تر هاته دهره وه بانگي كرد كوا عمرى كوري خطاب؟ جا عمر پيشوازي ليكرد تاوه كو چووه ناو كوشكه كه. پاشان يه كيكي ديكه هاته

(٩٣) المنامات: ژماره (٨٦).

(٩٤) المنامات: ژماره (٩١).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

دەرەوہو بانگی کرد کوا عثمان کوری عفان؟ جا پیشوازی لیکرد تاوہ کو چووه ناو کۆشکە کہ. پاشان یه کیکی دیکه هاته دەرەوہو بانگی کرد کوا علی کوری اُبی طالب؟ جا پیشوازی لیکرد تاوہ کو چووه ناو کۆشکە کہ. پاشان یه کیکی دیکه هاته دەرەوہو بانگی کرد کوا عمر کوری عبدالعزیز؟ ووتی: عمر ووتی: جا ههستم تاوہ کو چوومه ناو کۆشکە کہ. ووتی: به پالەپەستۆ چوومه لای پیغه مبهری خوا (ع) و خەلکیکیش له دەورو بهری ئەودا بوو، له دلی خۆمدا ووتم: له کری دانیشم؟ نینجا له تەنیشت عمر کوری خطاب دانیشتم، سهیرم کرد اُبو بکر له دهسته راستی پیغه مبهر (ع) دانیشتوه و له نیوان اُبو بکر پیاویک دانیشتوه، ووتم: ئەو پیاوه کی یه له نیوان پیغه مبهری خوداو (ع) اُبو بکر دانیشتوه؟ ووتیان ئەمه عیسی کوری مەریه مه گویم له بانگه رێک بوو بانگی کرد، له نیوان من و نیوان ئەودا پەردەیه کی نوور هه بوو ووتی: ئەی عمر کوری عبدالعزیز دهست بگره بهوێ تۆ له سهری و جیگهرو سهقامگیر به بهوێ تۆ له سهری، پاشان وهک ئەوێ مۆلەت درابم بۆ هاتنه دەرەوہ، لهو کۆشکە هاتمه دەرەوہ، ئاوپم له دواوه دایهوه من عثمان کوری عفانم بینی دهیوت: سوپاس بۆ ئەو خودایهی کهوا سهری خستم، و علی کوری اُبی طالبم بینی له دەرەوہی کۆشکە که بوو دهیوت: سوپاس بۆ ئەو خودایهی کهوا له گوناھم خۆش بوو (٩٥).

سعید کوری اُبو عروبه ووتی: عمری کوری عبدالعزیز گێرایهوه: پیغه مبهرم بینی (ع)، اُبو بکر و عمر له لای دانیشتبون، سهلامم کرد، و دانیشتم، له و کاتهی دانیشتبوم علی و معاویه هاتنه ژووره کهو دەرگا که له سهریان پیوه درا، وا منیش سهیر ده کهم، ئەو خیراتر له من چووه دەرەوہ ووتی: سویند به خوای که عبه

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

کاره‌کمی به نه‌نجام گه‌یاند، و معاویه‌ش خیراتر له من هاته دهره‌وه ووتی: سویند به‌خوای که‌عبه لیم خو‌ش بوو^(۹۶).

هه‌روه‌ها حماد کوری هاشم ده‌لئت: پیاوی‌ک هاته لای عمری کوری عبدالعزیز ووتی: پیغه‌مبه‌ری خوام^(ع) له خه‌ودا بی‌نی، اُبو‌یک‌ریش له ده‌سته راستی، و عمریش له ده‌سته چه‌پی بوو، وه دوو پیاو ناکوکیان له نیواندا هه‌بوو لی‌تی نزی‌ک بو‌ونه‌وه، تۆش له نیوان ده‌سته‌کانی دانیش‌تبوویت، جا پیتی فهر‌مویت: نه‌ی عمر نه‌گه‌ر نیشت کرد، وه‌ک نه‌و دووانه کار بکه، وه‌ک نه‌بو‌یک‌رو عمر، جا عمر سویندی دا به‌خوا نایا نه‌و خه‌ونه‌ت دی‌ووه؟ پیاوه‌که‌ش سویندی خوارد، عمریش ده‌ستی به‌گریان کرد.

عبدالرحمن کوری غنم ووتی: سی‌رۆژ دوا‌ی مردنی معاذ کوری جبلم بی‌نی له‌سه‌ر نه‌سپ‌یک‌ی ره‌ش و سپی، له دوا‌وه‌ی نه‌و هه‌ندی‌ک پیا‌وی سپی که‌ پۆشاکی سه‌وزیان له‌به‌ردابوو نه‌وانیش سواری نه‌سپی ره‌ش و سپی بوون، که‌وا نه‌و له‌پیشیاندا بوو، ده‌ی‌ووت: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَّبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿یس: ۲۶-۲۷﴾ واته: (خۆزگه‌ قه‌ومه‌که‌م بیا‌ن‌زان‌بیا‌یه سه‌ره‌نه‌نجامی نی‌مان چۆنه‌و که‌وتو‌ومه‌ته ناو چ نازو‌نی‌عه‌ت‌یکه‌وه* به‌هۆی نه‌وه‌وه که‌ په‌روه‌ردگارم لیم خو‌ش‌بو‌وه و خستمیه‌ ریزی ریز لی‌گیرا‌وانه‌وه). پاشان نا‌و‌پی له‌ ده‌ستی راستی و چه‌پی دایه‌وه، ووتی: نه‌ی کوری واحه نه‌ی کوری مظعون: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدُهُ وَأَوْزَقَنَا الْأَرْضَ تَتْبَوُّا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ {الزمر: ۷۴}. واته: (سو‌پاس و ستایش بۆ نه‌و خوا‌به‌ی، که‌ به‌ل‌ینی خۆی بۆ‌مان برده سه‌رو کردینی به‌خوا‌ه‌نی سه‌رزه‌مین‌ی به‌هه‌شت و له‌هر شو‌رین‌یک و له‌هر جی‌یه‌ک‌دا بانه‌و‌یت سه‌ره‌ستانه‌ ژیا‌ن ده‌به‌ینه سه‌ر، نای چه‌نده‌ پادا‌شتی تی‌کۆشه‌ران و خه‌بات‌کاران چاک و پاک و به‌نرخه). پاشان ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل‌مدا کرد و سه‌لامی لی‌کردم.

(۹۶) للنامات: ژماره (۱۲۴).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه قبيعهی کوری عقبه ووتی: لهپاش مردنیدا سفیان الشوریم له خهودا بینی،
ووتی: نایا خودای گهوره چی لیکردی؟ نینجا ووتی:

نَظَرْتُ إِلَى رَبِّي عَيَانًا فَقَالَ لِي *** هَنِيئًا رَضَايَ عَنْكَ يَا بَنَ سَعِيدٍ
فَقَدْ كُنْتَ قَوَامًا إِذَا اللَّيْلُ قَدْ دَجَا *** بَعْبَرَةٍ مَحْزُونٍ وَقَلْبٍ عَمِيدٍ
قَدُونَكَ فَاخْتَرْتُ أَيَّ قَصْرِ تَرِيدُهُ *** وَزُرْنِي فَإِنِّي مِنْكَ غَيْرُ بَعِيدٍ

سفیان کوری عَیْنَةً ووتی: لهپاش مردنیدا سفیان الشوریم له خهودا بینی له
بههشتدا لهسهر دارخورمایهک بۆ سهر داریک دهفری، و لهسهر داریکهوه بۆ سهر
دارخورمایهک، کهوا دهیوت: ﴿لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾ {الصفات: ٦١}
واته: (دهبا نا بۆ نهم بههشته، بۆ نهم کامهرانیه، بۆ نهم نازو نیعمهته بی
سنوره، نهوانهی که کارو کردهوهو کۆشش دهکن، با بۆ نهم دهستکهوتانه بیکن)
جا پییان ووت: بهچی چوویه ناو بههشت؟ ووتی: به تۆبهکردن و خواپهرستی، به
تۆبهکردن و خواپهرستی، پییان ووت: نهی چیان له کوری عاصم کرد؟ ووتی:
نهمانبینی تهنها وه که تهستیرهیهک نهیت^(٩٧).

شعبهی کوری الحجاج و مسعر کوری کرام دوو هاوړتی یهکتر بوون، أبو أحمد
الترمذي ووتی: لهپاش مردنیان له خهوما بینیم ووتم: باوکی بسطام، خوای گهوره
چی لیکردی؟ ووتی: خوای گهوره پشتیوانم بوو وه سهری خستم بههوی نهوهی
ههموو کات دهمووت:

حَبَانِي إِلَهِي فِي الْجَنَانِ بِقَبَّةٍ *** لَهَا أَلْفُ بَابٍ مِنْ لُجَيْنٍ وَجَوْهَرًا
وَقَالَ لِي الرَّحْمَنُ: يَا شَعْبَةَ الَّذِي *** تَبَخَّرَ فِي جَمْعِ الْعُلُومِ فَأَكْثَرًا
تَنْعَمُ بِقُرْبِي إِنِّي عَنْكَ ذُو رِضَا *** وَعَنْ عَبْدِ الْقَوَامِ فِي اللَّيْلِ مَسْعَرًا
كَفَى مَسْعَرًا عَزًّا بِأَنْ سِيزُورُنِي *** وَأَكْشَفَ عَنْ وَجْهِهِ الْكَرِيمِ لِيَنْظُرًا
وَهَذَا فَعَلِي لِي بِالَّذِينَ تَنْسَكُوا *** وَلَمْ يَأْلَفُوا فِي سَالِفِ الدَّهْرِ مَنْكَرًا

(٩٧) النماات: ژماره (٢٧٥).

أحمد كورې محمد اللبدي ووتی: أحمد کورې حنبلم له خهودا بیڼی، ووتم: نهی
 باوکی عبدالله، خودای گهوره چی لیکردی؟ ووتی: لیم خوښوو، پاشان ووتی: نهی
 أحمد: تو شهست قامچیت لیدام؟ ووتی: بهلّی به خودا، ووتی: نه مه پړوی من بسو
 لیم گرژ ده کردی جا سهیریم ده کرد،

أبو بكر أحمد كوري محمد كوري الحجاج ووتى: پياويك له بنه مالهى طرسوس بوى گيرامه وه ووتى: داوام كرد له خوداى گهوره نه هلى گورستان له خودا ببينم تا وه كو پرسى ريان ليبيكه م ده رياره ي احمد كوري حنبل كه وا خواى گهوره چى ليكرد وه؟ پاش ده سال له خودا ببينم وه كو نه وه ي نه هلى گورستان له سر گوره كانيان وه ستابن، نه وان ده ست پيشخه ريان كرد له قسه كردن، جا ووتيان: نه مه چيه نه وه نده له خوداى گهوره داوا ده كه يت نيمه له خودا ببينيت، پرسى ارمان لى بكه يت ده رياره ي پياويك كه وا هيشتا دانه به زيوه له وا كاته ي له نيوه جيا بۆته وه فريشته رازاندوويه ته وه وا نارايشتى كرد وه له ژير دره ختى طوبى، أبو محمد عبدالحق ووتى: نه م قسه ي نه هلى گورستان هه والتيكه له باره ي مه زنى پله و پايه ي احمدى كوري حنبل و به رزى جيگاكه ي و گه وره يي مه نزلگاكه ي، و نه يان توانيوه به ته واوى وه سفى حالى نه و بكهن، ده رياره ي نه وه ي كه نه و له چ حاله تىك دابه ته نها به و مانابه نه يت.

أبو جعفر السقاء کہ ہاویٹی بشر کوپی الحارث بوو ووتی: بشر الحافی وہ معروف الکرخیم بینی کہ نہوان دہاتن، جا ووتم: نیتوہ لہ کویت؟ ووتیان: لہ بہہشتی فیردہوسین، سہردانی موسای (کلیم اللہ) مان کرد.

عاصم الجزری ووتی: له خەودا بینیم بە بشر کۆری الحارث گەیشتم، ووتم: تۆ لە کۆییت نە ی باوکی نصر؟ ووتی: لە شۆینە هەرە بەرزە کانم، ووتم: نە ی أحمدی کۆری حنبل چی لێ ھاتوو؟ ووتی: کاتژمێریک بەجیم ھێشت لە گەڵ عبدالوھاب الرراق کەوا لە نێوان دەستەکان و بەزەیی خۆدای میھربان دەباغخواردو دەباغخواردو، پێم

٩٥ ح لِلإِبنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

و نهوانه‌ی راوه‌ستاوو چه‌سپاون به مافی خودا، و نهوانه‌ی په‌له‌و ده‌ستپیشخه‌ری ده‌که‌ن له پازی بوونی خودای مه‌زنو دلۆقان.

أبو عبدالرحمن الساحلي ووتی: له‌پاش مردنیدا میسه‌ری کورپی سلیمم له‌خه‌ودا بینی، پیتم ووت: دووریت درێژه‌ی کیشا، ووتی: سه‌فه‌ره‌که‌ دوورو درێژه، پیتم ووت: نایا تۆ چیت پیشکه‌شی نه‌و کرد؟ ووتی: نه‌رمو نیانی، چونکه‌ ئیمه‌ هه‌موو کسات فه‌توامان ده‌کرد به‌ نه‌رمو نیانی، جا ووتم: نایا چ فه‌رمانی‌کم پی ده‌که‌یت؟ ووتی: به‌دوای پیاوه‌ گه‌وره‌کان بکه‌وه، و هاوړنسه‌تی پیاوچا‌کان بکه‌ نه‌مانه‌ له‌ ناگر ده‌تپاریزن، و له‌ خودای گه‌وره‌ش نزیکت ده‌خاته‌وه.

أبو جعفر الضرير ده‌لێت: له‌پاش مردنیدا زاذانم له‌خه‌ودا بینی، پیتم ووت: خودای گه‌وره‌ چی لی کردی؟ ده‌ستی پێک‌درو ووتی:

لَوْ رَأَيْتَ الْحَسَانَ فِي الْخَلْدِ حَوْلِي *** وَأَكَاوَيْبَ مَعَهَا لِلْشَّرَابِ
يَتَرَقَّمَنَّ بِالْكِتَابِ جَمِيعاً *** يَتَمَشَّيْنَ مُسْبِلَاتِ الثِّيَابِ^(٩٨).

هه‌ندی له‌ هاوړتیانی ابن جریح ده‌لێت: له‌خه‌وما بینیم هاته‌ نه‌و گۆرستانه‌ی که‌ له‌ مه‌که‌که‌دایه، بینیم له‌سه‌ر هه‌موویان شتیک وه‌ک چادرو خیه‌وت وایه، گۆرپێکم بینى خیه‌وت و چادریک و په‌رده‌یه‌کی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، ئینجا بو‌ لای چووم تاوه‌کو چوومه‌ ژووره‌وه، سه‌لامم لیتی کرد، که‌وا نه‌و مسلم کورپی خالد الزنجی بوو، سه‌لامم لیتی کردو پیتم ووت: نه‌ی باوکی خالد، هۆی چیه‌ نه‌م گۆرانه‌ چادرو خیه‌وتیان به‌سه‌ره‌وه‌یه، وگۆرپه‌که‌ی تۆ چادرو خیه‌وت و په‌رده‌شی به‌سه‌ره‌وه‌یه؟ نه‌و ووتی: من زۆر به‌رۆژوو ده‌بووم، ووتم: نه‌ی گۆرپی ابن جریح له‌ کوێ یه، شوینه‌که‌شی له‌ کوێ یه؟ بیگومان پێشتر له‌لای داده‌نیشتم، و من سه‌ز ده‌که‌م سه‌لامی لی بکه‌م، جا به‌ده‌ستی ئیشه‌اره‌تی داو ووتی: هه‌یه‌هات و په‌نجه‌ی شاده

(٩٨) النامات: ژماره (١٤٦).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نوژی سوړانده وه، گوري ابن جريح له کوي؟ نهو بهر ز کرایه وه سو شوتنه هره
به رزه کان.

حماد کوري سلمه له خه ودا په کيک له هاوړتياني بيني، پتي ووت: خدای گه وره
چی ليکړدی؟ ووتی: پتي ووتم: له دونيادا زور ماندوو بوون وړه نجت کيشا، جا
نهمو زور پشوو حسانه ووت ده دیني ماندووت ده حسيته وه.

نهمه باسيکی زور دوورو دريژه، نه گهر ريگات به خوت نهدا به باوه پيکړدنې و
ووت: نهمه خه ونه، جا نهمه بي تاوان نابيت و هيوادارم هاوړتيه کی ياخود
خزميکی يان په کيکی دیکه بينيت، هه والي پيدات که بهو فرمانه نازانيت
ته نها خاوه نی خه ونه که نه بيت، ياخود پتي بلت به پاره و پولیک که و
شاردوويه تيه وه يان ناگاداری بکاته وه له رووداويک که و رووده دات، يان شهرو
ناخوشيکی به کارتيک هيه وه دهلين رووده دات، ياخود پتي بلت که نهو يان
هه نديک له بنه ماله که ی ده مريت و رووده دات که و هه واليشيان پيداوه، ياخود
هه والي بده ري به هرزانی يان به گرانی و بي بارانی يان به دوژمن ياخود به
کاره سات و هه والي دلته زين ياخود نه خوشی ياخود به مبه ست و ناماغيک بوی که
نه مانه ش روويانداوه و هه واليشيان پيداوه، وه راستيه که ی له مدها هه ژمار ناکريت
ته نها خوی گه وره نه بيت، و خه لکيش هه موی تييدا به شدارن، و نيمه و خه لکانی
ديکيش نهم کاره سهر سوړه تنه رانه يان بينيووه.

نهمه ش هه لده و هه شيته وه و به تال ده بيته وه هه که سيک بلت: نه مانه هه موی
زانست و بيروپان له دروندا له خاوه نه که ی به ديار ده که ویت له کاتي پچرانی خودی
خوی له سهرقالي و ماندوو بوونی جه سته بی له خه ودا، نهمه ش بابيه تيکی ناره و او
نه گونجاوه، چونکه ده روون هيچ کاتيک زانباری له سهر نهمه نيه که و مردوو
هه والي ده داتي، و هه به بيري شي دا ناچيت، وه هيچ نيشانه يه کی له سهر دا به ديار
ناکه ویت، نيمه ش تينکاری نهم کاره ناکه ين که و رووده دات.

۹۹ ح لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

خەونیش لەسە سەئ جۆر دەوہستیت: خەون لەلایەن خواوہ، و خەون لەلایەن شەیتانہوہ، و خەونیش لەگەڵ ناخاوتنی دەرووندا^(۹۹).

و خەونی راستیش چەند بەشیکی، لەوانە ئیلھام و سرووشتیکە خودای پاک و بیگەرد دەبێت بەئێوە دڵی بەندەیی خۆی، و ئەمەش گەشت و گۆیەکی خودای عز و جل قەسە بە بەندەکی دەکات لە خەودا، ھەر وەک عبادەتی کۆری الصامت و خەلکی دیکەش وایان ووتووە. لەوانە نموونەیەکە بۆی کە خاوەن خەونەکە دەبێتە بریکاری وە لەوانە بەیە کەگەیشتنی پۆچی نووستوو بە پۆچەکانی مردوو لە بنەمالەو خزم و ھاروپۆکانی کەوا پێشتر باسمان کرد. وە لەوانە بەرز کردنەوێ پۆچەکی بۆ لای خودای پاک و بیگەرد و قەسە کردن بۆی. وە لەوانە چوونە ژوورەوێ پۆچەکی بۆ بەھەشت و پیشاندان و سەیرکردنی...، جا بەیە کەگەیشتنی پۆچی زیندوو مردووہەکان جۆریکە لە جۆرەکانی خەونی راست و دروست کەوا لەلای خەلک بوونی ھەیە کە لە پەرگەزی ھەست پێکراوانە.

ئەمەش بابەتێکە خەلکی تێیدا شەژاوو شێواوہ تێیدا ئەوێ دەلیت: کەوا زانستەکان ھەموو نادیارو شاراوہیە لە دەرووندا، بەلکو سەرقال برونیتە بە جیھانی ھەست کردن کەوا قەدەغەیی دەکات لە خۆیندنەوہ و پێداچوونەوێ، جا ئەگەر تەرخانی کرد بە خەو ئەوا بە گۆیەری نامادە بوونی خۆی دەبیسێ، بەلام ئەگەر خۆی تەرخان کرد بە مردن بە تەواوەتی ئەو زانست و زانیاریەکی لەوێ تەواو دەکات. و ئەمەش پەواو ناپەرەوای تێدایەو ھەموو بەرپەرچ نادریتەوہ، و ھەمووی وەرناگیریت،

ھەر کەسێک دەلیت: ئەو خەوانە زانستیکە خودای گەورە ھەر لە سەرەتاوہ بەبێ هیچ ھۆکاریک نووساندوویەتی لە دەرووندا، وە ئەم ناخاوتنە ھۆکارەکانو

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ياسا بههيزه كان به ناپه سند ده زانیت، نهم ناخاوتنهش پیچه وانه به له گهل شهر عو
عه قلو په وشته زکماکه کان.

نه وهی ده لیت: خهون ته نهها غوونه به که خودای گه وره به غوونه ده بهیتته وه بۆ
بهنده کان به گویره ی ناماده بوونی به هژگری و گویراپه لی له سهر دهستی خاوه ن
خهونه کان، جاریک ده بیتته غوونه هینانه وه، جاریکیش نه وهی خود بینویه تی له
خودا هاشیویه له گهل شیه وهی زانسته که ناسراوه.

نهمهش نزیکترینه له وه دوو ناخاوتنه ی پیشو، به لام خهون گهلر نیه له سهریدا،
به لکو نهمه هژکاریکی دیکه ی هیه که وا له بهیه کگه یشتنی رۆحه کان و هه وال
پیدانی هه ندیک بۆ هه ندیک دیکه پیشت باسکرا، و له بهیه کگه یشتنی خاوه نه که
که وا دل و تیگه یشتندایه، وه له باره ی دیتنی رۆحه که بۆ شته کان سرینه وه به بهی
هژکار.

ههروه ها أبو عبدالله ی کورپی منده الحافظ له په رتوکی (النفیس والروح)
باسیکردوه، له هه دیسی محمد کورپی حمید ده لیت: عبدالرحمن کورپی مغراء
الدوسی بۆ نیهمی گپراپه وه، نه ویش له الأزهر کورپی عبدالله الأزدي، له محمد کورپی
عجلان، نه ویش له سالم کورپی عبدالله، نه ویش له باوکیه وه ووتی: عمری کورپی
خطاب به علی کورپی أبی طالب گه یشت و پیتی ووت: نهی باوکی الحسن، له وانه به
شهید بکری و لیمان وون بیت، و له وانه شه من شهید بکریم لیتان وون بم، سئ
شت هیه پرسیارت لیده کهم له تۆ هیه نایا زانیاریت لیانوه هیه؟ علی کورپی
أبی طالب ووتی: نه مانه چین؟ نینجا ووتی: پیاویک پیاویکی خۆش ده ویت که هیچ
خیرو چاکه یه کی لی نه بینووه، و پیاویک رقی له پیاویک ده بیتته وه که هیچ شهرو
به لایه کی لی نه بینووه، جا علی ووتی: به لی، گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ
ده یفه رموو: (إِنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مُجَنَّدَةٍ تَلْتَقِي فِي الْمَوَاءِ فَتَشَامُ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا
أَتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ). واته: (رۆحه کان وهک سهریاز وان له ناسماندا

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

دهگن به يه کترو يه کترو بۆن دهگن، جا نهوهی نيماندار بێت و يه کترو بناسیت هۆگری ده بێت، وه نهوهی رقی لی بێتهوه لیی لادهات).

جا عمر (ع) ووتی: نهوه يهك، عمر (ع) ووتی: وه پیاویك ووتاریك ده گێریتسه وه نهگهر له بیری چووه وه، له ناو نێمه دا ههیه نهوهی باسی کردوه له بیری چووه ته وه، ووتی: به ئی، گویم له پێغه مبهری خوا بوو (ع) دهیفرموو: (مَا فِي الْقُلُوبِ قَلْبٌ إِلَّا وَلَهُ سَحَابَةٌ كَسَحَابَةِ الْقَمَرِ بَيْنَا الْقَمَرِ مَضِيءٌ إِذْ تَجَلَّتْ سَحَابَةُ فَأَظْلَمَ إِذَا تَجَلَّتْ فَأَضَاءَ وَبَيْنَا الْقَلْبُ يَتَحَدَّثُ إِذْ تَجَلَّتْ سَحَابَةٌ فَتَنَسَّى إِذْ تَجَلَّتْ عَنْهُ فَيَذْكُرُ). واته: (هیچ دلیك نییه ئیلا ههوری ههیه وه ههوری مانگ، ده بینیت مانگ پرووناكه ههركاتیك ههوره كه مانگی داپۆشی نهوا تاريك ده بێت نهگهر لیی لادا پرووناك ده بێتهوه، دلێش وایه نهگهر ههور دا ییو شیت یادی خوات له بیر ده چیتسه وه نهگهر لیی لادات یادی خوات بیر دیتسه وه).

عمر (ع) ووتی: نهوه دوو، ووتی: پیاویك خهونیک ده بینتی، ههیه باوه پری پسی ده کریت، و ههشیانه باوه پری پینا کریت؟ جا علی (ع) ووتی: به ئی، گویم له پێغه مبهری خوا بوو (ع) دهیفرموو: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَنَامُ يَمْتَلِيءُ نَوْمًا إِلَّا عَرَجَ بِرُوحِهِ إِلَى الْعَرْشِ، فَالَّذِي لَا يَسْتَيْقِظُ دُونَ الْعَرْشِ فَتِلْكَ الرُّؤْيَا الَّتِي تَصَدَّقُ، وَالَّذِي يَسْتَيْقِظُ دُونَ الْعَرْشِ فَهِيَ الَّتِي تَكْذِبُ). واته: (ههه بهندهیهك له خهونیک قوولدا بنوویت نهگهر پۆحه که ی گهیشته عهersh و لهه خهوه دا خه بهری نه بۆزه بزانه خهونه كه راسته، به لām نهوهی خه بهری ده بێتهوه پيش نهوهی پۆحه که ی بگاته عهersh بزانه خهونه که ی درۆیه).

جا عمر (ع) ووتی: نهوه نهو سی شتهیه كه من داوام ده کرد، سوپاس و ستایش بۆ نهو خودایه ی کهوا راستیه کاتم دهست کهوت له پيش مردندا^(١٠٠).

٩٥ ح لِلإِبنِ قِيَمُ الْمُجُوزَةِ

و لهچی باوهر به خهون دهکات، لهچی به درۆی دهخاتهوه؟ عمر پیتی ووت: که لهسهر دلدا زولمیکتی توند ههیه وهک هههه وایه مانگ داپوشیت، جا نهگهر دلی داپوشیت نهوا نادهمیزاد شتی لهبیر دهچیتتهوه، بهلام نهگهر دلی سافو لوس بیت نهوا نهوهی لهبیری چوه بهبیری دیتتهوه، بهلام خهون لهچی باوهر دهکریت و لهچی به درۆ دهخریتتهوه؟ خوی گهوره دهفرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (الزمر: ٤٢) واته: (هههه خواجه گیانهکان دهکیشیت لهکاتی مردنیاندا، ههروههها نهو گیانهش که نهمرده له خهوهکهیدا بۆی دهئیردریتتهوه). جا نهو پۆحهی بهرز کرایهوه بۆ لای فریشتهکانی ئاسمان نهوا نهو خهونهیه کههوا باوهری پیندهکریت، و نهو پۆحهی که نهچوهه لای فریشتهکانی ئاسمان نهوا نهو خهونهیه که به درۆ دهخریتتهوه^(١٠٢).

إبن لهیعة ریوایهتی کردوه، له إبن عثمان کوری نعیم الرعینی، نهویش له أبی عثمان الأصبحی، نهویش له أبی الدرداء، ووتی: نهگهر مرۆڤ خهوت نهوا پۆحهکهی بهرز دهکریتهوه تاوهکو دهچیتته لای عهرش، جا نهگهر پاک و خاوین بیت نهوا مۆلتهی دهدریتتی کړنۆش ببات، و نهگهر پیسو پۆخل بیت مۆلتهی نادریتتی به کړنۆش بردن^(١٠٣).

جعفر کوری عون ریوایهتی کردوه، له إبراهيم الهجری، نهویش له أبی الأحوص، له عبدالله کوری مسعود کههوا دهلیت: پۆحهکان وهک سهریازی بهزۆر گیراون بهیهکدهگهنو دهچنه ناو یهکتر ههروهک نهسپ لهشهردا دهچنه ناو یهکتر، نهوهی بیناسیت هوگری دهبیت و نهوهی نهیناسیت و رقی لیبت لی جیا دهبیتتهوه^(١٠٤).

(١٠٢) میزان الاعتدال: ٣ / ١٤٣.

(١٠٣) شرح الصدور: ٣٥٦.

(١٠٤) كشف الحفاء، العجلوني: ١ / ١٢١.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

وه هيشتاش خه لکی کۆن و ئیستا نه مه نازان و نه یانینیووه، جیل کوری معمر
العذري ده ئیت:

أَصْلُ نَهَارِي مُسْتَهَامًا وَتَلْتَقِي *** مَعَ اللَّيْلِ رُوحِي فِي الْمَنَامِ وَرُوحَهَا

ووتریانه: پیاری نووستو خه لکی دیکه له زیندوان ده بینیت و قسه شی له گه لدا
ده کات، و نه گهر چی ماوه یه کی دووریش له نیتواناندا هه بیئت، له گه ل شه وهش نه م
دوو که سه هوشیار و پۆحه که یان له جهسته یان جیا نه بۆته وه، جا چۆن پۆحه کانیا
پنک گه یشت؟ ده ئین: نه مه یان ده بیئت غروونه یه ک بیت که وا خه م لیکده ره وه بۆ
که سی خه وتوو هیناویه تیه وه، یاخود گپرانده وه که خۆی له و که سه یه که خه ونه که ی
بینیوه که وا خۆی بی بهری ده کات له خه وه که یدا ههروه ک حبیب کوری اوس
ده ئیت:

سَقِيًّا لَطِيفِكَ مِنْ زُورٍ أَتَاكَ بِهِ *** حَدِيثُ نَفْسِكَ عَنْهُ وَهُوَ مَشْغُولٌ

بیگومان پۆحه کان بۆ یه کتر ده گونجین، و په یوه ندی یه کیکیان بهوی دیکه تووندترو
به هیتر ده بیئت، وه هه ریه که له وان هه ست به هاو پتیه تی هاوه له که ی ده کات، و
نه گهر هه ستی به یه کیکی دیکه نه کرد شه وا ده گه پتیه وه بۆ شه وه هه ستی له
نیتواناندا هه یه، و خه لکیش نه م شته سه رسو پهینه ره یان بینیوه.

مه به ستیش له وه که وا پۆحی زیندوو ده کان به یه ک ده گهن ههروه ک پۆحی زیندوو
مردوو ده کان به یه کتر ده گهن، هه ندیک له پیشینه کان ده ئین: پۆحه کان له ناسماندا به
یه کتر ده گهن، یه کتر ده ناسنه وه و گفت و گۆش له گه ل یه کتر ده کهن، جا فریشته ی
خه ون ده یگاتی به چاکه و خیر یاخود به خراپه و شهر، ده ئیت: نینجا خودای گه وره
فریشته یه ک ده کاته وه کیلی خه ونه که فیری ده کات و نیلهامی ده داتی به زانیاری
پیدانی هه موو نه فه ستیک له سه رچاوه ی گه وره یی و ناوونیشان و بیباریه که ی له دین و
دونیایه سروشت و په روه رده و ره وشتی، و هیه شتیک له و ناچیت، وه هیه هه له ش

٩٥ ح لالین قیّم الجوزیّة

ناکات، جا کۆپیهک له زانستی پهنهانی و غهیبی خودای گهوره له قورنانی پرۆزدا دیت بۆ لای بهوهی کهوا تووشی نهو مرۆفه دهبیّت له خێرو چاکه یاخود شهرو خراپه له دین و دنیاکهی، و نمونهو شیوهی وای بۆ دینیتسهوه به قهدهر ههلس و کهوت و داب و نهڕیتهکهی بیّت، جا جارێک مرۆدهی پێدهدات بهو چاکهی که دهیکات یاخود پێشکهشی دهکریت، و ناگاداری دهکاتهوه له گوناھێک که کردوویهتی یاخود بۆ نهو گرنگه، و وریای دهکاتهوه له خراپهیهک که بیته هۆکارێک بۆ نهوهی پالی پتوه بنیّت بۆ کاری تاوان و کارهسات، و جگه له مهش خهون نیعمهتیکه خودای گهوره بۆ پهحمهت و چاکه و یادکردنهوهی خوداو زانیاری پێدان دهینیریت، و یهکێکه لهو ڕێگایانهی که ڕۆحهکان بهیهکتر دهگهیهنیت بۆ سهردانی یهکتر کردن و گفت وگۆ کردن، چهند کس له ڕێگای نهو خهوانهوه تهوبهیان کردووه و ڕێگای چاکهیان گرتۆته بهرو پهشیمان بوونهتهوه و باوهریان هیناوه به ڕۆژی دوایی، وه چهندهها کس له ڕێگای خهونهوه بوونهته خاوهنی سهروهت و سامان و گهنجینهیان دۆزیوتهوه کهوا شاردرابۆوه.

له پهرتووکی (المجالسة)ی أبی بکر کوری مروان المالکی: له ابن قتیبه نهویش له أبی حاتم، وه له الأصمعي، نهویش له المعتمر کوری سلیمان، نهویش لهو کسهی بۆی گیراوهتهوه، ووتی: جارێک دهروچوین بۆ گهشت، ئیمه سی کس بووین، جا یهکێک له ئیمه خهوت، شتیکیان بینی وهک ڕووناکی و چرایهک وابوو له لوتی هاته دهروهوه چوه ناو نهشکهوتیکی نزیک لێ، جا ڕووناکیهکه گهراپهوهوه چۆوه ناو لوتی، ئینجا لهخه ههلساو دهمو چاوی سپیهوه، ووتی: خهوتیکی سهیرم دیت، لهو نهشکهوتهدا نهوهاو نهوهم دیت، جا چووینه ناو نهشکهوتهکه ههندیک سامان و پاشماوهمان دۆزیوهوه.

١٥٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نهمهش عبدالمطلبه که له خهودا دهستیشانی زه مزه می کرد وه نهو سامانو گه غچینه‌یهی دۆزیه‌وه کهوا له‌وی بوو^(١٠٥).

وه نهمهش عمیر کوری وهب له خهودا هاتنه لای و پێیان ووت: هه‌سه برۆ نهو شوینه‌وه نهو شوینه له ماله‌که هه‌لیکه‌نه پاره‌و پوولی باوکت ده‌دۆزیه‌وه، کهوا باوکی پاره‌و پووله‌کهی شارده‌بوو، که وه‌سیه‌تی پێ نه‌کردبوو، جا عمیر له‌خه‌ودا هه‌لساو شوینه‌کهی هه‌لکه‌ند به‌و شیوه‌ی نه‌مریان پێ‌کردبوو، ده‌هه‌زار دره‌هم و نالتووێتکی زۆری دۆزیه‌وه، نینجا بۆ سه‌رخستنی دینه‌که‌ی و باشکردنی گوزه‌رانی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی پاره‌یه‌کی زۆری سه‌رف کرد، و نهمهش نیسلا می بوونی نه‌وی به‌دوادا هات، یه‌کێک له‌ کچه‌ بچوکه‌کانی پێسووت: باوکه‌ گیان، خودای ئیمه‌ باشتر له‌ هوبهل و عوزا ئیمه‌ی به‌ دینه‌که‌ی خۆی خوش وێستوه، نه‌گه‌ر نه‌و نه‌بایه‌ نه‌م پاره‌و پوله‌ی بۆ به‌جێ نه‌ده‌هیشتی، که‌چی رۆژانیکی که‌میش نه‌وت په‌رستوه.

علی کوری أبی طالب القیروانی العابر ده‌لیت: نه‌و به‌سه‌رهاته‌ی عمیرو ده‌ره‌ینانی پاره‌و پووله‌که‌ی له‌ خه‌ودا به‌ سه‌یرترین شت داده‌نریت له‌لای ئیمه‌، له‌و سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌داو له‌ شاره‌که‌ی خۆمان له‌ أبی محمد عبدالله البغانشیمان بیینی که‌وا پیاویکی چاک و به‌ناویانگ بوو به‌ خه‌ونی مردووه‌کان و په‌رسیارکردنیان له‌ شته‌ بزرو په‌نه‌انه‌کان، جا نهمه‌ی ده‌گواسته‌وه بۆ ماله‌وه‌یان و خزم و ناسیاویان تاوه‌کو ناوی ده‌رکردو خه‌لکیکی زۆر له‌ ده‌وره‌ی کۆبووه‌وه، پیاویک هاته‌ لای و شکایه‌تی لای کرد که‌ یه‌کیکی نزیکه‌ی نه‌و مردووه‌ بێ نه‌وه‌ی وه‌سیه‌تی له‌لای بکات و پاره‌و پوولیکی زۆری هه‌بوو شوینه‌که‌ی پێنازانیت، بۆ نه‌وه‌ی رێگایه‌کی چاکی پێ نیشان بدات، له‌خودای گه‌وره‌ پارایه‌وه له‌و شه‌وه‌دا نه‌و مردووه‌ی وه‌سفی کردبوو له‌

(١٠٥) السيرة النبوية، ابن هشام: (١/١٤٠).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

خهوه کهیدا بیینی، نینجا پرسپاری نهو پارهو پولهی لیکرد، نینجا خه بهری دا به پیاوه که.

له کاره ده گمهنه کانی که پیره ژنیکی چاکر نیماندار مرد نافرته تیک نه بوو له لای که نهو حهوت دیناره ی هدیته ی پی بسپیریت، جا یه کیک هاته لای هاوړیکه ی کهوا نهو ده یویست پاره که ی له لا دابنیت، به خیرایی چووه لای پیره ژنه که، هه والی ناوی مردووه که ی راگه یاند به که سوکاری، پاشان به یانی نافرته که گه راپیه وه لای که سوکاری، پی ووت: فلانه پیره ژن ده لیت: له بنمیچی ماله که م حهوت ته خته بؤمیره پاره کانم لهوی شاردۆته وه له ناو په رۆیه کی خوریم داناوه، نینجا نه م کاره ی کرد، نینجا پاره که ی دۆزیه وه کهوا وه نه وه ی وه سفی کرد بوو.

ده لیت: پیاوێک بۆ گێرامه وه کهوا گومان نابهم به درۆکردنی ووتی: نافرته تیک منی به کری گرت بۆ نه وه ی ماله که ی لی تیک بدهم، و سه ره له نوی نۆژه نی بکه مه به پاره یه کی دیاریکراو، جا کاتیک که له ویه له که م وهرگرت بۆ تیکدانی خانووه که، ووتم: نه مه بۆچی تیک دده ی؟ نافرته که ووتی: سوتند به خوا هیچ پیویستیم به تیکدانی نه م خانووه نیه، به لām که باوکم مرد، نهو زۆر ده وڵه مه ندو خاوه نی سه ره وت و سامانیکی زۆر بوو به لām هیچی وامن نه دۆزیه وه له پاره و پوله که ی، پاره که ی له شوینیکی نه م خانووه شاردۆته وه بۆیه تیک دده م به لکو پاره که ده دۆزمه وه، نینجا پیاوه که وه ناگادار کرد نه ویه که به نافرته که ی ووت: شتیک پی بلیم له مه ناساتر بیت بۆ تۆ، ووتی: نه م شته چی یه؟ ووتی: فلان کهس، برۆ لای پرسپاری لی بکه و چیرۆکی خۆتی بۆ بگێره وه به لکو نه م باوکت له خه و ده بیینی و شوینی شاردنه وه ی پاره که ت پی نشان ده دات به بی ماندووبوون و به بی نرخ، جا نافرته که چووه لای پاشان هاته وه لای نیمه، پی ووت: کهوا ناوی خۆی و ناوی باوکی لای خۆی نویسووه، به یانی زوو چوومه لای کاره که، جا نافرته که لای پیاوه که هاته وه ووتی: پیاوه که پی ووتم: باوکت له خه ودا بیینی، نهو ده یووت:

٩٥ ح لایبن قیم الجوزیة

پاره که له شوینیکی چه ماوه دایه لای خانووه که، ووتی: نینجا شوینی دیواره چه ماوه که مان هه لکه ند تاوه کو ده لاقه یه که به دیار که وت و بینیم پاره که له ویدا یه، ووتی: به راستی سهرمان سوپما، جا نافرته که پاره که ی به کهم زانی که دۆزیه وه، ده یوت: پاره و سامانی باو کم له وه زیاتر بوو، به لām من ده که پیمه وه لای پیاوه که، جا رۆیشته وه لای پیتی را که یاند، پاشان پرسپاری لیکرد دووباره بکاته وه، جا کاتیک به یانیه که ی چوه لای ووتی: که وا نه و به نافرته که ی ووتیه: که وا باوکت پیت ده لیت: له کۆگای زه یته که هه وزیکی چوارگۆشه هه یه ژیره وه ی هه لکه نه، ووتی: کۆگا که م کردوه له گۆشه یه کدا هه وزیکی چوارگۆشه هه بوو، هینامانه خواره وه ژیره وه مان هه لکه ند، گۆزه یه کی گه وده مان دۆزیه وه، دام به نافرته پاشان ته ماعی گرتی و سوور بوو له سه ر نه وه ی جاریکی تر بکه ریتته وه لای پیاوه که، نه م کاره ی کرد، له لای پیاوه که گه رایه وه هه مۆکی و دلته نگ ی به پرویه وه دیار بوو نافرته که ووتی: پیاوه که به منی ووت: به قه ده ر توانای خۆت پاره که ت وه رگرت، به لām نه وه ی ماوه ته وه شه ی تانیک له جنۆکه له سه ری دانیشه توه و پاسه وانی لیده کات تا نه و کاته ی قه ده ره که ته و او ده ییت.

وه حیکایه ت و چیرک له و بابه ته دا زۆره .

یه کینک بۆی گێپرامه وه له باره ی شتخی ئیسلام ابن تیمیه که و له پاش مردنیدا له خه ودا بینوویه تی، پرسپاری لیکردوه له مه سه له ی هه ندیک شتی فه رزو واجب که وا کیشه ی بۆ دروست کردبوو جا وه لām ی پرسپاره کانی به راستی دایه وه .

نایا رُوح دهریت یاخود مردن تهنها بؤ لاشهکویه؟

بیگومان خه لک له مه دا جیوازی ههیه، کۆمه لیک ده لئین: رُوح دهریت، وه تامی مردن ده چیژیت، چونکه نهویش نهفسه، وه هه موو که سیک ده بیت تامی مردن به چیژیت.

ده لئین: به لگه کان ناشکراو نیشانن له سهر نهو هی کهس نامینیت تهنها خودای تاکو تهنیا نه بیت، خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ {الرحمن: ۲۶-۲۷}. واته: (هه موو نهو که سانهی له سهر پرووی زه وین، ههر هه مووی فه وتاوو تیا چووه ده بیت بمرن* تهنها زاتی پهروه ردگاری خاوهن بلندی و پیزداری تۆیه که ده میتیتسه وه). وه ههروه ها خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ {القصص: ۸۸}. واته: (ههرچی شت ههیه تیا چووه وه له ناو چووه جگه لهو زاته). ده لئین: نه گهر فریشته کان بمرن، نهوا نهفسی مرۆ له پیشتره بؤ نهو هی بریت، ده لئین خودای گهوره له باره ی نه هلی ناگره وه ده فهرموویت نهوان ده لئین: ﴿رَبَّنَا أَمَنَّكَ اثْنَيْنِ وَأُحْيَيْتَنَا اثْنَيْنِ﴾ {غافر: ۱۱}. واته: (پهروه دگارا تۆ ده سه لاتت بی سنووره دوو جار نیتمه ت مراندووه دوو جار نیتمه ت زیندوو کردۆته وه). جا مردنی یه کهم نهوا شایه ده وه ببنراوه، نهوه بؤ لاشهکویه، و نهو هی تر بؤ رۆحه کهیه.

هه ندیک دیکه ده لئین: رۆحه کان نامرن، نه مه دروستکراوه بؤ مانه وه، به لکو تهنها لاشه کان دهریت، ده لئین: بیگومان به لگه ههیه له سهر نهو ووتانه نه مهش به لگهیه له نازو نیعمه تی رۆحه کانو نازاردانی رۆحه کان پاش نهو هی جیسا ده بنه وه له لاشه کانیان و ده گهر پیتسه وه بؤ لای خودای گهوره، جا نه گهر رۆحه کان مردن نهوا

٩٥ ح لابلین قیَمُ المَجُوزِيَّة

نیعمهت و نازاریان له سهر ده پچریت، جا خودای گه وره ده فرمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ ﴿آل عمران: ۱۶۹-۱۷۰﴾. واته: (هه رگیز وا مه زانرو وا دامه نین نهوانه ی له پیناوی خوادا شه هید بوون و کوژران، مردوون، نه خیر وانیه، به لکو نهوانه زیندوون، له لای په روه ردگاریان له پرزو و پوزی به هره وه رن* زور دلخوش و شادمانن بهو به خشش و زیاده فزله ی که خوا پتی به خشیوون، مژدهش ددهن بهوانه ی هیشتا بهوان نه گیشتون و ((شه هید نه بوون))). وه شه مش له گه ل پچرانه کاتیک رۆحه کان له لاشه کانیاں جیا دهنه وه بی گومان تامی مردن ده چیریت.

پاستیه کی ده وتریت: مردنی گیانه کان بریتی یه له جیا بونه وه یان له لاشه کانیاں، ده رجونه لی، جا نه گهر نه وه ی ده لیت رۆحه که ده مریت نهوا تامی مردنی چیشته وه، نه وه ی ده لیت رۆحه کان ده میننه وه به لام ته نها لاشه کان له ناو ده چیت که واته بهو بۆچوون و په چا وکردنه رۆحه که نامریت، به لکو نهو ده مینیتته وه پاش دروست بوونی له نازو نیعمهت یاخود له عه زابو ئیش و نازار تاوه کو نهوکاته ی خودای گه وره بیهویت، وه هه روه ها به خیرایی بریار ددهات که خودای گه وره رۆحه کان ده نیریتته وه بۆ لاشه کانیاں، وه احمد کوپی الحسین الکندی نهو جیا وازی به ریکخستوه لهو پارچه هژرا ویه دا:

تَنَازَعُ النَّاسُ حَتَّى لَا اتَّفَاقَ لَهُمْ *** إِلَّا عَلَى شَجَبٍ وَالْخُلْفِ فِي الشَّجَبِ^(۱۰۶).
فَقِيلَ: تَخْلُصُ نَفْسُ الْمَرْءِ سَامِلَةً *** وَقِيلَ: تَشْرُكُ جِسْمَ الْمَرْءِ فِي الْعَطَبِ

جا نه گهر ووترا: له کاتی فووکردن به که په نادا نایا رۆحه کان به زیندوویی ده میننه وه هه روه ک ئیستا، یاخود ده مریت پاشان زیندو ده بیتته وه؟

(۱۰۶) الشجب: له ناوچوون، الخلف: جیا وازی.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

ووتویانه: خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ {الزمر: ٦٨}. واته: (لهورژه فوو ده کریت به که ره نادا همرکس له ناسمانه کانو زه ویدا ماییت خیرا ده مریت، مه گهر که سینک خوا وویستی له سهر مردنی نه بیت). بینگومان خودای گهوره له ناسمانه کانو له زه ویدا هندی که سی لهو مردنه دوور خستوتهوه.

جا هندی که سی لهو مردنه دوور خستوتهوه. وسعید کوری جیره.

وه ده لیتن: نهوانه جبرائیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل (ملک الموت) ه. وه نه مهش ووتهی مقاتل و هندی که سی دیکه یه.

ده لیتن: نهوانه نهو که سانه که له به هشتان له (حور العین) حوریه کانو هندی که تر، نهوانه له ناگردان له نه هلی دوزه خو ده رگه وانه که ی دوزه خ، أبو إسحاق کوری شاقلا نه مهی و توه.

نیمام أحمد ده ریخته ووه له سهر نه وهی کهوا (حور العین والولدان) حوریه کانو مندالانی ناو به هشت نامرن له کاتی فوکردن له که نه نادا. خوی گهوره هه والی داوه کهوا نه هلی به هشت ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ {الدخان: ٥٦}. واته: (له هه مووی خوشتر نه وهیه که هه رگیز تالی مردن ناچیژن تیایدا جگه لهو مردنه یه که جار).

نه مهش ده قیکه له سهر نه مانه کهوا نامرن جگه له مردنی یه که جار نه بیت، جا نه گهر جاری دووهم مردن نهوا ده بیته دوو مردن، به لام ووتهی نه هلی دوزه خ: ﴿رَبَّنَا أَمَتَنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَتَنَا اثْنَتَيْنِ﴾ {غافر: ١١}. واته: (پهروهر دگارا تو ده سه لات بئ سنوره دوو جار نیمهت مراندووه دوو جار نیمهت زیندوو کردوتهوه) جا ته فسرکردنی نهو نایه ته کهوا له سووره تی (البقرة) دایه وه که خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

{البقرة: ٢٨}. واته: (چۆن بى پروا ده بن به خوا له كاتيكدا ئىوه بى گيان بوون خوا دروستى كردوون و گيانى به بهردا كردن، پاشان ده تاغريتييت و دوايى زيندووتان ده كاتهوه). جا نهوانه مردبوون وه نهوانه كه مى ئاوى پروون بوون له پشتى باوكيان و له مندالدانى داكيان، له دواى نه مهدا زيندوى كردنهوه، پاشان ده ياغريتييت، پاشان زيندويان ده كاتهوه له پۆزى زيندو بوونهوهدا. نه مهش نهوه ده گه يه نييت كهوا پۆحه كانيان پيش هاتنى پۆزى قيامت نامرن، جا نه گهر واييت نهوا ده بيته سى مردن، له كاتى فوو كردن به كه پنه نادا پۆحه كان ده مرن، جا لهو حه ديسه سه حيه دا: (أَنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ، فَإِذَا مُوسَى أَخَذَ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَفَاقَ قَبْلِي أَمْ جُوزِي بِصَعْقَةِ يَوْمِ الطُّورِ) ^(١٠٧). واته: (بيگومان خه لكى له پۆزى قيامتدا ده مرن جا من يه كه مين كه سم كه زيندو ده بهوه، بينيم موسى ده ستى به پيچكه ي عهر شهوه گرتبوو، نازا من پيش من زيندو ده بيته وه يا خود له دواى من له مردنى پۆزى دوايى).

جا نهو مردنه له هه لويست و نيشانه كانى پۆزى قيامت ته نه گهر خوداى گه و ره هات و ويستى له سه ر بوو بۆ پرينه وه ته واو كردنى و زهوى به نوورى خۆى پرووناك ده كاتهوه، لهو كاته دا هه موو بوونه وه رو دروستكراوان ده مرن. خوداى گه و ره ده فهرمويت: ﴿فَدَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ {الطور: ٤٥}. واته: (وازيان لى بهينه هه تا بهو پۆزه ده گهن كه تيايدا ده چن و لال و پال ده كه ون). نه گهر چى نهو لال و پال كه وتنهش مردن بيت نهوا مردنيكى ديكه يه، و كۆمه ليك له پياوچاكان بۆ نه مه ناگاداريان كردۆته وه، جا أبو عبدالله القرطبى په حه تى خواى لى بيت له م باره يه وه ده لى ت: له م حه ديسه ده ركه وتوه كهوا نهوه مردنيكى له هه ز خۆ چوونه نهك نهو مردنه ي پرووده ات له كاتى فوو كردن به كه پنه نادا، ده لى ت: شيخ أحمد كورى عمرو ووتى: حه ديسى پيغه مبه ر ^{عليه السلام} ده ريخستوه نيشانه

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دهكات لهسر نهوهی کهوا نهو مردنه ماوهی دووری نهفخهی دووه مه کهوا نهفخهی زیندوو بوونهوهیه، ههندیك له زانایان دهلّین: لهوانهیه موسی لهو پیغه مبهرا نه بیت کهوا نه مریت، نه مهش نار هویه ناگوخیت، القاضی عیاض دهلّیت: لهوانهیه مه بهست لهو مردنه داچله کین و تۆقاندنی کاتی زیندوو بوونهوه بیت لهو کاتهی ناسمانه کان و زهوی لیک ده ترازین. وه أبو العباس القرطبی بهرپرچی ده داتهوه و دهلّیت: لهو حه دیسه سه حیه دا وا لیک ده دریتوه کاتیک پیغه مبهرا عليه السلام له گۆره کهی دیته دهروه موسای پی ده گات کهوا لیستی عهرشی هه لگرتوه. نه مهش لهوانهیه له کاتی نهفخی راچله کین و داخوریان بیت.

أبو عبدالله دهلّیت: شیخ أحمد کوری عمرو ووتی: نهوهی نهو کی شهو گرفته ناهیلّیت مردن نهوه نیه به پاک و بینگهردی نه بیت، به لکو نهوه گراستنهوهیه لهه باریك بۆ باریکی دیکه، نه مهش به لگهیه لهسر نهوهی شه هیده کان له پاش کوژرانیان یان مردنیان زیندوون و له لایهن خودای گهروهوه رزق و رۆزیان بۆ فره اهرام کراوه و دلخۆش و مژده ده ریشن، وه نه مهش خهسلهتی زیندوو هه کانه له دونیادا، جا نه گهر بۆ شه هیده کان ناوا بیت نهوا پیغه مبهرا نه کان هه قتره له پیشتن بۆ نه م کاره، وه له گه ل نهوهش پیغه مبهرا عليه السلام راستی فره مووه که زهوی جهستهی پیغه مبهرا ناخوات وه ههروه ها پیغه مبهرا عليه السلام له شهوره وه کهیدا له بیت المقدس له گه ل پیغه مبهرا کۆبووه وه، له ناسمانیشدا به تاییهتی له گه ل موسی، پیغه مبهرا عليه السلام هه والی داوه کهوا هیچ موسلمانیک نیه سه لام له مردوو بکات نیلا خودای گهروه رۆحه کهی بۆ ده نیریته وه تاوه کو وه لامی سه لامه کهی ده داته وه، جگه له مه نهوهی برپاری لهسر ده دریت نهوهیه که مردنی پیغه مبهرا نه گه رانه وهیه کهوا له نیمه دوور خراونه ته وهو لیمان شاره وه نه به جوړیک نیمه نازانین و ههستیان پی نا کهین بهوهی نایا نهوان به زیندویی ماونه ته وه، نه مهش وهک حالهتی فریشته کان، کهوا نهوان زیندوون و بوونیان ههیه به لام نیمه نایانینین، نه گهر برپار درا بهوهی نهوان

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

زیندوون، جا نه گهر فوو به کهرەنادا کرابه نه فخری مردن نهوا نهو هی له ناسمانه کاندایه، نهو هی له زه ویش دایه ده مریت مه گهر نهو هی خوا بیه ویت نه مریت، به لام (صعق) مردن و له هۆش خۆ چوونی پیغه مبه ران ده رنجستوه نهوا له هۆش خۆ چوونه، جا نه گهر فوو کرا به کهرەنادا به نه فخری زیندوو بوونه وه نهو هی مردوو زیندوو ده بیته وه، وه نهو ویش که له هۆش خۆی چوو هه لده ستیته وه، ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) له هه دیستکی سه حیحا هاتوه: (فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ). واته: (من یه کهم کهس ده بم که هه لده ستمه وه). وه پیغه مبه رمان (ﷺ) یه که مین کهسه که له گۆره کهی دپته ده ره وه جگه له موسی نه بیته، نهو ههش پراپایی هه به له سه ر نهو هی نایا نهو پیش پیغه مبه ر له هۆش خۆ چوونه کهی زیندوو بوته وه، یاخود له سه ر نهو حالته ماوه ته وه کهوا پیش نه فخری (صعق) له هۆش خۆ چوون به خه به ر بووه، چونکه نهو هه ژمار ده کریت به مردنی رۆژی دواپی، و نه مهش چاکه یه کی گه وره به بۆ موسی، نه مهش هه رگیز پیویست ناکات به چاکه یه ک باشترو چاکتری بکهیت له سه ر پیغه مبه رمان (ﷺ)، چونکه شتیکی نیمچه پی واجب و پیویست نابیت له کاریک به تیکرایی (١٠٨).

أبو عبدالله القرطبي ده لیت: نه گهر هه دیسه که له سه ر مردنی بوونه وه ر بیت له رۆژی قیامت نهوا هیچ کیشه و گرفتی نامیته، به لام نه گهر له هۆش خۆ چوونی مردن بیت له کاتی فوو کردن به کهرەنادا، نه مهش ده بیته یادی رۆژی قیامت بکریتته وه مه به ست لیتی لیکدانه وه به، جا مانا کهی: نه گهر فوو کرا به کهرەنادا له نه فخری زیندوو بوونه وه پیغه مبه ر (ﷺ) ده لیت من یه که مین کهسم له وانهی سه ری خۆی به رز ده کاته وه، جا دیتم موسی دهستی گرتوه به پیچکه یه ک له پیچکه کانی عهرش، جا نازام پیش من هه لسا وه ته وه یاخود له دواپی من له مردنی رۆژی داییدا.

١٩٥ ح لِلْإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

(ابن القیم) ده لیت: پشتگیری کردن و راقه کردنی هه دیسه که له سهر نه مه به راست نازانریت، چونکه پیغه مبهرد علیه السلام دوو دل و پارا بووه، نایا موسی له پیش نهو هه لساوه تهوه، یاخود له دواي نهودا، جا ماناکهی: نازانم له هوش خوی چروه، یاخود له هوش خوی نه چروه، وه له هه دیسه که دا ده فرمیرت: (فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيْقُ) وه نه مهش هیما ده کات له سهر نهوهی پیغه مبهرد علیه السلام له هوش خوی ده جیت، نه م دوو دلی و پارایهش ده سته که ویت له بارهی موسی نایا له هوش خوی چروه و پیش نهو هه لده سته تهوه له کاتی له هوش خو چرونه کهی، یاخود له هوش خوی ناچیت، جا نه گهر مبهستی یه که م بیت به له هوش خو چونی یه که م نه مهش له هوش خو چوونی مردنه نه گهر وایت نهوا مردنی پیغه مبهرد علیه السلام سه لیتندراوه، وه پارایش هه یه نایا موسی مردوه یاخود نه مردوه؟ نه مهش ناپره او نه گوینجاوه له هه موو پرووه کانهوه، جا نه مهش زانراوه که نه مه (صعق) ی راجله کین و له هوش خو چرونه نهوه (صعق) هی مردن، لهو کاته دا نایه ته که هیما ناکات له سهر نهوهی له کاتی نه فخری یه که م هه موو روجه کان ده مریت، به لئی هیما ده کات له سهر مردن بوونه ووهرو دروستکراوه کان له کاتی نه فخری یه که م، هه رکه سیك پیشتر تامی مردنی نه کردیت له وکاته دا تامی مردن ده کات، به لام نهوهی تامی مردنی کردوه یاخود نهوهی مردنی له سهر واجب نه کراوه نهوا نایه ته که هیما ناکات له سهر نهوهی بو جاری دووه م ده مریت تهوه، خودای گهرهش له هه موو کهس زانتره.

جا نه گهر ووتیان: چۆن کار بهو هه دیسه ده کهن: (إِنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ، فَأَجِدُ مُوسَى بَاطِشًا بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ؟). واته: (بیگومان خه لکی له رژی قیامه تدا ده مرن جا من یه که مین که سم له زهوی دیمه ده ره وه، له وکاته دا موسی ده بینم به تووندی دهستی گرتوه به پیچکهی عهرش). ده لیتن: گومانی تیا نیه کهوا نه م ووته یه ناروا هاتوه، کیشهو گرفتی تیدا سه ری

٩٩ ح لِلإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هه لداوه، به لآم لهسر نهوانه ی نهم حه دیسانه ی ربوايه ت کردوه، له دوو حه دیسدا به دوو شیوه زار هاتوه، وه دوو حه دیسه کesh نه مانه ن: یه که میان: (أَنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ) وه دووه میان: (أَنَا أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته: (نه من یه که م کesh کهوا زهوی لهسر م شق ده بیّت، واته یه که م کesh م رژی دوا یی زیندوو ده بمه وه).

جا له الترمذی و کهسانی دیکه دا له حه دیسکی سعید الخدری وه رگیراوه و ده لیّت: پیغه مبه ر(عليه السلام) ده فهرمو یّت: (انا سيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر، ويبيد لي لواء الحمد ولا فخر وما من نبي يومنذ آدم فمن سواه إلا تحت لوائي، وأنا أول من تنشق عنه الأرض ولا فخر). قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح. واته: من گهره ی نه وه ی ناده م له رژی دوا یی به یّ شانازی، وه له ژیر نالای سوپاسی منن به یّ شانازی وه هه موو پیغه مبه ره کان له ژیر نالای منن وه من یه که م کesh که زه ویم لهسر شق ده بیّت به یّ شانازی).

جا نه گهر وتیان: چی ده که یین له باره ی نهو حه دیسه: (فلا أدري أفاق قبلي أم كان ممن استثنى الله عز وجل؟) واته: جا نازام له پیش من هه لسا وه ته وه یاخود یه کی که لهو که سانه ی خودای عز وجل جیا یی کرد و ته وه).

نهوانه ی خودای گهره جیا یی کرد و نه ته وه نهوانه جیا کراوه له نه فخره ی راجله کینو له هوش خوجوون نه که له راجله کینو له هوش خوجوونی رژی دوا یی هه روه که خودای گهره ده فهرمو یّت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (الزمر: ٦٨) واته: (له ورژده دا فوو ده کر یّت به که ره نادا هه رکه س له ناسمان و زه ویدا مای یّت خیرا ده مر یّت، مه گهر که سی که خوا ویستی لهسر مردنی نه بیّت).

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لیره‌دا جیاکردنه‌وه رووی نه‌دا له‌مردنی بوونه‌وه‌ره‌کان له‌روژی قیامه‌تدا؟ وه نه‌وانه‌ی ریوایه‌ت ده‌که‌ن له‌سه‌ر نه‌م ده‌یسه سه‌حیحه که ریڅ نه‌که‌وتوون که‌وا ده‌فه‌رموویت: (فلا أدري أفاق قبلي أم جُوزي بصعقة الطور) واته: (جان‌ازام (موسی) ﷺ له‌پیش من هه‌لساوه‌ته‌وه یاخود له‌دوای من له‌مردنی روژی دوایدا).

هه‌ندیک له‌وانه‌ی ریوایه‌ت ده‌که‌ن وا گومان ده‌بن که‌وا نه‌م مردنه بریتیه له‌و فووکردنه‌ی مردندا وه (موسا)ش له‌ناو نه‌وکه‌سانه‌یه که‌لیتی جیاکراوه‌ته‌وه، نه‌مه‌ش هه‌رگیز ریڅ ناکه‌وتیک له‌سه‌ر نه‌و بیروباوه‌ره نوته‌دا، چونکه هه‌لسانه‌وه له‌وکاته‌دا بریتیه له‌ هه‌لسانه‌وه‌ی زیندوو‌بوونه‌وه، جا چۆن ده‌فه‌رموویت: (لا أدري أبعث قلبي أم جُوزي بصعقة الطور).

نه‌مه‌ش به‌جیاوازی نه‌و مردنه‌یه که‌هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان ده‌مریت له‌روژی دوایدا له‌وکاته‌ی خوی گه‌وره کاره‌که‌ی له‌نیتوان به‌نده‌کان ته‌واوبکات و نووری خۆی پیشانی نه‌وان ده‌دات ، جا هه‌موو له‌هۆش خۆیان ده‌چن، به‌لام موسی ﷺ نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌وان له‌هۆش خۆی نه‌چیت بیگومان نه‌وا هه‌ژمار ده‌کریت به‌و له‌هۆش خۆچوونه‌ی که‌وا خودای گه‌وره له‌ورۆژه‌ی نووری خۆی نیشانی چیا‌که‌داو جا له‌تاوان و له‌هه‌ژمه‌تان پارچه‌پارچه بوو، جا خودای گه‌وره نه‌و له‌هۆش خۆچوونه‌ی موسای ته‌عويز کردۆته‌وه به‌و له‌هۆش خۆچوونه‌ی بوونه‌وه‌ره‌کان، له‌وکاته‌ی نووری خۆی پیشانی به‌نده‌کان ده‌دات له‌روژی قیامه‌تدا.

**کاتیڤ رۆحه کان پاش جیابوونه وهی لاشه کانیان،
 نه گهر خویان خهریک کرد به ههر شتیک هه ندیک په سه ندر ده کات
 تاوه کو خویان به یه کتر بناسینن و به یه کتر بگهن، وه نایا کیشه دروست
 ده کات نه گهر خوی ته رخانکرد به هاوشیوهی لاشه که ی که وا تییدا بووه و نایا
 داوای وینه که ی ده کات؟ یاخود نایا حالی چون ده بییت؟**

ئه وه کیشه یه که هیشتا و به رده وام قسه ی له باره یه وه ده کریت و ههر که سی کش
 له سه ر نه مه ی نووسی سه ر که وتوو نابیت جا نه گهر به سوود بییت یاخود بی سوود
 بییت، به تایبه تی له سه ر یاساو بیرو باوه رتیک نه وکه سه ی ده لیت نه مه ته نها شتیکه
 له سه ر خوانی گفت و گۆ به کیشه وه لپه سیر دراوی ماوه ته وه، و نه ک له ناو جیهانی
 دونیادا و نه له دواییدا، و هیچ هاوشیوه و تواناو قه ده رو که سیک نییه.

جا نه و پرسیاره له سه ر نه ریت و بیرو باوه ری نه واندا نه و هیچ وه لامیک بۆ نه وان
 نییه، ههروه ها نه وه ی ده لیت: نه مه بریتیه له نیشانه یه ک له نیشانه کانی جهسته،
 له یه کینکی دیکه جیای ده کاته وه په سه ندری ده کات، نه مه مه رجداره به لاشه وه
 هه لسیت، جا جیا کردنه وه په سه ندر کردن له پاش مردندا بۆی نیه، به لکو هیچ
 بوونیک نییه له سه ر بیرو باوه ری نه وان، به لکو له ناو ده چیت و نامینیت به
 له ناو چوونی لاشه که ههروه ک هه موو خه سلته و سیفه تی زیندو له ناو ده چیت و
 نامینیت، وه نا کریت وه لام له سه ر نه و مه سه له یه هه بییت ته نها له سه ر یاساو
 بیرو باوه ری نه هلی سونه که وا به لگه ی قورشان و سونته و نیشانه کان و
 هۆکاره کان له سه ر ده هینیتته وه.

خوای گه وه وه سفی رۆحی کردوه به هاتن و ده رچوون و گیان کیشان و مردن و
 و گه رانه وه وه به رز کردنه وه ی بۆ ناسمان کردنه وه داخستنی ده رگا کان بۆ رۆحه کان.

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

جا خوی گهوره ده فەرموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (الانعام: ۹۳).

واته: (خۆ ته گەر ئه و سته مکارانه بیینی چۆن له نیش و نازاری سه ره مه رگدا گیریان خواردوو ه فریشته کانیش ده ستیان لیده که نه وه و لییان ده ده ن (بییان ده لێن): گیانتان به ده ن به ده سته وه، ده ی رۆحتان ده رکه ن).

وه ههروه ها خوی گهوره ده فەرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰).

واته: (ئه ی خاوه نی دل و دهروونی پر له ئارامی، بگه پیره وه بۆ لای پهروه ردگارت که تۆ له و رازیت و شهویش له تۆ رازیه، ده به چۆره ریزی به نه ده چاکه نازدارو به پیره کاغه وه، به چۆره به هه شته خۆشه رازاوه که مه وه).

نه مه ش له و کاته دا پیتی ده وتریت که رۆح له لاشه دا جیا ده کریته وه..

ههروه ها خوی گهوره ده فەرموویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ۷-۸) واته: (سویند به دهروون و نه وزاته ی که به پێک و پێکی به دیه ئناوه، جا توانای خراپه و چاکه و خوانه ناسی و خواناسی تیدا دا بین کردوه).

جا خوی گهوره رایگه یانندوه که وا ئه و دهروونی درووست کردوه هه وه ک رایگه یانندوه که وا لاشه ی درووست کردوه..

ههروه ها ده فەرموویت: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ (الأنفطار: ۷) واته: (ئه و

پهروه ردگاره تۆی درووست کردوه به رێک و پێکترین شتیه، به جوانترین شتێ).

نه مه ش پاک و پێگه ردی خودایه دهروونی ناده میزادی درووست کردوه، ههروه ک لاشه که شی درووست کردوه، به لکو لاشه که ی درووست کردوه، وه ک قالیبیک بۆ دهروونه که ی، جا یه کسانێ لاشه به رده وامییه بۆ یه کسانێ دهروون، وه لاشه

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

نامادهو درووستکراوه بۆ دهروون وهك قالب ههروهك دهروون نامادهو درووستکراوه بۆ لاشه.

تا لیڤه دا ده زانریت كهوا له لاشه كهیدا شیویهك وهرده گریت كهله كهسیکی دیکه پیتی جیا ده کریتتهوه، جا دهروون و لاشه ههردووکیان کاریگهریان بۆسه یه کتری ههیه، لاشهی پاک و خاوین وه پیس و خراپ له دهروونی پاک و خاوین و پیس و خراپدا دهست ده کهویت، وه دهروونی پاک و خاوین و پیس و خراپ له لاشهی پاک و خاوین و پیس و خراپدا دهست ده کهویت.

جا تووندو به هیترترین شت كهوا په یوه ندی و گونجای کاریگهری و کار لیک کردنی له سه سه نه وهی تر دا هه بیته نهوا رۆح و لاشهیه، بۆیه له کاتی جیا بونه وهی رۆح له لاشه دا پیتی دهوتری: نهی دهروونی پاک وهره دهروه كهوا له لاشهیه کی پاکدا بویت، نهی دهروونی پیس وهره دهروه كهوا له لاشهیه کی پیس دا بویت.

خودای گهوره ده نه مروویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيم_Sِكُ الْتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ۴۲).

واته: (ههه خودایه كه گیانه كان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا، ههروه ها نهو گیانهش كه نه مرد له خه وه كهیدا ههه خوا بۆی ده نیتریتتهوه، جا نهو كه سهی كه خوا بریاری مردنی دا بیته رۆحه کهی ده گریتتهوه و ناگه پیتتهوه بۆ لاشهی نهو كه سهش كه رۆژی تهواو نه بوو بیته ده نیتریتتهوه بۆی تا کاتیک دیاریکراو).

جا خودای گهوره وه سهی کردوه به مردن وه گرتن و ناردنه وه، ههروهك وه سهی کردوه به چونه ناوه وه ده رجوون و گه راندنه وه یه کسانێ کردن و ریکه خستن.

وه پیتغه مبهه (عليه السلام) رایگه یاندوه: (أَنْ بَصَرَ الْمَيِّتَ يَتَّبِعُ نَفْسَهُ إِذَا قُبِضَ) ^(۱۰۹).

واته: (نه گهه رۆح ده رجوو چاوی مردو به داویدا ده روانیته).

٩٥ ح للإين قيمّ الجوزيّة

ههروهه رايگهياندووه: (أن الملك يقبضها فتأخذها الملائكة من يده فيوجد لها كأطيب نفخة مسك وجدت على وجه الأرض، أو كأنّ ربح جيفة وجدت على وجه الأرض) (١١٠).

واته: (گيانیکيش گيانی ده کيشيت جا فريشته کان ده يخنه ناو کفنه بژن خوشه که کهوا بژنی زور خوشتره له بوخوشترين ميسک لهسر رووی زهوی، ياخود بوخوشتره له ناو نهو بژنانهی که لهسر زهويدا ههيه).

پيغه مبهەر (عليه السلام) ههوالی داوه: (أنها تصعد الى السماء ويصلي عليها كل ملك لله بين السماء والأرض وأنها تفتح لها أبواب السماء فتصعد من سماء إلى سماء حتى ينتهي بها الى السماء التي فيها الله عز وجل، فيتوقف بين يديه، ويأمر بكتابة اسمه في ديوان أهل عليين أو ديوان أهل سجين، ثم ترد الى الأرض، وأن روح الكافر تطرح طرْحاً، وأنها تدخل مع البدن في قبرها للسؤال).

واته: (نهو رۆحه بهرزده کريتهوه بۆ ناسمان جا هه مورو فريشته کانی خودا له نيتوان زهوی و ناسماندا نوژیی لهسر ده کهن ودهرگا کانی بههشتی بۆ ده کريتهوه و ناسمان به ناسمان بهرزی ده که نهوه هه تا کو ده يگهي نه نهو ناسمانی خوی گه وره ی لييه، جا له نيتوان بهرزی نهودا ده وهستيت، و فەرمان ده کات ناوی بنووسن له کتیبی نه هلی بهرزه کان ياخود له کتیبی نه هلی زنجير کراوان، پاشان ده گه ريتندرتهوه بۆ سه رزهوی، جا رۆحی کافر ده رده کريت و ده چيتهوه ناو لاشه که له ناو گوژه کهيدا بۆ پرسيار کردن).

ههروهه پيغه مبهەر (عليه السلام) رايگهياندووه: (بأن نسمة المؤمن وهي روحه طائر يعلق في شجرة الجنة حتى يردها الله الى جسدها) (١١١).

(١١٠) مستند أحمد: ٤/٢٨٧، و سنن أبي داود (٣٢١٢).

(١١١) الموطأ: ١/٢٤٠.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (يېڭومان رۆحى نيماندار وهك رۆحى بالندهيهك وايه له دارو درهختى بههشت دهخوات تاوهكو خوداى گهوره دهنيتريتهوه بۆ لاشهكهى).

ههروهها رايگهياندوهه: (أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر ترد أنهار الجنة وتاكل من ثمارها).

واته: (يېڭومان رۆحى شههيدكان لهناو سكي بالندهى سهوزدان لهرووبارهكاني بههشت دهخواتهوه لهبهروبوومهكانيشى دهخوات، رووبارهكاني بههشت گوزهردهكات و له بهروبوومهكهشى دهخوات)

ههروهها دهفهرموويت: (ان الروح تنعم وتعذب في البرزخ الى يوم القيامة) ^(١١٢).
واته: (يېڭومان رۆح لهژياني بهرزهخدا لهژياني خوښدا دهبيت و نازاريش دهكيشيت تاوهكو رۆژى قيامت).

خوداى گهوره لهبارهى رۆحهكاني نهمهوى فيرعهون رايگهياندوهه كهوا نيواران و بهيانيان تووشى ناگر دهب پيش هاتنى رۆژى قيامت، ههواليشى داوه لهبارهى شههيدكان كهوا نهوان زيندوون و لهلايهن خوداى خوڻانهوه رزق و رۆزيان بۆ فراههم كراوه، نهمه ژياني رۆحهكانيانه، رزق و رۆزيشييان بهردهوامه، كهچى لاشهكانيان نهماون و پارچه پارچه بوون.

جا پتغهمبهر ^(عليه السلام) نهو ژيانهى ناوا راشهكردوهه: (بأن أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت، ثم تأوي إلى تلك القناديل، فأطلع اليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالوا أي شيء نستهي نسرح من الجنة حيث شئنا؟ فعل بهم ذلك ثلاث مرات، فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى) ^(١١٣).

^(١١٢) شرح الصدور: ٣٠٥.

^(١١٣) مسلم (١٨٨٧) و سنن الترمذي (٣٠١١).

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

واته: (بیگومان رۆحه کانیان له ناو سکی بالتندهیه کی سهوزدایه چه ند چرای لییه هه لئو اسراوه به عه رشدا پشوو ده ده ن و راده بویرن له به هه شتا هه رچۆن بیان ه ویت، پاشان ده چن بۆلای چراکان، نینجا خودای پهروه ردگار خۆسانی بۆ ده ده خات به ته وای جا ده فهرموویت: نایا ناره زووی هیچ شتیک ده که ن؟ ده لئین: نایا هیچ شتیک تر ماوه ناره زووی بکهین وا نئمه به ناره زووی خۆمان له به هه شت پشوو ده دهین و ده سووړینه وه، جا کاتیک ده بینن نه وان وازیان لی ناهیتن له پرسیار کردن ده لئین: ده مانه ویت رۆحه کانیان بگه رپته وه لاشه کانیان تاوه کو جار تکی دیکه له پیتاوی تۆدا ده کوژرین و شهید ده بین).

وه له پیغه مبهردا عليه السلام هاتوه کهوا: (أَنْ أَرْوَحَ الشَّهَدَاءَ فِي طَيْرٍ خَضِرٍ تَعْلُقُ مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ) ^(۱۶۱).

واته: (بیگومان رۆحه شهیده کان له ناو بالتندهیه کی سهوزدایه له به روو بوومی به هه شت ده خوات).

نین عباس وتی: پیغه مبهردا عليه السلام ده فهرموویت: (لَمَّا أَصِيبَ أَخْوَانُكُمْ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي أَجْوَادِ الطَّيْرِ خَضِرٍ تَرِدُ أَنْهَارَ الْجَنَّةِ وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَشْرِيبِهِمْ وَمَأْكُلِهِمْ وَحَسَنَ مَقْلَبِهِمْ قَالُوا: يَا لَيْتَ إِخْوَانَنَا يَعْلَمُونَ مَا صَنَعَ اللَّهُ لَنَا لَنَلَا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ وَلَا يَنْكَلُوا عَنِ الْحَرْبِ، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا أَبْلَغُهُمْ عَنْكُمْ).

واته: (کاتیک براکاتان له غه زای ئو حود شهید کران خودای گه و ره رۆحه کانی نه وانی دانا له ناو سکی بالتندهی سهوزدا ده گه رپت به رووباره کانی به هه شتداو به به روو بوومه کهی ده خوات، وه ده چن بۆلای نه و چرایانهی له زیر دروست کراون کهوا له ژیر سیبهری عه رشدان، جا کاتیک خواردن و خواردنه وه خۆشه کانیان و قسه و گفت و گو چا کانیان بینن ده لئین: خۆزگه ده زانن کهوا خودای گه وه چی بۆ

(^{۱۶۱}) سنن الترمذی (۱۶۴۱).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

ئیمه کردووه، نهوکاته زیاتر تیده کۆشان له جیهاد و خهباتکردن له پیتاوی خواوه
هرگیز دوور نه ده که وتنه وه له شه پرکردن پشتییان تی نه ده کرد، جا خوی عز وجل،
ده فەرموویت: من له جیاتی ئیوه پیتان راده گهیه غم).

جا خودای گهوره نهم نایه تهی بۆ پیغه مبه (ﷺ) دابه زاند: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ۱۶۹) (۱۱۵)،
نیمام احمد ریوایه تی کردووه.

نهمهش روون و ناشکرایه له خواردن و خواردنه وه و جووتنه وه گواستنه وه و قسه و
گفت و گۆکردنی رۆح، نه گهر خوا حهزیکات به درێژی باسی نه و بابته ده کهین.
جا نه گهر نهمه باری رۆحه کان بیته نه وای جیا کردنه وهی و په سندرکدنی پاش دابران
له لاشه دا ناشکراتر ده بیته له جیا کردنه وهی لاشه کان، و لیک چوون و هاوشیوه
له نیتوان رۆحه کان دوورتره له لیک چوونی لاشه کان، چونکه لاشه کان زیاتر لیک
ده چن، به لام رۆحه کان لیک چوونیان که مته.

له مه دا روون ده بیته وه که ئیمه جهستهی پیغه مبه ران و سه حابه و پیاوچاگانان
نه بینیه، و نه وانهش زۆر په سندرته و جیاکراوه ترن له ناو زانستی ئیمه دا، نه مهش
ناگه پته وه که وای جیا کردنه وه په سندرته ته نهی بۆ لاشه کان بیته که وای بۆمان
باسکراوه، له سیفه تی لاشه کانیا ن تایبه ت نییه له یه کیکیانه وه بۆ یه کیکی تر،
به لکو جیا کردنه وه په سندی له لای ئیمه دا به وهی فیربووین زانیومه به سیفات و
چۆنییه تی رۆحه کانیا نه، وه جیا که ره وه په سندی رۆح له رۆحیکی دیکه به سیفات و
تایبه ته ندیه کانیا ن گه وره تره له جیا کردنه وهی لاشه یه که له لاشه یه کی دیکه
به تایبه ته ندیه کانی.

(۱۱۵) مسند أحمد: ۱/۲۶۶، و سنن أبی داود (۲۴۷۰).

٩٤ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِة

نایا نایینیت کهوا لاشه‌ی نیماتدارو کافرێک زۆر پێک ده‌چن و هاوشیوه‌ن که‌چی
 رۆحه‌کانییان گه‌وره‌تر دیاره له‌جیاکه‌ره‌وه‌و په‌سه‌ندی، تۆ ده‌بینیت دوو برا
 له‌رووخسارو دروستکردندا زۆر پێک ده‌چن که‌چی رۆحه‌کانییان زۆر لێک جیاوازن.
 کاتێک شیوه‌یه‌کی جوان و رووخساریکی چاک و پێکهاته‌یه‌کی رووخۆشی و ره‌وشت
 به‌رزى ده‌بینیت نیلا ده‌بینیت رۆحیکی گونجاو و هاوشیوه‌ی بۆی هه‌له‌په‌سێردراوه.
 جا نه‌گه‌ر رۆحه‌کان به‌رزکرانه‌وه نه‌وا فریشته‌کانیش هه‌ندیک له‌هه‌ندیکیان
 جیاکراوه‌و په‌سه‌ندترن به‌بێ لاشه هه‌لیانده‌گریت، هه‌روه‌ها جنۆکه‌کانیش،
 جیاکه‌ره‌وه‌و په‌سه‌ندتری رۆحی ئاده‌میزاد له‌پیشتره‌یه‌که‌مینه.

نایا رۆح له‌کاتی پرسیارکردن ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆلای مردوووه‌که

له‌گۆره‌که‌یدا یاخود نا؟

بێگومان بۆنێمه به‌سه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بریاری له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ داوه،
 و فریامان که‌وتوو، له‌قسه‌و قسه‌لۆکی خه‌لکی که‌وا به‌جۆرێک روونی کردۆته‌وه که
 رۆح ده‌گه‌ڕێته‌وه لای مردوووه‌که، البراء کوری عازب ده‌لێت: نێمه له‌به‌قیع الغرقه
 لای جه‌نازه‌یه‌ک بروین له‌و کاته‌دا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌لامان دانیشته‌ ئێمه‌ش
 له‌چوار ده‌وری دانیشته‌ین هه‌روه‌ک له‌سه‌ر سه‌رمان بالنده‌یه‌ک هه‌بێت نه‌هه‌جولاین جا
 سه‌یری کردو فه‌رمووی: (أعوذ بالله من عذاب القبر) واته‌: (په‌نا ده‌گرم به‌خودا
 له‌سه‌زاو تازاری گۆڕ) نه‌مه‌ی سی جار دووباره‌ کرده‌وه.

پاشان فه‌رمووی: (إن العبد إذا كان في إقبال الآخرة وانقطاع من الدنيا نزلت إليه
 ملائكة كأن وجوههم الشمس، فيجلسون منه مد الصبر، ثم يحيي ملك الموت حتى
 يجلس عند رأسه فيقول: أيتها النفس الطيبة اخرجي الى مغفرة من الله ورضوان).

واته: (ټهگر هاتو بڼډهيك لهـړوژي دوايي نزيكـ سووه و خهريكه لهـدونيا
دادهـپرېت نهـوكاته فريشته بوي دادهـبزن كه رووخساريان هـروهـك خـوړ وايه جا
لهـلاي دادهـنیشن بهـدووري بينيني چاو، پاشان فريشتهي گيانكيش ديت و لهـلاي
سهري دادهـنیشيت جا پيې دهـليت: نهـي خاوهـني دل و دهـروني پاك وهـره دهـروه بـړ
ليـتوردهـي و رهـزابون لهـلاهن بهـروهـر دگار).

دهرموويت: (فيصعدون بها فلا يرون بها الا قالوا: ماهذا الروح الطيب! فيقولون: فلان بن فلان بأحسن أسمائه التي كانوا يسمونه في الدنيا حتى ينتهوا بها الى السماء الدنيا، فيستفتحون له فيفتح له، فيشيعه من كل سماء مقربوها الى السماء التي تليها حتى ينتهي بها الى السماء التي فيها الله تعالى، فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتاب عبدي في علبين، وأعيدوه الى الارض، فإني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى).

واته: (جا کۆمه‌لیک فریشته به‌رزى ده‌که‌نوه به‌لایدا تێپه‌رناڤن نیلا ده‌لێن: ئەم رۆحه‌ بۆن خۆشه‌ چیه‌! جا ده‌لێن: فلانى کورێ فلانه‌ به‌جوانترین شتوه‌ ناوی ده‌بن که‌وا له‌دوڤا ناویان ده‌هێنا تاوه‌کو له‌ئاسمانی دنیا ده‌یه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ کۆتایی پێ ده‌هێن، ئینجا داواى بۆ ده‌که‌ن ئاسمانه‌کانى بۆ بکێشه‌وه‌ جابۆی ده‌کێشه‌وه‌، له‌هموو ئاسمانه‌کاندا لایه‌نگیری ده‌بن و له‌نزیکى ده‌بن بۆ شه‌و ئاسمانه‌ی به‌دایدا دیت تاوه‌کو کۆتایی دیت و ده‌گاته‌ شه‌و ئاسمانه‌ی که‌ خودای گه‌وره‌و میهره‌بانى لێیه‌، جا خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ناوی به‌نده‌ی من له‌ئاسمانه‌ به‌نده‌کانه‌وه‌ بنوسنه‌وه‌، بیه‌گه‌رپێنه‌وه‌ بۆسه‌ر زه‌وى، وه‌من له‌زه‌وى درووستم کردوون و بۆشه‌وێش ده‌یانگه‌رێنه‌وه‌، جارێكى تریش له‌وى ده‌ریان ده‌هێمه‌وه‌).

وه فەرمووی: (فتعاد روحه في جسده، فيأتيه ملكان فيجلسانه، فيقولان له: من ربك؟ فيقول: ربي الله، فيقولان: ما دينك؟ فيقول: ديني الاسلام، فيقولون له: ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول: هو رسول الله، فيقولان له: وما علمك بهذا؟

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

فيقول: قرآن كتاب الله فآمنت به وصدقت، فينادي منادٍ من السماء أن صدق عبدي فأفرشوه من الجنة، وافتحوا له باباً منها).

واته: (ئينجا رۆحه کهى ده گهر پته وه بۆ لاشه کهى، له وکاته دوو فريشته دینه لای و دای ده نیشینن، پیتی ده لیتن: خوی تۆ کییه؟ ده لیت: خودای من (الله) یه، پیتی ده لیتن: نایینی تۆ چیه؟ ده لیت: نایینی من نیسلامه، جا پیتی ده لیتن: نه و بیا وه کییه له ناو ئیوه ره وانه کراوه؟ ده لیت: نه وه پیتغه مبهری خودایه، پیتی ده لیتن: نایا چ زانیاریت ده رباره ی هیه؟ ده لیت: کتیبی خوا که قورنانه خوتندوویته وه نیمام پیتی هیتا وه به راستیشم دانا وه، جا بانگهرتک له ناسماندا بانگ ده کات کهوا بهنده ی من راست ده کات جا له به هه شته وه فهرشی بۆ راخه ن، و له وی ده رگایه کی بۆ بکه نه وه). ده فهرموویت: (فیاتیه من ریجها وطیبها، ویفسح له فی قبره مد البصر) واته: (له به هه شته وه بۆن و خۆشیه کی بۆدیت، و به دووری بینینی چار گۆره که ی بۆ فراوان ده کریت).

ئينجا فهرمووی: (ویاتیه رجل حسن الوجه حسن الثياب طيب الريح، فيقول: أبشر بالذي يسرك، هذا يومك الذي كنت توعده فيقول له: من أنت؟ فوجهك وجه الذي يميء بالخير، فيقول: أنا عمك الصالح، فيقول: رب أقم الساعة حتى أرجع إلى اهلي ومالي).

واته: (ئينجا پیاویکی رووخسار جوان و پۆشاک خاوین و بۆغۆش دیته لای ده لیت: مژده ده ربه به وه ی دلخۆشت ده کات، نهوا نهو رۆژه ی تۆیه کهوا په یمانی پیت دابوو، پیتی ده لیت: تۆ کییت؟ نهو رووه ی تۆ نهو رووه یه که خیری هیتا وه، ده لیت: من کرده وه چاکه کانی تۆم، جاده لێ: خودایه قیامهت هه لسیته تا وه کو به روو خۆشی بگه رپته وه لای که سوکاره کهم).

وه فهرمووی: (وإن العبد الکافر إذا کان فی انقطاع من الدنيا وإقبال من الآخرة نزل الیه من السماء ملائکة السوء الوجه معهم المسوح، فيجلسون منه مد البصر،

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه فيقول: أيتها النفس الخبيثة إخرجي الى سخط من الله وغضب).

واته: (كاتيك بهنده يه كي كافر نزيكى مردن ده بيته وه و خريكه له دونيا داده پريت، فريشته كان له ناسمانه وه بوي داده به زن كه رووخساريان ره شهو كفنيكي له ناگريان پييه، له لاي داده نيشن هتا چاو برده كات، پاشان فريشته ي گيانكيش له لاي سهرى داده نيشيت و ده ليت: نهي روحي پيس وهره دهره وه بولاي سزاو تسره ي خوي گه وره).

جا ده فرمويت: (تفرق في جسده فينتزعها كما ينتزع السفود من الصوف المبلول، فيأخذها، فإذا أخذها لم يدعوها في يد طرفة عين حتى يعجلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كائن روح جيفة وجدت على الارض، فيصعدون بها، فلا يرون بها على ملا من الملائكة الا قالوا ما هذا الريح الخبيث؟ فيقولون: فلان بن فلان بأقبح أسمائه التي كان يسمى بها في الدنيا، حتى ينتهي الى السماء الدنيا، فيستفتح له فلا يفتح).

واته: (جا روحي كه له لاشه كه دا جيا ده بيته وه و كو چون شيشيكي گزشت برژاندين بكرت به ناو خوريه كي تهري نالوزدا، جا له ده ست فريشته ي گيانكيشاني وهره گرن، و نايه لن چاو بتروكيئي هتا ده يگه يننه ناو شهو كفنه زيره بون ناخوشه، و ناخوشترين بون كه له سر زه وييدا هيه، نينجا به رزي ده كه نه وه به لاي همر كومه له فريشته يه كدا تيده پيرن ده لين نهم روحي پيسه چييه؟ ده لين: شهو فلاني كوري فلانه به ناشرينترين ناو بانگي ده كه ن كه له دونيا پي ناسراوه، هتا ده گه يه نريته ناسماني دونيا، داواي كردنه وه ي ده رگاكاني ناسماني بو ده كه ن به لام بوي ناكريته وه).

پاشان پيغه مبهر (عليه السلام) نهم نايه ته ي خويته: ﴿لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ (الأعراف: ٤٠).

۹۸ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (هرگیز ده‌رگا‌کانی ناسمانییان بۆ ناکریتسه‌وه‌و ناچنه به‌هه‌شت هه‌تا و‌شتر نه‌چیت به‌کونی ده‌زیدا).

جا خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ناوی به‌نده‌که‌م بنووسن له (سجین) دا که پهرتوو‌کی‌که کارو کرده‌وه خراپه‌کانی تیدا ده‌نووسریت، که له‌ژیر چینی زه‌وی هه‌ره خواره‌وه‌ی زه‌وی دایه، ئینجا رۆحه‌که‌ی ده‌رده‌که‌ن..

پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌م نایه‌ته‌ی خویند: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ۳۱).

واته: (هه‌رکه‌سێ هه‌یه‌ش بۆ خودا بریاریدات وه‌کو که‌سی‌ک وایه له‌ئاسمانه‌وه بکه‌ویتته خواره‌وه و بالنده شالۆی بۆ ببات یان بایه‌کی به‌هێز بیباته ناو قسوولترین شوین له‌خوارووی زه‌ویدا).

(فتعاد روحه فی جسده، ویاتیه ملکان فیقولان له: من ربك؟ فیقول: هاه هاه لا أدري، فیقولان له: ماهذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فیقول: هاه هاه لا أدري، فینادی منادی من السماء أن کذب عبدي فأفرشوه من النار، وأفتحوا له باباً إليه، فیاتیه من حرها وسمومها، ویضيق علیه قبره حتی تختلف فيه أضلاعه، ویاتیه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب منتن الريح، فیقول: أبشر بالذي يسؤك، هذا يومك الذي كنت توعده، فیقول: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يحییء بالشر، فیقول: أنا عملك الخبيث، فیقول: رب لاتقم الساعة).

واته: (جا رۆحه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌ندریته‌وه بۆ لاشه‌که‌ی و دوو فریشته دینه‌لای و پیتی ده‌لین: خوات کییه؟ ده‌لینت ها ها نازانم، پیتی ده‌لین: نه‌و پیساوه‌ی له‌ناوتاندا بسو چی بوو؟ جاده‌لینت: ها ها نازانم، جا بانگه‌ری‌ک بانگده‌کات له‌ئاسماندا که‌وا نه‌و به‌نده‌یه‌ی من درۆی کرد و له‌دۆزه‌خدا فهرشی بۆ راخه‌ن، و ده‌رگایه‌کی له‌گۆره‌که‌ی بۆبکه‌نه‌وه تاکو گرو هه‌لا‌لۆی دۆزه‌خی بۆسچیت، وه گۆره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌سه‌ک ده‌کریتسه‌وه هه‌تا هه‌موو په‌راسوه‌کانی له‌پشته‌وه تیک ده‌شکیتیت، پاشان پیساویکی

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزِيَّةِ

رووخسار ناشرین و پۆشاک ناشرین و بۆن ناخۆش دیتەلای و پیتی دەلیت: مژدە دەربە بەوەی پیت ناخۆشە، نا ئەمە ئەورۆژەیه که بەلیت پتی درابو لپی ناگادار دەکرایتەوه، جا دەلیت: ئەتۆ کییت؟ که رووخسارت لەرووخساری پیاری شەپانی دەچیت، پتی دەلیت: من کارو کردەوه ناشرینەکهی تۆم، جادەلیت: خودایە قیامت هەلەستینە.. نیمام أحمد و أبوداود و نسائی و ابن ماجه ریوایەتیان کردووه.

ئەبو محمد کۆری حزم لەکتیپی (الملل والنحل) دەلیت: بەلام ئەوەی واگومان دەبات کەوا مردو له گۆرەکهیدا زیندو دەبیتەوه لەرۆژی قیامتدا ئەمە هەلەیه، وه ئەوانیەتانی کەوا باسانکرد ئەمەیان قەدەغە دەکات، خودای گەوره دەفەرموویت: ﴿قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ﴾ (غافر: ١١).

واتە: (کافەرەکان لەوەلامدا دەلین پەرورەدگار تۆ دەسلالت بێ سنووره دووجار نيمەت مراندووه و دووجار نيمەت زیندو کردۆتەوه) وه هەروەها دەفەرموویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ (البقره: ٢٨).

واتە: (چۆن بێ پروا دەبن بەخوا لەکاتی کدا نیتو بێ گیان خوا درووستی کردوون و گیانی بەبەردا کردن، پاشان دەتاغریبیت و دوايی زیندووتان دەکاتەوه).

ئەگەر مردو له گۆرەکهیدا زیندو بێتەوه ئەوا خودای گەوره دەبر سێ جار باغریبیت و سێ جار زیندوومان بکاتەوه، ئەمەش ناپەرەواو پیچەوانە قورئانە مەگەر ئەوەی خودای گەوره زیندووی کردبێتەره نیشانەیه که بۆ پیغەمبەرێک لەپیغەمبەران، وه ئەوانە لەمالەکانیان دەرچوون، کەوا ئەوانە بەهەزارەها کەس بوون بەمردن ناگادارکرانەوه، جابخودای گەوره پتی فەرموون: بمرن هەموویان مردن، پاشان زیندوویان کردنەوه.

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

لەم بارهیهوه خوای گهواره دهفهرموویتی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ۴۲).

واته: (ههروخوایه گیانهکان دهکیشیت لهکاتی مردنیاندا، ههروهها نهو گیانهش که نه مرد لهخهوهکهیدا ههرو خوا بۆی دهنیریتتهوه، جا نهوکهسهی که خوا بریاری مردنی داییت رۆحهکهی دهگهریتتهوهو ناگهریتتهوه بۆ لاشهکهی، نهوکهسهش کهرۆژی تهواو نهبروویت دهنیریتتهوه بۆی تا کاتیکێ دیاریکراو).

بهدهقی قورئان نهو رۆحانه کهوا باسما کرد ناگهریتتهوه بۆ لاشهکهی مهگهر بۆ کاتیکێ دیاریکراو نهویش رۆژی قیامهته، ههروهها پیغهمبهر ﷺ ههوالی داوه که لهشهو رۆیهکهی بهناساندا رۆحهکانی بینیهو نهو رۆحانهی لهدهستهراستی نادهم بیت نههلی بهختموهرن، نهوانهی له دهسته چهپدا برو نهوا نههلی ناخۆشی و نازاربرون.

پیغهمبهر ﷺ لهجهنگی بهدر قسهی لهگهڵ مردووهکان دهکرد و نهوانیش گوئیان لهقسهی پیغهمبهر دهبوو پیش نهوی گۆریان بۆ لیبدن، جا که سهحابهکان وتیان: نهمانه مردوون و وشک بوونهتموه بهلام پیغهمبهر(ﷺ) فهرمووی بزانن نهمانه گوئیان لییه بهلام ناتوانن وهلام بدهنهوه.

خودای گهواره دهفهرموویتی: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ (فاطر: ۲۲).
واته: (بهلام نهی پیغهمبهر تۆ ناتوانیت پهيامهکەت بگهیهنیت بهوکهسانهی لهناو گۆردان) جا بیستنی نهوکهسانهی لهناو گۆردان بهدوور دهخاتهوه بی گومان نهویش لاشهکانن.

پاشان لهریگای ابن عیینهوه باسدهکات، نهویش له منصور کورێ صفیه، نهویش له صفیهی کچی شیبه، وتی: ئیبنو عمر چوه مزگهوت و چاری به ئیبنو الزبیر کهوت لهوی دانراوه، جا بییان وت: نهمه نهسمای کچی نهبریکری الصدیقه،

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِ

ئىبنو عمر رووى خۆى بۆلاى وەرگىڤا و نارامى كردهوه و پىنى وت: نەم لاشانە هېچ شىڤىكى نەوتۆ نىيە، بەلكو رۆحەكان لەلايەن خوداويە، جا دايكى وتى: چ شىڤىك قەدەغەم دەكات كەوا سەرى يىحى كوپى زەكەريا پىشكەش بكەم بۆ سىستەمكارىك لە سىستەمكارانى بەنى ئىسرائىل^(١١٦).

وتم: ئەوەى محمد باسى كردووه هەق و ناھەقى تىدايە، كەوا وتەكەى: گومان بردنى بەوھىە گوايە مردوو لەگۆڤەكەيدا زىندوو دەيىتەوه نەمە هەلەيە، جا نەمە يەكەدەنگى تىدايە كەوا ئەوژيانە لەدونيادا پەيمانى پىندراوه كە رۆح و جەستە پىكەوہ هەلسن بەرىكخستەن و راپەراندنى كاروبارەكان، وە لەگەلیدا پىتويستى بەخواردن و خواردنەوہو جل و بەرگ هەيە.

جا نەگەر ويستى وابو بۆ ژيانىكى دىكە ئەوا جيايە لەو ژيانەى ئىستە، بەلكو رۆح دەگەڤىتەوہ بۆ لاى، ئەو گەڤانەويەش وەك ئەو گەڤانەويە نىيە كە لەدونيادا بوو بۆئەوہى پەرسىارى لىبىكرىت و تاقى بكەڤىتەوہ لەگۆڤەكەيدا، نەمەش رەوايە، وە نەفى كردن و دوورخستەنەوہى هەلەيە، دەقە راست و راشكاوەكانىش بەلگەن لەسەرى، هەروەك پىغەمبەر^(ﷺ) دەفەرمووت: (فتعاد روحه في جسده) واتە: (بىنگومان رۆحەكەى دەگەڤىتەوہ بۆ لاشەكەى)، باسى لاوازى حەدىسەكەش وەلام دەدەينەوہ إن شاءالله.

بەلام ساخكردنەوہو دەرخستنى ئەو فەرموودە پىرۆزە: ﴿رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَتْنَا اثْنَتَيْنِ﴾ واتە: (كافەرەكان لەوہلامدا دەلێن پەرورەكار تۆ دەسەلاتت بى سنوورە دووجار ئىمەت مراندووہو دووجار ئىمەت زىندوو كردۆتەوہ).

ئىنجا نەمە سەلماندى گەڤاندنەوہى رۆح بۆ لاشەكە دوور ناخاتەوہ، هەروەك چۆن بەنى ئىسرائىل كوژران و خوداى گەرەش پاش كوشتنى زىندوو كەردنەوہ پاشان مراندنى.

(١١٦) سەرى: الفصل في الملل: ٦٧/٤ بکە

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نهيڻي ٺهههش: گهړاندنهوهي رُوح بڻ لاشه پيښج جوړه وه پهيوهندي جياوازي بهياساكانهوه ههيه.

٢٥٥ ك: پهيوهندي به كُورپهله ههيه لهناو سكي دايك.

٢٥٩٩ د: پهيوهندي ههيه به پاش دهړچووني بوسه روي زهوي.

س١ ٢٥٥: پهيوهندي ههيه بهحالهتي خهوتن جا لهروويهكهوه پهيوهسته پييهوه، وه لهروويه كي ديكهوه ليك جيايونهوهيه.

ج٥٥٥: پهيوهندي ههيه بهژياني بهرزهخهوه كهوا لهنيوان مردن و زيندووبونهوايه، ونهگه رُوح لهلاشهكه جيايوهوه و كوتايي پيها، لهوهلامي ٺهههه پيشتر باسمن كرد سهبارت بهو هديسانهي كهوا بهلگهن لهسهه وهلامدانهوهي مردو لهكاتي سهلام كردن لپيان ٺهه وهلام دانوهيهش گهړانهوهيهكي تايهتبه لهژياني لاشه واجب ناييت پيش روژي قيامهت.

٢٥٥٥ ج: پهيوهندي ههيه به زيندووبونهوهي لاشهكان، ٺهههش تهواوترين جوړهكانه كهوا پهيوهندي ههيه بهلاشه.

بهلام ٺهه فهرمودهيه خوداي گهوره كهوا دهفهرمويت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢).

واته: (ههروايه گيانهكان دهكيشيت لهكاتي مردنياندا، ههروهك ٺهوگيانهش كه نهرد لهخوهكهيدا ههروا بوي دهنيړتسهوه، جا ٺهوكهسههش كه خوا برياري مردني داييت روچهكهي دهگريتهوه ناگهريتهوه بڻ لاشهكهي، ٺهوكهسههش كهروژي تهواو نهبووييت دهينيړتسهوه بوي تا كاتيكي دياريكراو).

جا گرتني روچهكه لهلايهن پهروهردگاروه خودا برياري مردني لهسههرداوه گهړانهوهي بڻ لاشهي مردوهكه بهدوور ناخاتهوه لهكاتيكد كهوهلام دههاتهوه ٺهههش ماناي ٺهوهنييه كه ٺهه ژيانه ييت كهله دونيادا بهليني پيدراوه.

كهسى خه وتووش نه گهر رۆحه كهى له لاشه كهيدايت نهوا خۆى زيندوه، وه ژيانه كهشى جياوازه له گهه كه سىكى به ناگا، چونكه خهوتن برائى مردنه^(١١٧)، هه رئاواش نه گهر رۆحه كهى گهرايه وه لاشه كهى نهوا مردوه كه له حاله تىكى مامناوه ندى دايه له نيتوان ژيان و مردن كهوا رۆحه كهى ناگه پرتيه وه بۆ لاشه كهى وه كو حاله تى نووستنى مام ناوه ندى له نيتوان ژيان و مردندا، جا نه م جوړه تىگه يشتنه زۆر گهروگرفت له سه لا لاده بات.

به لام هه والدانى پىغه مبهه^(عليه السلام) له باره دى ديتنى پىغه مبهه ران له شه وپه وه كهيدا، كهوا هه ندىك له وانى هه ديس لىكه ده نه وه پىداگرى ده كه ن له سه ر شه وى كهوا پىغه مبهه بينيوپه تى تارمايى و رۆحه كانيان بو، ده فه رموويت: نهوانه زيندوون له لايه ن خوداوه، وه هه زه تى ئىبراهيمى بينى پشتى به كۆله گه كانى كه عبهى پىرۆزدا بو، و هه زه تى موساى بينى له گۆره كهيدا هه لسا بو نوپۆى ده كرد كاتىك باسى پىغه مبهه رانى ده كرد كه بينيان نهوا باسى تارمايه كهى ده كرد جا موساى بينى گه م رهنگىكى لاوازى درۆ بو هه روه كه به پياوانى هۆزى (شنۆه) چوويت، وه هه زه تى عيساى بينى پرچى دلۆپه ناوى لى ده تكا هه روه كه تازه له گه رماو هاتبىته ده روه، هه زه تى ئىبراهيمى بينى به خۆى چواند.

هه ندىك ناكوكن له سه ر نه مه وه ده لىن: نهو ديتنه ته نها بۆ رۆحه كانيانه به بى لاشه كانيان، و جه سه ته كانيان له زه ويدا به جى ماون، به لكو زيندوو ده كرپته وه نهو تا رۆژهى جه سه ته كان زيندوو ده كرپته وه، پيش نه مه زيندوو نايپته وه، نه گه ر هاتو پيش نه مه جه سه ته كان زيندو بكرپته وه نهوا پيش رۆژى قيامه ت زوى شق ده بوو، نهوا تامى مردنى ده چيشته له كاتى فوو كردن به كه ره نادا، نه مه ش مردنى سىيه مه. نه مه ش هه رگيزاو هه رگيز نا په وايه، نه گه ر هاتبا لاشه كان له گۆره كان زيندو ببنه وه نهوا خوداى گه وره رۆحه كهى بۆ ناگه پرتىته وه، به لكو له به هه شته دا ده بىت، وه

(١١٧) سىرى: جمع الزوائد: (١٠/٤١٥) بكه.

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

له پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) وه‌رگیراوه که ده‌فرم‌ویتی: خرای گه‌وره به‌ه‌شتی حه‌رام کردوو له‌سهر پیغه مبه‌ران هه‌تا‌کو پیغه مبه‌رمان کرد ده‌چیته ناوی، و هه‌رنه‌ویش یه‌که‌مین که‌سه ده‌رگای به‌ه‌شت ده‌کاته‌وه، وه نه‌ویش یه‌که‌مین که‌سه که‌وا زه‌وی بۆی درزی بردوو، بۆ هیچ که‌سێک پێش نه‌و درزی نه‌بردوو.

به‌پێویست زانراوه که‌وا جه‌سته‌ی پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) نه‌رم و شل و پاراوه سه‌حابه‌یه‌ک لی‌ی پرسی چۆن دروودو دوعای ئیمه‌ بۆتۆ نیشانداده‌ات له‌کاتی‌کدا له‌ناو ئیمه‌ نامینیت و له‌ناو ده‌چیت؟ پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) فرم‌ووی: (إن الله حرم علی الارض ان تأکل أجساد الانبیاء)^(۱۱۸). واته‌: (بێگومان خودای گه‌وره له‌سه‌رزه‌وی حه‌رام کردوو جه‌سته‌ی پیغه مبه‌ران بھوات).

نه‌گه‌ر جه‌سته‌که‌ی له‌مه‌زاره‌که‌ی دانه‌بیت له‌وانه‌یه وه‌لام بدرايه‌وه.

له‌وه‌وه پشت راست کراوه‌ته‌وه: که‌وا خودای گه‌وره فریشته‌ی کردۆت‌ه‌وه کلیلی گۆڤه‌که‌ی که‌ پیتی رابگه‌یه‌نن له‌باری سه‌لامه‌تی ئوممه‌ته‌که‌ی.

وه له‌لایه‌ن نه‌وه‌وه وه‌رگیراوه: که‌وا له‌نیوان أبی بکر و عمر هاته‌ ده‌ره‌وه و فرم‌ووی: (ه‌کذا نبعث)^(۱۱۹). واته‌: (تاوا زیندوو ده‌کری‌نه‌وه).

له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا رۆحی پیرۆزی پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری به‌رزه‌وه‌یه له‌به‌رزترین (علین) له‌گه‌ڵ رۆحی پیغه مبه‌ره‌کاندايه‌.

له‌لایه‌ن نه‌وه‌وه پشت راست کراوه‌ته‌وه: که‌وا پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) له‌شه‌و ره‌وه‌که‌یدا حه‌زه‌رتی موسای بینی له‌گۆڤه‌که‌یدا وه‌ستابوو نوێوی ده‌کرد، و له‌ناسمانی شه‌شم یان حه‌وته‌میش بینی رۆحه‌که‌ له‌وی بو، و له‌گۆڤه‌که‌یدا په‌یوه‌ندی به‌لاشه‌که‌یدا هه‌یه، سه‌ره‌پرشتی ده‌کات و پێیه‌وه لکاوه، به‌جۆرێک له‌ گۆڤه‌که‌یدا نوێژده‌کات و وه‌لامی سه‌لام ده‌داته‌وه که‌چی له‌لای خودایه‌.

(۱۱۸) سنن ابی‌داود (۱۰۴۷)، وم‌سد احمد: ۸/۴.

(۱۱۹) سنن الترم‌زی (۳۶۶۹).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزِيَّةِ

نەم دوو فەرمانەش لەیە کتر دوور ناخریتەوه، کەچی فەرمان و ماوهی رۆحەکان وەکو فەرمان و ماوهی لاشەکان نییە، تۆ دەبینیت دوو رۆحی هاوشتیو گونجاو لەگەڵ یە کتر زۆر دراوسی و نزیککی یە کتر دەبنەوه کەچی ماوهی نێوانییان دووری ماوهی دوو رۆژەلاتە، و هەروەها دەبینیت دوو رۆحی نەگونجاو و توورە لەگەڵ یە کتر ماوهی نێوان زۆر دوورە کەچی لاشەکانییان دراوسی یە کتر و پیکەوه نووساون.

دابەزینی رۆح و بەرزکردنەوه و دووری و نزیککی پەیوەندی بە لاشەوه نییە، چونکە رۆحە کە بەرز دەبێتەوه بۆ سەر وی ناسمانەکان، پاشان داد بەزیت بۆ سەر زەوی، لە نێوان بەزەیی و سۆزی خودا دایە کەچی مردووە کە لەلەناو گۆرە کە یەتی، کەچی ماوهیەکی زۆریش لاشە نەبەرز دەبێتەوه و نە داشدە بەزیت، وە هەروەها بەرزبوونەوه و گەرانەوهی رۆح بۆ لاشە لە کاتی نووستن و هەلسانەوه هەندیککیان وەک خۆر وایە کەوا نەو لە ناسمانەوه یە کەچی رۆناکییە کە یە لە سەر زەوی یە.

رۆحیش هەر خۆی بەرز دەبێتەوه و داد بەزیت، بەلام گەت و گۆی سەحابەکان بۆ پیغەمبەر (ﷺ) لە شەپو کوشتاری بەدر چۆن قسە لەگەڵ نەتەوه یە کە دەکەیت لە کاتی کدا ئەوانە مردوون و لاشەیان بۆنی کردووە کەچی پیغەمبەر هەوالی پێدان کە ئەوانە گۆریان لە قسە و گۆکانە، نەمەش گەرانەوهی رۆح بۆ لاشەکانییان بە دوور ناخاتەوه لە و کاتەدا بۆنەوهی گۆی لە گەت و گۆیەکان بگرن و لە هەمان کاتدا لاشەکانییان بۆنی کردووە، جا قسە کردنیش بۆ رۆحەکان پەیوەستە بەو لاشانە ی کەوا لە ناوچوون.

بەلام سەبارەت بەو فەرموودە یە پیرۆزە: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ (فاطر: ٢٢) واتە: (بەلام تۆ نە ی پیغەمبەر ناتوانیت پەیامە کەت بگە یە نیت بەو کەسانە ی کە لەلەناو گۆردان).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِةِ

نهم نایه ته به لگه ده دات له سر نه وهی کهوا مبه ست لیئی: نه و کافره ی دلی
مردوه توانات نییه له سر گوی گرتنی نه و نه و گوی گرتنه سوودی بوی ه بیت، وه
نه وانه ی له ناو گۆریشدان ناتوانیت له سر گوی گرتنیان و سوودیان پی بگه یه نیت،
خودای پاک و بنگه رد بهر بهرچی نه وهی نه داوه ته وه که نیستا له و کاته دا نه وانه ی
له ناو گۆرپدان گویان له هیچ نییه، چۆن، که چی پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) هه والی داوه
کهوا نه وانه گویان له ده نگی نه عله کانه که له سر گۆرستان پاش ناشتینیان
ده گه پته وه (١٢٠).

خه بهری داوه کهوا کوژراوه کانی به در له قسه و گفت و گۆکانیه تی، وه خه بهری
داوه هه ر که سیك سه لام له سر برا که ی بکات وه لایمی سه لامه که ده داته وه.
نهم نایه ته هاوشیه ی نهم فهرمووده پیروژه یه: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ
الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مُدِيرِينَ﴾ (النمل: ٨٠).

واته: (بیگومان تو ناتوانیت نهم بانگه وازه بهیته ناودلی دل مردو و کهرو
لاله کانه وه، به تاییه ت کاتیک روو وه ده گپن و پشت هه لده کهن).

ده لئین: گوی گرتنی کهرو لاله کان له گه ل گوی گرتنی مردوه کان نه فی ده کات و
دووریان ده خاته وه له م کاره مبه ست لیئی: نه گوغجان و نه شیای هه ریه که یان بو
گوی گرتن و دلی نه وانه له کاتیکدا مردویه کی کهرو نایسه ر بوون بو گوی گرتنیان
قه ده غه ده کات، به پله و پایه ی گوی گرتنی مردو و نایسه ران، نه مهش ره وایه، به لام
گوی گرتنی رۆحه کان پاش مردن نه فی ناکات و له م کاره ی دوور ناخاته وه به ومانایه ی
تو ناتوانیت بانگه واز بهیته ناودلی مردوان و نایسه ران نه گه ر خودای گه وره
ویستی له سر نه بیت.

الحافظ أبو عبدالله کوری منده له کتیبی (الروح والنفس) دا ده لئیت: محمد کوری
یعقوب کوری یوسف خه بهری پیداین، که محمد کوری إسحاق بوی گپراینه وه، أبو

(١٢٠) سنن أبي داود: (٧).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

النضر الهاشم كورې القاسم پیتی راگه یانندین، نهویش له عیسی بن المسیب، له عدی کورې ثابت، له البراء کورې عازب وتی: له گهل پیغه مبهرا (عليه السلام) ده رچووین له گهل جه نازه یه کدا که پیاویتی که نه نساری مردبوو، جا کاتیک له گۆره که بووینه وه و نیژرا، دانیشتن به بی جووله ههروه که بهردیک له سهرا شانه وه بیت، و له سهرا مان بالنده بسوو پیتته وه، توژیک بی دهنگ بوو جا کاتیک سهرا بهر زکرده وه وه سهرا رمووی: (إن المؤمن إذا كان في قُبُلٍ من الآخرة ودُبر من الدنيا وحضره ملك الموت، نزلت عليه ملائكة معهم كفن من الجنة، وحنوط من الجنة، فجلسوا منه مد البصر، وجاء ملك الموت فجلس عند رأسه، ثم قال وأخرجي أيتها النفس المطمئنة، إخرجي إلى رحمة الله ورضوانه، فتنسل نفسه كما تقطر القطرة من السماء).

واته: (بهنده ی نیماندار کاتی رووی کردوته دواروژو داپراوه له دنیا و فریشته ی گیانکیش دیتته لای و فریشته له ناسمانه وه داده به زنه سهرا و کفنی به ههشتیان پیته، وه بوئی میسک که له ناو ناویشمین کدایه، جا دین له لای داده نیشن تا چاو پرده کات، فریشته ی گیانکیش له لای سهرا داده نیشیت، پاشان ده لیت: وه ره دهروه نهی دل و دهروونی پر له نارامی، وه ره دهروه بۆلای پهروه دگاری به زهی و ره زابوون لیت، رۆحه کهشی دیتته دهروه ههروه دلۆپه ناو له ده می مهتاره بیتته دهروه).

فاذا خرجت نفسه صلى عليه كل من بين السماء والارض إلا الثقلين، ثم يصعد به الى السماء فتفتح له السماء، ويشيعه مقربوها الى السماء الثانية، والثالثة، والرابعة، والخامسة، والسادسة، والسابعة، إلى العرش مقربو كل سماء.

واته: (جا کاتیک روچی ده رچوو هه رچی له نیتوان ناسمانان و زه ویدایه دوعای بۆده کهن، پاشان بهرز ده کریتته وه بۆ ناسمان، ناسمانی بۆ ده کریتته وه، وه دواپی هه لیده گرن بۆ ناسمانی دووهم و سییه م و چواره م و پینجه م و شه شه م و هه وته م، تا کو نه و ناسمانه ی عهرشی لیتته).

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

فإذا انتهى إلى العرش كتب كتابه في عليين، ويقول الرب عز وجل، ردوا عبيدي إلى مضجعه، فإني وعدتهم أنني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى، فإني مضجعه، فيأتيه منكر ونكير يثيران الأرض بأنيابها ويفحصان الأرض بأشعارهما، فيجلسانه، ثم يقال له: يا هذا من ربك؟ فيقول: ربي الله، فيقولان: صدقت، ثم يقال له: ما دينك؟ فيقول: ديني الإسلام، فيقولان: صدقت، ثم يقال له: من نبيك؟ فيقول: محمد رسول الله، فيقولان: صدقت.

واته: (جاكأتك گهشته عدرش ناوی له همره بهرزه كان ده نووسریت، و خودای گهوره میهره بان ده فرموویت: بهنده کهم بگه پرنسوه به گۆره کهی، چونکه من به یانم پیان داوه کهوا من له زهوی درووستم کردوون و بۆنه ویش ده یانگه پرنسوه، ههروه ها له ویش جاریکی دیکه ده یان هیتنه دهره وه، جا دیگه پرنسوه بۆناو گۆره کهی، ئینجا دوو فریشته (منکر و نکیر) دین بۆلای دایده نیشین، پاشان پیتی ده لئین: خوی تو کییه؟ ده لئیت: خودام (الله) یه، پیتی ده لئین: راستت وت، پاشان پیتی ده لئین: نایین و ریبازت چییه؟ ده لئیت: نایین و ریبازم ئیسلامه، ده لئین: راستت وت، پاشان پیتی ده لئین: پیغه مبهرت کییه؟ ده لئیت: محمد رسول الله، جا پیتی ده لئین: راستت وت).

ثم يفسح له في قبره مد بصره، ويأتيه رجل حسن الوجه طيب الريح حسن الثياب فيقول: جزاك الله خيراً، فوالله علمت إن كنت لسريعاً في طاعة الله، بطيئاً عن معصيته، فيقول: وانت جزاك الله خيراً، فمن أنت؟ فيقول: أنا عملك الصالح، ثم يفتح له باب إلى الجنة، فينظر إلى مقعده ومنزله منها حتى تقوم الساعة.

واته: (پاشان تا چاوی برده کات گۆره کهی به فراوان ده بیست، و پیاوێکی رووخسار شیرین و بۆن خۆش و پۆشاک خاوین دیته لای ده لئیت: خوا پاداشتی چاکهت بداته وه، سوتند به خوا نه مده زانی تو نه وهنده خیرابوویت له خوا به رستی و سست و خار بوویت له تاوان، جا ده لئیت: تۆش خودا پاداشتی چاکهت بداته وه، تو کییت؟

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

دهلئت: من كارو کردهوه چاکه کانی تۆم، پاشان له گۆزه کهیدا ده رگایه کی بۆ ده کریتتهوه، شوین و پلهو پایه ی خۆی له بههه شتدا ده بینیت تاوه کو قیامهت هه لده ستیت).

وإن الکافر کان فی دبر من الدنیا وقُبل من الآخرة وحضره الموت نزلت علیه من السماء ملائكة معهم کفن من النار وحنوط من النار.

واته: (کاتیک کافر خه ریکه له دونیا داده بری و له مردن نزیک ده بیتتهوه له ئاسمانهوه فریشته بۆ داده بهزن و کفنیکی له ناگریان پییه).

فه رموی: ((فیجلسون منه مد بصره، وجاء مَلَكُ الموت فیجلس عند رأسه، ثم یقول أخرجی أیتها النفس الخبیثة، أخرجی الی غضب الله وسخطه، فتفرق روحه فی جسده کراهیه أن تخرج لما ترى وتعاين، فیستخرجها کما یستخرج السفود من الصوف المبلول، فإذا خرجت نفسه لعنه کل شیء بین السماء والارض إلا الثقلین)).

واته: (جا فریشته کان تا چاو برده کات له لای داده نیشن، وه فریشته ی گیانکیش دیت له لای سهری داده نیشت، پاشان ده لئت: وه ره ده ره وه شهی دل و ده روونی پیس، وه ره ده ره وه بۆ تورپی و سزای خوای گه وه ره، جا رۆحه که به ناخۆشی له لاشه که ی دیتته ده ره وه، وا دیتته ده ره وه چۆن شیشیککی گوشت برژاندن له ناو خوریه کی ته رابکیتشیت نه وه ی له نیتوان ئاسمان زه ویدایه نه فره تی لیده کهن).

ثم یصعد الی السماء، فتغلق دونه، فیقول الرَّب عز وجل: ردوا عبدي الی مضجعه، فإني وعدتهم أنني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى، فترد روحه الی مضجعه، فیأتيه منکر ونکیر بشیران الارض بأنیابهما، ویفصحان الارض بأشعارهما، أصواتهما کالرعد القاصف، وأبصارهما کالبرق الخاطف، فیجلسانه، ثم یقولان: یا هذا من ربک؟ فیقول: لا أدري، فینادی من جانب القبر لا أدري، فیضربانه بمرزبة من حديد ولو أجمع علیها من بین الخافقین لم تقل،

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

و یضیق علیه قبره حتی مختلف أضلاعه، و یأتیه رجل قبیح الوجه قبیح الثیاب نتن الريح، فیقول: جزاك الله شراً، فوالله ما علمت إن كنت لبطیناً عن طاعة الله، سریعاً فی معصيته، فیقول: ومن أنت؟ فیقول: أنا عملك الخبیث، ثم یفتح له الباب الى النار، فینظر الى مقعده فیها حتی تقوم الساعة.

واته: (پاشان بهرزده کریتسه وه بۆ ناسمان، جا ده رگا کانی له سهر داده خریت، خودای عز وجل ده فهرموویت: بهنده کم بگه پرننه وه بۆ ناو گۆره کهی، چونکه من به لئیم داوه من نهوام له خۆل درووست کردوه، ده یانگه پرنمه وه بۆ نهوی، ههر له ویش جاریکی دیکه ده ریان ده هیتمه ده وه، جا رۆحه کهی ده گه پرننه وه بۆ ناو گۆره کهی، جا دوو فریشتهی (منکر و نکیر) دینه لای دهنگیان وه ک گرمهی هه ور شکینه ره، و چاوه کانیشیان وه ک بروسکه یه کی به پرتاوه، جا دایده نیشینن پاشان پیتی ده لئین: چی ده زانی ده باره ی خوداکه ت؟ ده لئیت: نازام، بانگه کهریک له نه نیش گۆره کهی بانگ ده کات: نازانیت جا چه کوشیکی ناسن لئی ده ده ن، نه گهر هه موو نیوانی رۆژه لات و رۆژتاوا لئی کۆبینه وه هیچ نالئیت، وه گۆره کهی له سهری ته سک ده بیتسه وه و هه موو په راسوه کانی له دواوه تیک ده شکیت، له وکاته دا پیاویکی ناشیرینی به رگ و پۆشاک ناشیرین و بۆن ناخۆش دیتسه لای، پیتی ده لئیت: خودا پاداشتت به شه ر بداته وه، سویند به خوا نه مده زانی تو شه ونده له سهرخۆ بووی له خوا په رستی و ملکه چ کردن بۆ خودا، خیراو به په له بوویت له تاوان کردن، پیتی ده لئیت: تو کییت؟ ده لئیت: من کارو کرده وه خراپه کانی تو، جا له گۆره کهی ده رگایه کی له ناگری بۆ ده کریتسه وه و سهیری جیگای خۆی ده کات له دۆزه خدا تاوه کو قیامه ت هه لده ستیت..) تیمام أحمد^(۱۳)، و عمود بن غیلان ریوایه تییان کردوه.

لیره دا ده رده که ویت کهوا رۆحه کان ده گه پرندریتسه وه بۆ گۆره کانیشان، و دوو فریشته ش دایانده نیشینیت و گفت و گۆی له گه لدا ده کهن.

(۱۳) مسند أحمد: ۲۸۷/۴.

پاشان ابن منده له ریگای محمد کوری سلمه ده گپرتته وه، نه ویش له حفیض الجزری، نه ویش له مجاهد، نه ویش له البراء کوری عازب وتی: له گه ل پیغه مبه (علیه السلام) له گه ل جه نازه ی پیاوکی نه ساری بووین، گوړه که مان ته واوکرد هیشتا به خاک نه سپارد رابوو، جه نازه که ی داناو پیغه مبه (علیه السلام) دانیشته.

جا فهرمووی: (ان المؤمن إذا اختضر أتاه ملك الموت في أحسن صورة وأطيبه ريحاً، فجلس عنده لقبض روحه، وأتاه ملكان بحنوط من الجنة وكفن من الجنة وكانا منه على بعيد، فأستخرج ملك الموت روحه من جسده رشحاً فإذا صارت الى ملك الموت ابتدرها الملكان فأخذاها منه، فحنطاهما بحنوط من الجنة، وكفناها بكفن من الجنة، ثم عرجا به الى الجنة، فتفتح له ابواب السماء، وتستبشر الملائكة بها، ويقولون: لمن هذه الروح الطيبة التي فتحت لها أبواب السماء، ويسمى بأحسن الاسماء بها في الدنيا فيقال: هذه روح فلان.

فإذا صعد بها الى السماء شيعها مقربوا كل سماء حتى توضح بين يدي الله عند العرش، فيخرج عملها من عليين، فيقول الله عز وجل للمقربين: اشهدوا أنني قد غفرتُ لصاحب هذا العمل، ويختم كتابه، فيرد من عليين: فيقول الله عز وجل: ردوا روح عبدي الى الارض فإني وعدتهم أنني أردهم فيها).

واته: (کاتیک پروادارتک خه ریکه گیانی ده ریچیت فریشته ی گیانکیش دیته لای له جوانترین شیوه بوغوشترین بۆن، له لای داده نیشیت تاوه کو رۆحی بکیشتیت، و دوو فریشته دینه لای بوغوشترین بۆنی به ههشتیان پییه و کفنیکیش له به ههشت، نه مانه له دووری شه ده وسته جا فریشته ی گیانکیش رۆحی له جه سته ی دینیته ده وه به بی نیش و نازار و فریشته کان ده ست پیسخه ری ده که ن بۆ هه لگرتنی رۆحه که ی، جا به بۆنی به ههشت مۆمیای ده که ن و به کفنی به ههشت کفنی ده که ن، پاشان به رزی ده که نه وه بۆ به ههشت، نینجا ده رگاکانی ناسمانی بۆ ده کرتته وه، فریشته کان مژده ی پیده ده ن و ده لئین: شه رۆحه که پاکه هی کیتی کهوا ده رگاکانی

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

بہہشتی بۆ کراوہ تہوہ، وہ بہجوانترین ناو کہناسراوہ لہسەر دنیا بانگی دہ کەن،
جا دہ لئین: ئەمە روۆی فلانہ.

کاتیک بهر زکرایموه بۆ ناسان هه موو ناسانه کانی پێده کهن تاوه کو له نێوان دهستی بهزهیی خودای پهروهردگار داده نرێت له لای عهرش، جا له (علین) هه ره بهرزه کان کارو کردهوی دێته ده ره وه، جا خودای میهره بان به فریشته نزیکه کان ده فرمویت: نێوه شایه د بن من له خاوه نی ئهو کارو کرده وه چاکه خۆش بووم و کتێبه که شی مۆری لێده درێت، جا ده گهرێته وه بۆ (علین) ئینجا خودای گه وه ره ده فرمویت: رۆحی بهنده کهم بگه رێتنه وه سه ر زه وی، چونکه من به لێتم پێیان داوه ئه وان ده گه رێنمه وه بۆ ئه وی).

پاشان پیغمبرِ مبعوری خوا (ﷺ) نهم نایه‌تی خویند: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ (طه: ۵۵).

واټه: (ټيمه نيټه مان هره لوزه وي درووست کړدوه، ده تانگه پټينه وه ناوې، پاشان جاري کي تر دووباره لور زهويه دهرتان دهغښتنه وه).

کاتیک نیمانداریک له‌ناو گۆږه‌که‌ی دانرا له‌لای پییه‌کانی ده‌رگایه‌کی بۆ ده‌کریتوه له‌به‌هه‌شتدا، پیتی ده‌لټین‌سه‌یرکه نه‌و شریته‌ی خودای گه‌وره بۆتۆی ناماده کردوه به‌رامبه‌ر نه‌و چاکه‌یه‌ی که کردوته، وه له‌لای سه‌ری ده‌رگای بۆ ده‌کریتوه رووه ناگر، پیتی ده‌لټین: سه‌یرکه له‌و شریته به‌نازاره‌ی خودای گه‌وره له‌سه‌ر تۆی لابردوه، پاشان پیتی ده‌لټین: به‌شادمانی بجه‌وه، جا هیچ شتیک له‌لای نه‌و خۆشتر نییه له‌هه‌لسانی قیامت.

يَبْتَغِيهِمْ (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) دَهْـمَرُ مَوِيَّت: (إذا وضع المؤمن في حُده تقول له الأرض: إن كنت لِحُبِيْباً إلي وأنت على ظهري فكيف إذا مرت اليوم في بطني، سأريك ما أصنع بك، فيفسح له ما في قبره مد بصره).

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (كاتيك نيمانداريك لهناو گۆره كهي داده نريت زهوى پيى ده لئيت: تو خوشه ويست بوويت بۆمن كاتيك له سهر پشتم بوويت جا ئيستا چۆنه كه لهناو ههناو مندائيت، پيشانت ددهم چيت بۆ ده كه، جا بۆى فراوان ده بئيت لهناو گۆره كهيدا تا چاو برده كات).

ههروهها پيغه مبهه (عليه السلام) ده فرمويت: (اذا الكافر في قبره اتاه منكر ونكير فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول: لا أدري، فيقولان له: لا درست، فيضربانه ضربة فيصير رماداً، ثم يعاد فيجلس، فيقال له: ما قولك في هذا الرجل؟ فيقول: أي رجل؟ فيقولان: محمد (عليه السلام) فيقول: قال الناس أنه رسول الله (عليه السلام) فيضربانه ضربة فيصير رماداً) (۱۲۲).

واته: (كاتيك كافريك لهناو گۆره كهي دانرا دوو فريشته منكر و نكير دئنه لاي و دايدە نيشينن و پيى ده لئين: خوات كييه؟ ده لئيت: نازانم، پيى ده لئين نازانيت، جا وای لى ددهن ده بئته خۆله ميشت، پاشان ده گه پرتيه وه سهر شيويه جاران و داده نيشيت پيى ده لئين: قسه ت چيهه ده باره ي نهويياوه؟ ده لئيت: كامه پياو؟ پيى ده لئين: محمد (عليه السلام) جا ده لئيت: خه لكى ده يانوت نهو پيغه مبهه ري خودايه (عليه السلام) جا ليدانتيكى وا لئى ددهن ده بئته خۆله ميشت).

نهم حه ديسه جيگيرو به ناويانگه به فراوانى پشتراست كراوه ته وه، نه مانزانويه به كيك له پيشه وايان تانه له وحه ديسه بدن، به لگوله كتبي خوياندا ريوايه تبيان كردوه، به قه بوليان داناوه، كردويانه به ياسايه ك و به نديك له بهنده كانى نايين له سزاو نازارى گۆر وه نيعمه ت و خوشيه كانى گۆر، وه مه سه له ي (منكر و نكير) و كيشانى رۆحه كان، و به رزكر دنه وه ي بۆ نئوان ده سته كانى به زه يى خوداي ميهره بان، پاشان گه راندنه وه ي بۆناو گۆر، نه مه ش أبى محمد گيتر اويه تيه وه، له أبى

۹۰ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

البراء ریوایه‌تی کردووه، جگه له زاذان نه‌ییت، وه عدی کوری ثابت و مجاهد کوری جبیر و محمد کوری عقبه ریوایه‌تی بیان کردووه.

نه‌گەر بچینه‌وه سه‌ر هه‌دیه‌که‌ی البراء که‌وا گشت نه‌و هه‌دیه‌سانه‌ی ریوایه‌تی کردووه (صحیح) و راست و راشکاوان له‌وباره‌یه‌وه، وه‌ک هه‌دیسی ابن‌ابی‌ذئب، له‌ محمد کوری عمرو کوری عطاء، نه‌ویش له‌ سعید کوری یسار، نه‌ویش له‌ اُبی‌ هریره: که‌وا پی‌غه‌مه‌ر (علیه‌السلام) هه‌رموویه‌تی: (إن‌ المیت‌ تحضره‌ الملائكة،‌ فإذا‌ کان‌ الرجل‌ الصالح،‌ قال‌ أخرجي‌ أيتها‌ النفس‌ الطيبة‌ كانت‌ فی‌ الجسدة‌ الطیب،‌ أخرجي‌ حمیده،‌ وأبشري‌ بروح‌ وریحان‌ ورب‌ غیر‌ غضبان) ده‌هه‌رموویت: (فیقول‌ ذلك‌ حتی‌ تخرج).

واته: (بی‌گومان‌ مردو‌ فریشته‌ دیت‌ه‌لای،‌ جا‌ نه‌گەر‌ بی‌او‌یک‌ی‌ چاک‌ بیت،‌ ده‌لین:‌ وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی‌ رۆح‌ی‌ پاک‌ که‌وا‌ له‌جه‌سته‌ی‌ پاک‌دا‌بوویت،‌ وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ به‌خته‌روه‌به‌،‌ مژده‌ بیت‌ به‌سۆزو‌ به‌زه‌یی‌ خودای‌ گه‌وره‌ و به‌ره‌یحانه‌ی‌ به‌هه‌شت‌ وه‌ خوایه‌ک‌ که‌ تووره‌ نییه‌ لیت) وه‌ ده‌هه‌رموویت: (ثم‌ قسمیه‌ ده‌لینه‌وه‌ تاوه‌کو‌ رۆحه‌که‌ دیت‌ه‌ ده‌ره‌وه‌). (ثم‌ یرجع‌ بها‌ الی‌ السماء‌ فیستفتح‌ لها‌ فیقال:‌ من‌ هذا؟ فیقولون:‌ فلان،‌ فیقولون:‌ مرحباً‌ بالنفس‌ الطیبه‌ كانت‌ فی‌ الجسد‌ الطیب،‌ أدخلي‌ حمیده،‌ وأبشري‌ بروح‌ وریحان‌ ورب‌ غیر‌ غضبان،‌ فیقال‌ لها‌ ذلك‌ حتی‌ ینتهی‌ بها‌ الی‌ السماء‌ ال‌تی‌ فیها‌ الله‌ عز‌ وجل،‌ وإذا‌ کان‌ الرجل‌ السوء‌ قال:‌ أخرجي‌ أيتها‌ النفس‌ الخبیثه‌ كانت‌ فی‌ الجسد‌ الخبیث،‌ أخرجي‌ ذمیمه‌ وأبشري‌ بحمیم‌ وغساق‌ وآخر‌ من‌ شکله‌ أزواج‌ فیقولون‌ ذلك‌ حتی‌ تخرج).

واته: (پاشان‌ رۆحه‌که‌ به‌رزده‌کریت‌ه‌وه‌ بۆ‌ ئاسمان،‌ ده‌رگا‌کان‌ی‌ به‌هه‌شت‌ی‌ بۆ‌ ده‌کریت‌ه‌وو ده‌لین:‌ نه‌وه‌ کی‌یه‌؟ ده‌لین:‌ نه‌وه‌ فلانه‌،‌ جا‌ ده‌لین:‌ به‌خیر‌ی‌یت‌ بۆ‌ رۆح‌یک‌ی‌ پاک‌ که‌وا له‌جه‌سته‌یه‌کی‌ پاک‌دا‌ بوویت،‌ وه‌ره‌ ژووره‌وه‌ به‌خته‌وه‌ری،‌ وه‌ مژده‌ بده‌ به‌رۆح‌یک‌ وه‌ ریحانی‌ به‌هه‌شت‌ که‌ خودایه‌ک‌ تووره‌ نییه‌ لیت،‌ نه‌مه‌ی‌ پێ‌ ده‌وتری‌ تاوه‌کو‌ ده‌یه‌نه‌

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نمو ناسمانه‌ی خودای میهره‌بانی لییه، نه‌گهر پیاوه‌که خراب بیت ده‌لئیت: وهره
ده‌ره‌وه نه‌ی رۆحی پیس که‌وا له‌لاشه‌ی پیس دابوویت، وهره ده‌ره‌وه بیزاریت و
مژده‌ت لی بئی به‌سزای ناوی کولآو و تاریکایی پیسی دۆزه‌خ، نه‌مانه‌ی پی
ده‌وتریت تا‌کو دیته ده‌ره‌وه).

(ثم يعرج الى السماء، فيستفتح لها، فيقال: من هذا؟ فيقولون: فلان، فيقولون:
لامرحباً بالنفس الخبيثة كانت في الجسد الخبيث، إرجعي ذميمة، فإنها لن تفتح لك
أبواب السماء، فترسل بين السماء والارض، فتصير الى القبر، فيجلس الرجل الصالح
في قبره غير فزع ولا معوق، ثم يقال: فما كنت تقول في الاسلام ما هذا الرجل؟
فيقول: محمد رسول الله ﷺ) جاءنا بالبينات من قبل الله فآمنا وصدقنا).

واته: (پاشان ده‌یه‌ن بۆ ناسمان، جا ده‌رگا‌کانی بۆ ده‌کریتسه‌وه، ده‌لئین: نه‌وه کییه؟
ده‌لئین: نه‌مه‌ فلانه، جا ده‌لئین: نه‌ی رۆحی پیس که‌وا له‌لاشه‌ی پیس دابوویت به‌خیر
نیه‌یت، به‌بی‌زراوی بگه‌رپۆه، برۆ هه‌رگیز ده‌رگا‌کانی ناسمانت بۆ نا‌کریتسه‌وه، جا
رۆحه‌که‌ی ده‌نیرنه‌وه نیتوان ناسمان و زه‌وی، وه ده‌یگه‌ریتنه‌وه بۆ‌ناو گۆر، به‌لام پی‌اوی
چاک له‌ناو گۆره‌که‌ی داده‌نیشیت به‌ی ترس و به‌ی کیشه و گرفت، پاشان ده‌لئین:
چی ده‌باره‌ی نی‌سلام ده‌زانیت و نه‌م پیاوه کییه؟ جا ده‌لئیت: محمد رسول الله ﷺ)
له‌لایه‌ن خودای گه‌ره‌وه قورئان و ریتما‌یی بۆ تیه‌مه‌ هیتاوه نیه‌ش با‌وه‌رمان پیتی
هیتاوه به‌راستمان داناوه).

المحافظ أبو نعيم ده‌لئیت: نه‌م هه‌دیسه‌ با‌وه‌رپێ‌کراوه له‌سه‌ر گواستنه‌وه و
راستیه‌تی هه‌ردوو نيمام محمد کورپی اسماعیل البخاری و مسلم کورپی الحجاج علی
ابن ابی ذئب، بریاریان له‌سه‌ر داوه، وه محمد کورپی عمرو کورپی عطاء و سعید
کورپی یسار نه‌وانه له‌ فه‌رمووده‌کانی هه‌ردوو پێ‌شه‌وا‌کانن.

أبو عبدالله بن منده نا‌ره‌زایی ده‌رپریوه: له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه‌ی رۆح بۆ لاشه‌ به‌وه‌ی
که‌ وتویه‌تی: محمد کورپی الحسین کورپی الحسن بۆ‌مانی گێ‌رپایه‌وه، نه‌ویش له‌ محمد

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِةِ

کوری یزید النیسابوری، نهویش له حماد کوری قیراط، نهویش له محمد کوری الفضل، نهویش له یزید کوری عبدالرحمن الصانع البلخی، نهویش له الضحاک کوری مزاحم، نهویش له ابن عباس کهوا ده لیت: رَوَّيْتُكَ بِتَغَمُّبِهِ خَوَا (عليه السلام) له نیتوان نیتهدا دانیش و نهه نایه تهی خوینده وه: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ﴾ (الأنعام: ۹۳).

واته: خو ته گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له نیش و نازاری سه ره مه رگدا (گیران خواردوه) فريشته کانیس دهستیان لی ده که نه وه لیان ده ده ن.

پیتغه مبه (عليه السلام) ده فمر مویت: (والذي نفس محمد بيده مامن نفسٍ تفارق الدنيا حتى ترى مقعدها من الجنة والنار) .

واته: (سویند به و که سه ی گیانی محمدی به ده سته هیچ روحتیک له دونیا جیا نابیتته وه تا وه کو جیگای خو دی ده بینیت له به ههشت و دۆزه خ).

پاشان ده فمر مویت: (فإذا كان عنده ذلك صف له ساطان من الملائكة ينتظمان مابين الخافقين كأن وجوههم الشمس، فينظر اليهم ماترى غيرهم وإن كنتم ترون أنهم ينظرون اليكم مع كل منهم اكفان وحنوط، فإن مؤمناً بشروه بالجنة، وقالوا: اخرجي أيتها النفس الطيبة الى رضوان الله وجنته، فقد أعد الله لك من الكرامة ما هو خير من الدنيا وما فيها، فلا يزالون يبشرونه ويحفون به، فهم أطف وأراف من الوالدة بولدها، ثم يسلون روحه من تحت كل ظفر ومفصل، ويموت الاول فالاول، ويهون عليه، وكنتم ترونه شديداً حتى تبلغ ذقنه).

واته: (نینجا لهو کاته دا فريشته به دوو ریز به ریتک و پیتکی بۆی راده وه ستن روو خساریان وه خو وایه ، جا سهیری نهوان ده کات لهو بترازیت کهس نایان بینیت، نه گهر بیانینن نهوان سهیری نیتوه ده کهن یه کیکیان کفنیکیان پییه، نه گهر مردوه که نیماندار بیت نهوا مژده ی به ههشتی پیده ده ن، پیتی ده لیتن: وه ره ده ره وه نهی روحي پاك بۆلای ره زابوونی خوداو به ههشته که ی، خودای گه وه ره ریزو

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

که رامه تیکی وای بۆت ناماده کردوو له دونیاو نهوهی تیاپه تی، وه بهردهوام مژدهی پی ددهن و گرنگی پێدهدهن، جا نهو فریشتانه لهو دایکهی نهو مندالهی لی بوه بۆی نهرمترو بهزه بیهتره، پاشان رۆحی ده کیشن له ژیر ههر نینۆک و جومگه یهک، و یهک به یهک ده مریت، له سه ری هیم و هیور ده بیست، ئیوه به توندو به نازاری ده بینن تاکو مردنه که ده گاته چه ناگهی.

ده فهرموویت: (فلهي أشد كراهية للخروج من الجسد من الولد حين يخرج من الرحم، فيبتدريها كل ملك أبهم يقبضها، فيتولى قبضها ملك الموت).
واته: (بیگومان ده رچوونی رۆح له جهسته توندتر و بهر و کینه تره لهو مندالهی کاتیک له رهحمی دایکی دیته ده رهوه، هه موو فریشته کان په له ده کهن کامه یان رۆحی بکیشیت، ئینجا فریشتهی گیان کیش رۆحی ده کیشیت).
پاشان نه م نایه تهی خوینده وه: ﴿قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (السجدة: ١١).

واته: (جا پێیان بلێ فریشتهی گیان کیشان که کاری گیان کیشاتانی پی سپێردراوه، له وهودوا بۆلای پهروه دگارتان ده بریتته وه).

ئینجا به کفنی سپیه پێی ده گهن و پاشان له باوهشی ده گرن، پێویسترو باشت لهو نافرتهی منداله کهی لی بووه، وه به بۆغۆشترین له میسک بۆنی به سهردا ده رێژن و مژدهی پی ددهن، ده لێن: به خیر بیست بۆنه و رۆحه پاکه و دل و دهروونه پاکه، خواوهندا سه لاوات له سه ر رۆحیک وه له سه ر نهو جهستهی کهوا لیتی هاته ده رهوه).

ده فهرموویت: (فيصعدون بها، والله عز وجل خلق في الهواء لايعلم عدتهم ألا هو، فيفوح لهم منها ريح أطيّب من المسك فيصلون عليها ويتباشرون، ويفتح لهم أبواب السماء، فيصلي عليها كل ملك في كل سماء تمر بهم حتى ينتهي بها بين يدي ملك الجبار، فيقول الجبار جل جلاله، مرحباً بالنفس الطيبة ويمجد خرجت منه، وإذا قال الرب عز وجل للشيء مرحباً رجب له كل شيء، ويذهب عنه كل ضيق).

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

واته: (جا بهرزی ده که نه وه بۆ ئاسمان، وه فریشتهی خودا له ئاسماندا هه ن نه وه نه ده زۆرن ژماره یان کهس نازانی تهنه نه وه نه بیته، وه بۆنیکی به سه ردا ده پێژن خوشتربیت له بۆنی مسک و سه لاواتی له سه ر لیده ده ن و مرژده ی پی ده ده ن، و ده رگاگانی به هه شتی بۆ ده کریتته وه، به لای هه ر کۆمه له فریشته یه کدا تیده په ریت له ئاسمانه کاندایه سه لاواتی له سه ر لیده ده ن تا وه کو ده گاته نه و ئاسمانه ی که له نیوان دهستی به زه یی خودای گه وره وه ده سه لاتدار هه یه، جا خودای به هیزو توانا ده فهرموویت: پێشوازی لی بیت له رۆحیکی پاک و جهسته یه کی پاک که رۆحه که ی لی ده رچوه، کاتی که خودای میهره بان به شتی که بفهرموویت به خیریت هه مووشتی که له پێشوازی دا ده بیت و هه موو دلته نگی و نه هه مه تیبه کی له سه ر لاده چیت).

ثوم یقول لهذه النفس الطيبة: أدخلوها الجنة وأروها مقعدها من الجنة، وأعرضوا عليها ما أعددت لها من الكرامة والقيم، ثم أذهبوا بها إلى الأرض، فإني قضيت أني منها خلقتهم وفيها أعيدهم، ومنها أخرجهم تارة أخرى.

(پاشان به و رۆحه پاکه ده فهرموویت: بیبه نه به هه شت و شوینه که ی له به هه شت پی نیشان ده ن، هه موو نه و نیعمه ت و ریزه ی بۆم ئاماده کردوه بۆی ئاشکرا بکه ن، پاشان بیبه نه وه سه رزه ی، چونکه من له زه ی دروستم کردوه وه ده یگه پێنمه وه بۆ نه و شوینه وه هه ر له وێشه وه جاریکی تر ده یهێنمه وه ده ره وه).

(فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَئِذَا أُشْدَّ كِرَاهِيَةُ لِلْخُرُوجِ مِنْهَا حِينَ كَانَتْ تَخْرُجُ مِنَ الْجَسَدِ، وَتَقُولُ: أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِي إِلَى ذَلِكَ الْجَسَدِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ؟ قَالَ: فَيَقُولُونَ: إِنَّا مَأْمُورُونَ بِهَذَا، فَلَا بَدَ لَكَ مِنْهُ، فَيَهْبِطُونَ بِهِ عَلَى قَدَرِ فِرَاقِهِمْ مِنْ غَسَلِهِ وَأَكْفَانِهِ، فَيَدْخُلُونَ ذَلِكَ الرُّوحَ بَيْنَ جَسَدِهِ وَأَكْفَانِهِ).

واته: (سویند به و که سه ی گیانی محمدی به ده سه به راستی به شیوه یه کی زۆر تووندو به رق و کینه یه کاتی که رۆح له لاشه دیته ده ره وه، وه ده لیت: بۆکوێ ده مبه نه لای نه و لاشه یه که وایابوم؟ ده فهرموویت: جا ده لێن: ئیمه نویتته رو سپێردارین به م

١٩٥ لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

کاره، ده بی بۆتی نه غلام بدهین، نینجا بۆی داده به زن به پیتی کار راپه راندنیان له شووشتن و کفن کردنی، جا نهو رۆحه ده خه نه نیوان لاشه و کفنه که ی).

شیخی ئیسلام ده لیت: حه دیسه راسته متواتیره کان به لگه نه له سه ره گه رانه وه ی رۆح بۆ لاشه له کاتی پرسیار کردن، وه پرسیار کردن له لاشه به بی رۆح وته ی به شیکه له خه لک، زۆربه ش نینکاری نه م شته ده که نه، هه ندیکیش پیشوازی لیده که نه و قه بوولی ده که نه، جا ده لیت: پرسیار کردن بۆ لاشه یه به بی رۆح، وه نه مه ش این مره وه این حازم وتووایه، و قسه ی هه ردووکیشیان هه لیه.

نه مه ش قسه ی پرسیارکارانه: نایا سزای گوپ له سه ره دل و ده روون و لاشه یه؟ یاخود له سه ره دل و ده روونه به بی لاشه! یاخود له سه ره لاشه یه به بی دل و ده روون؟ وه یان دل و ده روون به شداری لاشه ده کات له خۆشی و نیعمه ت و سزا و نازار یاخود نا؟.

نه م پرسیاره له شیخی ئیسلام کرا ده رباره ی نهو مه سه له یه، ئیتمه ش وه لآمه که ی نهومان له بیر ماوه جا وتی: به لکو سزا و نازارو نیعمه ت و خۆشی له سه ره لاشه و ده روونه به کۆده نگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه ت، رۆح له نیعمه تدا ده بیته و سزا و نازاریش به ته نیا جگه له لاشه، و نیعمه ت و نازار و سزاش ده بینته به لاشه که وه له لاشه ش په یوه ندی به رۆحه وه هیه، جا نیعمه ت و سزا له سه ریان ده بیته لهو حاله ته پیکه وه هه روه که کهوا رۆح ته نیایه له لاشه.

نایا ده بیته سزاو خۆشی بۆ لاشه بیته به بی رۆح؟ نه مه نه دوو وته ی به ناویانگن بۆ نه هلی حه دیس و سوننه و خاوه ن قسه که، لهو مه سه له یه دا وشه ی ده گمه نه هیه نه مه ش له قسه کانی نه هلی سوننه و حه دیسدا نییه.

به لām ده لیت: نه م شته له به رزه خدا نابیت، به لکو له کاتی هه لسانه وه له گۆردا ده بیته، به لām نه مه نه سزادانی لاشه به ته نها له گۆردا ره ت ده که نه وه، ده لیت:

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

رۆحه کان له بهرزه خدا له خوشیدان یا خود له سزادان، به لām نه مانه ده رباره ی سزای گۆر
سیّ قسه هیه:

بە کەس: تهنه له سەر رۆحه.

دە کەس: سزاکه له سەر رۆحه و له سەر لاشه کەش ده بێت به هۆکاری رۆحه که.

سێ کەس: سزاکه تهنه له سەر لاشه به نه مهش قسه ی دووه مێش دێته پال نه مانه.

جا نه گەر قسه ی نهو سیّ که سه ده گه نانهت زانی جا قسه ی دووه می ده گه نه کان
کهوا ده لێت: رۆح به تهنه نه له نیعمهت و سزادا نابێت به لکو رۆح خۆی ژیا نه،
نه مهش به له نه هلی گوشتاره کانه له (المعتزله)^(١٢٣) (الاشعریه)^(١٢٤) کان وهك قاضي
أبی بکر و خه لکانی دیکه، نه مه رهت ده که نه وه کهوا رۆح له پاش جیا بو نه وه ی
له جه سه ده مینیتته وه، نه مهش وته یه کی نا په وایه پیچه وانه ی هاو پیکه مه ته ی نه ویش
أبو المعالی الجوینی و خه لکانی دیکه ن.

به لکو به کتیب و سونهت و هاو ده نگ ی پیشه وایان سه لمی تراوه کهوا رۆح دوا ی
جیا بو نه وه ی له لاشه ده مینیتته وه، نهو له خوشیدا ده بێت یا خود له سزاو سازا ردا
ده بێت، فه یله سووفه ئیلا هییه کان بریار له بهر نه مه ده دن به لām گه رانه وه ی
لاشه کان رهت ده که نه وه، هه ندیک یان بریار له سەر گه رانه وه ی لاشه کان ده دن به لām
گه رانه وه ی رۆحه کان و له خوشی بوون و سزادانیان به لاشه ره ته ده که نه وه، هه ردو
ناخاوتنه که هه له و گو مراییه.

ناخاوتنی کۆمه له سییه مه ده گه نه که که ده لێت: له ژیا نی به رزه خدا خوشی و
سزای تیدا نییه، به لکو نه مه نابێت تا وه کو هه لسانی قیا مه ته ی گه رره، و
مو عته زیله کان و نه وانه ی وه کو نه وانن وهك ده لێن ئینکاری سزای گۆرو
نیعمه ته کانی ده که ن به پێی نه وه ی کهوا رۆح له پاش جیا بو نه وه ی له لاشه

(١٢٣) المعتزلة: نه مانه کۆمه لێکن له (أهل الکلام) نکۆلی له قهزاو قه ده ر ده کهن، وهك بواصل بن عطاء و هاو ده کانی.

(١٢٤) الأشعرية: نه مانه ش کۆمه لێکن له (أهل الکلام) وهك أبی الحسن الأشعري و هاو ده کانی.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

نامینیتتهوه، وه لاشهش لهناو گۆردا خۆشی و سزا نابینیت، جا هه موو نهو
کۆمه لانه سه بارهت به ژيانی به رزه خدا له گومراییدان، به لام نهوانه باشتن له
فهيله سووف و بیرمه نده کان، به وهی نهوان بریار له سهر قیامه تی گه وره ده ده ن.

(مردوو له خۆشی و ئاسووده ییدایه یاخود له نازارو نه شهکه نجه ییدا ؟)

جا کاتیك نه وه موو ناخاوتنه نار ه وایانه ت زانی، بزانه کهوا مه زه مبی پیشه و
پیشینه کان و پیاوچا کان ده رباره ی مردو نه گهر مرد له خۆشی یاخود سزادا ده بیت،
نهمهش بۆ رۆح و لاشه که نه نجام ده دریت، رۆحیش پاش جیا بوونه وهی له لاشه
له خۆشیدایه یاخود له سزادایه، وه هندی جار به لاشه کهش ده گات و پیکه وه
له خۆشیدا ده بن یاخود سزا ده کیشن پاشان له رۆژی قیامه تی گه وره رۆحه کان
ده گه پتندرینه وه بۆ لاشه کان، وه له گۆره کانیاان هه لده ستنه وه بۆلای خودای گه وره و
میهره بان، گه پانه وهی لاشه کانیش کۆده نگي هیه له نیتوان موسلمان ه کان و
جووله کهو گا وره کاندایه.

(له هه دیسه کاندایه باسی سزای ناوگۆر هیه)

نه وهی باس مان کرد ده یسه لیتین و بریاری له سهر ده ده یسن، به لام نهو هه دیسه انهی
باس له سزای ناوگۆر مه سه له ی هه ردوو فریشته ی (منکرو نکیر) ده کهن، نه مانه
زۆر و مته واتیر ه نه کهوا له لای نه پتغه مبه ره وه (صلواته) هاتوو هه روه که له هه ردوو
سه حیه که شدا هاتوو، له نیبنو عه باس کهوا پتغه مبه ره (صلواته) به لای دوو گۆردا

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

تیپه‌ری و فهرمووی: (أَنْهَا لِيُعَذِّبَانِ وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَبْرِيءُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمُشِي بِالنَّمِيمَةِ).

واته: (ئەو دووانە سزا دەدرێن، سزا دانەکەشیان لەسەر شتیکی زۆر گەورە نییه یه کێکیان خۆی پاک پانه‌ده‌گرت له‌کاتی میزکردن، به‌لام نه‌وه‌ی دیکه دووزمانی ده‌کرد له‌ناو خه‌لکدا).

پاشان پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) داوای کرد گه‌لایکی ته‌ری دارخورما بینن، جا کردی به‌دوو به‌ش، فهرمووی: (لَعَلَّهٗ يَخْفَفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَا)^(۱۲۵).

واته: (به‌لکو سزاکه‌یان لەسەر سوک ببی تاوه‌کو دوو گه‌لاکه وشک ده‌بنه‌وه).

له سه‌حیحی موسلمدا: له‌زه‌یدی کوپی ثابت ده‌گێڕته‌وه وتی: له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌یستانیکی نه‌وه‌ی النجار بوون که‌نه‌و له‌سەر نه‌سپه‌که‌ی بوو، جا گوئی له‌ده‌نگیکی گه‌وره‌بوو به‌لایاندا تیپه‌ری، له‌وی چوار یان پینج یان شه‌ش که‌س به‌خاک سپێردرا‌بوون و گۆره‌که‌یان له‌وی بوو، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فهرمووی: (مَنْ يَعْرِفُ أَصْحَابَ هَذِهِ الْقُبُورِ) واته: (کی خاوه‌نی ئەو گۆرانه ده‌ناسیت؟)

پیاویک وتی: من، فهرمووی: (فمتی مات هؤلاء؟) وتی: (ئه‌مانه که‌ی مردوون؟) وتی: له‌کاتی هاوبه‌ش دانان بۆ خوداو بیتاوه‌ریدا مردوون.

پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فهرمووی: (إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلِي فِي قُبُورِهَا، فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لِدَعَوْتَ اللَّهُ أَنْ يَسْمَعَكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ) واته: (ئه‌مانه له‌گۆره‌که‌یاندا تووشی تا‌قی کرد‌نه‌وه ده‌بن، جا نه‌گه‌ر ئیوه نه‌وانتان نه‌ناشتبا داوام له‌خودای گه‌وره ده‌کرد که گویتان له‌سزاو نازاری گۆر بوايه که‌وا ئیستا من گویم لییه).

پاشان رروی کرده ئیمه و فهرمووی: (تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ) واته: (په‌نا‌بگرن به‌خودای گه‌وره له‌سزای ناگر) وتییان: په‌نا ده‌گرین به‌خودای گه‌وره

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لهسزای ناگر، فەرمووی: (تعوذوا بالله من عذاب القبر) واتە: (پەنا بگرن بەخودای گەورە لەسزای گۆڕ) وتییان: پەنا دەگرین بەخودا لەسزای گۆڕ، فەرمووی: (تعوذوا بالله من الفتن مآظهر منها وما بطن) واتە: (پەنا بگرن بەخودای گەورە لەفیتنە و ناشوبەکان لەوێ دیارو ناشکرایە وە لەوێ نادیارو پەنھانە)، وتییان: پەنا دەگرین بەخودای گەورە لەفیتنە و ناشوب لەوێ دیارو ناشکرایە و لەوێ نادیارو پەنھانە.

جا فەرمووی: (تعوذوا بالله من فتنة الدجال) ^(١٢٦)، واتە: (پەنا بگرن بەخودای گەورە لەفیتنەی دەجال)، وتییان: پەنا دەگرین بەخودای گەورە لەفیتنەی دەجال. لەسەحیحی موسڵدا: له نهبي هورهيرهوه، كهوا پيغه مبهر ^(ﷺ) ده فەرمووت: (إذا أحذكم من التشهد الأخير فليعوذ بالله من أربع، من عذاب جهنم، ومن عذاب القبر، ومن عذاب فتنة الغيا والممات، ومن فتنة المسيح الدجال) ^(١٢٧).

واتە: (ئەگەر یەکیکتان لەشەهاده هێنانی کۆتایی تەواو بوو با پەنا بەخودای گەورە و میهرەبان بگریت بەچارشت، لەسزای دۆزەخ، و لەسزای گۆڕ، و لەسزای فیتنەی ژیانی زیندووبوونە و مردن، وە لەسزای مەسیحی دەجال).

هەر وەها لە سەحیحی موسڵدا لە ئیبنو عەباس دەگێڕێتەوه، كهوا پيغه مبهر ^(ﷺ) فێری ئەو دوایەیی دەکردین وەك چۆن فێری سوورەتێکی دەکردین لەقورئاندا: (اللهم أني اعوذ بك من عذاب جهنم، وأعوذ بك من عذاب القبر، وأعوذ بك من فتنة الغيا والممات، وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال) ^(١٢٨).

^(١٢٦) مسلم: (٢٨٦٧).

^(١٢٧) سەرچاوەی پیشو: (٥٨٨).

^(١٢٨) سەرچاوەی پیشو: (٥٩٠).

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجَوْزَةِ

واته: (خودایه من پهنا ده گرم بهتو لهسزای دوزهخ، و پهنا ده گرم بهتو لهسزای گۆر، وه پهنا ده گرم بهتو لهفیتنه زیندویوونهوه و مردن، وه پهنا ده گرم بهتو لهفیتنه ی مهسیحی ده جال).

لههردوو سهحیحه کهدا له ابی ایوب ده گپرتنه وه ده لیت: پیغه مبهـر(ﷺ) له مال درچوو و روژیش له ناوا بووندا بو، جا گوئی له ده نگیك بوو ئینجا فهرمووی: (یهود تعذب فی قبرها) (١٢٩).

واته: (جووله که له گۆره که ی خوی سزاو نازار ده چیریت).

وه له دوو سهحیحه کهدا له عانیشه وه(ﷺ) وتی: پیره ژنیک له پیره ژنه جووله که کانی مه دینه هاته لای من، وتی: خاوه نی گۆره کان له گۆره کانیاندا سزاده درین، وتی: منیش به درۆم خستنه وه نه موویست برپای پینکه م، وتی: پیره ژنه که روژیت، و پیغه مبهـر(ﷺ) هاته لای من وتم: نه ی پیغه مبهـری خوا، پیره ژنیک له پیره ژنه کانی جووله که کانی مه دینه هاته لای من و سوپ سو له سهـر نه وه ی خاوه ن گۆره کان له گۆره کانیاندا سزاده درین، پیغه مبهـر(ﷺ) فهرمووی: (صدقت، انهم یعذبون عذاباً تسمعه البهائم كلها) (١٣٠).

واته: (راست ده کات، نهوان سزایه کی وا سزا ده درین هه موو گیانله بهر تگ گوئی لییه تی).

جا عانیشه وتی: پیغه مبهـرم نه بینیه ئیلا له پاش نوێژکردندا خوی په ناده گرت به خودای گه وره له سزای گۆر.

وه له سهحیحه ئین حباندا له أم مبشر وتی: پیغه مبهـر(ﷺ) هاته لای من و فهرمووی: (تعوذوا بالله من عذاب القبر) واته: (په نابگرن به خودای گه وره له سزای گۆر)، جا وتم: نه ی پیغه مبهـری خوا نایا له گۆردا سزا هیه؟ فهرمووی: (انهم

(١٢٩) سهـراوه ی پیتشو: (٢٨٦٩).

(١٣٠) سهـراوه ی پیتشو: (٤٨٦).

٩٥ ح للإبن قيمّ الجوزيّة

ليعذبون في قبورهم تسمعه البهائم^(١٣١)، واته: (نهوان له گۆزه کانیاندا سزاده درین و گیانله بهران گویان لییه).

عبدالحق الاشبیلی وتی: أبو الحكم کوری برخان کهوا یه کیّکه له خاوهنی زانست و کاره چاکه کان ده لیت له نزیك شاری نیشبیلیه مردوویه کیان ناشت، کاتیک تهواو بو له به خاکسپاردنی له لیواری گۆرستانه که دانیشست و قسه یان ده کرد، له نزیك نهوان ناژه لیک ده له وهر، جا ناژه له که به خیرایی بۆلای گۆزه که رۆیشت، گۆیه کانی بهرز کرده وه وه که نه وهی گۆیی له شتیک بیت، پاشان رایکردو هه لآت، پاشان گه پرایه وه لای گۆزه کهو گۆیه کانی بهرز کرده وه وه که نه وهی گۆیی له شتیک بیت، پاشان هه لآت، جار له دوای جار نه مهی دووباره ده کرده وه.

نهو گۆی لی بوونه راسته و له سه ره ده نگه سزادراوان رووده ات، هناد بن الیسری له کتیبی الزهد ده لیت: وکیع بۆمانی گه پرایه وه، نه ویش له الاعمش، له شقیق، نه ویش عایشه عليها السلام وه له دایک و باوکی وتی: پیره ژنیکی جووله که هاته لای من، باسی سزادانی گۆری کرد منیش به درۆم خسته وه، جا پیچغه مبه ره عليها السلام هاته لای من و نه مه م بۆگه پرایه وه، فره مووی: (والذي نفسي بيده إنهم ليعذبون في قبورهم حتى تسمع البهائم أصواتهم)^(١٣٢).

واته: (سویند بهوکه سهی که گیانی منی به ده سه ته نهوان له گۆزه کانیاندا سزا ده ده رین تاوه کو ناژه له گۆیی له ده نگه کانیانه).

جا وتم: حه دیسه کان له کاروباری قه بر زۆرن کهوا له هه ردوو سه حیه کهو سونه ته کاندا هاتوو له البراء کوری عازب ده گه پیتته وه پیتغه مبه ری خوا عليها السلام فره مووی: (المسلم إذا سئل في قبره فيشهد أن لا إله الا الله وأن محمداً رسول الله

(١٣١) سهیحی ابن حبان: (٣١١٥) و مستد احمد: ٣٦٢/٦.

(١٣٢) مستد احمد: ٢٠٥/٦.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ٢٧) (١٣٣).

واته: (موسلمانتيك نه گهر له گۆره كهيدا پرسيارى ليكرا، شايه دى دا به وهى كهوا
هيچ په رستراويك و خودايهك نيبه جگه له زانى (الله) نه بيت و (عهد) يش نيردرراوى
خودايه، تهوا نه م فدرموده يهى خوداي له سهر جيگير ده بيت: (خوداي گه و ره
نهوانه ي باوه ريان هيتاوه پايله دار ده كات له سهر گوفتارى به جي و درووستيان
ده كات له ژيانى ده ونيادا، له سهره مهرگ و قيامه تيشدا).

لهو حه ديسه دا رايده گه يه نيټ به گه رانه وهى رۆح بو لاشه كهو به تيك شكاندنى
په راسوه كانى نه مهش نه وه ناشكرا ده كات كهوا سزا له سهر لاشه و رۆحه كهيه
پيكه وه.

أبو هريره له غوونه ي حه ديه كهى البراء ريوايهت ده كات سه بارهت به كي شانى
رۆح و مه سه له ي خو شگوزه رانى و سزادانى، حه ديسه كه شى له (مسند صحيحى)
أبى حاتم دا هاتوه: كهوا پيغه مبهر (عليه السلام) ده فدرموويت: (إن الميت إذا وضع في
قبره، إنه يسمع خفق نعالهم حين يولون عنه، فإن كان مؤمناً كانت الصلاة عند
رأسه، والصيام عن يمينه، والزكاة عن شماله، وكان فعل الخيرات من الصدقة والصلة
والمعروف والأحسان عند رجله، فيؤتي من قبل رأسه، فتقول الصلاة: ماقبلي
مدخل، ثم يؤتي من يمينه فيقول الصيام: ماقبلي مدخل، ثم يؤتي من يساره
فتقول الزكاة: ماقبلي مدخل، ثم يؤتي من قبل رجله فيقول: فعل الخيرات من
الصدقة والصلة والمعروف والأحسان، ماقبلي مدخل، فيقال له: إجلس فيجلس قد
مثلت له الشمس وقد دنت للغروب، فيقال له: هذا الرجل الذي كان فيكم ماتقول
فيه، وماذا تشهد به عليه؟ فيقول: دعوني حتى أصلي، فيقولون: إنك ستصلي،
أخبرنا عما نسألك عنه، أرايت هذا الرجل الذي كان فيكم ماتقول فيه وماتشهد

(١٣٢) مسلم (٢٨٨١) ومسنده احمد: ٩١/٤.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

عليه؟ فيقول: محمد، اشهد أنه رسول الله جاء بالحق من عند الله، فيقال له: على ذلك حييت وعلى ذلك مت وعلى ذلك تبعث إن شاء الله ثم يفتح له باب الى الجنة، فيقال له: هذا مقعدك وما أعد الله لك فيها فيزداد غبطة وسروراً ثم يفسح له في قبره سبعون ذراعاً وينور له فيه، ويعاد الجسد لما بدى عنه، وتجعل نسمة في النسم الطيب وهي طير تعلق في شجرة الجنة) قال: فذلك قول الله تعالى: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ٢٧).

وذكر في الكافر ضد ذلك الى أن قال: (ثم يضيق عليه في قبره الى أن تختلف فيه أضلاعه، فتلك المعيشة الضنك التي قال الله تعالى: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ١٢٤) (١٣٤).

واته: (مردو نهو کاتنهی له گزوه کهی داد نه ریت، له کاتیکدا نهو گوئی له ده دهنگی نهعله کانه کهوا به جیتی ده هیلن، جا نه گهر مردوه که نیمانداریت نهوا نویژ له لای سه ری ده بیت، و رۆژو له لای ده ستراستی ده بیت، و زه کات له لای ده سته چه پی ده بیت، وه کارو کرده وه چاکه کان له سه ده قه و په یوه ندی خزمایه تی و چاکه و چاکه کاری له لای پییه کانی ده بیت، نینجا فریشته له لای سه ری وه بژی دیت، نویژ پیی ده لیت: له لای من ده رگای هاتنه ژوره وه نییه، پاشان له لای راستیه وه بژی دیت رۆژوو پیی ده لیت له لای من ده رگای هاتنه ژوره وه نییه، پاشان له لای چه پییه وه بژی دیت زه کات پیی ده لیت له لای من ده رگای هاتنه ژوره وه نییه، پاشان له لای پییه کانییه وه بژی دیت جا کارو کرده وه خیر له سه ده قه وه په یوه ندی خزمایه تی و چاکه و چاکه کاری پیی ده لیت له لای من ده رگای هاتنه ژوره وه نییه، نینجا فریشته کان پیی ده لیت: دانیسه نه ویش داد نه نیشیت، جا پیی ده لیت: نه ویاوهی که نیردراوه بۆ ناوتان چی ده لیت ده رباره ی، وه چ شایه دیک ده ده ی له سه ری؟ نه ویش ده لیت لیم گهرین با نویژ بکه م، نهوانیش پیی ده لیت تۆ له مه ودوا

(١٣٤) مسند أحمد: ٣٤٧، و صحیح ابن حبان: ٣٧٩/١.

١٢٨ - لایبن قیم الجوزیة

نوڤ ده کدیت به لآم وه لآمان بده ره وه سه بارت به وانهی پرسارت لی ده کهن، نایا نه وپیاوهت بینوه کهله ناوتاندا بوو وه چی دهر بارهی ده لیت، وه چ شاهیدییه که ده دهی له سهری؟ جا ده لیت: نهو (محمد) ه و شاهیدی ده دهه که نهو نیر دراوی خودایه، له لایمن خودای گه وره میهره بانه وه به هق بۆمان هاتوه، پیتی ده لیت: تو له سهر نه کارو کرده وانه ژیايت له سهر نه مهش مردووی وله سهر نه مانهش گهر خوا ههز بکات زیندوو ده بیته وه، پاشان له گۆره کهیدا ده رگایه کی له به هشت بۆ ده کریت وه، پیتی ده لیت: نه مه جینگای تۆیه کهوا خودای گه وره بۆتی ناماده کردوه جا خوښی و شادمانی بۆ مردوه که زیاتر ده بیت، پاشان گۆره کهی بۆ فراوان ده کریت ههفتا گهز به هفتا گهز و بۆشی رووناک ده کریت وه، و لاشه کهی ده گه پتندریت وه بۆ نهو خاکه کی یه کهمین جار لیتی دروست کراوه، وه رۆحه کهی ده خریته ناو رۆحی پاک نهویش بالنده یه که چلاوچل ده کات به سهر دره خته کانی به ههشته وه..

وتی: جا پیغه مبهر (عليه السلام) نه نایه تهی خوینده وه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهیم: ۲۷) واته: (خوای گه وره نه وانهی باوه ریان هیتاوه پایه دارده کات له سهر گوفتاری به جی و دروستیان ده کات له ژیا نی دنیا دا، له سهر مرگ و قیامه تیشدا).

وه له بارهی کافریش پیچه وانوه دژی نه مه باسی کردوه تاوه کو پیغه مبهر (عليه السلام) فهرمووی: پاشان گۆره کهی له سهر تهسک ده بیته وه تاوه کو بهراسوه کانی له دواوه تیک ده شکیتیت، نا نه مه یه نهو ژیا نه تنگ و ناخوښی که خودای گه وره له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ۱۲۴) واته: بیگومان بۆنهو جوړه که سانهی ژیا نیکی ترش و تال و ناخوښ پیش دیت و له رۆژی قیامه تیشدا به کویری هشری ده کهن).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

له صحیحی ابن ابی حاتمدا: له أبی هورهیره ده لیت: پیغه مبهری خوا (صلوات الله علیه)
 ده فرمویت: (إذ قبر أحدكم أو الانسان أتاه ملكان أسودان أزرقان العين يقال لأحدهما: النكر وللآخر النكير، فيقولان له: ما كنت تقول في هذا الرجل محمد (صلوات الله علیه)؟ فهو قائل ما كان يقول، فإن كان مؤمناً قال: عبدالله ورسوله، أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله، فيقولان له إن كنا نعلم أنك تقول ذلك ثم يفسح له في قبره سبعون ذراعاً في سبعين ذراعاً، وينور له فيه، ويقال له: ثم، فيقول: أرجع الى اهلي ومالي فأخبرهم فيقولان: ثم كنومة العروس الذي لا يوقظه إلا أحب اهله اليه، حتى يبعثه الله من مضجعه ذلك، وإن كان منافقاً قال: لا أدري، كنت أسمع الناس يقولون شيئاً، فكنت أقوله فيقولان له: كنا نعلم أنك تقول ذلك، ثم يقال للأرض: التمني عليه فتلتئم عليه، حتى تختلف فيها أضلعه، فلا يزال معذباً حتى يبعثه الله من مضجعه ذلك) (١٣٥).

واته: (كاتبك يهكتكتان يان ناده ميزاديتك ده خريته ناو گۆره وه دوو فريشته ي ره شي چاوشين دين بۆ لای يهكتكيان ناوی (منكر) نهوی تر ناوی (نكير) نهویش پييان ده لیت: چی له باره ی نهو یواوه ده لیت كه ناوی (محمد) ه؟ جا نه گهر نيماندارييت نهوا ده لیت: شاهيتدی ده دم كهوا نهو بهندهو نيتردراوی خودايه، (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله) جا پتي ده ليتن: نيمه ده مانزانی تو واده ليتيت، پاشان گۆره كه ی بۆ فراوان ده بيت حه فتا گه ز به حه فتا گه ز، بۆي رووناك ده بيته وه، و پتي ده ليتن: بخه وه، جا ده ليت: ده گهر تمه وه ناو خزم و كهس و كاره كهس و خبه ريان ده ده مئ، پتي ده ليتن: بخه وه وهك خه وي زاوا كهوا كهس خبه ري ناكاته وه ته نهها خو شه وي سترين كه سي نه بيت، تا وه كو خوداي گه وه له گۆره كهيدا زيندوي ده كاته وه، جا نه گهر مردوه كه مونافيق و دوروو بيت ده ليت: نازانم، گويم لي بسو خه لكي شتيكيان له باره يه وه ده ووت، منيش نه وي ده ليتم، جا دوو فريشته كه پتي

(١٣٥) سنن الترمذي: (١٠٧١) وشرح المصدر: ١٨٦.

١٣٠ ح لایین قیم الجوزیة

دهلین: نیمه ده مازانی تو واده لیت، پاشان به زهوی دهلین: بیگوشه و له سهری تنگ ببه جا زهوی دهیگوشیت و له سهری تنگ ده بیت، تاوه کو په راسوه کانی له دواوه یتک ده شکینیت، ثم سزایه دووباره ده بیتوه له سهری تاوه کو خودای گهوره له گزپه کهیدا زیندوی ده کاته وه) .. وه نه مهش روونده کاته وه کهوا لاشه سزا و نازار ده کیشیت.

له ابی هورهیره وه: کهوا پیغه مبر (عليه السلام) فرمویه تی: (إذا احتضر المؤمن أتت الملائكة بحريرة بيضاء فيقولون: أخرجي أيتها الروح الطيبة راضية مرضياً منك الى روح وربحان غير غضبان، فتخرج كأطيب من ریح المسك حتى أنه ليناوله بعضهم بعضاً حتى يأتوا به باب السماء، فيقولون: ما أطيب هذه الریح التي جاءتكم من الأرض، فيأتون به أرواح المؤمنین فلهم أشد فرحاً به من أحدكم بغائبه يقدم عليه، فيسألونه ماذا فعل فلان؟ قال: فيقولون: دعوه يستريح فإنه كان في غم الدنيا، فإذا قال: أتاكم فيقولون: إنه ذهب به الى أمه الهاوية، وإن الكافر إذا احتضر أتته ملائكة العذاب بسمح، فيقولون: أخرجي مسخوطاً عليك الى عذاب الله، فتخرج كأنك ریح جيفة حتى يأتوا به باب الارض فيقولون فما انتق هذه الروح حتى يأتوا به أرواح الكافر) (١٣٦).

واته: (کاتیک نیمانداریک خه ریکه ده مریت فریشته کان به تاوریشمی سپیه وه دین بولای و پیتی دهلین: وهره دهره وه نهی رۆحی پاک رازیکراوبه و خواش لیت رازیبه بۆ رۆحیک و بهو رهیمانهی له به ههشتدایه وه خوایه که تووره نییه لیت، جا رۆحه که دیته دهره وه له بۆنی میسک بۆن خوشتره تاوه کو فریشته کان ده ستاودهستی پتیده کهن و دهیبه نه دهرگای به ههشت، جا دهلین: ثم بۆنه خوشه چیه که له زهوی هیناوتانه، نینجا رۆحی نیمانداران دینه لای و کهوا زۆر دلخۆشن بهیه کیک که ونبووه لایان و ده چنه لای، پرسیارى لى ده کهن: فلان کهس چی کردووه؟ وتی:

(١٣٦) مسند أحمد: ٢/٣٦٤، و سنن النسائي: ٨/٤.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پیتی ده‌لئین: لیتی گهرپین با پشوو بدات چونکه نهو له‌غهمی دونیادا رزگاری بسووه، نهویش وه‌لامیان ده‌داته‌وه نهو براوه بۆ جیگهی خۆی لای نه‌هلی دۆزه‌خ، نه‌گهر کافرئیکیش خهریکه ده‌مریت نه‌وا فریشته‌ی سزا دیته لای که زۆر رووگرزو تووندوتیژن پیتی ده‌لئین: وه‌ره ده‌ره‌وه بۆ رق و توورپیی و سزای خودا، جا رۆحه‌که دیته ده‌ره‌وه به‌بۆنیتکی زۆر ناخۆش تاوه‌کو ده‌یبه‌نه‌وه سه‌رزه‌وی جا پیتی ده‌لئین: نه‌و رۆحه بیه‌ن بۆلای رۆحی کافره‌کان).

النسانی له (سنن) ه‌که‌یدا له‌حه‌دیسینکی عبدالله ی کورپی عمر (رضی الله عنه) ریوایه‌تی کردووه، که‌وا پیتغه‌مبه‌ر (عليه السلام) فه‌رموویه‌تی: (هذا الذي تحرك له العرش وفتح له ابواب السماء وشهد له سبعون الفاً من الملائكة لقد ضمَّ ضمة ثمَّ خرج منه) قال النساني يعني سعد بن معاذ ^(١٣٧).

واته: (ئانه‌مه نه‌و که‌سه‌یه که خودای گه‌وره عه‌رشى بۆ هیتایه له‌رزوه ده‌رگا‌کانی ناسمانی بۆ کرایه‌وه و هه‌فتا هه‌زار فریشته له‌گه‌ل جه‌نازه‌که‌یدا ناماده‌بوون پاشان گۆرپه‌وشار دراو له‌دوایدا رزگاری بوو).. النسانی ده‌لئیت واتاکه‌ی سه‌عدی کورپی معاذه.

وه له‌حه‌زهره‌تی عایشه‌وه ریوایه‌ت کراوه ده‌لئیت: پیتغه‌مبه‌ری خوا (عليه السلام) فه‌رموویه‌تی: (للقبر ضغطة لو نجا منها أحد لنجا منها سعد بن معاذ) ^(١٣٨).

واته: (بیگومان گۆرپه‌پاله‌په‌ستۆو گوشینینکی هه‌یه گهر که‌سینک له‌و گوشینه رزگاری بوايه نه‌وا سه‌عدی کورپی موعاز ده‌بوو رزگاری بیت).

وتی: عبده بۆ نیتمی گپرایه‌وه، له عبدالله کورپی عمر، نه‌ویش له نافع ده‌لئیت: پیتی راگه‌یاندووم که جه‌نازه‌ی سه‌عدی کورپی موعازی بینوووه هه‌فتا هه‌زار فریشته

^(١٣٧) سنن النسانی: ١٠٠/٤.

^(١٣٨) مسند أحمد: ٤٥/٦.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ناماده‌ی بوو هەرگیز دانه‌به‌زیوونه سه‌رزه‌وی، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیی راگه‌یاندم و فهرمووی: (لقد ضم صاحبکم فی القبر ضمة) ^(۱۳۹).

واته: (هه‌رئیتسا هاوه‌له‌که‌تان له‌گۆره‌که‌یدا گۆره‌وشار درا).

شعیب بۆمانی گۆپرایه‌وه، له‌ ئیبن دینار، نه‌ویش له‌ ابراهیم الغنوی، نه‌ویش له‌ پیاوینک وتی: له‌لای عایشه‌ بووم (ﷺ) جه‌نازه‌ی مندالیک‌ی بچوک‌ تیپه‌ری، عایشه‌ گریا، پی‌م وت، نه‌ی دایکی ئیمانداران بۆچی ده‌گری؟ وتی: بۆ نه‌م منداله‌ گریام و به‌زه‌ییم پێدا هاته‌وه‌ له‌گۆره‌و شار کردنی گۆره‌که‌ی ^(۱۴۰).

(سزای گۆر هه‌ق و ره‌وایه‌ له‌لای نه‌هلی سوننه‌)

نه‌مه‌ش وه‌ك سوننه‌تیک‌ی سه‌حیح و راست پێیست ده‌بی، له‌نیوان نه‌هلی سوننه‌دا یه‌که‌ده‌نگیک‌ه‌ هه‌یه‌ و هه‌موویان کۆکن له‌م باره‌یه‌وه، المروزی ده‌لێت: أبو عبدالله وتی: سزای گۆر هه‌قه‌ ئینکاری و نکۆلی لی ناکات ته‌نها نه‌وانه‌ی گومپان و خه‌لکی گومپا ده‌که‌ن.

حه‌نبه‌ل وتی: به‌ ابی عبدالله م ووت له‌باره‌ی سزای گۆر وتی: هه‌دیسی سه‌حیح هه‌یه‌و باوه‌رمان پێیه‌تی، و پریاریشی له‌سه‌ر ده‌ده‌ین، نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) هاتوه‌، نه‌وا پالپشتیه‌کی باشه‌ و دانی پیا ده‌نیین، جا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوه‌ و ئیتمه‌ ره‌تمان کرده‌وه‌و داغان پیا نه‌نا نه‌وا فه‌رمانیک‌ی خوای گه‌وره‌مان ره‌ت کردۆته‌وه‌، خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ (الحشر: ۷).

^(۱۳۹) طبقات ابن سعد: ۳/ ۳۴۰.

^(۱۴۰) شرح الصدور: ۱۴۹.

٩٥ ح للإبن قيمّ الجوزيّة

واته: (جا نه‌وهی پیتغه مبه‌ر پیتی به‌خشیون وه‌ری بگرن، هه‌ر فره‌مانیکی پیدان به‌گویتی بکه‌ن).

پیم و ت: نایا سزای گۆږ ههقه؟ وتی: بهائی ههق و رهوایه، سزا و نازار دهدریتین لهگۆږه کاند، وتی: گویم له أبا عبدالله بوو دهیووت: باوه پیمان ههیه به سزای گۆږ و به ههردوو فریشتهی (منکرو نکیر) وه بهندهش له گۆږه کهیدا پرسیری لی ده کریت جا له گۆږدا ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهیم: ۲۷).

واته: (خوای گه‌وره نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتناوه پایه‌دار ده‌کات له‌سەر گوشتاری به‌جی و دروستیان ده‌کات له‌ژیانی دنیا‌دا، له‌سەر مه‌رگ و قیامه‌تیشدا).

أحمد القاسم وتی: نهی أبا عبدالله نایا به منکر و نکیر دان پیا دهنیتی همدروک لهسزای گوڤ ریوایهت کراوه؟ وتی: پاک و بیگهردی بۆ خودای میهره‌بان به‌لّ به‌وشیویه برپاری له‌سهر ده‌دهین و ناواش ده‌لّین، وتم: ههر به‌وشیوه‌زاره ده‌لّیت: منکر و نکیر یاخود ده‌لّیت همدروو فریشته‌که؟ وتی: منکر و نکیر، وتم: نه‌وان ده‌لّین: له‌حه‌دیسدا منکر و نکیر نییه، وتی: نه‌وانایه به‌مانای: نه‌وان همدرووکیان (منکر و نکیر)ن.

به لّام بیرو بږچوون و ناخاوتنه کانی نه هلی بیدعه، گومړاکان جا أبو الهزیل و المرسیبی ده لّین: ههرکه سیّک له ریځای ټیمان چوو ده دروه، نهوا له نیتوان هه ردو (نفخه) فووه که سزا ده دریت، وه مهسه له ی ناوگور له وانه یه بکه ویتته نه وکاته.

الجبائی و کوپہ کی وہ البخلی سزای ناوگزر دہسلیتن، بہ لام لہسر نیمانداران
رہتدہ کہنہوہ، بہ لام لہسر نہوانی تا ہتاین وک کافرہ کان و گومراکان بریاری
لہسر دہدہن.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

زۆر له موعتەزىله كان ده‌لێن: ناییت فریشتەکانى خودا به منکر و نکیر ناوبری، چونکه منکر به مانای ئەو کەسە دیت له کاتى پرسىارکردن شت دووباره ده‌کاته‌وه و زمانى ده‌گیرى، وه نکیر به مانای فریشتەى توندو تیژ و رهق و توورهن. الصالحى و صالح ده‌لێن: سزای گۆر له‌سه‌ر کەسى ئیماندار له‌سه‌ر لاشه‌یه به‌بى گه‌راندنه‌وه‌ى رۆحه‌کەى بۆ لاشه‌که، و مردووش ده‌کرى نازار بکیشى و هه‌ست بکات و بزانیته به‌بى رۆح، ئەمه‌ش بۆچوونى کۆمه‌لێکن له الکرامیه^(١٤١).

هه‌ندیک له موعتەزىله كان ده‌لێن: خودای پاک و بیگه‌رد مردووه‌کان له‌ناو گۆره‌کانیاندا سزا ده‌دات، و نیش و نازار به‌سه‌ریاندا رووده‌دات به‌لام ئەوانه هه‌ست پێناکه‌ن، جا ئەو کاته‌ى زیندوو بوونه‌وه هه‌ست به‌و نیش و نازاره ده‌که‌ن، ده‌لێن: نمونه‌ى سزادانى مردووان وه‌ک نمونه‌ى سه‌رخۆشان و بیهۆشانه کاتیک لییان ده‌دریت هه‌ست به نیش و نازاره‌که ناکه‌ن، جا ئەو کاته‌ى ئەقله‌که‌یان گه‌رايه‌وه سه‌ریان هه‌ست به‌نیش و نازارى لێدانه‌که ده‌که‌ن.

هه‌ندیک له‌وانه‌ش یه‌کسه‌ر سزای ناوگۆر ره‌ت ده‌که‌نه‌وه دانى پێدا نانی و وه‌ ضرار کورى عمرو یحیی کورى کامل، ئەمه‌ش بۆچوونى المریسییه، وه ئەم ناخواتنانه‌ش ناخواتنى شه‌رمه‌زاران و گۆمه‌راوانه.

(سزای گۆر ئەو کەسەى شایانیه‌تى ده‌ستى ده‌که‌ویت)

ئەوه‌ى ده‌یته‌ بزانیته که‌وا سزای ناوگۆر سزای به‌رزه‌خه، جا هه‌رکەسى مرد و شایه‌نى سزایته ئەوا پشکى ئەو سزایه‌ى به‌رده‌که‌ویت، هه‌تا ئەگه‌ر درنده‌ش لاشه‌ى خواریته یاخود سووتایته هه‌تا ئەگه‌ر بووبیته خۆله‌میش، و هه‌تا ئەگه‌ر له‌گه‌ڵ هه‌وادا په‌رت و بلاو بیته‌وه، یاخود رهق بووبیته، یاخود له‌ده‌ریادا نقوم کرایته

(١٤١) الکرامیه: هاره‌لانى عه‌د کورى که‌رامن له (٢٥٥)ک له‌دایک بووه، ئەمه‌ش له‌کۆمه‌لانى داخواتنى یه‌عه‌ن له‌نیلام.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نەوا رۆح و لاشەكەى دەگاتەوە بەك سزاكە دەیانگاتى هەروەك لەگۆرەكانیان
دابیت.

لەسەحیحىكى بوخاریدا: لە سمرەى كورى جندب گێرپایەو و وتى: كاتىك
پتغەمبەر(ﷺ) نوێژى تەواو دەكرد روى خۆى بۆلای ئێمە وەرده گێراو
دەیفەرموو: (من رأى منكم الليلة رؤيا؟) واتە: كى لەئێوە ئەمشەو خەونى
بینیو؟ وتى: ئەگەر كەسێك خەونى بدیتایە دەیگێرپایەو، جا دەیفەرموو:
(ماشاءالله) رۆژێك پرسیارى لیمان كرد فەرموو: (هل رأى أحد منكم رؤيا؟)
واتە: (ئایا كەس لەئێوە خەونى بینیو؟) وتمان: نەخێر..

فەرموو: بەلام من ئەمشەو بینیم دوو پیاو هاتن بۆلام و دەستیان گرتم، منیان
برد بۆخاكى پڕۆز، بینیم پیاویك دانیشتبوو، و پیاویكیش وەستابوو ئاسنێكى
قولابى بەدەستەوەبوو دەیکرد بە لاشەویلاکیدا و هەلێدەقلێشاندا پاشان دەیخستە
سەر ئەلای تری بەهەمان شێوە چى لەو لایەى كردبوو ئەولایەشى والى دەکرد، تا
لایەكەى والى دەکرد لاکەى تر چاك دەبۆووە بەردەوام ئەولاو ئەولای هەلێدەقلێشاندا،
وتم ئەمە چییە؟ وتیان: پڕۆ..

جا رۆشتین تاكو گەیشتیئە پیاویك پال كەوتبوو و پیاویكیش بەسەرپەو
وەستابوو تاشە بەردىكى بەدەستەوە بوو دەیکێشا بەكەللەى سەریدا و بەردەكە بەر
دەبۆووە دەپۆشت لەبەر سەختى پیاكێشانەكەدا، سەرى دوو پارچە دەکرد و خۆینى
لێ دەردهچوو پیاوێكە دەچوو بەردەكەى دەهینایەو و سەرى وەك خۆى لى
دەهاتەو، دیسانەو بەردەكەى دەكێشا بەسەرى خۆیدا و بەردەوام ئەو كارەى
دووبارە دەكردەو، وتم: ئەمە چییە؟ وتیان: پڕۆ..

جا رۆشتین گەیشتیئە شوێنێك وەك تەنوو و ابوو سەرەوێ تەسك بوو و
خوارەوێ فراوان بوو لەژێرەو ناگریان پێو دەنا، بینیم پیاوان و ئافەرەتانى رووتى
تێدابوو، لە ژێرەو ناگریان پێو دەنا و كاتىك لیان نزیک دەبۆو بەرز دەبونەو

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

خەریك بوو لەتەنووڕەكە یێنە دەرەوێ كاتیك ناگرەكە دامركایەوێ دەگەرانیەوێ، جا وتم: ئەمە چییە؟ وتیان برۆ...

جا رۆشتین تا گەیشتیئە رووباریك لەخوێن پیاویك لەناوێ پاستی رووبارەكە وەستابوو و پیاویكیش لەقەراغی رووبارەكە كۆمەلێك بەردی لەبەر دەستیابوو، جا ئەوپیاوێ لەناوێ پاستی رووبارەكە بوو بۆلای پیاوێكە دەهات و دەیویست بێتە دەرەوێ پیاوێكەش بەردیكی گەورەیی دەخستە ناوێمی، جا پیاوێكە تقووم دەبوو بۆناو ناوێكە هەروەك پێشوو، هەركاتی دەیویست بێتە دەرەوێ پیاوێكە بەردیكی دەخستە ناوێمی و دەیگەرانیەوێ شوینی خوێ، جا وتم: ئەمە چییە؟ وتیان: برۆ... جا فەرمووی رۆشتین تا گەیشتیئە باخیكی سەوز كەوا دارو درەختی گەورەیی تێدابوو، لەبن دارە گەورەكە پیاویكی پێو كۆمەلێك مندالی تێدا بوو، پیاویك لەنێك دارەكە ناگریكی بەدەستەوێو دایدەگیرساند، پاشان میان بەرزكردەوێ و بردمیانه ناو خانووییەكەوێ شوینی وا خۆشم هەرگیز نەبینیبوو، كە چەندمنال و پیریكی تێدابوو، پاشان میان بەرزكردەوێو بردمیانه خانووییەكی دیکە كەوا لەو خۆشتر و جوانتر بو، وتم: نێوێ منتان زۆر گەران و سووران پێم بلێن ئەوانەیی بینیم، وتیان: بەئێ نەوێ قوولایی لەشەویلگەیی دەچەقێتراو هەلیەقلێشانند ئەوێ كابراییكی درۆزن بوو پرۆیاگەندەیی درۆی بلاو دەكردەوێ، وێ ئەو درۆیە لەوێو بلاو دەبۆوێ تا دەگەیشتە شوینایی دوور، جا بەو شیوەیەیی لێ دەكریت تا رۆژی قیامت.

ئەو پیاوێ تاشە بەردەكەیی لە كەللە سەری دەدا ئەو پیاویك بوو خوای گەورە قورئانی فێردەكرد جا بەشەو دەخەوت، كەرۆژ دەبۆوێ هیچی لێ نەدەزانی، و بەرۆژ كاری پێنەدەكرد، ئەوكارە دەكات تا رۆژی قیامت.

وێ ئەوێ بینیت لەناو تەنووڕەكە ئەوانە پیاوان و ئافەتانی زیناكاربوون، وێ ئەوێ بینیت لەرووبارەكەدا ئەمانە ریاخۆر بوون.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

وہ ئەو پیاوہ پیرەى لەژێر دارەكەبو ئەوە ئیبراھیم بو (ﷺ) ئەو منداڵانەش منداڵی خەلك بوون، و ئەكەسەى ناگرى بلیسەدەدا ئەوە دەرگەوانەكانى دۆزەخ بو، وە یەكەم مالا كە چووێتە ناوی ئەو جیگای بارەدارانە بەگشتی، مالاكەى دیکە كەبیینیت جیگای شەهیدەكانە، منیش جویرانیلم، وە ئەوەش میكانیلە.. جا وتی سەرت بەرزكەوە منیش سەرم بەرز كەردووە كۆشكێكى گەورەم بینى وەك پەلە هەروێكى سێ، وتیان: ئا ئەو جیگای تۆیە، وتم: لیمگەرێن با بچمە ناوی، وتیان: هەندێك لەتەمەنت ماوہ هێشتا تەواوت كەردووە، جا هەركاتێك تەواوت كەرد دێیە ناو جیگای خۆت^(١٤٢).

ئەمەش دەقیكە لەسزای بەرزەخدا جا خەونى پیغەمبەران و ژيانى زیندو هاوشیوەن لەهەمان كارو فەرماندا.

الطحاوی باسەدەكات و دەلیت: ابن مسعود گێراپەوہ لەپیغەمبەر (ﷺ) كەوا فەرموویەتی: (أمر بعبد من عبد الله أن يضرب في قبره مائة جلد، فلم يزل يسأل الله ويدعوه حتى صارت واحدة، فأمتلاً قبره عليه نارا، فلما ارتفع عنه أفاق، فقال: علام جلدتموني؟ قالوا: إنك صليت صلاة بغير طهور، وصررت على مظلوم فلم تنصره)^(١٤٣).

واتە: (فەرماندرا یەكێك لەبەندەكانى خوا سەد جەلدەى لیبدەریت لەگۆرەكەیدا، ئەو مردووہ لەخودا دەپاراپەوہ تا بۆى كرا بەیەك جەلدە، كەلیی درا، گۆرەكەى بووہ یەك پارچە ناگر بەسەریدا، كاتى هۆشى هاتەوہ خۆى، وتى: بۆ جەلدەتان لیدام؟ وتیان: چونكە تۆ نوێژیكت كەرد بەبى دەست نوێژ، و بەلای مروۆكێكى ستم لیكراو رەت بوویت و سەرت نەخست).

^(١٤٢) مسلم (٢٢٧٤) ومسنند أحمد: ١٤/٥.

^(١٤٣) شرح الصدور: ٢٢٨.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

البیهقی له‌ده‌دییکی الربیع بن انس باسی ده‌کات و ده‌گپرتیه‌وه، له‌ اُبی العالیه، نه‌ویش له‌ نه‌بو هوږه‌یره، له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه (علیه‌السلام) سه‌بارت به‌و نایه‌ته: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ (الاسراء: ١) واته: (پاکی و بیگه‌ردی و ستایش بۆ نه‌و زاته‌ی که شه‌وږه‌وی کرد له‌به‌شیتکی که‌می شه‌ودا به‌بنده‌ی خۆی محمد).

که‌وا فهرمووی: نه‌سپتکیان بۆی هی‌نا سواری سه‌رپشتیان کرد، ههر هه‌نگاویتکی به‌نه‌ندازه‌یی بینینی چاو بو، وه‌ جه‌زه‌تی جویریلیشی له‌گه‌لدا بو گه‌یشتنه‌ لای قومیتک به‌رۆژتیک ده‌یانچاند، وه‌ به‌رۆژتیک ده‌یان دووریه‌وه، ههرچه‌ندی ده‌یان دووریه‌وه وه‌ک خۆی لی ده‌هاته‌وه، جا پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی: نه‌مانه‌ خه‌باتکارن له‌پیناوی خوادا، خوای گه‌وره‌ به‌حه‌وت سه‌د چاکه‌ بۆیان زیاد ده‌کات ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (سبا: ۳۹) واته: (نیوه‌ش ههرشیتیک ده‌به‌خشن نه‌و زاته‌ جیتی پر ده‌کاته‌وه، چونکه‌ نه‌و خوايه‌ چاکترین رزق و رۆزی به‌خشه‌).

پاشان به‌لای قومیتکدا تپه‌رین سه‌ری خۆیان له‌تاشه‌ به‌رده‌کان ده‌داو شه‌قیان ده‌کرد و ههرکاتی خۆیان به‌رزه‌کرده‌وه وه‌کو خۆی لی ده‌هاته‌وه، فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی نه‌وانه‌ نه‌وکه‌سانه‌ن سه‌ریان گرانه‌ له‌نوێژکردن.

پاشان به‌لای قومیتکدا تپه‌رین له‌پیشه‌وه‌یان داخ ده‌کران، و له‌دواوه‌یان داخ ده‌کران، هاواریان ده‌کرد وه‌ک چۆن ناژه‌ل هاوارده‌کات له‌سه‌ر دره‌ختی دږکاوی و دره‌ختی زه‌قوم که‌ تالترین دره‌خته‌ له‌دۆزه‌خ ده‌ژیان و له‌سه‌ر نه‌و به‌رده‌ گه‌رمانه‌ی که‌به‌ناگری دۆزه‌خ داخراون وه‌ستابوون، فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی: نه‌وانه‌ نه‌وکه‌سانه‌ن له‌پاره‌و پوولی خۆیان سه‌ده‌قه‌و به‌خشش ناده‌ن، به‌لام خودا زولمیان لی ناکات، خودای گه‌وره‌ سته‌م له‌به‌نده‌ی خۆی ناکات.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجَوْزَةِ

پاشان بهلای قەومیڤکدا تیپەرین لەنیوان دەستەکانیاندا هەندیک گۆشتی پاک و هەندیک گۆشتی پیس هەبوو، جا لەگۆشتە پیسەکیان دەخواردو وازیان لە گۆشتە پاکەکە دەهێنا، جا فەرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واتە: (ئەو جوبریل ئەوانە کێن؟) وتی: ئەوانە ئافرەتی حەلالیان هەیه کەچی دەچن بەلای ئافرەتانی پیس و تابه‌یانی لایان دەمیئنەوه.

پاشان بهلای قەومیڤکدا تیپەرین لیویان بەمەقاشی ئاسن پارچەپارچە دەکرا، گۆشتیان لێدەکرایه‌وه هەرچەند جارەى گازی لێدەگرت وەک و خۆی لێدەهاتەوه، فەرمووی: (یا جبریل ما هذا؟) واتە: (ئەو جوبریل ئەمە چییە؟) وتی: ئەوانە وتارییۆانی فیتنەو ئاشووب گیرن.

پاشان چووه سەر کوونیکی بچوک رووناکییەکی گەورەى لى دەهاته دەرەوه، جا رووناکییەکە دەبیست بچیتەوه ناو کونەکە وەک چۆن لى هاتبووه دەرەوه بەس ناتوانیت، فەرمووی: (یا جبریل ما هذا؟) واتە: (ئەو جوبریل ئەمە چییە؟) وتی: ئەوه پیاویکە قسەیه‌ک دەکات و لى پەشیمان دەبیته‌وه، جا دەیه‌ویت بیگیریتەوه بەلام ناتوانیت^(١٤٤).

وه له (سنن)ى أبى داود له‌حه‌دیسیکی ئەنەس کورى مالیکدا دەگیریتەوه: کەوا پیغەمبەر(ﷺ) فەرموویه‌تى: (لما عرج بي مررت بقوم لهم أظفار من نحاس يخشون وجوههم وصدورهم، فقلت: يا جبريل من هؤلاء؟ قال: الذي يأكلون لحوم الناس ويقعون في أعراضهم)^(١٤٥).

واتە: (کاتى بەرزکرامەوه بۆ ئاسمان بەلای کەسانیکدا تیپەریم نینۆکەکانیان لە مس درووستکراو دەمرچاو و سنگیان پى دەرنیه‌وه، جا وتم: ئەو جبریل ئەوانە

(١٤٤) جمع الزائد: ٧٢/١.

(١٤٥) سنن أبى داود: (٤٨٧٨).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کين؟ وتی: نهوانه نهوکهسانه گۆشتی براییانی خوځیان دهخون لهپاشمله بهخرابه باسیان دهکهن).

أبو داود الطيالسي، له (مسند)هکیدا دهلئت: شعبه بومانی گپرایهوه، له الاعیش، نهویش له مجاهد، نهویش له ثینو عهباس: کهوا پیغه مبر (عليه السلام) هاته سهر دوو گۆر، فهرمووی: (إنهما ليعذبان في غير كبير، أما أحدهما فكان يأكل لحوم الناس، وأما الآخر فكان صاحب غيمة).

واته: (نهو دووانه نیستا سزا دهدرتن لهسهر شتیکی زور گهورهش نا، یهکتیکیان گۆشتی خه لکی دهخوارد و نهوی تریان دوزمانی دهکرد لهنیو خه لکدا).

پاشان داوای دوو گه لای ته پری دارخورمای کردو کردی بهدوو بهش، جا به شتیکی گه لاکه ی خسته سهر گۆریتک و بهشه که ی دیکه ی خسته سهر گۆره که ی دیکه، و فهرمووی: (عسی أن يخفف عنهما ما دامت راطبين) واته: (به لکو سزا لهسهریان کهم بیتتهوه، مادام ههردوو گه لاکه ته پرن).

خه لک لهوه دا ناکوکن نایا خاوهنی نهودوو گۆره کافر بوون یاخود نیمانداربوون؟ دهلتن: ههردووکیان کافر بوون وهک فهرموده که ی: (إنهما يعذبان في كبير) واته: نهوانه لهسهر شتی گهوره سزا دهدرتن.. واته: بهزیاده خسته سهری کوفرو هاویهش پهیدا کردن بۆ خودای گهوره، دهلتن: نه مهش به لگه یه لهسهر نهوه ی کهوا سزاکه لهسهریان زیاد نابیت به لکو سووک ده بیتت، ههروه ها سووک بوونی ماوه ی سزاکهش هه تاکو گه لای دارخورماکان به ته پری ده مینیتتهوه.

ههروه ها نه گهر ههردووکیان نیمانداربونایه پیغه مبر (عليه السلام) شه فاعه تی بۆ ده کردن، وه پیغه مبر (عليه السلام) دوعای ده کرد به شه فاعه تی خو ی که سزاکه یان لهسهر هه لگیریت، و ههروه ها له هه ندیک ریگاکانی هه دیسه که ده لئت: (أنها كانا كافران) واته: نهودوووانه ههردووکیان کافربوون، وه نهو سزایهش لهسهر سزای ههردووکیان زیاد ده کریت به هو ی تاوان و کوفری ههردووکیان، نه مهش به لگه یه لهسهر نهوه ی

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

کهوا کافر به هۆی کوفرو تاوانه کانیان سزا ده درێن، ئەمەش بیروبۆچوونی (أبی
الحکم کوری برخان)ە.

ده‌لێن: هەردووکیان موسلمان بوونە لەبەر ئەوەی پێغه‌مبەر (ﷺ) هۆی
سزاکیان باس ناکات، هەروەک لەفەرموودە‌کە‌ی: (وما یعذبان فی کبیر) واتە:
لەسەر شتیێکی زۆر گەورە نا ئەوانە سزا ده‌درێن، دیارە کوفرو هاریه‌شی پەیدا‌کردن
لەتاوانە گەورە‌کانە..

پێرسیتیش ناکات پێغه‌مبەر (ﷺ) شەفاعەت بۆ هەموو موسلمانێک بکات
کهوا لە‌گۆڕه‌که‌یدا لەسەر تاوانێک لە‌تاوانە‌کان سزا ده‌درێت، و خەبەری داوه‌ که‌وا
یه‌کێک لە‌سەر دزینی عەبابه‌ک لە‌بەرە‌کانی شە‌ردا که‌ دزی بووی لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شدا
له‌و‌غه‌زایه‌دا شە‌هیدبوو که‌چی لە‌گۆڕه‌که‌یدا نا‌گر بە‌رز بووه‌وه‌، و ئە‌وه‌که‌سه
موسلمانێکی موحاهیدیش بو، خودای گە‌وره‌ش لە‌هە‌موو‌که‌س زاناترە، ئە‌مە‌ش
بیروبۆچوونی (أبی عبدالله القرطبي)ە.

**ئە‌مە‌ش و‌ته‌ی پرسیار‌کارانه‌: وه‌لامان چیه‌ی بۆ‌ی باوم‌ران و گوم‌راوان و
ئە‌وانه‌ی تێکۆ‌ی ده‌که‌ن بۆ‌سزای گۆ‌ر و فراوانی و ته‌نگ و ناخۆ‌شی ژیان
تییدا، وه‌ بوونی دۆ‌لێک له‌دۆ‌له‌کانی نا‌گر یاخود باخێک له‌باخه‌کانی
به‌هه‌شت، وه‌ نایا مردو له‌ناوی داده‌نیشیت یاخود دانانیشیت؟**

ده‌لێن: کاتی‌ک گۆ‌ر هە‌ڵ‌ده‌هینه‌ره‌ هیچ فریشته‌یه‌ک له‌ناوی‌دا نابینن کۆ‌پ‌ر که‌‌
له‌م‌ردو ب‌ده‌ن به‌چه‌کۆ‌شی ئاسن، و هیچ مارو ئە‌ژ‌دیهاو دوو‌پشک و نا‌گرمان نه‌بینیوه‌
له‌ناو گۆ‌ردا هە‌لب‌ج‌ن، وه‌ هیچ حا‌له‌تێک له‌و حا‌له‌تانه‌مان نه‌بینیوه‌ ئە‌وه‌ی بینیمانه‌
وه‌کو خۆ‌یه‌تی و نه‌گۆ‌راوه‌، نه‌گه‌رچی لە‌سەر چاوه‌کانیشی جیوه‌ لە‌سەر سینگی‌شی
رووه‌کی خە‌رده‌ل دابنێن، ئە‌وا حا‌له‌ته‌که‌مان وه‌کو خۆ‌ی بینیه‌، جا چۆ‌ن تا چاو

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

برده کات گۆږه کەى بۆ فراوان دەبیّت، یاخود گۆږه کەى لەسەر تەسك دەبیّت کەچى
ئیمه گۆږه کاغان وەکو خۆى بینىوه، وە روبەرى گۆږه کەشمان وەکو خۆى بینىوه
نەزىادى کردوووه نە کەمى کردوووه، و چۆن ئەو گۆږه تەنگەى بۆ فراوان دەبیّت، و
فریشتە و ئەو ویتەىەى کەوا هۆگر و هاوڕێی دەبیّت یاخود دەیتەرسینى؟ و
براکانیان لەئەهلى بیدعو گوپرايى دەلیّت: هەموو قسەو ئاڤاتنیک پىچەوانەى
کارىکى گونجاو و هەستکردنە و قسەکەرە کەش بەهەلەدا دەبات.

دەلیّن: بیگومان ئیمه هەموو کەسیکى مردو لەسەر تەختەدا دەبینن بۆ
ماوەیه کى دوورو درێژ نەپرسىارى لى دەکریت و نەو لەمیش دەداتەوه نە دەجووڵی
و نە لەسەر لاشە کەى ناگر هەلە گەرسیت، ئەگەر یەکیك ئاژەلێکى درندە گۆشتى
بجوات یاخود بالندەکان لە لاشەیان خواردیّت یاخود لاشە کەى پارچە پارچە بوویّت
لەبەردەمى درندەکان و بالندەکان و نەهەنگەکان و شەپۆلەکانى با، ئایا چۆن
ئەو هەموو پارچانە پرسىارى لیدەکریت سەرەپای ئەوێ هەموو جیاپوونەتەوه؟ چۆن
مەسەلەى دوو فریشتە کە بێردە کەیتەوه بۆ ئەو کەسەى ئەمە وەسف و تاییبە ئەندى
ئەویّت، وەچۆن گۆږ لەسەر ئەم کەسە دەبیّتەوه باخێک لەباخەکانى بەهەشت یاخود
دۆلێک لەدۆلەکانى جەهەننەم، وە چۆن گۆږ لەسەردا تەسك دەبیّتەوه تاوێ کو
پەراسووه کانى تێک بشکێنیت؟.

(هەوال گەياندنێ پىغەمبەران ژىرو تىگەيشتووان شاىەدى بۆدەدەن)

فەرمانى يەكەم: دەبى بزانریت کەوا پىغەمبەران ﷺ ئەم هەوالانەيان
نەگەياندوووه، بۆ ئەوێ ژىرو داناکان خۆيانى پى برازیننەوه و لەخۆيان بگۆڤن،
بەلکو هەوال گەياندنە کە بۆ دووبەشە:

٩٢٠ لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

یه کهم: بۆنهوهی پیاوانی ژيرو عاقل و تیگه‌یشتوو و داهیتەر شاهیتدن و ناگادارین پیی.

دووه‌م: نهوهی کهسی ژيرو عاقل درکی پیناکات و نایزانیت وه که شته په‌نهان و شاراوه‌کانه کهوا هه‌والی پی ده‌دن له‌بارهی ژيانی به‌رزه‌خ و رۆژی دواپی، و باسی چاکه‌و سزا، وه نابیت هه‌واله‌که‌شیان نه‌سته‌م بیت، هه‌موو هه‌والیکیش گومانده‌کریت کهوا عه‌قل بپرازیتیته‌وه جا له‌و دوو فرمانه به‌ده‌ری ناکات: یان ده‌بیت هه‌واله‌که درۆبیت له‌سه‌ریان، یاخود ده‌بیت عه‌قل و بیرکردنه‌وه که پوچه‌ل بیت.

خودای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (سبا: ٦).

واته: (نه‌وانه‌ی زانست و زانیاریان پیدراوه چاک ده‌زانن نه‌وهی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتیه‌وه بۆت ره‌وانه‌کراوه هه‌رته‌وه حه‌ق و راسته، هیدایه‌ت و ریتنمووی به‌خشه بۆ ریبازی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لات و شایسته‌ی سوپاس و ستایشه). وه ده‌فهرموویت: ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ (الرعد: ١٩).

واته: (جا ئایا نه‌وه‌که‌سه‌ی که دنیایه و ده‌زانیت بیگومان نه‌م قورئانه‌ی که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتیه‌وه بۆت دابه‌زیتراوه حه‌ق و راسته‌قینه‌یه، وه‌کو نه‌وه‌که‌سه وایه که کویره له‌ناستیدا؟).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ﴾ (الرعد: ٣٦).

واته: (ده‌سته‌یه‌که له‌وانه‌ی که‌کتیپی ناسمانیان پی به‌خشیون دلخۆش و شادمان ده‌بن و به‌و قورئانه‌ی که‌بۆتۆ دابه‌زیتراوه، هه‌ندی گروو ده‌سته‌ی تریش هه‌یه ئینکاری هه‌ندیکی ده‌کات).

٩٩ ح للإبن قيم الجوزية

هیچ دهروونیکیش بهمه حال دلخوش ناییت، خودای گهوره دهفرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاء لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ﴿٥٧-٥٨﴾.

واته: (نهی خه لکینه، بهراستی ئیوه نامۆژگاریه کی گهوره و گرنگستان له لایه ن پهره و ردگار تانه وه بۆهاتوه که قورئانه شیفا و چاره سهریشه بۆ نهخۆشی دل و دهروونه کان و ری نیشاندهر و رهحه تیشه بۆ نیمانداران، نهی محمد به نیمانداران بلی با دلشاد و شادمان بن به فەزل و بهخشش و رهحه تی خوایی که قورئان و بهرنامه ی خواجه، که و ابوبو باهر به وه دلخۆش بن).

مه حالیش چاره سهر نییه، نه ری نیشاندان و نه رهحه تیشی تیدا دهست ناکه ویت، پیتی دلخۆشیش ناییت، جا نه مهش فهرمانیکه بۆهه رکه سیك له دلیدا خیر و چاکه ی تیدا سهقامگیر نهیت، پییه کانی له سهر نیسلام جیگیر و هستا و نه بیت، وه چاکترین بارودۆخیشی سه رسامی و گومان و شه رزه یی ده بیت.

(له پێویستی تیگه یشتنی مه بهستی پیغه مبهه ر (عزیز))

فرمانی دووهم: ده بیت له مه بهست و نیازی پیغه مبهه ر (عزیز) تیگه ییت، به بی زیاده پۆیی و به بی که مه تر خه میش، وه فهرمووده و ته کانی شتی نه خریته سهر که ناگوغییت، و که م و کوپیشی تی ناکه ویت له مه بهسته که ی و له نامانج و نیازه که ی له باره ی ری نیشاندان و بهرنامه و راگه یانده که ی.

نه مهش به هۆی پشتگری خستنه وه درووست بر وازه ی تان لیتی له گومراییه وه وازه ی تان لیتی له راستیه وه که نازانیت جگه له خوای گهوره نه بیت، به لکو خراب تیگه یشتن له باره ی خوای گهوره و پیغه مبهه ر که ی که و نه سل و بنه پرتی هه موو بیدعه و گومراییه که و له ناو نیسلام سه ری هه لداوه، به لکو نه و بناغه ی هه موو

٩٥ ح لِّلَّيْنِ قِيَمٌ الْجُوزِيَّةُ

ههله يهله بنچينه و لقه كاندايه، نه خاسمه نه گهر نياز خراپى تيدا زياد بگريت، جا له هه نديك شتدا خراپ تيگه يشتن هه يه له شويئكه وتووهندا له گهل نياز چاكي نه وان و نياز خراپى نه وان هه له دوای نه وان دادين، نه مهش ده بيتته به لاو كار هسات و ناخوشي بو دين و نه هله كه ي، وه خواي گه وه ي په ناگه و يامه تيده ره.

نايا قه ده ريه و مورجه و خوارچ و موخته زيله و جه هه ميه و رافيزه كان و ته و او ي لايه نه كان كه وتوخته نه ناو نه هلي بيدعه، ياخود ته نها خراپ تيگه يشتن يانه له خدا و پيغه مبه ره كه ي تا وه كو واي لي نه اتوو دين كه وتوخته به رده ستي زوري هه خه لكان كه ته و وه لامدان هه ي نه و تيگه يشتنانه يه ؟ وه كه ته وه ي سه حابه كان تيگه يشتون.

(ژيان و مه نزلگان سى به شن)

فه رمانى سييه م: خوداي گه و ره و ميه ره بان مه نزلگا و ژيانه كانى كردو ته سى به ش: ژيانى دونيا و ژيانى به رزه خ (له نيتوان مردن و زيندوبونه وه دايه) وه ژيانى كو تايبى يان ژيانى روژى دوايى، بو هه موو ژيانى كيش چهند حوكم و ياسايدك هه يه كه به و تايبه ته، نه و ناده ميزاده ي كه له لاشه و دل و ده روون پيكه اتوو و حوكم و ياساكانى دونيا له سهر جه سته و روچه كان دانراوه، بويه ياساكانى شه رع به ريك و پيكي به رجه سته كراوه له سهر ده ركه وتنى جووله ي زووبان و نه دنامه كان و كاتيك دل و ده روون ده شارر يتته وه نه مه پيچه وان يه تى.

ژيانى به رزه خ له سهر روچ و لاشه كان دانراوه، جا كاتيك روچى لاشه كانى له ياساكانى دونيا به دوايدا بيت جا به نيش و نازارى لاشه روچيش نيش و نازار ده كيشيت، و حه وان هه و پشورى لاشه روچيش پشور ده دات و چيژ و درده گريت،

٩٥ ح لِلإِبن قِيمُ الْجُوزِيَّة

هەر رۆحیشه هۆکاری دهستپێکردنی نیعمهت و سزایه، لاشه بهدوای رۆحدا دهچیت لهوهرگرتنی چێژهکانی نیعمهت و خۆشی و سزاو ئازاردا، رۆحهکانیش لهوکاتهدا بهخۆشی و سزادا دهست پێدهکات، لێرهدا لاشهکان دیارو ناشکران و رۆحهکانیش پهنهان و شاراوهند، لاشهکانیش بۆ رۆحهکان وهك گۆر وایه، و لهبهرزهخدا رۆحهکان دیارو ناشکرا دهبن و لاشهکانیش دهبیته پهنهان و شاراو لهگۆرپهکهیدا، یاساکانی بهرزهخیش بهسهر رۆحهکاندا تێدهپهڕیت، جا نیعمهت و سزا بۆ لاشهکهی دهپوات، وهك چۆن لهدونیادا یاساکان بهسهر لاشهدا جێبهجی دهکریت و نیعمهت و سزاش بۆ رۆحهکهی دهپوات.

بیگومان خودای پاك و بیگهرد به لوتف و بهزهیی و ری نیشاندهری خۆی ئهم حالتهمان لهکاتی خهوتن لهدونیادا نیشان دهدات، جا ئهگهر نیعمهت بیهخشی یاخود سزا بنیڕیت ئهوا لهبنهپهتدا بهسهر رۆحهکهدا تێدهپهڕیت و لاشهش بهدوایدا دیت، ئهمهش کاریگهریهکی بههیزی دهبیته لهسهر لاشهدا، جا کهسی خهوتوو لهخهوهکهیدا دهبینیت لێدهدریت، جا شوێنهواری لێدانکه لهلاشهیدا دهبیته، وه دهبینیت لهخهوهکهیدا دهخوات یان دهخواتهوه، کاتیك لهخهوه لهدهستیت دهبینیت شوێنهواری خواردن و خواردنهوهکه لهدهمیدا دیارهو برسیهتی و تینوویهتی لێی لادهچیت.

لهههمووی سهیرتر یهکیکی خهوتوو دهبینیت لهخهوهکهیدا ههڵدهستیت و تهکان دهدات و شق دههاویت ههروهك بهناگاییت وایه کهچی خهوتوووه ههستیش بهم شتانه ناکات، ئهمهش کاتیك یاسا بهسهر رۆحهکه تێدهپهڕیت لهدهورهیدا یارمهتیدهر دهبیته بۆ لاشهکه، ئهگهر چوو بهلای بهناگا دیتهوهو ههست دهکات، جا لهوکاتهدا رۆحهکه نیعمهت و ئازارهکه دهبینیت و بهپێگای شوێنکهوتن وپهیهندیهوه دهگاته لاشهکهی، جا ئهمهش لهبهرزهخدا روودهات، بهلکو گهورهترو مهزنتره.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

جا کەمی هەقی ئەم بابەتە دەدەیت کەوا بۆت ناشکرا بوو بەوەی کە
پێغه مەبر (ﷺ) رایگە یاندوووە لەسزا و نیعمەتی گۆڕو تەسک بوونەوەی و فراوان
بوونی و بێتە دۆلێک لەدۆڵەکانی ناگر یاخود باغێک لەباغەکانی بەهەشت کە
هاوشتیوەیە و یەک دەگرێتەو لە گەڵ عەقڵ و مەنتیق.

بێگومان ئەمە هەق و راستە و هیچ گومانی تێدانییە، و هەرکە سێک لەمەدا
کێشەو گرتی لەسەر دروستکرد ئەوا خراب تێگەشتنیەتی و کەمی زانیاریەتی
لەسەری، وەک دەلێن:

وكم من عائبٍ قولاً صحيحاً *** وآفته من آلفهم السقيم!

(حیکمەت کردنی رۆژی دوايي فەرمانیکی شاراووہیە)

فەرمانی چوارەم: لە راستیدا خودای گەورەو میهرەبان فەرمانی رۆژی دوايي و
ئەوێ پەيوەندی بەوێ هەبە کردوویەتیە کارێکی پەنھان و شاراووہ، و
قەدەغە کردنی و شاردنەوہ لەهەست پێکردن و پێزانینی پێ سپێردراوان لەو
ژیانەدا، ئەمەش لەتەواوی حیکمەتی ئەو زاتە، بۆئەوێ ئیمانداران شتی غەیب
و شاراووہ لەشتەکانی دیکە جیا بکەنەوہ، جا یەکەم جاریش فریشتە لەلای ئەو کەسە
دادەنیشی کە خەریکە دەمریت، و هەندێک جاریش دەیانبینن، ولەلای ئەو گەفت و
گۆ لەگەڵ یەکتەر دەکەن، و کفن و ئاوریشمیان پێتە یان لەبەرەشتدایە یاخود
لەدۆزەخدا، و باوێر لەسەر پارانەوہو دوعای نامادەبووان دەکەن بەخێرو چاکە
یاخود بەشەر و خرابە.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بېنگومان سهلام ده کهن له سهر نهو که سهی خه ریکه گیان له ده ست ده دات، جار ټک به وشه وه لامی نه وان ده داته وه، وه جار ټک یش به هیما و ئیشاره ت وه جار ټک یش به دل به جزی ټک ناتوان یت نه قسه بکات و نه بچو لیت.

له راستیدا له هه ندیک نه خو شی سهره مرگ بیسترا وه و ده لیت: به خیری ن و خو شه اتن بو نهو رو خسارانه، و له هه ندیک نه خو شیش بیسترا وه که ده لیت: کهوا گو یان لی بو وه که ده یوت سه لامی خوات لی بیت نا لی ره دانیشه، و سه لامی خواش له تو بیت، نالیره داده نی شم.

سلمه ی کوری عبدالملک وتی: کاتیک عومه ری کوری عبدالعزیز خه ریکی گیانه لا بر ئیمه له گومه زه که ی لای دانیشتبو وین به په نجه هیما ی بو ئیمه کرد که بچینه ده ره وه ئیمه ش چو وینه ده ره وه له ده ره وه ی گومه زه که دانیشتن، ته نها خزمه تکاره که ی لای مایه وه، جا گو یمان لی بو نه م نایه ته ی خو ینده وه: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (القصص: ۸۳).

واته (جا باخه لکی دینیابن که نهو مائی قیامه ته وه نهو به هه شتی به رینه مان ناماده کردو وه بو نهو که سانه ی که نه لووت به رزیو گه وره یان ده ویت له زه ویدا نه فه سادو گونا هو خراپه، سهره نجام و سهر فرا زیش هه ر بو پار ټز کاران و خواناسه کانه). عومه ر وتی: ئیوه نه ثاده میزادن و نه جنزه که، پاشان خزمه تکاره که هاته ده ره وه، هیما ی بو ئیمه کرد کهوا بچینه ژووره وه، کاتیک چو وینه ژووره وه نهو گیانی ده رچوبو.

فضاله ی کوری دینار وتی: له لای محمد کوری واسع ناماده بووم خه ریک بوو گیانی ده ره چوو: جا هه لیکردو وتی: به خیره اتن و سه لام له فریشته ی خودام بیت، ولاحول

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ولا قوة الا بالله، بۆنئىكى زۆر خوش دهكەم ھەرگىز بۆنى واخۆشم نەكردووه، پاشان چاوى كردهوه، گيانى دەرچوو^(١٤٦).

ئوونەو باسكردن لەم بابەتانەدا زۆرن و لەژمارە نايەن..

راگەيەندراوه و بۆمانىش روونكراوئەو نەمەش ھەموو فەرموودەى خوداى گەرەو مەيەرەبانە كە دەفەرموئەيت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (الواقعة: ٨٣-٨٥).

واتە: (باشە ئىو ە بۆ بىرناكەنەو رۆژىك دىت كە رۆحتان دەگاتە گەرووتان، ئىوەش بەدەورى ئەوكەسەدا بۆ دەسلەتەن تەماشە دەكەن و سەرنج دەدەن، لەكاتىكدا كەئىمە لەئىو نزیكترین لى، بەلام ئىو نامانىن).

واتە: فرىشتەو پىغەمبەرەغان لى نزیكترە.. بەلام ئىو نایانىن، جا ئەمەش يەكەم كارو فەرمانە كەشتىكى ديارو ناشكرانىيە بۆئىمە، و ئەمەش لەو ژيانەدايە.

پاشان فرىشتە دەست بە رۆحەكەدا دەهئىت و رۆحەكە دەكىشيت و قەشى لەگەلدا دەكات، بەلام نامادەبووان نەدەيىن و نە گۆشيان لى، پاشان دەروات، جا نوورىك وەك تىشكى خۆر لى دەردەچىت و بۆنىك خۆشتر لەبۆنى مىسك، كەچى نامادەبووان نايىن و بۆنىشى ناكەن.

پاشان فرىشتەكان بەرو ناسمان بەرز دەبنەو، كەچى نامادەبووان نايانىن. پاشان رۆحەكە دىت و سەيرى لاشەكە دەدات كاتىك دەيشۆن و كەنى دەكەن و ھەلى دەگرن، و دەلەيت: پەلە بكەن، ياخود دەلەيت ئىو بۆ كۆيم دەبەن، بەلام خەلكەكە گۆيى لەمە نيە، جا كاتىك لەناو گۆرەكەى دادەنریت و خۆلى بەسەردا دەكەن، خۆل بەسەر داكردنەكە رىگا لە فرىشتەكان ناگریت لەگەشتن بۆلاى، بەلكو كاتىك بەردەكەى بۆ دادەنن و نامادەبوونى ئەم ھەموو جەستە زۆرە رىگا لەبىرى

(١٤٦) شرح الصمد: ١٢٠.

رۆحه کان ناگریت بۆچوونه ناوی، به لکو جنۆکهش ناتوانیت قه دهغه ی بکات، به لکو خودای گه وره ئه م هه موو خوڵ و به ردانه ی بۆ فریشته کان گۆپی و وه ک هیلانه ی بالنده یه ک له ناسماندا و فراوانبوونی گۆپ و به تایبه تیش فراوانبوونی گۆپ بۆ رۆحه که و لاشه ش به دوایدا دیت، جا لاشه که له گۆپیکدا ده بیت که له بالیک ته سکرته، بیگومان تا چا و برده کات بۆی فراوان ده بیت و به دوا ی رۆحه که ده که ویت، به لام گوشینی گۆپ هه تاکو هه ندی له نه ندامانی مردوو که تیک ده شکینیت له کاتیکدا نه هه ست و نه عه قل و نه سروشت ناتوانیت به ربه رچی بداته وه.

(ناگری دنیا له ناگری رۆژی دوا یی جیاوازه)

فه رمانی پێنجه م: له راستیدا ئه و ناگری که و له ناو گۆپدا هه به وه کو ئه و ناگری دنیا و ره نگ سه وزیه ی نییه که و له دنیا ده بینیت، به لکو ئه مه له ناگری رۆژی دوا ییه و تووندترو به هیزتره له ناگری دنیا، به لام خه لکی سه ردونیا هه ستی پیناکات، جا خودای پاک و بیگه رد لیبی ده پاریزیت له و خوڵ و به رده ی که و له سه ریه تی و له ژیریه تی تاکو وای لیتیت گه رمتر بیت له بشکوکانی دنیا.

ئه گه ر یه کیک له خه لکی سه رزه وی ده ستی له و خوڵ و به رده یدا که له ناو گۆپه که دایه هه ستی پیناکات، به لکو له مه ش سه یرتر کاتیک دووبیاو له ته نیشته یه که وه ده نیژرین، نه مه یان گۆپه که ی دۆلێکه له دۆله کانی ناگر که چی گه رماییه که ی ناگاته دراوسێکه ی، و شه ویت گۆپه که ی باخیک بیت له باخه کانی به هه شت رۆحه که ی نیعمه ت و خو شیه که ی ناگاته دراوسێکه ی.

توانای خودای گه وره له مه فراوانترو سه یرتریشه، بیگومان خودای میهره بان له نیشانه کانی توانی خو ی به نیتمه ی پێشانداده له و مه نزلگایه دا که له مه زۆر سه رسو په یتره، به لام ئه و دل و ده رووانه ی که پرن و داگیر کراون به درۆ که و

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

به‌زانت و زانیاری گه‌مارۆ نهدراون و نازانن تهنه‌ا نه‌وانه‌ی خودای گه‌وره‌ سه‌ریان ده‌خات و راگیراویان ده‌کات.

جا بۆ کافر له‌ناو گۆڤدا دوو ته‌خته راده‌خریت له‌ناگر ئینجا گۆڤه‌که‌ی له‌سه‌ری ده‌سووتی و سوور ده‌بیته‌وه هه‌روه‌ک ته‌نوور هه‌لده‌گیرسیٓت و سوور ده‌بیته‌وه، نه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ریٓت نه‌وا له‌ناگر رزگاری ده‌کات، بۆیه نه‌گه‌ر به‌نده‌کان نه‌مه‌یان بۆ ده‌رکه‌وت هه‌م‌و‌ی ده‌گه‌رٓته‌وه بۆ وشه‌ی ته‌کل‌یف کردن و باوه‌ر‌ه‌یت‌نان به‌غه‌یب و شته‌ شاراووه‌کان.

هه‌روه‌ک له‌هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتوه‌ پی‌غه‌مه‌بر (ﷺ) له‌باره‌ی نه‌وه‌که‌سانه‌ی خه‌لکی ده‌نیۆن ده‌فه‌رمووت: (لولا ان لاتدفنوا لدعوت الله ان یسمعکم من عذاب القبر ما أسمع) (١٤٧).

واته: (نه‌گه‌ر له‌ترسی نه‌وه‌ نه‌بیٓت له‌مه‌ودوا نه‌وێرن مردو بنیۆن، نه‌وا داوام له‌خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌کرد نه‌و سزای ناوگۆڤه‌که‌ی ئیستا من گویم لیسه‌تی ئیوه‌ش گویتان لی‌ بوايه).

کاتیٓک نه‌و حیکه‌مه‌ته‌ شاراوو به‌و ته‌نه‌ا گیانه‌به‌ران هه‌ستی پی‌ده‌که‌ن، پی‌غه‌مه‌بر (ﷺ) گویتی له‌مه‌بووه‌و هه‌ستی پیکردوه‌و، هه‌روه‌ک نه‌سه‌به‌که‌ی پی‌غه‌مه‌بر (ﷺ) درکی پیکردو سه‌مه‌یه‌وه‌ جا کاتیٓک به‌لای گۆڤه‌که‌دا تیپه‌ری هه‌ستی کرد یه‌کیٓک له‌ناو گۆڤه‌که‌یدا سزا ده‌دریت.

ده‌لیٓت أبو عبدالله کوری الرزیز الحرائی بۆمنی گۆڤایه‌وه‌ وتی: له‌پاش عه‌سریٓک له‌ماله‌که‌ی چوو ده‌روه‌ بۆناو بیستان که‌مالی له‌نامه‌د بو، وتی: له‌وکاته‌ی پی‌ش نه‌وه‌ی رۆژ هه‌لیٓت چوومه‌ ناوه‌راستی گۆرستانیک، یه‌کیٓک له‌گۆڤه‌کان پشکزیه‌ک ناگر بو وه‌ک پارچه‌ شووشه‌ ده‌بریسکایه‌وه‌، مردوه‌که‌ش له‌ناوه‌راستیدا بو، ئینجا ده‌ستم به‌چاوه‌کانم داهیتنا وتم: نایا من خه‌وتووم یاخود به‌ناگام؟ پاشان چوومه‌

(١٤) مسلم: (٢٨٦٧) و مسند احمد: ١٠٢/٣.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

مالهوه سهرسام ببسوم، خواردنیسان بۆهینام نه متوانی بیخۆم، پاشان چوومه ناوشار، پرسیارم له خاوهنی نهو گۆره کرد بۆم ده رکهوت که نهو باج و سه رانهی دهیهکی خه لک ده سه ند و هه رنهو رۆژهش وه فاتی کردبو^(١٤٨).

جا دیتنی نه و ناگره له ناوگۆردا وه ک دیتنی فریشته و جنۆکه کانه که هه ندی جار روود ه دات بۆ نه و که سه ی خودای گه وره ویستی له سه ربیت پیشانی ده دات.

ابن ابی الدنيا له (کتاب القبور) دا له الشعبی ده گێرێته وه: که وا باسی پیاویک ده کات و بۆ پیغه مبه ر (عليه السلام) قسه ده کات، به به دردا تیپه ریم و پیاویکم بینی له زه وی هاته ده ره وه جا پیاویک به کوته ک لیتی ده دا تا له زه وی ون ده بو، پاشان ده هاته ده ره وه و نه م کارهی دووباره ده کرد وه، جا پیغه مبه ر (عليه السلام) فه رموی: (ذلك أبر جهل بن هشام يُعذب الى يوم القيامة)^(١٤٩).

واته: (نه مه نه بو جه هلی کوپی هیشامه به م جزره سزا ده دریت تا وه کو رۆژی دواپی).

له هه دیستکی حماد کوپی سلمه باسکراوه: له عه مرو کوپی دینار، نه ویش له سالم کوپی عبدالله، نه ویش له باوکیه وه ده لیت: له نیتوان مه که که و مه دینه دا ده رۆیشتم له سه ر پشتی و شتر بووم زه مزه میه کی ناوم پیسو، به لای گۆرستانیکدا تیپه ریم، پیاویکم بینی له ده ره وه ی گۆره کهیدا ناگری لی هه لده گیرسا، و له گه رده نیدا زنجیری ک هه بوو رایده کیشا، وتی: نه ی عبدالله، ناوی به دری، نه ی عبدالله ناوم به دری، سوتند به خوا نازام به ناوی خۆم منی ناساند یاخود وه که نه وه ی خه لکی بانگم ده که ن وتی: جا یه کیکی دیکه هاته ده ره وه، وتی: نه ی عبدالله، ناوی مه دری، پاشان زنجیره که ی راکیشا و گه رانده وه ناو گۆره که ی^(١٥٠).

(١٤٨) شرح الصدر: ٢٤٥.

(١٤٩) شرح الصدر: ٢٢٦.

(١٥٠) شرح الصدر: ٢٢٦.

له حەدیسێکی سفیان باسکراوە: داود کۆری شاپوور بۆمانی گێڕایەوه، ئەویش له
أبی قرعه وتی: بەلای هەندیک ئاودا تێبەرین کەوا لەنیوان ئێمە و بەسرەدا هەبوو،
گویمان لەزەرەهی کەرێک بو، ئینجا پێمان وت: ئەم زەرەیه چی بو؟ وتیان: ئەمە
پیاویکی کەلله رەق بو کاتیک دایکی قسەیی لەگەڵیدا کرد بۆ شتیک پێی دەگوت:
بەرە، جا کاتیک مرد ئەم زەرەیه هەموو شوێک لەگۆژەکەیی دەبیستری.

هەرەها له عەمرو کۆری دینار باسکراوە و دەلێت: پیاویک هەبوو لەخەلکی
مەدینە، خوشکیکی هەبوو له دەرووبەری مەدینە، کاتیک خوشکەکەیی مرد و
بەخاکیان سپارد، کابراکە کە گەڕایەوه شتیک لەبەر چوو لەناو گۆژەکەیی بەجیما،
چوو داوای یارمەتی لەهەیکێک لەبراکانی کرد و وتی: گۆژەکەم بۆ پشکنین، شتیکم
لەناو گۆژەکەیی بەجی هێشتووە، جا بە پیاوێکەیی وت، هەرچۆنیک بێت خوشکەم و
دەبێت گۆژەکەت بۆ هەلبەدەمەوه، کاتیک بینی گۆژەکەیی ناگری لێ هەلدەستیت،
ئینجا گۆژەکەیی پرکردەوه و گەڕایەوه، گەڕایەوه لای دایکی وتی: حالێ خوشکەکەم
چۆن بوو؟ دایکی وتی: پرسباری چی لێ دەکەیی بەهیاک چو؟ وتی: پێم بلێ؟ دایکی
وتی: ئەو نوێژی تاخیر دەکرد نوێژی نەدەکرد تا گومانم دەکرد دنیا رووناک بوو، تەوه،
دەچوو گوتیی بە دەرگای دراوسێکمان دەنوساند و قسە و باسەکانی بۆ خەلکی
دەگێڕایەوه^(٩٦).

إبن أبی الدنيا دەگێڕێتەوه: پیاویک پرسباری له أبا إسحاق کرد لەبارەیی کفن دز
نایا تەوبەیی لێ وەرەدەگیریت؟ وتی: بەلێ، ئەگەر نەتەکەیی باش بێت، جا پیاویک
پێی وت: من گۆژم هەلدەداوه قەومێکم بێنی روویان وەرگێڕابو لەقیبلە، لەلای
الفزاری هیچ شتیک دەست نەکەوت ئینجا ناردی بۆلای الأوزاعی ئەم شتەیی پێی
بلێت، جا الأوزاعی پێی وت: خوا تەوبەکەیی وەرەدەگیریت ئەگەر نەتەکەیی
تەندرووست بێت و لەدڵەوه باوەری هێنابیت، بەلام بە گۆڕەیی وتەکەیی کەوا هەندیک

قەومی یینیوہ روویان وەرگیراوه له قبیله، ئەوانه قەومیەک بوون لەسەر سوننەتی
پێغه مەبر (ﷺ) نە مردوون (۱۶۲).

ابن ابی الدنيا ده‌لٔت: عبدالمؤمن كورې عبدالله كورې عيسا القيسى بؤمنى
گٔتر ايه وه وتى: بهو گۆر هه‌لكنه‌ى ته‌وبه‌ى كرد وه: چ شتٔىكت بينى له‌هه‌مو
سه‌رسوره‌ئتر بو؟

وتى: گۆڭرى پىاۋنىكم ھەلدايەۋە وتى: ھەموو لاشەي بەزمار كوتراپو، ۋە
بزمارىكى گەۋرەش لە كەللەي سەرى دراپو، يەككى دىكەش لەپىتەكانى
وتى: لە گۆڭرەلكنىكى دىكە پىسار كرا: ھۆكارى تەۋبە كىردنت چى بو؟ وتى:
بەگشتى ئەو گۆڭرەي ھەلەم دايدەۋە دەمىنى روۋى لە قىبىلە ۋەرگىرداۋە.

وتى: أبو عبدالله محمد كورې مساب السلامى كيه كيك له باشتړين بهنده كاني
خودايه بؤمنى گيړايه وه: كهوا له راستگزيانېش بو وتى: پياويك هاته بازاړې
ناسنگه ران له به غداد بزماری بچوك و بزماری دووسه رى ده فروشت، جا ناسنگه ركه
كه لى وه رگرت، ناگرى له سر دانا به لام نهرم نه بو تاوه كو به ليدان له بزماره كانيده
به لام بى سوود بو، جا فروشياريه كه به دوايدا گهړا تاوه كو پياوه كدى دؤزيه وه، ئينجا
پيى وت: نهو بزمارانته له كوي بو؟ وتى: دؤزيه وه، كپياره كه وازى لى نه هيتا
تاوه كو پيى وت كهوا گزړيكي كراوه بىنى و ئيسك و پروسكى مردويه كى تيدابو
بهو بزمارانه داكوترايو، وتى: زؤر هه ولما تاوه كو ده ريان بهيتم به لام نه متوانى، جا
به رديكي گه وره هيتا و ئيسكه كانيم شكاند وتى: نهو بزمارانمه له ناوياندا ده هيتا،
پيى وت: شيوه كهى چؤن بو؟ وتى: بزماره كان بچوك و دووسه ر بوون ^(١٤٣).

(١٤٢) شرح الصدر: ٢٢٨.

(١٤٣) شرح الصدور: ٢١٤.

٩٩ ح لِلْإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ابن ابی الدنيا وتی: باوكم بۆی گیترامه وه نهویش له ابی الجریش، نهویش له دایکی وتی: کاتیك أبو جعفر خنده قی کوفه ی هه لکه ند له دهووری مردوه کانی خه لکه که گه نجیکیان بینی شوینه واری گه ستنی له سه ر دهستی دیاربو^(١٥٤).

له سماک کوری حرب باسکراوه، ده لیت: أبو الدردا به نیتو گۆرستانیکدا تپه پری، وتی: له ورو خسارو ده وه وهدا چهند بیده نگیت و له ناوه وهدا خه لکی خراپ و فیل باز هه ن؟

سابت البیانی ده لیت: له کاتیكدا به ناو گۆرستاندا ده پۆیشتم، ده نگیت له دواوهم را هات، نهو ده یوت: نهی سابت، نهو بی ده نگیه ی گۆرستان هه لت نه خه له تینن نایا نازانیت چهن دین گرفتار و خه فته باری تپدایه، جا ناوړم دایه وه که سیکم نه دیت^(١٥٥).

الحسن به گۆرستانیکدا تپه پری وتی: نای نهو هه موو خه لکه لیږه کۆبوونه ته وه و بیده نگن، و چهن دین که س له ناویاندا به ست و خه مبارن!

نیهن أبی الدنيا له هه ندی پشیه کاندایا سکراره و ده لیت: کچیکم مردو شوړمان کرده وه ناو گۆر، منیش چووم خسته کان چاک بکه م، بینیم رووی وه رگه پابو له لای قیبله، به راستی زۆر غه مبار بووم بۆ نه م کاره، جا له خه ودا بینیم، وتی: باوکه گیان کاتیك منت بینی دلگیر بوویت، نهو خه لکانه ی له ده ورووبه ری مندابوون هه موویان روویان وه رگه پاره له قیبله.

وتی: وهک نهوه ی ده ته ویت بلیت نهوانه له سه ر گوناھی گه ووه مردوون.

هه ووه ها عه مرو کوری میمون وتی: گویم له عومه ری کوری عبدالعزیز بو وتی: لای نهو که سه بوم که وه لیدی کوری عبدالمله لیکی شوړده کرده وه ناو گۆر که ی، بینیم نه ژنۆکانی له گه ردنی کۆپۆته وه، ئینجا کۆپه که ی وتی: سویند به خوا ی که عبه باوكم

(١٥٤) شرح الصدر: ٢٣٨.

(١٥٥) شرح الصدر: ٢٨٩.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئِ

ههروا ژباوه، جا وتم: سوتند به خواي كه عبه باوكت زور ترساوه، پاش نه مه عومهر پهنده ناموزگاري لي وهرگرت^(١٥٦).

كاتيك يزید کوری الملهب بووه کاربه دهستی عیراق عومهری کوری عبدالعزيز پیتی وت: نهی یزید له خوا بترسه، من کاتیک وه لیدم شۆپر کرده و ناو گۆره کهی، ههروه که له کفنه کهی خۆی رابکات و ابو.

یه زیدی کوری هارون وتی: هشام کوری حسان گێرایه وه له واصل مولی ابی عینه، نهویش له عمر کوری زهدم، نهویش له عبدالحمید کوری عمود وتی: له لای نیبو عهباس دانیهستبووم، ههندی کهس هاتنه لای وتیان: نیمه به مشتومرو گفتوگو چوینه دهروه و برادرێک له گه لماندا بو تا گه شینه لای (الصفاح) پیاوه که مرد، که له پهلیمان بۆ ناماده کرد پاشان ده چوین گۆرێکمان بۆ هه لکه ندو ناشتمان، کاتیک نهویمان بۆ چۆل کرد بینیمان گۆره کهی پریوه له ماری گه وره، جا گۆرێکی دیکه مان بۆ هه لکه ند، نهویش پریوله ماری گه وره، گۆرێکی دیکه مان بۆ هه لکه ند نهویش ههروا بو.

نیبو عهباس وتی: نه مه دزی له گه ل که له پهل کهانی ده کرد و شتی گران ده کرد، جا گه ران تاوه کو شوینیێک بدۆزنه وه پیاوه کهی لی بشارنه وه، سوتند به و که سهی گیانی منی به دهسته نه گه ر زهوی هه موو هه لکه ن له وه ماره گه ورا نهی تیدا ده دۆزرایه وه، نیجا چوین له شوینیێک شاردمانه وه، جا کاتیک گه راینه وه به و که له پهل لهی لای به جیمابو که له لای نیمه دانرا بو، به خیزانه که یان وت: پیاوه کهت چ کاریکی ده کرد؟ وتی: نه و خواردنی ده فروشت هه موو روژێک هه ندیکي له و خواردنه ده هینایه وه بۆ گزه راندنی مال و مندالی، پاشان هه ندیک خواردنی وه ک و نه و خواردنه له خواردنه کهی ده کرد^(١٥٧).

(١٥٦) شرح الصدور: ٢٣٩.

(١٥٧) شرح الصدور: ٢٣٩.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

نیبن ابی الدنيا وتی: محمد کوری الحسین بۆمنی گێڕایهوه وتی: أبو نيسحاق بۆی گێڕامهوه وتی: داوايان لينکردم مردوویهك ههیه كه بيشۆم، كاتێك جله كانیم لهسه ر دهه و چاوی لابرده ماریكهم بینى خۆی له گهردنى ئالاندبوو، باسى نهستووری ماره كهی دهکرد، وتی: هاتمه دهرهوه وه نه مشروشت، نینجا باسیان کرد كه نه مه جنیوی به سه حابه دهه (١٥٨).

ههروهها نیبن نهبی الدنيا باس دهكات له سعید کوری خالد کوری یزید الانصاری، نهویش له پیاویك كه خهلكی به سه پهیه گۆری هه لده كهنده، وتی: رۆژێك گۆرێكهم هه لكه نه و سه ری خۆی نزیک لهو دانا، له خهومدا دوو ئافرهت هاتنه لام، به کیکیان وتی: نهی عبدالله سویندت ده دهین به خودا نه گهر نهو ئافرهته له دراوسییه قمان لابهیت، له ترسان به ناگا هاتم، بینیم ته رمی ئافرهتێك وا دیت، وتم: گۆره كه له دواوه تانه، من نه وانم رهوانهی نهو گۆره کرد، جا كاتێك شهوداهات دوو ئافرهت هاتنه خهونه كه به کیکیان وتی: خودا پاداشتی خیرت بداته وه كهوا شه ریکی درێژ له سه ر ئیمه لابرده، وتم: نهی بۆ هاوڕێكهت وهك تۆ قسه له گه ل من ناكات؟ وتی: نهو ئافرهته به بی وه سیهت مردووه، هه قی نهو كه سه ش كه به بی وه سیهت ده مریت قسه ناكات تاكو رۆژی دواپی.

جا نهو هه وائ و راگه یان دنانه و زیاد له وهش و زۆر زیاتریش كهوا له كتیبه كدا جیگای نابیه وه به وهی خودای گه وه پێشانی هه ندیک له به نه ده كانی خۆی ده دات له سزای گۆر و نیعمهت و خۆشیه كهی به بینین و سه یر كردن.

به لام خه و بینین نه گه رچی با سمان كردو ژماره یهك ده ره نجامی لی كه و ته وه، و هه ر كه سیك ده یه ویت هه لوه سه یهك بكات له سه ری بابیته كتیبه نیبن نهبی الدنيا (كتاب المنامات) وه كتیبه قیراون (كتاب التبیان) بخوینته وه، وه زۆر كتیبه تریش

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

که باسی له و بابه ته ده کات، و له لای گومرا کاران و زیندیکه کان هیچ شتیک نییه ته نهها درۆ درۆ خستنه وه نه بیته به وهی کهوا له زانسته که یاندا شاره زانین.

(توانایی خودا له سهردا هیفانی روودای سهردسورهین)

فرمانی شه شه م: ینگومان خودای گه و ره و میهره بان له و ژبان و مه نزلگایه دا شتی له وه سه رتر و سه رسامکه رتر درووست ده کات، نه مه جویریه کاتیك دابه زی بۆ سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) خۆی هینا شیوه ی پیاویك، به ناخاوتن قسه ی له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) كرده و نه ویش گویتی لیبو، وه نه و كه سه ی له ته نیشت پیغه مبه ر وه (ﷺ) دانیشتوه گویتی لی نه بوو و نه ی بینیه، ههروه ها هه ندیک له پیغه مبه رانیس هه ندی جار پیغه مبه ر (ﷺ) وه چی بۆ ده هات وه ك دهنگی زهنگ، که چی له ناماده بووان کهس گویتی لی نه ده بو، نه و جنزکانه له نیوان خۆیان و ئیمه دا به دهنگی به رز قسه له گه ل به کتر ده کهن که چی ئیمه گویمان لیان نییه، بیگومان فریشته به قامچی له کافره کان ده ده ن و له گه ر دنیان ده ده ن و هاواریان لی هه لده ستینن، نه و موسلمانانه ی له گه لیاندان نه گویمان له ده نگیا نه وه ده یانینن، خودای پاک و بیگهر د له زۆر شتدا نه وه ی شاده می لی قه دهغه کردوه به وه ی که له سه ر زه ویدا رووده دات، نه و شتهش له نیوانیا ندایه و هه زره تی جویریلیش قورسانی بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) ده خوینده وه وانه ی قورسانی پی ده وتوه که چی ناماده بووان گویمان لی نه ده بو.

نایا چۆن سپله یی بهامبه ر نه م کاره ده کریت که خودای گه و ره ده یزانیته و به توانای خۆی بریاری له سه ر ده دات و هه ندیک روودا و رووده دات له پیش چاری

قەدەغەي دەكات، حىكمەت و بەزەبىي خودايە بۆنەوان، چونكە

ئەوانە تواناي ئەوەيان نىيە بىيىنن و گوئيان لىبىت، وە بەندەش بىنن و بىستنى زۆر
لەوە لاوازترە كە سزاي گۆرى بۆ ئاشكرا بىت و بىيىت.

پاشان ئايا بەندە تواناي ھەيە لەسەر لاپردنى جىسە و خەردەل لەچاو و سىنگى
مردو پاشان بەخىرايى بۆي بگەرپىتتەو، جا چۆن ئەم دەسەلاتەي لى قەدەغە
دەكرىت؟ وە چۆن تواناي لەسەر نىيە ئەوكەسەي تواناي لەسەر ھەمرو شىتكدە ھەيە
و بى سنوورە؟ ئايا كارو ژيانى ناو بەرزەخ پىوانەيە لەگەل ئەوەي لەدونىادا
دەيىنىت ئەمە تەنھا نەزانن و گومرايىسە، و بەدرۆخستەوەي راستگۆترىن
راستگۆكانە و مل نەدان و بەئەستەم دانان بۆ كارو تواناي خوداي گەورەو مېھرەبان و
ئەمەش مەبەست و نىازى نەزان و گومراكانە.

ئەگەر يەككە لەئىمە تواناي ھەبوو گۆر دەبال و سەد بال فراوان بىكات و زىياتر
درىژو پاك و بەرىنى بىكات، و فراوانى بىكات لەسەر خەلگى و ھەر چۆنىكى بويىت
وابىكات، جا چۆن مل نادات بۆ خوداي گەورەو مېھرەبان كەوا ئەم گۆرە ھەرچۆنىكى
بوويىت ئارا فراوانى بىكات، وە قەدەغەي بىكات لەبەرچاوى ئەوەي ئادەمىزاد، جا
ئەوەي ئادەمىزاد بەتەسكى و تەنگى دەيىنىت، كەچى ئەو فراوانترىن شتە و
بۆنخۆشترىن بۆنى لىدەت، و گەلىك رووناك و پىشنگدارە كەچى ئەوان نايىنن.

نەيىنى ئەو مەسەلەيش لەفراوانبىرون و تەسكى و و رووناكى ناوگۆر، ئاو و
ئاگرەكەي، ئەمە لەراستىدا لەرەگەزى رۆژى دوايى نىيە لەو جىھانەدا، خوداي گەورە
بەلكو تەنھا لەوى و لەوى پىتشانى ئەوەي ئادەمى دەدات بەلام ئەمە كارو فەرمانى
رۆژى دوايى نىيە، لەراستىدا كاتىك سەرپۆشەكەي لەسەر لادەبات بۆنەوەي دل و
دەروونى تىيدا سەقامگىر بىت ئىمان بەھىزتر بىت بىتە ھۆكارى بەختەوەر بونيان،
جا ئەگەر پەردەكە لەسەريان لاپردرا ئەوا بىننەكە ئاشكرا دەيىت، جا ئەگەر
مردوويەك لەنىو خەلك دايىت ئەوا دوو فرىشتەكە قەدەغە ناكرىت لەھاتن بۆلايان و

٩١ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پرسیار لیکردنی بیهی نهوهی ناماده بووان ههستی پی بکهن، و مردووه کهش وه لامییان ده داته وه بی نهوهی کهس گوتیان لیبت، و کاتیک لیتی ده دن که سیک نییه له ناماده بووان لیدانه که بیینیت، ههروه که سیک له ته نیشت هاوریکه ی ده خهویت جا له خه وه کهیدا سزا ده دریت و لیتی ده دریت و نازار ده چیژیت، بی نهوهی نه و کهسه ی به ناگایه له ته نیشتی ناگاداری نه مه بیت له کاتیکدا که له خه وه هله دستیت شوینه واری لیدانه که به جهسته یه وه دیاره.

(توانینی گه راندنه وهی روح)

فرمانی هه و ته م: هیچ قه ده غه کراوتیک نییه له وهی رۆحه کان بگه ریتند رینه وه بۆکه سی له سیداره دراو وه نقوومی ئاوبو وه سووتین دراو، که چی ئیمه ش ههستی پیناکه یین چونکه نه م گه راندنه وه ش جوړیک کی دیکه یه له نه زانراوه کان، جا نه م له هۆش خۆ جوونه و بیده نگیه و سه رسامیه زیندوون و رۆحه کانیشییان له گه لیاندایه، که چی ئیمه ههست به ژانیان ناکه یین، و نه گه ر لاشه کانی پارچه پارچه بوو ییت نه و ه هیچ قه ده غه کاریک نییه له سه ر نه و کهسه ی توانای به سه ر هه موو شتیکدا هیه که و له و رۆحه بکات په یوه ندی به هه موو پارچه کانی له ش بکات سه ره پای دووری و نزیک نیوانییان، نه و پارچانه ش ههست به جوړیک له نیشت و نازار ده کهن و ههستیش به خۆشی و شادمانی ده کهن، نه گه ر خودای گه و ره ههست به بی گیانه کان بدات و درک به پارانه وه بکه ن بۆ خودای میهره بان و به ردی گه و ره له ترسی خودای گه و ره له شاخه کان ده که ویتته خواره وه، وه چیا و دارو درهخت و ئاو و رووه که کان کړنوش بۆ خودای گه و ره ده بن و لیتی ده پارینه وه و هه مدو ستایشی ده کهن.

الإح للإبن قيم الجوزية

خودای گموره ده فہر مویت: ﴿إِنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الاسراء: ۴۴).

هواته: (هیچ شتیك نییه له‌م بوونه وهره دا كه ته‌سیب‌حات و ستایش و سرباسی نه‌و زاته
نه‌كات، به‌لام نه‌وه له‌ته‌سیب‌حات و ستایشی نه‌وستانه تی ناگهن).

نه گهر چی ته سبیحاته که تنها به لگه بیت له سر درو و ستکاره که نهیده فرموو: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ واته: به لام نیوه له ته سبیحات و ستایشی نهوشتانه تنناگه.

جا هه موو ناقلمه ندىك تىده گات تىگه يشتنى به لىگه كهى له سه ر
درووستكاره كهيه، خوداى گه وره و ميه ره بان ده فرمويت: ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ
يُسَخَّرْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (ص: ۱۸).

روايت: (بهراستي ئيميش كه ژو كيوه كانمان بو رام هينابو، شهوانيش يادو ته سبيحاتي خوايان ده كردو بتيكه وه ده بانوته وه له ده مهو ئواران و بهر هه مانه كاندا).

وہ بدلگش لہسر درووستکار تابیہت نییہ بہوکاتہدا، ہمرہہا خردای گہورہ
دہفہرمووت: ﴿جِبَالُ أَوَّی مَعَهُ﴾ (سأ: ۱۰).

واته: (نهی کټو هکان ته سیږحات و سروودی ستایشی له گه لډا پلټنه وه).

وَهُوَ خُودَايِ مِيهْرَه بَانِ دَه فَرَمُوَيْتَ: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾
(الحج: ١٨).

واته: (نايا نه تبينيوه و نه تبستوه كه بهرآستي ههركهس و ههركچى ههيه له ناسامهكان و زهويدا كړنوش بؤ خودا دهبن، ههروهها خوړو مانگ و نهستيره و جياكان و درهخت و مالآت و زوړتك له خهلكي).

٩٥ لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

به لگهش له سهر درووستکراویش تاييهت نيبه به زۆرى خه لک، خودای گه وره ده فەرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ (النور: ٤١).

واته: (نایا نه تبینیوه که به راستی هه رچی و هه رکه سی له ناسنامه کان و زهیدا هه یه، ته سبیحات و ستایشی خوا ده کهن، هه روه ها بالنده کانیش له کاتی که دا پۆل پۆل به ناسماندا ده فەرن هه ره موویان ستایش و په رستش و ته سبیحاتی خۆیان زانیوه).
جا نه و په رستش و ته سبیحاته راستیه که هه خودای گه وره ده یزانیته له کاتی که دا نه زانه درۆز نه کان ده یشار نه وه و دانی پیا نانتین.

خودای گه وره رایگه یان دووه هه ندیک له تاشه به رده گه وره کان له شریانی خۆیان لاده چن و له ترسی خودا ده که ونه خواره وه^(١٥٩)، له راستیدا هه وائی داوه که زهوی و ناسنامه کان هه ردوویان بۆی مۆلهت دراوین، واته: گوئیان له قسه که ی نه وه، نه وقسه یان له گه لدا ده کات و گوئیان له قسه که ی نه وه به باشیش وه لامی ده ده نه وه، جا هه ردوویان پیتی ده لێن: ﴿إِنِّي طَوْعاً أَوْ كَرْهاً قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (فصلت: ١١).
واته: (جا به ناسمان و زهوی فەرموو فەرمان به ردارو ملکه چ بن، به خۆشی خۆتان یان به زۆر بتاغه مه ژیر ده سه لاتتی خۆمه؟! هه ردوولا خیرا وتیان ملکه چی تۆین و چۆن ده فەرموویت واده که یین).

له راستیدا سه حابه کان گوئیان له ته سبیحاتی نه و خوارد نه بو که ده یاغوارده^(١٦٠)، وه گوئیان له ناله و نرکه ی قه دی نه و داره وشکه بوو، که له مزگه وته کهه دابوو^(١٦١)، جا نه گه ر نه و جهسته یه هه ست و شعوری هه بیته، نه و نه و جهسته یه که ژیان و رۆحی تیدایه له مه له پیشتره، وه خودای پاک و بیگه رد له و مه نزلگایه دا پیشانی

^(١٥٩) سمیری نایهتی (٧٤) بکه له سوورهتی (البقره).

^(١٦٠) مسند احمد: ٤٦٠/١.

^(١٦١) سنن الترمذی: (٥٠٥).

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به‌نده‌کانی خزی داوه به‌گه‌راندنه‌وه‌ی ژیانیکی ته‌واو بۆ لاشه‌یه‌ک که‌وا رۆحه‌که‌ی لیتی جیابووته‌وه و قسه‌شی کردووه و رۆیشتوووه و خواردنیشی خواردوووه و هاوسه‌رگیریشی کردووه و مندالیشی په‌یا کردووه ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ (البقرة: ۲۴۳).

واته: (ئایا نه‌تبیستوووه و نه‌تروانیوه‌ته نه‌وانه‌ی له‌ترسی مردن له‌مال و شویتنه‌واریان ده‌رچوون، له‌کاتی‌کدا که هه‌زاره‌ها که‌سیش بسوون، ترسان له به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی دوژمن، خواش فهرمووی پێیان بمرن! دوا‌ی نه‌وه‌ی مردن پاشان زیندووی کردنه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِثَّةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (البقرة: ۲۵۹).

واته: (یاخود وه‌ک نه‌وه‌که‌سه‌ی تێپه‌ری به‌لای شارۆچکه‌یه‌کدا که‌هه‌موو خانوه‌کانی به‌سه‌ر سه‌قفه‌کانیدا ته‌پی بوون، له‌به‌ر خۆیه‌وه و تێ ناخۆ خوای گه‌وره چۆن خه‌لکی ئهم شارۆچکه‌یه له‌دوا‌ی مردنیان زیندوو ده‌کاته‌وه؟! نه‌وه‌که‌سه‌ه‌ عوزه‌یر پێغه‌مبه‌ر بوو ، یه‌که‌سه‌ر خوای گه‌وره سه‌د ساڵ مراندی و پاشان زیندووی کردووه و پێی فهرموو چهند مایته‌وه؟ عوزه‌یر وتی رۆژتیک یان که‌متر له‌رۆژتیک ماومه‌ته‌وه).

هه‌روه‌ک کوژراوانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، یان نه‌وانه‌ی وتیان به‌موسی: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾ (البقرة: ۵۵).

واته: (نه‌ی موسا هه‌رگیز باوه‌رێ پێ ناھێتێن تاوه‌کو به‌ناشکرا و به‌چاوی خۆمان خوا نه‌بینین).

جا خوا نه‌وانی مراند و پاش مردنیان زیندووی کردنه‌وه، هه‌روه‌ک (أصحاب الکهف) و چیرۆکی ئیبراهیم و چوار بالنده‌که، که خودای گه‌وره ژیانیکی ته‌واوی گه‌پاندوه بۆته‌وه جه‌ستانه پاش نه‌وه‌ی به‌مردن سارد بوونه‌وه، جا چۆن رێگری ده‌کریت له‌و توانا له‌بن نه‌هاتوو‌ه‌ی که‌وا ژیان پاش مردنی بگه‌رپێتته‌وه، وه‌ ئایا مل نه‌دان و

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نينكار يکردنی نهوانه تهنها به درۆ خستنه وه و ياخيبيون و سپله يي نيه؟
سهركه وتنيش له لايهن خوا وهيه.

(له راستيدا سزاي گۆر ناو نيشانيكه بۆ سزاي بهرزه خ)

فرمانی هه شتەم: ده كريت بزانييت كهوا سزاي گۆر و خۆشيه كه ي ناويكه بۆ سزاي
بهرزه خ و خۆشيه كه ي، نه وه ي كه له نتيوان دونيا و رۆژي دوايدايه، خوداي گه وه ره
ده فرموي: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ١٠٠).
واته: (به لكو ده بيت له ژياني بهرزه خدا له نتيوان مردن و زيندوبونه وه دا تا كاتي ك
زيندو ده كرينه وه چا وه پري بيت).

ئەم بهرزه خهش خا وه نه كه ي شانازي پتوه ده كات له سه ر ژياني دونيا و رۆژي دواي ي،
وه نا و نرا وه به سزاي گۆر و نيعمه ته كه ي يان نه وه تا باخي كه له باخه كاني به هه شت
يا خود دۆلي كه له دۆله كاني نا گر به هۆي زۆرينه ي برونه وه ره، جا كه سي هه لئاسرا و
يا خود سووتينرا و و تقوم بو له نا و دا و نه وانه ي درنده و بالنده خا و رد و ويانه هه مو و
نه وانه كرده وه كانييان پشكي سزاي گۆر يا خود نيعمه ته كه ي به رده كه وي ت
له بهرزه خدا.

هه نديك له پيشينه كان وا گو مان ده بن نه گه ر يه كي ك لاشه كه ي بسووتي به نا گر و
بيته خۆله ميش و تۆزه كه ي بكري ته نا و ده ر يا و به هه وادا بلا و بي ته وه نه و رزگاري
ده بيت له سزاي گۆر دا، به لām خوداي گه وه ره فرمان به ده ر يا كان ده كات نه وه ي
تيا به تي كۆي بكاته وه، وه فرمان به وشكاني ده كات نه وه ي تيا به تي كۆي بكاته وه،
پاشان ده فرموي ت: هه لسه وه نه وه ي جي گير كرا وه له نتيوان ده سه كاني به زه يي
خوداي ميه ره بان، جا پرسيا ري لي ده كريت: چيت به كۆلتا دا دا وه له وه ي كرده و ته؟

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ده لیت: نهی خودایه تۆ له هه موو کهس زاناتری ته نه ترسان و ملکه چی له تۆ، ره همه تی خوا دووره په ریز نابیت له وهی ره هه مان پیبکات، له وکاته دا سزای گۆر و نیعه ته که ی به سه ر ناچیت بۆ ته و بهش و پارچانه ی که له و حالته دا وای لیته اتوه هه تا کو نه گه ر مردووه که به سه ری دره خته کانه وه هه لۆاسرا بیت له بهر بای شه مال نه وای لاشه ی پشکی ده که ویت له سزاو نازاری بهرزه خ، و نه گه رچی پیاوی چاکه کار بخریته ناو ته نوو ریک له ناگر نه وای لاشه که ی و رۆحه که ی تووشی نیعه ته و خۆشگوزه رانی ده بیت له ژیا نی بهرزه خدا، جا خودای گه وره نه و ناگره ی بۆ مردووه که سارد و سه لامه ت ده کات، بای شه مالیش بۆ نه وهی دیکه ده کاته ناگر و گرکان.

(گه پانه وهی مردو وه زیندو بوونه وهی یه که م)

فه رمانی نۆیه م: له راستیدا مردو ده گه ریته وه و جاری یه که مهش زیندو ده که ریته وه، جا بۆیه خودای میهره بان بۆنه وهی شاده میزاد دوو گه پانه وه و دوو زیندو بوونه وهی دانا وه له هه ر دوو کیاندا به کارو کرده وه خراپه کان سزا ده درین و به کارو کرده وه باشه کانیش پاداشت ده کرین.

زیندو بوونه وهی یه که م: جیا بوونه وهی رۆح له لاشه و چاره نووسی بۆ رۆژی لپی پچینه وهی یه که م.

زیندو بوونه وهی دوو م: نه و رۆژه یه خودای گه وره رۆحه کان بۆ لاشه کانیا ن ده گه ریتیته وه له گۆره که شیدا زیندووی ده کاته وه بۆیه هه شت یا خود بۆ ناگر، نه مهش حه شر و کۆکردنه وهی یه که م، وه نه مهش له حه دیسیکی سه حیددا هاتوه: (وتۆمن

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

بالبعث الآخرة^(١٦٢). واته: (لهراستیدا ده بیټ باوهرت هه بیټ به زیندو بوونه وه یه کی دیکه).

جا زیندو بوونه وه یه کهم نهوا کهس ټینکاری ناکات، و زۆریه ی خه لکی ټینکاری پاداشتی نیعمت و سزا ټییدا ده کهن، بیگومان خودای گه وره باسی نهو دوو قیامه ته ی کردوه، نهوانیش قیامه ته ی بچووک و قیامه ته ی گه ورن له سووره ته ی (المؤمنون) و سووره ته ی (الواقعة) وه سووره ته ی (القیامة) و سووره ته ی (المطففين) و سوورته ی (الفجر) وه هه ندیک سووره ته ی دیکه ش، بیگومان نه مه ش ویستی خودای گه وره میهره بانه به دادپهروه ری و حیکمه ته که ی کهوا دوو روژی پاداشت داناره پاداشتی چاکه کاران و پاداشتی خراپه کاران، به لام پاداشتی کوټایی نه مه ده بیټه زیندو بوونه وه ی دووهم له روژی کوټایی و جیهانی دووهم وه که خودای گه وره ده فهرمووټ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (آل عمران: ١٨٥). واته: (هه موو کهس ده بیټ به ریت و مردن بچیوټ، ته نهها له روژی قیامه تدا کری و پاداشتان به ته واوی پی ده ریت).

لهراستیدا دادپه ریه کی ویست و گونجاوه و ناوه جوانه کانیشی واجب کراوه و پیروزیه که شی تهواوه و خوشی و خوشگوزهرانی و نیعمه ته که ی بو نهو لاشه و روخانه یه که هاوکارو پشتگیری نهو ناینه ن، وه سزاو نازاری نهو لاشه و روخانه یه که دژایه ته ی نهو ناینه ده کهن، بیگومان لاشه و روحه که ی نیعمت و خوشی ده چیوټن بو نهو که سانه ی گوی رایه لټن و بژی گونجاوه و لاشه و روحي نهو که سانه ی کافرن له نیش و نازاردان به وه ی شایه نیه ته ی.

پیغه مبه ر (عليه السلام) ده فهرمووټ: (فیفتح له باب الی الجنة، فیأتیه من روحها ونعیمها) واته: (له گۆزه که یدا ددرگایه کی له به هه شت بو ده کریته وه، جا له ویوه نیعمت و خوشی بو روحه که ی ده یت).

(١٦٢) مـ: (٩).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

دەربارەى كافرىشدا دەفەرمووت: (فیفتح له باب الى النار، فیأتیه من حرها وسمومها) واتە: (لە گۆزە کەیدا دەرگایەکی لەناگر بۆ دەکرێتەوه، جا لەوێرە گەرمی و گرەمى بۆدیت).

بێگومان زانراوه کەوا لاشەش لەو دەرگایەدا پشکی خۆی وەر دەگریت هەروەک رۆح پشکی خۆی وەر دەگریت، جا لەو دەرگایەدا قیامەتی بۆ دیتە ژوورەوه و شوێنی خۆی دەبینیت.

نەمەش و تەهی پرسیارکاریکە: حیکمەتی سزای گۆر لە قورئاندا باس نەکراوه لە گەڵ ئەوێ پێویستی زۆر هەیە بۆ ئەوێ بیزانیت و باوەڕی پێ بهیئیت بۆ ئەوێ ئی ئاگادار بکرییتەوه و ئی بترسیت؟

جا وەلامیش لە دوو روووەیە: بە کورتی و بە گشتی وە بە درێژی و بە فراوانی.

ئەوێ بە کورتیە ئەوێە خوای گەورە و میهرەبان دوو وەحی بۆ سەر پیغەمبەرەکی دابەزاندوو و لەسەر بەندەى خۆی واجبی کردوو و باوەڕی پێیان بهیئیت و کاریان پێ بکات، وە ئەوانیش قورئان و حیکمەتە خوای گەورە دەفەرمووت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (النساء: ۱۱۳).

واتە: (خوای گەورەش قورئان و دانایی بۆ دابەزاندوو و فێری ئەو شتانەى کردوو ویت کە جاران نەتەزانی).

هەروەها دەفەرمووت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (الجمعة: ۲) واتە: (هەر ئەو زاتەى لە ناو خەڵکیکی نەخوێندەواردا پیغەمبەرێکی لە خۆیان رەوانە کردوو و نایەتەکانی

۹۱ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

قورئانه که ی ثهویان به سهردا ده خوئیتیه وه و دل و دهروون و روالهت و ناشکرا و نادیاریان پوخته ده کات، فیزی قورئان و دانایی و شهریه تیان ده کات).

وه ههروه ها ده فهرمویت ﴿وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ (الأحزاب: ۳۴) واته: (ههرجی له ماله کانتاندا ده خوئندریته وه له قورئان و فهرمووده یادی بگرن و فهراموژی مه کن و یاسی بکن بۆ خه لکی).

کتیبیش بریتیه له قورئان، حکمت و دانایش بریتیه له سوننهت، نه مهش به هاوده نگه پیشینه کان، نه وهش پیغه مبهه (ﷺ) له باره ی خودای گهوره هه والی پیداه نه مه له پیوستیه کانی دانپیانان و باوه پیتکردنیه تی، کهوا خودای میهره بان له سهر زمانی پیغه مبهه که ی رایگه یاندوه، نه مهش بنچینه و بناغه یه کی یه کده نگیه له نیوان موسلمانان کهس ئینکاری ناکات ته نها نه وانیه له ئیسلام دا نین، وه پیغه مبهه (ﷺ) فهرموویه تی: (إني أوتيت الكتاب ومثلته معه) (۱۶۳).

واته: (بیگومان من قورئانم بۆ هاتوه و هاوئیه که شی له گه لدايه).

به لام وه لامی به دریزی و فراوانی نهوا نیعمه تی به رزه خ و سزاکه ی له قورئاندا باسکراوه به ی دیارکردنی ناوه که، جا له وانه خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الأنعام: ۹۳).

واته: (خۆ نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له ئیش و سازاری سهره مه رگدا (گیرییان خواردوه)، فریشته کانیش دهستیان لی ده که نه وه و لییان ده دن و (پیشان ده ئین): نا ده ی گیانتان بدن به دهسته وه، ده ی رۆحان ده رکن، نه مپۆ له تۆله ی (خوانه ناسیاندان) سزا و نه شکه نه ی ریسوایی و شهرمه زاری ده درین، چونکه

(۱۶۳) سنن نبی داود (۴۶۰۴)، ومسند احمد: ۱۳۱/۴

٩٩ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

شتی ناحه قتان به دهم خراوه هه لده به ست و خوتان به گه وره ده زانی له به رام به ر
 نایه ت و فرمانه کانی خوادا و لوت به رزیتان نهیده هیشت باوه پری پی بهینن).
 نه مهش وتهی نه مانه له کاتی مردندا، بیگومان فریشته کان رایانگه یاندوه و
 راستگون لهو کاته دا نهوان سزایه کی به نازارییان ده دن نه گهرچی دواش بکه ون له
 داپرانی دنیادا و راستیشه که به وان ده لئین: نه مپۆ تۆله ی سزاکه وهرده گرن.

لهو باره وه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّا مَكْرُوا وَحَاقَ بِآلِ
 فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ * النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
 أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (غافر: ٤٥-٤٦)

واته: (جا خوای گه وره نهو نیمانداره ژیره ی پاراست له پیلانی خراپ و درپندانه یان،
 دار و دهسته ی فیرعه ونیش زۆر سه ختیان تووش بوو، ناگری دۆزه خه، به یانیان و
 ئیواران نیشانیان ده دریت، یاخود پیاندا ده چزیتیت، له (جیهانی به رزه خدا) روژی
 قیامه ییش فرمان ده دریت، ناده ی تاqm و دهسته ی فیرعه ون بجه نه ناو نیش و
 نازاری زۆر ناخۆشه وه).

جا لیڤه دا به راشکاو ی باسی سزای هه ردوو جیهان ده کات که جگه له زاتی نهو
 نه بیت هیچ که سیک به رگه و توانای نهو کاره ی نییه.

هه ر له باره ی نهوانه وه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 فِيهِ يُصْعَقُونَ * يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ * وَإِنَّ لِلَّذِينَ
 ظَلَمُوا عَذَاباً دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الطور: ٤٥-٤٧).

واته: (وازیان لی بهیننه هه تا بهو روژه ی ده گهن، که تیایدا تیا ده چن و لال و پال
 ده که ون، نهو روژه ئیتر فیل و ته له که یان به هیچ جوړیک فریایان ناکه ویت و
 سه رکه وتوو سه رفراز نابن، بیگومان بۆ نهو که سانه ی سته میان کردوه سزای
 تریش هیه بیجگه له وه ی که جار جار بۆیان پیتش دیت پیتش تیاچوونی یه کجاری،
 به لام زۆربه یان نه فامن و نازانن).

٩٩ ح لِلإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهمهش لهوانهیه مه بهسته که ی: سزا که یان له دونیادا به کوشتن و شتی لهم بابه ته بیت، وه مه بهست لییان جیهانی بهرزه خه، شه وهش ده رکه وتوه، چونکه زوری می شهوان مردوونه و له دنیا سزا نه دراون، وییان ده لین: شه وهی ناشکرایه کاتیک یه کیک لهوان مرد له بهرزه خدا سزا ده دریت و شه وهی لهوان ماوه ته وه له دونیادا به کوشتن و شتی دیکه سزا ده دریت، جا نهمهش په یانیکه به سزادانیان له دنیا و له بهرزه خدا.

دیسان ده باره ی شهوانه وه ده فرموویت: ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (السجدة: ٢١).

واته: (سویند به خوا نیمه تالا و له دنیا دا ده که یان به گهروییاندا، بیتجگه له سزای ریشه که نکردنیان، بو شه وهی هوش و بیر بکه نه وه بیریک بکه نه وه بگه پینه وه بو لای نیمان).

له باره ی شهوانه ته هندی که بیانوو ده رده برن لهوانه عه بدوللا کوری عه عباس له سر سزادانی ناوگور، پروییانووشییان له باره ی شه شته وه، چونکه شه وه سزادانه له دنیا دا و داویان لی ده کریت له کوفر بگه پینه وه بو لای نیمان، به لام له تیگه یشتن له قورنان و تیگه یشتن لیتی به وردی شهوانه سزای گوریشیان هیه، خودای گه وره رایگه یاندوه که بو شهوان دوو سزا هیه سزای بچوک و سزای گه وره، خودای گه وره هوالی داوه کهوا هندی که سزای بچوکیان ده دریت بو شه وهی بگه پینه وه.

نهمهش هارپیه له گه ل فرمووده ی پیغه مبه ر^{صوابه} (عنه علیه السلام): (فیفتح له طاقة إلى النار فیأتیة من حرها و سمرها). واته: (جا له گوره کهیدا کهوانه یه که یاخود ده رگایه کی له لای ناگر بو ده کریتته وه، جا لهو ده رگایه دا له گر و گهرمای ناگره که ی بو دیت).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نه يفرمويو: (گري و گهرمايه كه ي) بؤ ديت به لكو ده فرمويوت: (له گري و گهرمايه كه) هه واي گهرمي بؤ ديت، جا نه وه ي گه يشتببت به جيهاني به رزه خ و زؤربه شيان ماون، نه وانه شي دوزمنايه تي خوا ده كهن له دونيادا هه نديك سزادراون، زؤربه شيان له وان ماون و سزاي گه وره تر چاوه رتيانه.

هه له باره ي نه مانه: خوداي گه وره و ميه ره بان ده فرمويوت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ * فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ * تُرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ * فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ * وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ * إِنْ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ * فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (الواقعة: ٨٣-٩٦).

واته: (باشه ئيه وه بؤ بيرناكه نه وه، رؤؤتيك ديت كه رؤحتان ده گاته گه روتان ئيه وه به ده وري نه وه كه سه دا بي ده سه لاتان ته ماشه ده كهن و سه رنج ده ده ن له كاتيكدان له ئيمه له ئيه نزيكترين ليتي به لام ئيه نامانبين خؤ نه گهر ئيه زيندوو ناكريته وه و پادداشت نادريته وه، نه و رؤحتان ده گتريايه وه نه گهر راست ده كهن و ده سه لاتان هه يه جا نه گهر نه وه كه سه ي كه له سه ره مهرگدايه نزيكيان و خؤشه ويستاني ئيمه بيت نه وه نيتر خؤش و كامه راني و ناسووده يي به هه شتي پر له ناز و نيعمه ت چاوه رتيه تي خؤ نه گهر له ده سته ي راستانيش بيت نه وه له لايه ن ده سته ي راستانه وه سلاوت پيشكه ش ده كريت به لام نه گهر له ده سته ي نه وانه بيت كه گومران و پروايان به به رنامه ي خوانيه به ناوي كولا و پيشوازي ده كريت ده گه يه نريته دؤزه خ به راستي نه وه ي كه باسما ن كرد حقيقيه ت و راسته قينه يه و دوور له گومانه كه واته ستايش و سوپاسگوزاري په روره دگاري گه وره بكه).

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نا لیره دا باسی حوکم و یاساکانی رۆح ده کات له کاتی مردندا، هەر له یه کهم سوڤه تدا باسی حوکمه کانی رۆژی گهړانه وه گه وره ده کات، که رۆژی دوا ییه، نه مه بۆیه باسکرا بۆ پیشکه وتنی مه به ست و نیازه که یه بۆ پاراستن و ناگادار کردنه وه چونکه نه مه له هه موویان گرنگتره باسی لێوه بکریت، وه له کاتی مردندا بۆیان کردوه به سی به ش، هه ووه له رۆژی دوا ییدا بۆیان کردوه به سی به ش.

هه ووه ها له باره ی نه وانه وه خوا ی گه وره فەر موو یه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰)

واته: (ئه ی خاوه نی دڵ و ده ورونی پر له تارامی، بگهړێوه بۆ لای په وره دگارت که تۆ له و رازیت و نه ویش له تۆ رازی نییه، وه بچۆره ریزی بنده چاکه نازدار و به رێزه کانه وه، بچۆره به هه شته خۆشه رازا وه که مه وه).

له راستیدا پیشینه کان رایان جیا وازه که ی نه مه یان پی ده و تریت، به شیک ده لێن: له کاتی مردندا پێیان ده و تریت، وته که ش ناشکرایه له گه ل نه مانه یه، جا نه مانه ش وته یه که به دڵ و ده ورون ده و تریت له و کاته ی رۆح له لاشه ی جیا کرا وه ته وه، لێ سی هاتۆته ده ووه، وه نه و فەر موو ده یه ی خوا ی گه وره: ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ (الفجر: ۲۹)

هاو شیوه ی نه و فەر موو ده ی پیغه مبه ر (ﷺ): (اللهم الرفیق الاعلی) (۱۶).

نه گه ر تۆ ده ته ویت بیر له روو دا وه کانی سزا نیعه تی ناو گۆر بکه یته وه و لێ سی ورد ببیته وه نه و بگهړێوه بۆ قورئان به درێژی و به پوختی باسی ده کات وه خوا ی گه وره ش ها وکارو یاری ده ده ره.

(۱۶) مسلم: (۲۴۴۴)، وته ی: الرفیق الاعلی، به مانای به عه شت، یاخو ده پیغه مبه ران دین.

ئەمەش وتەي پرسیارکاریکە : ئەو ھۆکارانە چىن کەوا خواوەنى گۆرەکان پىي سزا دەدرين؟

وەلامەکش لە دوو روووەیە: بە کورتی و بە پوختی وە بە درێژی و بە فراوانی.

ئەوێ بە کورتییە ئەوانە سزا دەدەین لەسەر ئەو تاوانانە بە نەزانی بەرامبەر خودای گەورە کردوویانە، و سەرپێچی فرمانەکانی خوا دەکەن، جا خودای گەورە رۆحیک سزا ئادات کەوا دەیناسیت و خۆشی دەویت و فرمانەکەى جیبەجى کردووە و دوورکەوتۆتەرە لەوێ خودای گەورە نەهێ لى کردووە، ھەروەھا لاشەیش ھەرگیز سزا نادریت، کەوا یە سزای گۆر و سزای دوا رۆژ نیشانەى توپەبوونی و رق ھەلسانی خۆی لەسەر بەندەى خۆی، جا ھەرکەسێ خۆدا لى توپە بیت و رقى لى ھەلسانی خوا لەسەر لە بەرزەخدا دەدریت، جا تاوانەکەى کەم بیت یاخود زۆر بیت، باوەرپێکراوە بیت یاخود درۆزن بیت.

بەلام وەلامى درێژی و بە فراوانی: لە کاتیکدا پیغەمبەر ﷺ ھەوالى دا لەبارەى ئەو دوو پیاوێ کەیینى لە گۆرەکانیان سزا دەدریت، یە کینکیان لەناو خەلکیدە دوو زمانى دەکرد، ئەوێ دیکەیان خۆی لە پاك راگرتنى مێز نەدەپاراست، کە ئەمەش وازھێنانە لە پاکراگرتن کە واجییکە، ئەمەش ھۆکاری ئەو کارەى بوو بە زمانى خۆی دووژمندیاری و دژایەتى لە ناو خەلک بڵاو دەکاتەو ئەگەرچى پیاویکی راستگۆش بووبیت.

لەوێدا ئاگادارکردنەوێە کە لەسەر ئەو رووداوەى کە لەنیوانیان دا بە درۆ و بوختان شایەدى بە ناھەق دژایەتى و کاری ناپەرەوا بڵاودەکاتەو کە گەورەترین سزای لەسەرە. ھەروەھا خۆ نەپاراستن لە مێزکردن ئاگادارکردنەوێە کە لەسەر

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

نه بجامنه دانی نووژ کردن چونکه خو نه پاراستن و خو پاک راگرتن له میز کردن هندیك مهرج و واجبات لاده بات و ناهیلئت.

نهمهش توندترین سزای له سهره، و له هه دیسیکی شوعبه دا، یه کیک له سزا دراوڼ کهوا گوشتی خه لکی ده خوارد نهمهش بوختان کردنه و ههروه ها نه میمی و دووزمانیش، ههروه ها له هه دیسیکی نیبن مه سعود ﷺ ده لیت کاتیک قامچیکی لی ده دریت گۆره که یه کپارچه ده بیت به ناگر. نهمهش به هۆی نه وهی که ته نها یهک نووژ به بی ده ستوویژ کردوه و به لای ستم لیکراو پیکدا تیپه ریوه ستمه که ی له سهر لانه بردوه و سهری نه خستوه.

له سه حیمی بوخاریدا له هه دیسیکی سمره دا هاتوه له باره ی سزادانی ناوگۆر نه وانه ی درۆزن و درۆ ده کهن سزا ده درین، سزادانی نهو که سه ی قورنان ده خوینیت و پاشان به شهو ده خهویت که چی له رۆژدا له بی ده چیتوه کاری پیناکات، وه سزادانی نهو پیاو و نافرته نه ی زینا ده کهن، و سزادانی نهو که سانه ی پاره ی ربا ده خۆن، ههروهک پیغه مبه ر ﷺ له جیهانی به رزه خدا نه مانه ی به چاری خو ی بیینی.

له هه دیسیکی نه بو هوربه ریه ﷺ ده گپیتسه وه وا باسکراوه کهوا تییدا نهو نه ته وانه ی به به رد سهریان ده شکینرا به هۆی نه وهی سهریان گران ده کرد له نووژ کردن، و نه وانه ی له نیوان خواردنی گیایه کی دپکاوی وشک و خواردنی دره ختی زه قومن که له ناو سکیاندا ده کو لیت له بهر نه وهی زه کات له ماله کانیا ن ده رناکه ن، وه نه وانه ی گۆشتی بۆگه ن و مرداره بوو ده خۆن به هۆی زینا کردن و داوین پیسییان، و نه وانه ی لیوه کانیا ن به مه قاشی ناسن ده برن له بهر هه ستانیا ن به فیتنه و ناشوب به هۆی وتاردان و قسه کردن له نیو خه لکدا.

نه وانه ی پشکۆی ناگر ده خریته ده میانه وه و له خواره وه یان دیتته وه نه وانه ن که مالی هه تیوو به ناهه ق ده خۆن.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

و نهوانه‌ی به مه‌مکیان هه‌لوا سراون نهوانه‌ن که زینا و داوین پیسیان کردوه.
و نهوانه‌ی نینۆکیان له‌مس دروستکراوه دهم و چاوو سنگیان پی ده‌پننه‌وه، نهو
که‌سانه‌ن که به‌دوای نامووسی خه‌لک ده‌گه‌رین.

جا دووزمان و درۆزن و بوختانکه‌ر و شایه‌دی دانسی به‌ درۆ، بانگه‌وازکردن بۆ
بیدعه‌ شتی زیادکراو و قسه‌کردن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) که‌وا هیچ زانیاری
له‌سه‌ر نییه‌، و سه‌رکیشی کردن له‌ قسه‌کانیدا، و خواردنی ربا و خواردنی مائی
هه‌تیو به‌ ناهه‌ق، وه‌ خواردنی مائی حه‌رام له‌ رینگای ره‌شوه و به‌رتیل وه‌رگرتن و
زۆری تریش نه‌مانه‌ هه‌موو سزای ناوگۆڕ ده‌درین له‌ جیهانی به‌رزه‌خدا.

خواردنی مائی برا موسلمانه‌که‌ی به‌ نا‌په‌وا یاخود مائی شه‌ریک و هاوپه‌یانه‌که‌ی
وه‌ خواردنه‌وه‌ی ماده‌دی بی‌ هۆشکه‌ر و داوین پیسی و نیربازی و خیانه‌ت و
جاسوسی، وه‌ سته‌مکار و فیلباز و ته‌له‌که‌باز و ساخته‌کار وه‌رگرتنی پارهی سوو
خۆری و نه‌وه‌ی ده‌یدات و نووسه‌ره‌که‌ و هه‌ردوو شایه‌ده‌که‌ و هه‌موو نه‌وانه‌ی کار
له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌که‌ن، وه‌ کردنی کاره‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان.

نه‌وانه‌ی موسلمانان نه‌زیه‌ت و نازاردن و نه‌وانه‌ی به‌دوای نامووسیان ده‌که‌ون و
نه‌وه‌ی حوکم به‌ غه‌یری نه‌و شته‌ ده‌کات که‌ خوا ده‌یابه‌زاندوه، وه‌ فه‌توا دان به‌
پیچه‌وانه‌ی شه‌رعی خودای گه‌وره‌، و هاوکاری کردن له‌سه‌ر تاوان و دژایه‌تی کردن،
و کوشتنی به‌ناهه‌ق که‌ خودای گه‌وره‌ حه‌رامی کردوه، وه‌ که‌سی مو‌لحید و بی‌ دین
له‌ مزگه‌وته‌کان و که‌عبه‌ و شوینه‌ پیرۆزه‌کان، نه‌وانه‌ی کار ناکه‌ن به‌ حه‌قیقه‌تی
ناوه‌ پیرۆزه‌کانی خوا و سیفه‌ته‌ جوانه‌کانی، وه‌ نه‌وانه‌ی بی‌ دینی ده‌که‌ن و بلآوی
ده‌که‌نه‌وه‌ نه‌وانه‌ی شیوه‌ن و واوه‌یلا ده‌که‌ن و نه‌وانه‌ش گوئی لی‌ راده‌گرن، نه‌وانه‌ی
نه‌و گۆزانیانه‌ ده‌لێت که‌ خوا و پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) حه‌رامی کردوه و نه‌وانه‌ش
گوئی لی‌ راده‌گرن، نه‌وانه‌ی مزگه‌وت له‌سه‌ر گۆره‌کان دروست ده‌که‌ن و مۆم و
چرای له‌سه‌ر هه‌لده‌که‌ن و ده‌پرازی‌ننه‌وه‌، نه‌وانه‌ی فیل له‌ ته‌رازوو ده‌که‌ن بۆ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

دهسته‌وتنی پاره‌ی زیاتر نه‌گهر بۆ خه‌لکیش بکیشن دیسان فیللی لیّ ده‌که‌ن و زۆرداره‌کان و خۆبه‌زلزانه‌کان و دوو‌پووه‌کان و غه‌یبه‌تکاران و نه‌وانه‌ی ته‌علیق و توانج له‌ خه‌لکی ده‌ده‌ن.

نه‌وانه‌ی ده‌بنه‌ ده‌ردو و به‌لا له‌سه‌ر پێشیننه‌کان و نه‌وانه‌ی ده‌چنه‌ لای فال‌گه‌روه ده‌ست‌گه‌روه و جادو‌بازی و پرسیار لیّ ده‌که‌ن و باوه‌ریان پێ ده‌هیسن، و نه‌وانه‌ی هاریکاری زوڵم و سته‌م ده‌که‌ن و دوا‌پۆژی خۆیان به‌ پاره‌یه‌کی که‌م ده‌فروشن، و نه‌وانه‌ی نه‌گهر به‌ ناوی خوا ترسێندران و به‌ بیریان هینایه‌وه‌ چاویان ناگرێت و له‌ تاوان دوورناکه‌وته‌وه، نه‌و که‌سه‌ی به‌ فه‌رمووده‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) داوی هیدایه‌تی و رێنموویی لیّ ده‌که‌ن به‌لام هیچ وه‌رناگرێت و نایه‌ته‌ سه‌ر رێگای راست و سه‌ری خۆی پێ به‌رزناکه‌اته‌وه، و نه‌و که‌سه‌ی قورئانی بۆ ده‌خوێندریته‌وه نه‌وا هیچ کاریگه‌ری له‌سه‌ر نابێت و له‌وانه‌شه‌ بارگران‌تریبێت.

نه‌و که‌سه‌ی سوێند به‌ خوا بخوات درۆ ده‌کات، به‌لام نه‌گهر سوێند به‌ گه‌وره‌یی خۆی یاخود به‌ نزیک‌یکێ خۆی یان به‌ که‌سێک که‌وا خۆشی ده‌وێت بخوات نه‌وا درۆ ناکات نه‌گهر چی هه‌ر شه‌شی لیّ بکریت یاخود سزاش بدرێت.

نه‌و که‌سه‌ی شانازی به‌ یاخی بوون و تاوانی خۆی ده‌کات و له‌ناو خه‌لکیدا بلاوی ده‌کاته‌وه، و نه‌وانه‌ی باوه‌رت پێیان نیه‌ مالّ و نامووسی خۆت له‌لای نه‌مانه‌ت بده‌یت، نه‌وانه‌ی زمان پیسی ده‌که‌ن و خراپه‌کاری پێ ده‌که‌ن و خه‌لکی خۆیان له‌ شه‌ر و خراپه‌ی ده‌پاریزن، و نه‌وه‌ی نوێژ دوا ده‌خات بۆ کاتیکی دیکه‌ و په‌له‌ له‌ نوێژه‌که‌ ده‌کات و هیچ یاد و زیکری خوای تیّ ناکات، هیچ کاتییک له‌ ماله‌که‌ی زه‌کاتی لیّ ده‌رناکات و خۆی پاک و خاوێن ناکاته‌وه، و هیچ کاتییک گوێ ناداته‌ نه‌وه‌ی شایا نه‌و مالّ و پاره‌ و پووله‌ی ده‌ستی که‌وته‌وه، له‌ هه‌لاکه‌ یاخود له‌ حه‌رام ده‌ستی که‌وته‌وه، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و به‌زه‌یی نایه‌ته‌وه به‌ هه‌ژار و نه‌دار و بێ‌دژن و هه‌تیوو و ناژه‌لاند.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بەلگە پال بە ھەتیووە دەنیت و ھانی کەشیش نادات کە خواردن و خۆراك
بەخشیت بە ھەزار و نەداران و ئەوانە خۆیان لەناو خەلکیدا دەر دەخەن و قەدەغەیی
ھەموو چاکە و کۆمەک و ھاوکاری بە دەکەن و خۆی خەریک دەکات بە عەیبی
خەلکی و ناگای لە عەیبی خۆی نییە، خۆی خەریک دەکات بە تاوانەکانی خەلکی و
ناگای لە تاوانی خۆی نییە، جا ھەموو ئەوانە و نمونەیی ئەوانە لە گۆرەکانیاندا
سزا دەدرێن بە ھۆی ئەو تاوانانەیەو بە گۆڕە زۆری و کەمی و بچووکی و
گەوھەری تاوانەکانیان.

کاتیەک زۆرترین خەلک لەم ھالەتەدان، ئەوا خاوەنی گۆرەکانیان لە نیش و
نازاردان، وکەسی براوە لەناویاندا کەمن، جا دەرەوێ گۆرەکان بە خۆل داپۆشراوە
کەچی ناوەرۆکەکی گشتی نیش و نازار و ناخ ھەلکێشانە، دەور و پشتی گۆرە کە
خۆل و بەردی نەخش کراوە کەچی لەناو ھەناویدا بەلا و کارەسات و سزادانە،
سوێند بە خوا ئەمانە گشتی نامۆژگاری کراون بەوێ کەوا دونیایان دەپازاندەو و
ناوەدانیان دەکردەو و پێیان دەوترێ ئەو خانووە ناوەدان بکەنەو کە ئێسە بەپەلەن
بۆی بچن کە ئەو گۆرەییە ئیستا تێیدان و خانووەکانیشیان بۆ یەکیکی دیکە بەجێ
ھێشتووە، ئەمەش جیھانی وەرگرتنی کردەو کەنە، و کۆگای کردەو کەنە لەوێ
چاندووتانە و ئەمەش شوێنی پەڕینەوێ بە باخێک لە باخەکانی بەھەشت یاخود
دۆلێک لە دۆلەکانی دۆزەخ.

ئەو ھۆکارانە چىن دەبیئتە ھۆی رزگار بوون لە سزای گۆر؟

دیسان وەلامەكەى لە دوور وەوێه: بە كورتى و بەدرێژى وەلامەكەى بە كورتى: ئەو دووركەوتنەوێه ئەو ھۆكارانەن كەوا سزای گۆر بە سەرىدا تێدەپەپیت، و لە سودمەنترى ئەو پیاوێه كاتێك دەبەوێت بھەوێت تەنھا بۆ خودا یەك كاتر مێر لە خۆى پېرسیتەو و موخاسەبەى خۆى بكات لەوێ لەو رۆژەدا زەرەرەمەندبوو یاخود سودى پێ گەشتەو، پاشان لەنیوان خۆى و خۆى گەورە تەوێه نەصوح نوێ بكاتەو، جا لەسەر ئەو تەوێهەدا بھەوێت.

نیمانى پتەو و خۆپاگر بێت ئەگەر لەخەو ھەلسا نەگەریتەو سەرئەو تاوانەى كردوویەتى، و ھەموو شەوئ ئەم كارە بكات، جا ئەگەر لەسەر ئەو تەوێهە شەوێكەى مرد ئەو لەسەر تەوێه دەھەریت.

ئەگەر لە خەویش رابوو ئەو بۆ كاروكر دەوێ چاك بۆ دواڕۆژەكەى كار دەكات دلخۆشە بەوێ كە ئەجەلەكەى دواكەوت تاوێكو پێشوازی لە خۆى خۆى بكات و ئەوێ لە دەستى داوێ بیگەریتەو، بۆ بەندەش لەو خەوێدا سودمەندترینە، نەخاسە ئەگەر لەو كاتەدا خۆى بە یادو و زیكرى خوا سزا دا و ھەر لەو خەوێدا ئەو سوننەتە بەكار دەھێنێت كە لەلایەن پێغەمبەر (ﷺ) ھاتووە^(١٦) تاوێكو خەو بەسەرىدا زال دەبیئت، جا ئەو كەسەى خۆى گەورە خێرى بۆ بووێت ئەو سەرکەوتووى دەكات، ولا قوۃ الآ بالله.

وەلامەكەشى بە درێژى: ھەندێك لە ھەدیسەكانى پێغەمبەر (ﷺ) باس دەكەین كە تییدا لە سزای گۆر رزگارى دەبیئت.

لەوانە: سەلمان (رەزای خۆى لى بى) گێراپتەو و موسلىمیش لە سەحیحەكەیدا رىواپەتێ كردووە و دەلیت: گویم لە پێغەمبەر بوو (ﷺ) دەیفەرموو: (رباط يوم

(١٦) سیرى: موسلىم (٢٧١٠) و (٢٧١٤) و (٢٧٢٧) بکە.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

وَلَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَ قِيَامِهِ، وَإِنْ مَاتَ أَجْرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ وَأَجْرَى عَلَيْهِ رِزْقُهُ وَأَمِنَ الْفَتَانُ ^(٩٦٦).

واته: (هەر که سێک بمریت له کاتی پاسه وانی کردنیدا له پێناوی خوای گهوره، خوا نهو کردهوه چاکهێ بۆ درێژه پێ دهدات پاداشتی خێرتیه له بهرۆژوو بوونی مانگیك و شهونویژه کانیشی، وه درێژه به رزق و رۆزی پێدانی بۆ دهدریت تا رۆژی کۆتایی و دوور دهبیست له تاقیکردنهوهی لی پرسینهوهی گۆر).

له هه دیستکی فهزاله کورپی عوبهید گێرایستهوه له کتیبی (جامع الترمذي) ترمذي دهلیت نهوه هه دیستکی (حسن صحيح) ه له پێغه مبهری خوا ^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} (دهفه رموویت: (کل میت یحتم علی عملہ إلا الذی مات مرابطاً فی سبیل الله، فإنه ینمی له عملہ إلى یوم القیامة ویأمن من فتنة القبر) ^(٩٦٧). قال الترمذي: هذا حدیث حسن صحیح.

واته: (هه موو مردوو یه کۆتایی به کردهوه کانی دیت و مۆر ده نریت به سه ریدا ته نهنا نهو که سه نه بیست که له پێناوی خوای گهوره دا پاسه وانی کردوو نهو که سه کردهوه که ی گه شه پێده دریت له گۆر دا تا رۆژی کۆتایی پارێزراو ده بیست له سزا و تاقیکردنهوهی گۆر).

له (سنن النسائي) دا ریوایه تی کردوو: له راشد کورس سه عد، نهویش له سه حابه کانی پێغه مبهر ^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} کهوا پیاویك وتی: نهی پێغه مبهری خوا بۆچی نیمانداران تووشی تاقیکردنهوه ده بن له گۆره کانیاندا ته نها شه هید نه بیست؟ فهرمووی: (کفی ببارقة السیوف علی رأسه الفتنة) ^(٩٦٨).

واته: (شه وقی شمیر به سه ریانه وه به سه بۆ تاقیکردنه ویا ن).

^(٩٦٦) سه رجاوی پێشوو: (١٩١٣)

(١٦٧) سنن الترمذي: (١٦٢١).

^(٩٦٨) سنن النسائي: (٩٩/٤).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

المقدام كورې معد يکرب ده گيرېتهوه و ده لیت: پیغه مبهـر (علیه السلام) ده فـهـرموویت: (للشہید عند الله ست خصال: یغفر له فی أول دفعة من دمه، ویری مقعده من الجنة، و یجار من عذاب القبر، و یأمن من الفزع الاکبر، و یضع علی رأسه تاج الوقار، الیاقوتة منه خیر من الدینا وما فیها، و یزوج اثنتین و سبعین زوجة من المحور العین، و یشفع فی سبعین من أقاربه) ابن ماجه و ترمذی ریوایه تیان کردوه و ده لیتن حه دیسیکی (حسن صحیح) له^(۱۶۹).

واته: (شهید شہش سیفتی لای خوی خوی هیه: له گهل رزانی یه کم دلّوب خوین له خوینه کھی خوی گهـره له گوناھی خویش ده بیت، و شوینی خوی له به هشت ده بیت، و له سزای گۆر رزگاری ده بیت، و پاریزراو ده بیت له ترس و توقتینی هره گهـره له رۆژی دوایدا و تاجی شکۆداری له سهر دهنیت، هره یاقوت و مرواریه ک تیدا خیری له دنیا و نه وهی تیایه تی زیاتره، و هفتا و دوو حۆری به هشتی لی ماره ده کريت، وه تکا بۆ هفتا کس له خزمانی ده کات).

له نین عه بیاسه وه (علیه السلام) ده گيرېتهوه و ده لیت: پیاوێک له هاوه لانی پیغه مبهـر (علیه السلام) له سهر گۆرێکی شاردراوه دانیشته که نهیزانی نه مه گۆره، به لام نهو گۆری ناده میزادیک بوو جا سورته تی (الملک)ی خویند تا تهواوی کرد، نینجا چوه لای پیغه مبهـر (علیه السلام) وتی: نهی پیغه مبهـری خوا له سهر گۆرێکی شاردراوه دانیشتم و نه مزانی که نه وه گۆره، کهچی نهو گۆری مرۆفتیک بوو سورته تی (الملک)م له سهر خویند تا کۆتایی، جا پیغه مبهـر (علیه السلام) فهرمووی: (هي المانعة، هي المنجية تُنَجِّيه من عذاب القبر) ترمذی ده لیت نه مه حه دیسیکی (حسن غریب) له^(۱۷۰).

(۱۶۹) سنن ابن ماجه: (۲۷۹۹).

(۱۷۰) سنن الترمذی: (۲۸۹۰).

۱۹۰ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (ئەو سوپەتە رینگەرە لە سزای گۆر، وە رزگارکەریشە و رزگاری دەبێت لەسزای گۆر).

لە مەسئەدی عەبد کوری حەمید بۆمان رىوايەت کراوە، لە ئىبراھیمی کوری حەکیم، ئەویش لە باوکىيەو ئەویش لە عىکرەمە، ئەویش لە ئىبن و عەبباس (رەزای خاويان لى بێت) بە پىاوئىکى وت : ئايا ديارىەکت پيشکەش بکەم، پىتى دڵخۆش بىت؟ پىاوەکە وتى: بەئى.

وتى: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الملک: ۱) بھۆیتە و لەبەرى بکە فێرى مال و مندال و کورەکەت و دراوسێکەت بکە، چونکە ئەو سوپەتە رینگەر و رزگار کەرە لە سزای دۆزەخ، وە ئەگەر چووبە ناو گۆر داوا لە خوای خۆی دەکات لە رزگارت بکات لە سزای گۆر، جا خوای گەورە خاوەنەکەى رزگار دەکات لە سزای گۆر.

پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموویت: (لوددت أنّها في قلب كل إنسان من أمتي) (۱۷۱)

واته: (خۆزگە دەخوازم ئەو سوپەتە لە دلى هەموو ئادەمیزادىک بىت لە ئۆمەتەکەم دا).

أبو عمر عبدالبر دەئیت: لە پىغەمبەر (ﷺ) گێڕاویتەو کەوا دەفەرموویت: (إنَّ سورة ثلاثين آية شفعت في صاحبها حتى غفرَ له ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ (الملک: ۱) (۱۷۲)

واته: (سوپەتێک هەبە سى ئایەتە تکای بۆ خاوەنەکەى کرد تا خوا لى خۆش بسو، سوپەتەکەش ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾)

(۱۷۱) تفسیر ابن کثیر: ۴/ ۴۲۲

(۱۷۲) سنن الترمذی: (۲۸۹۱). وسنن أحمد: (۲/ ۲۹۹).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

له سننی ابن ماجه ریوایت کراوه له حدیسیکی نه بی هوږه پره (ره زای خوای لی بی) که له پیغه مبه (علیه السلام) وه گراوه ده فرمویت: (من مات مبطوناً مات شهيداً ووقی فتنة القبر، وغدي وريح عليه برزق من الجنة) (١٧٣).

واته: (همر که سیك به سک نیشه بریت به شهید مردووه، له فیتنه ی گۆږ پاریزراو ده بیت و له رزق و رۆزی به هشتدا خواردنی ده دریت).

له ترمزی ریوایت کراوه، له حدیسیکی ره یعه کورې سهیف، نه ویش له عبدالله ی کورې عومهر وتی: پیغه مبه (علیه السلام) فرمویه تی: (ما مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ) (١٧٤).

واته: (هیچ موسلمانیک نه کهوا رۆزی هینی یاخود شهوی هینی بریت نیلا خوای گه وړه له فیتنه و ناشویی گۆږ ده پاریزیت) وه ترمزی ده لیت نه مه حدیسیکی (حسن غریب).

حدیسه صهیحه کان به ره رجی نهو قسانه ده داته وه که ده لیت پیاوی راستگۆ له گۆږه کهیدا پرسیاړی لی ناکریت به لکو که سی راستگۆش له گۆږه کهیدا وه کو هر خه لکینکی دیکه پرسیاړی لی ده کریت، نه مه ش عومهری کورې خه تاتاب (ره زای خوای لی بی) که سهری راستگۆزانه، به پیغه مبه (علیه السلام) فرموو: کاتیک پنی راگه یاندم له پرسیاړلیکړدنې مه لیکیک له گۆږه کهیدا، وتی: نایا منیش له سهر نه م حالته دام له گۆږه کهمدا؟ پیغه مبه (علیه السلام) فرمووی به لی (١٧٥).

وه هاتووه له وهی که له سزای گۆږ رزگاری ده بیت حدیسیکه شیفای تیدایه ابو موسی المدینی ریوایه تی کردووه و درده که شی دیاری کردووه له کتبه که ی (الترغیب والترهیب) و شرحیسی بۆ داناوه، له حدیسیکی الفرج کورې فصاله

(١٧٣) ابن ماجه: (١٦١٤).

(١٧٤) سنن الترمذی: (١٠٧٤)، وجمع الزوائد: (٣١٩/٢).

(١٧٥) سمیری: میزان الاعتدال: ١٦٧/٤ بکه.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ريوايه تي كردوه كهوا هيلال أبو جبله بؤمانى گيڙاوه ته وه له سه عدى كورى
نه لموسهيب، نه ويش له عبدالرحمن كورى سمره وتي: پيغه مبهري (عليه السلام) هاته لامان له
صفه بووين له مهدينه، جا له سرمان وه ستا و فه مووي: (إني رأيتُ البارحة عجباً
رأيتُ رجلاً من أمتي أتاه ملك الموت ليقبض روحه، فجاءهُ بره بالوالديه، فردّ ملك
الموت عنه).

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد احتوشته الشياطين، فجاء ذكر الله فطير الشياطين
عنه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يلهث عطشاً كلما دنا من حوض منع وطرده، فجاءهُ
صيام شهر رمضان فأسقاه وأرواه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي ورأيتُ النبيين جلوساً حلقاً حلقاً كلما دنا إلى الحلقة طرد
ومنع، فجاءه غسله من الجنابة فأخذ بيده فأقعده إلى جنبى.

ورأيتُ رجلاً من أمتي من بين يديه ظلمة، ومن خلفه ظلمة، وعن يمينه ظلمة،
وعن يساره ظلمة، ومن فوقه ظلمة وهو متحير فيه، فجاءه حجة وعمرته
فأستخرجاه من الظلمة دخلاه في النور.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يتقي وهو النار وشررها فجاءته صدقته فصارت سترًا
بينه وبين النار وظلاً على رأسه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يكلم المؤمنين ولا يكلموه، فجاءته صلة الرحمة، فقالت: يا
مُعشر المؤمنين إنه كان وصلاً بالرحمة فكلموه بكلمة المؤمنين وصافحوه وصافحهم.

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد احتوشته الزبانية، فجاءه أمر بالمعروف ونهيه عن
المنكر فاستنقذه من أيديهم وأدخله في ملائكة الرحمة.

ورأيتُ رجلاً من أمتي جاثياً على ركبتيه، وبينه وبين الله حجاب فجاءه حسن
خلقه، فأخذ بيده، فأدخله الله عز وجل.

۹۹ ح للإبن قيم الجوزية

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد ذهبت صحيفة من قبل شماله، فجاء، خوفه من الله عز وجلّ.

ورأيتُ رجلاً من أمتي خف ميزانه فجاءه افراطه فثقلوا ميزانه ورأيتُ رجلاً من أمتي قائماً على شفير جهنم، فجاءه رجاء، من الله عز وجلّ، فاستنقذه من ذلك و مضى.

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد هوى في النار، فجاءه دمعته التي قد بكى من خشية الله عز وجلّ فاستنقذته من ذلك.

ورأيتُ رجلاً من أمتي قائماً على صراط يرعد كما ترعد السعفة في ريح عاصف، فجاءه حسن ظنه بالله عز وجلّ فسكن روعه ومضى.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يزحف على صراط يحبوا أحياناً ويتعلق أحياناً فجاءه صلاته فأقامته على قدميه وأنقذته.

ورأيتُ رجلاً من أمتي إنتهى إلى ابواب الجنة، فغلقت الأبواب دونه، فجاءته شهادة أن لا إله إلا الله ففتحت له الأبواب، وأدخلته الجنة^(۱۷۶).

الحافظ أبو موسى دهليّ: نهو حه ديسه (حسن جداً)، ريوایه تی کردوه له سعید کوری المسیب وه عمر کوری ذر وه علی کوری یهزید کوری جدعان.

واته: (دوینى شهو من خهونىكى سهيرم بينى له نومه ته كه م دا پياوئكم بينى فريشته ي گيانكيش هاته لاي بژ نه وهى روى بكيشت، جا چاكه ي دايك و باوكى هاته لاي و فريشته ي گيانكيش ده ستى لى بهردا و وازى لى هيتا.

له نومه ته كه مدا پياوئكم بينى شهيتانكى زورى لى كؤببونوه، تينجا ياد و زيكرى خوا هاته لاي و شهيتانه كانى له لا فرين.

له نومه ته كه مدا پياوئكم بينى فريشته كانى سزادان ده وره يان دابوو، جا نوژه كه ي هاته لاي و له ده ستى رزگارى كردن.

(۱۷۶) جمع الزوائد: ۱۸۰/۷

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

له نۆمهته کهم دا پیاویکم بینی له تینوتیان هه ناسه پرکتی پی که وتبوو و هه رکاتیك دهیوو یست له هه وه که نزیك بیته وه قه ده غه یان ده کرد و ده ریان ده کرد، جا رۆزوی مانگی ره مه زان هاته لای و ناوی پێدا و تینوویتی شکاند.

له نۆمهته کهم پیاویکم بینی، وه بینیم پیغه مبه ران بازنه دانیشتبوون هه رکاتیك دهیوو یست له بازنه که نزیك بیته وه قه ده غه ده کراو ده رده کرا جا غوسل و خوشوشتنی جه نابه ته که ی هاته لای و دهستی گرت و له ته نیشته من دایانیشاند.

له نۆمهته کهم پیاویکم بینی له نیتوان هه ردوو دهسته کانی تاریکی بوو، وه له دهوای تاریکی بوو، وه له لای راستی تاریک بوو، وه له لای چه پی تاریکی بوو و له سه رویدا تاریکی هه برو، به راستی نه و دۆش دامابوو تیایدا، جا هه ج و عومره که ی هاتنه لای و له تاریکیدا ده ریان هیتنا و بردیانه ناو رووناکی.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکی بینی ده ترسا و له ناگر و شه ره که ی هه لده هات، جا خیر و سه ده قه که ی هاتنه لای و بووه په رده یه که له نیتوان خۆی و ناگره که و بووه سیبه ریش له لای سه ری.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی قسه ی له گه ل ئیمانداران ده کرد به لام نه وان قسه یان له گه ل نه ده کرد، ئینجا په یوه ندی خزمایه تی و به زه ییه که ی هاتنه لای و وتی: نه ی گه لی ئیمانداران نه و پیاوه ی په یوه ندی خزمایه تی و به زه یی به جی گه یاند قسه ی له گه لدا بکه ن، جا ئیمانداره کان قسه یان له گه لدا کرد و ته و قه یان له گه ل یه کتری کرد.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی فریشته ی سزادان ده وریان دابوو، جا کرده وه ی فه رمان به چاکه و نه هی کردنی له خراپه هاته لای و له دهستی رزگاری کردن و خستییه به رده م فریشته ی به زه یی.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سهر چۆکه کانیدا کهوتیرو، و له نیوان خۆی و خوای گهوره، پهردهیه که هه بوو جا رهوشته جوانه کهی هاته لای و دهستی گرت و بردیه لای زاتی خودای عز و جل.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی کتیبی کار و کرده وه کانێ له لای چه پیه وه بۆی هات، جا ترسه کهی له خودای عزو جل هاته لای و کتیبه کهی وه رگرت و له لای دهسته راستی داینا.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی تای ته رازووه کهی سووک بوو نینجا نهو منداله بچووکانه ی پێش بلوغی مردبوون هاتنه لای و تای ته رازووه کهی بۆیان قورس کرد، پیاویکم بینی له سهر لیواری دۆزهخ بوو، جا تکا و پارانه وه کهی له خودای عزو جل هاته لای و رزگاری کرد و تیی په راند.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی خهریک بوو بکهوێته ناو ناگر، به لام فرمیسک و گریانه کهی له ترسی خوا هاته لای و رزگاری کرد لهم حالته.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سهر پردی سیرات وهستا بوو ده له رزی و ده له رایه وه ههروه ک چۆن گه لای دارخورما له بهر ره شه با ده له ریته وه، جا گومانی چاکه کهی بهرام بهر خوای عزو جل هاته لای و دلی وهستان و سه قامگیری کرد و رزگاری بوو.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سهر پردی سیرات ده خشا هه ندی جار به گاگۆلکی ده پۆشیت و هه ندی جاریش خۆی پێوه هه لده واسی، جا نوێژه کهی هاته لای و له سهر هه ردوو قاچه کانێ وه ستاندی و رزگاری کرد.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له بهر ده رگاکانی به هه شت وهستا بوو، ته نها ده رگاگان له سهر نهو داخرا بوو جا شه هاده ی (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هاته لای و ده رگاکانی بۆ کردنه وه و بر دیانه به هه شت).

پرسیار کردن له گۆردا نایا شتیکی گشتیه له هه مبهه موسلمانان و دوو پرووهکان و کافرهکاندا یاخود تاییه ته به کهسی موسلمانن دوو پروو؟

أبو عمر کوری عهبدولهپر له (کتاب التمهید) دا ده لیت: نیشانهکان به لگهن له سهر نهوهی کهوا فیتنه و ناشووب له گۆردا تنها بۆ موسلمان و دوو پروو ده بیت که په یوه نادران به نههلی قیبله و نایینی نیسلام به شایه تدانی ناشکرا، به لام کافری بیباوه پر لوانه نین که پرسیری لی بکریت له باره ی خوا و نایین و پیغه مبهه کهسی، به لکو پرسیر ده کریت له باره ی نههلی نیسلام، جا خوی گهوره نهوانه ی باوه پریان هیناوه راوه ستاویان ده کات و گومان ده خاته دلی درۆزان و بیباوه پران.

قورنان و سونهش به لگهن له سهر جیاوازی نهو وتهیه، به لکو پرسیر کردن بۆ موسلمان و کافرانیشه، خوی گهوره ده فرمویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهيم: ۲۷).

واته: (خوی گهوره نهوانه ی باوه پریان هیناوه پایه دار ده کات له سهر گرفتاری به جی و دروستیان له ژیا نی دنیا دا، له سهر مه رگ و قیامه تیشدا، گرفتاریان ریک و پیک دامه زراو ده بیت وه به نیمان هوه ده مرن، له ولاشه وه هه نهو خوایه یه سته مکاران گومرا ده کات و نهوه ی پهروه رداگار بیهویت هه نهو پیش دیت و ده کریت).

له هه دوو سه حیدا، نه نهس کوری مالیک ده گپ ته وه له پیغه مبهه (صلواته) کهوا ده فرمویت: (إن العبد إذا وضع في قبره، وتولى عنه أصحابه، إنه ليسمع قرع نعالهم) (۱۷۷).

(۱۷۷) موسلم: (۲۸۷۰).

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

واته: (کاتینک بهنده یهک له گۆره کهیدا داده نریت، و هاوړیکانی نهوئ به جی ده هیلن، نهوا مردووه که گوئی له دهنگی نهعله کانیانه).

بوخاریش زیادی کردووه: (وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ فَيَقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا أَقُولُ النَّاسَ، فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَيَضْرِبُ بِمِطْرَقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ صَيْحُ صَيْحَةٍ يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ)

واته: (به لآم کافر و دووړو پټیان دهوتریت: چی ده لیت له باره ی نهو پیاوه؟ ده لیت: نازانم، نهو شتم دهوته وه که خه لکی دهیانت، جا پټی ده لیت: نهته زانی و نهشت خویندووه جا به چه کوشینکی ناسن لیتی ددهن هاواریکی وای لی بهرزه بیتمهوه هه موو شتیک لهوئ گوئی لی ده بی ته نهها ناده میزاد و جنوکه نه بیت).

به لآم دووړو و کافر، که پیتی (واو) له نیتواناندا به نهوا له هه دیسینکی ابی سعید الخدری رضی الله عنه که ابن حبان و نیام نه حمده ریوایه تیان کردووه پشتر باس کراوه: له جه نازه کهدا نیتمه له گه ل پیغه مبهردا بووین علیه السلام جا فهرمووی: (یا أيتها الناس، إن هذه الأمة تبلى في قبورها، فإذا الإنسان دُفِنَ وتولى عنه أصحابه جاءه ملك وفي يده مطرق، فأقعه، فقال: ما تقول في هذا الرجل؟ فإن كان مؤمناً قال: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، فيقول له: صدقت، فيفتح له باباً إلى النار فيقول له: هذا منزلك لو كفرت بربك.

وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ لَهُ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟

فيقول: لَا أَدْرِي.

فيقال: لَا دَرَيْتَ وَلَا اهْتَدَيْتَ.

ثم يفتح له باباً إلى الجنة فيقول له: هذا منزلك لو آمنت بربك، فأما إذا كفرت فإن الله أبدلك به هذا، ثم يفتح له باباً إلى النار، ثم يقمعه الملك بالمطرقة قمعة يسمعه خلق الله إلا الثقلين)

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

واته: نهی خدایکینه، نهو نوممه ته له گۆره کهیدا تاقی ده کریته وه، جا کاتیک ناده میزاد که به خاک ده سپردرا و هاوه له کانی به جیان هیشت فریشته یه ک دیتسه لای و چه کوشیکی به دهسته وه به جا دایده نیشتینیت و پیتی ده لیت: چی ده لیت ده باره ی نهو پیاوه؟

نه گهر نیماندار بیت ده لیت: أشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله

جا پیتی ده لیت: راست وت، نینجا ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریته وه و پیتی ده لیت: نهو جینگای تۆ بوو نه گهر کوفرت به خوات بکردبایه.

به لام له باره ی کافر و دووروو پیتی ده لیت: چی ده لیت له باره ی نهو پیاوه.

جا ده لیت: نازام

پیتی ده لیت: نه شترانیوه و رینمویش نه کراویت.

پاشان ده رگایه کی له لای به ههشت بۆ ده کریته وه و پیتی ده لیت: نهو جینگای تۆ بوو نه گهر باوه پت به خوی خۆت هینابایه، له بهر نهو هی کوفرت کردووه، بۆیه خوی گهوره بۆی گۆریوویت به مه، پاشان ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریته وه پاشان فریشته که به چه کوشیک لیتی ده دات وا هاوار ده کات هه موو برونه وه ریکی خوی گهوره گوئی لیبه ته نه ناده میزاد و جنۆکه نه بیت).

له هه دیسه درێزه که ی به رانی کوری عازب ﷺ که پیشتر باسما ن کردووه: (به لام کاتیک خه ریکه ده مریت و له دنیا دا ده بریت، فریشته کان له ناسمانه وه بۆ سه ری داده به زن و کفنیکیان پیتیه له ناگر (وه هه دیسه که باسکراوه تا کو ده لیت): پاشان له گۆره کهیدا رۆحه که ی بۆ ده گهریته وه لاشه که ی).

هه دیسه که باس ده کات تاوه کو ده لیت: (جا نه گهر کافر بیت فریشته ی گیانکیشان دیته لای و له لای سه ری داده نیشت (هه دیسه که باس ده کات تا کو ده گاته): نه م رۆحه پیسه چیه؟ جا ده لیت: فلانه، به خراپترین بانگی ده که ن، جا

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نه گهر بردیانه ناسمانی دونیا و کۆتایی هات ناسمانه کانی دیکه‌ی له‌سه‌ر داده‌خریت، ده‌لئت: جا له ناسمانه‌وه فرپی ده‌ده‌نه خواره‌وه: پاشان پیغه‌مبه‌ر^{صلوات} (علیه‌السلام) ئهم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ۳۱)

واته: (جا نه‌وه‌ی هاوه‌ل و شه‌ریک بۆ خوا پریار بدات، وه‌کو نه‌وه‌ وایه له ناسمانه‌وه به‌ریسته‌وه و بالتنه په‌لاماری بدات یاخود ره‌شه‌بایه‌کی به‌هیز بیفریتیت و بیبات بۆ شویتنکی دور و قوول).

جا رۆحه‌که‌ی ده‌گه‌رپسته‌وه لاشه‌که‌ی، دوو فریشته‌ی زۆر توند و به‌هیز دینه‌لای، دایده‌نیشتین و به‌ تورپه‌ی قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، پیتی ده‌لین: خوات کتیه؟ ده‌لئت: ها نازانم، پیتی ده‌لین: نازانیت و پیتی ده‌لین: ئهو پیغه‌مبه‌ره چی بوو که له‌ناواتانا ره‌وانه کرا بوو؟ ده‌لئت: نازانم گویم له‌خه‌لکی بوو شتیکیان ده‌ووت، پیتی ده‌لین: نه‌شتزانیوه، نه‌مه‌ش ئهو فهرموده‌یه‌ی خودایه:

﴿يُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (ابراهیم: ۲۷)

واته: (هر ئهو خوایه‌یه سته‌مکاران گومرا ده‌کات و نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار بیه‌ویت هر نه‌وه پیش دیت و ده‌کریت).

ناوی (الفاجر) تاوانباران و خراپه‌کاران له‌قورئان و سوننه‌دا پیناسه‌ی هه‌مان ناوی کافر کراوه، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الإنفطار: ۱۳-۱۴)

واته: (به‌راستی چاکان و خواناسان له‌ناو ناز و نیعه‌تدا ژبانی پر له‌شادی و خوشه‌ویستی ده‌به‌نه‌سه‌ر، بی‌گومان تاوانباران و تاوانکاره‌کانیش له‌ناو دۆزه‌خدا ژبانی پر له‌نیش و نازار ده‌به‌نه‌سه‌ر).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كُلًّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ (المطففين: ۷).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (وازيښتن له ترازووبازی چونکه بهراستی نامه‌ی تاوانباران له (سجين) دايه).

له ريوايه‌تیکي ديکه و له حه‌ديسيکي البراء دا هاتووه: (کاتیک کافر نزيکی مردن ده‌بيته‌وه و له دنيا داده‌بریت فریشته‌کانی سزا و سووړه له ناسمانه‌وه بو‌ی داده‌به‌زن، بهرگيکي له ناگرييان پييه، پوښاکيکي ره‌شيان له‌به‌ره، جا ده‌وری لی دده‌دن و رو‌حه‌کی دیننه ده‌روه هه‌روهک شيشيکي قولا‌پدارو بکريت به‌ناو خوريه‌کی ته‌ری نالوژدا هه‌موو خوريه‌که به يه‌کجار له‌گه‌ل خو‌يادا ده‌هيتته ده‌روه به هه‌مان شي‌وه نه‌و گيان ده‌رجوونه‌ش هه‌موو نه‌و ده‌مار و ده‌زوولانه‌ی نار له‌شی پارچه پارچه ده‌بيت، جا که رو‌حه‌کی هاته ده‌روه هه‌موو فریشته‌کانی نيوان ناسمانه‌کان و زه‌وی نه‌فرتی لی ده‌که‌ن.

حه‌ديسه‌که باس ده‌کات تا ده‌گاته: (تينجا مردووه‌که گو‌ی له ده‌نگی نه‌علي نه‌و که‌سانه‌يه که نه‌وی به‌جی ده‌هیلن، جا پيی ده‌لین: خوات کييه؟ وه نايينت چييه؟ وه پيغه‌مبه‌رت کييه؟

ده‌لئت: نازام، جا پيی ده‌لین: هه‌ر نه‌شترانيووه)، نه‌م حه‌ديسه‌ حماد کو‌ری سلمه له یونس کو‌ری خباب، نه‌ویش له المنهال کو‌ری عمرو، نه‌ویش له زاذان، نه‌ویش له البراء ريوايه‌تی کردووه.

له حه‌ديسيکي عیسی کو‌ری المسیب، له عمری کو‌ری سابت، نه‌ویش له البراء ريوايه‌تی کردووه ده‌لئت: له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ر(عليه‌السلام) ده‌رجووين له‌گه‌ل جه‌نازه‌ی پياويکي نه‌نसार، حه‌ديسه‌که باس ده‌کات تا‌کو ده‌لئت: (کاتیک کافرنيک خه‌ريکه ده‌مریت و له دنيا داده‌بریت فریشته‌کان له ناسمانه‌وه بو‌ی داده‌به‌زن و کفنيکي له ناگريان پييه) جا حه‌ديسه‌که باس ده‌کات تا ده‌گاته: (جا رو‌حه‌کی ده‌گه‌ريته‌وه بو‌ ناو‌گوره‌کی، تينجا فریشته‌ی مونکیر و نه‌کیر دینه لای و به ده‌نگه‌ گر‌ه‌کانيان زه‌وی پر ده‌که‌ن، ده‌نگيان وه‌کو هه‌وره گرمه‌يه و بيليله‌ی چاويان وه‌ک بروسکه‌يه،

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

جا دايدەنيشتين و پتي دەلتين: نهی فلان خوات کييه؟ دەلتيت: نازانم، نينجا لەلايه کي گۆره که بانگهوازتيک بانگ دهکات، نهشتزانيوه، به چه کوشيکي ناسن ليی ددهن نه گهر نهوهی له نيتوان رۆژهلات و رۆژئاوا ليی کۆبينهوه هيچی بۆ ناوتریت، نينجا گۆره کهی لهسهر تهسك دهبيتتهوه تاوه کو په راسوه کانی له دواوه تیک دهشکيندریت).

نيام نهحمده له مهسند ده کهی ريوايهتي کردوه له نهبی نهزير هاشم کورې نهلقاسم وتی عیسی کورې المسیب بزمانی گيراوه تهوه نهم هه دیسه پيشتر باس کراوه.

له هه دیسکی محمد کورې مسلمه گيرايتهوه له خصيف، نهویش له مجاهد، نهویش له البراء وتی: ئيمه له گهل جهنازهی پياويکی نه ناساردا بووين و پيغه مبهريش (عليه السلام) له گه لماندا بوو، هه دیسه که باس دهکات تاكو دهلتيت: پيغه مبهريش (عليه السلام) دهه رموويت: (جا کاتيک کافريک له گۆره کهی داده نريت فريشتهی مونکیر و نه کير دینه لای و دايدەنيشتين و پتي دهلتين: خوات کييه؟ دهلتيت: نازانم پتي دهلتين: نه ترانيوه). نهم هه دیسه باس کراوه.

به گشتی نهوهی هه دیسی البراء کورې عزابی ريوايهت کردوه تيدا وتويه تي: کاتيک کافريک ده مريت وه هه نديک له وان دهلتين: کاتيک تاوانباريک ده مريت، هه نديکی دیکه دهلتين: کاتيک دوورويک و به دگومانيک ده مريت، نهم وتهيه له لای هه نديک له وانهی ريوايهت ده کهن گومانيان له وهدا ههيه.

به لām نهوهی باسی کافر و تاوانباری کردوه شهوا گومانی تيدانيه، و ريوايهتي گومانی تيا نييه، له گهل زۆرينه يانه، له پيشتر له ريوايهتي گومانی تيدايه، له گهل تاکه کانه، لهسهر نهویش له نيتوان ههردوو ريوايه ته که دژايه تيه که نيه، چونکه کهسی دوورويش پرسیاری لی دهکريت ههروه ک کافر و نيماندار پرسیاری لی دهکريت له نار گۆردا، جا خودای گهوره شهوانهی باوه پريان هيتاوه پايه دار دهکات به ئيمان و

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بساوه پړوه، خواى گهوره ش سته مكارانېش گومړا ده كات، نه وانه كافره كان و دوو پړوه كانن.

نه بو سه عېدى خودرى له حه دېسه كهيدا كزيكردو ته وه كهوا نه بو عامر نه لعقدى رېوايه تى كړدووه، وتى عباد ه كورې راشد بزمانى گيړاوه ته وه نه وېش له دوا د كورې نه بې هند، نه وېش له نه بې نه زېره، نه وېش له نه بې سه عېد وتى: له گه ل پيغه مېر (عليه السلام) ناماده ي جهنازه يه ك بروين، حه دېسه كه باس ده كات، ده فهرمو ويټ: (وان كان كافراً أو منافقاً يقول له: ماتقول في هذا الرجل؟ فيقول لا أدري)، واته: (جا نه گهر كافر يا خود دوو پړو ويټ پيى ده لتي چى ده لتي له باره ي نهو پياوه؟ ده لتي: نازاتم).

نهمه ش روون و راشكاوانه يه كهوا پريار كړدن بو كافر و دوو پړوه كانه. نه بې عومر (عليه السلام) له وته كهيدا ده لتي: به لام كافري يي باوه پ لهو كه سانه نين پريارى لى بكرتي له باره ي خوا و تايين و پيغه مېره كهى.

له راستيدا خواى گهوره له قورثانه كهيدا رايگه ياندووه كهوا له روژى دواييدا پريار له كافر ده كرتي خواى گهوره ده فهرمو ويټ: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ۶۵).

واته: (روژيك ديت خوا بانگيان ده كات و پييان ده فهرمو ويټ: نه وه وه لامى پيغه مېر تان چن دايه وه؟)

هروه ها ده فهرمو ويټ: ﴿قَوْلِكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الجمهر: ۸۲-۸۳).

واته: (سويتند به په روه ردگارت پريار له هه موويان ده كهين به گشتى، له و كار و كرده وانه ي كه ده يانكرد).

هروه ها ده فهرمو ويټ: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الاعراف: ۶).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِة

واته: (تنيجا سوئند بیټ به خوا بیگومان نیمه پرسیار ده کهن له وانهی که پیغه مبه رانیان بۆ ره وانه کراوه، سوئند بیټ به خوا له پیغه مبه رانیان ده پرسینه وه).
 نه گهر له دوا رۆژ پرسیاریان لی بکریټ نهی چۆن له ناو گوږه کانیان پرسیاریان لی ناکریټ؟ جا نه وهی نه بو عومر عليه السلام باسی کردوه وانییه.

پرسیارکردنی مونکیر و نه کیر نایا نه و ته نها تاییه ته به و نوممه ته؟ یاخود بۆ نه م و نوممه تی دیکه شه؟

نه مه بابه تیکی خه لکی قسه ی له باره یه وه ده کهن، ابو عبید الترمذی ده لیټ:
 به لکو پرسیارکردنی مردوو تاییه ته به و نوممه ته، چونکه نوممه ته کانی پیش نیمه
 پیغه مبه ره کانیان به پیام بۆیان هاتوو، جا نه گهر پشتیان له پیغه مبه ره کیهان
 کردبا و سه ریچییان بکردایه نه و پیغه مبه ره کیهان وازیان لی ده هینان و لییان
 دوورده که وتنه وه به په له سزایان بۆ ده هات، جا کاتیټ خوی گه وه ده فره مرویت:
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ١٠٧).

واته: (نهی موحه مه د عليه السلام) نیمه تۆمان ره وانه کردوه ته نها بۆ نه وه نه بیټ که
 بیټه ره همت و به ره که ت بۆ هه موو جیهانه کان).

خوی گه وه سزای له سه ره هه لگرتن و شمیری پیدان تاوه کو بینه ناو دینی
 نیسلام، هه رکه س هاته ناو ریز و شکۆداری شمیر و پاشان تیمان له دلیدا جیگیر
 ده کات و سه بر و نارامی ده ده نی.

وه هه رکه سیش له شوینی خۆی مایه وه نه و فره مانی به دووروی کردوه، نه و
 دلخۆش ده بن به کوفره کانیان و نه فره تیش له تیمان و باوه پر ده کهن، و په رده و

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

روپوښتک له نيوان نهوان و موسلمانان داده نريت، جا کاتیک مردن خواي گهوره
فيتنهو ناشووبه کاني گزړيان له چاره دهنوسيت بڼو شهوي به پرسيار کردن
نهيتيه کانيان بڼو دهرهيتن:

﴿لَيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ (الأنفال: ٣٧).

واته: (بڼو شهوي خوا که ساني دهررون پيس و ناپاک له که ساني دهررون خاوين جيا
بکاته وه).

جا ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ
اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهيم: ٢٧).

له مهده هه نديک جياوازن، له وانه عبدالحق الاشبيلي والقرطبي ده لين: پرسيار
کردن بڼو شهو نوممه ته و نوممه ته کاني دیکه شه.

هه نديکيش وا داده نين که ليپرسينه وه ته نها بڼو شهو نوممه ته يه له وانه ي شهو
عومر عبدالبر ده لیت: له هه ديسينکي زه يدي کورې سابت ده گيرپته وه کهوا
پتغه مبر(عليه السلام) فرموويه تی: (أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا).

واته: (بيگومان شهو نوممه ته له گزړه کهيدا تاقي ده کريتپه وه). وه ده لیت له وانه يه
شهو نوممه ته تايبه ت بيت بهو ليپرسينه وه يه.

له راستيدا ناپره زايي دهرده بريست له تايبه تي کردني بهو نوممه ته بهو
فرموده يه ي پتغه مبر(عليه السلام): (أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا). وه بهو
فرموده يه ي: (أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنْكُمْ تَمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِكُمْ). نه مهش ناشکرايه له
تايبه تمه ندي بهو نوممه ته، وتيان: وتي دوو فريشته که به لگه يه له سهر (مَا كُنْتُ
تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي بَعَثَكُمْ فِيكُمْ؟ يَقُولُ الْمُؤْمِنُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) جا
شهو تايبه ته به پتغه مبر(عليه السلام)، وه فرموده ده که ي له هه ديسينکي دیکه ده
هاتوه:

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

(إنکم بی تمتحنون، وعنی تسألون) واته: (نیوه به من تاقی ده کریته وه له باره ی منیش پرسیارتان لی ده کریت) (١٧٨).

هه ندیکی دیکه ده لئین: به لگه نییه له سه ره وه ی پرسیار کردن تاییه ت بیت به و نومه ته جگه له نومه تکانی دیکه، جا فهرموده ی: (إن هذه الأمة) یان مه بهستی لیسی هه موو گه لانی خه لکه به گشتی هه ره وه خوای گه وه و میهره بان ده فهرمویت: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ﴾ (الانعام: ٣٨).

واته: (هیچ زینده وه رتک و گیانله به رتک نییه به سه ره زه ویدا پروات و هیچ بالنده یه ک به باله کانی بفرت و نه وانیش نومه ت و گه لیتک نه بن له نیوه).

هه موو ره گه زتک له ره گه زه کانی گیانله به ران پیی ده وتریت: گه ل یاخود نومه ت. هه ره وه ها هه وائ پیدانی پیغه مبه ر (سَوَّاتٍ) له باره ی وته ی دوو فریشته که: (ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟) واته: (نهو پیاره چی بسو کهوا له ناو نیوه دا ره وانه کرابوو؟). نه مهش هه وائ به نومه ته که ی به وه ی له گۆره کهیدا تاقی ده کریته وه، نه وه ی ده ره وه ناشکراشه، خوای گه وه زاناتره، کهوا هه موو پیغه مبه رتک وابوون له گه ل نومه ته که ی، نه وان له پاش پرسیار کردنیان له گۆره که یاندا سزا ده درتین.

نایا مندا لَن له گۆره کانیاندا تاقي ده کرینه وه؟

خه لکی له مه دا له سه ر دوو وته جیاوازن

بیانوی تهوانی ده لَین: نهوان پرسیاریان لیّ ده کریت، کهوا نویتژ له سه ریان برپار ده دریت وه پارانسه وه بۆیان وه خوی گه وه له سزا و فیتنه ی گۆر ده یانپارێت^(١٧٩)، هه وه ره مالیک له (موطأ) باس ده کات و له نه بی هه وه ره ﷺ ده گیریتسه وه: کهوا پیغه مبه ر(ﷺ) نویتژی له سه ر جه نازه ی مندالیک کرد گوئی له دوعاکه ی بوو ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ قَهْ عَذَابَ الْقَبْرِ). واته: (خودایه له سزای قه بر بیپارێزه).

بیانو ده هیننه وه به وه ی عه لی کوپی مه عبه د ریوایه تی کردوه، له عایشه ﷺ کهوا جه نازه ی مندالیک به لایدا تیپه ری، ده ستی به گریان کرد، پیا یان وت: نه ی دایکی نیمانداران چی ده تگریتیت؟ عایشه فه رمووی: بۆ نه و منداله ده گیریم بۆ به زه بی و شه فه قه ت بیت له سه ری له گۆره وشارکردنی.

وه به لگه ده هیننه وه به وه ی هناد کوپی السّری ریوایه تی کردوه و ده لیت نه بو معاویه بۆمانی گێپایه وه، له یه حیی کوپی سه ید کوپی موسه یب، نه ویش له نه بو هه وه ره ﷺ وتی: له سه ر مندالیک که تازه له دایک بوو نویتژی ده کرد که هه رگیز تاوانی نه کردوه ده یفه رموو: خودایه رزگاری که له سزای گۆر^(١٨٠).

ده لَین: خوی پاک و بیگمه رد عه قلّ و مه عریفه یان بۆ ته واو ده کات بۆ نه وه ی جینگای خۆیان بزنان، وه وه لاهمه کهش وه رگرن کاتیک پرسیاریان له باره یه وه لیّ ده کریت.

(١٧٩) الموطأ: ١/٢٢٨

(١٨٠) تاریخ بغداد: ١١/٣٧٤

١٩٨ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهلّين: لهراستيدا بهلگه لهسر نهو ههديسانه زوره كهوا نهوان له روژي دوايسدا
تاقى دهكرينهوه، وه نهشعهرى له بارهئ نههلى سوننه و ههديسدا قسه دهكات،
نهگهر له دوا روژدا تاقى بكرينهوه نهوا هيچ شتيك قهدهغيان ناكات له
گوره كانياندا تاقى بكرينهوه.

ههنديكى ديكه دهلّين: يرسيار كردن بهلكو بو نهو كهسهيه هوّش و فامى
ههبيت به پيغهمبهه و نيردراو، پرسياريش دهكرت لهو كهسهئ نايابا باوهري به
پيغهمبهه و گوپرايهلئ و ملكهچى بوئ ههيه ياخود نا؟

جا دهلّين: بو نهوه: چى دهلّئى لهبارهئ نهو پياوهئ له ناوتاندا بوو؟ جا مندالتيك
نهم شتانه ليك جيا ناكاتهوه، چۆن پيئى دهلّين: چى دهلّئى لهبارهئ نهو پياوهئ
لهناوتاندا بوو؟ نهگهر چى عقل و تيگهيشتنهكهشي لهناو گوردا بو بگيردريتهوه،
بزيه پرسيارتيكى لي ناكريت لهكاتيكدان زانست و زانيارى لهبارهيهوه نهبيت، نهو
پرسيارهش هيچ سوودي نيهه، و نهههش به پيچهوانهئ تاقيكردنهوه كانيان له
روژي دوايسدا، چونكه خوداي گهوره پيغهمبههريكيان بو رهوانه دهكات و
فهريمانيان پي دهكات گوپرايهلئ بن و عقل و ژيريشتان لهگهله بيت، جا
ههركهسيك گوپرايهلئ كرد رزگاري دهبيت، و ههركهسيكيش سهريپچى
فهريمانهكاني كرد دهخريته ناو ناگر.

بهلام ههديسهكهئ نهبو هورپهريه عليه السلام مهبهستي نيه به سزاداني گور، كه تنييدا
مندالتيك سزا بدرت لهسر نهوهئ ملكهچ نهبووه و تاوانيكي نههجام داوه، چونكه
خوئ گهوره هيچ كهسيك سزا نادات بهبي كردنى تاوان، بهلكو سزاي گور
مهبهستهكهئ: نهو نيّش و نازارهئ كه مردوو بههؤئ كهسي تر تووشي دهبيت، نهك
سزاداني لهسر كاريك كه نهيكردوو، وهك نهو فهرموودهيهئ پيغهمبهه عليه السلام:
(إِنَّ الْمِيتَ لَيُعَذَّبُ بِكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ). واته: (بيگومان مردوو لهسر نهو گريان و
لاواندهوهئ كهس و كارهكهئ بوئ دهكهن سزا ددريت).

قۇرئان ۹۱..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

واتە لەناوگۆردا تووشى ناخۆشى و ئەزىيەت و ئازار دەيىت، نەك بەوھى بە تاوانى كەسيكى زيندوو سزا بدرىت: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (الانعام: ۱۶۴) ^(۱۸۱).

واتە: (ھيچ كەسيك باري گراني تاواني كەسى تر ھەلناگرىت). پيغەمبەر (ﷺ) دەفەرمويىت: (السفر قطعة من العذاب) ^(۱۸۲).

واتە: (سەفەر كردن پارچەيەكە لە سزا و ئازار). جا ئيش و ئازار گشتگيرە لە سزادان، و گوماني تيا نيه كەوا لەناو گۆردا ئيش و ئازار و ھەسرەت و خەم و خەفەت ھەيە و لەوانىيە كاريگەري لەسەر مندايشدا ھەيىت، جا ئەزىيەتى و ئازارى پى دەخوات، بۆيە دەيىت نوێژى لەسەر بكرىت و لەخوا بيارينەو ھەوا لە سزاي گۆر رزگاري بكات، خواي گەورەش لە ھەموو كەس زانا ترە.

ئەمەش ناخاوتنىكە:

ئايە سزاي گۆر ھەميشەيە و بەردەوامە ياخود پچر پچرە؟

و ئەلامەكەى دوو جۆرە:

جۆرى يەكەم: جۆرى بەردەوامە جگە لەوھى لە ھەندى ھەديسەكاندا ھاتووە لەنيوان ھەردوو نەفخەكەدا سزاكەيان لەسەر سووك دەيىت، ئەو كاتە كە لە گۆرەكانياندا ھەل دەستەنەو و دەلێن: ﴿يَا وَيْلَتَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقدِنَا هَذَا﴾ (يس: ۵۲).
واتە: (ئەي ھاوار ئەو كى ئيمەي زيندوو كردووە؟ كى ئيمەي لە شويى راکشانان لە گۆرەكانان دەرھيئا؟).

^(۱۸۱) مسند عبدالرزاق: (۶۶۷)، مسلم (۹۳۲).

^(۱۸۲) مسلم: (۱۹۲۷).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لگهش له سهر بهرده و امیه که ی خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ (غافر: ٤٦).

واته: (ناگری دوزخه، به یانیان و نیواران نشانیان ده دریت، یاخود پیاندا ده چزینریت).

هه وره ها به لگه شه له سهری که و پیشتر له هه دیسیکی سه مره که بوخاری ریوایه تی کردووه له خه ونه که ی پیغه مبه ر (عليه السلام) که تیدا هاتووه: (فهو يفعل به ذلك إلى يوم القيامة). واته: (جا هم کاره دووباره ده بیته وه تاوه کو رژی قیامت).

له هه دیسی نیبنو عه بیاس له چیرۆکی دوو گه لا دارخورماکه: (لعله يخفف عنهما ما لم تيبسا). واته: (له وانهم سزاکیان له سهر سووک بیئت تاوه کو دوو گه لا که وشک ده بنه وه).

جا سووک بوونی سزاکان په یوه سته به ته ری دوو گه لا دارخورماکه.

له هه دیسیکی الربیع کوری انس گپراپتییه وه له نه بی العالیه شه ویش له نه بی هورهیره: (ثم أتى على قوم ترضخ رؤوسهم بالصخرة كلما رضخت عادت لايفتر عنهم من ذلك شيء). واته: (پاشان گه یشتنه لای قه ومیتک سهریان به بهرد پان ده کرده وه، هه ر کاتیک که لله سهریان دوو له ت ده بوو وه کو خزی لی ده هاته وه هیچ کاتیک هم کاره یان له سهر سووک نه ده بوو).

وه له هه دیسی البراء کوری عازب له چیرۆکی کافردا: (ثم يفتح له باب إلى النار فينظر الى مقعده فيها حتى تقوم الساعة) نیمامی نه حمه د ریوایه تی کردووه. واته: (پاشان له گۆره کهیدا ده رگایه کی له ناگر بو ده کریتته وه ته ماشای جیگی خزی ده کات له ناو گۆره که داهه تا قیامت هه لده ستی).

له ریوایه تیکی دیکه دا: (ثم يخرق له خرقاً إلى النار فيأتيه من غمها ودخانها إلى يوم القيامة).

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (پاشان کونیک یاخود ده لاقهیه کی له گۆره کهدا له لای ناگر بۆ ده کریتمه وه جا له ویتوه له خه و خه فته و دوکله که ی بۆ دیت تا کو رۆژی قیامته).

چۆر ک ۳۵۹۹: بۆ ماوهیه که پاشان ده پچریت، نه مهش سزای هه ندیک یاخی بوون و سه ریچییه که واتا وانه کانیا ن سووکه و جا به گویره ی تا وانه که ی سزا ده دریت، پاشان له سه ری سووک ده کریت هه روه ک بۆ ماوهیه ک له ناگر دا سزا ده دریت، پاشان سزا که ی له سه ر لاده چیت.

له راستیدا سزا له سه ری پچر پچر ده بیت به پارانه وه یاخود به خیر و سه ده قه یاخود به تهویه کردن یاخود به پادداشتی هه جکردن، یاخود خویندنی قورشان له لایه ن هه ندیک له خزمانی پتی ده گات، یاخود نه وانه ی له سه ر دنیا شه فاعته بۆ مردووه کانیا ن ده کهن، جا به هو ی شه فاعته ته کانیا ن سزا له سه ریا ن لاده چیت.

به لām نه و شه فاعته ده بیت به نیزن و مۆله تی خوای گه و ره و میه ره بان بیت، هه ر خوایه مۆله ت به و که سه ده دات شه فاعته بکات جا نه وه ی بیه ویت شه فاعته که ده بیت به زه یی خوای گه و ره لی خۆش ده بیت، خوای گه و ره ده فه رموویت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقره: ۲۵۵).

واته: (کییه نه وه ی ده توانیت تکا بکا له لای نه و به یی مۆله تی خۆی).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ (الانبیاء: ۲۸).

واته: (فریشه کانیش تکا کار نابن ته نها بۆ که سانه نه بیت خوا پتی رازییه).

﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ (یونس: ۳).

واته: (هیچ کهس نییه شه فاعته خواز و تکا کارییت، مه گه ر دوا ی مۆله تی نه و زاته).

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ (سبا: ۲۳).

واته: (هیچ تکیه کیش سوودی نییه لای خوا مه گه ر بۆ که سییک خوا مۆله تی بدات).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعاً لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الزمر: ٤٤).

واته: (نینجا پییان بلی: تکاکار و تکا وەرگرتن و تکاکردن، هەر هه موو به ده ست خوايه، هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه هه نهو خاوه نیانه).

ئین نه بی نه لدونیا باس ده کات و ده لیت: عه مه د کوری موسی الصانغ بۆ می گێراییه وه، نه ویش له عه بدوللای کوری نافع وتی: پیاوێک له خه لکی مه دینه مرد، له خه ودا بینی نهو پیاوێکه وه نه وهی له نه هلی ناگر بجیت، زۆر پیتی دلگیر بوو، پاشان دواي کاتژمیرێک یاخود چهند چرکه به ک بینی ههروهک له پیاوێکی نه هلی به ههشت بجیت وابوو، جا پیتی وت: نهی نه مووت: تۆ له نه هلی ناگری؟ وتی: له راستیدا وابووم به لām له کاتی به خاک سپاردنم پیاوێکی چاکه خواز و به ته قوا له گه لماندا بوو، جا شه فاعه تی بۆ چل کهس له دراوسێکانی کرد من یه کێک بووم له وانه.

عه مه رو کوری جه ریر ده لیت: نه گهر به نده یه ک دوعای بۆ برا مردوه که ی بکات فریشته یه ک ده چته لای گۆرپه که ی ده لیت: نهی خاوه نی نهو گۆرپه غه ربیه، نه مه دیاری و به خششی برایه که بۆ تۆ^(١٨٣).

به شار کوری غالب ده لیت: له خه ومدا رابعه م بینی، زۆر دوعا و پارانه وه م بۆ ده کرد، پیتی وتم: نهی به شاری کوری غالب، دیاری و خه لاته کانت چین چین و قات قات له نوور و رووناکی بۆ لای ئیمه دیت، وتم: نهوه چۆن ده بیت؟ وتی: ناوا دوعا و پارانه وه ی زیندووه کانه بۆ مردووه کان نه گهر بۆیان پارانه وه دوعا راگیراو ده بیت، جا پیتی ده لیت: نهوه دیاری و خه لاتی فلانه کهس بۆ تۆ^(١٨٤).

ابن أبی الدنيا ده لیت: نهو عوبهیدی کوری بوچه ریر بۆ منی گێراییه وه وتی: یه کێک له سه حابه کان بۆ منی گێراییه وه وتی: له دواي مردنی برایه کم له خه ودا

^(١٨٣) شرح المصدر: ٣٩٦

^(١٨٤) شرح المصدر: ١٩٧

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

ببینی، پیّم وت: ثایا تکا و پارانهوهی زیندوهه کان پیتان دهگات؟ وتی سویتند به خوا وه کو نور و رووناکی ده شه کیته وه پاشان له بهری دهکات^(۱۸۵).

رۆحه کان له نیوان مردن تا کو رۆژی قیامت له کوێ جیگیر دهبن؟

۱. ئابا له ئاسماندان باخود له زه و بدران؟
 ۲. ئابا له به هه شندان باخود نا؟
 ۳. ئابا مالئاوایی له لاشه کان جگه له لاشه کانی کهوا ئبی دابوو دهکات؟
 ۴. ئابا نبعمه ع و خۆشی و ئه ز به ع و ئازار ده بپنێت له ناو بدران؟
- ئهمه مه سه له یه کی گه وره یه و خه لکی قسه ی تیدا دهکات، و تیدا ناکۆک و جیاوازن، هه ندیک ده لێن: رۆحی ئیمانداران له به هه شندا له لای زاتی خرا شه هیده کان بن یاخود جگه له شه هیده کان نه گه ر هاتوو له لای به هه شت به ند کرابن به هۆی تاوانیکێ گه وره یاخود قه رزاری، به هۆی لیخۆشبوون له وان به خوای خۆیان ده گه ن و بۆیان به زه یی ده بیّت، نه مه ش مه زه به یی ئه بو هوره یه وه عه بدوللای کورپی عومه ره عليه السلام.

نیمامی نه جمه و له ریاویه تی کورپه که ی عه بدوللا ده لیت: رۆحی کافره کان له ناگردان و رۆحی ئیماندارانیش له به هه شندان.

ئه بو عه بدوللای کورپی منده ده لیت: هه ندیک له سه حابه و تابعین ده لێن: رۆحی ئیمانداران له لای زاتی خودایه (عزو جل) له سه ر نه مه ش زیاتریان نه وتوه، وتی: له کۆمه لیک له سه حابه و تابعین (شوینکه وتوان) و ریاویه تیان کردوه کهوا رۆحی

(۱۸۵) سرجاوه ی پیتشور: ۳۹۶

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

نیمانداران له چه وزی که وسهره، و رۆحی کافره کانیش له به رهووته، بیریکه له چه زره مهوت.

سه فوانی کوری عه مرو ده لیت: پرسیارم کرد له عامر کوری عه بدوللا ابا الیمان: نایا رۆحی نیمانداران کو ده بنه وه؟ وتی به لکو زهویه کهوا ده لیت: خوای ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۵)

واته: (سویند به خوا به راستی ئیمه له کتیبی زه بهوردا دوی ته ورات بریارمانداوه که بیگومان بهنده شیار و چاکه کانم ده بنه خاوه نی زهوی) وتی: نهو زهویهیه کهوا رۆحی نیمانداران تیدا کو ده بنه وه تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه وه.

ده لیت: نهو زهویهیه که خوای گه وه نیماداره کان له دونیادا ده کاته خاوه نی، وه که عه ده لیت: رۆحی نیمانداران له (علیین) له ههره به زه کهانه له ناسمانی چهوتم، وه رۆحی کافره کانیش له (سجین) له زهوی چهوتم له ژیر ولاتی شهیتانه کان.

هه ندیکی دیکه ده لیت: رۆحی نیمانداران له بیری زه مزه مه، و رۆحی کافره کانیش له بیری به رهووته.

سه لمانی فارسی ده لیت: رۆحی نیمانداران له به زه خدا له سهر زهوی ده ورات بو ههر شوینیک بیهویت، و رۆحی کافره کانیش له (سجین) له وه تهیه کی دیکه یدا: رۆحی نیماندار به سهر زه ویدا ده ورات بو ههر شوینیک بیهویت.

هه ندیکی دیکه ده لیت: رۆحی نیمانداران له لای ده سه راستی ئاده مه، و رۆحی کافره کانیش له لای ده سه چه بیه تی. هه ندیکی دیکه، له وانه ایبن حزم ده لیت: جیگیر ده بیت پیش دروستکردنی لاشه کهی.

ده لیت: له باره ی رۆحه کان ده لیت جیگیر ده بیت نه مهش خوای گه وه عزوجل وه پیغه مبه ره کهی (علیه السلام) ده فهرموون که سه ریجیان ناکهین، نه مهش به لگه و

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

سه‌ماندنیک‌ی روون و ناشکرایه، خودای عز وجل ده‌فهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الاعراف: ۱۷۲).

واته: (یادی نه‌وکاته‌ش بکهره‌وه که په‌روه‌ردگارت پشتا و پشتی نه‌وه‌ی ناده‌می کۆکرده‌وه له جیهانی په‌نهانو شاراوه‌دا په‌یانی لی وه‌رگرتن، کردنی به شایه‌ت به‌سه‌رخویانه‌وه و پیی فهرمون: نایا من په‌روه‌ردگاری نیوه نیم؟؟ هه‌موویان وتیان: نابیت تو خوای نیتمه نه‌بیت، به‌لی شایه‌تیمان داوه که تو په‌روه‌ردگارمانیت، نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌ی نه‌وه‌کو له روژی قیامه‌دا بلیت: به‌راستی نیتمه له‌وه بیتاگابون!!).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الاعراف: ۱۱).
واته: (سویند به خوا به‌راستی نیتمه باوه‌گه‌وره‌ی نیتمه‌مان دروستکرد و نه‌خش و نیگاری رواله‌ت و روخساری نیوه‌مان کیشا، پاشان وتان به فریشته‌کان ناده‌ی سوژده به‌رن بۆ ناده‌م).

راسته که‌واخوا‌ی گه‌وره روچه‌کانی به ده‌سته کۆمه‌ل دروستکردوه.
هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فهرموویت: (إن الأرواح جنود مجندة مما تعارف منها ائتلف وماتناكر منها اختلف).

واته: (روچه‌کان وه که‌سه‌ریازی به کۆمه‌ل وان نه‌وه‌ی یه‌کتریان ناسی هوگری ده‌بیت، و نه‌وه‌ی رقیشییان لیبت لی جیا ده‌بنه‌وه).

خوای گه‌وره به‌لین و شایه‌دی لی وه‌رگرتن به خوايه‌تی به‌ر له‌وه‌ی فهرمان به فریشته‌کان بکات سوژده به‌رن بۆ ناده‌م نه‌وی دروستکرد به شیوه‌یه‌کی نه‌فس و نیگار و رواله‌ت و ناقله‌ند.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پیش نهوهی بجیته لاشه کان، لاشه کانیش لهو رۆژهدا خۆل و ئاروبون، پاشان چۆنی ویست ئاوا جیگیری کرد، نهویش نهو بهرزه خهیه کهوا رۆحه کان له کاتی مردندا بۆ لای ده گهریتسهوه، به لام هیشتااش کۆمه ل به کۆمه ل رۆحه کان ده نیریت و فووی ده کات بهو لاشانهی له مهنی دایک ده بن کهوا ده لیت: له راستیدا رۆحه کان لاشه کان هه لیاان ده گریت بۆ نهو مه به سته ی یه کتر بناسن و یاخود رقیان له یه کتر بیت، و نهو رۆحه ش زانیار و لیزانه له جیا کردنه و یان جا خوای گه وره له دونیا تاقیان ده کاته وه ههروهک بیهویت، پاشان ده یاغری نیت، نینجا ده گهریتسه وه بۆ جیهانی بهرزه خ کهوا پیتغه مبه ر (علیه السلام) له شه وره و کهیدا له لا ئاسمانی دونیادا رۆحی شادمان و خۆشگوزهرانه کانی له لای ده سته راستی ئاده م بیخی، و رۆحی خاوه ن تاوانه کانیشی له لای ده سته چه پی بیخی، وه رۆحی پیتغه مبه ران و شه هیده کانیش له به هه شتدان.

ابن حزم ده لیت: نه مه ش قه وائی هه موو شه هلی نیسلا مه ده لیت: نه مه ش فهرموده ی خوای گه وره و میهره بانه: ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ * وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ * وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ * أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ * فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ * ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ * وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ (الواقعه: ٨-١٤).

واته: (ده سته ی راستییان ده رده کهون، جا چوزانی نه وانه له چ خۆشیه کدان، ههروه ها ده سته ی چه پ و لار و دیره کانیشتن ئای نهو شوومانه له چ سه رگه ردانیه کدان؟! ده سته ی سیته م پیتشه و ته ووه کانتن، نه وانه ن که پیتشه و ته وون له به ده سته ی ئانی ره زامه ندی خراوا، ئا نه وانه نزیک کراوه ی باره گای پهروه دگاریانن، له باخه کانی به هه شتی پر له ناز و نیعمه تدان، ده سته یه کی زۆریان له وانه ن که زووچوون به دم بانگه وازی خواوه، ده سته یه کی که میش له وانه ن که دواتر به شوین نه وانه دا ریازی ئیمانیا ن گرته به ر).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه ده فهرمووئت: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ﴾
(الواقعه: ٨٨-٨٩).

واته: (جا نه گهر نهو که سهی که له سه ره مه رگدایه له نزیکان و خوشه ویستانی
نیمه بیت، نهوه ئیتر خوش و کامه رانی و ناسوده ییه به هه شتی پر له ناز و
نیعمهت چاوه یتیه تی).

هیشتا رۆحه کان لهوئ ده بن تاوه کو ژماره ی رۆحه کان هه مروی تهواو ده بیت به
فرو کردنی له لاشه کاندا، پاشان ده گه یتند یتنه وه به ز به ره زه خ، جا قیامهت
هه لده ستیت، پاشان خوی گه وه دوباره رۆحه کان ده گه یتنه وه به ز لاشه کانی،
نه مهش ژیا نی دو وه مه، بوونه وه ره کان لی پرسینه وه یان له گه لدا ده کریت، تیپیک له
به هه شتدا ده بن و تیپیکیش له دۆزه خدا ده بیت، به نه مری تییدا ده مینینه وه^(١٨٦).

نه بو عومه کوری عه بدوله بر ده لیت: رۆحی شه هیده کان له به هه شتدان، و رۆحی
نیماندارنیش له سه ر گۆره پانی گۆره کانیانن.

ابن المبارک ده لیت: ابن جریج به ی گپراه وه ته وه، نه ویش له مجاهد، نهو له
به هه شتدا نییه، به لکو له به روو بوومه که ی ده خۆن و بۆنه خوشه که ی بۆن ده که ن.

معاویه کوری صالح ده لیت: سه عید کوری سویر گپراه وه: کهوا پرساری کرد له
ابن شهاب له باره ی رۆحی نیمانداران، فهرمو ی: پیا نی را گه یان دووم کهوا رۆحی
شه هیده کان وه بالنده یه کی سه وز وایه به عه رش هه لئو اسراوه، هاتو وچۆ ده کات
به ناو باخه کانی به هه شت، هه موو رۆژی زاتی خوا که ی دیته لای و سه لامی لی
ده کات^(١٨٧).

ابو عمر کوری عبدالبر ده لیت: له شه رحیک کی حه دیسی ابن عمردا هاتو وه: نه گهر
یه کیک له ئیوه مرد هه موو به یانیان و ئیواران جیگا که ی پی نیشان ده دریت،

^(١٨٦) الفصل فی الملل: ٧٠/٢

^(١٨٧) شرح الصدر: ٣٠٤

١٩٥ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نه گهر له نه هلی به ههشت بیت نهوا له نه هلی به هشتی پی نیشان ده دیت، وه نه گهر له نه هلی ناگریش بیت پی ده لیتن: نه وه جیگا که ی تویه تاوه کو خوی گه وه له رۆزی قیامت زیندوت ده کاته وه، وتی: بیگومان بۆی ده ده که ویت له چوونی بۆ رۆحه کان له ناو گۆر دا، نه مهش راسته له وهی رۆحه کان بۆ لای ده چن، خوی گه وهش زانتره، چونکه هه دیسه کان به م شیویه جوانتر هاتوه.

ده لیت: مانا که ی له لای منه نه رۆحه که له سه ر ده ورپشتی گۆره که ی ده بیت، نه خوی پیوه ده گریت و نه لیشی جیا ده بیت وه، هه روه ک مالک ﷺ ده لیت: پیمان را گه یاندر اوه کهوا رۆحه کان پشو ده ده ن هه ر چۆنیان برویت.

وتی: مجاهد ده گپرت وه و ده لیت: رۆحه کان له سه ر گۆره بان و ده ورپشتی گۆره کانت بۆ ماوه ی ههوت له رۆزی به خاک سپاردنی مردوه که لی جیا نابیت وه وه خوی گه وهش زانتره.

تیپیک ده لیت: رۆحه که له پاش مردندا جیگیر ده بیت و ده چیت له شه یه ک که گونجار بیت له گه ل رهوش و سیفه ته که ی کهوا له ژیا نی دویای هه بیوه، جا هه موو رۆحیک ده چیت له شه ی گیانله به رتک که پیکهاته بیت له گه ل نهو رۆحانه، جا دل و ده وونی دپنده ده چیت بۆ له شه ی گیانله به ره دپنده کان، رۆحه سه گ ناساکان ده چیت له شه ی سه گه کان، و رۆحه بی تاوانه کانیش ده چیت له شه ی گیانله به ره ماله کان و بی زیانه کان، و رۆحه سوک و ریسوا و نزمه کانیش ده چیت له شه ی مار و میڕ و جی و جانه وه ره کان، نه مهش وتی نهو که سانه ی که نینکاری رۆزی زیندوو بونه وه ده که ن، نه مهش وته یه که له ده ره وه ی وته کانی نه هلی نیسلام.

کَیِّه وِتوویه تی: رُوح له بهه شتدایه

جا نه وهی ده لیت: رُوحه کان له بهه شتدایه، بیانوو ده هیئتیه وه بهو
 فهرموده یه ی خوی گه وړه: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةُ
 نَعِيمٍ﴾ (الواقعه: ۸۸-۸۹).

واته: (جا نه گهر نهو کهسه ی که له سهره مه رگدایه له نزیکان و خو شه ویستانی نیته
 بیت، نه وه نیر خو ش و کامه رانی و ناسووده یه بهه شتی پر له ناز و نیعمه ت
 چاوه پییه تی).

نهمه ش خوی پاک و بیگهر د و باسی کردووه له وکاته ی رُوح له لاشه
 دهره هیت. رُوحه کانیش دابه ش کراوه بۆ سی بهش:

(الْمُقَرَّبِينَ) راگه یاندر اوه که نهو رُوحه له بهه شتی پر له ناز و نیعمه ته.

(وأصحاب اليمين) به نیسلام حوکی له سهر دراوه کهوا نهو رُوحه سه لامه تی له
 سزادان بۆ زامن و دهسته بهر کراوه.

(ومكذبة ضالة) راگه یاندر اوه که نهو رُوحه له خواره وهی ناگردا و ده گاته
 دۆزه خ، ده لیت: نهمه ش یه کسر له دوی جیابوونه وی رُوح له لاشه رووده ات، و
 خوی گه وړه له یه کهم سوړه تدا باسی حالئ نه وانه ده کات له روژی قیامه تدا و
 باسی بارود وخیان ده کات له پاش مردن و پاش زیندو و بوونه وه، بیانوو ده هیئتیه وه
 بهو فهرموده یه: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً
 * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰).

واته: (شایانی باسه به نیمانداری سهر فراز له سهره مه رگدا ده و تریت، نه ی خاوه نی
 دل و دهر وونی پر له نارامی نه ی ناده میزای ژیر و هو شه مند که له تهمه نی کو تایی
 دونیادا په وړه دگارت ناسی و به جوانی ده تپه رست، بگه پیره وه بۆ لای

۹۱ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

پهروه ردگارت که تو لهو رازیت و نهویش له تو رازیسه، ده بچوره ریزی بنده چاکه نازدار و بهرپزه کاغوه، بچوره بههشته خوشه رازاوه که موهه).

یه کیکی دیکه له سه حابه شوینکه وتوان: لهو باره یه وه ده لیت، له کاتی ده رچوونیه تی له دونیادا، فریشته له وه وه مژده ی پی دوات، و نه م و ته یهش به دور ناخاته وه که ده لیت: ده وتریت له دوارژدا بوی همیه، وه دوتریت: له کاتی مردن و له کاتی زیندو بوونه وه دا بوی همیه وه نه مەش له مژده پیدانه کانه کهوا خوی گه وه ده فەر موویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ۳۰). واته: (نهوانی به راستی وتیان: پهروه ردگارمان (الله) یه له وه ودوا به رده وام پابه ندی نهو ری بازه راسته بوون، نهو له سهره مهرگدا دهسته دهسته فریشته داده بهزن بۆ لایان، پیان ده لیت: هیچ ترس و بیمیکتان نه بیت له داهاتوو، هیچ غم و په ژاره یه کتان نه بیت بۆ رابردوو، مژده تان لی بیت بهو بههشته ی که کاتی خوی به لیتستان پی ددره).

نهو دابه زینهش ده بیت له کاتی مردن بیت، و ده بیت له ناو گوردا بیت، ده بیت له کاتی زیندو بوونه وه بیت، یه که م موژده ی روژی کوتایه له کاتی مردندا. وه له حه دیسیکی البراء کوری عازب باسکراوه کهوا فریشته که ده لیت: به روح که ده وتریت له کاتی گیانکیشاندا، مژده ت لیت بیت له تو روح و ره یحان، نه مەش له ره یحانی بههشته.

له (الموطأ) به لکه ده هیتنه وه به وه ی مالیک ریوایه تی کردوه، نبین شه هاب ده گپریته وه نهویش له عه بدولر ه حمان کوری که ععب کوری مالیک، که باوکی که ععبی کوری مالیک ده گپریته وه که پیغه مبه ر (صلوات) فەر موویه تی: (انما نسمة المؤمن طائر يتعلق في الشجر الجنة حتى يرجعه الله إلى جسده يوم يبعثه) (۱۸۸).

(۱۸۸) (الموطأ: ۱/۲۴۰).

۹۹ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

واته: (له راستیدا رۆحی ئیماندار بالتندهیه که له بهر و یومی دره ختی به ههشت ده خوات تاوه کو خوی گه وره رۆژی زیندوو بوونه و هی رۆحه که ی ده گه پێنیتسه وه بۆ لاشه که ی).

نه بو عومهر له ریاوایه تی مالیکدا ده گێریتسه وه و ده لیت: نه و ناگادار کردنه وه و لیکدانه وه یه که کهوا زه هری گوپی لی بوو له و هه دیسه له عه بدولره همان کورپی که عه کورپی مالیک، هه روه ها یونس ریاوایه تی کردوه له زه هری ده لیت: گویم له عه بدولره همان کورپی که عه کورپی مالیک بوو له باوکی ده گێریتسه وه، هه روه ها نه و زاعیش ریاوایه تی کردوه له زه هری که ده لیت عه بدولره همان کورپی که عه بۆ منی گێراوه ته وه.

حه مه د کورپی یه حیا (الذهلي) ئه م هه دیسه ی بهر زکردۆته وه به وه ی کهوا شه هیب کورپی نه بی هه مه، هه مه د کورپی برای زه هری وه صالح کورپی کیسان له زه هری ریاوایه تیان کردوه، نه ویش له عه بدولره همان کورپی عه بدوللا کورپی که عه کورپی مالیک، نه ویش له که عه بی باپیره ی، لیته دا پچراوه.

نه بو عومهر ده لیت: مالیک و یونس کورپی یه زید وه نه و زاعی و حارس کورپی فوزه یل ریککه وتوون ریاوایه تی کردنی نه و هه دیسه کهوا له زه هریسه وه گێراوه ته وه نه ویش له عه بدولره همان کورپی که عه کورپی مالیک، نه ویش له باوکییه وه وه ترمزی و جگه له نه ویش به راستییان داناوه ^(۱۸۹).

نه بو عومهر ده لیت: به لām فهرمووده ی (نسمه المؤمن)، (نسمه) به مانای رۆح دیت کهوا هه مان هه دیسی پێغه مبه ر (ﷺ) به لگه یه له سه ری، تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه و هی خوی گه وره رۆحه که ی ده گه پێنیتسه وه بۆ لاشه که ی، وه ده لیت: (نسمه) رۆح و ده روون و لاشه یه، بنچینه ی نه و ته یه ش (النسمه) هه ر خۆی ناده میزاده که یه، وه ده لیت له وانه یه به رۆح بلین (نسمه).

(۱۸۹) سنن الترمذی: (۱۶۴۱).

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

-خوای گه ورهش زاناتره - چونکه ژيانی ناده میزدا به رۆحه که وهیه، نه گهر لیتی جیا بوو وه نامیتیت یاخود ده بیتته نه بوون، به لگهش له سه ر نسیمی ناده میزدا نه و فهرمووده ی پیغه مبه ر (علیه السلام): (من أعتق نسمة مؤمنة)^(۹۶).

وه شاعیر ده لیت:

بأعظم منه تقى في الحساب *** إذا النسماتُ ففَضْنَ الغبارا

واته: نه و کاته ی له رۆژی قیامه تدا خه لکی له گۆره کانیاندا زیندوو بوونه وه وه خه لیل کور ی نه حه ده ده لیت: دل و ده روونی ناده میزاد و نه سیمی رۆحیشه، نه سیمیش کزه بایه وه فهرمووده ی پیغه مبه ر (علیه السلام) (تعلق في شجرة الجنة).

له م حه دیسه دا وشه ی (تعلق) به فه ته ی ((لام)) ریاو یه ت کراوه نه و ما نا که ی زیاتره. وه ریاو یه تیش کراوه به زه مبه ی (لام) یه ک ما نا ی هیه نه ویش: خۆراك و له وه ره، ده لیت: رۆحه که له به رو بوومی به هه شت ده خوات و له نیوان دره خته کاندایه پشوو ده دات وه وشه ی (العلوقه و العلاق و العلوق) خۆراك و له وه ره و پشوو دانه، عه ره ب ده لیت: ما ذاق اليوم علوقاً. واته: نه مړه خواردنی تام نه کرد.

وه ره بیع ابی زیاد له وه سفی نه سپدا ده لیت:

وَمَجْتَبَاتٍ مَا يَذُقْنَ عُلُوقَةً *** يَمَصُّغْنَ بِالْمُهْرَاتِ وَالْأَمْهَارِ

وه آعشی ده لیت:

وَفَلَاةٍ كَأَنَّهَا ظَهَرُ تُرْسٍ *** لَيْسَ فِيهَا إِلَّا الرَّجِيعَ عِلَاقُ

ده لیت: زانا کان له مانای نه و حه دیسه دا جیاواز و نا کوکن، جا هه ندیک له وان ده لیت: رۆحی نیمانداران له به هه شتدایه له لای زاتی خودا نه گهر شه هیده کان بن یاخود جگه له شه هیده کان، نه گهر له به ره ده رگای به هه شت به ند نه کرابن به تاوانیک ی گه وره یاخود قه رزاری، وه به خودای خو یان ده گهن به لیخو شبوون و به زه بی هاتوه به وان.

(۹۶) کنز العمال (۲۹۴۸۲)

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ده لئيت: هه نديك بيانوو ده هيننه وه به وهى نهو هه ديسه تايهت نه كراوه به شهيد يا خود جگه له شهيد.

ههروه ها ديسان بيانوو ده هيننه وه بهو ريوايهت كراوه له ته بى هورهيره: كهوا روى نيماندار و بيتاوانان له (عليين) له ناسمانه هه بهرزه كانه، وه روى كافره كانيش له (سجين) له هه ره خواره وهى زهوى، وه عه بدوللاى كورى عومهرش وه كه نه مه ده گيرته وه، نه بو عومهر ده لئيت: نه مه وته به له سونه دا بهر هه تستكارى و دژايهتى ده كرى مادام هيچ پالنه ريك نيه له دروستى گواستنه وه كهيدا، نه مهش فهرمووده كهى پتغه مبه ر عليه السلام: (اذا مات أحدكم عرض عليه مقعده بالغداة والعشي وإن كان من أهل الجنة فمن أهل الجنة، وأن كان من أهل النار فمن أهل النار، يقال له: هذا مقعدك حتى يبعثك الله إليه يوم القيامة) ^(١١١).

هه نديكى ديكه ده لئيت: بهلكو نهو هه ديسه مانا كهى ته نها له شهيده كانه به بى كه ساني ديكه، چونكه قورنان و سونهت بهلگه نه سهر نه مهيان، به لام له قورناندا خواى گه وه ده فهرموويت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ (آل عمران: ١٦٩-١٧٠).
واته: (هه رگيز وا مهزان و وادامه نين نهوانه له پتاي خوا وا شهيد بوون و كوژران مردوون نه خير وانيه بهلكو نهوانه زيندوون، لاي پهروه ردگار بيان له رزق و روى هه مه جوړ و تايهت به هره وهرن، زور دلخوش و شادمان بهو به خوش و زياده فهزلهى كه خوا پتاي به خوشيون).

به لام له نيشانه و پياو چاكاندا باسى هه ديسى ته بى سه عيد خودرى (ره زاي خواى لى بى) ده كات له ريگاي به قى بن خالد بهر زكراوه ته وه: (الشهداء يغدّون ويروحون ثم يكون مأواهم إلى قناديل معلقة بالعرش، فيقول لهم الربّ تبارك

(١١١) مسلم (٧١٤١).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وتعالی: هل تعلمون كرامة أفضل من كرامة أكرمتموها؟ فيقولون: لا، غير أن وددن أنك أعدت أرواحنا في أجساءنا حتى نقاتل مرة أخرى، نقتل في سبيلك^(١٩٩).
واته: (شهیدہ کان دین و دهچن پاشان رۆحه کانیان له ناو شهو چرایانه جینگیر ده بیست که به عمرشی خوادا هه لۆاسراوه، جا خودای گه وره و میهره بان پێیان ده لیت: نایا ده زانن ریزیکی باشت ههیه لهو ریزی کهوا من له نیهوم ناوه؟ جا ده لێن: نه خیر جگه له وهی ناواته خوازین رۆحه کانیان بگه پێنیتتهوه لاشه کانیان تاوه کو جارێکی دیکه شهر بکهین، نینجا له پێناوی تۆ بکوژین و شهید بکړین).
له هناده وه ریاوایت کراوه نهویش له نیسماعیل بن المختار نهویش له عهتیه گێراویه تیهوه.

پاشان هه دیسه کهی نیین و عه بیاس گێرایه وه (ره زای خوای لی بئی) وتی: پیغه مبه ر(عليه السلام) فه رمویه تی: (لما أصيب أخوانكم جعل الله أرواحهم في أجواف الطير خضر ترد أنهار الجنة، وتأكل ثمارها، وتأوي إلى قناديل من ذهب مدلاة في ظل العرش، فلما وجدوا طيب مأكلهم ومشربهم ومقيلهم قالو: من يبلغ إخواننا إنا أحياء في الجنة نرزق لئلا يكلوا عن الحرب ولا يزهدوا في الجهاد؟ قال: فقال عزوجل: أنا أبلغهم عنكم، فأنزل الله تعالى: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أحياء عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرزقون﴾ (آل عمران: ١٩٦).

واته: (کاتیك براکانتان له رۆژی جهنگی ئوحد شهید بوون خوای گه وره رۆحه کانیانی له ناو سکی بالندهیه کی سهوز دانا و به رووباری به هه شتدا گوزه ر ده کهن، وه له به رو بوومه کهی ده خۆن، و ده پۆن بۆ ناو شهو چرایانه ی له زیتر دروست کراون و هه لۆاسراون له ژیر سیبه ری عه رشدا، جا کاتیك شهو خواردن و خواردنه وه و کهل و په له خۆشانه یان بینی ده لیت: کتیه به براکانیان راده گه یه نیت نیت له

(١٩٩) شرح الصدر: ٣٠٥

۹۹ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

بههشتدا زیندوین و رزق و رۆزغان بۆ فهراهم کراوه بۆ نهوهی واز له شهپرکردن نههینن و پشتی خویان تی نهکهن و کهمتهرخهم نهبن له جیهاد کردندا؟
وتی: (جا خودای عزوجل فهرمووی: من له جیاتی ئیوه پییان رادهگهیهنم، جا خودای گهوره نهم نایهتهی دابهزانند....). (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا....) (ال عمران: ۱۶۹)

وه هههیهسه که له مهسهندی نهبو نههمه و نهبو داود داهاتوه^(۱۹۳).
پاشان الاعمش باسی هههیهسهکان دهکات و له عبدالله بن حرّه دهگهیهتهوه نهویش له مسدوق وتی: پرسیار کرا له عهبدوللای کوری مهسعود لهبارهی نهم نایهتهوه: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (ال عمران: ۱۶۶).

وتی: ئیتمه پرسیارمان له پیغهمبهر کرد و فهرمووی: (أرواحهم في جوف الطير خضر تسرح في الجنة في أيها شاءت، ثم تأوي الى تلك القناديل، فأطلع إليهم ربك إطلاعة، فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالو: وأي شئ نشتهي ونحن نسرح في الجنة حيث شئنا؟ ففعل بهم ذلك ثلاث مرات، فلما راوا أنهم لم يتركوا من أن يسألوا قالو: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حت نقتل في سبيلك مرة أخرى، فلما رأي أن ليس لهم حاجة تركوا) نهو هههیهسه له سههههههه موسلیم داهاتوه^(۱۹۴).

واته: (رۆحهکانیان لهناو سکی بالندهیهکی سهوزدایه له بهههشتدا پشوو دهدات له ههر کوتههک بیهویتی پاشان دهچته ناو نهو چرایانه، جا خودای گهوره پییان رادهگهیهنیّت و ناگادارییان دهکاتهوه، دهفهرموویتی: نایا ههز له شتی دیکه دهکهن؟ وتیان: ههز له چ شتیکی دیکه بکهین وا ئیتمه له بهههشتدا پشوو دهههین بههر شتوتیتک بانهویتی؟ نهم وتهیهی سی جار دووبارهکردهوه، جا که زانیان

(۱۹۳) مسند أحمد: ۱/ ۲۶۶ و مسند ابی داود (۲۵۲۰)

(۱۹۴) مسلم: ۱۸۸۷.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

خوای گه‌وره وازییان لی ناهینیت له پرسیارکردنه وتیان: نهی خودایه ده‌مانه‌ویت
رۆحه‌کاغان بگه‌رینیت‌هوه لاشه‌کاغان تاوه‌کو له‌پیتناوی تۆدا بجه‌نگین جاریکی دیکه.
جا که بینی پیوستی پیتان نیه وازی لی هیتان)

له سه‌حیحی بوخاریا له نه‌نه‌س گتیراویه‌تیه‌وه، که‌وا دایکی ره‌بیع کچی البرا.
که ده‌کاته دایکی حارسه‌ کوری سوراقه‌ هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ری خوا(علیه‌السلام)، نایا
قسم بۆ ناکه‌یت له‌ باره‌ی حارسه‌؟ نه‌و له‌ رۆژی به‌در کورژا بوو که‌وا تیریکی
نامۆ پیکای، نه‌گه‌ر له‌ به‌هه‌شتدا بیت نه‌وا سه‌بر ده‌گرم و نه‌گه‌ر له‌ شوینیکی
دیکه بیت نه‌وا له‌ گریاندا ناکه‌وم، پیغه‌مبه‌ر(علیه‌السلام) فرموی: (یا أُم حارِثَة، إنها
جنان وإن ابنک أصاب الفردوسَ الأعلى)

پاشان له‌ریگای بقی کوری مه‌خله‌د گتیرایه‌وه: که‌ ده‌لێت به‌حیا کوری
عه‌بدولحه‌مید بۆمانی گتیرایه‌وه، نه‌ویش له‌ ثین عیینه‌ نه‌ویش له‌ عه‌بدوللای کوری
یه‌زید، گوئی له‌ ثین و عه‌بباس بوو ده‌یووت: رۆحی شه‌هیده‌کان له‌ناو سکی
بالتده‌ی سه‌وزدایه‌ هاتۆچۆ ده‌کات و له‌ به‌روبوومی به‌هه‌شت ده‌خوات.
پاشان له‌ معمره‌وه ده‌گتیرته‌وه، نه‌ویش له‌ قه‌تاده‌ وتی: رۆحی شه‌هیده‌کان له‌
شیره‌ی بالتده‌یه‌کی سپی دایه‌ له‌ به‌روبوومی به‌هه‌شت ده‌خوات (٩٥).

له‌ ریگای نه‌بی عاصم النبیل ده‌گتیرنه‌وه، نه‌ویش له‌ شور کوری یه‌زید، نه‌ویش
له‌ خالیدی کوری معدان، نه‌ویش له‌ عه‌بدوللای کوری عومه‌ر و ده‌لێت: رۆحی
شه‌هیده‌کان له‌ شیره‌ی بالتده‌یه‌کی وه‌ک ریشۆله‌ وان یه‌کتر ده‌ناسن و له‌ به‌روبوومی
به‌هه‌شت رزق و رۆزیان ده‌ردیتتی (٩٦).

نه‌بو عومه‌ر ده‌لێت: نه‌و هه‌موو نیشانانه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی نه‌وان
شه‌هیده‌کانن بیجگه‌ له‌ که‌سی دیکه‌، له‌ هه‌ندیکیان: له‌ شیره‌ی بالتده‌یه‌، و له‌

(٩٥) مصنف عبدالرزاق: ٢٦٤/٥

(٩٦) شرح الصدر: ٣٠٨

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّة

هه نديکي دیکه یان، له ناو سکی بالنده دان، و له هه نديکي دیکه شيان وه
 بالنده يه کی سهوزه، ده لیت: نه وهی هاوشیویه له لای من ده بیت وه و تهی نه وه
 وایت که ده لیت: وه بالنده يه یاخود له شیهی بالنده يه بۆ هاوشیویه بوونی بۆ نه و
 هه دیسهی باسکرا، له هه دیسی که عب کوری مالیک تیدا ده لیت: (نسمه المؤمن
 کطائر). واته: (رؤحی تیماندار وه بالنده وایه).
 نه یووتوه: له نا سکی بالنده دایه.

وتی: عیسای کوری یونس هه دیسی ابن منصور ریوایهت ده کات، له الاعمش
 ده گپرتیه وه نه ویش له عه بدوللای کور مره، نه ویش له مسروق، نه ویش له عه بدوللای
 ده لیت: وه بالنده يه کی سهوزه.

وتم: نه وهی له سه حیچی موسلمدا هاتوه: (له ناو سکی بالنده يه کی سهوزدایه)
 نه بو عومره ده لی: له سر نهو لیکنده وه و رافه کردنه وه نهوی پیغه مبهه (صلوات
 ده فهرموویت: (به لکو رؤحی تیماندار له ناو شه هیده کاندا بالنده يه که له دار و
 دره ختی به ههشت ده خوات).

وتم: هیچ دژکاریه که نه له نیوان نهو فهرمووده یه ی پیغه مبهه (صلوات)
 هه که سیک له نیه مرد به یانیان و نیوانان شوینه که ی پی نشان ده ریت، جا
 نه گهر له نه هلی به ههشت بیت، نهوا له نه هلی به ههشت و نه گهر له نه هلی
 ناگریش بیت نهوا له نه هلی ناگری پیی نشان ده ریت).

نهو وتار و ناخواتنه مردوو له سر جیگا که ی و شه هید بوون وهرده گریت،
 ههروه کو پیغه مبهه (صلوات) ده فهرموویت: (رؤحی تیماندار بالنده يه که له بهروبوومی
 دره ختی به ههشت ده خوات). نه مه شه هید و جگه له شه هیدیش له خۆ ده گریت،
 له گهل بوونی پیشاندانی شوینه که ی به یانیان و نیوانان رۆحه که ی به ناو رووباره کانی
 به ههشت گوزهر ده کات و له بهروبومه که ی ده خوات.

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لام شوینه تاییه تیه که و نهو خانووهی بۆته ناماده کراوه لهوانیه رۆژی قیامت بچیتته ناوی، و به لگهش له سهری کهوا جینگای شههیده کان و خانو و کۆشکه کانیاں که بۆیاں ناماده کراوه هه رگیز نهو چرایانه نین که رۆحه کانیاں له بهرزه خدا بۆیاں ده چن، جا نهوانه شوین مه نزلگای خۆیاں له بههشت ده بینن، به لکو لهو چرایانه جینگیر ده بن که به عه رشنا هه لو اسراوه، جا چوونه ناوی تهواو و بی کم و کورتی رهنگه تهنها رۆژی قیامت بی، وه چوونه ناوی رۆحه کان بۆ بههشت له بهرزه خدا نهوه شتیکی دیکهیه.

نهوهی جینگای سه رنجیشه خاوهن نه گبهتی و که ساسه کان هه موو به یانیاں و ئیواران رۆحه کانیاں له سه ر ناگر پی نیشان ده ردیت، جا نه گه ر رۆژی قیامت چوونه نهو شوینه و جینگایه ی کهوا له بهرزه خدا پییا ن نیشان ده درا، نهوا نیعمهت و خۆشگوزهرانی رۆحه کانیاں له بههشتدا شتیکی دیکهیه، نهو رۆحه که له گه ل لاشه کاندای نیعمهت و خۆش ده بینن نه مهش شتیکی دیکهیه.

جا رزق و رۆزی پیدانی رۆح له بههشت له جیهانی بهرزه خدا نهو خواردن و خواردنهوهیه نییه که له گه ل لاشه کهیدا له رۆژی زیندوو بوونه ودا دهیدریتتی، له بهر نهوهیه فهرموویهتی: (له بهروبوومی بههشت دهخوات). و به تهواوی خواردن و خواردنهوه و پۆشاک و رابواردن و کهیف و خۆشی جا نه گه ر رۆحه که له رۆژی قیامت بۆ لاشه کهی گه راپیمه، نهوا ده رده کهویت نهو گو تار و ناخاوتنه هاو دژ و به ره له ستکار نییه له سوننه دا، به لکو یارمهتی سوننهت ده دات و له گه لێ ریک ده کهویت.

نایا نابینیت نهو حوکه می تاییه ته به شههیده کان په یوه سه به وه سفی شههید بوون؟

ههروهک نهو حه دیسه ی مقدام کورپی معد یکرب له پیغه مبه ر (عليه السلام) ده گیریتته وه: (لشهاد عند الله ست خصال: يغفر له في أول دمه، ويرى مقعده من

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُورَةِ

الجنة ويحلى حلة الإيمان، ويزوج من الحوار العين، ويحار من عذاب القبر ويأمن من الفرع الأكبر، ويوضع على رأسه تاج الوقار الياقوتة منه خير من الدنيا وما فيها، ويتزوج إثنين وسبعين من الحور العين، ويشفع في سبعين إنساناً من أقاربه^(١٩٧).
واته: (شهيد له لای خوا شەش شتی هەیه: لە یەكەم دڵۆپ لە خوێنی كە دەپرژێت
خوای گەورە لە هەموو گوناھەکانی خۆش دەبێت، جێگەی خۆی لە بەهەشت
دەبێت و بە خشلی باوەر دەپازێندرێتەوە، حۆری زۆر جوانی لێ ماره دەکرێت،
پارێزراو و رزگاری دەبێت لە سزای گۆر و دلتیا دەبێت لە راجلە کینی ناو گۆردا،
تاجی زێڕینی لەسەر دەکرێت و هەر گەوهەرێکی باشتەرە لە دنیا و ئەوی تێدا،
وێ هەفتا و دوو لە حۆری بەهەشتی لێ ماره دەکرێت، تەکا بۆ هەفتا لە کەس لە
دۆست و نزیکانی دەکات).

جا ئەگەر ئەو حەدیسە تایبەت بێت بە شەهید فەرموویەتی (بۆ شەهید)
نەبێتووە: بۆ ئیماندار، هەروەها لەو حەدیسە کە قەیس الجذامی گێڕاویەتیەو
(يعطي الشهيد ست خصال)^(١٩٨) هەروەها هەموو ئەو حەدیس و دەقەنە تێیدا
پەيوەست کراوە بە پادداشتی شەهید.

بەلام ئەوێ پەيوەست کراوە بە پادداشتی ئیماندار، ئەو هەموو ئیماندارێک
پلەي شەهیدی هەیه ئەگەر شەهیدیش نەبێت.

بەلام ئەو: دەق و نیشانانەي باس لە رزق و رۆزی شەهیدەکان دەکات، و بڕونی
رۆحەکانیان لە بەهەشت جا هەموو ئەمانە حق و رەوان و ئەمەش بەلگە نیە
لەسەر نەچوونە ژووڕەوی رۆحی ئیمانداران بۆ بەهەشت، نەخاسە راستگۆیان
باشترن لە شەهیدەکان بەبێ تاکۆکی و جیاوازی لە نێو خەلکدا، جا دەتین: بۆ

(١٩٧) سنن الترمذی: (١٦٦٣).

(١٩٨) مسند أحمد: (٢٠٠/٤).

٩٥٢ لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئِ

ئەوانە ئەوەی کەوا دەلێن لەبارەى رۆحى راستگۆيان نایا ئەو رۆحە لە بەهەشتە
ياخود نەخێر؟

ئەگەر وتیان: ئەو رۆحانە لە بەهەشتدان، هیچ پڕوویانویەك بۆ ئەوان نیە جگە
لەو ناخاوتنە نەبیّت، جا ئەوەمەموو دەقانه سەلمێنراوە کەوا بەلگە لەسەر
تایبەتمەندى رۆحى شەهیدەکان نیە لەو بارەیه، وە ئەگەر وتیان لە بەهەشتدا نییە
بەهۆى ئەوەى رۆحەکانیان بەند دەکریّت و دەگیرێت کەوا دەبیّت رۆحى سەحابە
گەرە و بەرپزەکان وەك ئەبو بەکری سدیق و ئەبى کورې کەعب و عەبدوللای
کورې مەسعود و ئەبو دەردائە و حوزەیفەى کورې یەمان رضی اللہ عنہ و ئەوانەى لەوانە
دەچن لە بەهەشتدانین، بەلگەو تەنها رۆحى شەهیدەکان لە بەهەشتدان و ئەمەش
مەعلومە و زانراوە ناشکراکردنى درۆو دەلەسەى ئەوانە شتێكى پێویست و
ناچارىیە.

بەلگەش لەسەر ئەمە کەوا خودای پاک و بێگەرد رۆحى شەهیدەکانى لەناو
سکى بآئندەیهكى سەوز داناوە، جا ئەوانە کاتێک خۆیان بەخت کرد بۆ خودای
گەرە و میهرەبان تاوەکو لاشەى تێدا لەناو برد، ئینجا لە بەرزەخدا لاشەیهكى
باشتر لەو لاشەیه لە دۆنیادا هەیانبوو بۆیان نامادە دەکریّت تاوەکو رۆژى
قیامەت، جا نیعمەت و خۆشییەکەى بەهۆى ئەو لاشانەو دەبیّت و تەواوکەرى
نیعمەت و خۆشى رۆحەکان دەبیّت.

بەم هۆیەو دەل و دەروونى ئیماندار لە شێتووەى بآئندەیهکدا، یاخود وەك
بآئندەیهکە، دەل و دەروونى شەهیدیش لەناو سکى بآئندە دایە، جا دەربەڕین و
مەبەستى ئەو حەدیسە (رۆحى ئیماندار بآئندەیهکە)، ئەمە گشتگیر دەبیّت بۆ
شەهید و ئەوانى دیکە جگە لە شەهید، پاشان شەهیدى تایبەتمەند کرد بەوەى کەوا
فەرموویەتى: (رۆحى شەهید لەناو سکى بآئندە دایە).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

زانراویشه نه گهر رۆحی شهید له ناوسنگی بالندهدا بیت راستی فهرمروده و جا نه مه هه خزی بالندهیه و درودو هه دیسه کهش تهواو کهری یه کترن، و به لگه شه له سهر نهوی کهوا ههق و راستی له لایهن خواوهیه.

(بۆ ئهوانه ی ده ئیت: به وهی رۆح له به ههشتدا نییه)

وتهی مجاهد که ده ئیت: رۆح له به ههشتدا نیه، به لām له به رو بوومه که ی ده خۆن و بۆنی به ههشت ده کهن پر و بیانوو بۆ نه و تهیه ده هی نه وه به وهی تیمام نه هه ده له مه سه نه ده که ی له هه دیسیکی ئین ئیسحاق ریوایه تی کردووه له (الحرث ابن فضیل) ده گێڕتته وه، نه ویش له مه حمودی کوری له بیر، نه ویش له ئین عه بباس، ده ئیت کهوا پیغه مبه ر (عليه السلام) ده فهر موو یت: (الشهداء علی بارق نهر بباب الجنة في قبة خضراء يخرج عليهم رزقهم من الجنة بكرة وعشية)^(١٩٩).

واته: (شه هیده کان له سهر شه وقی رووباریکن له بهر ده رگای به ههشت له (قبة خضراء) به بیانان و ئیواران له به ههشتدا رزق و رۆزیان بۆ دیته ده ره وه).

نه مهش نکۆلی ناکات له به ههشت بوونیان، نه م رووبارهش له به ههشتدا یه رزق و رۆزیان له به ههشت بۆ دیته ده ره وه، جا نه وان له به ههشتدان و که چی ناچنه نه و شو ئینانه ی که له به ههشتدا بۆیان ناماده کراوه، مجاهد نکۆلی له هه ر چوونه ژووره وه یه ک ده کات له هه ر روویه کدا.

نه بو عه بدوللای کوری منده ده ئیت: موسای کوری عوبهیده ریوایه تی کردووه، نه ویش له عه بدوللای کوری یه یزد، نه ویش له ئوم کبشه ی کچی مه عمور وتی:

(١٩٩) مسند أحمد: ٢٦٦/١، مجمع الزوائد: ٢٩٤/٥

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

پیغمبر ﷺ هاته لامان، پرسپاری نهو رۆحانه مان لی کرد، نینجا وا وه سفی کرد به سیفه تیک نه هلی بهیتی هینایه گریان.

پیغمبر ﷺ (فرمودی: (إن أرواح المؤمنین فی حواصل طیر خضر ترعی فی الجنة، وتأکل من ثمارها، وتشرب من مائها، وتأوی إلى قنادیل من ذهب تحت العرش یقولون: ربنا الحق بنا إخواننا، وآتنا ما وعدتنا، وإن أرواح الکفار فی حواصل طیر سود تأکل من النار، وتشرب من النار، وتأوی إلى حجر فی النار، یقولون: ربنا لا تلحق بنا إخواننا ولا تؤتنا ما وعدتنا) (۳۰۰).

واته: (روحي یمانداران له ناو چیکلدانی بالتندیه کی سهوزدایه له بههشت دهله وه پیت، و له بهروبوومه کی دهخوات و له ناوه کی دهخواته وه دهچیت بۆ لای نهو چرایانهی له زپ دروستکراوه له ژپ عه رشدايه، دهلیت: خودایه بمانگهینه به براکافان، وه نهو بهلیتهی به نیتمت دابوو پیمان بیه خشه، و رۆحی کافره کانش له ناو چیکلدانهی بالتندیه کی رهشدايه له ناگره کی دهخوات و له ناگره کی دهخواته وه، دهچیت ناو قولایی ناگره که، دهلین: خودایه مه مانگهینه به براکافان، و نهو په یانهی به نیتمت دابوو پیمان مه به خشه).

تبه پانی دهلیت: نهو زرعهی دیمه شقی بۆمانی گپرایه وه، کهوا عه بدوللای کوری صالح گپرایه وه نهویش له معاویهی کوری صالح، نهویش له حبیب وتی: پرسپار له پیغمبر ﷺ کرا له بارهی رۆحی یمانداران، فرمودی: (فی طیر خضر تسرح فی الجنة حیث شاءت). واته: (له ناو سکی بالتندیه کی سهوزدایه له بههشت پشوو ده دات هه رچۆنیک بیهویت).

وتیان: نهی پیغمبرهی خوی نهی رۆحی کافره کان؟

فرمودی: (محبوسة فی سجن) (۳۰۱).

(۳۰۰) شرح الصدور: ۳۱۰

(۳۰۱) شرح الصدور: ۳۰۷

٩٩ ح للإبن قيمّ الجوزيّة

واته: (له سهجین بهند کراوه)، نهبو الشیخ ریوایه‌تی کردووه، له هیشام کوری یونس، له عه‌بدوللای کوری صالح، وه نهبو مه‌غیره ریوایه‌تی کردووه، له نه‌بی بکر کوری مریم، نه‌ویش له ضمره کورشی جیبب.

و نه‌بو عه‌بدوللای کوری منده له حه‌دیسکی عنجار باس ده‌کات و ده‌گیریه‌وه نه‌ویش له (الثوری) نه‌ویش له شور کوری یه‌زید، نه‌ویش له خالید کوری معدان، نه‌ویش له عه‌بدوللای کوری عومەر ده‌لّیت: (أرواح المؤمنین في طير خضر كالزراير تأكل من ثمر الجنة)^(٣٦). واته: (رّوحی ئیمانداران له‌ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدایه له شیوه‌ی ریشۆله‌ وایه له به‌روبومی به‌هه‌شت ده‌خوات).

یه‌زید رقاشی ده‌گیریه‌وه له نه‌نه‌س و عه‌بدوللای شامی، نه‌ویش له ته‌میم الداری، نه‌ویش له پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (إذا عرج ملك الموت بروح المؤمن إلى السماء استقبله جبريل في سبعين ألفاً من الملائكة كل منهم يأتيه بشارة من السماء سوي بشارة صاحبه، فإذا انتهى به إلى العرش خرّ ساجداً فيقول: الله عزوجل للموت الموت: انطلق بروح عبدي فضعه في سدر مخضود، وطلع منضود، وظل ممدود، وماء مسكوب) بکر کوری خیس ریوایه‌تی کردووه له ضرار کوری عومەر و نه‌ویش له یه‌زید وه نه‌بی عه‌بدوللای.

واته: (له‌کاتی‌کدا فریشته‌ی گیان‌کیشان رّوحی ئیماندار بوّ ناسمان به‌رزده‌کاته‌وه، حه‌زه‌ته‌ی جو‌برائیل له‌گه‌لّ حه‌فتا هه‌زار فریشته‌ پێشوازی لیّ ده‌کات و هه‌ر یه‌کی‌ک له‌وانه له‌ ناسماندا موژده‌ی پێ ده‌ده‌ن، جگه له‌ موژده‌ پێدانی هاو‌په‌که‌ی، کاتی‌ک گه‌یشته‌ لای عه‌رش کپنۆش ده‌بات، ئینجا خودای عزوجل به‌ فریشته‌ی گیان‌کیشان ده‌فه‌رموویت: رّوحی به‌نده‌که‌م ببه‌ و برۆ ئینجا دا‌بینی له‌ ژێر سیبه‌ر-سدر-ی بی دپ‌کدان، هه‌روه‌ها دره‌ختی موژیش که به‌ره‌مه‌کانی چین چین له‌سه‌ریه‌کن، له‌ژێر

(٣٦) شرح الصدر: ٣٠٨

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمَ الْجُوزِيَّة

سېبهري دوور و دريژ لهو باخه خوښانده، تافگهي جوان و هموزو نافورهي رازوهي
تيدايه).

(لهوانهي دهليڼ: روجهكان لهسهر ليواړو جهوشهي گژهكانيه تي)

بهلام وتي نهو كهسهي كه دهليټ: روجهكان لهسهر ليواړ و گژهپاني
گژهكانيه تي، نهو كهسهي بيهويت ياخود مهبهستي تي كهوا نهوه فرمايتكي
پيوسته بوي نهوا هرگيز جياوازي گژهپاني گژهكان ناكات، نهوش هلهيه
چونكه دهقهكاني كتپ و سوننه له زور رووهوه بهرپرچ و وهلامي نه مه دهاتهوه
كهوا هندیكمان باسكردوه نهگر خوا حهز بكات هندیكي ديكهش باس
دهكهن.

نهگر مهبستي لهسهر گژهپان بيت بهشيويه كي كاتي، يه كهميان سهرهستي
كردنيه تي لهسهر گژهكهيان، نه مش له باره گا و مهنزلگايه كيه تي، نه مش
رهوايه، بهلام نهوتراوه جيگر و چهسپاو گژهپاني گژهكه.

جا كزمه ليك چونه ناو نهو مهنه به لهوانه عهبدولاي كوري عبدالبر بسو، له
كتپه كيدا له شرحي هديسيكي ثين و عومر دهليټ: نهگر يه كيك له نيره
مرد له بهيانيان و نيواراندا شرينه كهي پي نشان دهديټ، له راستيدا بوي
ناشكرا دهكرت بهوهي كهوا روجهكان لهناو گژهكاندان، ناياباينيت كهوا
هديسه نامازه پيكراره كان لهسهر نه مه موهواتير و جيگره، هروه ها نهو
هديسانه ي باس لهسهلام كردن دهكهن لهسهر گژهكان؟

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

وتم: حەدیسە مۆتەواتیرەکانی دەوێت وەک حەدیسێ ئیبن و عومەر، ھەرۆک حەدیسێ البرا کۆری عازب کەوا پێشتر باسکراوە کە تێیدا ھاتبوو: (ھذا مقعدک حتی یبعثک اللہ یوم القیامۃ) وە نمونە ی حەدیسێ ئەنەس: (إن العبد إذا وضع فی قبره وتولی عنه أصحابه إنه لیسمع قرع نعالهم) (٢٠٣).

تێیدا ھاتوو: (أنه یرى مقعده من الجنة والنار، وأنه یفسح للمؤمن سبعین ذراعاً، ویضیق علی الکافر). ھەرۆک نمونە ی حەدیسێ جابر: (إن ھذه أمتی تبتلی فی قبورها، فإذا دخل المؤمن قبره وتولی عنه أصحابه أتاه الملك). وە لە حەدیسێکی دیکە: (وأنه یرى مقعده من الجنة فیقول: دعونی أبشر أهلی، فیقال له: أسکن فھذا مقعدک أبداً) ھەرۆک ھەموو ئەو حەدیسانە ی باس لە نەعمەت و ئازاری گۆڕ دەکات و باسکراوە، وەک حەدیسەکانی باس لە سەلام کردن دەکات لەسەر خاوەن گۆڕەکان، قسە کردن لەگەڵیاندا، زانینی مردوووەکانی لەکاتی سەردانی کردنی زیندوووەکان بۆ لایان و ھەموو ئەمانە پێشتر باس کراوە.

ئەم وتە و باسەش سوننە ی دروست و راست بەرپەرچی دەداتەو، ئەو نیشانانە ی کەوا پالئەریکی بۆی نیە، و پێشتر ئەمە باسکراوە ھەموو ئەو بەلگانە ی باسکرا کەوا رۆحەکان لە بەھەشتان دقا و دق لەلای (الرفیق الاعلی) ن ھەندیک لەزاناکان (الرفیق الاعلی) بە بەھەشت وەسف دەکەن و ھەندیکێ دیکەش بە زاتی پەرورەدگار وەسفی دەکەن.

بۆمان دەرکەوتوو کە وا پێشانمانی شوینی مردوو لە بەھەشت یاخود لە دۆزەخ بەلگە نییە لەسەر ئەویە رۆح لەناو گۆڕدایە و نەک ھەموو کاتیکیش لە نەمان و نبوون دا بێت لە ھەموو روویە کەو، بەلکو رۆحە کە سەرپەرشتی و پەییوەندی دەکات بە گۆڕە کە و ناوہە ی گۆڕە کەدا، جا ئەم قەدەرەش وایە شوینە کە ی پێ نیشان دەدرێت، بێگومان بۆ رۆحیش پلە و مەبەستێکی دیکەش ھەیە ئەویش لە

به‌هشتاد دهبیت له‌هەر سه‌ره‌وه‌ی (علین)، په‌یوه‌ندی ده‌بیت به‌ لاشه‌که‌ی به‌ جوړیك نه‌گه‌ر موسلمانیک سه‌لامی لیّ کرد خودای گه‌وره‌ روچه‌که‌ی بۆ ده‌گه‌رپینتیه‌وه‌ وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی ده‌داته‌وه‌، له‌لای روچه‌ به‌رز و نیمانداره‌کان ده‌بیت.

بهلکو لهم بابه تدا زوري مي خه لکي ده کونه هه له و به جوړيک پروايان وايه کهوا
روح له ره گزيکه پيوست نايسته وه به لاشه کان نه گهر روح که بردرا بو نه و
شوينه ي که شاينه نيستی، نه مېش هه له يه کی ديار و ناشکرايه، بهلکو روح ده کړيت
له سر رووی ناسمانه کاند ا بيت له هره سره وهی (عليه)، و ده گپسته وه بو
گوره کهش، نينجا وه لامی سه لام کردنش ده داته وه.

زانباريش بو كهسه ده دات كه سه لامى لىّ ده كات، كه چى له شوينه كى خزيه تى، و رّوحى پيغه مبر (عليه السلام) هردم له لاي (الرفيق الاعلى) يه، و خوداي گهره عزوجل رّوحه كى ده گه پيسته وه بۆ ناو گۆزه كى و وه لامى نهو كه سه ش ده داته وه كه سه لامى لىّ ده كات، و گوئى له قسه كردنه كه به تى.

پیغمبر ﷺ هزاره‌تی موسای بینی له گۆره‌که‌یدا هه‌لساوه و نوێژ ده‌کات، و له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ش له ناسمانی شه‌شم و حه‌وته‌میشدا بینی، ده‌بینیت له‌ جووله و گواسته‌وه‌دا وه‌ک چاوتروکان خێرایه، که‌چی به‌مه‌ره‌ندی‌شی هه‌یه به‌ گۆره‌که‌ی.

بينگومان سه لیتراوه کهوا رۆحی خهوتوو بهرزده بیته وه تاوه کو حهوته مین ته به قه ی ده بریت، له ژیر عه رشدا کپنۆش بۆ خودای گهوره ده بات، پاش رۆحه که ده گه پیته وه بۆ لاشه که ی له که مترین ماوه دا، ههروه ها رۆحی مردووش فریشته کان به رزی ده که نه وه بۆ ناسمانه کان، له نیو زاتی ده سته کانی خوا راده وه ستیت، کپنۆشی بۆ ده بات، کاروباره کانی بۆ ریک ده خه ن و فریشته کان نه و شویتنه ی پی نیشان ده ده ن که له به هه شتدا خودای گهوره بۆ نامه ده کردوه، پاشان ده یه تینه خواره وه و ده بینت که ده بشۆن و هه لیده گرن و به خاکیشی ده سپرن.

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

له حدیسه کهى البراء کورى عازب که پیشتر باسکرا: (إن النفس يُصعد بها حتى توقف بين يدي الله فيقول: تعالى: إكتبوا كتاب عبدي في عليين، ثم أعيده إلى الأرض، فيعاد إلى قبره وذلك في مقدار تجهيزه وتكفينه).

وه له حدیسیکی نیبنو عه عباس باس ده کات و به جزرتک ده لیت: (فیهبطون على قدر خراغة من غسله وأكفانه فيدخلون تلك الروح بين جسده وأكفانه).

وه ههروه ها نه بو عه بدوللا کورى منده، له حدیسیکی عیسی کورى عه بدولره همان باس ده کات و ده لیت: نین شه هاب بۆ نیمه ی گترایه وه نه ویش له عامر کورى سه عید، نه ویش له نیسماعیل کورى ته لحه کورى عه بدوللا، نه ویش له باوکییه وه وتی: له دارستانه که دا ویستم بگه رپنمه وه شه وم به سه مرداهات، نینجا چومه لای گۆری عه بدوللاى کورى عومه ر کورى حزام، جا له ناو گۆره که ی گویم له ده نگى قورنان خویندن بو، قورنان خویندی وام گوئ لى نه بیوو، نینجا چومه لای پیغه مبر (عليه السلام) و بۆم گترایه وه فه رموی: (ذلك عبد الله ألم تعلم ان الله قبض أرواحهم فجعلها في قناديل من زبرجد وياقوت، ثم علقها وسط الجنة، فإذا كان الليل ردت إليهم أرواحهم، فلا يزال كذلك حتى إذا طلع الفجر ردت أرواحهم إلى مكانها الذي كانت به) (٢٠٤).

واته: (نهو عه بدوللايه نایا نازانیت که وا خواى گه وه ره رۆحیانى کیشاوه له ناو چرای وای داناوه که له درو گه وه ره دروست کراوه، پاشان له ناوه راستی به هه شتدا هه لئواسیه، جا کاتیک شهو داهات رۆحه کانییان بۆ ده گه رپنیتسه وه، به م جزره ده مینیتسه وه تاوه کو به یانی دادیت نینجا رۆحه کان ده گه رپنیه وه نهو جیگایه ی که وا له وئ بوون).

لهو حدیسه دا خیرایی گواستنیه وه ی رۆحه کانیان له عه رشه وه بۆ ناو گۆره کانیان، پاشان گواستنیه وه ی له گۆره کانیان بۆ شوینیه که ی خوی ناشکرا ده کات، بۆ نه مه ش

٩٩ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ماليك و هندیك له پیشه وایان ده لئن: رۆح نیردراوینکه ده روات بۆ هەر شوینیک که بیهویت کهچی خه لکی رۆحی مردوو نابینیت که له شوینیکی دور دیت بۆ لایان نه مه کاریکه هه موو خه لکی به گشتی ده یزانن و گومانی تیدا ناکهن، خوای گه ورهش له هه موو کهس زاناتره.

به لām له سه لام کردن له سه ر خاوهن گۆره کان و سه کردن له گه لیاندا به لگه نیه له سه ر نه وهی کهوا رۆحه کانیاں له به هشتدا نین، که رۆحه کهشی له ناو گۆره کاندایه، نه مهش گه وره ی نه وهی ئاده مه (ﷺ) کهوا رۆحه که ی له هه ر سه ره وهی (علین) له گه ل (الرفیق الاعلی) به له گۆره کهیدا سه لامی لی ده کریت و وه لامی سه لامی موسلمانه که ده داته وه.

بیگومان نه بو عومهر په سه ندی کردوه، به وهی کهوا رۆحی شه هیده کان له به هشتدایه، له گۆره کانیدا سه لامیاں لی ده کریت هه روه ک سه لام له که سیکی تر ده کریت، هه روه ک پیغه مبه ر (ﷺ) فیрман ده کات کهوا سه لامیاں لی بکهین، هه روه ک سه حابه کان سه لامیاں له سه ر شه هیده کانی نوحد کرد.

هه ره ها سه لمی تراوه کهوا رۆحه کانیاں له به هشتدان و چۆنیاں بویت پشوو ده دن هه روه ک له پیشت باسان کرد، دلتنگ و کهم نارام نابن کهوا رۆحه که ده چیته وه دهستی فریشته به رزه کان و پشوو ده دن و نارام ده گرن له به هشتدا هه رچۆن بیهویت، له کاتیکدا سه لامی نهو موسلمانه ی له گۆره کهیدا لی ده کات ده بیستیت وه رۆحه که ی بۆ ده گه پیتته وه تاوه کو وه لامی سه لامه که ده داته وه، بۆ رۆحیش کار و فره مانیکی دیکهش جگه له کار و فره مانى جهسته.

نه مهش جویریله سه لات و سه لامی خودای گه وره ی له سه ر بیست که پیغه مبه ر (ﷺ) بینی شهش سه د بالی هه بوو، له وانه هه ر دوو بالی نیوان رۆژه لات و رۆژئاوای پی داپۆشی بوو، هاته لای پیغه مبه ر (ﷺ) تاوه کو نه ژنۆکانی له نیوان هه ردوو نه ژنۆی وه ده سه کانی خسته سه ر هه ردوو رانی

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْمَجُوزِيَّةِ

پيغەمبەر (ﷺ) لە گەڵ ئەوەشدا ئەو فریشتەیه لە هەمان کاتدا لای فریشتە بەرزەکان لەسەر رووی ئاسمانەکان بە جۆریك کە ئەو لەوێ جیگیر، کەچی بەو نزیکیەش خۆی لە پيغەمبەر (ﷺ) نزیک خستەو، جا ئیمان هێنان بەو دڵیکى پاك و بێگەردى دەوێت بۆ ئەوێ لەو زانیاریانە شارەزا بیت.

(کاروبارى رۆح جیاوازه بەگوێرهی رۆحه کان)

ئەوێ دەشیئت کەوا بیزانیت لە پێشتردا باسمان کرد کاروبارى رۆح جیاوازه بەپێی بارودۆخی رۆحه کان لە بە هێز و لاوازی، گەورەیی و بچووکی، جا بۆ رۆحی گەورە و مەزن کاروباره کە گەورەتر دەبێت، تۆ حوکم و یاسای رۆحه کان لەدوینیا دەبینیت چۆن جیاواز دەبن بە گەورەترین جیاوازی، بەگوێرهی جیاووونەوێ رۆحه کان و چۆنیەتیان و هێز و خێرایى و لەسەر هاریکاری کردنی جا بۆ رۆحیکى بى سنوور و پەها لە شەیدا بوون بە جەستەدا پابەندبوونی و کێشه و گرفته کانی لە هەلس و کەوت و هێز و تێپەرپوون و تێکۆشان و خێرایى بەرزبوونەوێ بۆ لای خواى گەورە و پەيوەست بوون بەخودایه.

نەك بۆ رۆحیکى بەپروبیانوو ریسوا و بە دیلکراو لە پەيوەست بوون بە لاشه و کێشه و گرفته کانی، نەگەر واییت، ئەوا بەندکراوه بە لاشه کەیدا، جا چۆن دەبێت نەگەر لى داها و لى جیاوووه، هەموو هێزه کانی لى کۆبووه، کاتیك رۆحه کە لەلاشه کە جیاوووه ئەوا کاروباریکی دیکهێ دەکەوێتە ئەستۆ.

لە راستیدا خەونەکان مۆتەواتیرەن لە چين و توێژەکانى ئەوێ ئادەم لەسەر کرداری رۆحه کان پاش مردنى، کەوا ناتوانیت بێخەملێنیت لەسەر شیوه کەى

٩٩ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

له کاتی په یوه نډی کړدنې به لاشه نه کاتی کدا ته نه رۆحیک یان دوان یاخوډ
ژماره یه کی کهم چنده ها سوپای به هیژ تیک ده شکیتیت، و پیغه مېهر (علیه السلام) چنده
خهونی بینووه ^(٢٠٥) کهوا نه بو به کړ و عومهری له گه لدا بووه له خه ودا که
رۆحه کانیان چنده ها سهربازی کوفر و سته میان تیک شکاندووه، له کاتی کدا
سهر که وتوونه به سهر سوپا زور بی شوماره کانیان له گه ل زوری ژماره یان و چه ک و
تهقه مەنیان بهرام مېهر لاوازی و کهمی نیمانداران.

نه و دی جیتی سهر سوپرمانه که رۆحه کانی نیمانداران به کتریان خوښ ده ویت و
یه کتر ده ناسن و به یه کتریش ده گن هر چنده دووری نیوانیان مه و دایه کی دوور و
دریژ بیت، که چی یه کتر ده ناسن و خویان به یه کتر ده ناسیتن، ههروه ک پیشت
هاوړی یه کتر بووبن و له یه ک نه وه و عه شیرت دابن.

عه بدوللای کوری عومهر ده لیت: رۆحی نیمانداران به یه کتر ده گن نه گهر ماو دی
نیوانیان دوور و دریژ بیت هر چنده یه کیکیان هه رگیز نه وی تر نه بینیت، وه
هه نډی کیکیان نه مه یان بهر زکړ دۆتووه بو پیغه مېهر (علیه السلام) ^(٢٠٦).

عه کره مه و مواهید ده لیت: نه گهر ناده میزدایتک نووست ده بیته هو کاریک بو
نه و دی رۆحه که پروات و له بنه پرتیشدا رۆحه که له جهسته دایه، جا ده گاته هه
شویتیک نه و بیه ویت مادام له جهسته که هاتو ته دهر وه و مرؤفه که خه وتووه،
کاتیک ده گه پرتووه بو جهسته که ناده میزاده که به ناگا ده پتووه ههروه ک به و
جیگایه ی تیشکی رۆژ وایه کهوا له زه وی ده دات و له بنه پرتیشدا په یوه سته به
رۆژه وه ^(٢٠٧).

^(٢٠٥) سعیری موبلم: (٢٢٦١)، (٢٢٦٧) بکه.

^(٢٠٦) مند احمد: (١٧٤/٢).

^(٢٠٧) شرح الصدور: ٢٤٧

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

عبداللہ کوری منده له هندیك خاوهن زانست و زانیاری ده گیتیتهوه ده لیت: کهوا روح له کونه لووتی مرؤډ دریژ ده بیتهوه، له بنچینه شدا له جهسته دایه، جا نه گهر رۆحه که به تهواوی هاته دهرهوه نهوا ده مریت، ههروه کاتیک رووناکی چرا نه گهر له نیوان نهو و نیوان فتیله که جیا بیتهوه، نایا نایینیت کهوا مهلبه ندی ناگره که له فتیله کهویه، وه رووناکی و تیشکه کهی مالهوه پر ده کات؟ بهم شیویه رۆحیش له کونه لووتی مرؤډ دریژ ده بیتهوه له خهوه کهیدا تاوه کو ده چیتته ناسمان، و له ولاتاندا ده سوریتتهوه ده گات به رۆحی مردوه کان.

(نهوانه ده لیلین: رۆحی نیمانداران له لای پهروهردگاره)

نهوهی ده لیت: رۆحی پرواداران له لای خودای مهن و دلۆفانه، هیچ زیاده پوهی نه کردوه، تنها په پوهی کردوه له گهل و تهکانی قرشان، کهوا ده لیت: خودای گهره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ۱۶۹).
واته: (به لکو نهوانه زیندوون، لای پهروهردگاریان له رزق و رۆزی (هه مه جوړ و تایبته) به هره وهرن).

لهوانه پیاوه زانا و ژیره کان بیانوو بهو وتهیه بهیننهوه، بهو بیانوهی: لهوهی که محمه دی کوپی نیسحاق الصغائی ریوایه تی کردوه و ده لیت، یه حیا کوپی نه بی به کر بۆ نیهمی گپرایهوه، نهویش له محمه دی کوپی عهبدولره جان کوپی نه بی (ذنب)، نهویش له محمه دی کوپی عهمره کوپی عطاء، نهویش له سه عیدی کوری یه سار، نهویش له نهبو هورپه، نهویش له پیغه مبهه (صلی الله علیه و آله) فهرمویه تی: (إِنَّ المیت إذا خرجت نفسه يعرج بها إلى السماء حتى ينتهي بها إلى السماء التي

۹۰ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فِيهَا عَزَّ وَجَلَّ، وَإِذَا كَانَ الرَّجُلُ السَّوْءَ يَعْرِجُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ، فَإِنَّهُ لَا يَفْتَحُ لَهُ أَبْوَابَ، فَتُرْسَلُ مِنَ السَّمَاءِ فَتَصِيرُ إِلَى الْقَبْرِ) (٢٠٨).

واته: (له کاتیکدا مردوو که رۆحه کهی ده رده چیت به رزده کریتوه به ناسمان تاکم ده بییه نه نهو ناسمانه ی که زاتی پهروه ردگاری لییه، وه نه گهر پیاوه مردوو و که سیکی خراب و گونا هکار بیت، رۆحه کهی به رزده کریتوه به ناسمان، ده رگای ناسمانه کانی بۆ ناکریتوه، ئینجا لهو ناسمانه وه ده نیرد ریتوه به ناسمانه گۆره کهی).
نهو ئیسنادیکه پرسیار له راستی و دروستی ناکریت، نه مهش له مهسندوی نه محمد و هی دیکه دا هاتوه.

نهو داود الطیالسی ده ئیت: عماد کوری سلمه بۆ ئیمه ی گێرپیه وه، له عاص کوری به دله، نهویش له نهبی وائل، نهویش له موسی الاشعری، وتی: رۆحه ئیماندار بۆن خۆشتر له بۆنی میسک دیته ده روه، جا فریشتکان به رزی ده که نهو بۆ ناسمانه کان ده ئین: ئیه و نهو رۆحه به خیر بین، ئینجا لییان وه رده گرن، له ده رگایه به رزی ده که نهو، که کاره چاکه کانی لیتی به رزبۆوه، ئینجا له ناسمانه کاند ده گه شینه وه وه که نهو ی کاتیک رۆژ هه ل دیت تا وه کو ده بییه بۆ لای عه رش، به لا کاتیک که سیکی کافر رۆحه کهی ده رده چیت رۆحه کهی ده بن، فریشته کان ده ئین نهو چییه؟ ده ئین: نهو فلانی کوری فلانه نهو کاره و نهو کاره ی کردوه، له به خرابی کاره کانی فریشته کان ده ئین: به خیر نهیت، به خیر نهیت، بیگه رینه وه، ج ده نیرنه وه بۆ خواره وه ی زهوی بۆ ناسمانه گۆره کهی.

مالکی کوری ئیبراهیم ده ئیت: داود کوری یه زید الاودی گێرپیه وه وتی: له عام الشعبی بینیه وه:

(٢٠٨) مسند احمد: ٣٦٤/٢، وه سنن ابن ماجه (٤٢٦٢).

٩٢ ح لِلْإِن قِيمُ الْجَوْزَةِ

نەویش له حوزەیفەهی کۆری الیمان دەلێت کەوا رۆحه‌کان لەلای پەرۆردگارەوه دەست بەسەرن چاوەروانی بەلێنه‌که‌ی ده‌کات تاوه‌کو فووه‌که‌ی پیاده ده‌کات (٢٠٩).

جەریر باس ده‌کات و ده‌گێڕێته‌وه: له‌ شه‌مر کۆری عه‌تیه، نەویش هیلال کۆری یساف وتی: نێمه و خه‌لکانیک له‌لای که‌عب و ره‌بیع کۆری خیشم و خالد کۆری عرعره دانیشتبووین، نینبو عه‌بیاس هات، وتی: ئەوه کۆره مامی پیغه‌مبه‌رتانه، وتی: شوێنه‌که‌مان فراوان کرد و جا دانیشت. نینجا وتی: ئەه‌ی که‌عب، ئەوه‌ی له‌ قورئاندا هاتوو ده‌زانم ته‌نها چوارشت نه‌بی‌ت، مانای ئەوانه‌م پێی بلێ: سَجِّین چییه؟ و علییون چییه؟ و سدره‌ المنتهی چییه؟ وه مانای ئەو نایه‌ته چییه؟

که‌ خوای گه‌وره بۆ نیدرسی فەرمووه: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ (مریم: ٥٧). وتی: (علیون): ئەوه ئاسمانی هه‌وته‌مه رۆحی نیمانداره‌کانی تیا‌یه، به‌لام (سَجِّین) ئەوا زه‌وی هه‌وته‌می هه‌ر خواره‌وه‌یه، رۆحی کافره‌کانیش له‌ژێر چا‌لی نیلیسه، به‌لام ئەو فەرمووده‌یه‌ی خودای گه‌وره له‌ باره‌ی نیدرس فەرموویه‌تی: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾. واته: (بۆیه نێمه ریزی زۆرمان لی‌گرت و پایه‌دار و به‌رز و بلندمان کرد له‌ جی‌گه و ری‌گه‌ی تاییه‌تا).

خودای میهره‌بان س‌روشتی بۆ ده‌نارد و ده‌یفه‌رموو من رۆژانه به‌رزو بلندت ده‌که‌مه‌وه و هه‌ کرده‌وه چاکه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م، فریشه راست‌گۆکان قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌ن و به‌ فریشه‌ی گیان‌کێشان ده‌لێت مردنه‌که‌ی دوا‌بجات تاوه‌کو کرده‌وه چاکه‌کانی زیاد بکات، جا له‌ نی‌وان هه‌ردوو با‌له‌کانی هه‌لیده‌گرت و به‌رزێ ده‌کاته‌وه تاوه‌کو ده‌گاته ئاسمانی چواره‌م نینجا فریشه‌ی گیان‌کێشان پێی ده‌گات و له‌ باره‌ی پێدا‌ویسته‌یه‌کانی قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کات، به‌ فریشه‌که‌ ده‌لێت: ئەو له‌کوێیه؟

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِةِ

دهلئيت: نهوئا له نيوان ههردوو بالهكانم دايه، فريشتهي گيانكيشان دهلئيت: جئى
سهرسوپمانه من فهرمانم پيئكراوه له ناسمانى چوارهم رۆحى بكيشم، جا رۆحى
دهكيشيت.

بهلام (سدره المنتهى)، نهمه سيدرهيهكه لهسه سهرى نهو فريشتهانى عهريشان
ههنگرتوه لهوئ زانست و زانيارى دورستكراوان كۆتايى پئ دئيت، پاشان هئيع
كهسيك له دواى نهمه زانياريهكى له بارهيهوه نيهه بزيه ناوانراوه سدره
المنتهى^(٣١).

نين منده دهلئيت: وه هيب كورپى جهريه له باوكيهوه ريوايهتى كردووه، و
بهعقوب القمى له شمر ريوايهتى كردووه، خاليد كورپى عهبدوللا كورپى عهوا،
كورشى حوشب له قاسم كورپى عهوف له رهبيع كورپى خيشم ريوايهتى كردووه، وتى
له لاي كهعب دانيشتبويين، جا باسى نهمهى كرد.

يعلى كورپى عبيد له الاجلح دهگيرتتهوه نهويش له ضحاك وتى: نهگهر رۆحى
بهندهيهكى ئيماندار كيئرا نهوا بهرز دهكرتتهوه بۆ ناسمانى دونيا، جا فريشتا
نزيكهكان لهگهلا دهدهچن بۆ ناسمانى دووهم پاشان سييه، پاشان چوارهم، پاشا،
پيئجهم، پاشان شهشم، پاشان ههوتهم، تاوهكو دهگات به سدره المنتهى، ب
ضحاكم وت: بۆچى ناوانراوه سدره المنتهى؟

وتى: چونكه كۆتايى دئيت لهوئ ههموو فهرمانيك لهلايهن پهروهردگارهو
دهردهچيئ كه گهراوهوى بۆ نيهه، جا دهلئيت: پهروهردگارم! بهندهكهت فلانه
بيئگومان خوداى گهوره له بارهى نهو لهوان زانتره ئينجا خوداى دلۆقان چهكيئكو
سهرمۆرى بۆ دهنييرت كه دلئياى دهكاتهوه له سزادان و نهمهش نهه فهرمودهيه؛

(٣١) تفسير القرطبي: ١١ / ١١٨

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پهروه ردگاره که ده فرمودیت: ﴿كُلًّا إِنَّ كِتَابَ الْآبَرَارِ لَفِي عِلِّيَّيْنٍ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ * كِتَابٌ مَّرْقُومٌ * يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ (المطففين: ۱۸-۲۱) ^(۳۱۱).

واته: (نه خیر ده ستمی سهر فرازان دورن لهو تهنگانهیه، به لکو نامه ی کرده و کانیا ن دؤسیه ره فتاریان دا له شوینه بهرز و بلندگانه، جا تۆ چوزانی (علیون) چیه و چۆنه، نامه یه کی (دیار و ناشکرایه، هر به رواله تیدا دیاره که خاوه نی سهر فراز و به خته وهره، مۆر کراوو لۆک کراویشه، نهو نامه یه فریشته نزیکه به ریزه کانی لای خوا ده یکه نه وه و به سهر سامی و خوشیه سهرنجی چاکه و خوا به رستی چاکان ده ده ن و شایه تی له سهر ده ده ن).

نهم فرموده یه ش دورنیه لهو وتهیه ی که وتویه تی: نهوانه له به هه شتدان، چونکه به هه شت له لای (سدره المنتهی)یه، وه به هه شتیش له لای پهروه ردگاره، و خودای گوره و میهره بانیش هه والی داوه کهوا رۆحی شهیده کان له لای خۆیه تی، پیغه مبه ریش (علیه السلام) هه والی داوه کهوا رۆحی شهید و نیمانداران له به هه شتدا پشوو ده دات و ده سورینه وه هه رچۆنی بیهوئیت.

(نهوانه ی ده لئین: رۆحی نیمانداران له (جاییه) دان)

ههروه ها وتهیه ک هیه ده لئیت: کهوا رۆحی نیمانداران له (جاییه) ^(۳۱۲) دان و رۆحی کافرانی ش له (هه زره مووته) له به رهووت، نه بو محمه د کورپی حه زم ده لئیت ^(۳۱۳). نهمه وته ی رافزیه کانه وه ههروه ها ده لئیت: به لکو کۆمه لئیک له نه هلی سونه نهمه ده لئین.

^(۳۱۱) تفسیر القرطبی: ۲۶۲/۱۹

^(۳۱۲) الجاییه: ناوی شونئیکه له نزیک دیمه شق.

^(۳۱۳) الفصل فی الملل: ۶۹/۷

١٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

ئەبو عەبدوللا بن مەندە دەلێت: لە کۆمەڵتێک لە سەحابە و تابەین رێوایەتی کردوو، ئەحمەد کورێ عاصم بۆی گێڕاوەتەو، ئەویش لە هەمام دەلێت: قەتادە بۆی گێڕامەو وتی: پیاوێک لە سەعید کورێ موسەیب گێڕایەو، ئەویش لە عەبدوللای کورێ عمرو کەوا وتووێست: رۆحی نیمانداران لە جاییە کۆدەبێتەو، و رۆحی کافرەکانیش لە خاکی سبخی لە حەزرەمەوت کۆدەبێتەو پێی دەلێن: برهوت^(٣١٤).

پاشان لە رێگای حماد کورێ سلمە گێڕایەو، ئەویش لە عبدالجلیل کورێ عەتیە، ئەویش لە شەھر کورێ حوشب کەوا کەعب، عەبدوللای کورێ عمروی بینوو، خەلکی زۆر پرسیاریان لەسەر ئەم مەسەلەیه لێکردوو، بە پیاوێکی وتوو، پرسیاری لێ بکە رۆحی نیمانداران و رۆحی کافران لە کوی دایە؟ جا پرسیاری لێ کرد، نینجا عەبدوللا وتی: رۆحی نیمانداران لە جاییە دان، و رۆحی کافرانیش لە بەرھووت دان.

ئێبن مەندە دەلێت: ئەبو داود کەسانێکی لە عبدالجلیل رێوایەتی کردوو، پاشان لە حەدیسێکی سوفیان گێڕایەتیەو ئەویش لە فرات القزاز، ئەویش لە ئەبی توفەیل ئەویش لە عەلی، وتی: باشتەین بێر لەسەر زەوی زەمەمە، وە خراپترین بێر لەسەر زەوی لە بەرھووت دایە لە حەزرەمەوت، باشتەین دۆڵ لەسەر زەوی دۆلی مەککەیه، ئەو دۆڵەش کە ئادەمی تێدا دابەزی لە هیندستان بۆ ئیوہ باشتەینیانە، وە خراپترین دۆڵیش لەسەر زەوی دۆلی (احقاف) کە لە حەزرەمەوت کەوا دۆلی رۆحی کافرانی تێدا فری دەدرێت.

هەر وەها ئێبن مەندە دەلێت: حماد کورێ سلمە رێوایەتی کردوو، لە عەلی کورێ زەید، ئەویش لە یوسف کورێ میهران، ئەویش لە ئێبنو عەبباس، ئەویش لە عەلی، رق و کینەترین پارچە لەسەر زەوی دۆلێکە لە حەزرەمەوت پێی دەوتریت:

(٣١٤) شرح الصدور: ٣١٢

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

به رهووت، كهوا رۆحي كافره كانى تىدايه، وه بيرىكى تىدايه له رۆژدا ناوه كهى ره شه ههروهك كيم و زوخاوه جړ و جانوههري تىدا دهچيت.

پاشان له ريگاي نيسماعيل كورى نيسحاقى قازى گىراوه ته وه و ده لىت: عهلى كورى عه بدوللا بۆ نيمه گىرايه وه، نه وىش له سوفيان نه وىش له ابان كورى سه عله ب وتى: پياويك وتى: دۆلتيك ههيه، واته: دۆلى ههزه مهوت، ههروهك دهنگى خه لكانتيكى تىدا كۆده بيتته وه و ده لىن: ون: نهى دومه نهى دومه! ابان وتى: پياويك له خاوهن كتيبه كان بۆ نيمه گىرايه وه كه (دومه) نهو فريشتهيه كهوا له سه ر رۆحي كافره كاندايه^(٣١٥).

سفيان وتى: پرسيارمان له خه لكى ههزه مهوت كرد له باره ي دۆله كه، وتيان: كهس ناتوانيت شهو تىيدا بىتيته وه^(٣١٦).

(نهوانه ي ده لىن: رۆحه كان له سه ر زهوى كۆده بيتته وه)

به لآم وتهى نهو كه سه ي كه ده لىت: كهوا رۆحه كان له زهويدا كۆده بيتته وه خوداى گه وه له باره يه وه فهرموويه تى: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانباء: ١٠٥).

واته: (سوئند به خوا به راستى ئيمه له كتيبي زه بوردا دواى ته ورات برپارمانداوه كه بىگومان بهنده شياو و چاكه كانم ده بنه خاوهنى زهوى). جا نه گه ر نه وهى خواى گه وه له باره يه وه فهرموويه تى ته فسيري ثايه ته كه بيت، نهوا ته فسيري نهو وتهيه نيه.

^(٣١٥) شرح المصدر: ٣١٧

^(٣١٦) شرح المصدر: ٣١٧

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

خەلکی ناکۆک جیاوازن له باره‌ی ئەو زه‌وییه‌ لێره‌دا باسکراوه‌، سه‌عه‌یدی کۆری جویه‌یر له‌ نینبو‌و عه‌بباس ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ و ده‌لێت: ئەمه‌ زه‌وی به‌هه‌شته‌، ئەمه‌ش ته‌فسیر و لێکدانه‌وه‌ی زۆریه‌ی توێژه‌ر و لێکده‌ره‌وه‌کانه‌ن له‌ نینبو‌و عه‌بباسه‌وه‌ وته‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه‌ و ده‌لێت: ئەو دونیایه‌ که‌وا خ‌وای گه‌وره‌ بۆ عه‌مه‌د (ﷺ) رزگاری کردووه‌ و ئەم وته‌یه‌ش وته‌یه‌کی دروسته‌، هاویشیوه‌ که‌ش ئەو فەرمووده‌یه‌ که‌ خ‌وای گه‌وره‌ له‌ سو‌رته‌ی (النور) دا فەرموویه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ٥٥). واته‌: (خ‌وا به‌لێنی د‌نیا به‌خش و ته‌واوی داوه‌ به‌ وان‌ی باوه‌ڕپیان ه‌یناوه‌ له‌ ئیوه‌و کار و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ته‌نجام داوه‌ به‌ راستی له‌ ناینده‌یه‌کی ن‌زیکدا جێنشین بایه‌داریان ده‌کات له‌ و‌لاتدا هه‌روه‌ک چ‌ۆن ئیماندارانی پ‌یش ته‌مانی ج‌ینشین کردووه‌).

له‌ سه‌حیحیکی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتووه‌ و ده‌فەرموویه‌ت: (زویت لی الأرض مشارقها ومغاربها، وسيلغ ملك أمتي ما زوي منها) (٣١٧) واته‌: (زه‌وی ر‌ۆژه‌لات و ر‌ۆژ ناوايه‌که‌ی بۆ من ک‌ۆکرایه‌وه‌ و گ‌ۆشه‌گیر بوو، جا له‌وه‌ی ب‌ر من ک‌ۆکرایه‌وه‌ ده‌یته‌ مو‌لک و میراتی ئ‌ۆمه‌ته‌که‌م) به‌شێک له‌ لێکده‌ره‌وه‌کان ده‌لێن: مه‌به‌ست له‌و هه‌دیه‌سه‌: زه‌وی (ب‌یت المقدس)ه‌، ئەمه‌ش ئەو زه‌وییه‌یه‌ که‌ خ‌ودای گه‌وره‌ به‌نده‌ چاکه‌کانی ده‌کاته‌ خ‌اوه‌نی، ئەم نایه‌ته‌ش تاییه‌ت نییه‌ به‌م مه‌سه‌له‌یه‌.

(ئ‌ه‌وه‌ی ده‌لێت: ر‌ۆحی ئ‌یمانداران له‌ ناسمانی هه‌وته‌م دایه‌)

ئه‌وان‌ی ده‌لێن: که‌وا ر‌ۆحی ئ‌یمانداره‌کان له‌ (علین)ه‌ له‌ ناسمانی هه‌وته‌مدا، بۆ ر‌ۆحی کافره‌کانیش له‌ (سجین)ه‌ له‌ زه‌وی هه‌وته‌م: ئەمه‌ وته‌ی ک‌ۆمه‌لێکه‌ له‌

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

پیشینه کان و پاشینه کان و بهلگه شیان له سهر نهم فهرمووده یه ی پیغه مبهه^(علیه السلام) که ده فهرمووئیت: (اللهم الرفیق الأعلى)^(۳۱۸). پیشتر هه دیسه که ی نه بو هوریه ره باسکرا: (إن المیت إذا خرجت روحه عرج بها إلى السماء حتی ینتهی بها إلى السماء السابعة التي فیها الله عزوجل).

واته: (کاتیک مردوو گیانی ده کیشریت بهرزی ده که نه وه بو ناسمان تا ده گاته ناسمانی هه وته م که خودای عزوجل له وئیه).

فهرمووده ی نه بی موسی باسکرا: رۆحه که بهرز ده کریته وه تاوه کر له لای عهرش کو تای ی پی دیت. وته ی حوزه یفه ش باسکرا، رۆحه که ی له لای پهروه ردگار ده ست به سهره، وه وته ی عه بدوللای کوری عومه ریش باسکرا، نهو رۆحانه له لای خودای گهوره و دلۆقانه.

نهو فهرمووده یه ی پیغه مبهه^(علیه السلام) باسکرا: (إن أرواح الشهداء تأوی إلى قنادیل تحت العرش).

هه دیسه که ی براء کوری عازیش باسکرا، رۆحه که له ناسمانیکه وه بو ناسمانیک ی تر بهرز ده کریته وه، و له هه موو ناسمانیکدا فریشته نزیکه کان لیتی کو ده بنه وه، تاوه کر ده یگه من بو ناسمانی هه وته م، له وته یه کی دیکه: بو نهو ناسمانه ی کهوا خودای عزوجل تیا یه تی.

به لām نه مه ش بهلگه یه له سهر نه وه ی له وئ جینگیر ده بیئت و نارام ده گریت، بهلکو بهرزی ده که نه وه بو نه وئ بو نه وه ی پیشانی خوای گهوره ی بده ن، جا له وئ فهرمانی بو ده درده چیت و کتیبه که ی بو ده نوسریت نایا نه هلی (علین) ه یا خود له نه هلی (سجین) ه، پاشان ده گهریته وه بو ناو گوڤر بو کاروباره کان پاشان ده گهریته وه بو نهو شوئنه ی له وئ دانرابوو، جا رۆحی نیمانداران له (علین) ه به گویره ی پله و پایه یان، وه رۆحی کافره کانیش له (سجین) به گویره ی پله و پایه یان.

(۳۱۸) مسلم: (۲۴۴۴).

(ﺑﯘ ﺋﻪﻭﺍﻧﻪﻱ ﺩﻩﺋﯿﻦ: ﺭﯗﺥﻰ ﺋﯿﻤﺎﻧﺪﺍﺭﺍﻥ ﻟﻪ ﺑﯿﺮﻯ ﺯﻩﻣﺰﻩﻡ ﻛﯘﺩﻩ ﺑﯿﺘﻪﻭﻩ)

ﻫﻪﻧﺪﯨﻚ ﻓﻪﺭﻣﻮﻭﺩﻩ ﺩﻩﺋﯿﺖ: ﺭﯗﺥﻰ ﺋﯿﻤﺎﻧﺪﺍﺭﺍﻥ ﻟﻪ ﺑﯿﺮﻯ ﺯﻩﻣﺰﻩﻡ ﻛﯘﺩﻩ ﺑﯿﺘﻪﻭﻩ، ﺑﻪ ﻫﯿﭻ ﺑﻪﻟﮕﻪ ﻟﻪﺳﻪﺭ ﺋﻪﻣﻤﻪ ﻧﯿﯿﻪ ﻟﻪ ﻗﻮﺭﺋﺎﻥ ﻭ ﻧﻪ ﻟﻪ ﺳﻮﺗﻨﻪﺵ، ﻧﻪ ﻭﺗﻪﻱ ﺧﺎﻭﻩﻧﻪﻛﻪ ﺑﺎﻭﻩﺭﻯ ﭘﯿﺪﺍ ﺩﻩﻛﺮﯨﺖ، ﻭﻩ ﻧﻪ ﺩﺭﻭﺳﺘﯿﺸﻪ، ﭼﻮﻧﻜﻪ ﺋﻪﻭ ﺑﯿﺮﻩ ﺟﯿﮕﺎﻱ ﺋﻪﻭ ﻫﻪﻡ ﺋﯿﻤﺎﻧﺪﺍﺭﺍﻧﻪﻱ ﺗﯿﺎ ﻧﺎﺑﯿﺘﻪﻭﻩ، ﺋﻪﻣﻤﻪﺵ ﭘﯿﭽﻪﻭﺍﻧﻪﻱ ﺋﻪﻭ ﺣﻪﺩﯨﺴﻪﻱﻪ ﻛﻪﻭﺍ ﺭﯗﺥﻰ ﺋﯿﻤﺎﻥ ﺑﺎﻟﻨﺪﻩﻱﻛﻪ ﻟﻪ ﺑﻪﺭﻭﺑﻮﻭﻣﻰ ﺩﺭﻩﺧﺘﻰ ﺑﻪﻫﻪﺷﺖ ﺩﻩﺧﻮﺍﺕ.

ﺑﻪ ﮔﻪﺷﺘﻰ ﺋﻪﻭ ﻭﺗﻪﻱﻪ ﻟﻪ ﻫﻪﻣﻮﻭ ﻭﺗﻪﻛﺎﻧﻰ ﺩﯨﻜﻪ ﻧﺎﺭﻩﻭﺍ ﻭ ﺧﺮﺍﭘﺘﺮﻩ، ﻭﻩ ﻟﻪﻭ ﻭﺗﻪﻱﻪ ﺧﺮﺍﭘﺘﺮﻩ ﻛﻪ ﺩﻩﻭﺗﺮﯨﺖ: ﻛﻪﻭﺍ ﺭﯗﺥﻰ ﺋﯿﻤﺎﻧﺪﺍﺭﺍﻥ ﻟﻪ (ﺟﺎﺑﯿﻪ)ﻱﻪ، ﭼﻮﻧﻜﻪ ﺋﻪﻭ ﺷﻮﺭﺕ ﻧﺎﺳﻤﺎﻧﯿﻜﻰ ﻓﺮﺍﻭﺍﻧﻰ ﻫﻪﻱﻪ ﺑﻪ ﭘﯿﭽﻪﻭﺍﻧﻪﻱ ﺑﯿﺮﻩ ﺗﻪﻧﮕﻪﺑﻪﺭﻩﻛﻪ.

(ﺑﯘ ﺋﻪﻭﺍﻧﻪﻱ ﺩﻩﺋﯿﻦ: ﺭﯗﺥﻰ ﺋﯿﻤﺎﻧﺪﺍﺭﺍﻥ ﻟﻪ ﺯﯨﻴﺎﻧﻰ ﺑﻪﺭﺯﻩﺧﻰ ﺯﻩﻭﯨﺪﺍﻱﻪ)

ﺋﻪﻭ ﻭﺗﻪﻱﻪﻱ ﻛﻪﻭﺍ ﺩﻩﺋﯿﺖ: ﺭﯗﺥﻰ ﺋﯿﻤﺎﻧﺪﺍﺭﺍﻥ ﻟﻪ ﺑﻪﺭﺯﻩﺧﺪﺍﻱﻪ ﻟﻪﺳﻪﺭ ﺯﻩﻭﻯ ﺩﻩﭘﺮﻭ ﺑﯘ ﻫﻪﺭ ﺷﻮﺗﯿﻨﯿﻚ ﻛﻪ ﺑﯿﻪﻭﯨﺖ، ﺋﻪﻣﻤﻪ ﻟﻪ ﺳﻪﻟﻤﺎﻧﻰ ﻓﺎﺭﺱ ﺭﯨﻮﺍﻳﻪﺕ ﻛﺮﺍﻭﻩ، ﺑﻪﺭﺯﻩﺧﻰ ﺑﻪﺭﺑﻪﺳﺘﻪ ﻟﻪ ﻧﯿﻮﺍﻥ ﺩﻭﻭ ﺷﺖ، ﻫﻪﺭﻭﻩﻙ ﺳﻪﻟﻤﺎﻥ ﻣﻪﺑﻪﺳﺘﻰ ﺑﯿﺖ ﻟﻪﺯﻩﻭﯨﻴﻪﻙ ﻟﻪ ﻧﯿﺪ ﺩﻭﻧﯿﺎ ﻭ ﺭﯗﺯﻯ ﺩﻭﺍﻳﯿﺪﺍ ﺟﺎ ﺭﯗﺥ ﻟﻪﻭ ﺯﻩﻭﯨﻴﻪﺩﺍ ﺑﻪ ﻭﯨﺴﺘﻰ ﺧﯘﻱ ﻫﺎﺗﻮﭼﯘ ﺩﻩﻛﺎﺕ.

ﺋﻪﻡ ﻭﺗﻪﻱﺸ ﺑﻪﻫﯿﺰﻩ ﭼﻮﻧﻜﻪ ﻟﻪ ﺩﻭﻧﯿﺎ ﺩﺍﺑﺮﺍﻭﻩ ﻧﻪﭼﯘﺗﻪ ﺭﯗﺯﻯ ﺩﻭﺍﺑﻰ، ﺑﻪﻟﻜﯘ ﺋﻪﻭ ﺑﻪﺭﺯﻩﺧﺪﺍﻱﻪ ﻟﻪ ﻧﯿﻮﺍﻧﯿﺎﻧﺪﺍ، ﺟﺎ ﺭﯗﺥﻰ ﺋﯿﻤﺎﻧﺪﺍﺭﺍﻥ ﻟﻪ ﺑﻪﺭﺯﻩﺧﯿﻜﻰ ﻓﺮﺍﻭﺍﻧﺪﺍﻱﻪ ﺭﯗﺯ: ﺭﻩﻳﺤﺎﻥ ﻭ ﺧﯘﺷﻰ ﻭ ﻧﯿﻌﻤﻪﺗﻰ ﺗﯿﺪﺍﻱﻪ، ﻭﻩ ﺭﯗﺥﻰ ﻛﺎﻓﺮﻩﻛﺎﻧﯿﺶ ﻟﻪ ﺑﻪﺭﺯﻩﺧﯿﻜﻰ ﺗﻪﻧﮕﻪ ﻧﺎﺧﯘﺵ ﺩﺍﻱﻪ ﻛﻪﻭﺍ ﺧﻪﻡ ﻭ ﺧﻪﻓﻪﺕ ﻭ ﻧﺎﺯﺍﺭﻯ ﺗﯿﺪﺍﻱﻪ.

ﺧﻮﺍﻱ ﮔﻪﻭﺭﻩ ﺩﻩﻓﺮﻣﻮﻭﯨﺖ: ﴿وَمِنْ وَرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (ﺍﻟﻤﻮﻣﻦ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (ده بیټ له جیهانی بهرزه خدا، له نیوان مردن و زیندووبونه و هدا تا کاتیڅک زیندوو ده کرینه وه چاوه پښ بیټ).

جا بهرزه خ لیره دا له نیوان دونیا و روژی دواپسه، وه بنچینه که ی بهر به ست و ریگره له نیوان دوو شت.

(بو نهوانه ی ده لټن: روحي نیمانداران له لای دهسته راستی نادم و

هی کافره کانیښ له لای چه پیه تی)

به لآم نهو هی که ده لټن: کهوا روحي نیمانداره کان له لای دهستی چه پی ناده مه، وه روحي کافره کانیښ له لای چه پیه تی، نه مه حه دیسیڅکی شه وره وه که ی پیغه مبه ره (علیه السلام)، ههروه ک پیغه مبه ره (علیه السلام) نهوانه ی بهو جزره بیڼی، نه مه ش نهوه ناگه نیټ که ریڅو راست له راستی و چه پی نادم بیټ، به لکو ده شیت نهوانه له لای راستیدا بیټ نهوانه له بهرزی و خوڅی و شادی بیټ، نهوانه ی له لای چه پی بیټ نهوانه له خواره وه و ناخوڅ و بهند کردن دا بیټ.

ابو محمد کورپی حه زم^(۳۱۹) ده لټن: نهو بهرزه خه ی پیغه مبه ره (علیه السلام) له شه وره وه که یدا بیڼی له لای ناسمانی زه ویدا فهرمووی: نه مه ش له کاتی نه مان و پچرانی توخه کاندا بوو، وتی نه مه ش به لگه یه له سر نهو هی له ژیری ناسماندا بوو به جوړیڅک توخه کانی وهک (تاو و خوڅ و ناگر و هوا) پچراوه.

نهو هی که وتراوه، نه گهر هاتوو خاوهن روچه شادومانه کان له لای دهسته راستی نادم بیټ، ناده میښ له ناسمانی دونیا یه، سه لمیتر او ویشه که روحي شه هیده کان له ژیر سیبه ری عمرش دان، عهرشیش له سر ناسمانی حه وته مده یه، جا چوڼ ده بیټ

(۳۱۹) الفصل فی الملل: ۶۷/۴.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

لهلای راستی نادهم داییت، نایا چۆن پیغه مبهەر (عليه السلام) لهوئ له ناسمانی دونیا
نهمه ی بینووه؟

وهلامه که له چهند روویه که وهیه:

١٥٥: نهمه نه گونجاو نییه و قهدهغه ناکریت لهوئ له دهسته راستی نادهم
دا بیئت له شوئیککی بهرزه، ههروهک رۆحی کافهرکانیش لهلای چهپیهتی له رووی
خوارهوه.

١٥٦: نهشیاو و قهدهغه نابیئت کهوا له ناسمانی دونیا پیشانی
پیغه مبهەر (عليه السلام) دراییت و تهگهر هاترو له سهرووی نهمه وه جیگیر کراییت.

١٥٧: له راستیدا نهو ههوالی تهداوه که ههموو رۆحه شادومانهکان لهوئ
بووبن بهلکو فهرموویهتی: (فَإِذَا عَنِ يَمِينِهِ أَسْوَدَةٌ وَعَنِ يَسَارِهِ أَسْوَدَةٌ). بهلکو
زانراویشه کهوا رۆحی ئیبراهیم و موسی له سهروهون له ناسمانی شهشهم و
حهوتهمدان، وه رۆحی ئیماندارهکانیش به گۆڕه ی پله و پایه یان ههندیکیان له
ههندیکیان بهرزترن، ههروهک رۆحی کافهرکانیش ههندیکیان له خوارهویه
ههندیکیان دان به گۆڕه ی پله و پایه یان، خوای گهورهش زاناتره.

دهرباره ی راو پیشنیاری ئیبن حزم له باره ی جیگیر بوونی رۆح

بهلام به گۆڕه ی وتهی ئهبی محمهد بن حزم: رۆحه که دهچهسپێ و جیگیر
دهبیئت به جۆریک پیش دروستبوونی لاشه ی داییت، نهمهش دهوستیته سهه نهو
مهزه بهی کهوا خۆی ههلیبژاردوه، نهمهش رۆحی نهو دروستکراوانهیه پیش
جهستهکانیان، وه نهمهش لهناو خه لکدا دوو وته ههیه، زۆربه یان له سهه نهو نه که
رۆحهکان دوا یی جهستهکان دروست بوونه. نهوان دهلێن: رۆحهکان پیش جهستهکان
دروست بوونه نهوا بهلگه یهکیان به دهسته وه نییه له قورئان و سوننهته وه

نډه كډهنگی زانایان تنهها نهوه نه بیت كهوا له هندیك دهق تیگه یشتون نه مهش بهلگه نییه له سهری یاخود حه دیسه دروسته كان، هه روهك نه بو محمه د بن حزم بیانوو دهینیته وه بهو فهرموده یه خوی گه وړه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۲).

واته: (یادی تهو کاتهش بکه نه وه که په روه ردگارت پشستا وپشتی نه وهی نهاده می کۆکرده وه (له جیهانی په نهان و شاره وه دا په یمانی لیوه رگرتن) و کردنی به شایهت به سر خویانه وه (پیی فهرموون): نایا من په روه ردگاری نیوه نیم؟). تهو نیشانه ی کهوا پیشینه کان باسیان کردوه له ده رچونی نه وهی نهاده م له پرپرې پشیدا، پاشان په یمانی لیوه رگرتن و گه ریندرانه وه بو پرپرې پشتی و کهوا وهك و نه وه ده ریانده چووینیت.

خوی په روه ردگاری دابهشی کردوون بو خۆشی و ناخۆشی، خودای گه وړه و میهره بان نه جهل و رزق و رۆزی و کرده وه کانیاں کهوا له خیر و شر تووشییان ده بیت همووی بویان نووسیوه، پاشان ده لیت: نيسحاق وتی: زانایان یه کدهنگ و کۆکن کهوا رۆحه کان پیش جهسته کان هیناویانه قسه پینکردن: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۖ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾ (الأعراف: ۱۷۲-۱۷۳).

واته: (کردنی به شایهت به سر خویانه وه (پیی فهرموون: نایا من په روه ردگاری نیوه نیم؟ همو و تیان: ناییت تو خوی نیمه نه بیت، به لی شایه تیمان داوه (که تو په روه ردگارمانیت)، نه مهش بو نه وهی نه وه کو له رۆزی قیامه تدا بلین، به راستی نیمه له مه بی ناگا بووین!! یاخود نه وهك بلین: جا نیمه چی بکهین، به راستی نیمه باو و باپیرانغان له پیشدا هاوه لیان بو خوا داناوه).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ههروهها دهه فرمویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الأعراف: ١١).

واته: (سویند به خوا به راستی نیتمه (باوه گه وره‌ی) نیوه مان دروست کرد و نه خش و نیگاری روالهت و روخساری نیوه مان کیشا، پاشان وتمان به فریشته کان، ناده‌ی سوژده بهرن بۆ ناده‌م (سوژده‌ی ریز به فرمانی خرا) جا هه موو فریشته کان سوژده یان برد).

خوای گه وره هه موو رۆحه کانی به یه کجار دروست کرد کهوا دهروونه، وه ههروهها پیغه مبه‌ریش (علیه‌السلام) له هه دیستکدا هه‌والی داوه: (أَنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مَجْنَدَةٍ فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أَتَنَلَفَ وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا ائْتَلَفَ)

خوای گه وره په‌یمان و شایه‌تی لی وه‌رگرتن له کاتی‌کدا شه دروستکراویتی روخسار کی‌شراو وناقل بوو پیش شه‌وی فرمان به فریشته کان بکات سوژده‌ی بۆ ناده‌م ببهن، پیش شه‌وی رۆحه که بچیته جهسته کان، و جهسته کانیش لهو رۆژده‌دا ته‌نها خۆل بوون.

بۆ شه ده‌رکه‌وت و ساخبوونه‌ویه باسی هه‌ندی‌ک ده‌که‌ین له وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیار کردن له باره‌ی رۆحه کان نایا له‌گه‌ل جهسته کان دروست بوونه یاخود له پیش جهسته کان؟ نه‌گه‌ر لی‌ره‌دا مه‌به‌ست قسه کردن بی‌ت له‌سه‌ر جی‌گی‌ر بوونی رۆحه کان له دوا‌ی مردن، وه فرمویه‌تی: له راستیدا لهو به‌رزه‌خه‌دا سه‌قام‌گی‌ر ده‌بی‌ت کهوا له پیش شه‌وی جهسته کان دروست بی‌ت وه ستاوه له‌سه‌ر شه بیروباوه‌ره کهوا باوه‌ری پی‌یه‌تی، وه فرموده‌که‌ی کهوا رۆحه شاده‌کان و دل‌خۆشه‌کان له‌لای ده‌سته راستی ناده‌من، و رۆحی کافره‌کانیش له‌لای چه‌پیه‌تی، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) هه‌والی پیدراوه و فرموده‌که‌ی: شه رۆحانه لهو شوینانه‌ن کهوا توخم و پی‌که‌اته‌کان پچراون، نه‌مه‌ش هیچ به‌ل‌گی له‌سه‌ر نییه نه‌له قورنان وه نه له سوننه‌ت، هاوشی‌وه‌شی نییه له‌گه‌ل وته‌کانی زانا نی‌سلا‌مییه‌کان، هه‌دیسه

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دروسته کانیښ به لگن له سهر نه وهی رڅه کان له سهر ووی توخه کانن له به هشتدا
له لای په روه ردگار، به لگهی قورنایش به لگه و متمانیه له سهر نه مه، نه بو
مه دیش ریڅکه وتوه له سهر نه وهی رڅهی شهیده کان له به هشتدان و
زانراویشه کهوا راستگوځیان له وان باشتن، جا چوځن ده بیټ رڅهی نه بی به کری صدیق
و عه بدوللای کورپی مه سعوډ، وه نه بی نه لده ردا و حوزه یفه ی کورپی یه مان و
نه واندهی وه نه وانده ﷺ له لای پچرانی توخه کان بیټ وه کو (ناو و خول و ناگر و
هوا)، نه مه ش له ژیر ناسمانی دونیایه، وه نایا ده بیټ رڅهی شهیده کانی
سهرده می نیمه له سهر ووی توخه کانه وه بیټ له سهر ووی ناسمانه کاندای بیټ؟

(بو نه واندهی ده لیټ:

کهوا جیگیربوونی رڅ به ویست و نارده زووی خو ی نیه)

به لآم به وتهی نهو که سهی ده لیټ: جیگیربوونی رڅ به نارده زووی خو ی نیسه،
نه مه ش وتهیه که که ده لیټ: رڅیښ نیشانه یه که له نیشانه کانی جهسته، که
نه ویش ژیانده، وه نه مه ش وتهی نیښن باقلانی و نه واندهی شوینکدوتهی نه ون،
هه روه ها نه بو هنډیل العلافیش ده لیټ: دل و ده روون نیشانه یه که له نیشانه کان،
نهو وا ده ستنیشان و جیای نه کردو ته وه به وهی که ژیانده هه روه که نیښن باقلای جیای
کردو ته وه، پاشان وتی: نهو واته رڅ نیشانه یه که یاخود به شیڅه وه که به شه کانی
جهسته.

هه ندیکه تر لایان وایه کاتیک لاشه ده مریت رڅه که ی ون ده بیټ و نامینیت
وه که پیشتر باسکرا، وه که هه موو به ش و نیشانه کانی مه رجدار به ژیان، هه ندیکه
دیکه له وانده ده لیټن: نهو نیشانه یه له دوو سهرده مدا نامینیت، هه روه که زوړبه ی

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نه شعريه كان وا ده لئين، جا له وته كانيان: كهوا رۆحي ئيستاي ناده ميزاد نهو رۆحه ي پيشتريه، وه ناييت ليى جيا بيتهوه و پاشان رۆحه كه بگهريتهوه بو ماوه ي كاتژميړيك زياتر له هه زار رۆحي بو بگورپيت له سهرده ميك و نهوه ي داديت، جا نه گهر مرد هيچ رۆحيك نيه بهر زبكريتهوه بو ناسمان و پاشان بگهريتهوه بو ناوگورپ پاشان فريشته كان هه لبيگرن و ده رگاي ناسمانه كانى بو ده كه نهوه رۆحه كه نه خوشى و نيعمهت ده بينيت و نه ناخوشى و نازار ده بينيت، به لكو ته نها لاشه كه يه خوشى و ناخوشى ده بينيت نه گهر خوا ويستى له سهر بيت نهوا نيعمهت ياخود نازارى ده دات جا ژيانى بو ده گهريتهوه لهو كاته ي دهيه ويت نيعمهتى پي بيه خشيت ياخود سزاي بدات، نه گهر نا هيچ رۆحيك له وي نيه ئيستا وه ستاو بيت به خزيه وه.

هه نديك له زانايان ده لئيت: ژيان ده گهريتهوه بو كلينجه واته خواروى ئيسكى بربره ي پشت جا نه مديه نيعمهت و خوش ده بينيت ياخود ناخوشى و سزا و نازار. نه م وته يه قورئان و سونهت و يه كدهنگى سه حابه رتهى ده كاته وه، به لگه و شايه تي زانايان و ژير و زرينگ و هوشياران، بيگومان خواي گه وره قسه ي كردوه له گه ل ده رووندا به گه رانه وه و چوونه ژووره وه و هاتنه ده ره وه، وه دهق و به لگه ي دروست هديه له سهر نهوه ي رۆح بهر زده كريتهوه و داد به زيت و ده گيريت و ره وانه ده كريت و ده رگاي ناسمانه كان بو ده كريتهوه و كرنوش ده بات و قه سه ش ده كات، وه كفن ده كريت له كفنه كانى به هه شت ياخود ناگر، هه روه ها فريشته ي گيانكيشان به ده ستى خوي هه لده گريت و پاشان فريشته كان ده ستا و ده ستى پيده كهن جا به بوغوشترين بوني ميسك بو نده كريت، ياخود بو نيكي بو گه نى ليديت، هه روه ها له ناسمانيكه وه بو ناسمانيكى تر ده نيډرديت، پاشان له گه ل فريشته كان ده گهريتهوه سه رزه وي جا نه وكاته ي رۆحه كه ده رده چيت چاو به دوايدا ده كه ويت به جوريك ده بينيت تاره كو ده چيته ده ره وه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

قورنان دهیسه لیتیت له سهر نهوهی رۆح له شویتیک بۆ شویتیکی دیکه ده گوازیتموه تاوه کو ده گاته گهروو له جووله کردنیدا، هه موو نهوانه ی باسما ن کرد به لگه ن له سهر نهوهی رۆحه کان ده گه ن به یه کتر و یه کتر ده ناسن، بیگومان پیغه مبه ر (علیه السلام) له شه ورۆیه کهیدا رۆحه کانی بینی له دهستی راستی ناده م و له دهستی چه پی برون، پیغه مبه ر (علیه السلام) هه وائی داوه کهوا رۆحی ئیماندار بالنده یه کی سه وزدایه، وه خوای گه وره ش هه وائی داوه له باره ی رۆحی فرعه ون و یاهه ره کانی کهوا به یانیان و ئیواران له سهر ناگری دۆزه خ پیشانی ده دریت.

وه له کاتی کدا ئین باقلانی پیداکیری ده کات له وه لامه که داو ده لیت: له سهر نه مه دا یه کیک له و دوورووه دا ده ده چیت، یان پیشاندانی له ژياندا له یه که م به شه له به شه کانی جه سته دا داده نریت، وه یان نه وه تا بۆ نه و ژيانه و نیعمه ت و نیش و نازاردا لاشه یه کی دیکه دروست ده کريت.

نه و وته یه که له مه به ست و نه یه تیکی گهنده ل و خراپدایه له زۆر رووه وه، وه نایا چ وته یه که له و وته یه خراپتره کهوا رۆحی ئاده میزدا دابنیت به نیشانه یه که له نیشانه کانی هه موو کاتژمیریک بگۆریت جار به جار خۆشه ویستریت، جا نه گه ر نه و نیشانه یه واته رۆحه که جیابوووه وه نه و له پاش جیابوو نه وه یه که رۆحیک نییه نیعمه ت و خۆشی وه سزا و نیش و نازار ببینیت وه نه به رزده بیتته وه و نه داشده به زیت و نه ده شگیریت و نه ره وان ه ش ده کريتته وه؟

نه و وته یه پیچه وانیه له گه ل عه قل و ده قه کانی قورنان و سوننه ت و نه خلاقدا، نه م وته یه ش هی که سی که کهوا خۆی نه ناسیت، جا له باسه کانی دا هاتوو به لگه له سهر هه لبه ستن و بووختانی نه و بابه ته ده یهننه وه انشاء الله. نه مه ش وته یه که که سی که له پیشینه کانی ئوممه ت نه یوو توه، و نه له سه حابه و شوینکه و توانیش و نه زایانی نیسلا میش.

نهوانه‌ی ده‌ئین:

که‌وا سه‌قامگیربوونی رۆح له‌ دوا‌ی مردندا له‌ناو لاشه‌یه‌کی دیکه‌یه؟

به‌لام نه‌و وته‌یه که ده‌ئیت: که‌وا جی‌گیربوونی رۆح له‌ دوا‌ی مردندا له‌ناو لاشه‌یه‌کی دیکه‌دا بی‌ت جگه له‌و لاشه‌یه، جا نه‌م وته‌یه هه‌ق وناهه‌قی تێدایه. جا هه‌ق و ره‌واکه‌ی که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری راست‌گۆ و باوه‌پێنکراو (علیه‌السلام) هه‌والی داوه له‌ باره‌ی رۆحی شه‌هیده‌کان که‌وا له‌ناو سکی با‌ئنده‌یه‌کی سه‌وزدایه، ده‌چن بۆ لای نه‌و چرخانه‌ی به‌ عه‌رشدا هه‌لواسراوه، هه‌روه‌ک لانه‌ وایه بۆ با‌ئنده‌کان، یی‌گومان له‌ فه‌رمووده‌که‌یدا ناشکرای کردووه (جعل الله ارواحهم في أجواف طير خضر). واته: (خوای گه‌وره رۆحه‌کانیان له‌ناو سکی با‌ئنده‌یه‌کی سه‌وزدا داناهه). به‌لام به‌ نېسه‌ت نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام): (نسمه المؤمن طائر يعلق في شجر الجنة).

واته: (رۆحی نېماندار با‌ئنده‌یه‌که له‌ دار و دره‌ختی به‌هه‌شت ده‌خوات). له‌وانه‌یه نه‌و با‌ئنده‌یه بۆ رۆحه‌که سوابعوتیک بی‌ت بۆ نه‌و وه‌ک لاشه، نه‌مه‌ش بۆ هۆکاریک له‌ نېمانداران و شه‌هیدان ده‌بی‌ت، له‌وانه‌شه رۆحه‌که له‌ شیوه‌ی با‌ئنده بی‌ت، نه‌مه‌ش خواست و ئاره‌زووی نه‌بی عه‌مه‌د کو‌ری حه‌زم و نه‌بی عومه‌ر کو‌ری عبدا‌لبر، له‌مه‌ویش قسه‌یان کرد له‌سه‌ر وته‌کانی نه‌بی عومه‌ر. به‌لام نېبن حزم^(٢٢٠) که ده‌ئیت: مانای نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام): (نسمه المؤمن طائر يعلق)

نه‌مه له‌سه‌ر دره‌که‌وته و شیوه‌ی دره‌وه‌یدایه، نه‌ک له‌سه‌ر گومان و بۆچوونی نه‌زانه‌کان، له‌کاتیکدا پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) هه‌والی داوه که‌وا رۆحی نېماندار با‌ئنده‌یه‌که

إِذَا ح..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ده‌خوات، به مانای نهو له به‌هه‌شتدا ده‌فریت، نه‌ك شیوه‌كه‌ی گۆزاییست له وینه‌ی
بانه‌ده‌دا.

وتی: به لّام نمو زیادیهی کهوا تییدا هاتوو بهوئی لهناو سکی بالندهکی سهوزدایه، به لکو نمو سیفهتی نمو چرایانهن کهوا بۆ لای دهچن، ههردوو هه دیسه کهش پیکهوه یه که هه دیسه، نا نه مهیه نهوئی وتوویهتی به مه به سستی فه سادی به وتو و به مانا، جا نمو هه دیسه ده فره مویت رۆحی ئیماندار بالندهیه که له ده رختی به ههشت ده خوات هه مان نمو هه دیسه نییه که ده فره مویت رۆحی شه هیده کان لهناو سکی بالندهکی سهوزدایه، نهوئی باسکراوه لهوانهیه له هه دیسی یه که مدا بیت، به لّام له هه دیسی دووه مدا لهوانه نیه وابیت، جا پیغه مبهه عليه السلام هه والی داوه: (أَنْ أُرَاحَهُمْ فِي حَوَاصِلِ طَيْرٍ)، له وشه ی راقهیه کی دیکه دا: (فِي أَجَافِ طَيْرِ خُضْرٍ) وه له وشه ودهر پرنیتکی دیکه دا: (بِیضٍ) هاتوو، نمو بالندهیه پشوو ده دات له به ههشتدا و له بهر و بوومه کی ده خوات و له رووباره کانی ده خواتهوه، پاشان ده چیت بۆ لای نمو چراخانهی له ژێر عه رشدا نمو چرایانه بۆ نمو لانه وایه بۆ بالنده که، وه نمو وتیه ی که ده لیت: لهناو سکی نمو بالندهیه بریتیه له سیفهتی نمو چراخانهی کهوا رۆحه که بۆی ده چیت نه مهش هه له به کی هه میشه به.

به لگو نهو چراخانه مهزلگا و لانهی نهو بالندانهیه جا لیږدها سئ کاروبار هدیہ
حه دسه که ده ریخته وه:

رۆحه‌کان، بالتدهیه‌که که‌وا رۆحه‌که له‌ناو سکی دایه، و ده‌ئهو چراخان و قوتیلاش مه‌زلگا و لانه‌ن بۆ ئهو بالتدانه، و چراخان و قوتیله‌کانیش جی‌گیر له‌ژێر عه‌رشدا و پشوو ناده‌ن، به‌لام بالتده‌که پشوو ده‌دات و دیت و ده‌روات و رۆحه‌کانیش له‌ناو سکی دایه.

٢٥٠ لِّلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

وتراوه: له وانمیه رۆحه که خۆی وهک بالنده که لی بکات، یاخود شیوازی خۆی وهک لاشهی بالنده که لی کردووه، ههروهک خوا ی گهوره دهه فرموویت: ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ (الأنفطار: ٨).

واته: (له ههه شیوه و شیوازی که و یستویه تی تۆی ریکهستوه و نه دنامه کانتی بهیه که وه لکاندوه). وه فرمووده که ی به مانا و دهه پرینکی دیکه ده لالهت له سهه ده کات، رۆحه کانیان وهک بالندهیه کی سههز وایه، ههروهه نیین نه بی شیهه ریوایه تی کردووه کهوا نه بو معاویه بۆی گپراوه ته وه نه ویش له الاعمش، نه ویش له عبدالله کور ی مور په نه ویش له مسروق، نه ویش له عبدالله^(٢٢١).

به لام هه دیسی که عبی کور ی مالیک: له ههه چوار سونه ته که و مه سه نه دی نه هه ده دا ههیه، کهوا پیغه مبهه عليه السلام فرموویه تی: (ان ارواح الشهداء في طير خضر تعلق من ثمر الجنة أو شجر الجنة)^(٢٢٢).

ترمزی ده لیت: نه وه ده دیسیکی (حسن صحیح)، ههچ سهه مینه وه و پارێزه کی تیا نییه، ههچ یاسایه که له یاسا کانی شهه به تال ناکاته وه، وه پیچه وانه ی ههچ ده قیکی قورنان و سونه تیک نه که له پیغه مبهه وه عليه السلام هاتوه، به لکو نه وه له ته واکاری ریزلینه نه له شه هیده کان له لایه نه په روه ده گاره وه کهوا نه وه لاشانه ی له بریتی نه وه لاشانه یان پی دا وه کهوا له یی ناوی خودا پارچه پارچه برون که له لاشه کانیان باشته و ده یی ته مه رکه ب و سوار بویتک بۆ رۆحه کانیان بۆ نه وه ی به ته وای تامی نیعه ته که ی خودای میه ره بان بکه نه، جا نه گه ر قیامهت سهه ی هه لدا نه وای رۆحه کانیان ده گه ر پیته وه بۆ نه وه لاشانه ی که له دونیادا هه یانبوو.

(٢٢١) شرح الصدور: ٢٠٤

(٢٢٢) مسلم: (١٨٨٧)، و ترمذی: (٢٨٠١)

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لَامِ حديدسى نيين عه بياس: عوسمان كورى ئه بى شه بيه ده لَيت: عبدالله كورى ئيدريس بۆمانى گيترايه وه، له عه مه د كورى ئيسحاق نه ویش له ئيسماعيل كورى اميه، نه ویش له سه عیدی كورى جبیر، نه ویش له نيين عه بياس وتی: پیغه مبه ر ﷺ فه رمويه تی: (لَمَّا أُصِيبَ إِخْوَانُكُمْ - يَعْنِي - يَوْمَ أُحُدٍ - جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرَ تَرْدُ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ مَدْلَاةٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَأْكَلِهِمْ وَمَشْرِبِهِمْ مَقِيلَهُمْ قَالُوا: مَنْ يَبْلُغُ إِخْوَانَنَا عِنَّا أَمْ حَيَاءٌ فِي الْجَنَّةِ نَرْزُقُ، لَنْ لَا يَنْكُوا عَنِ الْحَرْبِ، وَلَا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ، فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا أَبْلَغُهُمْ عَنْكُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (آل عمران: ١٦٩) (٢٢٣).

ئيمام نه مه د ده لَيت: (ئيمه هيچ سيفه تيك له سيفه ته كانى خوداى ميه ره بان ناسرينه وه و لانا بدين له بهر خاترى خرايه كاران و له رى لاده ران)، چونكه نه مه نيش و كارى خاوه ن بیدعه كارانه و نه هلى سوننه ش نازناوى وا له وته و قسه كانيان ده نين كهوا خه لكى گه مژهش له بهر رابكات، وه ناوى ده نين تيناختن و خستنه پال يه و ده رختن وه عه رشى خوداى گه وره و دلؤقان به شوين و جيگه يه كه ناو ده بن مبه ستيكه بۆ گه يشتيان به عه رش تا به دوور خستنه وهى به رزى بلنديه كهى له سه ر دروستكرده كهى و وه ستان له سه ر عه رشه كهى، (ته فسيري نه و وه ستانه يان له سه ر عه رش له پيشهوا ماليك پرسيو وه، له وه لامدا فه رمويه تی: وه ستانه كه حه قيقه ته هديه، چۆنيه تيه كهى شاراو هيه، پرسيار كردن ده رباره ي بیدعه يه، باوه ر بوون پتي واجبه).

مه به ستيش له (ناوانان) كهوا (سوننه) ده ستنيشاني كردو وه راشكاو و روونه له دانا نى رۆحى شه هیده كان له ناو سكي بالنده يه كى سه وز يه كه به دواى يه كدا ديت و نه و مانايه به تال ناكاته وه، به لكو به دواى يه كدا هاتنى به تال نه وه يه نه وهى

(٢٢٣) مسند احمد: ٢٦٦/١، پيشتر ماناي نه و فه رموردانه شيكرا وه وه.

٩٥ ح - لایین قیَمُ الجوزیَّة

دوژمنه کانی پیغه مبهَر (عليه السلام) ده لَئین له مولحیده کان و شوئیکه وتوانیان و نهوانه ی
ئینکاری روژی دواپی ده کهن، بهوه ی روچه کان پاش جیابوونه و هیان له لاشه کانیان
ده چنه لای گیانله بهران و چرو جانمهر نهو بالئنده ی کهوا بو روچه که ی ده گوئیت،
جا هر کاتی روچه که له لاشه جیابووه نهوا ده چیت له لاشه ی نهو گیانله بهرانه،
لهوی نیعمت و خوشی ده بینیت یاخود سزا و نازار ده بینیت، پاشان لیتی جیا
ده بیتهوه، پاشان ده چیت له لاشه ی که دیکه له گهل کردهوه و نه خلای نهو بگوئیت،
نهمهش دووباره ده بیتهوه، جا نهمه ميعاد و روژی دواپی له لای نهوان و نیعمت
و سزاکه شه که ده بینیت.

نهو به دواپی که هاتنه به تاله پیچه وانه ی بهوه ی کهوا پیغه مبهَر و نیردراوه کان
له سهر تاکه هیان تا کو تایه که هیان له سهر ریککه وتوون، نهمهش کوفریکه به خودا و
به روژی دواپی.

نهمهش کو مه لیک دیکه ده لَئین: کهوا جیگیر بوونی روچه کان دواپی جیابوونهوه
له لاشه کان ده چیت له لاشه ی گیانله بهر و درنده کان کهوا بو ده گوئیت، نهمه به
تالترین و پیسترین قسه و ده برینه، وه قسه ی که دیکهش به دواپیدا دیت و ده لَئیت:
به یه کجاری له گهل مردندا نامینیت و لیره دا هیچ روچیک نامینیت نیعمت و
خوشی یاخود سزا و نازار بینیت، به لکو نیعمت و خوشی یاخود سزا و نازار
ده که ویتسه سهر به شه کانی لاشه یاخود به شیک له لاشه.

یاخود ده که ویتسه سهر کلینچکه ی خواره وه ی بربره ی پشت یاخود ده که ویتسه سهر
شوئیتیک دیکه، جا خودای گه وره تییدا له زهت و خوش و نیش و نازار دروست
ده کات یان بههزی گه رانه وه ی ژیان بزی ههروهک هه ندیک له زانا و تیگه یشتوان
له باره ی نهم و تهیه و تویانه، یاخود به بی گه رانه وه ی ژیان کهوا هه ندیک دیکه
وتوویانه، جا نهمانه له بهرزه خدا هیچ سزا و نازار یکیان نیه ته نهوا له سهر
لاشه کانیان نه بیته، و هه ندیک تریش رووبه پرویان ده بیتهوه، کهوا روچ به

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

روویه کدا ناگه پیتمهوه بۆ ناو له شه و پیتی ناگات، و نیعمت و سزاش تهنها له سه ر
رۆحه کهیه، سوننه ته ناشکراو مهواتیره کانیش قسه ی نهوان و نهوانه ره تده کاته وه و
دیاری ده کات نهوا سزا و نازار له سه ر رۆح و لاشه کهیه پیکه وه و هه ریه که و به
ته نیاش.

نه گهر و ترا: له راستیدا نیه و باسی و ته و ره خنه و نا په زاییه کانی خه لکیتان کرد
له باره ی جیگه ر بوونی رۆحه کان، کامه یان له و وته و ده ر پرینه شیاو و په سه ند تره
تا وه کو با وه پری پی بکه یین؟

ده لێن: رۆحه کان له سه قامگه ر بوونی له جیهانی به رزه خدا له یه کتر جیاوازن به
جیاوازیه کی گه وه، له وانه: رۆح هه یه له هه ر سه ره وه ی (علیین) لای فریسته
به رزه کانه، نه مه ش رۆحی پیغه مبه رانه عليه السلام وه نه وانه له مه نزلگا و
شوینه کانیان جیاوازیان هه یه هه روه ک پیغه مبه ر عليه السلام له شه وره وه کهیدا نه وانی
بینی.

له وانه: رۆحه کان له ناو سکی بالنده یه کی سه وزدان له به هه شتا پشو و ده دات و
هاتووچۆ ده کات هه رچۆن بیه ویت، نه مه ش رۆحی هه ندیک له شه هیدانه نه ک
هه موویان، به لکو شه هید هه یه له به ر قه رزاری رۆحه که ی ده ستی به سه ردا ده گه ریت
له چوونه ژووره وه ی بۆ به هه شت، یا خود به هه ر هۆکاریکی دیکه، کهوا له مه سه نه د
دا هاتوه، له محمه د کوری عبدالله کوری جحیش ده گه ردریته وه، پیاویک هاته
خزمه تی پیغه مبه ر عليه السلام وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، چی بۆ من ده بیته نه گه ر له
پیتناوی خودا بکوژریم؟ فه رمووی: (الجنه)، واته: (به هه شت) جا کاتیک رۆبشت
فه رمووی: (إِلَّا الذین، سارّنی به جبریل آنفاً) ^(٢٢٤).

واته: (ته نها قه رزاری نه بیته، کهوا جویریل پیتشت بۆی باس کردووم).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِئَةِ

لهوانه: نهوهی دهسته بهر دهیته له بهر ده رگای بههشت کهوا له هه دیستکی دا هاتوه: (رأیت صباحکم محبوساً علی أبواب الجنة) (٢٢٥).

واته: (هاوریکه تانم بینی له بهر ده رگای بههشت دهست به سهر کرابوو).

لهوانه: نهو که سانه باره گاکایان له بهر ده رگای بههشته، کهوا له هه دیستکی ئین عه بهاسدا هاتوه:

(الشهداء علی بارق نهر بباب الجنة، فی قبة خضراء یمرج علیهم رزقهم من الجنة بكرة وعشیه).

واته: (شههیده کان له سهر لیواری روواریکن له بهر ده رگای بههشتا، له قبه خضرا، بهیانیان و ئیواران رزق و رۆزیان له بههشتهوه بو دیته دهروه).

نه هه دیستکی کردوه، نه مهش پیچهوانه ی جه عهفری کورپی ته بی تالیبه به جوړیک له جیاتی دهسته کانی دوو یالی بو دانراوه له بههشتا پیته دهفریت هه رجوړیک بیهویت (٢٢٦).

لهوانه: نهو رۆخانه ی دهسته بهرن له سهر زهوی، رۆحه که ی بهرز نایتهوه، بو لای فریشته کان، به لکو نه مه رۆحیک نزم و له خواره وهی زهیدایه، جا رۆحه کانی زهوی له گه ل رۆحه کانی ناسمانه کان کۆنایتهوه، ههروه له دونیاشدا له گه ل یه کتر نابنهوه، نهو دل و دهروونه ی له زهویدا نهیتوانی ره زامه ندی و خوشه ویستی خوا به دهست بهینن و یادی بکات و هۆگری بهینن و لیتی نزیک بیتوه، نهوا دل و دهروونیک نزم و له خواره وهی زهویدا دهیته، وه له پاش جیابوونه وهی له لاشه کهیدا ته نها لهو ی ده میتیتوه.

ههروه کو دل و دهروونی بهرز و مهزن کهوا له دنیا خهریک بیوو به خوشه ویستی خوا و یاد کردنی و نزیک بوونهوه و هۆگری بوونی، وه پاش جیابوونه وهش له گه ل

(٢٢٥) سهراوهی پیتوو: ١١/٥، سنن التسانی: ٣١٤/٥

(٢٢٦) سهیر: ترمزی (٣٧٦٣) بکه، وه ههسته نهجه: ٢٦٦/١

۹۱ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

رۆحه بهرزەکان دەبێت کە بۆ ئەو گونجاوه، پیاویش له گهڵ ئەو کەسهیه له بهرزەخدا له رۆژی قیامهتدا که خۆشی دهوێت، و رۆحی نیماندار له دواى جیابوونهوه دهگات به رۆحی برا و هاوڕێکانی که کردهوهی چاکیان نهجماداو و لهوێ له گهڵ یه کتر دهبن.

وه لهوانه: رۆحی داوینپرسی و زیناکاران له پیاو و ئافرهتان له تهنه دوری ناگردان، و رۆحیش له ناو رووباری خۆیندا مهلهی تیدا دهکات و بهرد قووت دهات، جا رۆحه که دلخۆش و شادومانهکان و خه مبار و نازارهکان یهک جینگیربوونیان نیه، به لکو رۆح هیه، له ههه سه رهوهی (علین)ه، و رۆحیش هیه له خوارهوهی زهویه و بهرزناپهتهوه.

ئهگەر تۆ ئاواته خوازی سوننهت و نیشانهکان بوویت لهو بابتهدا، ئەوه بۆتۆ باشر وایه گرنگی بدهیت به به لگه نامه کانی ئەو بابته و گومان مه به کهوا له نێوان ئەو نیشانه دروستانهدا لهو بابته به رهه لستکاری هیه، جا نهوانه هه مویان راست و رهوان و هه ندیکیان نهوێتر ده سه لمینیت، به لام کاروبار و گرنگیه که له تیگه یشتنی دایه، له زانینی دل و دهروون و یاسا کانی، چونکه ئەوه گرنگی و تایبه ته ندی خۆی هیه جگه له گرنگی کاروباری لاشه، وه رۆحیش له گهڵ ئەوهی له به هه شتدایه، ئەو له ئاسمانیشدایه، په یوه ندی دهکات و دهگات به ژیا نی ناوگۆر و بهو رۆحهی تیا به تی، نهویش خیراترین شته له جووله و گواسته نهوه و بهرزبوونهوه و دابه زیندا، رۆحیش دابهش ده بێت بۆ نێردراو و به ندرکراو. بهرزی و نزمی، دواى جیابوونهوهش رۆح نهخۆش و ناخۆش و لهزهت و نیعمهت و سزاو نازاری هیه زۆر گهوره تریش لهوهی له کاتی په یوه ندی هه بوو به لاشه، لهو کاته شدا نهخۆش و به ندی و ناخۆش و سزاو خهفه تباری بۆ هیه، وه ههروه ها له هه مان کاتیشدا خۆشی و نیعمهت و لهزهت و شادومانی بۆی هیه، رێک حالێ لهو

۱۹ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لاشميدها وەك حالى كۆرپەلە وايە لەسكى دايكى، لە دواى جياپوونەو شەدا حالەتى وەك حالەتى دەرچوونىەتى لەسكى ئەو دونياىەدا.

جا بۆ دڵ و دەررون چوار جيهان هەيە، هەر جيهانىك لەوەى پيش خۆى گەرەترە.

جيهانى يەكەم: لەناو سكى دايكە، ئەمەش حەسرەت و تەنگى و غەم و سى تاريكايە.

جيهانى دووهم: ئەمە جيهانىكە كەوا تيندا گەرەتر دەيت و هۆگرى دەيت و تيندا خيەر و شەپى دەست دەكەويت وە هۆكارىكيشە بۆ بەختەوهرى و خەمناكى.

جيهانى سيبەم: جيهانى بەرزەخە ئەمەش فراوانتر و گەرەترە لەو جيهانەدا، بەلكو رۆژە و پەيوەنديە كەى بۆ ئەو وەك رۆژە و پەيوەندى ئەو جيهانەيە بۆ يەكەمىيان.

وە جيهانى چوارەم: جيهانى كۆتايە ياخود رۆژى دوايە، ئەمەش بەهەشت ياخود دۆزەخە، هيج جيهانىكى ديكە نە لە دواى ئەوجا خواى گەرە لەو جيهانانەدا پلە دواى پلە دەيگوازيتەو تەكو دەيگەيەنيتە ئەو جيهانەى جگە لەو هيجى ديكە سوودى بۆى نابيت، لەویش زياتر هيجى ديكە شاينى ئەو نيە، ئەمیش بۆ ئەو دروست كراوە وە كاروكردهوەكانى ئەوى گەياندۆتە ئەو پايەيە، لە هەموو جيهانىكيش لەو جيهانانەدا حوكم و ياسا و كاروبارىك هەيە جياوازه لەگەڵ جيهانەكەى ديكە.

جا گەرەبى و پەرۆزى بۆ خوداى بەدیهتەر و خولقيتەر و كەوا مردن وژين و بەختەوهرى و خەمناكى بە دەست ئەو كەوا جياوازاى داناو لە نىوان پلەكانى بەختەوهرىيەكان و ناخوشىيەكان هەرەك جياوازيشى داناو لە نىوان پلەكانى زانست و كاروكردهوەكان و هيژ و توانايى و رەوشتەكانى.

جا هەر كەسيك ناسى وەك پتيوست شاينەتى بدات (أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له) كەوا خاوەنى هەموو شتيكە، وە هەموو حەمد و سوپاسگوزاريەك

٩٥ ح لِّلْإِن قِيَمُ الْجُزْئَةِ

تەنھا بۆ ئەو، ھەموو خێر و چاکەیک بە دەست ئەو، ھەموو کار و فەرمانیک دەگەرێتەو بۆ لای ئەو، و ھەموو ھێز و توانەیکیش تەنھا شایەنی ئەو، و ھەموو قەزا و قەدەرێکیش بە دەست ئەو، ھەموو عیزەتێکیش، و ھەموو ھیکمەتێکیش و ھەموو تەواوکارییەکی رەھاش لە ھەموو روو و بۆ خۆی دەگەرێتەو، بە عیلم و زانستی خۆش راستی پێغەمبەر و نێردارەو کانی خۆی ناسیو، ئەو بۆ ئەوان ھاتوو ئەو راست و رەوایە، کەوا بیرمەند و زاناکان شایەتی بۆ دەدەن، ئەو بۆ ئەوان ھاتوو ئەو راست و رەوایە کەوا بیرمەند و زاناکان شایەتی بۆ دەدەن، ئەو سەرپێچی بکات ئەو ناپەوا و گومرایە، و سەرکەوتن و یارمەتیش لەلایەن خواوەیە.

نایا رۆحی مردوو وەکان سوود بە شتێک لە ھەول و کۆشیی زیندو وەکان

دەبینیت یاخود نا؟

و لەمەش کەوا ئەو سوود بە دوو کار و فەرمان دەبینیت لە ھەول و کۆششی زیندو وەکان کە لە نێوان ئەھلی سوننە لە بیرمەند و زانیان و ئەھلی حەدیس و تەفسیر لەسەری رێککەوتوون:

یەکەمیان: ئەو کارەکی کە مردوو لە ژیا نیدا ببوێ ھۆیە بۆ ئەو.

دوو وەمیان: نزا و پارانەوێ موسلمانان بۆ ئەو. و داوای لیخۆشبوون بۆ ئەو، و خێر و چاکەکردن، و ھەجکردن لەسەر خێر و چاکەیک کەوا پەیوەندی بە پادداشتەکی ھەیە نایا پادداشتی بەخشین بێت یاخود پادداشتی کار و کردو وە بێت؟ جا لەلای جەماوەر بە گشتی پادداشتی کار و کردو وە کە بە خۆی دەیگاتی، و لەلای ھەندێ حەنەفیەکان بە لکو پادداشتی بەخشین دەیگاتی.

۹۰ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ناکۆکی و جیاوازیان له عیبادەتی جەستەیی وەک رۆژوو و نوێژ و خۆتندنەوێ و تۆرئان و یادکرنەوێ خوا و تەسبیحات، مەزھەبی ئیمام ئەحمەد و جەماوەری پیشینەکان ئەم سوودەیی دەگات، ئەمەش وەهێ هەندێ له یارانێ ئەبێ حەنیفەیه. ئیمام ئەحمەد دەیگەرێنیتەوێ پال رێوایەتی عەمەد کۆری یەحیا الکمال دەلێت: بە ئەبێ عبدالله وترا: پیاویک کارێک دەکات لە خێر و چاکە لە نوێژکردن یاخود سەدەقە و چاکەیهک یاخود هەر شتێکی دیکە، ئایا نیوێ بۆ باوکی یاخود بۆ دایکی دەچیت؟

وتی: تەکا دەکەم، یاخود وتی: مردوو هەموو شتێکی پێ دەگات لە خێر و چاکە یاخود شتی تر، هەرۆهە دەلێت: سێ جار ئایەتی کورسی بخوێنە، وە ئایەتی قل هو الله أحد، بلی: خودایە خێری بۆ خواوەنی ئەو گۆرستانە بێت.

زانراوێشە لەمەزھەبی شافعی و مالیکی ئەو خێرە ناگات بە مردوو. هەندێک لە ئەهلی بیدعە و ئەهلی کەلام دەلێت بەهیچ جۆرێک نە نزا و پارانەوێ وە نە شتی دیکە لەو بابەتە ناگات بە مردوو.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووێت: (مَنْ سَنَّ خَيْرًا فَاسْتُ بِهِ كَان لَهُ أَجْرُهُ، وَمَنْ أَجْرُ مَنْ يَتَّبَعُهُ غَيْرَ مُنْتَقَصٍ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ سَنَّ شَرًّا فَاسْتُ بِهِ كَان عَلَيْهِ وَزْرُهُ، وَمَنْ أَوْزَارَ مَنْ يَتَّبَعُهُ غَيْرَ مُنْتَقَصٍ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا) (۲۲۷).

واتە: (هەر کەسێک خێر و چاکەیهکی کرد و جا پەیرەوێ کرد ئەوا پادداشتەکەیی وەرده‌گرت، ئەوێ شوێنیشی دەکەوێت پادداشتەکەیی لێ کەم ناییتەوێ، وە هەرکەسێک شەر و خراپەیهکی کرد و پەیرەویش پێ کرد، ئەو شوێنیشی دەکەوێت گوناھەکانی هەڵدەگرت و لە گوناھەکەیی ئەویش کەم ناییتەوێ).

۹۶ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

نهمدش به لگهیه له سهر شهو فرموده یه پیغه مبهتر علیه السلام : (لا تقتل نفساً ظالماً
إلا كان على ابن آدم الأول كفلٌ من دمها، لانه أول من سنّ القتل) ^(۳۳۸). واته:
(هیچ که سیک به ستم مه کوژن نیلا به شیک ده گهریته وه بۆ کوپی ناده م که قابیل
برو هاییلی برای کوشت کهوا ریبازی کوشتنی دانا)
جا نه گهر بۆ نه مه سزا و تۆله سهندنه وه هه بیته، شهوا بۆ چاکه و پاددشات و
خیردا له پیشترینیانه و شیا وترینیانه.

به لگه له سهر سوود و مرگرتنی مردوو به نزا و پارانه وه

به لگه و سه لماندیشی له سهر سوود پیگه یاندنی کهوا ده بیته هۆکاریک له
قورئان و سوننه و یه کده نگنی و بنه ماکانی شهر عدا هاتروه، جا له قورئاندا خوای
گهره ده فرموویته: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ (الحشر: ۱۰) واته: (نهوانه ش که به شوین کۆچبه ران و
پشتیواناندا هاتن (تا کۆتایی دونیا نه مه دوعا و نزیایه و بهرده وام) ده لئین:
پهروه ردگارا له نئیمه و له برایه کانه شمان خۆش ببه که پیش نئیمه ریبازی نئیمه یان
گرته بهر). خوای پهروه ردگار هه مد و سه نهای شهو که سانه ده کات بۆ
نیمانداره کانی پیش خۆیان به نزا و پارانه وه بۆیان جا نه مه ش به لگه یه له سهر
سوود و گه یاندنیان به نزا و پارانه وه ی زیندووان.

ده کریت بسووتری: به لگه شهو له وانه به نزا و پارانه وه ی شهوان سوودیان
پیگه یشتوه، چونکه پیش شهوان که وتوون له نیمان و و باروه ردا، جا کاتی
شوینیان که وتن ههروه که پهیره کان بوون له به ده ست هینانی بۆیان، به لام سه لمیره وه

۹۰ ح للإبن قیَمَّ الجوزیَّة

لهسر سودپیگه‌یشتنی مردوو به نزاو پارانه‌وه‌ی یکده‌نگی خه‌لکان له‌سر دوعا و پارانه‌وه بۆی له نویژی جه‌نازه‌دا.

له‌حه‌دیس‌یکدا نه‌بی هورپه‌ره (ره‌زای خوای لی بیت) ده‌لَیت پیغه‌مبه‌ره علیه‌السلام فرموویه‌تی: (إذا صَلَّيْتَ عَلَى الْمَيِّتِ فَاخْلُصُوا لَهُ الدُّعَاءَ) ^(۳۲۹). واته: (نه‌گه‌ر نویژتان له‌سر مردوو کرد نه‌وا به دلسۆزی دوعای بۆ بکه‌ن).

له سه‌حیح‌یک‌ی موسلم دا له‌حه‌دیس‌یک‌ی عه‌وف کور‌ی مالیک ده‌گیر‌یت‌ه‌وه، پیغه‌مبه‌ره علیه‌السلام نویژی له‌سر جه‌نازه‌یه‌ک ده‌کرد منیش دوعایه‌کم له‌بهر کرد، پیغه‌مبه‌ره علیه‌السلام ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَرْحَمْهُ وَعَافَهُ وَأَعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نَزْلَهُ، وَسَّعْ مَدْخَلَهُ، وَاغْلِيهِ بِالْمَاءِ وَالشَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الشُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَابْدَلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَاهْلأْ خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجَةٍ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِدْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ) ^(۳۳۰).

واته: (خودایه لیتی خۆش بیه و ره‌حمی‌کی پی بکه، لیتی ببوره له‌گونا‌هی بسره‌وه، وه شوینی‌کی باشی بده‌ری له‌به‌هشت و گۆری فراوان بکه‌ن به‌ناو و به‌فر و ته‌رزه‌ییشۆره له‌گونا‌ه‌کانی پاک‌ی بکه‌ره‌وه هه‌ر وه‌ک کراسی سپی له‌پسی پاک ده‌بیته‌وه، و شوینی بگۆره‌یاشتر له‌و شوینه‌ی نیستای، که‌س و کاری باشتر له‌که‌س و کاره‌که‌ی، وه هه‌وسه‌ری‌ک باشتر له‌هه‌وسه‌ره‌که‌ی، و بیخه‌ره به‌هه‌شت و بیپاریزه‌ی له‌سزای گۆر و سزای ناگر).

له‌وانله‌ بن‌الاسقع ده‌گیر‌یت‌ه‌وه ده‌لَیت: پیغه‌مبه‌ره علیه‌السلام نویژی له‌سه‌ریاوی‌ک ده‌کرد له‌موسلمانان جا گویم لی بوو ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ أَنْ فُلَاناً بَنَ فُلَاناً فِي ذِمَّتِكَ

^(۳۲۹) ابو داود ریزایی‌تی کردوو: (۳۱۹۹).

^(۳۳۰) موسلم ریوایی‌تی کردوو: (۹۶۳).

٢٦١
..... ٢٦١ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

وحبل جوارك، فقه من فتنة القبر وعذاب النار، وانت هذا الرفاء والحق، فأغفر له وأرحمه إنه غفور الرحيم) (٢٣١).

واته: (خودايه نهوه فلانی کوری فلان له نهستی تو و له ژیر چاودیری و به هاناوه چوونی تودایه، جا له فیتنه و ناشویی ناوگژیرو سزای ناگر بیپاریزه، توش خاوهنی پهیمان و راستی و رهاویت، لیی خوش بیه و رحمی پی بکه و به راستی تو پهروه ردگاریکی لیپورده و به زهیی).

نهمهش زوره له هدیسه کان، به لکو مه بهستی له نوژکردنه له سهر مردووه و ههروه ها نزا و پارانهوه بوی له دواي به خاک سپاردنی.

له هه دیسیکی عوسمانی کوری عه فغان (ع) ده لیت: پیغه مبهه (ع) نهوکاتهی له خاکسپاردنی مردوویه که ده بووه وه له سهری ده وستا و ده فهرموو: (أستغفروا لأخیکم، وأسألوا له التثبیت فأنه الآن یُسأل) (٢٣٢).

واته: (داواي لیخوشبوون بو نهو برایه تان بکه و داوا له خوا بکه چه سپاو بیت له سهر وه لاهه کانی، چونکه نیستا نهو پرسیاری لی ده کریت).

ههروه ها نزا و پارانهوه له بویان له کاتی سهردانی کردنی گۆره کانیان، ههروه که له سه حیعی موسلم دا له هه دیسیکی بریدهی کوری خه صیب دا هاتوووه ده لیت: پیغه مبهه (ع) فیری ده کردن نه گهر چوون بو گۆرستان بلین: (السلام علیکم یا أهل الدار من المؤمنین والمسلمین، وإنا إنشاء الله بکم لاحقون، نسأل الله لنا ولکم العافیة) (٢٣٣).

واته: (سه لامی خواتان لی بیت نهی خاوهن مال له نیمانداران و موسلمانان، وه نیمهش بهویستی خواي گهوره پیتان ده گهین، ره جمی خواي گهوره له وانهی پیش

(٢٣١) سنن أبی داود: (٢٢٢١).

(٢٣٢) سنن أبی داود: (١٥٤٧).

(٢٣٣) مسلم: ٩٧٤

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نیمه و پاش نیتویش بیت، داوا له خوای گهوره ده کهم له نیتسو له نیتویش خویش
بیت).

له سه حیچی موسلم دا هاتووه کهوا عایشه رضی الله عنہا پرسیری کرد له
پیغه مبه صلی الله علیه و آله نه گهر داوای لیخویشوون له خاوه نی گۆرستان بکه م چی بلیم؟
فرموی: (قولي: السلام على أهل الديار من المؤمنين والمسلمين، ويرحم الله
المستقدمين منا والمستأخرين، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون)

واته: (بلّی: سهلامی خوای گهوره له نیتو نهی خاوه مال له نیمانداران و
موسلمانان، وه خوای گهوره ره حم به وانهی له پیتش نیتویش و له دواي نیتویش
بکات، انشاء الله نیتویش پیتان ده گهین).

هر له سه حیحه کهیدا، له عایشه رضی الله عنہا ده گیریتووه پیغه مبه صلی الله علیه و آله له شه ویک
له دوا شهوه کانیدا بۆ به قیغ ده چوو، جا فرموی: (السلام علیکم دار قوم
مؤمنین، وأتاکم ما توعدون غداً مؤجلون، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون، اللهم
أغفر لأهل بقیع الغرقد) ^(۲۳۴).

واته: (سهلامی خوای گهوره له نیتو نهی خاوه مال له نیمانداران، وه نیتویش
سبهی پیتان ده گهین بهو به لینهی به نیتو و نیتویش دراوه، وه انشاء الله نیتویش
پیتان ده گهین، خودایه له نههل و دانیشوانی به قیغ الغرقد خویش به).

پیغه مبه صلی الله علیه و آله به کار و کردهوه و فیترکردنیش دوعا و پارانهوهی بۆ مردوده کان
کردوه، و نزا و پارانهوهی سه حابه و شوینکه وتوانی و وه موسلمانانیش سهردهم له
دواي سهردهم زیاتره لهوهی باسکراوه، زۆرتیش لهوهی شینکاری ده کات، له
کاتیکیدا خوای گهوره دیت پلهی بهندهیه که له بههشتدا بهرز ده کاتوه، جا ده لیت:
نه مه له کوئی بوو؟ پیتی ده وتریت: نه مه به نزا و پارانهوهی کوپه کهته بۆ تو ^(۲۳۵).

(۲۳۴) مسلم: ۹۷۴

(۲۳۵) مجمع زوائد: ۲۱۰/۱۰

(له گه‌یشتنی پادداشتی خیر و چاکه کردن بؤ مردوو)

به‌لام پادداشتی خیر و چاکه ده‌گات به مردوو، چاکه له دوو سه‌حیحه‌که له عانیسه علیه‌السلام ده‌گیریتته‌وه: پیاوینک هاته خزمه‌ت پیغهمبه‌ر علیه‌السلام وتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا دایکم له‌ناکاو مرد و وه‌سیه‌تیشی نه‌کرد، وا گومان ده‌بهم نه‌گهر قسه‌ی کردبا نه‌وا وه‌سیه‌تی خیر و سه‌ده‌قه‌ی ده‌کرد، نایا نه‌گهر خیر و سه‌ده‌قه‌ی بؤ بکهم کری و پادداشتی بؤی هه‌یه؟ فهرمووی (به‌لئی) ^(۲۳۶).

له سه‌حیحی بوخاریدا له عبدالله‌ی کورپی عه‌بیاس علیه‌السلام ده‌گیریتته‌وه: که‌وا دایکی سه‌عدی کورپی عباده‌ مرد، له‌و کاته‌دا نه‌و لای نه‌بوو، هاته لای پیغهمبه‌ر علیه‌السلام وتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا، دایکی وه‌فاتی کردوو، منیش له‌لای نه‌بووم، جا نایا سوودی پی ده‌گات که‌وا خیر و چاکه‌ی بؤ بکهم؟ فهرمووی (به‌لئی). له سه‌حیحیکی موسلمدا له نه‌بی هویره‌یره علیه‌السلام ده‌گیریتته‌وه: پیاوینک به پیغهمبه‌ری وت علیه‌السلام: باوکم مرد پاره و سامانیکی زوری به‌جیه‌یشت، وه‌سیه‌تی نه‌کرد، نایا ده‌کریت له‌جیاتی نه‌و خیری بؤ بکهم؟ فهرمووی: (به‌لئی) ^(۲۳۷).

له سوننه‌ته‌کاندا و مه‌سنه‌دی نیمام نه‌حمه‌د، له سه‌عدی کورپی عباده، ده‌گیریتته‌وه: ده‌لئت: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا دایکی سه‌عد مرد و کامه خیر و چاکه باشه بؤ؟

فهرمووی (ناو)، جا بیریکی هه‌لکه‌مند وه فهرمووی: (هذه لأم سعد) ^(۲۳۸). واته: (نه‌مه بؤ دایکی سه‌عه‌ده).

^(۲۳۶) مسلم: ۱۰۰۴

^(۲۳۷) مسلم: ۱۶۳۰

^(۲۳۸) مستند أحمد: ۷/۶، نیین ماجه: ۳۶۸۴، وه ترمزی: ۶۶۹

إِذْ ح... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

له عبدالله ی کورپی عه مرو کهوا عاصی کورپی وائل له سهرده می نه زانییدا
 نه زری کرد سهد و شتری بکاته قوربانی، به لام هیشامی کورپی عاص له به شه که ی
 په نجای کرده قوربانی، به لام عه مر لهو باره یه وه پرسیاری کرد له پیغه مبه ر جا
 فهرمووی: (أما أبوك فلو أقر بالتحيد فصمت وتصدقت عنه نفعه ذلك) (۲۳۹).
 واته: (نه گهر باوکت له سهر یه کتاپه رستی جیگیر بووایه جا روژ و گرتن و
 سهد هقه کانت له جیاتی نهو سوودی بو نهو ده گه یاند).
 نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه.

له گه یشتنی پادداشتی روژوو گرتن بو مردوو

به لام گه یشتنی پادداشتی روژوو له هه ردوو سه حیه که له عائشه رضی الله عنها
 ده گیرپته وه کهوا پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فهرموویته: (من مات وعليه صيام صام عنه
 وليه) (۲۴۰).
 واته: (هه رکه سی مردوو و روژووی له سهر بوو نهوه ده بیت سهرپه رشتیاری له جیاتی
 روژووی بگریته وه).
 هه روه ها له هه ردوو سه حیه که دا هاتوه، نیبن عه بباس ده گیرپته وه و ده لیت:
 پیاویک هاته لای خزمه تی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا دایکم
 مردووه و روژووی مانگیکی له سهره، نایا له جیاتی بیگرمه وه؟ فهرمووی: (نعم
 فدين الله أحق أن يقضى) (۲۴۱). واته: (به لئ بیگومان قهرزی خوا له هه مووی هه قتره
 بگه رپته وه).

(۲۳۹) مسند أحمد: ۱۸۲/۲.

(۲۴۰) مسلم: ۱۱۴۸.

(۲۴۱) مسلم: ۱۱۴۸.

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

له ريوایه‌تیکى دیکه‌دا، نافرەتیک هاته خزمەت پیغەمبەر ﷺ جا وتى: ئەى پیغەمبەرى خوا دایکم مردوو و کەچى رۆژووى نەزرى لەسەرە، نایا لە جیاتى بیگێرمەو؟ فەرمووی (أفرأيت لو كان على أمك دين فقضيته أكان يؤدي ذلك عنها؟).

واتە: (نایا ئەگەر بینیت دایکت قەرزى یەکیکی لەسەرە نایا نامادەى لە جیاتى بیدەیتەو؟)

نافرەتەکە وتى: بەلێ، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (فصومي عن أمك). واتە: (ئینجا کەواتە لە جیاتى دایکت بەرۆژوو بە).

ئەم وتەیش هى بوخاریه و لیكدانەو کە تەنها هى خۆیەتى. له بەریدە ﷺ دەگیردریتەو و دەلێت: من لەلای پیغەمبەر ﷺ دانیشتبوم، نافرەتیک هاته‌خزمەتى وتى: من خێریکی نەپرواوەم بۆ دایکم کردوو، دایکم مرد جا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (وجب أجرك و ردّها عليك الميراث). واتە: (تۆ خێرەکت کرد و میراتەکش بۆ تۆ گەپایەو).

جا وتى: ئەى پیغەمبەر ﷺ وە ئەو رۆژووى مانگیکی لەسەرە نایا لە جیاتى بیگرمەو؟

فەرمووی: (صومي عنها) واتە: (رۆژوو کەى لە جیاتى بگرەو)، نافرەتەکە وتى: ئەو هەرگیز حەجى نەکردوو، نایا لە جیاتى ئەو حەجى بۆ بکەم؟ فەرمووی: (حجى عنها) ^(٢٤٢). واتە: (لە جیاتى ئەو حەج بکە). موسلیم ريوایه‌تى کردوو، له وتەیه‌کى تردا هاتوو دوو مانگ بەرۆژوو بە.

له نینوعەبباس ﷺ دەگیردریتەو: (کەوا نافرەتیک سواری کەشتیه‌کى دەریا بوو نەزرى کرد ئەگەر خواى گەورە رزگارى بکات ئەوا مانگیك بەرۆژوو دەبێت، جا خواى گەورە رزگارى کرد، بەلام تاوێ کو مرد بەرۆژوو نەبوو، ئینجا کچەکەى یان

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

خوشکه که ی هاته خزمەت پیغەمبەر ﷺ نینجا فەرمانی دا کهوا لە جیاتی بەرژوو بیټ ^(٢٤٣). نەهلی سوننە و نیمام نەحمەد ریوایەتی کردوو.

هەرەها لە پیغەمبەر ﷺ دەگیردرێتەوه لە گەشتنی خێر و پادداشتی رۆژووگرتن لە جیاتی مردوو یاخود پیدانی خۆراک بۆ فەقیر و هەژار.

لە سوننەدا لە ئیبنو عومەر رضی اللہ عنہ دەگیردرێتەوه، کهوا پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (من مات وعليه صيام شهر فیطعم عنه لكل يوم مسكين) ^(٢٤٤).

واتە: (هەرکەسێ مردوو رۆژووی مانگیکی لەسەر بوو ئەوا دەبیټ لەجیاتی ئەو لەهەر رۆژێکدا خواردنی هەژاریک بدات).

ترمزی و ئیبن ماجە ریوایەتیان کردوو، ترمزی دەلێت: ئیمە نازانین لە کوێو بەرزکراوەتەوه تەنها لەم روودەوێ نەبیټ، راستیەکش لە ئیبن عومەر هاتوو لە وتەکیدا وەستێنراوە (موقوفاً).

لەسوننەتی ئەبی داود، لە ئیبنو عەبباس دەگیرێتەوه دەلێت: نەگەر یەکیک لە مانگی رەمەزان نەخۆش کەوت و پاشان مرد و رۆژووی نەگرت لەجیاتی ئەو خواردن بدەن، وە گیرانەوهی رۆژووی بۆ نایټ، بەلام نەگەر نەزری کردبوو ئەوا دەبیټ سەرپەرشتیارەکی بۆی بگیرێتەوه ^(٢٤٥).

^(٢٤٣) مسند احمد: ٢/٢١٦

^(٢٤٤) ترمزی (٧١٨)، ابن ماجه ١٧٤٧

^(٢٤٥) سنن ترمذی داود (٢٤٠١)

(له پیگه‌یشتن و ده‌سکه‌وتنی خیر و پاداشتی هه‌جکردن)

له‌باره‌ی پیگه‌یشتن و پاراستی هه‌جکردن بۆ مردوو، له‌سه‌حیحی بوخاریدا، له‌ئیبنو عه‌باس رضی‌الله‌عنہ ده‌گێڕدێته‌وه: ئافره‌تێك له‌جه‌هینه‌هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و پێی ووت: دایکم نه‌زری کردبوو هه‌ج بکات به‌لام تاكو مرد هه‌جی نه‌کرد، ئایا من له‌جیاتیی نه‌و هه‌ج بکه‌م، فه‌رمووی: ((حجي عنها، أرايت لو كان على أمك دين أكنت قاضيته؟ أقضو الله فالله أحق بالوفاء)) ^(٢٤٦). واته: ((له‌جیاتیی نه‌و هه‌ج بکه‌، ئایا نه‌گه‌ر بینیت قه‌رزێك له‌سه‌ر دایکت هه‌بوو ئایا تو بۆی ده‌ده‌یته‌وه؟ قه‌ززی خوا بده‌نه‌وه‌ چونکه‌ له‌ هه‌موو که‌س مافی زیاتره‌ وه‌فاداریت به‌رامبه‌ری)). هه‌روه‌ها هه‌دیسی به‌ریده‌ش پێشتر باسکرا که‌ تیییدا هاتوه: دایکم هه‌رگیز هه‌جی نه‌کردوه، ئایا له‌جیاتیی نه‌و هه‌ج بکه‌م؟ فه‌رمووی: ((له‌جیاتیی نه‌و هه‌ج بکه‌)).

له‌ئیبنو عه‌باس رضی‌الله‌عنہ ده‌گێرددێته‌وه: خێزانی سنان کوپی سلمه‌ الجهنی پرسایاری له‌ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم کرد: که‌وا دایکی مردووه‌و هه‌جی نه‌کردوه، ئایا خیر و پاداشتی بۆی هه‌یه‌ هه‌جی له‌جیاتیی بکات؟ فه‌رمووی: ((نعم. لو كان على أمها دين فقطته عنها أم يكن يحزيء عنها)) ^(٢٤٧)، واته: ((به‌لێ، نه‌گه‌ر له‌سه‌ر دایکی قه‌رزێك هه‌ییت و له‌جیاتیی بیداته‌وه‌ ئایا پاداشتی بۆ نابیت؟)). نسائی رپوایه‌تی کردوه.

دیسان له‌ئیبنو عه‌باس رپوایه‌ت کراوه: ئافره‌تێك له‌باره‌ی باوکیه‌وه‌ که‌ مردبوو پرسایاری له‌ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم کرد که‌وا هه‌جی نه‌کردبوو، پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رمووی: ((حجي عن أبيك)) ^(٢٤٨)، واته: له‌جیاتیی باوکت هه‌جی بۆ بکه‌ دیسان له‌وێه‌ رپوایه‌ت کراوه، پیاوێك ووتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، باوکم مردووه‌ هیچ هه‌جی

^(٢٤٦) فتح الباری: ١٣ / ٢٩٦.

^(٢٤٧) مسند أحمد: ١ / ٢١٢.

^(٢٤٨) النسائی: ٥ / ١١٨.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نه کردوه نایا له جیاتی نهو حه جی بۆ بکه م؟ پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: ((أرأیت لو کان علی أبیک دین أکنت قاضیته؟)). واته: ((نایا بینووته له سهه باوکت قهرزیک هه بیته دابیته وه؟))، ووتی: بهائی، فهرمووی ((فدین الله أحق)) ^(٢٤٩). وه تهواوی موسلمانان کۆکن له سهه نهوهی کهوا دانهوهی قهرز له نهستۆی مردوه که ده کهویت نه گهرچی له کهسیکی بیانیس بیت که له لای مایته وه، کهوا حه دیسی نه بی قتاده به لگهیه له سهه نهوهی کاتیک مردووێک دوو دیناری قهرزی له لا مابوو، کاتیک بۆیان دایه وه پیغه مبهه ﷺ له بارهیه وه فهرمووی: ((الآن بردت علیه جلدته)) ^(٢٥٠). واته: ((تیستاکه سزاو نازار له سهه پشتی سارد کرایه وه)).

هه موش له سهه نهوه یه کدهنگن کهوا زیندوو نه گهر مردوو له نهستۆدابوو نهوه مافیکه له مافهکان سهه رفرازی بکات و سوودی پیبگهیه نیت و له تاوان رزگاری بکات تا نهو کاتهی له نهستۆی زیندوو ده کهویت.

جا نه گهر له نهستۆ دهسته بهری زیندوو کهوت به دهق و به کۆدهنگ له گهل نهوهش بهخۆی نهوهی له سهه ریتهی نهجامی بدات نه گهرچی پیتی رازی نابیته به لکو بۆی ده گهر پیته وه، جا لابرده و په راندنی له نهستۆی مردوو به رزگار بوونه له بهر نهوهی ناکریت له پیتشر و باشر به جی بهیندریت. وه نه گهر سوودی گه یاندن به رزگار بوون و لابرده وه ههروه ها سوود ده گهیه نیت به خه لآت و به خشین، جیساوازی له نیوانیاندا نییه چونکه پاداشتی کارو کرده وه مافیکی پیشکه شکر اوێکی به خشندهیه، جا نه گهر داینا بۆ مردوو نهوا بۆ نهو دگوازیته وه. ههروه ک هیچ مافیکی له سهه مردوو نیه له قهرز و قهرز دانه وه و شتی لهو بابته نه مهش مافیکی پاک و پوختی زیندوو، جا نه گهر گهردنی نازاد کرد نهوا گهردن نازادی و رزگار بوونیه کهی ده گاتی، له دهسته بهر و نهستۆی ده کهویت، نینجا ههردووکیان

^(٢٤٩) (النسانی: ١١٨ / ٥).

^(٢٥٠) (مسند احمد: ٣ / ٣٣٠).

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ماڤيٽكه بۆ زيندوووه كه، جا چ ده قيتك ياخود پيټوه ريتك ياخود ياسايهك له ياساكانى
شهرع پيويست ده كات به گهيشتنى يه كيكيان و قه دهغه كردنى گهيشتنى نه ويتر؟
نه وه ده قانهش ديار و ناشكران له سهر گهيشتنى خيرو پاداشتى كرده وه كان بۆ
مردوو نه گهر كه سى زيندوو نهو كارو كرده وانهى له جياتى بۆى كرد، نه مهش نهو
پهري پوخت و راستى پيټوه ره، چونكه خيرو پاداشت ماڤيٽكه بۆ بكه.

پيغه مبهري ﷺ ناگادارى كردۆته وه به گشتى خير و پاداشتى رۆژوو گرتن
نه مهش تنها وازهيتان و مهبهسته به دل پيى هه لدهستى كه سيش تيسى ناروانيت
تنيا خواى گهوره نه بيت، و به كار كردنى نه ندامانى لهش نيه له سهر گهيشتن به
پاداشت و چاكه كهوا نه مهش كار كردن به زمان و گوڙگرتن و به چاو بينين به ريتگاي
يه كه م.

به شيويه كى رپووتر رۆژوو گرتن نيته و مهبهستى كى پوخت و پاراوه، وه خو
گرتن له شته دروستكراوه كان، نهوكاته خوداى گهوره خير پاداشته كى ده گيه نيته
به مردوو كه جا چۆن به خويندنه وه يه كهوا نه مهش كارو كرده وه و نيته، به لكو
ناشيته هۆكاريتك بۆ نيته و مهبهست، جا گهيشتنى پاداشتى رۆژوو بۆ مردوو
ناگادار كردنه وهى تيدا به له سهر گهيشتنى گشت كارو كرده وه كانى ديكه.

خوا به رستيش دوو به شه: سامانى و دارايى، وه جهسته يى. قسه ي شه قام و
گشتى ناگادارى كردۆته وه به گهيشتنى پاداشتى خيرو سه دهقه، ده لئيت: له سهر
گهيشتنى گشت خوا به رستيه داراييه كان، وه ناگادارى كردۆته وه به پيڭهيشتنى
پاداشتى رۆژوو گرتن له سهر گهيشتنى پاداشتى گشت خوا به رستيه جهسته ييه كان،
وه هه والى داوه به گهيشتنى پاداشتى جهج كردنى ناوڤته و كۆكراوه له دارايى و
جهسته يى، جا هه رسى جۆزه كان جيڭيره به دهق و گرنگى پيدان. وه يارمهتى و
هاوكاريش به خوداى به خشنده و دلۆڤان.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهواندی بهر هه لستکاری ده کهن له گه یشتن ده لئین: خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَنْ لِّئْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹). واته: ((بهراستی ناده میزاد خاوه نی هیچ شتیک نیه ته نهها نهوه نه بیت که خوئی کردوویه تی))، ههروه ها ده فهرمویت: ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ۵۴)، واته: ((خه لکینه دلیابن که ته نهها پاداشتی کاریک ده درسته وه که ده تانکرد))، ههروه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقره: ۲۸۶)، واته: ((هه کاریک کی چاک نه غلام بدات قازانجی ته نهها بۆ خویه تی و هه خراپه یه کی کرد بیت ته نهها یه خهی خوئی ده گریت))، وه له پیغه مبه ره وه ﷺ جیگیر بووه که وا فهرمویه تی: ((إذا مات العبد انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية عليه، أو ولد صالح يدعو له، أو علم ينتفع به من بعد موته)). واته: ((ته گهر بهنده یه ک مرد کارو کرده وه کانی ده پچریت ته نهها له سئ شتدا نه بیت: خیر و چاکه یه کی نه وه ستاو و بهرده وام، یاخود کوریک کی چاک و له بار نزاو پارانه وه ی بۆ بکات، یاخود زانستیک له دوا ی مردنیدا سوودی پی بگه یه نیت)).

ههروه ها له هه دیسیکی نه بی هه ره یه ﷺ که باسکراوه پیغه مبه ره ﷺ ده فهرمویت: ((إن مما يلحق الميت من عمله و حسناته بعد موته علماً نشره)) ته م هه دیسه به لگه له سه ره نه وه ی که وا له راستیدا هۆکاریک بووه بۆ سوود پیگه یاندنی. ههروه ها هه دیسی ته نه س ده گیریتسه وه که وا پیغه مبه ره ﷺ فهرمویه تی: ((سبع يبري على العبد أجرهن، وهو في قبره بعد موته: من علم علماً، أو أكرى نهراً، أو حفر بئراً، أو غرس نخلاً، أو بنى مسجداً، أو ورث مصحفاً، أو ترك ولداً صالحاً يستغفر له بعد موته))^(۲۴۱)، واته: ((حه وت شت هه یه له سه ره بهنده خیر و پاداشته که ی بهرده وامه، ته مهش له دوا ی مردنیدا له ناو گۆره که یه تی: هه ره که سئ یه کینکی فیری زانستیک بکات، یاخود رووباریک به کری بدات، یاخود بیریک کی ناو

(۲۴۱) جمع الزوائد: ۱/ ۱۶۷.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

هه لکه ونیت، یاخود دار خورمایه ک بچینیت، یاخود مزگه وتیک دروست بکات، یاخود پهرتو وکیکی به سوود به جی بهیلنیت، یاخود مندالیک کی چاک و نیماندار به جی بهیلنیت له دوا ی مردنیدا دوعای بۆ بکات)). نه مهش به لگه یه که له سهر نه وه ی جگه له وانه خیر و پاداشتی لی ده ستنا که ویت.

ده لنین: به خشینیش ناردن و گواستنه وه یه، گواستنه وهش له یه کی که وه بۆ یه کیکی تر له راستیدا ده بیت به مافیک کی پیویست، وه کار و کرد وهش خیر و پاداشت واجب ناکات، له بهر نه وه ی نه مه ته نه فازل و چاکه و به خشینیک کی خوا یه، جا بهنده چون ده توانیت خیر و چاکه له که سی که وه بۆ که سیکی دیکه بگوازیته وه ته نه له سهر به خشینیک که وه له سهر خوا پیویست ناییت، به لکو نه گهر خوا ویستی له سهر بیت ده دات و نه گهر ویستیشی له سهر نه بیت نایداتی وه نه مهش هاوشی وه ی هه ژاریک وایه له سهر نه وه ی تکار و ترا ده کات بۆ نه وه ی خیر و چاکه یه کی پیبکه ویت.

ده لنین: ههروه ها په سه ند کردن و که سان ویستیش به هوکاره کانی خیر و پاداشت خراپ و بیزار وه، نه مهش که سانی خو نه ویست و چاکه کاریش به نزیک ی و خزمایه تیه. جا چون چاکه کردن به هه مان خیر و پاداشته که وه نه مهش نیاز و مه به سته؟ جا نه گهر چاکه کاریش ناپه سه ند و نه ویسترا و کرد به هوکاریک نه وه نامانج و مه به ست له پیشتر و باشتره.

ههروه ها نیمامی نه حه دوا که وتن له پیزی پیشه وه به قیزه وهن داده نیت، وه په سه ند کردنیش به شیک کی دیکه ده کات، له کاتیکدا له هیوا و ناره زوی تیدایه له هوکاری خیر و چاکه دانه وه، له ریوایه تیک نیمام نه حه دله نیت: کاتیک له پیاریک پرسیارکرا له پیزی پیشه وه دوا ده که ویت و باوکی له جیگا که ی داده نیت، ووتی: شتیک کی واگرنگ و سهر نیه بۆ من، نه مهش بۆ نه وه ی چاکه یه که له گهل باوکید بکات بیجگه له مهش.

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ده لئین: ههروهه ها نه گهر به خشینیش بۆ مردوو ناسان بوايه نهوا گواسته وهی چاکه و به خشین بۆ زیندوو ناسانتر ده بوو.

ههروهه ها نه گهر خه لاتکردن و پیشکه شکردن گونجاو بوايه نهوا پیشکه شکردنی چاکه واجب ده بوو له سه رزیندوو، ههروهه ک پیشکه شکردنی خێرو چاکه ی خۆبه خشان ده کریت بۆته وهی کهوا خۆی بۆ بهخت ده کات.

ده لئین: نه رک و بارگرانی تاقی کردنه وهو گیرۆده بوون به له جیاتی دانان و گۆزینسه وه قایل نا کریت و وه ناگیریت، وه مه به ستیش نه وه یه گۆزایسه لی و خواپاراستیه که ی نهو ته نها بۆ خۆبه تی، نه گهرچی ده توانیت سوود بگه یه نیت به وهی لهو کارو کرده وه یه ی ده ی کات پیشکه شی که سینکی دیکه ی بکات و نه مهش خوی گه وه بۆخۆی له هه موو کهس له پیشتره بۆ نه م کاره. له راستیدا خودای گه وه حوکه می داوه به وهی کهوا کهس سوودمه ند نابیت ته نها به هه ول و کۆششی خۆی. نه مهش فه رمایشت و یاسای خوايه و بریاردانیشه له سه ر دروستکراوه که ی.

ههروهه که نه مهش به رنامه و پێبازه که یه تی له فه رمان و یاسا که یدا، ههروهه نه خۆشیش کهس له جیاتی نهو حه ب و ده رمانی ناخواته وه برسی و تینووی نابیت، وه کهسی قه رزاریش هه یچ که سینک له جیاتی نهو خواردن و خواردنه وه پۆشاک له خۆی ناگیرته وه.

ده لئین: جا بۆته مهش خوی گه وه رازی نابیت که سینک له جیاتی که سینک نیسلا مه تی بکات و وه یه کێک له جیاتی یه کێکی دیکه نوێژبکات، جا نه گهر سه ری خوا به رستیه کان نه کریت خێرو پا داشته که ی به به خشریت لق و پێچکه کانی چۆن ده بیت.

ده لئین: به لām دوعا و پارانه وه نهوا په رسیار و ناره زوویه که بۆلای خوی گه وه ده گه رپته وه کهوا چاکه و به خشیشکه ده ی کات له سه ر مردوو وه عه فوی ده کات و

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ليئيدهبورريت، نهمهش بهخشش و پيشكهشكردي خيتر چاكهي كاري زيندووه بؤ مردووه كه.

دهلئين: نهوانهي بريتين له گهيانندي خواپهرستيهكان كهوا دهكرئت لهجياتي نهو نهنجام بدرئت وهك سهدهقه و حهج و خواپهرستيهكان دوو جؤرن: جؤريكيان لهجياتي نهو نهنجام نادرئت بههر شيويهك وهك نيسلام بوون و نوژوو خويندنهوي قورنان و پؤژوو گرتن. نهم جؤرهش خيرو چاكهكي تاييهتمهنده به بكهركهي سهرپيچي ناكريت و بؤشي ناگوازريتهوه ههروهك نهو له ژياندا كهس لهجياتي نهوي ديكه نهيدهكرد، جگه له بكهركهش هيچ كهس لهجياتي نهو كاره كه ناكات.

وه جؤريكيش لهجياتي نهو دهتوانريت نهنجام بدرئت وهك داننهوي قهرز و دهركردني خيرو چاكه و حهجكردن جا نهمه خيرهكي دهگاته مردوو" چونكه نهو رازي دهبيت به نوينهرايهتي وه لهژيانيدا بهنده دهتوانيت لهجياتي نهو بيكات، جا پاش مردنيسي نهوا دهبيته ريگايهكي لهپيشتر و باشت.

دهلئين: بهلام له ههديسيكدا نهگهريهكينك مردوو پؤژووي لهسهر بيت و سهرپرشتيارهكي لهجياتي نهو بهپؤژوو بيت، نهوا وهلامهكي لهچهند پروويهكهويه.

٥٥٥٥: نهوهي ماليك له ((مؤطأ))هكي ووتويهتي، دهلئين: كهس لهجياتي كهس بهپؤژوو نابيت، دهلئين: نهمهش فرهمانيكه ههموومان لهسهرى كؤكين و جياوازي و ناكؤكي تيدانيه.

٥٥٥٥: ئيبنو عهباس ؓ ههديسيكي رؤژوو گرتني لهبارهي مردوو رپوايهت كردووه، كهوا نسائي لهوي رپوايهت كردووه، محمد كوري عبد الاعلى بؤماني گيپايهوه، نهويش له يزيد كوري زريع، نهويش له حجاج الاموال، نهويش له ايوب كوري موسى، نهويش له عطاء كوري ابي رباح، نهويش له ئيبنو

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

عهباس (عليه السلام) ووتی: کەس لە جیاتی کەس نوێژ ناکات و کەشیش لە جیاتی کەس رۆژوو ناگرێت^(٢٤٢).

س٥٥٥: حەدیسێک هەیە کەوا ناکۆک و جیاوازن لە ئیسناده کەیدا، خواوەنی ((الفهم في شرح مسلم))^(٢٤٣) ناوی ووتوو.

چوار ٥٥: کەوا نەیار و بەرھەڵسکارە بە دەقی قورئانی پیرۆز کە پێشتر باسمان کردوو لەم فەرموودەیەى خودای گەوژە کە دەفرموویت: ﴿وَأَنْ لِّسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ٣٩)

ب٥٥٥: نەیار و بەرھەڵسکارە بەوێ کە نسائی رىوایەتى کردوو، ئیبنو عەباس (عليه السلام) لە پێغەمبەر (عليه السلام) دەگیریتەو کەوا فەرموویەتى: ((لا يصلي أحد عن أحد ولا يصوم أحد عن أحد، ولكن يطعم عنه مكان كل يوم مداً من حنطة))، واتە: ((کەس لە جیاتی کەس نوێژ ناکات و کەشیش لە جیاتی کەس بە رۆژوو نابێت، بەلام لە جیاتی ئەو خواردنی دەدریتى لەجینگای هەر رۆژێک چنگێک گەنم دەدریت)).

ش٥٥٥: نەیار و بەرھەڵسکارە بە حەدیسێکی محمد کورێ عبدالرحمن کورێ نەبى لیلی، ئەویش لە نافع، ئەویش لە ئیبنو عمر (عليه السلام) لە پێغەمبەر (عليه السلام) دەگیریتەو دەفرموویت: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه))، واتە: ((هەرکەسێک مرد وە رۆژووی مانگی رەمەزانی لەسەر بێت لە جیاتی ئەو خواردن دەبەخشیت)).

ح٥٥٥: کەوا نەیارو بەرھەڵسکارە بە پێوەر و یاسایەکی دیارو ناشکرا لەسەر نوێژ و نیسلام و تەوبە کردن، بەوێ کەوا هیچ کەسێک لە جیاتی ئەوێ دیکە نایکات، شافعی دەتێت لەوێ قسەى لێدەکرێت لەسەر گیرانەوێ ئیبنو

^(٢٤٢) المطأ: ٣٠٣ / ٨

^(٢٤٣) کە ئەویش ((أحمد كورى عمر القرطبي)) ه لە سالى (٦٤٦)ك كۆچى دوايى کردوو.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْمُجْزِيَّةِ

عەباس: ئىبنو عەباس ناوى نەبردووە لەوێ دایکى سعد نەزرى کردبوو، جا لەوانەى نەزرى حەجکردن یاخود عەمرە یاخود خێر و سەدەقەى کردییت، جا نەمرى کردووە بە گێڕانەوێ کردنى لەجیاتى ئەو، بەلام هەرکەسێ نەزرى کرد بە نوێژ یاخود رۆژوو گرتن پاشان مرد ئەو لەجیاتى ئەو کە فارەتى رۆژوو کەى دەدات، بەلام لەجیاتى ئەو بەرۆژوو ناییت، و لەجیاتى ئەویش نوێژ ناکات، و لەجیاتى ئەو کە فارەتى نوێژیش نادات.

پاشان ووتى: ئەگەر ووتیان: نایا لە پێغەمبەر ﷺ پىوابەت کراوە کەوا فرمانى کردییت کە سێک لەجیاتى یەکیکی دیکە بە رۆژوو بێت؟ دەلیت: بەلێ ئىبنو عەباس ﷺ لە پێغەمبەر ﷺ گێڕاوەتەو.

جا ئەگەر ووتیان: ئەو بۆچى حەدىسێک نا هێننەو؟ دەلیت: حەدىسى زەهرى، لە عەبید اللە گێردراوەتەو، ئەویش لە ئىبنو عەباس ﷺ، ئەویش لە پێغەمبەر ﷺ بە نەزەر، کە چى لە گەل زەهریدا هاتوو، وە عەبید اللە دانىشتنى دوور و درێژى هەبوو لە گەل ئىبنو عەباس، جا کاتێک جگە لەو یەکیکی دیکە دیت، لە پىوابەتکەو دەگێریتەو، ئەویش لە ئىبنو عەباس مانای: هیچ حەدىسێک نە بەو بچیت کەوا لەبەر کرابیت و پارێزراو بێت، ئەگەر ووتیان: نایا ئەو پىاوە دەناسیت کەوا ئەو حەدىسەى هێناوە هەلەى کردییت لە گێڕانەوێ لە لایەن ئىبنو عەباس؟ دەلێن: بەلێ، هاوێلانی ئىبنو عەباس پىوابەتیان کردوو، لە ئىبنو عەباسەو کەوا لەبارەى ئىبنو زوبیر دەلیت: کەوا ئىبنو زوبیر لە ((متعه الحج)) گێڕاوەتەو، ئەویش پىوابەت دەکات کە لە ئىبنو عەباس وەرگێراوە کەوا ((متعه النساء))، ئەمەش هەلەیه کى نا پەسەند و بێمانایە.

ئەمە وەلامیکە لەبارەى گرتنى رۆژوو، بەلام کردارى حەجکردن لەوانە پاداشتى مالى بەخشین پاداشتەکەى پێى بگات، بەلام کردارەکانى شىوازو جۆرەکان کە ئەمەش وەک کردارەکانى نوێژکردن لەوانەى بەکەوتە سەر بکەرەکەى.

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

((أصحاب الوصول)) ده لیت: نهوی باستان کرد شتیکی وای تیانیه نه یارو به رهه لستکاری به لگهی قورنسان و سوننه و ریککه وتنی پیشینهی نومت و پیوستیه کانی یاسا کانی شهرع بیت، نیمه وه لاهی هموو نهوانه ده دینه وه کهوا باستان کردوه له ویژدان و دادپهروهی.

به لام نهو فهرموده یهی خودای گهوره: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)، واته: ((به راستی ناده میزاد خاوهنی هیچ شتیک نیه تهنها نهوه نه بیت که خوی کردوویه تی))، له راستیدا خه لکی جیاوازی له شتیه لیکنده و دی مه بهست له نایه ته که ده هیه، کۆمه لیک ده لیتن: ئا لیتردا مه بهست له ناده میزاده که: کافره، به لام مرۆفی نیماندار نهوهی که کردوویه تی خوی خاوه نیه تی کارو کرده وه کانشی بۆ نهو به به لگه یه کهوا باسمان کرد، ووتیان: وه ناما نجیش لهو تاییه تمندی و ده ستیشا نکرده یه یه، نه مهش دروسته نه گهر به لگهی له سه ر هه بوو.

نهم وه لامدان هه یهش زۆر لاوازه، نمونه ی نهو گشتیهش تهنها کافری پی پهرچ نادریته وه. به لکو نه مه بۆ موسلمان و کافره وه که نهو فهرموده یهی خوی گهوره: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (النجم: ۳۸)، واته: ((لهو پهراوو کتیبه پرۆزاندها هاتوه: که هیچ گونا هباریک گونا هی تاوانباریکی تر هه لنا گریته)).

کارنامه کهش هه مووی له یه که مه که یه وه تا کۆتاییه که ی وه که کاریکی پوخت و پاراوه له توانایی و خواستی گشتیدا بۆیه خوی گهوره ده فهرموویته ﴿وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى﴾ (النجم: ۴۰-۴۱). واته: ((بیگومان هه ول و کۆششه که ی ده بینه ریته وه له قیامه تدا پاشان پاداشت ده دریته وه به تیرو ته سه لی). نه مهش بیگومان به گشتی خیرو شهر ده گریته وه، بیگومان چاکه و خراپه وه نیماندار و کافریش ده گریته وه. ههروه که خودای گهوره ده فهرموویته: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزله: ۷-۸)،

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِيَّةِ

واته: ((جا نه وهی به قه ده ر سه نگی گهر دیله یه ک خیر و چاکه ی نه نجام داییت ده بینیت هوه * نه وه ش که به قه ده ر سه نگی گهر دیله یه ک شه رو خراپه ی هه بیت، ده بیت هوه)).

ههروه ک خوی گه وه له وه هه دیسه قودیسیه دا ده فهرمویت: ((یاعبادي، إِنَّا هِي أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ))^(٢٤٤)، واته: ((نه ی به نده کام، به لکو نه مه کارو کرده وه کانتانه بۆتان هه ژمارده کم پاشان له گه لیدا دادپهروه ر ده یم جا هه ر که سیئک له کارو کرده وه کانی خیر و چاکه ی بین ی با هه مدو سوپاسگوزاری خودا بکات وه هه ر که سیئکیش شتیکی جگه له مه ی بین ی با ته نها سه رزه نشتی خۆی بکات)).

نه مه ش وه ک نه م فهرمووده یه که خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ (الأنشاق: ٦)، واته: ((نه ی ئینسان به راستی تو خۆت زۆر ماندوو ده کهیت، زۆر په نچ و زه حهت ده کیشسیت، سه ره نجامیش ده بی بگه ریت هوه به لای پهروه ر دگارت: (تا پاداشتی په نچ و هه وه کهت وه ر بگریت)). باهه نه خه له تیت به قسه ی زۆر له لیکده وه ده کان له وه شه ی ((ئینسان)) له قورنانی پیرۆزدا: ئینسان لیته دا شهو جه له، وه ئینسان لیته دا عه قه به ی کوری نه بی موعیطة وه ئینسان لیته دا وه لیدی کوری موغیره یه، جا قورنان له مه دا دوا ی خستوه، به لکو ئاده میزادیش نهو ئاده میزاده یه بهو شتیه یه که هیه به بی ده ستیشان کردنی یه کیک وه نهو فهرمووده یه خوی گه وه: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ (العصر: ٢)، واته: ((به راستی ئاده میزاد له زه ره ر مه ندی و خه ساره نه ندیدایه)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ (العادیات: ٦)، واته: ((به به راستی ئاده میزاد له ناستی پهروه ر دگاریدا زۆر ناسوپاس و حق نه ناسه)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (المعارج: ١٩)، واته: ((به راستی ئاده میزاد به شیرزه یی و

(٢٤٤) مسلم: (٢٥٧٧).

٩٥ ح لِلإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

تەنگەتاوی دروستکراون)). وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ (العلق: ٦-٧)، واتە: ((بەپراستی خەلکی سەرکەشی دەکەن، یاخی دەبن، سەتەم دەکەن* لەبەرئەوێ هەر ئادەمیزاد هەستی کرد دەولەمەند و بێ نیازە (لە پروی ئابووری، یان تەندروستی یان زانستی..... هتد) یەو)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ (إبراهیم: ٣٤)، واتە: ((بەپراستی زۆریە ئینسانەکان زۆر سەتەمکار و خۆیانەناس و سەپلەن))، وه ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (الأحزاب: ٧٢)، واتە ((کەچی ئادەمیزاد هەلیگرت و گرتیە ئەستۆی خۆی، بەپراستی زۆر سەتەمکار و ئەفام بو)). جا ئەمەش کاروباری ئادەمیزادە لە جۆری خود و دڵ و دەروونی خۆی و دەرجوونی لەو سیفەتە بە چاکەو نیعمەتی خواکە، وه یارمەتیدەر و هاوکار بە خودای خۆی، هەر خوداشە ئیمانی لای بەندە خۆی خۆشەویستکردووه، وه لەدایدا رازاندوویەتیەو، وه کو دووڕوویی و یاخی بوونی لەلا قیزەوێن کردووه، وه هەر ئەوێشە ئیمانی لەدایدا جێگیر و واجب کردووه. کەوا پیغەمبەر و نێردراو و پیاوچاکەکانی لەسەر دینی خۆی جێگیر کردووه، هەر ئەوێشە خراپە و داوێن پیسی لەوان لابردووه، لەبەردەم پیغەمبەر ﷺ لەسەر دەریایەك تاوان و گوناھ ئەم هۆنراوێ دەووتەو.

والله: لولا الله ما أهدتينا *** ولا تصدقنا ولا صلينا^(٢٥٥)

هەروەها خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (يونس: ١٠٠)، واتە: ((هیچ کەس بۆ نە باوەڕبەیتیت (هەتا هەول نەدات و خۆی ماندوو نەکات و بێر نەکاتەو)) وستی خواشی لەسەر نەبیت)، وه دەفەرموویت: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (المدثر: ٥٦)، واتە: ((جا ئەو خەلکە یا دادوهری وەرناگرت و بێر لەم پاستیانه ناکاتەو مەگەر وستی خۆی لەسەر بیت)). وه دەفەرموویت: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

(٢٥٥) سمیری: موسلم (١٨٠٢) بکە.

٢٧٩ لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

(التكوير: ٢٩)، واتسه: ((ويستی نیتوهش نایه ته دی مه گهر کاتیک خوای پروه رد گاری جیهانیان بیهویت، (هرکس ویستی خیری هیهیت خوای گه وره سهریستی لی زهوت ناکات، له گهل نه وه شدا هه نه وه پیش دیت که ویستی خوای له سهره و توانای تیگه یشتنمان له نهیئی و شاروه کان زور سنورداره)). جا نه مه خوای هه موو جیهانه به گشتی خویه تیه کی ته واره بۆ هه موو نه وانه ی له ناو جیهاندان له خاوه نداریه تی و فرمانه کان و توانایی و باره کاند.

کۆمه لیک ده لئین: نایه ته که هه والدان به یاسایه که له پیش نیتهدا، وه له راستیدا یاساکه مان ده ریخستوه له سهر نه وه ی هه ول و کوششه که ی بۆ خویه تی نه وه ی بۆی تیگوشاوه، هه روه ها نه مهش له یه که میان لاوازتره یاخود له په گه زه کهیدا، نه گینا خوای گه وره هه والی به و داوه هه والیک بریاری له سهر داییت و پیی رازی بیت نه که هه والیک بریاری له سهر نه داییت و به تال بیت، وه بۆ نه مهش خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ (النجم: ٣٦)، واته: ((نایا ناگادار نه کرابو به وه ی له په راوه کانی موسادا بوو)). جا نه گهر نه مه به تال و بی سوود بیت له و یاسایه دا هه والی پی نه داوه هه والیک بریاری له سهر داییت پی ی رازی بیت.

کۆمه لیک دی که ده لئین: نایه تی ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ اللام: به مانای: له سهر دیت، واته: ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾. وه نه مهش له دوو ووتی یه که میان به تالتره. چونکه نه و بابیه تی قسه کردنه که ی وه رگی راوه بۆ دژی ماناکه ی که لی تیگه یشتوه، وه شتی له و نمونه یهش ناکریت و ناگوغییت. زمانیش بۆی ناگوغییت، وه به لام پیرمانی: ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ (غافر: ٥٢)، واته: ((نه فرین هه ر بۆ نه وانه)). نه مهش له سهر پله و پایه ی خویه تی واته شانس و چاره نووسی نه وانه.

کۆمه لیک دی که ش ده لئین: نایه ته که له بهر گیراوه یه و فهرمایشته ی خوای گه وره: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الطور: ٢١)،

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

واته: ((جا نهوانه‌ی باوه‌ریان هیئاوه و نهوه‌کانیشیان به نیمان و باوه‌رهوه شوئنیان کهوتوون، نهوانه له به‌هه‌شتدا پێک شاد ده‌کهینهوه)). نه‌مه‌ش له نیبنو عه‌باس وه‌رگیراوه، هه‌روه‌ها نه‌مه‌ش لاوازه، حوکمیش نادریت به‌سه‌ر نایه‌ته‌که ته‌نها به ووته‌ی نیبنو عه‌باس (ع) نه‌ک جگه له‌میش به‌وه‌ی وه‌رگیراوه، کۆ کردنه‌وه و به‌کخستنه‌وه له‌نیوان دوو نایه‌ته‌که نه‌ه‌شیاه و نه‌قه‌ده‌غه کراویشه، چونکه له‌دوا رۆژ نه‌وه‌کان شوئین باوکه‌کانیان ده‌که‌مون هه‌روه‌ک له‌دونیا‌دا شوئنیان کهوتبوون، نه‌م شوئین کهوتنه‌ش له به‌خشنده‌یی باوکه‌کانه خێر و چاکه‌کانیانه که‌وا به‌کۆششی خۆیان به‌ده‌ستیان هیئاوه، به‌لام بوونی نه‌وه‌کان به‌گه‌یشتنی به‌وان به‌پله‌یه‌ک به‌بێ کۆشش کردن وه‌ک نه‌وان، جا نه‌مه‌ش له‌وان نیه، به‌لکو نه‌مه‌ بۆنه‌و باوکه‌نیه‌ که خ‌وای گه‌وره بریاری له‌سه‌ر داوه که‌وا نه‌وه‌کانیان له به‌هه‌شتدا پێیان ده‌گهن، خ‌ودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وه‌ فه‌رمووده‌ی: ﴿وَأَن لِّیْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (النجم: ۳۸-۳۹)، هه‌ردوو نایه‌ته‌که دادپه‌روه‌ری و عه‌داله‌تی خ‌ودای گه‌وره‌و حیکمه‌ت و ته‌واوی پی‌رۆزی یه‌ک‌انی ده‌رده‌خات، وه‌ نه‌قل و دا‌هێنان شایه‌دن به‌هه‌ردوو نایه‌ته‌که.

یه‌که‌میان: پێویسته که‌وا که‌س به‌تاوانی که‌س سزانداریت، دووه‌میان: که‌وا هیچ که‌سی‌ک به‌کارو کرده‌وه‌و کۆششی خ‌ۆی نه‌بێت ر‌زگاری ناییت، جا یه‌که‌میان: به‌نده د‌ل‌نیا ده‌بێت به‌و تاوان و گونا‌هه‌ی که‌ که‌سی‌کی دیکه جگه له‌و ده‌یکات هه‌روه‌ک پاشا و سه‌رکرده‌کانی دنیا ده‌یکات،

دووه‌میان: له ته‌معه‌کاری ده‌پ‌چ‌ریت له‌کاتی ر‌زگار بوونیدا به‌کارو کرده‌وه‌کانی باوک و پێشینه‌و گه‌وره‌کانی هه‌روه‌ک هاوه‌لانی ته‌معه‌کاره در‌ۆزنه‌کان کردوویه‌نه.

هاوشیوه‌که‌ش نه‌م فه‌رمووده‌یه که خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مِّنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا

٩٥ ح - لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ (الإسراء: ١٥)، واته: ((نهوهی ههولئ داییت ڕێبازی راست و دروست بگریت، نهوه به پاستی به قازانجی خۆی تهواو ده بیټ و هه ر خۆی به هره له هیدایه ته که ی و ه ده گریت، نهوه ش گومرا بووه ڕێبازی سه ر لی شیواوی گرته به ر، نهوه بیگومان هه ر خۆی زه ره ر ده کات و گومرایه که ی له سه ری ده که ویت، که س گونا ه ی که سی هه لئا گریت، که س به رپر سیار نیه له هه لئ ی که سانی تر، ئیمه ش سزای که سمان نه داوه تا پیغه مبه ریک ی بۆ ده نیرین)). ئه مه ش وه ک نه م نایه ته یه که له پێشتر با سمان کردووه: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (النجم: ٣٨)، واته: ((که ه یچ گونا ه باریک گونا ه ی تاوانباریک ی دیکه هه لئا گریت)) جا حوکم و یاسای پهروه ردگار بۆ دوژمنه کانی به چوار حوکم و یاسایه ئه مه ش مه به سته دادوه ری و حیکمه ته.

٩٥ گ ٥٥: ڕێبازی راست و دروستی بهنده کان به نیمان و بیروباوه ر کارو کرده وه ی چاک بۆ خۆیه تی نه ک که سیکی دیکه.

٩٥ گ ٥٥: گومرایه که ش به له ده ست ده رچوون و ناکوکیه ی ده که ویت ته سه ر خۆی، نه ک له سه ر یه کینکی دیکه جگه له خۆی.

٩٥ س ٥٥: ه یچ که سیک گونا ه ی که سیکی دیکه هه لئا گریت.

٩٥ ا ٥٥: ه یچ که سیک سزا نادریت ته نها پاش دامه زان دنی بریویانو ده که ی له سه ری به پیغه مبه ره که ی.

جا تیروانین به وه ی که وا له ناو شه و چوار یاسایانه دا هیه له حیکمه ت و دادوه ری و چاکه و به خشنده یی پهروه ردگار، وه لام دانه وه شه بۆ خاوه نی له خو باییبوون و ته ماعکاره درۆزنه کان، له سه ر خاوه ن نه زانین به پهروه ردگار و به ناوه جوانه کانی و سیفاته کانی.

کۆمه لێکی دیکه ده لێن: لێره دا مه به سته له ئاده میزاد: زیندوو نه ک مردوو، ئه مه ش هه مروی له خراب به کاره ینانی ووشه ی گشتیه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِةِ

کۆمه‌لینکی دیکه ده‌لین: نه‌مه‌ش وه‌لامی نه‌بی وه‌فا کورپی عقلیه، ووتی: وه‌لامی باش له‌لای من ده‌بیئت بلّیت: ناده‌میزاد به‌هه‌ول و کۆششی خۆی و باشی و جوانی تیکه‌لبوونی هاوړی ی چاک په‌یداده‌کات، مندالی ده‌بیئت و هاوسهر پیک ده‌هینیت، و خیر و چاکه ده‌کات، و دلی نه‌چیت بۆ ناوخلکی خۆش ده‌وین، جا نه‌وانیش به‌زه‌بیان پیندا دیته‌وه، و رینمایي ده‌که‌ن بۆ خواپهرستی، نه‌مه‌ش نیشانیه بۆ هه‌ول و کۆششه‌که‌ی، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((إِنْ أُطِيبَ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ، وَإِنْ وَلَدَ مِنْ كَسْبِهِ))^(٢٥٦). واته: ((خۆشترین شتیک که پیاو خواردیته‌ی نه‌ویه که به‌ره‌نجی خۆی په‌یدای کردیته، منداایش چاکترین به‌ره‌می خۆیه‌تی)).

له‌حه‌دیسیتی دیکه‌دا نیشانه ده‌کاته سه‌ری: ((إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ مِنْ بَعْدِهِ، وَصَدَقَةٌ جَارِيَةٌ عَلَيْهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ))^(٢٥٧)، واته: ((ناده‌میزاد که مرد کۆتایی به‌کرده‌وه‌کانی ده‌هینیت ته‌نها له‌سێ شت نه‌بیئت: زانستیکی سودی لی وهریگیریت، وه‌خیرو چاکیه‌کی نه‌پراوه، یان منداالینکی چاک دوعای بۆ بکات)).

وته‌یه‌کی شافعی هه‌یه ده‌لّیت: نه‌گهر کوره‌که‌ی بۆ شه‌و خۆی به‌خشکرد و ملکه‌چی کرد بۆ حه‌جکردن شه‌وا ده‌بیته‌هۆکاریک بۆ پیوست بوونی حه‌جکردن له‌سه‌ری هه‌تا نه‌گهر له‌مال و سامانه‌که‌یدا زیادی کرد شه‌وه به‌پینچه‌وانه‌ی خۆبه‌خشهرتیکی بیانیه.

نه‌مه‌ش وه‌لامیکی مامناوه‌ندیه پیوستی به‌ته‌واوبوونه، جا به‌نده به‌نیمان و گوێرایه‌لی بۆ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی تیده‌کۆشیت له‌سوود گه‌یانندن به‌کارو کرده‌وه‌کانی نیمانداران له‌گه‌ل کار و کرده‌وه‌کانی خۆی، هه‌روه‌ک له‌ژیاندا به‌کارو

^(٢٥٦) سنن الترمذی: (٣٥٨) وە سنن أبو داود (٣٥٢٨) وە مسند أحمد: ٣١ / ٦.

^(٢٥٧) مسلم (١٦٣١) وە سنن أبو داود (٢٨٦٣).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

کرده و هه کانی سوودیان پنده گه یه نیت له گهل کارو کرده و هه کانی نه وان، چونکه نیمانداران هه ندیکیان به کرده و هه هه ندیکي دیکه سوود به یه کتر ده گه یه نیت که و به شداری تیدا ده کهن وهک نویژی به کز مهل چونکه هه ریه کیک له وانه بیست و هه وت پله له نویژه که ی زیاد ده کات نه مهش بۆ به شداری کردنی که سانی دیکه له نویژ کردن له گهلیدا، جا کرده و هه یه کیکي دیکه هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی خیر و پاداشته که ی، هه وهک کرده و هه یه ویش هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی خیر و پاداشتی نه ویت، به لکو هه ندیک ده لئین: نویژ به گویره ی ژماره ی نویژ که ران پاداشت و چاکه که ی زیاتر ده بیت، هه وهک به شداری کردنیان له جیهاد و هج و فه رمان کردن به چاکه و دوور خسته نه وه له خراپه وه هاریکاری کردن له سه ر چاکه و ته قواو کار و کرده و هه ی چاک.

پیغمبر ﷺ ده فه رمویت: ((المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضاً))، واته: ((به نه ده ی نیماندار بۆ نیماندار وهک بینا وایه هه ندیک هه ندیکیان ته ووند و تۆل ده کات)). وه په نه که کانی کرد به ناو یه کدا^(٢٥٨).

زانرا ویشه که و نه مه له کاروباری ناین دا له پیشت ره، وهک له کارو باری دونیادا، جا چوونی موسلمان له گهل ته وای موسلمان له په یمانی نیسلامدا له گه وره ترین هۆکاره بۆ سوود گه یانندی هه ریه کیک له موسلمانان بۆ هاوه لته که ی له ژیانیدا و له دوا ی مرد نیشتدا، وه بانگه وازی موسلمانان له چوارد هه وریاندا کۆ ده بیت نه وه.

خودای په ره ره دگار هه والی داوه له به ره ی هه لگرانی عه رش و نه وانه ی له چوارد هه وریاندا: که و نه وان داوا ی لیخو ش بوون له نیمانداران ده کهن و بۆیان ده پار پنه وه^(٢٥٩).

^(٢٥٨) مسلم: (٢٥٨٥).

^(٢٥٩) سهیری: سوورته ی غافر، نایه ته کانی (٧-٩) بکه.

٩٥ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هه والئی داوه له بارهی دوعاو پارانه وهی پیغه مبه ره کانی وه داوای لیخو شبوونیان ده کهن بۆ نیمانداران وهک نوح^(٢٦٠) وه ئیبراهیم^(٢٦١) وه محمد ﷺ^(٢٦٢). جا بهنده به نیمان و بیروباوه ره کهی ده بیته هوی گهیشتنی نهو دوعاو پارانه وهیه بۆی، ههروهک خوی کوششی کرد بیته، نه مهش پوون ده بیته وه کهوا خودای تاک و ته نیا نیمانداری کردو ته هۆکاریک بۆ سوود گه یاندنی هاوه له کهی به دوعا و پارانه وهی براکانی له نیمانداران وه ههول و تیکۆشانیان، جا نه گهر بووه هوی نه وهی ههول و تیکۆشانه کهی گه یاندیه نهو پارانه وهیه، وه ووتی پیغه مبه ﷺ به لگهیه له سه ره وهی به عه مروی کوری عاصی فهرموو: ((إِنْ أَبَاكَ لَوْ كَانَ أَقْرَ بِالْتَّوْحِيدِ نَفَعَهُ ذَلِكَ))، واته: ((نه گهر بهاتایه باوکت بریاری بهیئنایه به باوه پرکردن به تاک و ته نهایی خوا نهوا نهو سوودهی پیده گهیشته)).

(له بارهی سزانه دانی بهنده به کرده وهی یه کیکی دیکه)

ههروهک خوای گه وه ده فهرموویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقرة: ٢٨٦)، واته: ((هه کاریکی چاک نه بجام بدات قازانجی ته نهها بۆخۆیه تی و هه خراپه یه کی کرد بیته ته نهها یه خه ی خوی ده گریته و له سه ره خۆیه تی)). ده فهرموویت: ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ٥٤)، واته: ((ته نهها پاداشتی کاریک ده در بیته وه که ده تانکرد). که واته نه مه ئایه ته ناشکرای کردوه له مانا و مه به سه که کهوا هیچ که سیک به تاوان و گوناھی که سیکی دیکه سزا نادریت. جا خودای پاک و بیگهر ده فهرموویت: ﴿فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا

^(٢٦٠) سهیری: سووره تی نوح، نایمتی (٢٨) بکه.

^(٢٦١) سهیری: سووره تی ابراهیم، نایمتی (٤١) بکه.

^(٢٦٢) سهیری: سووره تی الفرقان، نایمتی (٦٢) بکه.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ۵۴)، واته: ((ئینجا ئەم جارە دەدریت: ئەمەڕ هێچ کەس ستمی لی ناکریت بەهێچ شتوویەک، خەلکینە دنیابن کە: تەنها پاداشتی کارێک دەدریتەوه کە دەتانکرد)). جا ئەمە بە درۆ دەخاتەوه کە دەلێت ستمی لی دەکریت و لە خراپەکانی زیاد دەکریت، یاخود لە چاکەکانی کەم دەکریتەوه، یاخود بەهۆی کەسیکی دیکە سزا دەدریت، دووری نەخستۆتەوه کەوا بە کردەوی چاکی یەکیکی دیکە سوودی پێدەگات، نەک لەسەر پرووی پاداشت، دەکریت سوود گەیاننەکە بۆ ئەو پێنمایی کردن بیت بۆ ئەو نەک پاداشت لەسەر کردەوه کە، بەلکو ئەو خێر و سەدەقەیه کە خودای گەوره بەهۆی ئەو چاکە ی لەگەڵدا کردووه، بەلکو ئەمەش دیاری و خەلاتیکە لەسەر دەستی هەندیک لە بەندهکانی بەخشیوویەتی نەک لەسەر پرووی پاداشت دانەوه.

(لەبارەی دەرخستن و ساخبوونەوهی کەسانی کەوتوو)

بەلام بەلگەی ئێوه لەسەر حەدیسی پێغەمبەر ﷺ: ((إذا مات العبد انقطع عمله))، واته: ((ئادەمیزاد کە مرد کۆتایی بە کردەوهکانی دیت)) ئەمە بەلگەیەکی پوچ و بێ مانایە، چونکە پێغەمبەر ﷺ نەیفەرمووه: کۆتایی بە سوودەکانی دیت بەلکو هەوالتی داوه لەبارەی کۆتایی پێهاتنی کردەوهکانی، بەلام کردەوهیەکی دیکە جگە لەمە ئەوا بۆ بکەرەکیەتی، لەبەر ئەوه خەلاتەکی پیشکەش بەو کردووه تەنها پاداشتی کردووهی بکەرەکی پێ دەکات نەک پاداشتی کاروکردهوه کە، جا پەرچان و کۆتایی هێنان شتیکە، سوود پێگەیشتنیش شتیکی دیکەیه، هەروەها حەدیسیکی دیکە هیه کە فرموویەتی: ((إن ما يلحق المیت من حسناته وعمله))، واته: ((لە پاستیدا ئەوهی مردوو پێدەگات لە خێر و چاکەو کاروکردهوه کانیەتی)).

(لهبارهی گواستنهوهی دروستکراو لهسه دروستکراو)

به لّام لهبارهی ووته کانتان: بهخشین گواستنهوهیه، گواستنهوهش لهوانهیه بییت به مافیکی پتیوست، جا نه مهش گواستنهوهی دروستکراوه لهسه دروستکراو. به لّام گواستنهوهی دروستکراو لهسه دروستکهر نه مه کاروباریکی دیکهیه پیوره کهی دروست نابیت لهسه گواستنهوهی بنده کان هندیکیان له هندیك، نایا نه مهش له به تالترین پیوره و خرابترینیان نیه، نهوهی کهوا تهواوی نوممت به تالی ده کاتهوه لهسه سوود پیگه یاندنی به دانهوهی قهرزه کهی و نهو مافانهی لهسه ریه تی، وه لیخۆشبوون لهوهی لهسه ریه تی وه گپړانهوهی خیر و سه ده قه و چه جکردن له جیاتی نهو، نهو ده قدی که ریگایه ک نیه بۆ وه لّامدانهوه و گپړانهوهی له جیاتیدا، وه ک پۆزوو، نهو پیوره خرابانه به ره له ستکاری ده قه کانی شرع و یاسا کانی ناکات.

لهبارهی ووته کانیان:

خه لّک خوایی به هوکاری پاداشت بق و قین و بیزاراوه

لهبارهی ووته کانتان: کهسان ویست به هوکاری پاداشت نهویستراوه، نه مه مهسه لهی چاکه کردنی خه لّک خوایی یه به خزمایه تی جا چوّن چاکه کاری هه مان پاداشته کهوا نهوه مه به سه کهیه؟

وه لامی یه کهم: چاکه کردن به هوّی خزمایه تی به لگهیه لهسه نارزه زووی له چاکه کردنه که، وه دواکه وتن له کرداره که، جا نه گهر گونجا چاکه کهش بکریّت نهوا سه رده کیشیت بۆ واز لیّهتتان و ته مه به لی و دواکه وتن. به پیچه وانهی به خشین

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پاداشته که، بژی به که پندگیری ده کات له سهر نه وه پاداشته ی سوودی پی بگه یه نیت یا خود سوود به برا موسلمانان که ی بگه یه نیت. جا نیوانه کانیاں جیاوازیه کی ناشکرا هیه.

وه لامیکی دیکه: کهوا خوی پاک و بیگهرد پیشنیار و پیشپرکی ی خوش دهویت بۆ خزمه تکرده که ی و رکابه رایه تی تییدا، نه مهش خه بهر ده دات له به ندایه تی کردن، فریشته کانیش حه ز به ململانی و رکابه ری ده کهن له گوپرایه لی و خزمه تکرده تی، جا چاکه کردنی که سان و ویست لی ردها جیاوازه بۆ مه بهستی به ندایه تی کردن، خدای گه وه و میهره بان فرمان به به نده ی خوی ده کات به و خۆمایه تیه یان به ناچاری یا خود به خوشه ویستی، بژی خوی گه وه ده فره موویت: ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ (الحدید: ۲۱)، واته: ((پیشپرکی بکه ن بۆ به ده ست هینانی لی خوشبوون له لایه ن په روه رد گارتانه وه و به ده ست هینانی نه و به ده شته ی که پانیه که ی وه ک پانتایی ناسمان و زهویه. هه روه ها ده فره موویت: ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ (البقرة: ۱۴۸)، واته: ((جا پیشپرکی بکه ن له چاکه کاند).))

بیگومان سه حابه کان هه ندیک پیشپرکی ی هه ندیکانی ده کرد به هوی خزمایه تی، عومه ر ده لیت: سویتند به خوا نه بو به کر هیچ کاتیک به پیش من نه ده که وت بۆ خیر و چاکه ئیلا منی به پیش خوی ده خست. تاوه کو ووتی: سویتند به خوا هه رگیز له خیر و چاکه کردندا پیشت ناکه وم^(۲۶۳).

هه روه ها خوی گه وه ده فره موویت: ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾ (المطففين: ۲۶)، واته: ((جا با له پیناوی نه وه دا پیشپرکی که ره ان پیشپرکی بکه ن)).

(۲۶۳) سنن أبی داود (۱۶۷۸)، الترمذی (۳۶۷۴).

له باره ی ووته کانیان:

نه گهر به خشین بۆ مردوو بکرایه نهوا بۆ زیندوو دهکرا

به لām له باره ی ووته کانتان: نه گهر چاکه به خشین بۆ مردوو بکرایه نهوا بۆ زیندوو دهکرا وه لامه که ی له دوو پرووه وهیه:

یه که میان: هندی له زاناکان بۆ پۆشترون وهك له هاره له کانی نه حمه د و کهسانی دیکه، قازی ده لیت: قسه ی نه حمه د تاییه تمه ند نیه به مردوو، چونکه نهو ده لیت: که چاکه یه که ده کات نهوا نیوه که ی بۆ دایک و باوکی ده بیئت، وه جیاوازیشی نه کردووه، که چی أبو و فاء کوری عقیل به ربه رچی ده داته وه و ده لیت: نهوه ماوه و دووری تیدایه، به نه مهش ده ستکاری کردنه به شمرع، له راستیدا خوای گه وره یتگیاه کی بۆ نیمه داناوه بۆ گیاندنی سوود بۆ مردوو وهك لیخۆشبوون و نوێژ له سه ر مردوو.

(نه گهر چاکه به خشین بکرایه)

نهوا نیوه ی وه چاره گینکی پاداشته که ی ده به خشرا)

به لām له باره ی ووته کانیان: نه گهر نهوه بکرایه نهوا به خشین چاکه و پاداشت نیوه ی وه چاره گینکی بۆ مردوو ده بوو، جا وه لامه کهش له دوو پرووه وهیه:

به گه مبان: قه دهغه بوونی هاره لیه تی و خزمایه تی، نیوه هیچ به لگه یه کتان له سه ری باس نه کردووه ته نها داوا نه بیئت.

دوو هه مبان: په یوه ست بوون به مه وه ووتهش تیندا نیمام نه حمه د له رپوایه تی عمد کوری یحیی الکحالی مه به سه که ی ده رخستوه، وه ناراسته ی کردووه نهوا پاداشته مولکی خۆیه تی، نه گهر بیه ویت هه مووی بۆ ده به خشی وه نه گهر بیه ویت

٢٨٩
..... لایبن قیّم الجوزیّة

هندیکی دهبه خشیت، پروونی ده کاتموه نه گهر پادشته که ببه خشیت به سهر چوار
مردودا بۆ نمونه نهوا ههر یه کیك دانه چاره کیکی دهست ده که ویت، جا نه گهر
تهنها چاره کیکی به خشی نهوا نهوهی ده مینیتتهوه بۆ خوی ده بیت.

(له باره ی ووته کانیاں :

نه گهر پاداشت بۆ مردوو بچووایه نهوا هیشتا کردهوهی بۆ خوی ده کرد)

به لّام له باره ی ووته کانتان: نه گهر نهوه بگوئجابوایه نهوا زیاتر کاروو کردهوهی
بۆ خوی ده کرد، جا ووتتان: کهوا ده بیت ناره زووی بیت له کرداری به خشینه که ی بۆ
مردوو، نه گهر نا نیگاتی.

وه لّامه که: نهو مه سه له یه دیاریکراو نیه له نه حمده، مهرجیش نیه له قسه ی
پیشینه کان له هاوه له کان، به لکو پاشینه کان باسیان کردوو، وه ک قازی و
شوینکه وتوانی.

(عبدالله) ی کوپی حمدان ده لیت: ههر که سیک خوی به خش کرد له کرداری
باش له خیر و چاکه و نوێژ و پۆژوو هه ج و عومره و خویندنه وهی قورئان و نازاد
کردن، جگه له مهش له خوابه رستی جهسته یی نهوا ده بیت بۆ له جیاتی کهسانی
دیکه، وه عیابدهتی مالّ و سامان، نهوا هه موو پاداشته که ی یان نیوه ی
ده گهریتتهوه بۆ مردوو یه کی موسلمان هه تا کو پیغه مبه ریش ﷺ، دوعای بۆ بکه و
یاخود داوای لیخۆشبوونی بۆ بکه یاخود ههر چی له سهریه تی له مافی شهرعی بۆی
بده ره وه، یاخود پیویسته له جیاتی نهو سوودی پی بگه یه نیت، وه خیر و
پاداشته که ی بۆ بگه یه نه.

نهیښی مدهله که کهوا دهیی مهرجی به دهسته یتانی پاداشته که یه که عجار ده بیټ بۆ که سهی ده به خشیت پروبدات و ده کریت بۆ بکه ره که بکه ویت، پاشان له بکه ره کهوه بگوازیته وه بۆ یه کینکی تر، مهرجیش نه وه یه پیش کرداره که یاخود نه و ماوه یه ی که هیشتا کاره که ی نه کرد وه مدهستی وا بیټ پینی بگات، ده لیت: نه گهر نیه ت و مدهستی نه بیټ نه و پاداشته که بۆ بکه ره که دیت، جا رازی نابیت پاداشته که ی بگوازیته وه بۆ یه کینکی دیکه جگه له خوی، چونکه پاداشته که له سر کاره که پیک ده خریت وه کاریگهریش له سر کارتیکر پیک ده خریت، بۆ نه مهش نه گهر بنده یه کی له خوی نازاد کرد کهوا گوپرایه لی نه و بیرو، جا نه گهر گوپرایه لیه که ی گواسته وه بۆ یه کینکی دیکه پاش نازاد کرد نه که ی نه و به ناکوکی ناگوازیته وه نه گهر نازادی کرد له یه کینکی دیکه، جا گوپرایه لیه که ی بۆ نازاد که ریک دیکه ده بیټ جگه له خوی. ههروه ها وه نه وه ی قهرزیک له جیاتی خوی بداته وه، پاشان له دوای دانه وه ی قهرزه که ویستی بیگه رینیت وه بۆ یه کینکی دیکه نه و نابیت. ههروه ها نه گهر حه ج یاخود پوژوو یاخود نوژ بکات بۆ خوی. پاشان ویستی بیگه رینیت وه بۆ یه کینکی دیکه نه و نابیت مولکی نه و، کهوا نه وانه ی پرسایریان له پیغه مبه ر ﷺ کرد له باره ی نه مه پرسایریان لی نه کرد له باره ی به خشینی کرده وه ی چاکه له دوای خوی، به لکو پرسایریان لیکرد له وه ی چ کاریک بکه یین بۆ مردوو، ههروه ک سعه د ووتی: ((نایا خیر و چاکه له جیاتی دایکم بکه م سوودی پیده گات؟)). نه بیوت: کهوا پاداشتی نه و خیر و چاکه ی ده یکه م ده به خشم به دایکم.

ههروه ها ووتی ئافره تینکی دیکه: نایا له جیاتی دایکم حه ج بکه م؟ ووتی پیاوینکی تر: نایا له جیاتی باوکم حه ج بکه م؟ جا پیغه مبه ر ﷺ مۆله تی پیدان له کردنی کاره که له جیاتی مردوو نه ک به خشینی پاداشتی نه و کرده وانه ی بۆ خویان ده یکه ن بۆ مردوو کانیان، نه وهش نازانریت نایا له باره ی نه مه هه رگیز پرسایر له

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پيغه مېهر ^{دستور} کړاوه. وه ناشزانریت له یه کیتک له سه حابه کان نهو کاره ی کرد بیت. فهرموویه تی: په روه ردگار پاداشتی نهو کارانه ی که پیشتړ کردووه، بؤ فلان کهس نیشانده، یاخود پاداشتی نهو کاره ی بؤ خوم کردوومه. جا نه مه نهی تی مهرجه کانه، هر که سی مهرجی دانه نا بؤ نه مه ده لیت: پاداشته که بؤ بکهره کهیه.

(له باره ی به خشی نی پاداشتی واجبه کان کهوا واجبه له سه ر زیندوو)

له باره ی ووته کانتان: نه گهر به خشین هه بویه نهوا به خشی نی پاداشتی شته واجبه کان ده کرا کهوا واجب و نه رکه له سه ر زیندوو. وه لامه که: نهو زوره ملی و سه پانده له سه ر بنچینه یه که له مهر جدا له گیانندن نیهت و مهبهستی کرداره که له باره ی مردووه شتی کی مه حاله. واجبیش وایه دروست نیه له جیاتی که سی کی دیکه بیکات، جا نه وهش واجبه له سه ر بکهره که که پیوسته له سه ری کهوا نیاز و مهبهستی بیت به کردار نیکی باش بؤ خودای گوره.

به لام نه وه ی نیه تی کاره که ی نه بیت بؤ که سی کی تر، نایا ده کریت پاداشتی فهرزیک له فهرزه کانی بؤ مردوو بگهری ته وه؟ نه مه دوو پروی تیایه: نه بو عبدالله ی کوری حه مدان ده لیت: پاداشتی فهرزیک له نویت یاخود پړوړو یان شتی کی دیکه جگه له وانه ده شیت بؤی بیت وه بکهره که ی له جیگای نهو ده یکات.

(له باره ی ووته کانیان :

راسپاردنه کان تاقیکردنه وهن له جیاتی بوون وهرناگیریت)

به لām له باره ی ووته کانتان، کهوا راسپارده کان شه زمون و تاقیکردنه وهن ناکریت له جیاتی یه کیکی دیکه نه نجام بدریت، مه به ست لیتی دیاریکردنی پتسپیدراوه بکهره که بۆ نهوانی تر.

وه لām که له باره ی: نه مه یان قه دهغه نابیت کهواته یاسادانه ره که بۆ موسلمان نه وه یه کهوا سوود بگه یه نیت به براکه ی به شتیک له کاره که ی، به لکو نه مه له تهواوکه ری چاکه و په حمه تی خوایه بۆ بهنده کانی. وه له تهواوی نهو یاسایه یه کهوا یاسای بۆیان داناوه ده مه زراوه له سهر دادپهروه ری چاکه و یه کتر ناسین.

خودای گهوره فریشته کانی خۆی دروستکردوه و عهرشیان هه لگرتوه دوعاو پارانه وه بۆ بهنده تیمانداره کانی ده کهن، داوای لیخۆشبوون بۆیان ده کهن، بۆیان داوا ده کهن که بیانپارێزیت له خراپه، وه فه رمانی به پیغه مبه ره کانی داوه کهوا داوای لیخۆشبوون له تیمانداران ی پیاو و ئافره ت بکهن، له پۆژی قیامه تیشدا پلهو پایه یه کی به ز و ستایشکراویان ده داتۆ بۆ نه وه ی شه فاعه ت بکهن له تاوان و گونا هه کانیان له شوینکه وتوانی و له نه هلی سوننه ت^(٢٩٤). ههروه ها خرای گهوره فه رمانی پتکردوه کهوا دروود له سهر هاوه له کانی بنیرین له ژیاناندا وه له دوا ی مردنیشاندا، بۆیه پیغه مبه ره ﷺ له سهر گۆره کانیان ده وه ستا جا دوعای بۆ ده کردن.

پیغه مبه ره ﷺ مۆله تی داوه له حه جکردن و پۆژوو گرتن له جیاتی مردوو نه گه ر تاقیکردنه وه له هه قیدا پتیرستی کرد، وه سو جده ی سه هوو له لای نهو که سانه له دوا ی پتیش نوێ نوێ ده کهن وازی لی ده هینریت بۆ ته ندروستی نوێژی

(٢٩٤) سعیری: ترمذی (٣١٣٧) بکه.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پیش نوێژ وه لهسهههرو و خوێندنهوهی فاتیه دههیلدریت بۆ پیش نوێژه که نهو بیگریته نهستۆی خۆی.

هههرویان خوای گهوره وهك يهك خێزان دروستی کردوون، جا خۆشهویسترین کهس بۆ نهوان نهو کهسهیه زیاتر سوود به خێزانه کهیان بگهیهنیت^(٢٦٤). و نهگهر خوای گهوره نهو کهسهی خۆش بۆی که سوود به خێزانه کهی بگهیهنیت به قومیک ناو وه جامیک شیرو پارچهیهك نان، جا چۆن دهییت نهوهی سوودیانی پی بگهیهنیت له حالهتی لاوازی و ههزاریان، وه لهکاتی بیکاریان، وه لهکاتی پیوستیان بۆ شتیک شت و مهك و پێداویستیان بۆ دابین بکهن که نهیانبووه؟ جا خۆشهویسترین کهس لهلای خوا نهو کهسهیه سوود بهخزم و نزیکهکانی بگهیهنیت لهو حالهتهدا.

بۆ نهمهش ووتیهك هاتوه لهلای پێشیننهکان کهوا ههركهسیك پۆژانه ههفتا جار بلیت: خودایه له من و له دایك و باوکم و له ههمزو موسلمانان و نیمانداران له پیاوان و ئافرهتانی خۆش ببه نهوا به ژمارهی موسلمانان و نیمانداران پاداشتی وهردهگریت، نهمهش به دوور نازانریت چونکه نهگهر داوای لیخۆشبوونی بۆ براکانی کرد نهوا خێر و پاداشت و چاکه بۆ نهوان ههیه. بێگومان خودا چاکه و پاداشتی چاکهکاران وون ناکات.

(٢٦٤) جمع الزائد: ٨ / ١٩١، وه سمیری: فیض القدير: ٣ / ٥٠٥ بکه.

(له باره ی ووتنه کانیان :

**نه گهر چا که ی که سیکی دیکه سوودی بویان هه بوايه نهوا تهوبه و
لیخوشبوونه که ی بو نهوان سوودی ده بوو)**

له باره ی ووتنه کانیان: کهوا نه گهر کاری که سیک سوودی بویان هه بوايه نهوا
تهوبه و نیسلام بوونی له جیاتی نهوا سوودی بو ی ده بوو.

جا نهوا گومانه له سهر دوو وینه دیتته وه:

وینه یه که پتریت ده کات پیداو یستیه کانی له نیتوان دوو فهراندا لیتی داوا
بکات. پاشان نه بوونی پیداو یستیه که ی دیاری ده کریت نه بوونی پیداو یستیه کانی
ده دریت.

وینه که ش ناوايه نه گهر کرده وه ی که سیکی تر سوودی بو نهوا هه بیت نهوا
نیسلامی بوونی و تهوبه کردنه که ی له جیاتی نهوا سوودی ده بوو، به لام نه مه
سوودی بو نایت و کرده وه ی که سیکی دیکه ش سوودی پی ناگه یه نیت.

وینه ی دووه م: کهوا ده لیت: به نیسلام بوون و ملکه چی که سیکی دیکه و
تهوبه کردنی له جیاتی نهوا سوودی پی ناگه یه نیت، جا به نویتز کردن و پژوو گرتن و
قورنان خویندنه که شی له جیاتی نهوا سوودی پی ناگه یه نیت.

به لام یه که میان: چونکه پیوه ری به ریه که کهوتنه کاتیک ده قه کان تییدا
ده رده که ویت وه گهل و نومعت له سهری کز ده بنه وه.

به لام دووه میان: چونکه نهوه کز مه لیکه نهوه ی خوا جیای ده کاته وه
له نیتوانیدا دیاریده کات، جا خودای گه وره نیتوان نیسلام بوونی پیاوینک له که سیکی
دیکه وه له نیتوان خیرو چاکه و هه جکردن و بهنده نازاد کردنه که ی جیا ده کاته وه،
پیوه ری یه کسان بوون له نیتوانیدا له ره گزی پیوانه کردنی نهوانه ی پیوانه ی ریتاز و
سوود خوری ده کهن له سهر فروشتن.

٩٩ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بەلّام سى يەمىيان: خودای گەورە و مېهرەبان نىسلامى کردۆتە ھۆکارىك بۆ سود گەياندن بە موسلمانان ھەندىك بۆ ھەندىكيان لە ژيان و لەدوانى مردنیش، جا ئەگەر بەھۆى کردەوھى موسلمانەکان سوودی پى ئەگەيەنرا ئەوا ئەو سوودەى دەست ناکەوێت ھەرۆك پيغەمبەر ﷺ بە عەمرۆى فەرموو: ((إِنَّ أَبَاكَ لَوْ كَانَ أَقْرَ بِالتَّوْحِيدِ فَصَحَّتْ أَوْ تَصَدَّقَتْ عَنْهُ نَفْعُهُ ذَلِكَ))^(٢٦٦)، واتە: (بىگومان باوكت ئەگەر برپارى بە تاك و تەنھايى خوا بەدایە ئەوا ئەگەر بە پۆژوو بوايت ياخود خيەر و چاكەت لەجياتى کردبایە ئەوا سوودی بۆ نەویش دەبوو).

نەمەش ھەرۆك خۆى گەورە نىسلامى گيپراو بەھۆكارىك بۆ سود گەياندن بە بەندە كاتىك کردەوھەيەكى خيەر دەكات، جا ئەگەر ئەو ھۆكارە نەبوایە ئەوا لە کردەوھى خيەرەكەى سوودی پيئەدەگەيشت. و لى پازى نەدەبوو. ھەرۆك دلسۆزى و بەدواداچرونيش ھۆكارىكە بۆ قەبوول بوونى کردەوھەكان، ئەگەر لەدەستى چوو ئەوا کردەوھەكانى لى قەبوول ناكريت، وە ھەرۆك دەست نوێژ و ھەموو مەرجەكانى نوێژکردنى کردۆتە ھۆكارىك بۆ تەندروستىەكەى، جا ئەگەر لە دەستى چوو ئەوا تەندروستىەكەى لەدەست دەچيێت.

(لەبارەى ووتەكانيان: عيبادەت و خواپەرستى دوو جۆرە)

بەلّام لەبارەى ووتەكانيان: خواپەرستى دوو جۆرە: جۆرىكيان دەچيێتە بوارى لەجياتى کردنى کردەوھەكە جا بەخشينى پاداشتەكەى دەگاتە مردوو، وە جۆرىكى ديكەيان لەجياتى ئەو ناييت و پاداشتەكەى ناگاتى.

(٢٦٦) مستد أحمد: ٢ / ١٨٢.

۹۹ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

نەمە ھەمان مەزھەب و داوايە، جا چۆن ناپەرەزایی و بیسانووی لێدەگرن؟ وە نایا نەم جیاوازیەت لە کۆی ھێناوە؟ وە لە چ پەرتووکیک، یان لە چ سورنەتیک؟ یان لە چ شتیکی گرنگ و پەر بایەخ، بەلگە ییت لەسەر تاوێکەو چارەنووس و کۆتاییەکی بۆ ئەو پیتیست بکات.

لەپراستیدا پێغەمبەر ﷺ بپاریداوێت پۆژوو بگێڕێتەو لەجیاتی مردوو لەگەڵ ئەوێش پۆژوو ناچێتە ناو نوێنەری کردن، وە بپاری داوێ بۆ ئۆمەتەکی کەوا ھەندیک لەجیاتی ھەندیکیان فەرزی کیفایە بەجێ بگەییەنیت، جا ئەگەر یەکیک لەجیاتی ئەوانی تر کارەکی کرد ئەوا تاوان و گوناھ لەسەریان لادەچیت، وە بپاریداوێت بۆ سەرپەرشتیاری منداڵ کەوا ئەقلی پێداناشارکێت لەجیاتی ئەو ئیحرام و کارەکانی شێوازی ھەجکردن بکات، وە ھۆکمیشت بۆ ئەو پاداشت و چاکەیی بەکردنی جێگەر و نوێنەرەکی لەجیاتی ئەو.

ئەبەو ھەنیفە - رەھمەتی خۆی لێبێت - دەلێت: ئەو کەسە ھاوڕێبەتی دەکات ئیحرام لەجیاتی ئەو کەسە دەکات کە لە ھۆش خۆی چووەو لەگەڵیەتی، جا ئیحرام بەستنی ھاوێلەکی بەپێی ی پلەو پایەیی ئیحرامەکی دەبێت، یاسادانەرەکەش ئیسلام بوونی دایک و باوک بە پلەو پایەیی ئیسلام بوونی منداڵەکانیان دادەنێت، ئەوێ پاداشتی ھەج و سەدەقە و گەردن نازادی گەیاندا ھەر ئەوێشە کەوا پاداشتی پۆژوو و نوێژ و خۆیندەوێ قورئان و مانەوێ لە مەزگەوت دەگەییەنیت، لەپراستیدا خەونی ئیمانداران زۆر قەسە لەسەر کراوێ، ھەواڵەکان زۆر دووبارە بوونەوتەوێ لەسەر مردووەکان کەوا ئەوانەیی بۆیان دەبەخشن لە خۆیندەوێ قورئان و نوێژکردن و سەدەقە و ھەج و شتی دیکە بە گەیانندنی پاداشتەکە بۆیان، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموویت: ((أرى رؤياكم قد تواطأت على أنها في العشر الأواخر))^(٢٦٧)، واتە:

(٢٦٧) مسلم: (١١٦٥).

إِنْ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

بینگومان خموته کانتان بهراست و دروست ده زانم له سهر نهوهی کهوا (شهوی قه در له مانگی ره مه زاندا له ده رۆژی کۆتاییه کاندایه).

پتغه مبهرد ﷺ خهونی ئیماندارانی به راست و دروست داناوه، نهوهش ههروهه گێڕانهوهی فهرمووده کانیاں بهراست و دروست داناوه لهوهی بینوویانه وه نهوانه له گێڕانهوهی قسه کانیاں درۆ ناکهن و ههروهه خهونه کانیشیاندا نهگهر بینان.

(له باره ی بهر په رچدان هوهی حه دیسیکی پتغه مبهرد ﷺ)

بهلام بهر په رچدان هوه و گه راندنه وهی حه دیسیکی پتغه مبهرد ﷺ که نهو فهرموویهتی: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه))، واته: ((هه رکه سی مرد وه پۆژووی له سهر بیته با سه ره رشتیاره که ی له جیاتی نهو به پۆژوو بیته)). بهو پروانه ی کهوا با سه کردن، جا ئیمه سه رده کهوین بۆ فهرمووده ی پتغه مبهرد ﷺ وه بۆ راستی و دروستیه کهش رێک کهوتنه که ی ناشکرا ده کهین لهم پروانه دا.

بهلام بیکار و درۆزنه کان بۆ ئیمه به سه که به ره هه لستکاریه که ی پێشوو مایه پووچه بۆ فهرمووده یه که ی سه حیح و پوخت کهوا کار له هێزی و پتهوی ناکات، هیچ رێگایه کیش نیه بۆ چاوی بیکه و تن و پروو به پروو بوونه وه ته نهها به گوێرایه لی و ملکه چی و خۆ به دهسته وه دان و رازی بوون نه بیته. له لای ئیمه له وه با شتر نیه، به لکو با شتره و زۆریش با شتره له خۆ به دهسته وه دان بۆی و قسه کردن لهو باره ی وه نه گهر چی جیاوازی له نیتوان پۆژه هه لات و پۆژئاوا دا کرد بیته.

بهلام له باره ی ووشه کانتان: به ووته ی مالیک له ((موطأ)) هه کهیدا بهر په رچی ده دهینه وه: کهس له جیاتی کهس به پۆژوو نابیته.

٩٩ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لّام له باره‌ی ووشه‌کە‌ی: نه‌وه فه‌رمایه‌کی به کۆمه‌له‌وه یه‌کده‌نگیه لای نیتسه و ناکۆکی تێدانیه، جا مالیک- په‌حه‌تی خوای لیبت- ئه‌م ووتیه‌ی بۆ هه‌موو ئوممه‌ت نه‌کردوه له پۆژه‌لاتی زه‌وی تا پۆژناوایه‌کە‌ی، به‌لکو ته‌نها بۆ خه‌لکی مه‌دینه قسه‌ی کردوه‌وه که تێیدا رایگه‌یانده‌وه، و جیاوازی نیوانیانی رانه‌گه‌یانده‌وه. به‌لکو هه‌موو خه‌لکی مه‌دینه یه‌کده‌نگبون له‌سه‌ری، وه له‌کاتی هه‌ر ناکۆکه‌ک پێرسه‌ بگه‌رێته‌وه لای خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ۵۹)، واته: ((خۆ نه‌گه‌ر له شتێکدا بوو به‌ کێشه‌تان ده‌باره‌ی حوکمی خوای، نه‌وه ئه‌و کێشه‌یه‌ بگێرێته‌وه بۆ لای خواو پێغه‌مبه‌ره‌کە‌ی ﷺ (که‌ قورئان و سوننه‌ت ده‌گه‌یه‌نیت)، نه‌گه‌ر ئێوه باوه‌رێتان به‌ خواو به‌ پۆژی دوا‌یی هه‌یه، (په‌فتار کردنتان) به‌و شیوه‌یه‌ چاکترین و جوانترین سه‌رچاوه‌یه‌ بۆ چاره‌سه‌ری کێشه‌کانتان)).

ئه‌گه‌ر مالیک و خه‌لکی مه‌دینه ووتیان: که‌س له‌جیاتی که‌س به‌ پۆژوو نابیت، نه‌وا حاکم کوپی عتیه‌ وه سلمه‌ کوپی کهیل رپوايه‌تیا‌ن کردوه، له‌ سعید کوپی جبیر، نه‌ویش له‌ ئیبنو عباس: فه‌توای داوه له‌ گێڕانه‌وه‌ی مانگی په‌مه‌زان له‌جیاتی مردوه‌که‌ نان بدات وه له‌ نه‌زر کردنی‌شدا له‌جیاتی به‌ پۆژوو ده‌بیت.

ئه‌مه‌ش مه‌زه‌به‌ی ئیمام ئه‌حمه‌د و زۆر له‌ خاوه‌نی هه‌دیه‌که‌ وه‌مه‌ش ووتیه‌ی نه‌بی عوبیده، وه‌ ئه‌بو ثور ده‌لێت: له‌کاتی نه‌زدا له‌جیاتی به‌ پۆژوو ده‌بیت وه شتی تریش، حسن کوپی صالح له‌باره‌ی نه‌زر کردن ده‌لێت: سه‌ره‌رشتیاره‌کە‌ی به‌ پۆژوو ده‌بیت.

(لهبارهی ووتهکانیان:

کهوا ئیبنو عهباس نهو ریوایهتی هه دیسی پۆژوو دهکات له جیاتی مردوو)

بهلام لهبارهی ووتهکانتان: کهوا ئیبنو عهباس خۆی هه دیسی پۆژوو گرتن له جیاتی مردوو دهگێریتسهوه، دهلیت: کهس له جیاتی کهس به پۆژوو نابیت، مه بهستیش له مه دهکریت سه حابهیهک به پێچهوانه فهتوای داییت لهوهی ریوایهتی کردوو نه مهش فیل و ههله له تانندن نیه له ریوایهتهکهیدا، چونکه ریوایهت کردنه کهی پارێزراو دوور له ههلهیه، بهلام فهتوا کردنه کهی پارێزراو دوور له ههله نیه. دهشیبت هه دیسه کهی له یو چوویت، یاخود بۆچوون و لیکدان هه کهی، یاخود باوهرم بۆی ههیه به مه زندهی خۆی به رههه ئستکارێکی شیوا و په سنده یاخود بۆ چهند شتیکی دیکه لهو هۆکارانه، له سه ره نهوهی کهوا فهتوای ئیبنو عهباس نه یار و به رههه ئستکاریه بۆ هه دیسه که، چونکه نهو فهتوای داوه له په مه زاندا کهس له جیاتی کهس به پۆژوو نابیت، وه لهبارهی نه زریش فهتوای داوه کهوا له جیاتی مردوو به پۆژوو بیت، نه مهش پێچهوانه نیه بۆ ریوایهتهکهی، به لکو هه دیسه کهی له بهر کردوو له سه ره نه زر کردن.

پاشان هه دیسه که: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه)). نه مه له ریوایهتی عایشه دا رضی الله عنه جیگیره و بریاری له سه ره دراوه، جا نه گهر ئیبنو عهباس پێچهوانه ی بوویت جابوو، جا ناکۆکی و پێچهوانه ی ئیبنو عهباس ناو زپاندن و ههله له تانندن نیه له ریوایهتی دایکی ئیمانداران. به لکو گێرانهوه ی ووتهی ئیبنو عهباس رضی الله عنه به ریوایهتی عایشه رضی الله عنه له پێشتر بووه له گێرانهوه ی ریوایهتی عایشه رضی الله عنه به ووتهی نهو.

(له باره ی ووته کانیان: کهوا حه دیسیکی جیاوازه له ئیسناده که ی دا)

له باره ی ووته کانتان: کهوا حه دیسیکه ناکۆکی و جیاوازی ههیه له ئیسناده کهیدا جا قسهیه کی سه رکیش و سه ره پۆ ووته که ی قه بول ناکرین، حه دیسی سه حسح جیگیره پێک که وتون له سه ره دروستیه که ی وه موسلم و بوخاری له سه حیه که یاندا پریایه تیان کردوه، و جیاوازیان نیه له ئیسناده که ی.

ئین عبد البر ده لیت: له پیغه مبه ره عليه السلام ده گیریتسه وه کهوا فهرموویه تی: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه))، واته: ((هه رکه سی مرد و پۆژووی له سه ره بیت با سه ره رشتیاره که ی له جیاتی نه و به پۆژوو بیت)). ئیمامی نه حه د چاکی کردۆتوه و پێداچۆتوه، شافعی له سه ره دروستیه که ی ووته که ی به دل بووه، جا روتی: له پیغه مبه ره عليه السلام ریوایه ت کراوه له باره ی پۆژوو گرتن له جیاتی مردوو، نه گه ر بریاری له سه ره دابوو له جیاتی بیگرنه وه هه روه ک له جیاتی نه و حه ج ده کریت، بێگومان بریاریشی له سه ره داوه، نه مه مه زه به ی شافعی یه.

به یه قی ده لیت: پاش گیرانه وه ی نه و ناخافته له شافعی: ئینجا گه راندنه وه و ته واکردنی نه رکه کان له جیاتی مردوو شیان و جیگیر بوو به ریوایه تی سه عیدی کور ی جوبه یه ر و مواهید و عگاره و عه کپمه ش له ئیبنو عه باس گیرایه وه، له زۆریه ی ریوایه ته کاندای نه و ئافره ته ی پرسیاری کرد پێ ده چیت هه مان چیرۆکی دایکی سه عد نه بیت. وه له ریوایه تی هه ندیکیاندا هاتوه: له جیاتی دایکت به پۆژوو به.

له باره ی ووته کانتان: کهوا نه یارو ناکۆکه به ده قی قورشان خرای گه وه ره فهرموویه تی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)، واته: ((به راس ته ی ناده میزاد خاوه نی هێچ شتێک نیه ته نها نه وه نه بیت که خۆی کردوویه تی)) خرای نه ته کیت و په یه وه ی کردن له ناخاوتن دا، وه هه لیه کی گه وه ره له ماندا، وه

٩٥ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خودای گموره پیغه مبه ره که ی ﷺ پاراستوه کهوا نا کو کی سوننه ته که ی بیت بز ده قه کانی قورئان، به لکو پشتگیری بکهو یارمه تیده ره به بوی، له مهو پیش به تهوای قسه مان له سر نهو نایه ته کردوه، له کاتی کدا که له نیوان نهو و نیوان سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ به ره له ستکاری و نا کو کیه ک نیه، به لکو له به ره له ستکاری و نا کو کی دا وا گومان ده بریت له خراپی تیگه یشتنه، نه مهش شیواز و بۆ چونیکه و خۆره و شتیکی زه مکرار و نهویستراوه.

له باره ی ووته کانتان: کهوا دژو به ره له ستکاره بهو ی نسانی ریوایه تی کردوه، له پیغه مبه ره ﷺ ده گیرد ریته وه کهوا فرموویه تی: ((لا یصلی أحد عن أحد، ولا یصوم أحد عن أحد ولكن یطعم عنه کل یوم مدحنطة)) جا هه لیه کی چه په ل و ناشیرینه، له بهر نهو ی نسانی ناوا ریوایه تی کردوه: محمد کوری عبد الاعلی بزمانی گیرایه وه، یزید کوری زریع بز ی گیرینه وه، نهویش له حجاج الاحول بز ی گیراوه ته وه، نهویش ده لئ یوب کوری موسی بزمانی گیرایه وه، نهویش له عطاء کوری نه بی رباح، نهویش له نیبنو عه باس ﷺ ده لئیت: کهس له جیاتی کهس نو یژو ناکات وه کهسیش له جیاتی کهس بهر ژوو نابیت، به لام له جیاتی نهو نان ده دریت له جینگای هه ر پۆژیک به قه ده ر ژه میک خواردن.

ناوا ووته ی نیبنو عه باس ریوایه ت کراوه، نهک ووته ی پیغه مبه ره ﷺ، جا چۆن ووته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ به ووته ی نیبنو عه باس به ره له ستکار و دژکار ده کریت، وه پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رگیز نهو قسه یه ی نه کردوه، وه چۆن ده لئیت: له هه ردووس سه حیحه کهدا له لای نهو سه لمیئراوه کهوا فرموویه تی: ((من مات وعليه صیام صام عنه ولیه؟)) چۆن ده لئیت: وه له حه دیسیکی بریده دا ده لئیت کهوا موسلیم له سه حیحه کهیدا ریوایه تی کردوه: کهوا نافر ه تییک به پیغه مبه ری

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

ووت ﷺ دایکم مردووه و پژووی مانگیکی لهسهره، فهرمووی: ((صومي عن أمك)) (۳۶۸).

لهبارهی ووته کانتان: دژو نه یاره به هه دیسیکی ئیبنو عومەر ﷺ: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه)) جا لهو سه مت و شیوازه دا کهوا هه دیسیکی ناره وایه لهسهر پیغه مبهری خوا ﷺ.

به بیهه قی ده لیت: هه دیسی محمد کوری عبدالرحمن کوری نه بی لیلی له نافع ده گیریتیه وه، نهویش له ئیبنو عومەر ﷺ، نهویش له پیغه مبهری ﷺ ده گیریتیه وه کهوا فهرموویه تی: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه))، واته: ((هه کسهی مرد و پژووی په مه زانی لهسهر بیت له جیاتی نهو نان ده دریت)) راست نه، وه محمد کوری عبدالرحمن زۆر بهد گومان و خهیا لویه، وه له راستیدا هه وه لانی نافع ریوایه تیان کردووه، له نافع، نهویش له ئیبنو عومەر ﷺ له ووته کهیدا. به لام له بارهی ووته کانتان: که به رهه لستکاره به پیره ریکی دیار و ناشکرا لهسهر نوێژ و نیسلام تهویه کردندا، نهوا کسه له جیاتی کسه نایکات.

(له بارهی قسهی شافعی:

له به هه له دابردنی گیرانه وهی هه دیسی ئیبنو عهباس دا)

به لام ووته و ناخاوتنی شافعی - په جهه تی خوا ی لیبت - له هه له پیردنی گیرانه وهی هه دیسی ئیبنو عهباس ﷺ: کهوا دایکی سه عد نه زری کردبوو به پژوو بیت، سه رکه و تووترین خه لک کهوا له جیاتی نهو وه لامی ده داته وه نهویش به بیهه قیه، وه نیمه به گوشتاری خۆی قسه که یان باسکرد، له په رتووکی ((المعرفة)) پاش

(۳۶) مسلم: (۱۱۴۹).

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

نهوى خوى قسه دهكات و دهليت: ((لهراستيدا پيدانى بهجهيتان و گيرانهوى
 نهركهكان لهسهردو جيتگر بوو به رپوايهتى سهعيدى كورى جوبهير و
 مواهيد و عطاء و عهكرمه، له نيينو عهباس گيردراوهتهوه، وه له رپوايهتنگدا
 زورترينيان: كهوا نافرتهيك پرسيارى له عايشه كرد، پى دهچيت نهسه چيرؤكى
 دايكى سهعد نهبيت، له رپوايهتى ههنديكياندا: ((لهجياتى دايكت بهرؤزوو بيه))
 ووتى: شايدى بؤ دهديت له دروستى رپوايهتى عبدالله ى كورى عطاء المدنى
 دهليت: عبد الله كورى بريرة السلمى بؤى گيرامهوه نهویش لهباوكى، ووتى: من له
 خزمهت پيغهمبر ﷺ دانىشتبووم نافرتهيك هاته لاي و ووتى: نهى پيغهمبرى
 خوا، من خيرىكى نهبراهوم به دايكم بهخشى، جا دايكم مرد، وه خيرىكى
 نهبراهو كه ماوهتهوه، فهرمووى: ((قد وجب أجرك ورجعت إليك في الميراث))، واته:
 ((تؤ خير و پاداشتهكهت بهجيتگهياند نيستا له خير كهوتروه وه لهميراثدا خيرهكه
 بؤتؤ گهراوهتهوه)). نافرتهيك ووتى: دايكم مردووه رؤزووى مانگيكي لهسهره،
 فهرمووى: ((صومي عن أمك))، واته: ((لهجياتى دايكت بهرؤزوو بيه)).
 نافرتهيك ووتى: دايكم مردووه و هجى نهكردوه؟ فهرمووى: ((فحجني عن أمك))
 (٢٦٩)، واته: ((لهجياتى دايكت هج بكه)). موسلم له سهحيحهكهيدا رپوايهتى
 كردوه.

وتم: نهبو بهكر كورى نهبي شيبه رپوايهتى كردوه دهليت، أبو معاويه
 بزمانى گيراوهتهوه، له الاعمش، نهویش له مسلم البطين، نهویش له سعيدى كورى
 جبير، نهویش له نيينو عهباس ووتى: پياويك هاته خزمهت پيغهمبر ﷺ،
 وتى: نهى پيغهمبرى خوا دايكم مرد وه رؤزووى مانگيكي لهسهره نايا دهكرىت
 لهجياتى بگرمهوه؟ پيغهمبر ﷺ فهرمووى: ((لو كان عليها دين أمنت قاضيه
 عنها؟))، واته: ((نهگهر قهرزىكى لهسهر بوايه لهجياتى نهو نهتدهگهپاندهوه؟))،

(٢٦٩) مسلم: (١١٤٩).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْمُجْزِيَّةِ

پیاره که ووتی: به لئی. فەرمووی: ((فدين الله أحق أن يقضى))، واتە: ((جا قەرزى خوا شایستەترە کەوا بگێڕد ڕیتەوه)).

و ەبۆ خشیمة ڕیواوەتى کردووە و دەلێت: معاویەى کورى عومرو بۆى گێڕاینەوه، کەوا زائەدە لە الاعمش وەرگرتووە، جا باسى کردووە.

نیسانی ڕیواوەتى کردووە، لە قتیبهى کورى سعید دەلێت: عبشر بۆمانى گێڕایەوه، ئەویش لە الاعمش وەرگرتووە، جا باسى کردووە.

جا ئەمە هەدیسی دایکى سعد نیه بە خستنه پال و بەزۆرى، لەبەر ئەوەى چیرۆكى دایکى سعد مالیک ڕیواوەتى کردووە، لە الزهري، ئەویش لە عبدالله کورى عبدالله کورى عتبە، ئەویش لە ئیبنو عەباس ((کەوا سەعدى کورى عباده پاوێژى بە پیغەمبەر ﷺ کرد، ووتی: دایکم مردوووە نەزرىشى لەسەرە؟ جا پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ((اقضه عنها))، واتە: ((لەجیاتى ئەو نەزەرە کەى بۆ بدەوه))، ئاوا لە هەردوو سەحیحە کە دەریانەهێناوه (٢٧٠).

ئاوا لە هەدیسه کەدا پارێزراوه کەوا نەزرىکە و ناوی نەهاتووە، جا دەکرێت ئەو لە هەدیسی الاعمش هاتیبت، ئەویش لە سعیدى کورى جبیر لەسەر ئەوەى کەوا پیغەمبەر ﷺ وازی هێنايێت لە باسکردنى زیاتر بۆ سعد لەبارەى نەزەرە کە ئایا نوێژکردن بوو، یاخود خێر و چاکە یاخود پۆژوو گرتن بوو، لەگەڵ ئەوەش ئەوەى نەزرىکات بێگومان ئەو نەزەرە کات، ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوەى جیاوازی نیه لەنێوان گەڕاندنەوهى نەزرى پۆژوو گرتن و نوێژکردن، وە ئەگەرنا پیغەمبەر ﷺ پێى دەفەرموو: ئایا نەزەرە کە چى یە؟ جا ئەگەر نەزەر دابەش بکەین بۆ دوو بەش: نەزرىك قەبوول دەکرێت لەجیاتى مردوو بگێڕد ڕیتەوه وە نەزرىکیش قەبوول ناکرێت.

(٢٧٠) مسلم: (١١٤٩)

(ووتەو بۆچوونەکانی زانایان لەبارەى پۆژوو گرتن لەجیاتى مردوو).

ئیمە باسى ووتەو بۆچوونی زانایان دەکەین لەبارەى رۆژوو گرتن لەجیاتى مردوو نەوێکە بە هەڵەدابجێت کەوا لە مەسەلەیه کدا هەمرو تێیدا ناکۆکن.

عبدالله ى کورې عباس دەلێت: لە نەزرکردن دا رۆژوو لەجیاتى مردوو دەگیریتەوه، وه نان دەدریّت لەجیاتى گەپاندنەوهى پۆژووی پەمەزان، ئەمەش مەزەهەبى ئیمام ئەحمەدە.

ئەبو شۆر دەلێت: لە نەزرکردن و فەرزدا پۆژوو لەجیاتى مردوو دەگیریتەوه، ئەگەر هاتوو نەزر بێت یاخود فەرز.

نەوزاعى دەلێت: سەرپەرشتیاری لە جینگای پۆژوو خێرو چاکەیهك دەکات، جا ئەگەر دەستى نەکەوت ئەوا لە جیاتى بەپۆژوو دەبێت، ئەمەش ووتەى (سفیان الثوري)، لە یەکیك له دوو پیاویەتەکانى گێراویەتیەوه.

حسن دەلێت: ئەگەر هاتوو پۆژووی مانگیکی لەسەر بوو، ئەوا دەگونجێت سى پیاو لە پۆژێکدا لەجیاتى ئەو بەپۆژوو بن.

وه ئەبو عبید القاسم کورې سەلام دەلێت: لە نەزر و کردندا لەجیاتى ئەو بەپۆژوو دەبێت وه لە فەرزیشدا لەجیاتى ئەو نان دەدریّت.

(لەبارەى ووتەکانیان :

تەنها لە حەجکردندا پاداشتی بژێوی دەگات بۆ مردوو)

لەبارەى ووتەکاتان: کەوا لە حەجکردندا پاداشتی بژێوی پێى دەگات بەبێ کردەوێکە شێوازی حەجکردن جا ئەمە تەنها داوايەکە بەبێ بەلگە و سەلماندن،

۹۰ ح للإبن قیّم الجوزیّة

سوننه تیش ره تی ده کاته وه، له بهر نه وهی پیغه مبهړ ﷺ فرمویه تی: ((حج عن أبیک))^(۲۷۱)، واته: ((له جیاتی باوکت حج بکه))، وه به نافرته کهی فرموو: ((حجی عن أمک))^(۲۷۲)، واته: ((له جیاتی دایکت حج بکه)). جا هه والی داوه که ده جکردن خوی له جیاتی مردووه. وه نهی فرمووه: کهوا بژیوی و خه جکردن نهو له جیاتی ده کریت.

هروه ها بهو که سدی فرموو که ده بیست له جیاتی شرمه حج بکات: ((حج عن نفسك ثم حج عن شرمه))^(۲۷۳)، واته: ((تو له جیاتی خوت حج بکه، پاشان له جیاتی شرمه حج بکه)).

کاتیک له باره ی منداله کهی که له گه لیدا بوو نافرته تیک پرسیاری له پیغه مبهړ ﷺ کرد ووتی: نایا نه مه حجی بو هیه؟ پیغه مبهړ ﷺ فرموو: ((نعم))^(۲۷۴). نهی فرموو: به لکو تنها پاداشتی بژیوی و حجی بوی هیه، به لکو رایگه یاند کهوا حجی بو هیه، له گه ل نه وهش کهوا نهو هیچ کاریکی نه کردووه، به لکو سه ربه رشتیاره کهی له جیاتی نهو کاره کانی شیوازی ده جکردن به حجی ده هیئت.

پاشان کهوا بریکاره کهی له جیاتی مردوو له پاره ی خوی هیچ سهرف ناکات جگه له خه رجی نشینگه کهی، جا چ شتیک خه رجی پاداشت ده کاته خه رجی نشینگه کهی بو بروییانوو هینانه وه له جیاتی نهو، له کاتیکدا نهو له سهر ده جکردن خه رجی نه کردووه، به لکو نه مه خه رج و بژیوی نشینگه یاخود سه فهره کهیه، نهو ووته یهش سوننه و پیوه رپه تی ده کاته وه. وه خوی گورهش زاناتره.

^(۲۷۱) سنن أبی داود (۱۸۱۰) والترمذی (۹۳۰).

^(۲۷۲) له ممبریش باسی نه مه دیسه مان کردووه.

^(۲۷۳) سنن أبی داود (۱۸۱۱).

^(۲۷۴) مسلم: (۱۳۳۶)، وة الموطأ: ۱/ ۴۲۲.

**(ئايا پاداشت به مردوو دهگات كهوا به زوبان و قسه بيه خشريت يا خود
تهنها نيته به سيه تي؟)**

جا ده لیت: ئايا مهرج داده نریت له گهیشتنی پاداشته كه كهوا به زوبان
بيه خشريت يا خود له گهیشتنی تهنها نيته بكه ره كه به سمر كهوا بيه خشیت بۆ
يه كيتكى تر؟

ده لیت: سونته له يه كه ده يسيشدا به خشینی پاداشتی به زوبان و قسه كردن
به مهرج دانه ناوه، به لكو پيغه مبه ر عليه السلام بكه ره كه ی نازاد كردوو له چۆنيته
به خشینه كه بۆ كه سيكي تر، وهك پۆژوو، و هه جكردن، و خيرو چاكه و سه ده قه،
نه مه شي به بكه ره كه نه فهرمووه: بلی په روه ردگارا نه وه له جياتی فلانی كورپی
فلانه، وه خودای پاك و بيگه ردیش زانايه به نيته و مه به ست و كرده وه ی به نده ی
خۆی، جا نه گهر به قسه ووتی نهوا دروسته، نه گهر به قسه ش نه يپوت نهوا به
نيته و مه به ست به سه بۆ نه وه ی پيبيگات، خواي گه وره ش زاناتره.

جا نهو نه گهر كاريكي بۆخۆی كرد پاشان نيته هينا كهوا پاداشته كه ی بۆ
كه سيكي ديكه بيت نينجا تهنها به هي نيته نهيدا به كه سه كه، هه روه كه نه گهر
نيته و ابو كهوا شتيك بيه خشیت، يان كه سيك نازاد بكات، يان خير و چاكه يه كه
نه نجام بدات، به لام به هۆی نه هينانی نيته كاره كه ی نه كرد.

ليته دا نه، مه روون ده كاته وه نهو نه گهر شوينيكي دامه زرانده به مه به ستي
دروستكردنی مزگه وتيكت، يان قوتابخانه، يان ئاودايتك وه هه ر شتيك له م بابته،
نهوا ده بيته وه قف و ته رخانكردن بۆ كاره كه له گه ل نيته ته كه ی وه پيويستی به
قسه كردن نيه.

هه روه ها نه گهر به نيته ی زه كات پاره يه كي دا به هه ژاريك نهوا زه كاته كه ی
له سه ري لاده چييت نه گهرچی به قسه و ناخافتنیش نه يپوت، هه روه ها نه گهر

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

لهجياتى كهسيكى زيندوو ياخود مردوو قهرزىكى دايهوه نهوا له نهستوى دهكهويت نهگهر نهشيوت: نهوه لهجياتى فلانه.

جا لهبهر نهوهى دهليت: پيغه مبهري عليه السلام رينمايي كردوون بۆ رۆزوو وه سهدهقه و حهجگردن بهبي پي ووتن.

دهليت: پيغه مبهري عليه السلام نهواني خهبر نهداوه بۆ نه مكاره، بهلكو نه مه ده رچوونيكه ليى وه لامدان وه يه بۆيان، جا نه مه پرسياى ليكردوه له بارهى حهجگردن لهجياتى مردوه كهى جا پيغه مبهريش عليه السلام مۆلهتى پيداوه، وه نه مهش پرسياى ليكردوه له بارهى رۆزوو گرتن لهجياتى مردوه كهى جا نه ویش مۆلهتى پيداوه، وه نه مهش پرسياى ليكردوه له بارهى سهدهقه و خير و چاكه جا نه ویش مۆلهتى پيداوه، قهدهغى نه كردوون جگه لهوانه.

چ جياوازيهك هديه له نيوان گهيشتنى پاداشتى رۆزوو كهوا تهنه نيهت هينان و نه هينانه وه له نيوان گهيشتنى پاداشتى ووتن و باسکردن؟

نهيتنى مهسهلهكهش كهوا پاداشتهكه مولكى بكه ره كهيه، جا نه گهر پاداشتهكهى بهخشي و پيشكهشى كرد بۆ برا موسلمانكهى نهوا خرداى گهوره پي ده گهيه نيت، جا كي يه نهوهى لهوهدا تاييهتى دهكات له پاداشتى خوئندنهوى قورشان وه قهدهغى دهكات له سهر بهندهيهكه كهوا بيگهيه نيت بۆ برا موسلمانكهى؟ نه مه كرد هوى خهلكانيكه ههتا نهوانهى كاروكردهوى خراب و ناشيرين دهكهن له گشت سهردهمهكاندا، وه پيداگرتنى نهوا زانايانهى رهتى ناكه نهوه.

كه دهليت: چي دهليت له بارهى بهخشين بۆ پيغه مبهري خودا عليه السلام؟

دهلتن: له زاناکانى پاشينهكان نهوهى خوڤشى دهويت، وه لهوانهى خوڤشى ناويت و به بيدعه سهيرى دهكات، سهحابهكان نهوا كارهيان نه كردوه، وه پيغه مبهري عليه السلام پاداشتى هه موو كاريكى خيري هديه له نومتهكهى بي نهوهى له

٩٥ ح لالین قیمّ الجوزیّة

پاداشتی بکهره‌کهی شتیک کم بکاته‌وه، چونکه هەر نهو بوو نومه‌ته‌کهی نیشاندا له‌سەر هه‌موو کاریکی خێر، وه پێنمایی کردن و داوای لیکردوون بۆ ئەم کاره، هەر کەس داوای کرد بۆ به‌خشینی نانه‌مه پاداشتیکی بۆی هه‌یه وه‌کو نهو پاداشته‌یهی شۆینی ده‌که‌وێت بێ نه‌وه‌ی له پاداشته‌کانیان شتیک کم بێته‌وه^(٢٧٥). هه‌موو به‌خشین و پێی پاست و زانستیک له پاستیدا نومه‌ته‌کهی له‌سەر ده‌ستی نهو به‌ده‌ستی هاتوه جا وه‌ک پاداشتی نهو کەسه‌ی شۆینی ده‌که‌وێت بۆ ده‌به‌خشیت، نه‌گه‌رجی بۆشی نه‌به‌خشیت، خوای گه‌وره‌ش زاناته‌وه.

نه‌گه‌ر ووتیان: ئایا پروونکردنه‌وه‌ی به‌خشینه‌که پێویست ده‌بێت له‌سهری به‌وه‌ی که‌وا بلیت: په‌روه‌دگارا نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌ت قه‌بوول کرد وه منت پاره‌ستاو کرد له‌سهری نه‌وا پاداشته‌کهی بده به‌ فلان یاخود نا؟

ده‌لێت: نه‌مه ناوه‌ستیه‌ سهر ووشه‌ ده‌رپین و مه‌به‌ست، به‌لکو له‌و مه‌رجه‌شدا سوودی نه‌یه، چونکه خوای گه‌وره خۆی نه‌و کاره ده‌کات، نه‌گه‌ر مه‌رجی کرد یاخود مه‌رجی نه‌کرد.

نه‌گه‌ر ووتیان: چ شتیک له هه‌مووی باشتره که‌وا پێشکه‌ش مردوو بکری‌ت؟ ده‌لێت: باشترینیان نه‌وه‌یه له هه‌موو به‌سوود تر بیت بۆخۆی، جا گه‌ردن نازاد بوون و سه‌ده‌قه‌ باشتره له پۆزوو گرتن له‌جیاتی نه‌و، وه باشترین سه‌ده‌قه‌ش نه‌وه‌یه پێویسته‌کی نه‌و چاره‌سەر بکه‌یت وه به‌رده‌وام و نه‌پراوه‌ش بیت، هه‌دیسیکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه لهم باره‌یه‌وه: ((أفضل الصدقة سقي الماء))، واته: ((باشترین سه‌ده‌قه‌ ناودانه یاخود ناو گیره)). لی‌رده‌ا مه‌به‌ست له‌و شۆینه‌یه که ناوی تێدا کم بیت، و تینوویه‌تی تێدا زۆر بیت، وه نه‌گه‌ر نا ناودان و ناو گیران له‌سەر پرووبار و کانی باشترین له پێدانی خۆراک له‌کاتی پێویستیدا، هه‌روه‌ها دوعا و پارانه‌وه‌و لی‌خۆشبوون بۆی نه‌گه‌ر دوعاکه به‌ پاستگۆیی و دلسۆزی و ملکه‌چی بیت نه‌مه

(٢٧٥) مسند أحمد: ٢ / ٣٩٧، رة مسلم: (٤٦٧٤).

۱۹۸ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

له کاتی خویندا باشتړه له خیر و چاکه بڼی، وهک نویشن کردن له سهر جه نازه و
وهستان له سهر گۆره که ی بۆ دوعا کردن.

به گشتی باشتړین شت که پیشککش مردوو بکهیت گهردن نازاد برون و
سه ده قهیه، وه داوای لیخو شېبون بڼی، و نزا و پارانه وه بڼی، و هجکردن له جیاتی
نهو.

به لّام خویندنه وهی قورنان و پیشککش کردن بهو به خوشی خوّت و بهی کرئ،
جا نه مه پاداشته که ی پتی ده گات ههروهک پاداشتی پوژوو و هجکردنی پنده گات.
نه گهر ووتیان: نه مه له پیشینه کاندان زانراو نیه وه ناشکریّت له به کیکی له وان
بگوازرتیه وه له گهلّ تووندی پنداگیریان له سهر خیر و چاکه کردن وه
پنغه مبه ریش عليه السلام پینمای بڼیان نه کردوه، به لکو پینمای کردوون بۆ دوعا و
پارانه وه لیخو شېبون و سه ده قه و هجکردن و پوژوو گرتن، جا نه گهر پاداشتی
خویندنه وهی قورنان بگه یشتایه نهوا پینمای ده کردت بۆ نه م کاره و نه وانیش
ده یانکرد.

جا وه لّامه که: کهوا سهرچاوهی نهو پرسیاره نه گهر هاتوو سله یتراو بیت به
گه یشتنی پاداشتی هجکردن و پوژوو و پارانه وه لیخو شېبون، پتی بلّی: نهو
تایبه تمه ندیه چیه کهوا گه یشتنی پاداشتی خویندنه وهی قورنان قه ده غه ده کات وه
پتویست ده کات پاداشتی نهو کرده وانه پتی بگات، نه مه شتیک نیه تنها جیاوازی
دروستکردنه له نیوان شته هاوشپوه کان، وه نه گهر دانپیان نه ریت به گه یشتنی نهو
شانه بۆ مردوو جا نه مه برو بیانوو کردن نیه به سوتنهو به کده نگی و یاساکانی
شهرع؟

دەربارەى : نایا رۆح دروستکراویکی کۆنە یاخود نوێ یه؟

جا نه گەر رۆح دروستکراویکی تازه و نوییه و ئەمەش لە فەرمانی خودایه، جا چۆن دەبێت فەرمانی خوا دروستکراویکی نوێ بێت؟ وه بێگومان خوای گهواره رایگه یاندوووه کهوا له ئادهمدا له رۆحه کهى فووى پیا کردوووه. جا ئەو خستنه سه ریه بۆ ئەو نایا بەلگه له سه ر ئەوهی کهوا کۆنه یاخود نه خیر؟ وه نایا راستی ئەو زیاده و خستنه سه ره چی یه؟ راشیگه یاندوووه، له باره ی ئادهم کهوا به دهستی خۆی دروستی کردوووه وه له رۆحه کهیدا فووی پیا کردوووه، جا زیادکردنی دهست و رۆح بۆی یهک زیادکردنه.

ئەو مه سه له یه جیهانی تیدا هه لخیسکاندوووه به هه له ی بردوووه، کۆمه لێکیش له نه وه ی ئادهمی تیدا گومرا کردوووه، وه خوای گهواره شوێنکه وتووای پیغه مبه ره که ی تیدا هیدایهت داوه بۆ دلتیایه کی ناشکرا و راستیه کی دتर्फین. هه موو پیغه مبه ره ان- سه لامی خویان لیبت- یه کده نگن له سه ر ئەوه ی کهوا رۆح نوێکاره خوێقاره دروستکراوه په روه رده کراوه (رێکخراوه) یاخود ناماده کراوه، ئەمه به ناچارى دلتیاو ناسراوه له نایینی پیغه مبه ره ان- سه لات و سه لامی خویان لیبت- هه روه ک له نایینی ئەوانیشدا به ناچارى ناسراوه دلتیان کهوا جیهان نوێکاره، وه گه رانده وه ی لاشه کانیش راستیه، بێگومان خوای گهواره تاک و ته نها و خوێتیه ره وه ئەوه ی بسوونی هه یه دروستکراوی ئەوه، وه سه رده می سه حابه و شوێنکه وتووای و شوێن کهوته ی شوێنکه وتووای به سه ر چوو نه ما، ئەوان له سه ده یه کی باش بوون له سه ر ئەوه ی به بێ جیاوازی نیتوانیان له رووداوه کانیا نندا، دروستکراویکه هه تا به هه لکه وتووای ده رکه وت ئەو که سه ی تیگه یشتنه که ی کورتیه یه نا له قورنان و سورنه دا، جا وای ده ربهری کهوا رۆح کۆنه دروستکراو نیه، بیانوو ی هیتایه وه کهوا ئەو له فەرمانی خواجه وه فەرمانی ئەویش دروستکراو نیه، به وه ی خوای گهواره بپۆی زیاد کردوووه

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

داویده ته پالّ نهو ههروهك زانست و قورنان و توانا و بینین و بیستن و دهستی خۆی
بۆی زیاده کردووه، وه ههندیکیشیان ههلهسته دهکهن دهلّین: نالّین دروستکراوه
وه ناشلّین دروستکراو نیه.

لهم بارهیهوه حافظ أصفهانی پرسیاری له نهبر عبدالله کوپی منده کرد
ووتی: پرسیارکه ریک پرسیاری لیکردم له باره ی رۆح کهوا خودای گهوره بالا و
راستی گیانله بهر و لاشه کانیانی لی پیک هیتاوه. وه ههندیکی له قهومه کان باس
له رۆح دهکهن و دهلّین کهوا رۆح دروستکراو نیه، ههندیکی دیکه تایبهتی دهکهن
لهوهی رۆحه پیروژهکانن کهوا نهو له زاتی خودایه، ووتی: من ناماژه بهوه دهکهم
جیاوازی قسمو گوفتاره کان نهوانه ی پیشینه کانیان، دهبینم له نیتوانیادا جیاوازی له
ووته کانیاندا له قورنان و فهرمووده دا، ووته کانی سه حابه و شوینکه وتوان و
زانیان، پاش ئه مه باسی پروه کانی رۆح دهکهم له قورنان و فهرمووده دا، وه ههله ی
قسه کهر که به بی زانیاری له باره ی رۆح وتویهتی پروون دهکه مه وه، کهوا قسه کانیان
هاوشیوه و ریکه وتی قسه ی جهمی و هاوه له کانیه تی: جا بۆیه دهلّین: خۆشی و
سه رکه وتن له لای خواوه یه: کهوا خه لکی جیاواز و ناکۆکن له باره ی زانست و
زانیاری رۆح وه شوینه که ی له ناو دل و دهروندایه.

ههندیکیان دهلّین: رۆحه کان هه مووی دروستکراون، ئه مه ش مه زه به ی ئه هلی
جه ماعه ت و فهرمووده ن، وه بیانوو ده هیننه وه به فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ:
(الأرواح جنود مجنّدة، فما تعارف منها ائتلف، وما تنافر منها اختلف)) (٢٧٦).
واته: ((رۆحه کان وه کو سه رباز وان هه رکاتیک رۆحی ئیماندار گه یشته یه ک یه کتر
ده گرن وه هه رکاتیک رقی لی بسووه وه لی ی لادهات)). وه سه ربازی به زۆر
سه ربازکراو شتیک نیه ته نها دروستکراوه.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

هندیکی دیکه ده‌لین: پۆحه‌کان له ژێر فهرمانی خودان، خوای گه‌وره
پاستیه‌کی شارده‌وته‌وه و زانسته‌که‌شی له‌باره‌ی دروستکردنی، له‌م باره‌یه‌وه‌ش
بیانوو به‌م فهرمووده‌ی خوای گه‌وره ده‌هیننه‌وه: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) (٣٧٧).
واته: ((بلی: پۆح به‌شیکه له فهرمانی په‌روه‌ردگارم و به‌ده‌ست نه‌وه (نازانم چیه‌و
چۆنه)).

هندیکی دیکه ده‌لین: پۆحه‌کان نووری‌که له نووره‌کانی خوای گه‌وره و
ژیانی‌که له ژیا‌نی نه‌وه، و بیانوو ده‌هیننه‌وه به‌م فهرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ):
﴿إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ خَلْقَهُ فِي ظِلْمَةٍ، وَأَلْقَى عَلَيْهِمْ مِنْ نُورَةٍ﴾ (٢٧٨)، واته: ((خوای گه‌وره
بوونه‌وه‌ره‌کانی له تاریکایی دروست کردوه، وه دای پییان به نووری خۆی)).

پاشان باسی جیاوازی ده‌کات له‌باره‌ی پۆحه‌کان نایا ده‌مریت یاخود نا؟ نایا
له‌به‌رزه‌خدا له‌گه‌ڵ جه‌سته‌کانیان نازار ده‌دریت و له‌کاتی جیگی‌ری و وه‌ستانیدا له
دوای مردن؟ نایا نه‌و دڵ و ده‌روونه یاخود شتیکی دیکه‌یه؟

محمد کوری نصر المروزی له کتێبه‌که‌یدا ده‌لێت: پۆلیک له زندیقه‌کان (٢٧٩) وه
پۆلیک له پافزه‌کان له‌باره‌ی پۆحی شاده‌م لیکدانه‌وه ده‌که‌ن هه‌روه‌ک دیانه‌کان
له‌باره‌ی پۆحی عیسا لیکدانه‌وه‌یان کردوه، وه قه‌ومێکی دیکه لیکدانه‌وه‌یان
نه‌کرد له‌وه‌ی که‌وا پۆح له‌زاتی خودا جیا بۆته‌وه، جا بۆ نیمانداره‌وه گۆپاوه، چونکه
عیسی له‌لای دیانه‌کان پۆحی‌که له‌خواه‌یه بۆ مه‌ریه‌م گۆپاوه له‌لای نه‌واتن پۆح
دروستکراو نیه.

پۆلیک له زندیقه‌کان و پۆلیک له پافزه‌کان ده‌لین: که‌وا پۆحی شاده‌م وه‌ک نه‌و
وایه و دروستکراو نیه، وه فهرمووده‌ی خوای گه‌وره‌یان پاشه کردوه: ﴿وَفَقَّحْتُ فِيهِ

(٣٧٧) سمیری: تفسیر قرطبی: ١٠ / ٣٢٤ بکه.

(٣٧٨) مسند أحمد: ٢ / ١٧٦، وه جمع الزوائد: ٧ / ١٩٣.

(٣٧٩) زنجیق: نه‌ویه باوه‌ری به‌ به‌رده‌وامی جیهان همیه‌ له‌رێگا و مه‌زه‌بی زه‌ده‌شتیه‌کان.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

مِنْ رُوحِي ﴿ (الحجر: ٢٩)، واته (لهو رُوحه تاييه تيهي كه من (بهديه تهرى نهوم)،
 پيمبه خشي))، وه فهرموده خوى گهوره: ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾
 (السجدة: ٩)، واته: ((پاشان ناده ميزادى به ريتك و پيتكى ريکخست، له رُوح و
 گيانيتك كه خوى خاوه نيه فووى پيدا کرد)) جا وتيان كهوا رُوحى نادهم دروستکراو
 نيه ههروهك نهوى تهفسيرى کردوه ده لیت: كه نووريتك له خواوه بیت دروستکراو
 نيه. ووتيان: پاشان له دواى نادهم بووه وهسيه تى دواى خوى، پاشان نهو له هه موو
 پيغه مبهريتك و سهريه رشتياريكه وه گُورا تا گهيشته على پاشان بُو حهسن و
 حوسين، پاشان له هه سهريه رشتياريك و پيشه وايهك تيدا نيمامه كه فير بکات
 پيش هه موو شتیک وه پيرست ناکات له کس فير بيت.

جياوازی و ناكوکى له نيوان موسلمانان نيه كه رُوحه كان له نادهم و نهوه كانى
 و عيسا و نهوانه لى له هه نهويه كى نادهم هه مووى دروستکراوه بُو خوداى
 گهوره كهوا دروستى کردوه و دايمه زانددوه و پيتكى هيتاوه دايهيتاوه، پاشان
 زياده خوى کردوه، بُو خودى خوى ههروهك هه موو گيانله بهريتكى بُو خوى
 زياده کردوه، خوى گهوره ده فهرموويت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماعية: ١٣)، واته: ((هه رچى له ناسمانه كان زهويدا هيه بُو
 نهوى رام هيتاوه، بُو خزمه تگوزارى نيوه فراهه مى هيتاوه، هه موويشى تيكرا
 به خشن له لايه نيه زاته وه)).

شيخى نيسلام نين تيميه ده لیت: رُوحى نادهميه كان دروستکراوه داهيتراوه
 به يه كدهنگى و ريتكهوتنى پيشينه نومهت و پيشه واکانى وه هه موو نههلى
 سونه، وه يه كدهنگى زانايان كوكن له سهه نهوى رُوح دروستکراوه جگه لهيه كيتك
 له پيشه واکانى موسلمانان نهبيت وهك محمد كورى نصر المروزي پيشه وای به ناويانگ
 كهوا نهو خهلكى سهه ده مى خوى فيرکرد به يه كدهنگى و جياوازی، ههروه ها نهو
 محمد كورى قتيبه له ((كتاب اللفظ)) ده لیت: كاتيتك قسه ده كات له باره رُوح

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ده لیت: پڑحه پاکه کان، ووتی: خه لکی یه کده نگن له سهر نه وهی خوای گه وره دروستکهری پڑحه.

نه بو نيسحاق بن شاقلا له وه لامدان وهی له باره ی نهو مهسه له یه دا ووتی: له باره ی رۆح پرسیار کرا نایا پڑح دروستکراوه یاخود دروستکراو نیه؟ ووتی: نهو گومانی تیدانیه نه وهی بو راستی سهرکه ویت کهوا پڑح له شته دروستکراوه کانه. لهو مهسه له یه دا کۆمه لیککی زۆر له زانایان و گه وره کان قسه یان تیدا کردوه وه لامی نهو که سانه یان داوه ته وه له سهر نه وهی که پینداگیری ده کات له وهی پڑح دروستکراو نیه. وه پاشان جهمی بانگه وازی فرمانیک ده کات جا ده لیت: من نایه تیکم له کتیبی خوا که (قورنانه) دۆزیوه ته وه کهوا به لگه به له سهر نه وهی که قورنان دروستکراوه، خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱)، واته: (به راستی مه سیح، عیسای کورپی مه ریم جگه له وهی فرستاده ی خواجه (شتیککی تر نه بووه)، له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له مه ریمه دا (به رجهسته بووه)، عیسا پڑح و گیانیکی (تایبه ته) له لایه ن خواوه به خشراوه)). عیسا ش مه خلوقه، پیمان ووت: خودای گه وره فه م و تیکه یشتنی قورنانی لی قه ده غه کردوی، کهوا عیسا وشه و ناخافتنی به سهر دا تیده پهریت، چونکه تیمه ناومان لی ناوه له دایک بوو وه مندال و گهنج و همرزه کار، ده خوات و ده خواته وه و نهو فرمانی پیکراوه به فرمان به چاکه و نهی کردن له خراپه. پاشان نهو له نه وهی نوح و له نه وهی نیراهیمه. جا حه لال نیه بو تیمه نه وهی له قورناندا ده لیین وه له باره ی عیسا شه وه نه لیین، نایا گویتان له فهرمووده کانی خواجه ده فهرموویت: که له قورناندا چی له باره ی عیسا ﷺ ووتراوه؟ به لام ماناکه له فهرمووده ی خودای گه وره: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱)، جا له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

مەریەمدا (بەرجهسته بووه) پیتی فەرموو: بیه، جا عیسا ﷺ بسوو، وه دیان
وجهیمه کان درۆیان به سەر خوادا کردوو له باره ی عیسادا، وه ئەمەش جهیمه کان
ووتیان:

رۆحی خوا وه له دایک بوونه که ی عیسا ﷺ ئەمەش ئەوه ده گهیه نیت که
له دایک بوونه که ی دروستکراوه، وه دیانه کان ده لێن: عیسا پۆحی خوا به و له
پۆحه که شی له خودی خۆیه تی، ههروهک خوی گهوره ده فەرموویت ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجابیه: ۱۳)، واته: ((هەرچی له
ئاسمانه کان و زهویدا هیه بۆ ئێوه ی پام هیتاوه، بۆ خزمه تگوزاری ئێوه فەراهمی
هیتاوه، هه مویشی تێکرا به خشن له لایه ن ئه و زاته وه))، ده لێت: له فەرمانی
ئهو دایه، ته فیری پۆحی خوا له راستیدا ماناکه ی: به به خشی خوا دروستی
کردوو ههروهک ده لێت: به نده ی خوا و ئاسمانی خوا وه زهوی خوا، بێگومان
ناشکرای کردوو به وه ی که وا پۆحی مه سیح دروستکراوه، وه که هه موو پۆحه کان،
وه خوی گهوره ئه و پۆحه ی زیاده کردوو و خستویه تیه سه ری که وا بۆ مەریه می
ناردوو، وه ئەمەش به نده و پیغه مبه ره که یه تی، به لگه ش نه له سه ر ئه وه ی که وا
کۆنه و دروستکرا و نه، خودای گهوره ده فەرموویت: ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ
لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ * قَالَتْ إِنَّيَأَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا * (مریم: ۱۷ - ۱۹)، واته: ((ئیمه ش جویره نیلی
فریشته مان نارد بۆ لای وه کو به شه رێکی ته واو (خۆی خسته بهر چاوی) * مەریه م
ووتی: به راستی من په نا ده گرم به خوی میهره بان له تۆ نه گه ر که سیکی به ته قواو
له خواترس بیت * جویره نیل ووتی: (مه ترسه) دلنیا به من ته نها نێردرای
په ره دگاری تۆم، تا مندالێکی خاوتنت پی بیه خشم)). جا ئه و پۆحه پۆحی
خودایه، وه ئەویش به نده و پیغه مبه ره که یه تی.

(له باره ی سه مانندی دروستکردنی پړوح)

نهوې به لڼگه ده دات له سر دروستکردنی چوند پرویه که:

٩٩٩ ک ٥٥٥ ک: خوی گه وړه ده فرمویت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الرعد: ١٦)،
واته: ((خوا به دیهنه و دروستکاری هموو شتیکه))، جا نهم ووشه و ده رپرینه
گشتی یه تییدا تایبه نمنند نه کراوه به هیچ پرویه که، وه له مه شدا سیفته کانی
ناچته ناویه وه، له بهر نهوې له ناوه پړوک و مه بهستی دیار و ناشکرایه به ناوی
خوځیتي، جا خوی په روه ردگار هر خوی خودایه کی وه سفرکراوه به هموو سیفته
ته واوه کان، جا زانست و توانا و ژیان و ویست و بیست و بینینی وه هره هموو
سیفته کانی له ناو ناوه جوان و پیروزه کانی دیار و ناشکران، نه که له ناو شته
دروستکراوه کان، هره وه ذاتی خوی نه چوته ناویه وه، جا هر خوی ستایشکراوه
به ذاتی پیروزی سیفته ته دروستکاره کی وه نهوې دیکه همووی دروستکراوه.

به لڼکو زانراویشه کهوا پړوح نهو خودایه نیسه وه سیفته ټیکیش نیسه له
سیفته کانی، و به لڼکو پړوح بریتی یه له دروستکراوټیک له دروستکراوه کانی، جا
پووداوی دروستکردنه که شی هره وه پووداوی دروستکردنی فریشته کان و جنوکه و
ناده میزاده.

٩٩٩ ک ٥٥٥ ک: فرموده ی خودای گه وړه یه بۆ زه که ریا: ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ
قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾ (مریم: ٩)، واته: ((به راستی پیش تریش تو دروست کردووه،
وه نه بیټ شتیک بو بیټ (نه ناوت همبووه نه بوون) ...)) نهو لیوانه بۆ پړوح و
جهسته که یه تی نه که تنها بۆ جهسته کی، له بهر نهوې جهسته به تنه نیا نه تیډه گات
وه نه قسه ده کات و نه نه قلی به شتیکدا ده شکیت، له راستیدا نهوې کهوا
تیډه گات و نه قلی ده بیټ و قسه ده کات پړوحه که یه.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيَمٌ الْجُوزِيَّة

٩٩٩ ک س٦٥٥: خوی گهوره دهفرموو٦: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾
(الصفات: ٩٦)، واته: ((لهکاتیکدا خوا بهدییهتهری نیوهش و نهم بتانهشه که
دروستان کردوون (نهیانتوانی بهرگری له خویان بکهمن!!)).

٩٩٩ ک ٦٩٥٥: خوی گهوره دهفرموو٦: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (الأعراف: ١١)، واته: ((سوٶند بهخوا بهپاستی نیمه
(باوهگهورهی) نیوهمان دروست کردو نهخش و نیگاری پوالت و پوخساری
نیوهمان کیشا، پاشان ووتمان به فریشتهکان: نادهی سوژده بهرن بۆ نادهم (سوژدهی
ریژ به فرمانی خوا)). ههوالهکesh له راستیدا رۆحهکاغان و جهستهکاغان
وهیدهگریتههروهک گهل و پای گشتی وا دهلیت. وه لهوانیه و دهشیت نهم
پوودانه لهسه رۆحهکان بیت پیش دروستکردنی جهستهکان.

٩٩٩ ک ٦٦٦٥: دهقهکان بهلگهن لهسهه نهوهی خودای پهروهردگار: خودای
نیسه و خودای باب و باپیری یهکهمینمانه وه خودای ههمو شتیکه، نهو
خوایهتیهش گشتگیرو تهواوه بۆ رۆحهکاغان، جا رۆحهکانیش پهروهردهکراو و
مولگی نهوه ههروهک جهستهکان وان، وه ههر پهروهردهکراویکی خواهندار نهوا
دروستکراویشه.

٩٩٩ ک ٦٦٦٥: یهکهم سوورته له قورئان ((الفاتحه)) یه دهیسهلمیتی کهوا
رۆحهکان له چهند پروویهکهوه دروستکراون:

یهکهم: خوی گهوره دهفرموو٦: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الفاتحه: ٢)، واته:
(سوپاس ستایش ههر شایستهی خوایه و بۆ خوایه، که خاوهن و پهروهردگاری
ههمو جیهانیان و ههمو بوونهوهره)). رۆحهکان له کۆی بوونهوهه نهو
خواهندهتی.

دووهم: خوی گهوره دهفرموو٦: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحه: ٥)، واته:
(خوایه: تهنها ههر تو دهپرستین و ههر لهتۆش داوای یارمهتی و پشتیوانی

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

کراوه له هه دیستیکی عمران کوری حصین کهوا نه هلی یه مهن ووتیان: نهی پیغه مبهری خوا، هاتووینه خزمهت بۆتهوهی له نایین شاره زامان بکهیت و تیمانبگه یه نیت، له یه کهم فرماندا لهو باره یه وه پرسیارت لیده کهین. جا فرمانوی: ((کان الله ولم یکن شیء غیره، وکان عرضه علی الماء، وکتب فی الذکر کل شیء))^(٢٨٠)، واته: ((خوای گه وه هه ربوه و هیچ شتیگ جگه لهو بوونی نه بووه، عه رشه کهی له سه راو بووه، وه له قورنانی پیروژدا هه موو شتیکی نووسیوه))، جا له گه لّ خودا هیچ پۆح و دلّ و دهروونیکی کۆن یه کسانێ بوونی و لیها توویی ئه و نیه، خودای مهزن و دلۆقان له سه نه مه دا بهرز و گه وه یه، به لکو نهو یه که مه و ته نه یه کهس به شداری له یه که مینی ناکات جگه له زاتی خۆی نه بیته.

٩٩٩ گ ده بده: ده که کان به لگه له سه دروستکردنی فریشته کان نه وانه پۆحیکن پیوستان به لاشه کان نیه پێکی بجهن و کاره کانی پێ ته نجام بدهن، نه وانه پیش دروستکردنی ناده میزاد و پۆحه کهی دروستکراون، نه گه ره ئه وهی کهوا پۆح به قسه دینیت له جهستهی نادهم به نه فحه کهی دروستکراوه، جا چۆن ده بیته پۆحی نوێ به نه فحه یه کی کۆن بیته؟ جا فوه که هۆکاری به ده سه تهیتانی پۆحه که یه و بۆی پرووده دات، ههروهک جووتبوون و په رین هۆکاری پێکهیتانی لاشه که یه تی، وه خۆراکیش هۆکاری گه شه سه ندنه که یه تی، جا توخمی پۆح له فووی خاوه نه که یه، وه توخمی لاشه کهش له تیکردنی ناوه له زێ (په حم) دا، جا نهو توخمه ئاسمانیه، نهو توخمه ش خاکیه وه له خه لکیه وه یه هه رکه سیگ توخمی ئاسمانی به سه ریدا سه رکه وت نهوا پۆحه که ی بهرز و پیروژ ده بیته هاوشانی فریشته کان ده بیته، له وانه ش هه رکه سیگ توخمی زهوی به سه ریدا سه رکه وت نهوا پۆحه که ی نزم و خاکیه و

(٢٨٠) فتح الباری: ٦/ ٢٨٦.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجَوْزَةِ

ریسوایه و ده‌بیته هاوشانی رۆحه نزمه‌کان. جا خاوه‌ن ده‌سه‌لات باوکه بۆ رۆحه‌که‌ی وه خۆلێش باوکه بۆ لاشه و جهسته‌که‌ی.

٩٥٩ ک باز ده‌هه‌م: حه‌دیسێکی نه‌بی هوریره که‌وا له سه‌حیحی بوخاری دا هاتوه و له پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌رگیراوه ده‌فه‌رموویت: ((الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُّجْتَدَةٌ فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أُتْلَفَ وَمَاتَنَّاكَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ))^(٢٨١)، سه‌ریازی ده‌سته‌سه‌ر و زۆره ملیش شتێک نه‌ ته‌نها دروستکراو نه‌بیت، نه‌و حه‌دیسه نه‌بو هوریره و عانیشه‌ی دایکی ئیمانداران و سه‌لمانی فارسی و عبدالله‌ی کورپی عباس و عبدالله‌ی کورپی مسعود، و عبدالله‌ی کورپی عه‌مرو علی کورپی نه‌بی تالیب و عه‌مرو کورپی عه‌بسه - په‌زای خوا له هه‌مویان بیت - له پیغه‌مبه‌ر ﷺ پڕیویه‌تیان کردوه.

٩٥٩ ک دوازه‌هه‌م: رۆح وه‌سف ده‌کریت به‌ مردن و ده‌سته‌سه‌ر داگرتن و به‌ند کردن و په‌وانه کردن، وه ته‌مه‌ش کرداری دروستکراوێکی تازه‌ی په‌روه‌رده‌کراوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَرُسِلَ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هه‌ر خوا که گیانه‌کان ده‌کیشیت له‌کاتی مردنیاندا، هه‌روه‌ها نه‌و گیانه‌ش که نه‌مرد له خه‌وه‌که‌یدا هه‌ر خوا بۆی ده‌نیژیته‌وه، جا نه‌و که‌سه‌ی که خوا بپاری مردنی دابیت رۆحه‌که‌ی ده‌گریته‌وه و ناگه‌رپته‌وه بۆ لاشه‌ی، نه‌و که‌سه‌ش که رۆژی ته‌واو نه‌بوو بیت ده‌نیژیته‌وه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو به‌راستی ناله‌و دیاردانه‌دا چنده‌ها به‌لگه و نیشانه‌ی زۆر هه‌یه بۆ که‌سانێک که تیفکرن و بیربکه‌نه‌وه)). نه‌فیش ئالیه‌دا به ته‌واوی رۆحه‌کانن.

له‌هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا له حه‌دیسێکی عبدالله‌ی کورپی قه‌تاده‌ی نه‌نساری هاتوه، نه‌ویش له باوکیه‌وه ده‌گریته‌وه، ووتی: له‌سه‌فه‌ردا شه‌ویک له‌گه‌ڵ

^(٢٨١) مسلم: (٢٦٣٨)، بیشتر نمو حه‌دیه باسکراوه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پيغه مېهر ﷺ هات و چۆمان ده كرد، ووتمان: نهی پيغه مېهری خوا، نه گەر له گه لماندا كهيف و خوشی بكهیت، فهرمووی: ((إني أخاف أن تناموا فمن يرقظ للصلاة))، واته: ((من لموه ده ترسم نه گەر نووستن كس بۆ نوێژ هه لئانده ستییتتهوه؟)) بیلال ووتی: من نهی پيغه مېهری خوا، ئینجا له لای قهومه كهی دانیشیت، پالیان دایهوه، و بیلالیش پشتی دا به ووشره كیدا و چاوه كانی خهو به سهریدا زالبوو، جا كاتیک پيغه مېهر ﷺ له خهو هه لسا بینى پۆژ دهركهوتوه، جا فهرمووی: نهی بیلال، كوا نهوهی به نيمهت ووت؟ بیلال ووتی: سویتد بهو كهسهی تۆی به ههق رهوانه كردوه هيج كاتیک بهم جۆره خهو به سهرمدا زāl نه بووه، ئینجا پيغه مېهر (د.خ) فهرمووی: ((إن الله قبض أرواحكم حين شاء، وردھا حين شاء))^(٢٨٢)، واته: ((به پاستی خواى گهوره ههركاتیک بیهویت پۆحه كانتان ده كیشیت، وه دهینریتتهوه ههركاتیک بیهویت)).

جا نهو پۆحهی دهستی به سهر داگیراوه نهو دهروونهیه كهوا خواى گهوره ده پیریتیت له كاتی مردنیدا وه له كاتی خهوتنیدا كهوا فریشتهی گیانكیشان ده پیریتیت، ههر نهویشه كهوا پيغه مېهره كانی خودای مېهره بان ده مریتیت وه ههر نهویشه له لای خاوه نه كهی داده نیشیت و پۆحه كهی به بې وویستی خاوه نه كهی له لاشه كهی ده هییتته ده رهوه، وبه كفنیک له به ههشت یاخود له دۆزه خ گفتی دهكات و بهرزی ده كاتهوه بۆ ناسمان، جا فریشته كان سه لاواتی له سهر لی دهدهن یاخود نه فرینی ده كهن، له نیوان زاتی پیرۆزی دهسته كانی خوا راده وه ستی و فهرمانی به سهر دا ده دات، پاشان ده گهریتتهوه بۆ زهوی ده چیتتهوه ناو گۆر ئینجا پرسیری لیده كریت و تاقیده كریتهوه جا سزا ده دریت و یاخود نيعمهت و خوشی بۆ دیت، وه ههر نهویشه ده چیتته ناو سکی بالنده سه وزه كان له به ههشتدا ده خواتهوه، و ههر نهویشه به به یانیان و نیواران ناگری پی نیشاندەدریت، ههر پۆحیشه

(٢٨٢) فتح الباری: ٢ / ٦٦.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نیماندار ده بیټ و کافریش ده بیټ و گوتراپه ل و ملکه چ ده بیټ وه یاخی و گومراش ده بیټ، و همر نهویشه نیشانه ی خراپه کاریه، لومه و سه رزه نشکاره، همر نهویشه ژیر و نارامه بۆ خودای خۆی له ژیر فرمان و یادکردنه ویدا، همر نهویشه سزا ده دریت و خۆشی ده بینیت و شاد و دلخۆش ده بیټ و ماندوو و دلته نگ ده بیټ و بهند ده کریت و پهوانهش ده کریتوه. همر نهویشه ساغ و نهخۆش و له زهت ده بینیت و نازار ده کیشت و ده ترسیت و خه مبار ده بیټ، هیچ شتیکی وانیه تهنها دروستکراویکی داهیتنه ره، وه سیفه تی دامه زراوه یه کی به دیهیتنه ره و له ژیر فرمانی دروستکارو به دیهیتنه ره که و زاتی پاکی خودای گه وره یه کاره کان راده پهرینیت.

له کاتی خوتندا پیغه مبه عليه السلام ده یفرموو: ((اللهم أنت خلقت نفسی وأنت توفاه، لك عمتها ومحيها، فإن أمسكتها فارحمها، وإن أرسلتها فاحفظها بما تحفظ عبادك الصالحين)) (٢٨٣)، واته: ((په روه دگارا دل و دهروونی منت دروستکردوه و همر تۆش ده میرینیت، مردن و ژیا نی بۆ تۆیه، جا نه گهر گرت و ده سته سهرت کرد نهوا په حمی پتیکه، وه نه گهر ناردتوه نهوا بیپاریزه به وهی بهنده چاکه کانت پین ده پاریتیت)). همر خودای گه وره یه دروستکاری پۆح و دهروونه کانه ههروه ک دروستکاری لاشه کانه، خوی گه وره ده فرموویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ٢٢)، واته: ((هیچ به ئاو پووداوێك له زه ویدا، بۆتان پیش نه هاتوه که له - لوح المحفوظ - دا تۆمارمان نه کرد بیت پیش نه وهی پووداوه که پیش بیت، نهو کارهش بۆ خوا زۆر ئاسانه)).

زانراویشه پۆح نه گهر کۆن و دروستکراو نه بوایه نهوا به خۆی ده وه له مهند ده بوو به بوونی و سیفه ته کان و تهواویه کانی، وه نه مهش نا په واترین نا په وایه،

(٢٨٣) مسلم: (٢٧١٢).

۹۰ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

چونکه ههژاری بۆ خوای گهوره پورهردگاری له بوونی وه تهواری و چاکیهتی نهوا له پیداوایستهکانی خودی خۆیهتی وه پاكانه بۆ کراویش نیه به کهم و کوپی و ناتهواری، جا خودای گهوره دهوله‌مه‌نده به خودی خۆی، وه نهویش فهقیر و ههژاره پتویتی پییه‌تی، خوای گهورهش به‌شداری پتناکات و پتویتیشی به به‌شداری نهو نیه، ههروهک به‌شداری پینه‌کردوه له خوابه‌تی و دهسه‌لاتی تهواو و پیرۆزیدا، جا شایه‌دی دروستکردن و پروودان له‌سه‌ر پۆحه‌کان وهک شایه‌دی یه له‌سه‌ر لاشه‌کان.

خوای گهوره ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (فاطر: ۱۵)، واته: ((تهی خه‌لکینه ئیوه هه‌ژارو نه‌دارن و هه‌میشه موحتاجی خوان، (له هه‌موو کات و شوێنیکدا و بۆ هه‌موو شتێک) هه‌ر ته‌نها خوابه که بۆ نیازه و شایانی سوپاسه))، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (الواقعة: ۸۳ - ۸۵)، واته: ((باشه" ئیوه بۆچی بیر ناکه‌نه‌وه، پۆژتیک دیت که: پۆح‌تان ده‌کاته گه‌رووتان * ئیوه‌ش به‌ده‌وری نه‌و که‌سه‌دا بۆ ده‌سه‌لاتانه ته‌ماشاده‌که‌ن و سه‌رنج ده‌ده‌ن * له‌کاتیکدا که ئیمه له ئیوه نزیکترین لی، به‌لام ئیوه نامانبینن)). ته‌م قسه‌کردن و ووتاره فه‌قیری و هه‌ژاری پۆح و لاشه‌کان پیشان ده‌دات و ته‌مه‌ش ته‌نها بۆ لاشه‌کان نیه، وه ته‌م ده‌وله‌مه‌ندی و ده‌سه‌لاته ته‌واوه‌ش ته‌نها بۆ خودایه جگه له‌و که‌س به‌شداری تیدا ناکات.

هه‌موو نه‌وانه‌ی باسکران له‌و وه‌لام‌دانه‌ویه له‌ هوکمه‌کانی پۆح و کاروباره‌کانی و جیگیربوونی له‌ دوا‌ی مردن، جا نه‌وه به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا پۆح دروستکراوه پوره‌رده‌کراوه ناماده‌کراوه که‌وا کۆن نیه.

(له باره ی ماناو مه به سته کانی رُوح له قورناندا)

به لَام نهو کۆمه له یه ی کهوا بیانوو ده هیئتیه وه، یاخود نهوانه ده هیئتیه وه که په یه وه و هاوشیه ی قورنانه، و وازه یان له قایمی و پتمویه که ی، نه مهش کرداری هه موو گومراییی و بیدعه کارانه.

پتهوی قورنان له یه که مینی تا کۆتاییه که ی به لگه یه له سه ره نه وه ی کهوا خودای مه زن و دلۆفان دروستکاری رۆحه کانه و به دیه یته ریشیانه.

ههروهك خواي گهواره ده فەرموویت: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، واته: ((بلی: رُوح به شیکه له فەرمانی پهروه ردگارم و به ده ست نه وه (من نازانم چیه و چۆنه)). نه وه ی دیار و ناشکرایه ئالیه ده هه رگیز مه بهستی به فەرمانی داخوازی نیه کهوا نهو یه کیکه له جوړه کانی قسه کردن، به لکو مه به سته که: کهوا رُوح قسه و گوftarه که یه تی کهوا فەرمانی پیته ده کات، و له راستیدا مه به ست به فەرمانی کرده ن لیته ده: نویتنه یاخود پیسپیتردراوه و نه وهش عورف و نه ریتی که به کارهاتوه له زمانی عه ره بیدا، وه له قورنانیشدا لهو بابه ته دا زۆر هه یه، ههروهك خواي گهواره ده فەرموویت: ﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ﴾ (النحل: ١)، واته: ((فەرمانی خوا به رپیویه و وا گه یشت)) واته: نویتنه ره که ی کهوا قهزا و قه ده ره که یه تی، وپییی ده فەرموویت: بیه، ههروه ها خواي گهواره ده فەرموویت: ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ (هود: ١٠١)، واته: ((نه و سا نهو په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده کرد، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتی که فەرمانی پهروه ردگاری تۆ هات))، به مانای: نویتنه ره که ی کهوا فەرمانی به له ناوچرونیان، و ههروه ها خواي گهواره ده فەرموویت: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ﴾ (النحل: ٧٧)، واته: ((به رپابوونی قیامت پییش نایه ت وهك چاوتر و کاندنیک یان که متر له وهش)).

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

ههروهه دروستبوونيش به كاردیت به مانای: دروستكراو، ههروهه خواي گهوره بۆ به ههشت به كاری دههینیت: تۆ ره همت و به زهیی منیت^(٢٨٤) وه نه مهش به لگه نیه له سه ره نهوهی كۆنه و دروستكراو نیه، به هه ره پروهه گهوه، و هه نديك له پيشینه كان له ته فسير و ليكدانهوه كهيدا ده لیت: به فرمانی خوا له لاشه دروستكراوه كان پرویداوه و تپه پروه و به توانای خواي گهورهش جیگیر بووه.

نه مهش ده وه ستته سه ره نهوهی كهوا له نایه ته كهدا مه به ست له پۆح: پۆحی ناده میزاده، له وه شدا جیاوازی و ناكۆکی له نیتوان پيشینه و پاشینه (السلف والخلف) ههیه، وه زۆریه پيشینه“ به لكو هه موویان له سه ره نهوهن كهوا پۆحه به ره بره یاره كه لیی كه له داهاتوه نهوا پۆحه كانی ناده میزادین به لكو نهو پۆحهیه كهوا خواي گهوره له كتیبه كهيدا له بهاری نهودا هه وائی داوه، له رۆژی قیامه تدا له گه ل فرشته كان هه لده ستته وه نه مهش خواي گهوره و به ده سه لات^(٢٨٥).

له سه حیه كهدا له هه دیسیکی الأعمش دا سه لیتراوه، نهویش له نیه راهیم، نهویش له علقمه، نهویش له عبدالله ووتی: له و كاته ی من له گه ل پيغه مبه ره (د.خ) له گه رمای مه دینه دا ده پۆشتم به لای كه سیکی جووله كهدا تپه پروهین، جا هه نديك به هه نديکیان ده ووت: ده بهاری پۆح پره یاری لیكه ن، هه نديکی ديكه ده یانوت: پره یاری لی مه كه ن له وانه به شتيك زانیاری ده بهاری هه بیته و رقتان لیی بیته وه و پیتان ناخۆش بیته، وه هه نديکی ديكه ووتیان: پره یاری لیته كه ین جا پیاویك هه لسا و ووتی: نهی باوکی قاسم، پۆح چیه؟ جا پيغه مبه ره ﷺ بیته دنگ بوو، نینجا زانی كهوا نهو وه حی بۆ دیت، له كاتیكدا بۆ ناشكرا سوو فه رموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

(٢٨٤) مسلم: (٢٨٤٦) وه فتح الباری: ٨ / ٥٩٤.

(٢٨٥) سمیری: نایتهی (٢٨) له سورتهی (النبا) بکه، وه تفسیر القرطبي: ١٩ / ١٨٦.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

(الإسراء: ٨٥) ^(٢٨٦)، واته: ((پرسیارت لیّ ده‌که‌ن دهرباره‌ی رۆح (که چیه و چۆنه) بلّی: رۆح به‌شیکه له فهرمانی په‌روه‌ردگارم و به‌ده‌ست نه‌وه (من نازانم چیه و چۆنه) و هیچ‌تان پینه‌به‌خسراوه له عیلم و زانست ته‌نها شتیکی که‌م نه‌بیّت)).

ناشکرایه نه‌وان کاتیکی پرسیاریان لیکرد له‌باره‌ی فهرمانیک نازانیت ته‌نها به وه‌حی نه‌بیّت، وه نه‌ویش رۆحه که‌وا له‌لایه‌ن خواوه‌یه که‌س لیّ نازانیت.

به‌لام رۆحه‌کانی نه‌وه‌ی ناده‌م له غه‌یب و په‌نه‌انیدا نیه، له‌پاستیدا به‌شیکه زۆر له خه‌لکی له بیزار و وه‌پس بووه‌کان قسه‌ی تیدا ده‌کات، که‌وا له‌زانیا‌ریه‌کانی پیغه‌مبه‌راندا هیچ وه‌لامیکی له‌باره‌یه‌وه نیه.

جا ووتراوه: له‌پاستیدا أبو الشیخ ووتی: حسین کوری محمد کوری إبراهیم بۆمانی گیرایه‌وه، إبراهیم کوری حکم پیمانی پاگه‌یاند، له باوکیه‌وه، نه‌ویش له السدی، نه‌ویش له ته‌بی مالیک، نه‌ویش له نیینو عه‌باس ووتی: قوره‌یش عه‌قه‌به‌ی کوری ته‌بی مرعیط و عبدالله ی کوری ته‌بی ئومه‌یه کوری موغیره‌یان بۆلای جوله‌که‌ی مه‌دینه نارد پرسیاریان له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌روه کرد ﷺ، جا پێیان ووتن: نه‌و ده‌رچووه که‌وا پیاویک بانگه‌وازی نه‌وه ده‌کات که پیغه‌مبه‌ره، نه‌و نه له‌سه‌ر نایینی ئیمه و نه له‌سه‌ر نایینی ئیه‌یه، ووتیان: جا کێ به‌دوای که‌وتوو؟ ووتیان: پێشینانی ئیمه و لاوازه‌کان و کۆیله‌کان و نه‌وانه‌ی خیریان پێوه نیه، به‌لام گه‌وره پیاوان و ماقولانی قه‌ومه‌که‌ی به‌دوایان نه‌که‌وتوون، جا ووتیان: بیهێنن پرسیا‌ری له‌باره‌ی سێ خه‌سله‌تی لیّ بکه‌ن که‌وا پیتان ده‌لیت، جا نه‌گه‌ر وه‌لامی دانمه‌وه نه‌وا پیغه‌مبه‌ریکی پاستگۆیه، وه نه‌گه‌ر زانیا‌ریشی له‌باره‌یه‌وه نه‌بوو شه‌وا درۆزنه، پرسیا‌ری لیبکه‌ن دهرباره‌ی رۆح که‌وا خوای گه‌وره له ناده‌مدا فووی پیا کردوو، نه‌گه‌ر پیتانی ووت: نه‌و له خواوه‌یه، پیتی بلّین: چۆن خوای گه‌وره شتیکی سزا ده‌دات که نه‌ویش له خۆیه‌تی جا له‌و باره‌یه‌وه پرسیا‌ری له جوبره‌ئیل کرد، ئینجا

(^{٢٨٦}) مسلم: (٢٧٩٤).

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

خوای گهوره نمو نایه‌تهی دابه‌زاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ۸۵)، نمو دروستکراوهو له دروستکراوی خودایه، نک نمو له خوداوهیه. ده‌لین: وهك نمو نیسناده بیانووی پیناگیریت، له‌بهر نه‌وهی که ته‌فسیرو لیکدانه‌وهی السدی یه، نه‌ویش نه‌بی مالیک ریوایه‌تی کردووه، وه شتی نادیار و نا په‌سندی تیدایه، کارنامه‌ی نمو چیرۆکش له پرسیار کردن له سه‌جیح و مه‌سنده‌کاندا هم‌موو پیچه‌وانه‌یه له‌گه‌ل کارنامه‌ی السدی، و أعمش و مغیره‌ی کوری مقسم له ابراهیم ریوایه‌تیا نکر دووه، نه‌ویش له علقمه، نه‌ویش له عبدالله ووتی: پیغه‌مبهر ﷺ، به‌لای کۆمه‌لێک له جووله‌که تینه‌په‌ری و منیش له‌گه‌لیدا ده‌رۆیشتم جا پرسیاریان لیکرد له‌باره‌ی رۆح، ووتی: جا پیغه‌مبهر ﷺ، بیده‌نگ بوو وا گومانم برد که‌وا نمو وه‌حی بۆ دیت، جا نمو نایه‌ته دابه‌زی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الإسراء: ۸۵) به‌مانای: نه‌ی جووله‌که ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُتُوا مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾^(۲۸۷)، هه‌روه‌ها نمو له خویندنه‌وه‌ی عبدالله بسوو جا جووله‌که‌کان ووتیان: هه‌روه‌ها وهك نه‌مه‌ش له ته‌ورات دا هه‌یه که‌وا رۆح به‌شیکه له فهرمانی په‌روه‌ردگار ﷻ.

جریر کوری عبدالحمید و که‌سانی دیکه له موغیره ریوایه‌تیا نکر دووه.

یحیی کوری زه‌که‌ریا کوری نه‌بی زانده ریوایه‌تی کردووه: له داود کوری نه‌بی هیند، نه‌ویش له عه‌که‌مه، نه‌ویش له ئیبنو عه‌باس ووتی: جووله‌که‌کان هاتن بۆ لای پیغه‌مبهر ﷺ پرسیاریان لیکرد ده‌باره‌ی رۆح جا پیغه‌مبهر ﷺ به‌شتیک وه‌لامه نه‌دانه‌وه، جا خوای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ۸۵)^(۲۸۸).

^(۲۸۷) عبدالله ناوای خویندنه‌وه، وه لعنه‌وه‌تا: ((وما أوتيت)).

^(۲۸۸) مستند أحمد: ۴/۵۵، سمیری: ته‌فسیری این کتیه: (۶۴/۳) بکه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُوزَةِ

جا نه مهش لاوازی حەدیسی السدی پیشان دەدات، ئەو پرسیار لیکردنەش دەلیلت له مەککە بوو، لەبەر ئەوەی ئەو حەدیسە و حەدیسی ئیبن مسعود پوون و ئاشکرایە کە پرسیار کردنە کە له مەدینە بوو راستەوخۆ لەلایەن جوله کە کانهوه بوو.

ئەوانەى ئەو ئایەتەیان ڕیوایەت کردووە له ئیبنو عەباس تووشی گەورەترین شەڕزەیی و لێشیتواوی بوون له تەفسیر کردنە کەدا، یاخود دەبیّت ئەمەیان لەلایەن ڕیوایەتە کانهووە، یاخود دەبیّت ووتە کانیان شەڕزەیی تێدا بیّت، ئێمەش باسی ئەوەمان کردووە و باسی ڕیوایەتی (السدى) یشمان کرد، کە لە ئەبى مالیک وەرگیرتووە، وە ڕیوایەتی داود کورێ ئەبى هیند، لە عەکرەمە وەرگیرتووە، ناکۆکی و پێچەوانەى تێدا یە، لە ڕیوایەتی داود کورێ ئەبى هیند ئەو شیتواویە هەبە، جا مسروق کورێ مرزبان و إبراهیم کورێ ئەبى تالیب، ئەویش لە یحیی کورێ زەکەریا، لە ئیبنو عەباس: کە جوله کە کان هاتن بۆ لای پێغەمبەر ﷺ..... حەدیسە کە.

محمد کورێ نصر المروزی دەلیت: نيسحاق بن نيمى گێرایەو، کەوا یحیی کورێ زەکەریا بە ئیمەى ڕاگەیانندووە، ئەویش لە داود کورێ ئەبى هیند، ئەویش لە عەکرەمە، ئەویش لە ئیبنو عەباس ووتی: قورەیشییەک بە جوله کە یەکی ووت: شتیکمان پێیدە تاووە کو پرسیارى دەربارەى لیبکەین لەو پیاو، جا ووتیان: پرسیارى دەربارەى ڕوحى لیبکەن، جا ئایەتە کە دابەزى ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الإسراء: ٨٥).

ئەمەش پێچەوانەى ڕیوایەتەکانى دیکە و حەدیسی ئیبن مەسعود.

ڕیوایەتی سنى یەم لە ئیبنو عەباس: هشيم دەلیت: ئەبو بشر بۆمانى گێرایەو، لە موحامەد، ئەویش لە ئیبنو عەباس "بلى روح فرمانی که له فرمانى خوای گەورە، و دروستکراوە هەروەك خوای گەورە شتەکانى تری دروستکردووە، وێنەو نینگارى کێشاوە وەك وێنە و نینگارى ئەوەى نادەم، هیچ فریشتەیک لە

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْمُجُزَّة

ناسماندا دانابهزیت تهنها ده بیټ یه کټک له پڅه کانی له گه لدا بیټ، نه وهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا نهو پڅه نیه کهوا له نه وهی ئاده م دا هه یه.

ریوا یه تی پټنجه م له وی وه رگیراوه: نیین منده ده لیت: عبدالسلام کوری حرب ریوا یه تی کردووه، له خصیف، نه ویش له مواهد، نه ویش له نیینو عه باس: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، له پاستیدا له قورنندا دابه زیوه به پله و پایه ی به، نیمه ش وا ده لیتین هه روه ک خوی گه وره فهرموویته تی ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) پاشان له پټگای خصیف وه رگیراوه، نه ویش له عه کره مه، نه ویش له نیینو عه باس نهو کهوا چوار شتی ته فسر نه کردووه: الرقیم والغیسلیین والروح، وه خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماعیه: ١٣)، واته: ((هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه بو نیوهی رام هیتاوه، بو خزمه تگوزاری نیوه فراهه می هیتاوه، هه موویشی تی کرا به خشن له لایه ن نهو زاته وه)).

له ریوا یه تی پټنجه م دا جویر ریوا یه تی کردووه، له ضحاک، نه ویش له نیینو عه باس، کهوا جوله که کان پرسیاریان له پیغه مبه ر ﷺ کرد ده رباردی پڅ: جا فهرمووی: خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) به مانای: دروستکراو ټکه له دروستکراوی من: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ مانای: نه گه ر پرسیارتان له دروستکردنی دل و دهروونی خوتان وه له باره ی چوونه ناوی خواردن و خواردنه وهو ده رچوونیشیان نهوا هه قی سیفته ته که ی وه سفم بو کردوون.

دیسان له نیینو عه باسدا له ریوا یه تی شه شه م دا هاتووه: عبدالغنی کوری سعید ریوا یه تی کردووه، کهوا موسی کوری عبدالرحمن بو مانای گټرا یه وه، له نیین جریج، نه ویش له عطاء، نه ویش له نیینو عه باس، نه ویش له مقاتل، نه ویش له

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ضحاک، نهویش له ئیبنسو عه‌باس له‌بارهی نهو فهرموده‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾، که قوره‌یشه‌کان کۆبوونه‌وه جا هه‌ندیک به هه‌ندیکیانی ووت: سویند به خوا ناییت محمد درۆیکات، چونکه له‌ناو ئیمه‌ دا به راستگۆیی و ده‌ستپاکی دامه‌زراوه‌و گه‌وره‌ بووه، بۆی بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌که‌ن، داوای سه‌رکه‌وتنی بۆ ده‌که‌ن، د‌ئنیان به‌وه‌ی که‌وا بۆ نه‌وان کۆچ ده‌کات، بۆ نه‌و ده‌بن به‌ پالپشت جا پرسیاری له‌باره‌یه‌وه‌ لێیان بکه‌ن جا جووله‌که‌کان پێیان ووتن: پرسیاری سێ شتی لێ بکه‌ن، پرسیاری لێبکه‌ن له‌باره‌ی رۆح، که‌وا له‌ ته‌وراتدا چیرۆک و لێکدانه‌وه‌که‌ی تیدا نیه‌ ته‌نها باسی ناوی رۆح نه‌ییت، جا خوای گه‌وره‌ ئهم‌ نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥).

رُوحِشْ لَه‌ قُورئاندا له‌سه‌ر ژماره‌یه‌ك بووداو هاتووه‌.

٥٥:٥٥: وه‌حی (سروش) وه‌ك نه‌م فهرموده‌یه‌ی خوای گه‌وره‌: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ (الشورى: ٥٢)، واته‌: ((ته‌ی محمد ﷺ نا به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ ووتمان ئیمه‌ قورئانمان بۆ ره‌وانه‌ کردیت له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ (که‌ ژیا‌نبه‌خشه‌ به‌ رۆح و گیان و عه‌قل))، هه‌روه‌ها نه‌م فهرموده‌یه‌ی خوای گه‌وره‌: ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (غافر: ١٥)، واته‌: ((ته‌و زاته‌ وه‌حی و نیگا به‌ فهرمانی خۆی ده‌نیریت بۆ هه‌رکام له‌ به‌نده‌کانی که‌ بیه‌ویت (قورئان رۆحه‌، چونکه‌ ژیا‌نبه‌خشه‌ به‌ عه‌قل و د‌ل و ده‌روون))، ناوتراوه‌ رۆح: رُوحِیك کاتیک له‌ ژياندا د‌ل و رۆحه‌کان به‌ده‌ست ده‌که‌ویت.

٥٥:٩٩: هیز و کۆژنه‌دان و سه‌رکه‌وتن که‌وا پشتگیری نه‌و که‌سه‌ ده‌کات که‌ ده‌یه‌ویت له‌ به‌نده‌ ئیماندا‌ه‌کانی هه‌روه‌ك ده‌فه‌رموویت: ﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

الْإِيْمَانِ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ﴿٢٢﴾ (المجادلة: ٢٢)، واته: ((خوا ئيمان و باوه‌ری له دئیاندا چه‌سپاندووهو جی‌گیری کردووهو له به‌هره و میهره‌بانی تایبه‌تی خۆی، به‌هیت و گیانیکی تایبه‌تی له‌لایهن خۆیه‌وه (مه‌به‌ست قورئان و ئیمان) پشتگیری کردوون و یارمه‌تی داون)).

سَبَّحَهُ: جویره‌ئیل، هه‌روه‌ک نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی خوای گه‌وره: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ (الشعراء: ١٩٣-١٩٤)، واته: ((جویره‌ئیل نه‌مین (فریشه‌تی وه‌حی) دایبه‌زاندووه * بۆسه‌ر دئی تو نه‌ی محمد ﷺ. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قُلُوبِكُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (البقرة: ٩٧)، واته: ((هه‌رکه‌سێک دوژمنی جویره‌ئیل، (بابزانیته) که هه‌ر نه‌و جویره‌ئیل به‌ فه‌رمانی خوا دایبه‌زاندووته سه‌ر دئی))، که نه‌ویش ((جویره‌ئیل) گیانی پی‌روژه. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ (النحل: ١٠٢)، واته: ((نه‌ی محمد ﷺ پی‌یان بلی: روح القدس (جویره‌ئیل نه‌م قورئانه‌ی) له‌لایهن په‌روه‌ردگارتوه‌ه به‌ حق و راستی دایبه‌زاندووه)).

جوار ٣٥٥: نه‌و پۆحه‌ی که‌وا جووله‌که‌ پرسیاری له‌بارهی کردووه، جا وه‌لامیان داوه‌توه به‌وه‌ی که‌وا له‌ فه‌رمانی خوایه، ده‌لیت: نه‌و پۆحه‌که‌ که‌ له‌ فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره باس کراوه: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ﴾ (النبا: ٣٨)، واته: ((پۆژێک دیت جویره‌ئیل و فریشه‌کان به‌ ریتز ده‌وه‌ستن و ورته‌یان لی‌ نایه‌ت و هه‌یچ قسه‌ ناکه‌ن))، وه‌ نه‌مه‌ش نه‌و پۆحه‌یه‌ که‌ باسکراوه له‌ فه‌رمووده‌که‌یدا: ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ (القدر: ٤)، واته: ((له‌و شه‌وه‌دا فریشه‌کان که‌ جویره‌ئیلیشیان له‌گه‌ل‌دایه، داده‌به‌زن له‌سه‌ر پۆخسه‌ت و مۆله‌تی په‌روه‌ردگاریان، به‌ جۆره‌ها فه‌رمان و کار (به‌تایبه‌ت بۆ سه‌ردانی خواپه‌رستان، بۆ سه‌ردانی مزگه‌وته‌کان، بۆ گو‌یگرتن له‌ قورئان و.. هتد))

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

يَبْنِج ٣٥٥: مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌م، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ (النساء: ١٧١)، واته: ((به‌راستی مه‌سح، عیسی‌ای کوری مه‌ریه‌م جگه له‌وه‌ی که فرستاده‌ی خواجه (شتی‌کی تر نه‌بووه). له دایک بوونه‌که‌ی به فەرمانی خوا‌بووه که له مه‌ریه‌مدا (به‌رجه‌سته‌بوو)، عیسا رُوح و گیانیگی (تایبه‌ته) له‌لایهن خواوه (به‌خسراوه)). به‌لام رُوحی نه‌وه‌ی ناده‌م ناوی له قورئاندا نه‌که‌وتووه ته‌نها به ده‌روون نه‌بیّت، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((شایانی باسه به ژیمانداری سه‌رفراز له‌سه‌ره مه‌رگه‌یدا ده‌وتریت نه‌ی خاوه‌نی دل و ده‌روونی پر له نارامی)). خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القیامة: ٢)، واته: ((سویند ده‌خۆم به ویژدانی زیندوو و نه‌فسی ره‌خنه له خۆگر که لۆمه‌ی خۆی ده‌کات)). هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ٥٣). واته (به‌راستی نه‌فس (ته‌گهر به نووری خواناسی ناوه‌دان نه‌بیّت) زۆر فەرمانده‌ره به گونا‌ه و هه‌له و تاوان). خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (لأنعام: ٩٣)، واته ((ده‌ی رۆح‌تان ده‌رکه‌ن)) هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ٧، ٨)، واته: ((سویند به ده‌روون و شه‌و زاته‌ی که به‌ریک و پیکی به‌دیه‌ت‌ناوه * جا توانای خراپه و جاکه‌و خوانه‌ناسی و خواناسی تیدا دابین کردووه))، وه هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (آل عمران: ١٨٥)، واته: ((هه‌موو که‌سیک ده‌بیّت به‌ریّت و مردن به‌چێژیّت)). به‌لام له سوننه‌دا به ووشه‌ی ده‌روون و رۆح هاتووه.

مه‌به‌ستیش: که‌وا بوونه‌که‌ی له فەرمانی خوا‌دایه به‌لگه نیه له‌سه‌ر هاتنی که‌وا دروستکراو نیه.

(له باره ی ساخیوونه وه و ده رکه وتن له سه ر زیاد کردن)

(خستنه سه ری رُوح بُو خودای گه وره)

به لَام بُو ده رکه وتن و ناشکرابوونیان به خستنه ری یاخود زیادکردنی رُوح بُو لای خودای گه وره به فەرمروده ی خوای گه وره ﴿وَتَفَحَّتْ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر: ٢٩)، واته: ((له و رُوحه تاییه تیه ی که من (به دیه تهری نه وم)، پیمبه خشه)) جا ده گونجیت بزانیّت کهوا وه پالتراوی بُو لای خودای پاک و بیگهره دوو جوّره: هه ندیک سیف هه به خُو پیتی هه لناسیتت وه عیلم و زانست و توانا و قسه کردن و گوڭگرتن و بینین، جا نه مه خستنه ری سیفه تیکه بُو وه سفکراو. جا زانستی و قسه کردنی و ویستی و توانای و ژیا نی سیفه تیکن بُو دروستکراو نیه. وه هه روه ها روخساری وه دهستی زاتی پاکی خوای گه وره.

دووه م: زیاد کردن یاخود خستنه سه ری شتی ماقوولی به جیا له جیا نی نه وه ک خانوو و ووشر و بهنده و په یامبه ر و رُوح. جا ته وه ش زیادکردنی به دیهاتوه بُو داهینه ره که ی دروستکراو بُو دروستکاره که ی، به لَام سه باری نه مه ش پیویستی تاییه تمه ندی و ریژلیتانه ده کات کهوا خرا نه پاله که له شتی دیکه جیا بکریته وه، وه ک مالی خوا وه ته گهر هاتوو ماله کان هه مووی مولکی نه و بیّت، هه روه ها ووشره که ی خوا که کراره به دهوعجیزه وه وشره کان هه مووی ملک و دروستکراوی نه وه، به لَام نه مه زیادکراو تیکه بُو په رستراویه که ی پیویسته خو شه ویستی بُو ی هه بیّت و میهره بانیه که ی و ریژلیتانه که. به پیچه وانهی زیادکردنه گشتیه که ی بُو خوا به تیه که ی هه ر کار تیک ده گونجیت پیویستی دروستکردن و داهینه که ی بیّت، جا خستنه پال و زیاده کردنی گشتی پیویستی به دۆزینه وه و داهینه هه به، به تاییه تی پیویستی هه لباردن، خوای گه وره هه رچه کی بیه ویت دروستی ده کات و هه ئیده بژی ریت وه که نه وه ی دروستی کردوه خوای گه وره ده فهرمویت ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴿ (القصص: ٦٨)، واته: ((هر پەروەردگاری تۆیه هەرچیەکی بویت دروستی دەکات و هەڵبەبژێرت)). وە بۆ زیادکردنی پۆج بۆ لای خۆی لە زیادکردنی تاییەتی یە ئەک لە گشتیەکان، ئەک لە بابەتی زیادەکردنی سیفەتەکان، جا هیوادارم ئەو بابەتە دانیات بکاتەو. لەبەر ئەوەی رزگارت دەکات لە گومراپە زۆرەکان کەوا ئەوەی خوا ویستی لەسەر بیت تیی کەوتوو، جا ئەگەر ووتیان: جا چی دەلێن لە بارەیی ئەم فەرموودەیە خۆی گەورە: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر: ٢٩)، واته: ((لەو پۆجە تاییەتی کە من (بەدیهینەری ئەوم) پێمبەخشی)). جا بەخشین و فووەکەمی خستۆتە پال نەفسی خۆی و ئەمەش راستەوخۆ لێی پتویست دەکات و دەگوێجێت و هەروەک ئەم فەرموودەیە خۆی گەورە: ﴿خَلَقْتُ بَيْنَ يَدَيْ﴾ (ص: ٧٥)، واته: ((بەدوو دەستی قودرەتی خۆم دروستم کردوو)). بۆیە لە دروستکردندا نێوانی هەردووکیانی لەو حەدیسە سەحیحە بەیەکتر بەستەو. وە پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووێت: ((فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ: أَنْتَ آدَمُ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَسْجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ وَعَلَّمَكَ أَسْمَاءَ كُلِّ شَيْءٍ))^(٢٨٩)، واته: ((فریشتەکان ئادەم دەهێنن و پێی دەلێن: تۆ ئادەمی باوکی ئادەمیزادی، خۆی گەورە بەدەستی قودرەتی خۆی تۆی دروستکردوو، و لەپۆجە تاییەتیەکی کە ئەو بەدیهینەری ئەو پێی بێخشی، وە فەرمانی بە فریشتەکان کرد سوژدەیی رێژ بێن بۆ تۆ و ناوی هەموو شتیکی فێرکردی)). ئێنجا باسی چوار تاییەتمەندیان بۆ ئادەم کرد کەوا لە وانی دیکە پێی دەناسرێتەو، ئەگەر چی رۆجەکەش کەوا لەو دایە بەلام ئەو لە بەخششی خۆدایە ئەمە تاییبەت نیە بەو رۆجە.

دەلێن: ئەو بابەتی کەوا واجبی کرد بۆ ئەو کۆمەڵەیە کە ووتیان رۆجەکە پیش کەوتوو، هەندێکیان تییدا وەستان و هەلۆستەیان کرد، لە مەبەستی

^(٢٨٩) مسلم: (١٩٤).

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

قورنان نه گه‌یشتن. به‌لام پږحی وه پالنراو بۆ په‌روه‌ردگار نا نه‌و پږحه دروستکراوه
خوای گه‌وره بۆ نه‌فسی خۆی زیاده‌ی کردووه سه‌رباری تایبه‌تمه‌ندی و ریتلینان
هه‌روه‌ک له‌گه‌لیدا، به‌لام گیان به‌خشینه‌که، خوای گه‌وره له‌ باره‌ی مه‌ریه‌م
ده‌فه‌رمویت ﴿الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾ (التحریم: ١٢)، واته‌:
(که‌وا داوینیی خۆی به‌ پاکی راگرت، نیمه‌ش له‌و پږحه که‌ به‌ده‌ستمان، فوومان
پیدا کرد)).

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌ وا رایگه‌یانندووه: که‌ خوای گه‌وره فریشته‌ی بۆ ره‌وانه
کرد، ئینجا فووی کرد له‌ داوینیی مه‌ریه‌مدا^(٢٩٠)، نه‌و فووه‌ش زیادکردن و خسته
پال بوو بۆ خوای گه‌وره به‌ فه‌رمان و مۆلمه‌تی په‌روه‌ردگار، و راسته‌وخۆش بۆ
پتغه‌مبه‌ر.

به‌لام نه‌و پږحه نێردراوه‌ی بۆ مه‌ریه‌م نه‌وه پږحی خودایه‌ که‌وا له‌ ناو
پږحه‌که‌کاندا هه‌لبێژاردووه بۆ خۆی، جا بۆ مه‌ریه‌م له‌ پله و پایه‌کی باوکدا بوو بۆ
گشت جۆره‌کان، کاتیک فووی پیدا کرد له‌وکاته‌ی چوه‌ ناو داوینیی مه‌ریه‌م نه‌وه
وه‌کو ده‌رزی لێدانی نێرینه‌ بوو بۆ مێینه‌ به‌ بێ په‌رین و جووتبوون. به‌لام نه‌وه‌ی
ناده‌م جیای ده‌کاته‌وه که‌وا دروست نه‌کراوه وه‌ک دروستکردنه‌که‌ی مه‌سیح له‌دایک.
وه‌ نه‌ک وه‌ک دروستکردنی هه‌موو جۆره‌کان له‌ دایک و باوک وه‌نه نه‌و پږحه‌ش که‌وا
خودای گه‌وره فووی پیادا کردووه فریشته‌یه که‌وا له‌ هه‌مرو منداڵه‌کانی فووی پیادا
ده‌کات. و به‌لکو له‌ هه‌ده‌سه‌که‌ باسی کردووه نه‌وه‌ی جیای ده‌کاته‌وه جگه‌ له‌ خۆی،
چوار شت: خوای گه‌وره به‌ ده‌ستی قودره‌تی خۆی دروستی کردووه، و له‌ و پږحه
تایبه‌تیه‌ی که‌ خۆی به‌دیهنه‌ریه‌تی گیانی پێبه‌خشیوه، و سووجه‌ بردنی
فریشته‌کان بۆ نه‌و، وه‌ فێرکردنی ناوی هه‌موو شته‌کان .

(٢٩٠) سمیری: تفسیر القرطبی: ٩٠/١١ بکه‌.

نایا دروستبوونی پوچه کان که وتوته پيشه وه له سهر جهسته کان

ياخود دروستبوونی که وتوته دواوهی جهسته کان؟

نهو مهسه له یه دوو بۆ چوون و ناخاوتنی به ناوبانگ و ناسراوی تیدایه بۆ خه لکی که شیخی نیسلام نین تهیمیه و کهسانی دیکه باسیان کردووه و قسه شیان له سهر کردووه، نهو هی بۆ چوونی بۆ پیشخستنی دروستکردنی پوچه که یه له سهر جهسته محمد کوری نصرالمروزی و نهبو محمد کوری حزمه، نین حزمیش یه کده نگ بووه، نیمه ش باسی په لپ و بیانوی هردوو تپیه که ده کهین وه هیچ له وانه شیاوتر نیه له راستیه وه.

ده لیت هه رکه سی بۆ چوونی بۆ پیش خستنی دروستکردنی پوچی هه بیت له سهر دروستکردنی جهسته: خوی گه و ره ده فره مرویت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: ((سوتند به خوا به راستی نیمه (باوه گه و ره ی) نیوه مان دروست کردووه نه خش و نیگاری پوالت و روخساری نیوه مان کیشا، پاشان ووتان به فریشته کان: ناده ی سوجه بهرن بۆ ناده م (سوژده ی ریز به فره مان ی خوا) جا هه موو فریشته کان سوژده یان برد جگه له نیبلیس (که فره مان ی خوی شکاندو) له سوژده بهران نه بوو)).

ووتیان: پاشان بۆ ناماده کردن و ریک و پیکسی و ماوه که، له وانه نایه ته که نهو له خوی بگریت که دروستکردنی پوچه که پیشکه و توو بیت له سهر فره مان ی خوا بۆ فریشته کان به سوژده بردن یان بۆ ناده م و له راستیدا نهو ی دیار و ناشکراشه کهوا جهسته کافان رووداوتیک بووه پاش نه مه.

ده لیت: به لگه ش له سهر نه م فره مووده ی خوی گه و ره یه ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾

١٥٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِ

(الاعراف: ١٧٢). واتە (یادی ئەو کاتەش بکەرەوه که پەرەردگارت پێشتاوپشتی نەوێ نادەمی کۆکردەوه (لە جیهانی پەنھان و شاراوەدا پەیمانی لێ وەرگرتن) و کردنی بە شایەت بەسەر خۆیانەوه و (پیتی فەرموون): ئایا من پەرەردگاری ئێوہ نیم؟! هەموو ووتیان: بەلێ).

دەلێن: و ئەو قسە پێکردن و شایەتی دانە پەنگە بۆ پۆحەکاغان بوو بێت نەگەر جەستەکانیش نەبووین ئەو کاتی ئەو هەبوو.

جا لە (موطأ) دا مالیک بۆمان دەگێڕێتەوه، لە زەیدی کوری ئەبی ئەنەسە، کەوا عبدالحمید کوری عبدالرحمن کوری زید کوری خەتتاب پیتی راگەیانندوو، ئەویش لە موسلیم کوری یەساری جەهنی، کەوا عومەری کوری خەتتاب لە بارە ی ئەم نایەتە پرسیاری کرد: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الاعراف: ١٧٢) جا ووتی: گۆیم لێبوو پێغەمبەر ﷺ لەو بارەیهوه پرسیاری لێکرا، ئینجا فەرمووی: ((خلق الله آدم ثم مسح ظهره بيمينه، فاستخرج منه ذريته، فقال: خلقت هؤلاء للنار و بعمل اهل النار يعملون، و خلقت هؤلاء للجنة و بعمل اهل الجنة يعملون))، واتە: ((خوای پەرەردگار نادەمی دروستکرد پاشان بە دەستی قودرەتی راستی هێنای بە پشتیا، جا نەوہکانی لێ دەرھێنا یاخود پەیداکرد، جا فەرمووی: ئەوانەم دروست کردن بۆ ناو ناگر و بە کردەوہی ئەھلی ناگر کاردەکەن، و ئەوانەم دروست کردن بۆ ناو بەھەشت و بە کردەوہی ئەھلی بەھەشت کاردەکەن)). پیاویک ووتی: ئەو پێغەمبەری خوا، چ کردەوہیەک؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (ان الله اذا خلق الرجل للجنة استعمله بعمل اهل الجنة حتى يموت على عمل من اعمال اهل الجنة، من دخله به الجنة، واذا خلق العبد للنار استعمله بعمل اهل النار حتى يموت على عمل من اعمال اهل النار، فيدخله به النار)) (٢٩١)، واتە: ((خودای گەورە کاتێک پیاویک دروست دەکات بۆ ناو

(٢٩١) الرطأ: ٨٨٨/٢، و الترمذی: (٣٠٧٥).

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بههشت به کاری دهینیت به کارکردنی نه هلی بههشت تاوه کو ده مریت له سهر کارو کرده وه کانی نه هلی بههشت ده بیت، جا ده بیاته بههشت، جا نه گهر بهنده یه ک دروست بکات بۆ ناو ناگر نهوا به کاری دینیت به کرداری نه هلی ناگر هتا ده مریت له سهر کارو کرده وهی نه هلی ناگر ده بیت، جا ده بیاته ناو ناگر)).
حاکم ده لیت: نه مه حه دیسیکه له سهر مهرجی موسلیمه، دیسان حاکم له ریگای هیشام کوری سعد ریوایه تی کردوه، له زیدی کوری نه سلمه، نه ویش له صالح، نه ویش له لایهن نه بی هوریره وه بهر زکراوه ته وه: ((لما خاق الله ادم مسح ظهره فسقط من ظهره كل نسمة هو خالقها الى يوم القيامة امثال الذر، ثم جعل بين عيني كل انسان منهم وبيننا من نور، ثم عرضهم على ادم)).

فقال: من هؤلاء يارب؟ قال: هؤلاء ذريتك، فرأى رجلا منهم اعجبه وبیص مابین عینیه.

فقال: يارب، من هذا؟ فقال: هذا ابنك داود يكون في آخر الأمم، قال: كم جعلت له من العمر؟ قال: ستين سنة قال: يارب من عمري أربعين سنة.
فقال الله تعالى: اذا يكتب و يختم فلا يبدل، فلما انقضى عمر ادم جاء ملك الموت.

قال: اولم يبق من عمري اربعون سنة؟ فقال: اولم تجعلها لا بنك آدم؟ قال: ((فجحد، فجحدت ذريته، ونسي وفنسي ذريته، وخطيء فخطنت ذريه))^(٢٩٢)،
واته: ((كاتيك خواي گه وره ناده می دروست کرد پشتی سريه وه و پاکی کرده وه جا ههر رۆحیک که له پشتدا له دايك ده بیت نهو دروستکاریه تی تا رۆژی قیامت به وینه میروو له، پاشان له نیتوان ههر دوو چاری ههر ناده میزادیک له وان شه و قیکی دره وشاوه له نور دانراوه، پاشان پیشانی ناده م ده دریت.

(٢٩٢) حاکم ریوایه تی کردوه: ٣٢٥/٢.

١٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

جا ده فەرموویت: ئەی پەروەردگار ئەوانە کێن؟ ده فەرموویت: ئەوانە ئەوەی تۆن، جا پیاویک لەوان ده بینیت روناکی نیتوان چاوه کانی لا سەیر ده بیت. ئادەم ده لیت: ئەی پەروەردگار، ئەو چیه؟ خۆی گەورە ده فەرموویت: ئەمە داوودی کوڕتە ده بیته دواپین ئومەت، ده لیت: تەمەنت چەند بۆ ئەو داناو؟ فەرمووی: شەست ساڵ ووتی: ئەی پەروەردگار لە تەمەنی من چل سالی تری بۆ زیاد بکە.

ئینجا خۆی گەورە ده فەرموویت: کەواتە دەنوسریت و مۆری لێدەدریت و ناگۆردریت، جا کاتیک تەمەنی ئادەم بەسەر چوو و کۆتایی هات فریشتەیی گیانگیشان بۆ لای هات.

ووتی: ئەدی هیشتا چل ساڵ لە تەمەنی من نەوماوه؟ جا فەرمووی: ئەی بۆ کۆرە کەت ئادەم پەوانە نەکرد؟ ووتی: جا ئادەم نەچوو ژێر بارهوه و نکۆلی لیکرد، ئینجا ئەوە کانی نکۆلیان لیکرد، وە ئادەم لە بیری کرد، جا ئەوە کانیشی ئەوەیان لە بیر کرد، ئادەم هەلەمی کرد جا ئەوە کانیشی هەلەیان کرد. ووتی: ئەمە لەسەر مەرجی موسلیمە، و ترمیزی ریوایەتی کردووه (٢٩٣).

ده لیت: ئەمە حەدیسێکی حسن سەحیحە، و ئیمام ئەحمەد لە حەدیسێکی ئیبنو عەباس ریوایەتی کردووه، ده لیت: کاتیک نایەتی قەرزاری دابەزی پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَنْ أُولَ مِنْ جَدِّ آدَمَ)) (٢٩٤)، واتە: ((یە کەمەین کەس کە لە ناپەزایی دەربەری و نکۆلی کرد ئادەم بوو). وە محمد کوری سەعد ئەمەیی بۆ زیاد کرد: ((ثم اكمل الله لادم الف سنة، و لداود مائة سنة)) واتە: ((پاشان خۆی گەورە هەزار سالی تری بۆ ئادەم تەواوکرد، وە بۆ داودیش سەد ساڵ)).

(٢٩٣) سنن الترمذی: (٣٠٧٦).

(٢٩٤) مسند احمد: (٢٤١/١).

له سهحي حاكم دا ديسان له حديسيكي شهي جعفري پازي دهليت: رهبيعي كوري نه نهس بؤ نيمه گيراو تهوه، له شهي عاليه، شويش له شهيي كوري كه عبي له باره نو فهرموده يه خوي گهوره: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ نايه كه دهليت: لهو روژدها هموياني بؤ كؤده كاتهوه هيچ زيندهوريك نامينيت تا روژي قيامت، نينجا روحه كانيان بؤ دهنردريتهوه پاشان وينه وواله تي روخساريان و ده يانه تنه قسه و نينجا قسه ده كه، و پيمان و بدين و شايد ديان ليوره ده گيريت: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واته: ((له جيهاني پنهان و شارواه دا پيمان ليوره گرتن) و كردني به شايت به سر خويانهوه و (پتي فهرمون): نايا من په روه ردگاري نيوه نيم؟! هموو ووتيان: به لي شايد ديان داوه (كه تۆ په روه ردگارمانيت)، نه موش بؤ شهوي نهوه كو له روژي قيامتدا بلين: به راستي نيمه له مه بي ناگا بروين!!)). دهليت: خوي گهوره ده فهرمويت جا من هره حوت ناسمانه كان و هره حوت زهويم به سر خوتانهوه كردووه، به شايد، و باوه گه وره تان نادهم شايد ده به سهرتانهوه: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾. جا هيچ هاو به شيكم بؤ پيدا نه كه و من پيغه مبه راني خؤم بؤتان په وانه ده كه م بؤ شهوي پيمان و به ليتني منتان بؤ باس بكات و به بيرتان بهيتتهوه. و كتيبه كاني خؤتان بؤ په وانه ده كه م، جا ووتيان: شايد دي ده دهن تۆ خدا و په روه ردگاري نيمه يت هيچ خويه كي ديكه مان نيه جگه له زاتي تۆ نه بيت. وه باوكيان نادهم بؤيان به رزه كاتهوه جا ده بيت له ناو نه وانداه ده له مهندي و هه ژاري و روو خسار جوان و شتي ديكه ش هيه. ده ليت نه ي په روه ردگارم خؤزگه له ناو بنده كانت هم مووت يه كسان ده كرد، جا ده ليت من هزه ده كه م سوپاسگوزايت بكم، له ناوياندا پيغه مبه ران ده بيت و هك چرا و گوله نه ستيره وان، جا لهو باره يهوه خوي گهوره ده فهرمويت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ

٩٦ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ ﴿الاحزاب: ٧﴾، واته: ((بیریان بخره وه که نیمه په یمانان له پیغهمبه ران وهرگرتووه په یمانی یه کتا پرستی، په یمانی گه یانندنی بانگه وازی خوا، به تاییهت له تو نهی محمد ﷺ و له نوح). وه ههروه ها ده فهرموویت ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ٣٠)، واته: ((نهی نینسان به دلیکی پاک و بیگه رده وه) پرووبکهره بهرنامه و نایینی خودا و نه ملا و نه ولا مه که. خه لکینه نیوهش پابه ندی نهو نه خشه یه بن که خوا نیوهی له سر دروست کردووه (واته قورنسان که تهلوک و نه خشی ژیا نی ناده میزاده کانه لئی لامه ده ن)، هیچ جوړه گوزانکاریه که له هیچ نه خشو دروست کراویتی خودا نی یه)). نه مهش نهو فهرموده یه یه که ده فهرموویت: ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَى﴾ (النجم: ٥٦)، واته: ((نهم پیغهمبه رهش هوشیار کهره وه یه که له هوشیار کهره وانی پيشور)). ههروه ها خوای گه وره ده فهرموویت ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ (الأعراف: ١٠٢)، واته: ((بهشی زوری نهو خه لکه سر گهردانه مان ده ست نه کهوت که په یمان شکین نه بن و به راستی زوری نه وانه مان به ده رچوو له نایینی خوا ده ست کهوت)). وه پوچی عیسا ش لهو پوچانه بوو کهوا په یمانی لیوه رگراوه، جا نهو روحه نیردرا بو مریه م کاتیک که نارگیری کرد له کهس و کاری و شوی نیکی له روزه لاتنی (بیت المقدس) هه لبار بو خوا پرستی. نه مهش نیسان دیکي سه حیح و درسته.

نیسحاقی کوری راهویه ده لیت: بقیه کوری ولید بو مانی گیرایه وه، ووتی: زوبهیدی کوری ولید پیتی راگه یاندووم، له راشد کوری جومعه، نه ویش له عبدالرحمن موری نه بی قه تادی به سری، نه ویش له باوکیه وه، نه ویش له هیشام کوری حکیم کوری حزام کهوا پیاویتی ووتی: نهی پیغهمبه ری خوا، نایا کارو کرده وه کان ده ستیده کات یا خود کاته که تیپه ریوه به سانای (قه زاو قه دهره که

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

برياری له سهردراوه؟ پيغه مېر ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ لَمَّا أَخْرَجَ ذُرِّيَّةَ آدَمَ مِنْ ظَهْرِهِ اشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ ثُمَّ أَفَاضَ بِهِمْ فِي كَفِّهِ. فَقَالَ: هَؤُلَاءِ لِلْجَنَّةِ، وَهَؤُلَاءِ لِلنَّارِ، فَأَهْلُ الْجَنَّةِ مَيَسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ أَهْلُ النَّارِ مَيَسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ)) (٢٩٥)

واته: ((خودای گه وره کاتیک نهوې ناده می له پشتیدا دهرهینا کردنی به شایهت به سهر خویانهوه پاشان له ههردوو له پی دهسته کانی پری کردن، جا فهرمووی: نهوانه بۆ بههشتن، وه نهوانهش بۆ ناو ناگرن، جا نههلی بههشت به ئاسانی کار بۆ نههلی به ههشت دهکن و نههلی ناگریش به ئاسانی کار بۆ نههلی ناگر دهکن)).

وه محمدی کوری نصر ده لیت: محمد کوری یحیی بۆ مانی گیرایهوه، کهوا سعید کوری نه بی مه ریم بۆ نيمه ی گیراوه تهوه، وه له یس کوری سه عید پیتی راگه یاندوین، نین عجلان بۆ می گیرایهوه، له سه عید کوری سه عیدی مه قهری، نهویش له باوکیه وه نهویش له عبدالله کوری سه لام. ووتی: خوی گه وره ناده می دروستکرد پاشان ههردوو دهسته کانی دريژکرد و یه کتريان گوشي فهرمووی: هه لېژیره نهی ناده م، نینجا ناده م ووتی: خودایه راسته م هه لېژاردو وه ههردوو دهسته کانی راسته ن، جا ههردوو دهسته کانی پا نکرده وه، بینی نهوه کانی تیدایه؟ جا ووتی: نهی په روه ردگارا نهوانه کین؟ فهرمووی: هه رکه سی لیبرومه وه له دروستکردن له نهوې تۆ له نههلی بههشتدایه تاکو رۆژی قیامهت.

ده لیت: نيسحاق پیتی راگه یاندين، کهوا جه عفری کوری عون بۆ نيمه ی گیرایهوه، نه هشام کوری سه عد به نيمه ی راگه یاند، له زهید کوری نه سلم، نهویش له نه بی هوریره، نهویش له پيغه مېر ﷺ فهرموویه تی: ((لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مَسَحَ

(٢٩٥) سیری نسیمی ابن کثیر: ٢٧٤/٢ بکه.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ظهري، فسقط من ظهره كل نسمة هو خالقها من ذريته الى يوم القيامة)) (٢٩٦)،
واته: ((كاتيك خواي گهوره، ناده مي دروستکرد دهستی قورده تي به پشتيدا هينا،
جا له پشتيدا هدر روحيك بوو بيت له نه وه كاني نهو دروستكاريه تي تاكو روژي
قيامت)).

نيسحاق و عه مرو كوري زرارو بزماني گيترايه وه، كهوا نيسماعيل له كه لسوم
كوري جهر پتي راگهيان دووين، نهو يش له سعیدی كوري جوبه ير، نهو يش له نيبنو
ععباس له باره ي نهو نايه ته پيروژه: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، به نوو عمانی ووت: په روه ردگاري تو دهستی موباره كي
به پستی ناده م دا هينا جا هدر روحيكي لي ده رچوو نهو دروستكاريه تي تا روژي
قيامت نا نه مه عه روه ريوايه تي كرده وه، نينجا په يمانی لي وه رگرتن: ﴿أَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (الأعراف: ١٧٢).

محمد كوري نصر له تفسيري السیدی باس ده كات، له نه بي ماليك و نه بي
صالح ده گيترته وه، نهو يش له نيبنو ععباس، و له موپه الهداني، نهو يش له نيبن
مه سعود، نهو يش له خه لكانيك له هاوه لاني پيغه مبه ر ﷺ له باره ي نه م
فه رموده يه: ((وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ))، كاتيك خواي گهوره ناده مي له
به هشت ده ركرد پيش نهوي له ناسمان دابه زيت دهستی قورده تي به لاي راستي
پشتي ناده مدا هينا، جا نهويه كي سپي لي ده رهينا وه مرواري و هه روه ك
شيوه ميرووله ي وورد، جا پياني فهرموو: به رهمه ت و به زهي من برونه به
هشت، وه دهستی به لاي چه بي پشتيدا هينا، جا نهويه كي ره شي لي ده رچووندا
له شيوه ميرووله ي وورد، جا فهرمووي: برونه ناو ناگر بايه ختان پيناده م، جا له
مه شدا به جزريك ده فهرموويت ﴿وَأَصْحَابُ الِّيمِينِ﴾ (الواقعة: ٢٧)، واته:
((دهسته ي راسته كان)). ﴿وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ﴾ (الواقعة: ٤١)، واته: ((دهسته ي

(٢٩٦) تقريب التهذيب: ٣١٨/٢.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

چەپەکان)) پاشان پەیمانی لەوانیش وەرگرت فەرمووی ﴿الست بربکم قالو بلی﴾ هیچ کەسێک نە لە ئەوەی ئادەم نیلا ئەو دەزانیت کەوا (الله) پەرەردگاری ئەوە. وە هەموو ئەو نایەتەنە کە باسمان کردن بە مانای : ئەو رۆژەی پەیمانی لێوەرگرتن.

نیسحاق دەلیت: پروومی کوری عتادە پێی راگەیانندین، کەوا موسای کوری رەبدی پێی راگەیانندووین و ووتویەتی: گویم لە محمد کوری کەعبی فرزی بوو دەبیوت: لە بارەئێ ئەو نایەتەدا ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واتە: ((یادی ئەو کاتەش بکەرەو کە پەرەردگارت پشتا و پشتی ئەوەی ئادەمی کۆکردەوتەو (لە جیهانی پەنھان و شاراوەدا پەیمانی لێ وەرگرتن)) . بە مانای هەموویان رازی بوون بۆی بە ئیمان و باوەر و زانین، وە رۆحەکانیش هەبوون پیش ئەوەی لاشەکانیان دروست بکات.

دەلیت: الفضل کوری موسی بۆمانی گێرایەو، لە عبدالملك، ئەویش لە عطاءُ لە بارەئێ ئەو نایەتەو: دەفەرمویت: لە برپەری پشتی ئادەم وەرنەدەرەو لەو کاتەو پەیمانی لێوەرگرتن، پاشان ئەوانی ئاردنەو بۆ برپەری پشتی ئەو.

نیسحاق دەلیت: عدلی کوری ئەجلەمی لە زەحاک دەگێریتەو و دەلیت: خوای گەورە لەو رۆژەی لە پشتی ئادەم دروستیکردوو هێچ ناییت تا هەلسانی قیامەت، جا وەك میروولەئێ وورد دەریان دەهینیت دەفەرمویت ﴿أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف: ١٧٢) فریشتەکان ووتیان: ﴿شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢). پاشان بە دەستی راستەئێ گرتی و فەرمووی: ئەوانە لە بەهەشتان، و ئەوانی دیکەئێ گرت و فەرمووی: ئەوانەش لە دۆزەخ دان.

لە تەفسیری ئیبن عبینە، لە رەببەئێ کوری ئەنەس دەگێریتەو، ئەویش لە نەبی عالیہ ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ (آل عمرا: ٨٣)،

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

واته: ((ههچى له ناسمانه كان و زهويدايه بهره زامه ندى بيٽ يا بهناچارى ته تسليم و ملكه چى پهروه ردگان))، ووتى: ((نهو روژه ي پهمانى لى وهرگرت)).

نيبن نيسحاق ده ليټ: نا لهو كاته دا نهوان بريارى خوځيان دابوو و ملكه چى فهرمانى خوابوون. نه مهش كهوا خواى گهوره راځه ياندووه، و فهرموويه تى ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف: ١٧٢). خواى پهروه ردگاريش و توويژ ناكات ته نها نهوا له ناخاوتن و توويژه كهى ده گات. وه لاميش ناداته وه ته نها لهو كه سهى له پرسياره كه تيده گات.

(له باره ي بيانوو و ناره زايى به وهى نيبن مه نده رپوايه تى كردووه)

ديسان ناره زايان دهر پړيووه به وهى عبدالله ي كورى مه نده رپوايه تى كردووه، محمد كورى ساير بوخارى پيمان راځه ياندووه، كهوا محمد كورى مونزر كورى نه سه دى هروى بڼ نيمه گيړاوه ته وه، كه ده ليټ جه عفر كورى هارون مصصى بڼمانى گيړاوه، نه ویش له عه تبه كورى سکن، نه ویش له أرطاة كورى مونزر، نه ویش له عطاء كورى عولان، نه ویش له يونس كورى حله بس، نه ویش له عه مرو كورى عه بسه، ووتى: گويم له پيغه مبهري خوا بوو ﷺ ده يفه رمرو: ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ أَرْوَاحَ الْعِبَادِ قَبْلَ الْعِبَادِ بِأَلْفِي سَنَةٍ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتْتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَتْ مِنْهَا اخْتَلَفَ))، واته: ((خواى گهوره روحى به نده كاني له پيش به نده كاني به دوو ههزار سال دروست كرد، جا نه وهى يه كتر يان ناسى هوگري يه كتر بوون، وه نه وهى نينكارى نبي كرد جياواز ده يته وه)). جا نه مه هه نديكه ناوا ناره زايى پي دهره برن.

هه نديكى ديكه ده ليټ: قسه كه له گهل تيوه دايه له شويتن دا.

یه که میان:- باسکردنی به لگه که له سهر رۆحه کان که دروستکراوه پاش
دروستکردنی لاشه کان.

دووه میان:- وه لآمه که به چی بۆتان پروون بکریته وه.

له شوینی یه که مدا، خوی گه وره ده فهرموویتی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾ (الحجرات: ۱۳)، واته: ((تهی خه لکینه بیگومان نیته
هه مووتانان له نیر و مییه که دروستکردوه که بارکه نادهم و دایکه هه وایه)).
ئه مه ناخاوتنی که بۆ ناده میزادی که هوا رۆح و لاشه هه بیته جا به لگه له سهر
ئه وهی که هوا هه مووی دروستکراوه پاش دروستکردنی دایک و باوک، خوی گه وره
له م نایه ته دا ده ریخته وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾ (النساء: ۱)، واته:
((تهی خه لکینه له خه شم و ناره زایی ته و په روه زده گاره تان خو پیاریزن که نیته ی له
تاکه نه فسی که دروستکردوه، هه ره له وه نه فسه ش هار سه ره که ی به دیهینا و له وه
دووانه پیوان و ژنانی زوری خستوته وه و بلاو کردوته وه، هه روه ها له وه خوا به
بترسن)). ئه مه ش ناشکرایه که دروستکردنی ته وای جۆری ناده میزاد پاش
دروستکردنی ره سه نه که یه تی.

جا نه گهر ووتیان: ئه مه ش پیشخستنی دروستکردنی روحه کان له سهر
لاشه کانی به دور ناخاته وه که هوا له وای دروستکردنی باوکی ناده میزاد
دروستکراوه هه روه که نیشانه کانی پیشو به لگه یه له سه ری ده لیت: گهر خوا هه ز
بکات ناشکرای ده که یین و روونی ده که یه وه که هوا ته و نیشانه نه ی باسکران به لگه
نیه له سهر پیشخستنی روحه کان له لاشه کان پیشخستنی کی جیگیر و چه سپاو، وه
مه به سه که شی پاش دروستی و جیگیر بوونی ده یسه لیته ی له سه ره ئه وهی که هوا
په روه رگاره که ی به دیهینه ره که ی که خوی په روه رگاره روحه که ی وینا کردوه وه
دروستبوونی و کات و نه جله ی و کرده وه کانی پیوانه کردوه و پیری له سه ره داوه،

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

وه نهو وینانهی له توخمی خۆی دهرهیناوه، پاشان بۆ نهوهی گهراندۆتهوه، و قهدهری داناوه لهسهر هاتنه دهرهوهی ههرتاکیك لهتاکهکانی لهو کاتهی بۆی داناوهی، وه بهلگهش لهسهر نهوهی کهوا بهدروستکردنیکی جیگر و چهسپاو دروستکراوه، له دوایدا بهردهوام بووه به بوون و زیندوویی و زانایی و قسهکار ههمووی لهیهک شوین و بابهتدا. پاشان لینی بنیژدریتهوه بۆ لاشهکان کۆمهڵ له دواي کۆمهڵ ههروهک محمد کوری حزم وادهلیت.

نیشانه باسکراوهکان لهبهر نهوهی بهلگهیه لهسهر سهلماندنێ قهدهر و وچاره‌نووسی پێشوو، و ههندیکیان بهلگه ده‌دات لهسهر نهوهی کهوا خوای پهروه‌ردگار غوونه و وینه و پوالتی دهرهیناوه، نههلی دلخۆش و نههلی خه‌مباری لیک جیاکردۆتهوه، بهلام ناخاوتنیان و قسه پێکردنیان و ملکه‌چیان بۆی به خواجه تیهوه شایه‌تی دانیان لهسهر خۆیان‌وه به به‌ندایه‌تیه، جا نهوهی له سه‌لف و پێشینه ووتیه‌تی، به‌لکو نهوه په‌سه‌ند و دروستکراویت لهسهر تیگه‌یشتنی نایه‌ته‌که، وه نایه‌ته‌که ده‌سه‌لات لهسهر نهوه ناکات، به‌لکو ده‌سه‌لات لهسهر ناکۆکی و جیاوازی ده‌کات.

به‌لام هه‌دیسی مالیک، نه‌بو عومهر ده‌لیت: نهو هه‌دیسیکی پچراوه، موسلیمی کوری یسار له عومهری کوری خه‌تتاب وه‌رنه‌گرتوه، لهو هه‌دیسه‌دا له نپوانیاندا نه‌عیمی کوری ره‌بیعه هه‌یه، وه هه‌روه‌ها نه‌ویش له‌گه‌ڵ نهو ئیسنادیه پرو بیانووی پتی هه‌لناگریت، وه موسلم کوری یشاریش نه‌مه دیار نیه، ده‌لیت: کهوا نهوه مه‌ده‌نی یه، نه‌ک موسلمی کوری یساری به‌سری، ئه‌ین نه‌بی خه‌شمة ده‌لیت: له‌سهر یحیی کوری مو‌عین هه‌دیسی مالیکم خۆیندۆتهوه نه‌مه لای زیدی کوری نه‌بی نه‌نسه‌یه، جا به‌ده‌ستی خۆی له‌سهر موسلم کوری یساری نووسیوه: ((نایناسیت)).

١٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پاشان نه بو عومهر له ريگاي نسانى بوى گيراو ته وه: پيسان راگه ياندووم: كهوا محمد كورى وهب گيرايه تيه وه كه محمد كورى مسلمه بوماني گيراته وه و ووتى: نه بو عبدالرحيم بوماني گيراو ته وه، ده ليت: زيد كورى نه بي نه نيسه بومى گيرايه وه، نه ویش له عبدالحميد كورى عبدالرحمن، نه ویش له موسلم كورى يسار، نه ویش له نه عيم كورى ربيععه.

پوخته ي قسه لهو حه ديسه دا كهوا حه ديسيكه ئيسناده كه ي راوه ستاو نيه، چونكه موسليم كورى يسار و نه عيم كورى ربيععه هه مويان ناسراونين به هه لگرتنى زانست و زانيارى، و به لام نهو حه ديسه له پيغه مبهري (عليه السلام) پشت راست كراو ته وه له زور پوه وه جيگير و چه سپاوه به دريژي له حه ديسيكى عومهرى كورى خه تتاب باسى ده كات وه كومه ليكيش به دري باسيان ده كات.

حه ديسيكى عبدالله كورى عومهر له باره ي قه دهر و چاره نووس باسده كات، و له كوتايه كهيدا ده ليت، پياويك له مزينه ياخود جهنيه پرسىاري له پيغه مبهري (عليه السلام) كرد، ووتى: نه ي پيغه مبهري خوا، كرد وه كه چونه؟ پيغه مبهري (عليه السلام) فهرمووى: (ان اهل الجنة ييسرون لعمل اهل الجنة، و اهل النار ييسرون لعمل اهل النار)، واته: ((بيگومان نه هلى به هشت كار ناسانى ده كه ن بوى كرده وه ي نه هلى به هشت، و نه هلى ناگريش كارسانايى ده كه ن بوى كرده وه ي نه هلى ناگر)).

ده ليت: نه وه ي ماناي نهو حه ديسه ي گيراو ته وه له باره ي قه دهر له هلى پيغه مبهري (عليه السلام)، هلى كورى نه بي تاليب، و نه بيى كورى كه عب و عبدالله كورى عه باس و ئين و عومهره، و نه بو هورهيره و نه بو سعيد و نه بو سه ريحه ي غه فارى و عبدالله ي كورى مسعود و عبدالله ي كورى عه مرو وه عمران كورى حصين و عانيشه وه نه نه سى كورى ماليك و سوراقه ي كورى جشم وه نه بو موساى نه شعهرى

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

و عیبادهی کوری صامت، وه زۆربهی هه‌دیه‌کانی نه‌وانه چهند ریځگایه‌کی هه‌مه جوړ و جیاوازی هه‌یه پاشان زۆربه‌یان به نیسنا ده‌کهی لییان گیراوه‌ته‌وه.

به‌لام هه‌دیه‌کهی نه‌بی صالح. که له نه‌بی هوریره وه‌ریگرتوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ده‌ره‌یتانی نه‌وه‌یه‌ک نمونه‌یان ده‌کات به وینه‌ی میرووله‌ی وورد، و له‌و کاته‌دا رووناکایی و تاریکایی تیدا‌بووه، نه‌ک نه‌وه‌ی تیدا‌یه که‌وا په‌روه‌ردگار روحه‌کانیانی پیش لاشه‌کانیان دروست‌کردووه و به‌یه‌ک شوین ملکه‌چی کردووه و قایل بووه، پاشان هه‌ر روحیک له‌و روحانه ده‌نیردریت له‌ کاتی روودانی لاشه‌که بژی، به‌لئی هه‌ر خۆی خوای گه‌وره هه‌ر لاشه‌یه‌ک تاییه‌ت ده‌کات به‌ روحیک که‌وا چاره‌نوس و قه‌ده‌ری وایه له‌و کاته‌دا بۆ نه‌و بیت.

نه‌وه‌ی له‌و هه‌دیه‌ه‌ نینکاری ده‌کریت نه‌وه‌یه که ده‌لیت: روحی عیسا له‌و روحانه بوو که‌وا په‌یمانی لی وه‌رگیرا، نینجا روحه‌که‌ش نیردرا بۆ مه‌ریه‌م له‌وکاته‌ی که‌نا‌گیری کرد له‌ خزم و که‌س و کاری له‌ شوینیکی رۆژه‌ه‌لاتی ((بیت المقدس)). جا روحه‌که له‌ ده‌میدا چوه ژووره‌وه، زانراویشه که‌وا روحی نیردرا بۆ مه‌ریه‌م روحی مه‌سیح نیه، به‌لکو روحه‌که فووی پیدا کرا جا به مه‌سیح هه‌ملی په‌یدا‌کرد، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ * قَالَتْ أَنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾ * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ (مریم: ۱۷-۱۹)، واته: ((جا ئیمه جویره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بۆ لای، وه‌کو به‌شه‌ریکی ته‌واو(خۆی خسته به‌رچاوی)(۱۷) مه‌ریه‌م ووتی: به‌راستی من په‌نا ده‌گرم به‌ خوای میهره‌بان له‌ تو ته‌گه‌ر که‌سیکی به‌ ته‌قواو له‌ خواترس بیت(۱۸) جویره‌ئیل ووتی: (مه‌ترسه) دلنیا به‌ من ته‌نها نیردراوی په‌روه‌ردگاری تۆم ، تا منالیکي خاوتیت پی به‌خشم(۱۹)). جا پۆحی مه‌سیح هه‌رگیز به‌و شیوه‌یه گفتوگو له‌گه‌ل خودی خۆی ناکات، و له‌ هه‌ندی ریځگاکانی هه‌دیه‌ی نه‌بی جه‌عفه‌ر

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجَوْزَةِ

دا هاتوو ههوا روحي مهسيحه كه نهو قسه دهكات، وه ههر نهو يشه بۆي پهوانه دهكات.

ليره دا چوار پلهو پايه ههيه:

يه كهه: خوي ميه ره بان و نهو نيه گاري نهواني ده ره ينناوه جا به دبخت و كلوله كاني له دلخوشه كانيان جيا كرد تهوه و له تافيكردنه وه كانيا ليتيان خوش بييت.

دوهه: خوي گه وهو دلوفان لهو كاته دا په لپ و بيانوي به سه رياندا چه سپاند و كردني به شايت به خوايه تيه كه ي و فريشته كانيشي به سه رياندا كرد به شايت. سيبهه: نا نه مهيه ليتكدانه وهو ته فسيري نهه فهرمووده يه خوي گه وهه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واته: ((يادي نهو كاتهش بكه ره وه كه په وه ره دگارت پشتا و پشتي نه وه ي ئاده مي كۆكرده وه) له جيهاني په نهان و شاراو ده پيماني ليتوه رگرتن)).

چوارهه: خوداي گه وه نهو روحاني هه مهو چه سپاند و ملكه جي پيكردن پاش ده ره يناني له شوينكي به تال و چول له دروستكردنه كه ي، و له راستيدا هه مهو كاتيك ي ناردني كۆمه ليتي دوي كۆمه ليتي ديكه بۆ لاشه كانيان نوئ ده كاته وه.

نه وه ي پله و پايه ي يه كه مه: نهوا نيشانه كان به جور يكي تر خوي ده ره برت به رزكراوه ته وه وه رگيراوه.

نه وه ي پله و پايه ي دوهه ميشه: له راستيدا وه رگرتني راويه كانه له ليتده ره وه كان له نايه ته كه دا، وا ده زانن نه مه ته فسيره كه يه تي، نه مهش ووت ي كۆمه لي ليتكده ره وه نه له نه هلي هه ديس و فهرمووده.

نهو ئيسحاق دليت: دروسته خوي گه وه و ميه ره بان روحه كان وهك نمونه ي ميرووله ي وورد ليتكات كهوا ده ره ينناوه به تيگه يشتن و عقل بۆي بجيت. ههر

ج ٩٩ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

وہك دہ فہرموویت ﴿قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ﴾ (النمل: ١٨)،
واتہ: ((میروولہ میئہیہك(ھاواری کردو) ووتی: نہی میروولہیئہ، بچنہ مال و
کون و کہلہ بہرہ کانتانہوہ)) ہروہا خواہ گہورہ فہرمانی بہ چیاکان و بالئدہکان
کرد لہ گہل داود تہ سبیحات بکہن^(۲۹۷).

ئین نہباری دہلئت: مہزہب و ریبازی خاوەن حەدیسەکە و گہورہ زانایانی
لہو ئایہ تەدا: کەوا خواہ گہورہ نہوہی ئادەمی لہ برپرہی پشتی ئەوو برپرہی پشتی
منداڵەکانی ئادەمی دەرہیئاوہ، وە ئەوان لہ وئەہی میروولہی ووردن، جا پەیمانی
لی وەرگرتن کەوا ئەو دروستکاریانہ و نہوہکانیش دروستکاران، ئینجا دانیان
پیاوانا و قەبوولیان کرد، ئەمەش پاش نہوہی بہ پرتی عەقڵی خۆیاندا پۆیشتن و
دانیا ئینیانابوہی پیشانیان دان، ہروہک عەقڵی دا بہ چیاکە کاتیک قسہی کرد، و
ہروہک بہ ووشتەرکەش کرد کاتی کپنۆشی برد، وە بەدارخورماکەشی کاتی داواہی
لیکرا تاوہ کو گوی ی لیبو ملی کەچ کرد و بہرپوہبرا.

جرجانی دہلئت: لہ نیوان فہرموودہی پیغەمبەر ﷺ: ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ
آدَمَ فَاخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً))، واتہ: ((بیگومان خودای گہورہ دەستی قوردەتی بہ پشتی
ئادەمدا ہیناوہ جا لہ پیشتیدا نہوہکانی دەرچواندوہ). وە لہ نیوان ئایہ تەکەدا
سوپاس بو خودا هیچ جیاوازی و ناکوکیہک نیہ. چونکہ پەروردگاری عز وجل
نہ گەر لہ پشتی ئادەم ئەوانی وەرگرتبیت ئەوا لہ پشتی ئەوانیش نہوہکانی
وەرگرتوون، چونکہ نہوہی ئادەم ہندیکیان بو ہندیکی دیکہ دہبە نہوہی
یہ کتری، خواہ گہورہ دہ فہرموویت ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا
غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واتہ: ((نہوہکو لہ رۆژی قیامەتدا بلێن: بہ راستی ئیمە
لەمە بێتاگابووین!!)). واتہ: لہ بارہی ئەو پەیمانہی لیانی وەرگرتن، جا کاتی
ئەویان ووت فریشتەکان بسوون بە شایەت بەسەریانہوہ بہ وەرگرتنی پەیمانی

^(۲۹۷) سیری: سورەتی((سبا)) نایەتی (١٠) بکہ.

٩٩ ح للإين قيمّ الجزية

لییانوه. و له مهشدا بـډلگه یه لهسـر شو تهفسیره ی کهوا له ریوایه ته کهدا له لایـه ن
خوای گه وره وه هاتووه به فریشته کانی هـرمووه: نیـوه شایه ت بن، نیـنجا
فریشته کان ووتیان: شایه ت بووین به سه ریانه وه، ده لیت: هـندیک زانایان وا ده لیت
که په یانه که له وانه لهسـر رڅحه کان وه رگیرایت به بی لاشه کان، بیتگومان
رڅحه کانیشن کهوا عاقل ده بن و تیده گهن، وه پاداشتی بوی هـیه و، وه نیسحاقی
کوری راهویه ده لیت: هـموو زاناکان په کده نگن کهوا رڅحه کان پیش لاشه کان
به ده نگ هاتوون و کردنی به شایه ت به سه ریانه وه، جرجانی ده لیت: به و
هـرموده یه ی خوای میهره بان بیانوو ده هیئتیه وه ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ (آل عمران: ۱۶۹)، واتـه: ((هـرگیز وامه زانن و وا
دامه نین نه وانه ی له پتـناوی خوادا شهید بوون و کوژران، مردوون، نه خیروانیه،
به لکو نه وانه زیندوون)). له لاشه کانیش گرفتارن و پړوکاونه ته وه و له زه ویدا
ماته وه، رڅحه کانیش رزق و رۆزیان پیده درې و دلخو ش ده بیت، و هـر نه ویشه
له زه ت ده بینیت و دلخو ش و خه مبار ده بیت دانیاده نیت و نینکاریش ده کات.

(له‌باره‌ی کیشه و گرفت و ناکوکی له مانای نایه‌تی قورنانی)

نه‌وانه‌ی ناکۆکی ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ که‌سانی دیکه له‌باره‌ی مانای نایه‌ته‌که، ده‌لیت: مانای نه‌و فرموده‌یه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: ((ده‌ره‌یتاوون و دایمه‌زاندوون پاش نه‌وه‌ی نه‌وان که‌مه‌ی ناوی روون بوون واته‌(مه‌نی پیاو) له‌ برپه‌ری پشته‌ی باب و پایه‌یه‌یان به‌ره‌و دونیا له‌سه‌ر پێک‌خستنیان له‌ هه‌بووندا، وه‌ کردنی به‌شایه‌ت به‌سه‌ر خۆیا‌نه‌وه که‌ وا نه‌و خۆای نه‌وانه به‌وه‌ی که‌وا له‌ نایه‌ته‌کانیدا نیشانی داوون وه‌ بۆیانی سه‌لماندوون که‌وا ناچارێ کردوون بۆ نه‌وه‌ی بزانه‌ن که‌وا نه‌و به‌ره‌ورد‌گاریانه‌، له‌ خوا زیاتر که‌سه‌تکی

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

دیکه دهستکاری نهمه‌نی یه، جا کاتیک نهمه‌یان زانی و ملکه‌چیان کرد و داوایان لیکرا نه‌وی بینووانه و شایه‌دیان بۆ داوون باوه‌ری پی بهیتن.

هه‌روه‌ک خوای گه‌وره له شوئینیکی دیکه ده‌فرموویتی: ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ﴾ (التوبة: ۱۷)، واته: ((له کاتیکدا خۆیان شایه‌تن له‌سه‌ر خۆیان که بی باوه‌رن)) لیانی ده‌ویتی به پله و پایه‌ی شایه‌تی دان بۆ نه‌وی نه‌لیت: ئیمه بی باوه‌رین هه‌روه‌ک ووتیان.

له‌و ده‌رگایه‌شدا پاگه‌یاندن و ناشکرا کردنه‌که‌شی دیسان تیدایه ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (آل عمران: ۱۸)، واته: ((خوای گه‌وره له‌ریگه‌ی دروست کراوانیه‌وه، که هه‌م‌روی نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی ده‌نوئیتی)) خۆی شایه‌تی داوه و ده‌ریخستوه و سه‌لمان‌دوویه‌تی که به‌راستی جگه له‌و هیچ خوایه‌کی تر نیه که شایه‌نی په‌رستن بیت). ده‌یه‌ویتی: ناگادار بکاته‌وه و ده‌ری بجات. ریک وه‌ک نه‌وه وایه شایه‌تی دانی نه‌و که‌سه‌ی شایه‌تی ده‌دات له‌لای فه‌رمان‌په‌واو ده‌سه‌لات‌داره‌کان نه‌مه قسه‌ی ئین نه‌باریه.

جرجانی روونکردنه‌وه‌یه‌کی بۆ نه‌و قسه‌یه زیاده‌کردوه ده‌لیت له‌لای یه‌کێک هاوه‌له‌کانی قسه‌ی کردوه: کاتیک خوای گه‌وره دروست‌کراوی خۆی دروست کرد و زانیاری خۆی پێدا به‌وه‌ی که نه‌و گیان‌له‌به‌ریکه و بوونی هه‌یه و پێشتر‌بوونی نه‌بووه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره، له شوئینیکی دیکه‌ی قورئاندا ده‌فرموویتی: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ (الأعراف: ۵۰)، ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ (الأعراف: ۴۴)، ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ﴾ (الأعراف: ۴۸)، ده‌لیت: جا لیکدانه‌وه‌ی نه‌و فه‌رموده‌یه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲). خوای گه‌وره پشستا و پشتی نه‌وه‌ی ناده‌می کو‌کرده‌وه. هه‌روه‌ها ده‌فرموویتی ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾، واته: ((کردنی به شایه‌ت به‌سه‌ر خۆیان‌ه‌وه))، واته کردنی به‌شایه‌ت دوای نه‌وه‌ی عه‌ق‌لی پێدان و تیگه‌یشتن. وه پاداشت و سزای له‌سه‌ر واجب‌کردن، و هه‌رکه‌سی له‌ دایک ده‌بی و

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

دهبیته ههزده کار چاکه و تاوان لیک جیا ده کاتهوه، ونه قلی به زیانبه خش و سود وهرگرتندا ده شکیت، له به لیتن و به لیتندان و به خشین و سزادا تیده گات وهك شهوهی خوای گهوره په یمانی لی وهرگرتووه له یه کتا په رستی و بهوهی ناقلمه ندبووه و نه قلی پیتا ده شکیت. جا هه کسه شه مهی پی راگه یه نرا نهوا په یمان و به لیتنی لی وهرگیراوه.

دروسته که بووتریت: بیگومان خوای گهوره بهوان ملی که چ کردن و هاتنه ژیر بار و ته سلیم بوون، ههروهك خوای گهوره ده فرموویت: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾، واته: ((هه بز زاتی خوای په روه دگاره شهوهی له ناسمانه کان و زه ویدا بهر زامه ندی بیت یا به ناچاری کړنووشی بز ده بات)).

ده لیت: ناره زایی ده رده بز بهم فره مووده یه پیغه مبه رﷺ: ((رفع القلم عن ثلاث: عن الصبي حتى يحتمل، وعن المجنون حتى يفیق، وعن النائم حتى ينتبه))^(٢٩٨).

واته: ((پینوس له سه ر سی جوړ کسه هه لده گیریت: له مند الیک تاوه کو شه یمانی ده بیت یاخود خه وده بینیت و پیده گات، وه له سه رخوش تاوه کو هووشی دیته وه سه ر خوئی، وه له خه وتوو تاوه کو به ناگا دیته وه)). وه خوای گهوره ده فرموویت: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ (الأحزاب: ٧٢).

واته: ((بیگومان نیته شه نه مانه ته مان (نه مانه تی قورشان) نیشانی ناسمانه کانی و زهوی کتوه کاند، (یاخود پیشنیارمان کرد نیتو شه نه مانه ته بگرته نه ستو)، به لام هه موویان ده ستیان پتو ناو ترسان لیتی)) پاشان فره مووی ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾، واته: ((که چی ناده میزاد هه لیگرت و گرتیه نه ستوی خوئی)) نه مانه ت نا لیره دا په یمان و به لیتنه، جا قه ده غه بوونی ناسمانه کان و زهوی و کتوه کان له

^(٢٩٨) مسند أحمد: ١/١٤٠، رة سنن أبي داره: ٤٤٠١.

١٩٦ لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزِيَّةِ

هه لگرتنی نه مانه ته که له پیتاوی وازه پیتاویه تی بو عه قلیک کهوا ده بیت تی بگات و هستی پی بکات، و هه لگرتنی ناده میزادیش بو نه مانه ته که کهوا نهو بوونه و هه ریه عه قل و بیر و هوشی تیدا یه.

ووتی: بو عه ره بیش مه ته لیک له و مانا یه دا له وانه که ده لیت:

ضمن القنن لفقعس بشتاتها * إِنَّ الْقَنَانَ لَفَقَعَسَ لَا يَأْتِلِي

لهو باره یه وه خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢ - ١٧٣)، واته: ((بو نه وه ی نه وه کو له رژی قیامه تدا بلین: به راستی نیمه له بیتا گابوین!! (١٧٢) یا خود نه وه ک بلین: جا نیمه چی بکهین، به راستی باو بایرانان له پیتدا هاو هلیان داناوه و نیمه ش نه وه یه ک بوین دوی نه وان هاتین و شریان کوه تین)). به لگش له سهر نهو لیکدانه وه یه، چونکه خوی ده زانیت کهوا نهو په یان و هه رگرتنه له سهر یان تا وه کو نه لیت: وای له رژی قیامه نیمه له مه بیتا گا بوین، وه بیتا گایش لیسه دا ده سته ردار نه بووه، له بهر یه کیک له م دوو پروانه:

یان ده بیت له باره ی رژی قیامه ت بیت، یا خود له باره ی په یان و هه رگرتن، جا به لām له باره ی رژی قیامه ت خوی گه وړه له کتبه کهیدا باسی نه کردووه کهوا په یان و به لینی لی و هه رگرتن بو زانینی زیندوو برونه وه و لی پی چینه وه، و به لکو باسی کردووه ته نها بو نه وه ی بیزانن، به لām و هه رگرتنی په یان جا مندالان و که و توان نهو په یانه یان لی و هه رگراوه ناکوک و جیا واز کاران و وتوویانه، جا نه وانه پاش نه وه ی په یان و به لیتان لیسه رگرتن پییان پانه گه یه نرا وا را گه یه ندر او تیک که و ابی ته بیتا گاییه ک جا قسه ی تیدا بکهن و نینکاری بکهن. جا نهو بیتا گاییه که ی له وان ده بیت، و باسی شتیکی کردووه ناشیت نه بیت و ناشیت مه حالیش بیت،

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خوای گهوره و میهره بان ده فرمویت: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳).

جا نهو بی باوهریش ده سبه دارنابن کهوا وهریانگرتوه بهوئی به خویمان لهوان بوون یاخود له بارو بایرانهوه بزبان ماوه تهوه . جا نه گهر له بابوایرانهوه بیت نهوا بی باوهرنابن تاوه کو ده گهنه بلوغی و پیگه یشتن و سه پاندنی جیگری و دامه رزای بهلگهی بیانوو له سهریان، چونکه مندال له بی باوهران ناییت، که سیش تاوانی کهس هه لئاگریت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (الأنعام: ۱۶۴)، واته: ((هیچ کهسیک باری گرانی تاوانی کهسی تر هه لئاگریت)). هه وه کوای گهوره له قورئاندا وای فرمووه، نه مهش پیچه وانهی نه وه نیه کهوا له پیغه مبه ر(د.خ) ریوایه تی کراوه ((ان الله مسح ظهر آدم، وأخرج منه ذریته فأخذ عليهم العهد))، واته: ((بیگومان خودای گهوره دهستی قودره تی به پستی نادهم داهیتا، و نه وه کانی له پشندا ده رچواند نینجا په یمان و به لینی لیان وهرگرت)). نه مهش رتک هار شیویه به گیرانه وهیه که کوای په روه ردگار ده فرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ (آل عمران: ۸۱)، واته: ((یادیان بیه) کاتیک خوا په یمانی لهیه که یه کهی پیغه مبه ران وهرگرت کاتیک کتیب و دانایی پیبه خشین بهوئی که نه گهر: له ناینده دا پیغه مبه ریکم بز په وانه کردن و به راستدانه ری نهوئی نیهوش بوو، نهوه ده بیت باوهری پی بهین)). جا خودای میهره بان نهوئی کرد کهوا له سه ر پیغه مبه رانی دابه زاند له کتیب و دانایی په یمانیشی لیوه رگرتن پاش نهوان له تومه ته کانیشیانی وهرگرت، نهم فرمووده یهش بهلگه یه له سه ری: ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ (آل عمران: ۸۱)، واته: ((له ناینده دا پیغه مبه ریکم بز په وانه کردن و به راستدانه ری نهوئی نیهوش بوو، نهوه ده بیت باوهری پی بهین و

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

پشتگیری بکن)). پاشان به نومته کانی فەرموو: ﴿أَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (ال عمران: ٨١)،

واته: ((نایا بریار تانداو پەیمانی منتان بەو جۆره وەرگرت که پێم راگەیاندن؟ ووتیان: بریارماندا و (هەروا دەکەین) ئەو سا خواپێی فەرموون: دە بەشایەت بن و منیش لە گەلتان یەکیکم لە شایەتەکان)).

جا خودای بەخشندهی میهره بان به نومته کانی راگەیاندا لێوکتیبە ی که دایه زانده و ته سه ره پێغه مبه ره کانیان به هانه یه که له سهریان وهک په یان لێوهرگرتیان، وه بریاریشی لێوهرگرتن به زانست و زانین ده ریاره بان.

ووتم: ههروه ها هاو شتیه که شی ئەم فەرمووده یه یه: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ (المائدة: ٧)، واته: ((یادی نازو نیعمه تی خوا بکه نه وه له سه رتان، ههروه ها ئەو پەیمانه ش که پێویسته ئێوه پابه ندی بن له بیرتان نه چیت که وتوو تانه: گۆریایه ل و ملکه چ و فەرمان به ردارین)). جا ئەو پەیمانه یه که وا لێ ی وەرگرتن پاش ئەو ی پێغه مبه ره کانی بۆ په وانه کردن به باوهر پێ هێنان پێی و پشتگیری کردنی شی. و هاو شتیه که ش ئەم فەرمووده یه ی خوای گه وره یه که ده فەرموویت: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ (الرعد: ٢٠)، واته: ((ئەو که سانه ن وه فا ده کەن و به ته مه کەن له به رامبه ر ئەو پەیمانه وه که

هه یانه له گه ل خوای په روه ر دگار داو، ئەو پەیمانه ش ناشکێن و به لێن هه لئاوه شتێنه وه ..)) وه ههروه ها خوای گه وره ده فەرموویت: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (یس: ٦٠ - ٦١)، واته: ((ئەوسا خوای گه وره گلەبی له یاخیه کانی ئەو ی ناده م ده کات و ده فەرموویت: ئە ی ئەو ی ناده م" مه گه ر من پێم رانه گەیاندا که شه یتان نه په رستن" چونکه ئەو به راستی دوژمنی ناشکراتانه * به لکو ته نه ا من په رستن که هه ر نه مه یه رێگه و رێبازی راست و دروست))، جا ئەمه پەیمانی ئەوه

١٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بزيان له سهر زمانی پیغه مبهره کانی، وه كه نهو غوونه یی خوی گهوره بۆ نهوهی نیسرائیلی فهرمووه: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ (البقرة: ٤٠)، واته: ((په یانه کهم جی به جی بکهن (که نیمان و کردهوهی چاک و باوه پر کرده به هه موو پیغه مبهران به بی جیاوازی) نهوسا منیش په یانی خۆم به جی دهینم (که جی نشین کردنتانه له دنیا و، به هه شتی بهرینه له قیامه تدا))، وه غوونه یی شه مهش: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾ (آل عمران: ١٨٧)، واته: ((یاد بینهروه) کاتیک خوا په یانی وه رگرت لهوانه ی کتیبیان پی به خشراوه که پرونی بکه نهوه بۆ خه لکی و مهرامه کانی باس بکهن و نه یشار نهوه))، ههروه ها خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (الأحزاب: ٧)، واته: ((بیریان بجهروه که نینه) په یانمان له پیغه مبهران وه رگرتوه په یانی یه کتاپه رستی، په یانی گه یاندنی بانگه وازی خوا، به تاییه ت له تو نه ی محمد ﷺ و له نوح و ئبراهیم و موسا و عیسی کوری مه ریم، بیتگومان په یانیککی به هیژو پته ومان لی وه رگرتن...))، به لیتیک کهوا له دوی رهوانه کردنیان لییان وه رگرتن ههروه که له نومه ته کانیانی وه رگرت له دوی ناگادار کردنه وه یان، وه نهو به لینه ش خودای په روه ردگار نه فره تی لهو که سه کردوه کهوا په یانه که ناباته سهر و هه لیده وه شینیتته وه و سزای ده دات بهم فهرمووده یه: ﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً﴾ (المائدة: ١٣)، واته: ((جا به هو ی نهوه وه که نهوه ی نیسرائیل بهرده وام په یان و به لینه کانیان دهشکان، نه فره تمان لیکردن و دلّه کانیانمان رهق و سهخت و رهش کرد)).

جا له بهر نهوه ی به لینه کانیان شکاند خوی گهوره سزایان دا و نهوانه ی له سهر زمانی پیغه مبهره کان په یانیان وه رگرت به راست و دروستی ووتیان کهوا خوی گهوره نیشاره تی پیداون: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿البقرة: ٦٣﴾، واته: ((یادی نهو نیعمه‌ت‌ه‌ش بکه‌ن‌ه‌وه کاتیک په‌یمان لی‌وه‌رگرتن (که په‌یره‌وی ته‌ورات بکه‌ن) و کیتی‌و طورمان به‌ راسه‌رتانه‌وه راگرت و پیتمان ووتن: نه‌و به‌رنامه‌یه‌ی پیتمانداون به‌ ت‌وون‌دی بیگرن (نه‌گینا نه‌م چیا‌یه ده‌ده‌ین به‌سه‌رتاندا): هه‌میشه‌ش با له‌بیرتان بی‌ت چی تیدایه و چیتان لی‌ده‌خوازیت، بۆ نه‌وه‌ی له‌ خواترس و پارێزکارین)).

وه ری‌ک‌خستنی نایه‌ت‌ه‌ش له‌ راستیدا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌مه له‌ چهند پرویه‌کی جو‌را‌وجۆر:

یه‌که‌م: خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ نه‌یفه‌رم‌و‌یه‌: ناده‌م، وه نه‌وه‌ی ناده‌میشه‌ تنه‌ا ناده‌م نیه به‌لکو جگه له‌ ناده‌مه.

دو‌وه‌م: خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿مَنْ ظَهَرَهُمْ﴾ وه نه‌یفه‌رم‌و‌یه‌: ((ظه‌ر)) واته‌ پشت، وه نه‌مه‌ش خسته‌ بری هه‌ندیکه له‌ گشتی، یاخ‌ود خسته‌ بری و له‌ جیدانانی شو‌ولی‌ه، وه نه‌وه‌ش باش‌تره.

سی‌یه‌م: خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿ذَرَيْتَهُمْ﴾ وه نه‌یفه‌رم‌و‌یه‌ ((ذ‌ری‌ته)) واته نه‌وه‌که‌ی.

چ‌واره‌م: خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ واته: کردنی به‌ شایه‌ت به‌سه‌ر خۆیا‌نه‌وه.

پنج‌ه‌م: خ‌وای گه‌وره‌ هه‌‌والی دا‌وه‌ که‌‌وا حیکه‌ت له‌و شایه‌تی دان‌ه هه‌لگرتنی برو بیان‌وه له‌سه‌ریان تا‌وه‌کو نه‌لین: وای له‌ پ‌ژۆی قیامه‌ت “ئیمه له‌و کاره‌ بی‌تا‌گاب‌و‌ین. هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌ویت: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ (النساء: ١٦٥)، واته: ((پ‌یغه‌مبه‌را‌غان (په‌‌وانه‌ کرد‌وه) که‌ مو‌ژده‌ ده‌رن (به‌ ئی‌مان‌داران) و ترس‌ینه‌رن بۆ (یاخ‌یه‌کان)، تا خه‌لکی هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌م‌ینیت (له‌سه‌ر بی‌ دینی و یاخی بوونیان) د‌وای نه‌وه‌ی خوا پ‌یغه‌مبه‌رانی بۆ په‌‌وانه‌ کرد‌وون)).

شەشەم: بەمە بەبیریان بەیتنەوێ ئەگەر نا دەلێن: وای لە پۆژی قیامەت: ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ ناکراوە ئەوان بیتاگان لەوێ کەوا هەموویان لەپشتی نادەم دەرهێنراون و هەمووشیان لەو کاتەدا شایەتیان داوە، جا ئەمە کەس بەبیری ناهێنێ.

حوتهم: خوی گه وره ده فرموت: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، جا لهو پیناسه و شایه تی دانه باسی دوو
حیکمهت ده کات، یه که میان: بۆنه وهی لیئه گه رپین بی ناگا بن، وه دووهم: بۆ
نه وهی لیئه گه رپین لاسایی کهس بکه نه وه، جا کهسی بیتاگا ههست و شعوری نیه،
و لاسایی که ره وهش شوینی کهسی لاسایی ده کهوت.

هه‌شتم: خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿أَفْتَلَكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: ((نایا تۆ له‌ناومان ده‌به‌یت به‌هۆی ئه‌وه‌ی که پیش‌بیلکارانی هه‌ق کردوویانه؟))، واته: نه‌گه‌ر به‌نکۆلی کردن و هاوبه‌شی په‌یدا کردنیان سزاداربان ده‌یانووت: ئا ئه‌مه‌یه، ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌یه له‌پاستیدا له‌ناویان ده‌بات به‌هۆی سه‌رپێچی کردنیان بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و به‌ درۆ خستنه‌وه‌یان، جا نه‌گه‌ر له‌ناوی بردن به‌هۆی لاسایی کردنه‌وه‌ی باوو‌باپیریان له‌هاوبه‌شی په‌یداکردندا به‌پێی هێنایی به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ریان به‌ پێغه‌مبه‌ره‌کان ئه‌وا له‌ناویان ده‌بات به‌هۆی ئه‌وه‌ی پیش‌بیلکارانی هه‌ق کردوویانه. یاخود له‌ناویان ده‌بات له‌گه‌ڵ بیتا‌گابوونیان له‌به‌ر زانیسی بێ سوودی و بێ که‌لکی که‌وا له‌سه‌ری بوون. خۆی گه‌وره رای‌گه‌یان‌دوووه که‌وا گو‌ندێک یان شارێک به‌ زو‌لمه‌که‌یان له‌ناو به‌هین نه‌گه‌ر دانیش‌تروانه‌که‌یان بیتا‌گابوون، و به‌لکو له‌دوای نا‌گادارکردنه‌وه‌و ووری‌اکردنه‌وه‌یان له‌ناویان ده‌بات.

نۆیه: خوی گه‌وره هه‌ریه‌کی له‌سه‌ر خۆی کردۆته‌ شایه‌ت که‌وا نه‌و به‌روه‌دگار و دروستکاره‌تی، وه‌ به‌‌عیانی به‌سه‌ردا کردوون به‌و شایه‌تی دانه

﴿قَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ نَارٍ وَتُرابٍ﴾ (الزخرف: ٨٧)، واتە: ((سۆیند بە خوا ئەگەر لەو خوا

لەشونییکی دیکە دا خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ٨٧)، واتە: ((سۆیند بە خوا ئەگەر لەو خوا ئەناسانە بپرسیت: کێ دروستی کردوون، ئەو بە دلتیاییهوه دەلێن ((الله)) کەوابوو بەرهو چى و بەرهو کۆى لە پێبازی یەكخواناسى لادەدرێن و شوێنى ناحەق دەکەون؟!))، واتە: جا چۆن لە یەکتا پەرستى لادەدەن پاش ئەو بپارادانەى ئەوان کەوا خۆی گەورە پەرورەدگار و دروستکاریانە، جا ئانەمە ئەو پەیمانە کەوا شایەتیا داوه، لەسەر خۆیان بە پشت پێ بەستەکەى، وە خۆی گەورە بە پیغەمبەرەکانى بەبیریا دەهێتتەوه: ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ابراهیم: ١٠)، واتە: ((نایا لە خۆی پەرورەدگارا گومان هەیە؟! بەدیپتەهرى ناسمانەکان و زەوى؟!)). جا لەراستیدا خۆی گەورە لەسەر زمانى پیغەمبەرەکانى ئەو دانپیانانە و زانستیان بردههێتتەوه و هەرگیز باسى دانپیانانى پێشرویان بۆ ناکات لەبارەى دروستکردنیا و پەیمان و بەلگەشیا لەسەر دانەمەزرێنى.

دەیهەم: خۆی گەورە ئەو نایەتەى دیارى کردووه، و ئەمەش بەلگەو مەبەستىكى روون و ناشکراو پێوستیشە بۆ ناوەرۆک و ماناکەى بەجۆرێک جیاواز ناکۆک نەبێت لەگەڵ ماناکەیدا: ئەمەش کاروبارى نایەتەکانى خۆی بەرز و بەتوانایە، خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ﴾ (الأنعام: ٥٥)، واتە: ((هەر بەوشیوەیە کە باسکرا بە درێژى (بەلگەو نیشانەکان) پوون دەکەینهوه)).

ئەو نایەتانەى کە باسکرا ئەوێە کەوا لە کێشەکەیدا هەموو جۆرە بوونەوهرەکانى ناشکرا کردووه وە ئەمەش نایاتىكى لەپۆەى زانیارى و دەروونیدان، نایاتىکەن لەناو دەروونى خۆیان و گەورەکانیان و دروستکردنیا وە نایاتىکەن لە شارو شارۆچکەو دێهاتەکاندا کەوا خۆی گەورە دەگێریتتەوه بەوێە کە دەلالەت لەسەر هەبوون و یەکتاپەرستىە کەى و راستگۆیى پیغەمبەرەکانى

ج۹.....للإبن قيم الجوزية

دەكەت وە لەسەر گەرانەووە بۆلاى ئەو و پۆزى زىندوو بوونەو، لەهەمووشى ناشكراتر ئەوێ هەر كەسەو شاىهەتى داوہ لەسەر خۆى كەوا ئەو پەرەردەگارى و دروستكارى و بەدیهینەرێهەتى، خۆشى پەرەردە كراو دروستكراو مەخلوومە و پرویداوہ پاش ئەوێ كە ئەو نەبوو.

ئەم نایەتەش فەرموودەى خۆى گەورە: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ ھاوشیو و چوون یەكە لەگەڵ فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ: ((كل مولود يولد على الفطرة))^(٢٩٩)، واتە: (هەر مندالێك كە لەدايك دەبێت لەسەر خوێوەشتێكى پاك واتە بە ((موسلمانى)) لەدايك دەبێت))، ھاوشیو یە لەگەڵ ئەم فەرموودە: ((فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * مُبِينًا إِلَيْهِ)) (الروم: ٣٠-٣١). واتە: ((ئەى ئىنسان بە دلتێكى پاك و بێگەردەو، پوو بکەرە بەرنامەو ئایىنى خوا و ئەملاو ئەولا مەكە، خەلكینە ئێوێش پابەندى ئەو نەخشەى بن كە خوا ئێوێ لەسەر دروست كردوو (واتە قورئان كەتەلۆك و نەخشەى ژبانی ئادەمیزادەكانە لێى لامەدەن))، هێچ جۆرە گۆرانكارىەك لە هێچ نەخشە دروستكراوتێكى خودا نى یە، ئا ئەو یە دینی راست و دروست بەلام زۆربەى خەلكى ئەم پاستیانە نازانن * خەلكینە پوو بکەنە پەرەردەگارتان، بەملکەچى بگەرێتەو (بۆ لاى)).

حسن كورې محمى الجرجانى دەلێت، ئەگەر یەكێك ناپەرەزایى دەربەرى لەبارەى ئەو بابەتە بە هەدىسێك كەوا لە پێغەمبەر ﷺ رىوايەت كراوە، كەوا فەرموویەتى: ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ فَأَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّتَهُ وَأَخَذَ عَلَيْهِمُ الْعَهْدَ ثُمَّ رَدَّهُمْ فِي ظَهْرِهِ)) لە راستیدا مانای پاشان دێگەرێتێتەو بۆ پەشتى ئادەم مانای لەدوای مردنێان دێگەرێتێتەو بۆ ناخى زەوى بۆ بەخاكسپاردنى، چونكە ئەگەر

(٢٩٩) مسلم: (٢٦٥٨).

٩٩ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مردن دهیان شیرتیهوه بۆ زهوی له بهر نهوهی ئادهم له زهوی دروستکراوه و بۆ نهویش ده گهریندریتیهوه. جا نه گهر بۆ زهویش گهریندرایهوه مانای وایه ئادهم و بۆبشتی گهریندراوه تهوه نه گهر ئادهم لهو دروستکرا بیت وه هندیك شت ده چیتیهوه ناو شته که، جا نه گهر چوون بۆ لیکدانیهوهی نهو هه دیسه پرووی ده رهوهی جیاوازی ههیه له نیوان نهو و له نیوان نهوهی له قورئاندا هاتوه لهو ماناو مه بهسته دا ته نهها نه گهر بیهویت والیکى بذاتهوه وهك نهوهی ئیمه باسما کردوه، چونکه خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، وه له گیرانهوهی چیرۆکه که دا باسی ئادهم نه کراوه به لکو لیژدها وه پائتراه بۆ پیتاسه کردنی نهوه که ی کهوا نهوان منداله کانیهتی، وه لهو هه دیسه دا: ((إِنَّهُ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ)) جا ناکریت به ریه رچ بدریتیهوه نهوهی له قورئان و له هه دیسدا هاتوه بۆ له سه ر ریککه وتن ته نهها بهو لیکدانیهوه ی کهوا باسما کردن.

جرجانی ده لیت: منیش ده لیم: ئیمه تاوه کو نهوهی نایه ته که ی له پیتغه مبه ر ﷺ رپوایهت کردوه، وه نهوهی زانایان و بیرمه ندان له سه له فی صالح بزی چوون و لیکیان داوه ته وه غوونه یترین و باشت رینیانه.

له سه ر نه مهش هه ندیک هاوه لآمان له نه هلی سه له ف باسیان کردوه له بهاره ی وه لآمدانه وه له سه ر نهو بیژهره له وانیه له بهاره ی لیکدانیهوهی مانا که به بی سته م و رق لی بوونه وهو ئینکاری کردن بیت، نه مهش ده شیت نه م فهرمو ده یه: ((وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ)) سه ره تای هه وال پیتدانه که بیت له لایه ن خودای میهره بانه وه له بهاره ی په یما ن وه رگرتن لیبانه وه، وه نه گهر پتویستی به وه لآمدانه وهش بیت نهوا وه لآمه که ی له لایه ن پهروه ر دگا ره وه یه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ وه نه م گیرانه وهی چیرۆکه ش به ته وا وه تی ده پچریت، پاشان خودای گهوره به هه والیکى دیکه ده ستپیده کات به باسکردنی نهوانه ی ده لیت: کافره کان له رۆژی قیامه تدا ده لیت: ((شَهِدْنَا)) به مانای شایه تی ده ده یین، ههروهك الحطیئة ده لیت:

شَهِدَ الْحَطِيطَةُ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ * أَنَّ الْوَلِيدَ أَحَقَّ بِالْعُذْرِ

به مانای حطینه شایه‌تی ده‌دات، ده‌لَیت: نهی پەروەردگار: شایه‌تی ده‌ده‌ین له رۆژی قیامه‌تا ئێوه ده‌لَین واته ((کافره‌کان)): ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: له‌و کاته‌ی له‌ لیپ‌چینه‌وه‌و گف‌ت و گۆ‌و به‌ر‌سیاره‌تیان به‌ کوف‌ره‌که‌یان، پاشان هه‌و‌ال‌ت‌کی دیکه‌یان بۆ زیاد ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ به‌مانای: له‌راستیدا ده‌لَین: چونکه ((أو)) به‌مانای: واوی ر‌ت‌ک‌خ‌س‌ت و دل‌ت‌یا‌یه، وه‌ک نه‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿وَلَا تُطِيعُ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾ (الإنسان: ۲۴)، واته: ((نه‌که‌یت ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌رداری تاوانباران و بی‌باوه‌ران بیت))، جا لی‌ت‌ک‌دانه‌وه‌که‌ی: وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ین له‌ رۆژی قیامه‌تا ده‌لَین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: نه‌وان هاویه‌شیان بۆ خوا په‌یدا کردو و ئێمه‌شیان له‌ مندا‌ل‌یمانه‌وه له‌سه‌ر ر‌ت‌بازه‌که‌یان هه‌ل‌گ‌رت له‌ هاویه‌شی په‌یدا کردن، جا ئێمه‌ش له‌سه‌ر ر‌ت‌بازو به‌رنامه‌ی نه‌واندا ر‌ۆ‌ش‌ت‌ین، و په‌یره‌و‌مان کرد، جا تاوان و گوناح بۆ ئێمه‌ نیه‌ نه‌گ‌ه‌ر ئێمه‌ به‌شو‌ین نه‌واندا که‌وتو‌و‌ین به‌ل‌کو تاوان گوناح بۆ با‌وو‌با‌یر‌مان، ووتیان: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ﴾ (الزخرف: ۲۳)، واته: ((ئێمه‌ با‌و و با‌پ‌یرانی خۆ‌مان ب‌ینی‌روه‌ پابه‌ندی بی‌رو‌با‌وه‌ر‌یک بو‌ون، ب‌ی‌گومان ئێمه‌ش چاو له‌وان ده‌که‌ین و په‌یره‌وی نه‌وان ده‌که‌ین)). جا ووت‌ه‌کانیان به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر نه‌مه: ﴿أَفْتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: ئێمه‌یان له‌گه‌ل‌ خۆ‌یاندا هه‌ل‌گ‌رت‌وه‌و له‌سه‌ر کوف‌ر و هاویه‌شی په‌یدا‌کردن، جا گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌ی چ‌یر‌ۆ‌کی یه‌که‌م هه‌و‌ال‌ت‌که له‌باره‌ی هه‌مو‌و دروست‌کراوه‌کان به‌ وه‌ر‌گ‌رت‌نی په‌یمان ل‌یان، وه‌ گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌ی چ‌یر‌ۆ‌کی دو‌وه‌م هه‌و‌اله‌که‌ی نه‌وه‌یه که ده‌لَیت: کافره‌کان له‌ رۆژی قیامه‌ت دا له‌پاساو ه‌ینانه‌وه و دا‌وا‌کرد‌نی ل‌یب‌و‌وردن دان.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهوهی بانگهوازی ناکزکی و جیاوازی دهکات دهلین: کهوا جیاوازی لهوهی
 نیوان کتیب و ههواله که بههژی جیاوازی ووشه و دهبرینهکانیان کهوا دوو ووتهی
 تیدایه پیویسته به هادشپوه هاو جووت قهبولی بکهیت وه تیپهپرنی کهوا لیتی
 ناشکرا بوو بههژی جیاوازیسه کهی، وه ههروهها ووشه کان نه گهر له خودی خۆیدا
 جیاواز بوو، نهوا گهپانهوه کهی بۆ فرمانیک دهگهپتیهوه نهوا پیویست به جیاوازی
 ناکات، ههروهه خوای گهوره لهبارهی دروستکردنی نادهه دهفرموویت: جاریک
 بادههکات کهوا نهو له خۆل دروستکراوه^(٢٠٠)، وه جاریکی دیکه نهو له قورپکی
 وشک و پهشباو و ترشاو دروستکراوه^(٢٠١)، وه جاریکی دیکه دهفرموویت له
 قورپکی پتهو دروستکردوه^(٢٠٢). وه جاریکی تریش له قورپکی وشک وهک
 فهخفوری^(٢٠٣)، نینجا نهو ووشانه له ووشه و ماناکانی جیاوازن و ههروهها له
 حالته و باره جیاوازهکان کهوا قورپی پهشبا و وهک قورپی پتهو نیه وه قورپی
 پتهویش وهک خۆل نیه، کهواته تهنها و تهنها گهرانهوه که ههمووی له
 پهسه نه کهدایه بۆ یهک گهوههر و کرۆکه، و نهویش خۆله کهیه، وه له خۆله کهش نهو
 حالته و بارانه دروست بوون.

فرموودهی خوای گهوره ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِمَّنْ ظَهَرِ لَهُمْ دُرَّتُهُمْ﴾
 فرموودهی پیغه مبهه^(٢٠٤): ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذَرِيَّتَهُ)) له
 بنچینه دا یهک مانای ههیه تهنها نهوهیه که فرمووده کهی پیغه مبهه^(٢٠٥):
 ((مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ)) زیادهو خستنه سه ره له ههواله که له لای خودای گهوره وه، و
 خودای گهوره دهستی قودرهتی به پشتی ناده مدها و نهوه کهی لی ده رجوانده دهستی
 پیا داهیتا بۆ ده رکهوتنی نهوه کانی و ده رهیتانی نهوه کانیان له پشتی نهواندا

(٢٠٠) سهیری: نایمتی (٥٩) له سوورهی ((آل عمران)) بکه.

(٢٠١) سهیری: نایمتی (٢٨) له سوورهی ((الحجر)) بکه.

(٢٠٢) سهیری: نایمتی (١١) له سوورهی ((الصافات)) بکه.

(٢٠٣) سهیری: نایمتی (١٤) له سوورهی ((الرحمن)) بکه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ههروهك خوای گهوره باسی کردووه، چونكه نيمه زانیوومانه و فیر بووین كهوا گشت نهوی نادهم له برپړه پشیتدا نه بوون، بهلام کاتیک هاوجوتی یه كهم له برپړه پشیتدا بو، پاشان دووهم له برپړه پشیتدا یه كهم، پاشان سی یهم له برپړه پشیتی دووهم بووه، دروسته كه ههموو ره گهزه بگهړیتهوه بو پشیتی نادهم، چونكه نهوان لقی نهوون و نهویش بنچینه و سهره کیه که یانه.

ههروهك چۆن دروسته نهوی خوای گهوره باسی کردووه: كهوا نهو نهوی نادهمی له پشیتی نادهم دههیتناوه دروستیشه كهوا پیغه مبهه ﷺ نهوه باسی کردووه: خوای گهوره له پشیتی نادهمدا له پشیتی نهوه کانیشی دههیتناوه، كهواته لق و په سهن یهك شته، ههروه ها خوای گهوره کاتیک له ههواله كهدا نهوه كهی خسته پال نادهم لهوانه یه ههواله كه له باره ی نهوه كهو له باره ی نادهمهوه بیټ.

ههروهك خوای گهوره دهههروویت: ﴿فَظَلْتُ أَعْنَقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ (الشعراء: ٤)، واته: ((جا بهردهوام گهردهنیان بوی ملکه چ و زهلیل ده بیټ)) ههوله كه له دیوی دهروهی له باره ی گهردهنه کانه، و باس کردن و پیاوه لډانه کesh بو ناولیتراو هاتووه، وه نه مهش وه پالتراره ههروهك چۆن نادهم لهویدا وه پالترابوو.

(له باره ی هه ندی قسه ی پیشینه و پاشینه له مانای نایه ته كه)

جا نه مه هه ندی قسه ی پیشینه له باره ی نایه ته كه، و له گهل ههموو هه لسه نگانندن و گرنگی پیدانیتك، هر به لگه نیسه له سهر دروستکردنی پژهه كان پیش جهسته كان دروستکردنیکی جیگیر و چه سباو، له راستیدا ده لالهت ده كات له سهر وینه کانیان و نیشانه کانیان له وینهو شیوه ی میروولهی وورد و قسه پیتردنیان پاشان گهرانده و هیان بو په سه نه که یان كهوا نه مه یه دروستی

﴿قَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾
 ۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ههواله که، وه نهوهی دروسته له راستیدا جیگیر بوونی قهدهر و چاره‌نووسی رابردوه وه دابه‌ش کردنیانه بۆ به‌دبه‌ختی و کامه‌رانی.

به‌لام بۆ ساخکردنه‌وه و تیگه‌یشتنی نه‌بی محمد کوری حزم له‌باره‌ی نه‌م
 فهرموده‌یه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾
 (الأعراف: ۱۱)، واته: (سوتند به خوا نیتمه (باوه گه‌وره‌ی) نیوه‌مان دروستکردو
 نه‌خش و نیگاری پو‌الته و پوخساری نیوه‌مان کی‌شا، پاشان ووتان به فریشته‌کان:
 ناده‌ی سوژده به‌رن بۆ ناده‌م (سوژده‌ی پێژ و به‌فرمانی خوا))، جا نه‌و ده‌رکه‌وتنه
 گونجوانیه به پووکه‌شیه‌که‌ی بۆ ناماده‌کردنی فرمانه‌که به سوژده‌بردن بۆ ناده‌م
 له‌سه‌ر دروستکردن و وینه‌کی‌شانان، وه ئاخاتنه‌که‌ش بۆ پیکهاتوه گشتیه‌که‌یه
 له‌لاشه‌و له پو‌حدا، و نه‌مه‌ش دوا که‌وتوه له دروست کردنی ناده‌م دا، وه له‌به‌ر
 نه‌مه‌ش نیبو عه‌باس ده‌لیت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ﴾ واته: ناده‌م ﴿ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ بۆ
 نه‌وه‌که‌یه‌تی، و نه‌ونه‌ی نه‌مه‌ش مجاهد ده‌لیت: ﴿خَلَقْنَاكُمْ﴾ به ووشه‌ی ده‌رپ‌رینیکی
 گشتیه.

نه‌بو عه‌بید له‌و نایه‌ته‌دا ووته مجاهدی هه‌لب‌ئاردوه له‌باره‌ی نه‌م فهرموده‌یه:
 ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا﴾ وه فهرموده‌ی خ‌وای گه‌وره بۆ فریشته‌کان: سوژده
 به‌رن نه‌وان پێش دروستکردنی نه‌وه‌ی ناده‌م سووه وه وینه‌کی‌شانیان له
 مندال‌دانه‌کاندا، و پاشان پتو‌یستی به له‌سه‌ره‌خ‌ویی و ناماده‌کردن هه‌بوو، جا
 هه‌رکه‌سی وایزانی و واتیه‌گه‌یی که دروستکردن و وینه‌کی‌شان له‌و نایه‌ته‌دا بۆ
 مندله‌کانی ناده‌مه له مندال‌دانه‌کاندا ده‌بی‌ت په‌چ‌وای حوکمی ﴿ثُمَّ﴾ کردی‌ت له
 ناماده‌کردن و پیکه‌خستندا ده‌نا تیلا ووته‌ی نه‌خفه‌ش کاری تیده‌کاتن که‌وا ده‌لیت:
 ﴿ثُمَّ﴾ نالیره‌دا مانای: واو ده‌گه‌یه‌نی‌ت.

زجاج ده‌لیت: نه‌مه‌ش هه‌له‌یه نه‌خلیل و نه‌سیبویه به گونج‌وای دانانین و
 هه‌موو نه‌وانه‌ی متمانه‌ی به زانسته‌که‌ی هه‌یه، نه‌بو عه‌بید ده‌لیت: مجاهد ناشکرای

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کردوه کاتیک ووتی: خوای گهوره وهجهی ناده می دروستکرد و له پیشتیدا وینه یانی کیشا، پاشان له دواى نهمه فهرمانی کرد به سوژده بردن، ده لیت: نهمه ش له حه دیسه که دا دیار و ناشکرایه، وه نهو نهوانی له پیشتیدا ده رهینا له وینه میرووله ی وورد.

ووتم: قورنانش هندیکیان هندیکی لیکداوه تهوه، هاشیوهی نهم ثایه ته ش خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (الحج: ٥)، واته: ((نهی خه لکینه نه گهر نیوه گومانان له زیندوو بوونه وه هیه، نهوه چاک بزنان که نیمه سه ره تا نیوه مان له خاک و خۆل دروستکردوه، له وه دوا (نه وه کان) له نوتفه یه که پهیدا بوون))، وه خوای گهوره ناخوتن له گهل که سیك ده کات بوونی هه بیته و مده به سستیش: باوو باپیریانه ههروه که نهم فهرمووده ی خوای گهوره: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ (البقرة: ٥٥)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه که ووتتان: نهی موسا هه رگیز باوه رت پی ناهینین تاوه کو به ناشکرا و به چاوی خۆمان خوا نه بینین، نیتر یه کسه ههروه بروسکه که لیتی دان، له کاتیکدا که ته ماشاتان ده کرد و به ده ور به ری خۆتاندا ده تانپوانی (به سه رسامیه وه بیرتان ده کرده وه)). ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ (البقرة: ٦١)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه کاتیک به موساتان ووت: نیمه هه رگیز له سه ر یه که جۆر خۆراک نۆقره ناگرین و به ته نها جۆریک خواره مهنی رازی نابین)، ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْساً فَاذْأَرَأَنتُمْ فِيهَا﴾ (البقرة: ٧٢)، واته: ((یاد نیعمه تی ناشکرا بوونی بکوژه که بکه نه وه) چۆن کاتیک که سیکتان کوشت و یه کسه ر ناژاوه له نیوانتاندا پهیدا بوو)). وه ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ (البقرة: ٦٣)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیک په یمانان لیوه رگرتن (که په یه وهی ته ورات

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بکهن) و کیتیو طورمان به پاسه رتانه وه راگرت)) نه مهش له قورناندا زۆره کهوا
 خوی گه وه قسه بیان له گه لدا ده کات و مه به ستیش لیسی: باو و با پیریانه، جا ناوا
 ده فەر موویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: (سویند به خوا
 به راستی ئیمه (باوه گه وهی) ئیوه مان دروست کرد و پاشان نه خش و نیگاری
 پروالت و پوخساری ئیوه مان کیشا)). به راستی خوی گه وه له باسکردنی کهس و
 باسکردنی تایه تدا لاده دات و دیت باسی جۆره که ده کات وه ده فەر موویت:
 ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ * ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْثَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
 (المؤمنون: ۱۲-۱۳)، واته: ((سویند به خوا ئیمه به راستی ئاده میزادمان له
 ناویتییه کی پیکهاتوو له قور به دیه تانه * له وه ودوا له جیگایه کی پاریزراو و له بار
 دا (که مندا لدانی دایکه) له شیوهی نوتفهیه کی زۆر بچووکدا دامان مه زرانده وه))،
 دروستکراوه کهش له پیکهاتویه کی قوری ئاده م دروستکراوه، وه دامه زراوه کهش
 نوتفهیه که له جیگایه کی پاریزراو کهوا نه وه کهیه تی.

وه لām دروستبوونی پۆحه کان له پیش لاشه کان به دوو ههزار سال نه مه
 ئیسنا ده کهی دروست نیه نه مهش عه به ی کوری سکین له باسه که دواوه، دار
 قطنی ده لیت: واز لیته تندراره یاخود ده ست لی هه لگیراره. وه أَرْطَاءُ کوری مندر
 ده لیت: ئیین عدی ووتویه تی: هه ندی حه دیسه کان هه لیه .

(له باره ی کهوا دروستبوونی پۆحه دواکه و توه له دروست بوونی لاشه)

به لām سه لماندن له سه ره شه وهی دروست بوونی پۆحه کان دواکه و توه له دروست
 بوونی لاشه کانی له چه ند پۆیکه وهیه: یه کیکیان: دروست بوونی باوکی ئاده میزاد
 وه بنچینه کهیان ناو ابوه، خودای پهروه ردگار جویرنه یلی نارد چه نگیک خۆلی له
 زهوی برد، پاشان له گه ل ناوکی ترش و تیکه لی کرد تا کو بووه قور، پاشان وینه و
 نیگاری کیشا، پاش نه وهی وینه ی کیشا له پۆحدا فوری پیا کرد جا کاتیک پۆحه که

١٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

چووه ناو لاشه کهوه بووه گزشت و خوینتیکی زیندوو و قسه کهر ، له تهفسیری نه بی مالیک و نه بی صالح داهاتوو ، له نه بی عه باس ده گپرنه وه ، نه ویش له موپه نه ویش له نین مه سعود ، نه ویش له خه لکانیک له هاوه لانی پیغه مبر عليه السلام ، کاتیک خوی گه ووه میهره بان له کاره کهی بووه وه له درووست کردنی نه وهی نه و ده یویست چۆه سر عهرش جا نیبلیسی کرده فریشته یه که له سر ناسمانی دنیا ، قه بیله یه که له فریشته کان پیان ده ووتن جنۆکه ، له راستیدا ناویان لینا جنۆکه ، چوونکه نه وان ده رگاوانی نه هلی به هشت بوون ، وه نیبلیسی له گه ل فریشته یه کی دیکه ده رگاوان بوو ، جا له ناو سینگ شتیک رویداو کاری تی کردو ووتی: خوی گه ووه نه وهی نه به خشیوه ته من ته نها بۆ گه وری و چاکی من نه بیته ، له ده برینتیکی دیکه دا ، له بهر نه وهی منی به گه وره ترو باشتر داناوه له سر فریشته کان ، کاتیک نه و گه ورییه و خو به زل زانیهی له ده روونیدا پیدابوو خودای گه وره زانیاری له باره ی نه مه وه هه بوو ، نینجا به فریشته کانی فهرموو ، ﴿ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴾ (البقرة: الآية/ ۳۰) واته: (به راستی من ده مه ویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم بۆ ناوه دانی و دینداری)، ووتیان نه ی په وره دگاری نیه باروگوو زهرانی جینشینه که له زه ویدا چ ده بیته و له زه ویدا چی ده کهن ، خوی گه وره فهرمووی نه وهی لی پیدا ده بیته و نه وانه له زه ویدا خراپه کاری ده کهن و هسه دت و به خیلی له ناو یه کتریدا ده کهن و هه ندیک هه ندیکیان ده کوژن ، ووتیان: نه ی په وره دگاری نیه: ﴿ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: الآية ۳۰)،

واته: ﴿ فریشته کان ووتیان نایه که سیک تیدا ده که ته جینشین که خراپه و تاوانی تیدا بچینیت و خوینرپژی تیدا نه نجام بدات؟! له کاتیکدا نیه ته سبیحات و سوپاسو ستایش ده کهین و قه درو پژی تو چاک ده زانین و به دورت ده گرین له و

شتانه‌ی که شایسته‌ی تۆنن (له‌وه‌لامیاند) خوا فەرمووی : بینگومان نه‌وه‌ی ئیوه نایزانن من ده‌یزانم ﴿ واته: له‌باره‌ی کارو مه‌به‌ستی ئیبلیس.

ئینجا خوای گه‌وره جویره‌ئیلی نارد بۆ زه‌وی بۆ نه‌وه‌ی له‌ویدا خوڵا به‌ئینیت، زه‌وی ووتی من خۆم له‌تۆ به‌ خوای گه‌وره ده‌پاریزم که‌وا چنگم لی‌بده‌ی، ئینجا جویره‌ئیل گه‌رایه‌وه‌و خۆله‌که‌ی نه‌هینا و ووتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌و خۆی به‌تۆ پاراست و منیش داوای لی‌بوردم لی‌ی کرد ئینجا میکائیلی نارد ، ئه‌و خۆی له‌ویش پاراست ، ئینجا خوای گه‌وره فریشته‌ی گیان کی‌شانی نارد ، زه‌وی خۆی له‌ویش پاراست ، فریشته‌که‌ ووتی : منیش خۆم له‌خوای گه‌وره ده‌پاریزم که‌ بگه‌رپمه‌وه‌ فەمانه‌که‌ی زه‌وی جی به‌جی نه‌کرد ، ئینجا له‌پووی زه‌ویدا چنگیک خوڵی هینا و تیکه‌لی کرد ، خۆله‌که‌ی ته‌نها له‌ به‌ک شوین نه‌هینا ، به‌لکو له‌ خوڵیکی سوورو سپی و په‌شی هینا ، له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ش نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌په‌نگ و شیوه‌ی جیاواز ده‌رکه‌وتوون، جا به‌رزی کرده‌وه‌ بۆ به‌رده‌می په‌روه‌ردگار تا‌وه‌کو کردی به‌ قورپکی په‌یت و پته‌و ، وه‌ پته‌ویش ئه‌و شته‌یه‌ که‌وا به‌توندی یه‌کتر ده‌گریت ، پاشان خوای گه‌وره به‌ فریشته‌کانی فەرموو: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۰﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ﴾ (ص: ۷۱، ۷۲)

واته : (من ده‌مه‌وێت به‌شه‌ریک له‌ قور درووست بکه‌م ، جا کاتی‌ک درووستم کرد له‌و گیان و روحی که‌ من خاوه‌نی ئه‌وم ، فووم پێداکردو ژیان و گیانم پێبه‌خشی ئیوه‌ی فریشته هه‌مووتان سوژده‌ی رێزو ته‌قدیری به‌ فەرمانی من بۆ به‌رن)).

خوای گه‌وره به‌ده‌ستی قودره‌تی خۆی درووستی کرد بۆ نه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی خۆ به‌زل زانی‌نی ئیبلیس له‌باره‌یه‌دا ده‌رکه‌وێت بۆ نه‌وه‌ی پیتی بلیت: خۆت به‌گه‌وره‌تر داده‌نییت له‌وه‌ی من به‌ده‌ستی خۆم کردوومه‌ وه‌من خۆم به‌گه‌وره‌یی به‌سه‌ر ئه‌ودا ناکه‌م، جا به‌شه‌ریکی درووست کردبوو لاشه‌یه‌ک له‌ قور به‌ درێزایی چل سال ، جا

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فریشته کان به لایدا تیپه رین ، کاتیک بینیان لیتی ترسان و داجله کین و نه وهی له هه موویان زیاتر لیتی ترسا ئیبلیس بسو ، کاتی به لایدا تیپه پیری لیده دا ، لاشه که دهنگی لیوه هات ههروه که فه خفوری دهنگی لیوه بیت نه گهر له قور درووست کرابیت ، جا له وکاته خوی گهروه فهرمووی ﴿مِنْ صَلَّالٍ كَالْفَخَّارِ﴾ (الرحمن: ١٤) ، واته ((له قوریککی ووشک بوو وه که فه خفوری)).

له ده می چوه ژووره وه له کۆتاییه کهیدا هاته دهروه ، ئینجا به فریشته کانی فهرموو : له مه مه ترسن ، خوی گهروه هه خۆی پایه دارو دهسلات داره و نه مهش بووت و بی دهسلاته ، نه گهر دهسلاتی به سهردا بدهم له ناری ده بهم ، جا کاتیک نهو ماویه هات کهوا خوی گهروه فو به پروحه که دابکات و گیان و ژیان پسی بهخشیت به فریشته کانی فهرموو : نه گهر فووم به رۆحه کهدا کردو گیان و ژیانم پییه خشی نهوا سوژدهی بۆ بهرن ، کاتیک فووی پیاکرد به رۆحه کهدا رووحه که لای سه ریه وه چوه ژووره وه پۆمی ، ئینجا فریشته کان ووتیان بلی سرباس و ستایش بۆ خوی گهروه ووتی : سرباس و ستایش بۆ خوی گهروه ، ئینجا خوی گهروه پیی فهرموو: خوی تۆ رهحمه پی بکات .

کاتیک رۆحه که له چاوه کانی چوه ژووره وه سهیری بهروبوومه کانی به ههشتی کرد ، کاتیک له سکیدا چوه ژووره وه ناره زوی خواردنی کرد پیش نه وهی رۆح بگاته قاچه کانی ، جا ههستایه وه و پهله ی کرد بۆ بهروبوومه کانی به ههشت ، خوی گهروه لهم کاته دا فهرمووی ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (الانبیاء: ٣٧) ، واته : (نه وه نه ئینسان به پهله و تالوکه یه هه ده لیت ، له پهله و تالوکه درووست کراوه)).

یونس کوری عبداً اعلی ده لیت: ئین وهب بۆمانی گێرایه وه ، کهوا ئین زهید ووتویه تی : کاتیک خوا ناگری درووست کرد فریشته کان زۆر لیتی ترسان ، ووتیان:

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهی په‌روه‌ردگاری نېمه بڅچی نمو شاگرت دروست کړدووه ؟ فه‌رمووی: بڅ نه‌وانه‌ی سه‌رېپچی من ده‌کهن له‌وه‌ی دروستم کړدووه .

له‌و پږژه‌دا جگه له‌ فریشته‌کان و زه‌وی هیچ دروستکراوېکی دیکه نه‌بوو، به‌لکو له‌دوای نه‌مه‌ ناده‌م دروستکراوه ، لم باره‌یه‌وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئاً مَّذْكُوراً﴾ (الإنسان: ١)، واته ((به‌راستی ما‌وه‌یه‌کی زۆرله‌ پږژگار به‌سهر ناده‌میزادا هات که شتیکی وانه‌بوو ناو به‌ریت))، عومهری کورې خه‌تاب ووتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا خۆزگم به‌و پږژه‌ پاشان ووتی، وه‌ فریشته‌کان ووتیان، نایه‌ زه‌مانیک به‌سهرمان دادیت تییدا سه‌رېپچیت ده‌که‌ین؟ هیچ دروست کراوېک نابینین جگه‌ له‌مانه‌ فه‌رمووی، نه‌خیر من ده‌مه‌ویت له‌ زه‌ویدا دروستکراوېک دروست بکه‌م، وه‌ تییدا جینشینیک دابنیم وه‌ باسی حه‌دیه‌که‌ ده‌کات.

نېن نېسحاق ده‌لېت: ده‌لېن: خوا‌ی گه‌وره‌ له‌هه‌موو که‌س زاناره ، خوا‌ی گه‌وره‌ ناده‌می دروست کړد پاشان دا‌ینا بڅ ما‌وه‌ی چل سال چاودتری کړد به‌ر له‌وه‌ی فووی پیا‌بکات به‌ پو‌حه‌که‌دا، تا‌وه‌کو بسوه‌ قورپکی ووشک وه‌ک فه‌خفوری، وه‌ ناگریش به‌ری نه‌که‌وت، خوا‌ی گه‌وره‌ زاناره‌ جا ده‌لېن: کاتیک رو‌حه‌که‌ کو‌تایی هات له‌لای سه‌ریه‌وه‌ چوه‌ ژووره‌وه‌ پڅمی ووتی سوپاس بڅ خوا.

قورنان و حه‌دیس و نېشانه‌کان به‌لگه‌یه‌ له‌سهر نه‌وه‌ی که‌وا خوا‌ی په‌روه‌ردگار فووی پیا‌کړدووه‌ به‌ پو‌حه‌که‌یدا له‌دوای دروست‌کړدنې لاشه‌که‌ی ، جا له‌و نه‌فخه‌یه‌دا پو‌حه‌که‌ تییدا روویداوه ، نه‌گه‌رچی پو‌حه‌که‌ی پی‌ش لاشه‌که‌ی دروستکراوب‌روه‌ له‌گه‌ل کوی پو‌حی نه‌وه‌کانی کاتیک که‌ فریشته‌کان له‌باره‌ی دروست کړدنه‌که‌ی سه‌ریان سوورما ، کاتیک له‌ دروست کړدنې ناگره‌که‌ش سه‌ریان سوورما ووتی : بڅ چ شتیک دروستت کړدووه ، نه‌مه‌ش پو‌حه‌کانی نه‌وه‌ی شاده‌م ده‌بینیت نېماندارو کافرو پاک و پیسی تېدا‌یه‌.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

کاتیک پڙحي کافره کان هممو شوي کوهي ثيليس برون، بهلکو پڙحي کافره کان پيش کوفره کي دروستکراوه، له بهر نه وي خوي گوره ياساي کوفري به سر سه پاندون پاش دروست کردن لاشي نادم و پڙحه کي، وه پيش نه مه کافر نه بووه، جا چوډ ده بيت پڙحه کان له پيشدا کافرو نيماندار بيت نه گهر نه کاته کافري نه بيت، وه کوفريش بږ پڙحه کان تسوش نايست تنها به پازاندنه وي و هه لځه له تاندني نه بيت، پڙحه کانيش نه کاته کافره له راستيدا له پاش پودوي کوفره کي، وا ده لټن: هممو پڙحه کان نيماندار برون پاشان هه لځه پانه له دينه کيان به هر هڅا رک بيت.

له حه ديسنکي نه بو هره يره له باره ي دروست کردني گهر دوون و زانيني هه وال له باره ي دروست کردني په گزه کاني جيهان دروست کردني نادم دواکوت بږ پڙي هيني، وه نه گهر پڙحه کانيش له پيش لاشه کان دروست کرابون نه و له کږي بوونه و هره کاني جيهان له شش پڙدا دروست کران، جا کاتیک هه والي دروست کردنه کي پينده ان له پڙانه دا زانراوه که و دروست کردنه کي له دوي دروست کردني نه وه که په، له راستيدا دروست کردني نادم خوي له يه کيت له ناو نه و شش پڙانه دا بووه.

نه گهر پڙحيش پيش لاشي بوني هه بووه که و نه و شش زيندو و زانو ناگادارو تواناي قسه کردني هه بووه وه بير تيږي و زانيني هه بووه بهم جيهانه دا، هستي پيکر دوه جا به هر پويه که وه بيت.

نه وي ناگرنجيت که و زيندو و زانو قسه که و زانيار بيت به خدا که و پڙحه که له نيوان کومه لټي پڙدا بووه پاشان ده گوازيته وه بږ نه و لاشيه که و هيچ هست به حاله تي خوي ناکات پيش نه مه به هر پويه ک بيت.

هره وها نه گهر پڙحه که پيش لاشه بوني هه بويه نه و زانيارو زيندو و قسه که و عاقل ده بو، جا کاتیک به لاشه هه لاسرا په يره نه و پيږه کرده مو

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نه مانه‌ی پیوه دیار نه‌بوو، پاشان هه‌ست و زانست و عه‌قل و قسه‌کردنی هی‌واش
هی‌واش به‌سهر داهات، جا نه‌گهر وابوایه نه‌وا ده‌بووه سهر سوپه‌ینه‌رتترین کاروبار
که هه‌بووه رۆح‌یک‌ی ته‌واو عاقل، له‌دوا‌ییدا ده‌گه‌ریتسه‌وه به‌که‌م و کوپ‌ی و لا‌وازو
نه‌زان، پاشان له‌دوا‌ی نه‌مه ، ده‌گه‌ریتسه‌وه بۆ دۆخی جارانی ، بۆ عه‌قله‌که‌ی و
هیه‌زه‌که‌ی ، خوا‌ی گه‌وره ده‌فرمویت ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (النحل: ٧٨)، واته:
(خوا‌یته‌ی له‌ سکی دایکتان ده‌ره‌یتناوه بی‌ نه‌وه‌ی هیچ شتیک بزانن ، ئینجا
ده‌زگای بیست و بینین و تیگه‌یشتنی بۆ دابین کردوون، بۆ نه‌وه‌ی سوپاسگوزاری
بکه‌ن)).

جا نه‌گهر نه‌مه قه‌ده‌ر بیت بۆ رۆح پێش درووستکردنی ، له‌دوا‌ییدا ده‌رچوبیت
بۆ نه‌و دونه‌ییه له‌سهر نه‌و قه‌ده‌ره‌ی بۆی نووسراوه، ئیمه‌ ئینکاری کتیب و قه‌ده‌رو
چاره‌نووسی رابردو ناکه‌ین بۆی که‌له‌لایه‌ن خوا‌یه‌وه‌یه، ههر چه‌نده به‌لگه‌ نیشان
ده‌دات له‌سهر نه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌و کۆمه‌ل درووستی کردوون پاشان له‌ شوپچنیک داینا
که به‌ زیندوویی و دانایی و قسه‌که‌ر، پاشان ههر کاتیک شتیک بۆ لاشه‌که‌ی
ده‌رده‌که‌وت، جا خوا‌ی گه‌وره له‌سهر هه‌موو شتیک به‌توانایه، به‌لام هیچ هه‌والیک‌ی
وامان له‌سهر زمان‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێنه‌گه‌یشتوه وه‌دیاره پێغه‌مبه‌ر ﷺ
هه‌والی واشی نه‌داوه، له‌ پاستیدا له‌ هه‌دیس‌یک‌ی سه‌حیحا پێغه‌مبه‌ر ﷺ
فرموویه‌تی: ((أَنْ خُلِقَ آدَمُ يَجْمَعُ فِي بطنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نَظْفًا ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ
ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مَضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ)) (٣٠٤)،
واته: ((کاتیک نه‌وه‌یه‌کی ئاده‌م درووست ده‌کریت له‌ شێوه‌ی نوتفه‌یه‌ک له‌ مه‌نی
پیاو بۆ ماوه‌ی چل رۆژ له‌ سکی دایکی ده‌مینیتسه‌وه ، پاشان ده‌بیته هه‌لواسراوێک

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

، پاشان ده بیته پارچه گوشتیک، پاشان فریشته یه کی بۆ رهوانه ده کریت له رۆحدا
فووی پیاده کریت)).

جا فریشته به ته نهها بۆی رهوانه ده کریت و فووی پیاده کات ، نه گهر فووی پیا کرد
نهوا ده بیته هۆکاریک بۆ روودانی رۆح تیندا، وه نه یفه رمووه: فریشته به رۆحه وه
بۆی رهوانه ده کریت و ئینجا ده یخاته ناو سکی ، له راستیدا فریشته بۆی ده کریت و
به فوویا کردنه که ی رۆحه که تیندا رووده دات نهک خوی گه وره رۆحه که ی نار دییت،
کهوا پیش نهوه به سه رده مینکی دوورو درێژ له گه ل فریشته برون ی هه بوو ییت،
جیاوازی بکه له نیتوان فریشته ده نیریت بۆی ئینجا فووی پیاده کات به رۆحه که دا،
وه له نیتوان نهوه ی کهوا رۆحه درووستکراوه که ده نیریت که له گه ل فریشته که به خۆی
دامه زراوه.

پاستی دهروون چی یه ؟

١. ئابا نه و به شبنگه له به شه کانی لاشه .
٢. باخوود نیشان به که له نیشان کانی .
٣. باخوود جه سنه به که نیشبنگه به بۆی ئیبرا دانراوه باخوود نه نهها
گه وه ره بگه ؟
٤. ئابه نه و رۆحه
٥. باخوود شنی دپگه به ؟
٦. ئابا ئازاوه گپری و لومه کار و یی له ئارامی بهک دهروونه نه و
سبفا نانه کی ئبابه
٧. باخوود نه مه سی دهروونه ؟

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

وهلا مهكه: نهو مهسهله خهلکی لههه موو چین و تویژه کان قسهی تیدا دهکهن ، و قسهو ووشهکانیانی تیدا شیواندوهه، زۆر تیدا کهوتونهته ههلهوه و خوای گهوره شوین کهوتووانی پیغه مبهه نههلی سوونتهته کهی هیدایهت داوه لهو کاتهی تیدا دهکهونه جیاوازی و ناکوکی، خوای میهره بانیش نهوهی بیهویت پینوینی دهکات بۆ رپیازی راست و دروستی نیسلام، نیمه باسی ههندیك له ووتهی خهلک دهکهین لهبارهی نهو بابهتانه و یارمهتی خوا باسی راست و دروسته کهیان دهکهین.

نهبو ههسهن الأشعري له ((مقالات)) هکهی دهلیت: خهلکی جیاوازو ناکوکن لهبارهی رۆح و دهروون و ژياندا، نایا رۆحیش ژيانه یاخوود شتیکی دیکهیه ؟ نایا رۆح لاشه جهستهیه یاخوود نا؟

نظام دهلیت: رۆح خۆی جهستهیه، وه دهروونیشه، وه پیدایگیری دهکات لهوهی کهوا رۆح به فووی زیندوهه و نکولی نهوهش دهکات کهوا ژيان و هیز مانای جگه له زیندوویهکی به توانا نهییت.

ههندیکی دیکه دهلین رۆح نیشانهیه.

ههندیکی دیکه دهلین : لهوانه جعفهر کورپی حهرب : نازانین رۆح گهوههره یاخوود نیشانهیه وه پاکانه دههینیتتهوه لهم بارهیهوه بهو فهرمودهیه ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، واته ((پرسیارت لی دهکهن دهبارهی رۆح (که چیوه چۆنه؟) بلی: رۆح بهشیکه له فهرمانی پهروهردگارم و بهدهست نهوه)). و هیچ دهبارهی رانهگهیهندراوه نهو نه گهوههره نه نیشانهیه ووتی: وا گومان دهبهم جعفهر سهلماندوویهتی کهوا ژيان رۆح نیه، وه سهلماندوویهتی کهوا ژيان نیشانهیه که.

جبانئ بیرو بۆچوونی وابو که رۆح جهستهیه، کهوا نهو ژيان نیه، ژيانیش نیشانهیه، وه بیانوش بهشیوهزاری زمان دههینیتتهوه، رۆحی ئادهمیزاد دههچرو، پیدایگیری دهکات کهوا رۆح نابیت نیشانه بیت لهسهری.

٩٥ ح لایښ قیم الجوزیة

هندیکی دیکه ده‌لین : پڅ شتیک نیه له‌وهی زیاتر یه‌کسان بوونی چوار سرووشتی‌ه‌کان بیت له‌باره‌ی ووته‌کانیان ((اعتدال)) له‌ دونیادا نه‌سه‌لمی‌تراوه شتیک ه‌بیت تن‌ها چوار سرووشتی‌ه‌کان نه‌بیت که‌وا نه‌وانیش گهرمی و ساردی و شیداری و ووشکی یه .

هندیکی دیکه ده‌لین: پڅ خړینیکي پاک و پروون و پوخته له‌ ژيان و گوزهرانیکي سخت و خه‌ماوی یه‌وه گهنین و بڅگه‌ناوی ، ه‌روه‌ها ده‌لین له‌ هیژدایه .

هندیکی دیکه ده‌لین: ژيان گهرمی‌ه‌کی خړپسک و سرووشتی یه ، ه‌هر نه‌وانه‌ی‌ووته‌کانیاغان باسکرد له‌باره‌ی پڅ له‌ پیاوani پ‌ه‌وشت به‌رزن ده‌ی سه‌لمینن که‌وا ژيان خړی پڅه .

هندیکی دیکه ده‌لین: به‌لکو ده‌روون مانای بوونی سنووری و پروکنه‌کان و دریژی و پانی و قولی یه و نه‌ویش هیچ جیا‌یه‌کی نیه له‌و جیهانه‌دا جگه له‌خړی که‌وا حوکی دریژی و پانی و قولی به‌سهر دا ده‌دریت ، و ه‌هر یه‌کیک له‌مانه سیفته‌ی سنورو کۆتایی کۆیان ده‌کاته‌وه ،

کۆمه‌لنیکي دیکه ده‌لین ، ده‌روون باسی لټوه کراوه به‌وه‌ی نه‌وانه‌ی پټ‌تر باس‌مان کردن وه‌سفیان کردوه له‌مانای سنورو کۆتاییه‌کان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و جیا‌گه‌ری ناکات جگه له‌خړی وه‌ ناشکرت و ه‌سف بکرت به‌ سیفته‌ی گیانه‌له‌به‌ر، وه‌ جهریری ده‌گپ‌رته‌وه: له‌ جه‌عفری کړی موبه‌شیر: که‌وا ده‌روون گه‌وه‌ر‌یکه به‌لکو نه‌و جه‌سته‌یه نیه، وه‌ به‌جه‌سته‌شه‌وه نیه، به‌لکو ماناکه‌ی له‌نیوان گه‌وه‌رو جه‌سته دایه .

هندیکی دیکه ده‌لین ده‌روون مانای پڅ ناگه‌یه‌نیت ، وه‌ پڅ‌حیش ژيان نیه، و ژيانیش له‌لای أبو الهذیل نیشانه‌یه، ده‌لنیت ده‌شیت ثاده‌میزاد له‌ حاله‌تی خه‌ودا بیت له‌وانه‌یه ده‌روون و پڅ‌ه‌که‌ی بفریت و بروات به‌بی ژيان له‌به‌ر‌نهم

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

فهرموده‌یه‌ش شایه‌تی ده‌دات: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هرخوایه که گیانه‌کان ده‌کیشیت له‌کاتی مردنیاندا، هه‌روه‌ها نه‌و گیانه که نه‌مرد له‌خه‌وه‌که‌یدا هه‌ر خرا بژی ده‌نیریتته‌وه)).

جه‌عفه‌ری کوری حه‌رب ده‌لئت: ده‌روون نیشانه‌یه که له‌نیشانه‌کان، له‌و جه‌سته‌یه‌دا بوونی هه‌یه، وه‌یه‌کیکه له‌و نامیرانه‌ی که ناده‌میزاد پشتی پی ده‌به‌ستیت له‌سه‌ر کرداریک وه‌ک ته‌ندرووستی و سه‌لامه‌تی و هاوشیوه‌ی نه‌وه‌ئویش وه‌سف نه‌کراوه به‌شتیک له‌سیفه‌ته‌کانی گه‌وه‌ره‌کان و جه‌سته‌کان نه‌مه‌ش نه‌شعه‌ری قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه^(٣٠٥).

به‌شیکی دیکه ده‌لئین: ده‌روون بریتی یه‌له‌هه‌ناسه‌ی ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه به‌هه‌ناسه‌دان و وه‌رگرتن، ووتیان پۆحیش نیشانه‌یه، وه‌ئویش ته‌نیا ژيانه، به‌لکو ده‌روون نیه، نه‌مه‌ووته‌ی قازی نه‌بویه‌کر کوری باقلانیه نه‌وانه‌ی شوین که‌وتووێ نه‌ون له‌نه‌شعه‌ریه‌کان^(٣٠٦).

کۆمه‌له‌یه‌کی دیکه ده‌لئین: ده‌روون نه‌جه‌سته‌یه‌و نه‌نیشانه‌شه، وه‌ده‌روونیش له‌جیگاهه‌ک نیه وه‌نه‌دریژی و نه‌پانی و نه‌قولی و په‌نگ و نه‌شتیکی دیکه نیه، وه‌له‌جیها‌نیشدا نیه، نه‌دیوی ده‌ره‌وه‌ی هه‌یه وه‌نه‌ته‌نیشته‌کان و نه‌ده‌ریش ده‌که‌وێت، نه‌مه‌ش ووته‌ی ((مشائین)) ه‌کانه^(٣٠٧).

نه‌مه‌یه که نه‌شعه‌ری قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه له‌باره‌ی أرسططاليس، وا‌پاده‌گه‌یدن که په‌یه‌ه‌ندی پۆح به‌لاشه‌وه نه‌به‌سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌تی وه‌نه‌به‌ته‌نیشته‌کانیه‌تی و نه‌نیشینگه‌یه بژی و به‌پێوه‌لکانده‌وه و نه‌به‌یه‌ک گه‌یشته، به‌لکو ته‌نها له‌راستیدا

(٣٠٥) مقالات الاسلامیین: ٢/ ٢٧.

(٣٠٦) سمیری: الفصل فی الملل: ٥/ ٧٤ بکه.

(٣٠٧) المشائون: له‌فله‌فه‌ی نه‌رسته‌یه، کمره‌توێژه‌له‌نیشانه‌کانی ده‌ره‌به‌تاره.

٩٥ ح لایین قیّم الجوزة

دروست کردن و پیکهینه بوی، ثم مهزه بهش به سنجی و محمد کوری نوعمان ناسراو به المفید و موعه مهر کوری عیباد الغزالی هه لیباردوه، ووتهی نین سینا و شوین کهوتوانیهتی، ثمهش خرابترین مهزه به و بهتالترین و دورترینانه له راستی.

نه بو محمد کوری حزم ده لیت^(٣٠٨) : بیرو بۆچوونی گشت نه هلی نیسلام و نه وانهی دان به رۆژی دواپی داده نین : کهوا دهروون جهسته یه کی درێژو پان و قووله خاوهن جینگای ته نیکی لایه نگیرو له بهر رۆیشتوه بۆ جهسته، ووتی به مه دا ده لیت، ووتی : دهروون و رۆح دوو ناوی هاویهش و هاوتان بۆ یه ک مانا، وه ماناکهشیان یه که.

له راستیدا نه بو عبداللهی کوری خطیب مهزه به کانی خه لکی له دهرووندا ریکهستوه و ده لیت : ((نه وهی هه مرؤفیک هیمای بۆ دهکات به ووتهی خوی : نیمه یان ده بیته جهسته یاخوود نیشانه یه کی کۆله کهو سترون بین له جهسته دا یاخوود نه جهسته یه ک و نه نیشانه یه کی کۆله کهو سترون بین تییدا)).

بهشی یه کهم : کهوا نهو جهسته یه، نهو جهسته یهش یان ده بیته نهو لاشه یه بیت یاخوود ده بیته جهسته یه کی هاویهش بیت بۆ نهو لاشه یه، یان ده بیته له دهرووی بیت.

بهلام بهشی دووهم : دهروونی ئاده میزاد بریتی یه لهو لاشه یه و په یکه ریکی تاییه تی، ثمهش کهس نه یووتوه.

بهلام بهشی یه کهم : کهوا ئاده میزاد بریتی یه لهو لاشه یه و په یکه ریکی تاییه تی، جا نه مه ووتهی زۆریه ی کۆمه لانی خه لکه، ثمهش له لای زۆر ووتار بیژان و قسه کهران هه لیژێردراوه.

٩٥٠ لایڻ قیَمُ الموزیَّة

خه لکی چوار ووتو ٽاخوتنیان ههیه له ناوانی ناده میزاد دا، ٽایه نهو تنهها پڅوڅیکه؟ یاخود تنهها لاشهیه که، یاخود هردوکیانه، یاخود هر یه کیڅکه له وانه؟ وه نهو ٽاخوتنانهش ٽایه تنهها له ده برین و ووشه که دایه، یاخود تنهها له مانا که دا، یاخود له هردوکیاندا، یاخود له هره یه کیڅکه له وانه دایه؟ جیوازی له نیوانیان تنهها له ده برین و ٽاخوتنه که یه.

رازی ده لیت: به لآم به شی دووهم، کهوا ناده میزاد بریتی یه له جهسته یه کی ټایهت بوونی ههیه له ناو نهو لاشهیه، قسه که ران و توږه ران جیوازن بهم ووتیه له ده ست نیشان کردنی تم جهسته یه له سر چند روویه که وه: یه که م: نهو بریتی یه له ټیکه لآو بوونی هر چواریان کهوا نهو لاشهیه لیتی له دایک ده بیت.

دووهم: نهو خوینه.

سیهم: نهو روڅیکي نرم و نیان و میهره بانه کهوا له تنیشتی چهپ له لای دلوه له دایک ده بیت، وه خوینه به ره کان بڅ هه مو نه دنامه کان پیدای ټیهر ده بیت. چواره م: پڅوڅیکه کهوا له دلوه بڅ میڅک به رز ده بیت هوه، و خوځی ده گوځینیت به شپوهیه کی دروست بڅ قبول کردنی بیریزی و بالا هیزی و بیر کردنه وه. پینجه م: نهو به شیکه له دل دانا پریت.

شه شه م: نهو جهسته یه پیچه وانه یه به ناخ و ناوه پڅوڅیک بڅ نهو جهسته هه ست داره، و بریتی یه له جهسته یه کی نورانی و دره و شاه ی به رزه سووکی زیندوو و بزوینه به ناو گوهری نه دنامه کاندای ټیده په پریت وه له گولدا ناوی له به ردا ده روات، و له زه یتوندا پڅنی له به ردا ده روات وه ټاگریش له خه لوزدا، مادام نهو نه دنامه دروسته بڅ قبول کردنی نیشانه یه کی زږو زه به ند له سهری دا له وه جهسته یه ناسکه دا که واته نهو جهسته یه ناسکه ټالوزکا و ماوه ته وه بڅ نهو نه دنامه، وه نهو نیشانه سود مهند ده بیت له هه ست و جوله ی ټاره زوو مهندو خو ویست.

٩٥ ح - لایبن قیم الجوزیة

نهگەر نهو نهندا مانهش تیكچوون بههژی دهست بهسهرداگر تنی شتی هه مه
چهشنه و توندو تیژ لهسه ری داو ده ریچیت له قه بولکردنی نهو نیشانانه نهو پۆح
له لاشه جیاده بیته وه و سه ره خو ده بیت بۆ جیهانی پۆحه کان.
نهم ووتیهش کهوا راست و دروسته لهو مه سه له یه دا، و جگه له مه هه چیان راست
نیه، وه هه موو ووتوو ناخاوتنه کان جگه لهو به تاله، وه کتیب و سوننهت و یهک
دهنگی سه حابه کان به لگه یه له سه ری وه عه قل و سروشت و په فتاریش به لگه یه تی،
و ئیمه به لگه له سه ری دا ده هیئینه وه.

به لگه ی به که ٥٥: خوای گه وه ده فره مویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا
وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلَ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هه خوا به گیانه کان ده کیشت له کاتی
مردنیاندا هه وه ها نهو گیانه که نه مرد له خه وه که یدا هه خوا بۆی ده نیڕیته وه جا
نهو که سه ی که خوا مردنی دابیت پۆحه که ی ده گپریته وه و ناگه پریته وه بۆ لاشه ی،
نهو که سه ش پۆژی ته واو نه بوو بیته ده نیڕیته وه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو))، جا
لهو نایه ته دا سی به لگه هه یه: هه والگه یانندن به مردنه که ی، وه گرگرنه وه ی
پۆحه که ی، وه ناردنه وه ی پۆحه که ی .

به لگه ی چوار ٥٥: خوای گه وه ده فره مویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي
غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته: ((خۆ نهگەر نهو سه مهکارانه بیینی چۆن له نیش و
نازاری سه ره مه رگدا (گریان خوار دووه) فره شته کان ده ستیان لینه که نه وه و لیان
ده دن (پیان ده لێن) ئاده ی گیانتان بدن به ده سه ته وه ده ی پۆحان ده رکه ن نه مرپۆ
له تۆله ی (خوانه ناسیتاندا) سزاو نه شه که نه ی ریسوایی و شه ره زاری ده درێن))، وه
هه وه ها ده فره مویت ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الأنعام: ٩٤)،
واته: ((له پۆژی قیاموتدا خوای گه وه روو به خواناسان ده فره مویت ، سویند به

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خوا بیگو مان نیوه بهتتههاو تاک تاک هاتوته ته لامان ههروه کو به کهم جار درووستمان کردن)).

وه چوار به لگهی تیدایه :

یه کهم: دهست کردنهوهی فریشته کان لیان .

دووهم: وه سفکردنی به دهرهیتان و دهرچوونی پۆحه کهیان.

سییهم: ههوال گهیاندن له بارهی سزادانی لهو پۆژهدا.

چوارهم: ههوال گهیاندن له بارهی هاتنهوهی پۆحه که بۆ پهروهردگاری ، جا نه مه حدوت به لگهی.

بِهَلِّلَی هِهَشْنَهَم: خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ (الأنعام: ٦٠)، واته: ((ههرو نهو زاتهیه به شهو خهوتان لیده خات و وه دهتان مریتیت (لهم سالانهی دوا پیدا زاناکان بۆیان دهر کهوتوه که خهو جۆره مردنیکه) ههروه ها ده زانیت له پۆژیشدا چ کارو کرده وه یه که نه بجام ده دن ، وه پاشان زیندووتان ده کاتوه بۆ نهوهی وادهی دیاری کراو که (پۆژانی ته مه تنانه) تهواو بکریت و (خهویکی گهوره تان لیده کهویت) له وه وه دوا گه رانه وه تان ههرو بۆلای نهو زاتهیه)).

ههروه ها دهفه رمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرَطُونَ﴾ (الأنعام: ٦٠-٦١)، واته: ((تا نهو کاتهی مه رگ دیت و یه خهی که سیکتان ده گریت نهو کاته نیتر (فریشته) پهوانه کراوه کاغان گیانی ده کیشن ، وه له کاتیکدا نهوان له کارو کرده وهی خۆیان کهم ته رخنه می ناکهن)). نه مهش سی به لگهی تیدایه:

یه کهم: ههوال گهیاندن به مردنی گیانه کان له شهودا .

دووهم: گه راندنهوهی بۆ لاشه کانیان له پۆژدا.

سییهم: له کاتی مردنیدا فریشته گیانی ده کیشت. جا نه مهش بووه دوو به لگه:

لِلْإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ ٢٩٥ ح

بِهَلَلِهِ يَازِدَهُ هَمٌّ: خَوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ٢٧-٣٠) ، واته ((شایانی باسه به نیمانداری سهرفراز له سهره‌مه‌رگدا ده‌وتریت) نه‌ی خاوه‌نی دل و ده‌روونی پر له نارامی ﴿بِگه‌پیره بۆ لای پهره‌ردگارت که تۆ له‌و پازیت و نه‌ویش له‌تۆ پازیه﴾ وه بجۆره پرتزی به‌ندی چاکه نازدارو به‌پرتزه‌کاغه‌وه ﴿بجۆره به‌هه‌شته خۆش و پازاوه‌که‌مه‌وه﴾. وه سی به‌لگه‌ی تیایه:

یه‌که‌م: وه‌سفی کردووه به‌گه‌رانه‌وه

دووهم: وه‌سفی کردووه به‌چوونه‌ناوه‌وه.

سی‌یه‌م: وه‌سفی کردووه به‌په‌زابوون.

سه‌له‌فیه‌کان جیاوازو نا‌کۆکن کاتیک ده‌وتریت، نایه نه‌و کاره له‌کاتی مردن یا له‌کاتی زیندوو‌بو‌نه‌وه یاخود له‌هه‌ردوو شو‌ینه‌که‌دا پرووده‌دات؟ له‌مه‌دا سی‌ووتسه‌و ناخاوتن هه‌یه، له‌حه‌دیس‌تکی به‌رز‌کراوه‌دا روایه‌ت کراوه ، که‌وا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌نه‌بی به‌کری سدیقی ﷺ فه‌رمووه: ((أَمَا أَنْ الْمَلِكُ سَيَقُولُهَا لَكَ عِنْدَ الْمَوْتِ))^(٣٠٩)، واته: ((له‌پاستیدا فریسته له‌کاتی مردندا پیتی ده‌لێت)).

زه‌یدی کۆری نه‌سه‌لم ده‌لێت: موژده‌م پیدرا به‌به‌هه‌شت له‌کاتی مردندا و کاتی کۆبو‌ونه‌وه و له‌کاتی زیندوو‌بو‌نه‌وه، نه‌بو صالح ده‌لێت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ نه‌وه له‌کاتی مردنه : ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ نه‌وه له‌پوژی قیامه‌ته^(٣١٠).

نه‌مه‌بووه‌چوارده‌به‌لگه‌.

(٣٠٩) کنز العمال : ٤ / ٢ .

(٣١٠) سمیری تفسیری القرطبي: ٢ / ٥٨ بکه.

رؤح للإبن قيم الجوزية

بەلگەى بېسىت: پېغەمبەر ﷺ دەر مۆيت: ((نسمة المؤمن طائر يعلق في شجر الجنة))^(۳۱۴)، ئەمەش دوو بەلگەى ھەيە: يەكەم: بوەتە بالتەندە.

دووەم: خۇزى بە درەختى بەھەشت ھەلەدە واسيت و لىتى دەر خوات، لەسەر جىاوازى لىتکەرەو ھەکان.

بەلگەى بېسىت و دوو. پېغەمبەر ﷺ دەر مۆيت: ((أرواح الشهداء في حواصل طير خضر شرح في الجنة حيث شاءت، وتأوى إلى قناديل معلقة بالعرش، فأطلع اليهم ربك إطلاعة فقال أي شيء تريدون؟)) ھەدىسە کە دريژەو واتاکەشى لىتکەرەو ھەو، ئەمەش شەش بەلگەى تېدايە: يەكەم: پۆچەکە لەناو سکی بالتەندە دانراو ھە. دووەم: ئەو لە بەھەشتدا پشوو دەدات.

سېيەم: ئەو لە بەر و بوومى بەھەشت دەر خوات و لە پروبارە کانىشى دەر خواتەو ھە. چوارەم: ئەو لەناو ئەو چراخانە دا نىشتەجى دەبيت. پېنجەم: خۇاى گەرە قەسەى لەگەلدا دەر کات و بە قەسەى دەر ھىت و ھەلەمىشى دەداتەو ھە.

شەشەم: بىگومان پۆچەکە داواى گەرەنەو دەر کات بۆ دۇنيا، لە پاستيدا ئەو ھەى ھەز لە گەرەنەو دەر کات، دەر لىت: ئەمە ھەمرو سيفەتى بالتەندە کەيە نەک سيفەتى پۆچەکە، دەر لىت: بەلگە پۆچەکە لەناو سکی بالتەندە دانراو ھە، بە مەبەست، لە رىوايەتیکى دیکە کەوا ئەبو عومەر پەسەندى دەر کات دەر لىت: پېغەمبەر ﷺ دەر مۆيت: ((أرواح الشهداء كطير))، واتە: پۆچى شەھیدەکان وەک بالتەندە، جا ئەمە پرسيارە کە بەتەواو ھەتى دوور دەخاتەو ھە.

(۳۱۴) الموطأ: ۱/۲۴۰، وە مسند أحمد: ۳/۴۴۶.

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

به لگه کی بیست و نه: له حه دیسیکی طلحه ی کوری عبدالله ده لیت: ناره زووم کرد له دارستانه که دا بسوریمه وه شهوم به سه رداها، نینجا چووم بۆلای گۆری عبدالله کوری عه مر و کوری حزام، جا گویم له خویندنی قورنان بوو له ناوگۆره که دا هه رگیز گویم له ده نگه و اخۆش نه بووه، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((ذلك عبدالله اَلَمْ تَعْلَمْ اِنْ اَللّٰهَ قَبَضَ اَرْوَاحَهُمْ فَجَعَلَهَا فِيْ قَنَادِيْلٍ مِنْ زَبْرَجَدٍ وَ يَاقُوْتٍ، ثُمَّ عَلَقَهَا وَسَطَ الْجَنَّةِ ، فَلِذَا كَانَتِ الْيَلِ رَدَّتْ اِلَيْهِمْ اَرْوَاحَهُمْ ، فَلَا تَزَالُ كَذٰلِكَ حَتّٰى اِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ رَدَّتْ اَرْوَاحَهُمْ اِلٰى اَمَاكِنِهَا الَّتِيْ كَانَتْ))^(٣١٥)، واته: ((نه وه عبدالله به نایه نازانیت که خوا رۆحه کانیانی کیشاوه و له چراخانیکیان داناوه کهوا له یاقوت و مرواری درووست کراوه، پاشان له ناوه راستی به هه شتا هه لیواسیه، جا کاتیک شهو داهات رۆحه کانیان بۆ ده گه رینیتته وه، ناوا ده مینیتته وه تاوه کو به یانی دادیت نینجا رۆحه کان ده گه رینیتته وه نهو شوینه ی که له وی بووه))، نه مه ش چوار به لگه ی تیدایه:

یه کهم: رۆحه که له ناو چراکان دانهراوه.

دوهه: گواستنه وه ی له شوینیکه وه بۆ شوینیکه دیکه.

سی یه: قسه کردنی رۆحه که وه خویندنه وه ی قورنان له ناو گۆردا.

چوارهه: وه سفی کردوه کهوا له شوینیک دایه.

به لگه کی بیست و نه: حه دیسی براو کوری عازب، پیشت به دریتۆی باسکراوه، نهویش بیست به لگه ی تیدایه:

یه کهم: ناخوتن و قسه کردنی فریشته ی گیان کیشان بۆ نه فسی خۆی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِيْ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ (الفجر: ٢٧-٢٨)، وه نه م ناخوتنه بۆ که سیکه عه قلی هه بیت و تیبگات.

۱۹۸۰ لایبن قیَمُ الموزیة

دوهم: نهی پڙخی پر له نارامی و پاک وهره دهرهوه بۆ لیخوش بوون و ږهزابوونی
خوای گهوره.

سی یه: دیته دهرهوه ههروهك چۆن دلۆیه ناو له دهمی كونده دهړژیت.

چواره: له ماوهی چاوتروكانیك پڅهكهی لی وهرده گړیت.

پینجه: تاوهكو فریشتهكان كه به كفنیك له بههشتدا هیئاویانه كفنی دهكهن.

شهشه: پاشان پڅهكهی بهرز دهكهنهوه بۆ ناسمان.

حهوتم: خوشترین بۆن له بۆنی میسکی لیدهدریت.

ههشتم: جا دهركای ناسمانهكانی بۆ دهكریتهوه.

نۆیهم: بۆ ههر ناسمانیك دهیبهن فریشتهكان پیشوازی لی دهكهن تاوهكو دهگاته نهو

ناسمانی كهوا خوای گهورهی لی یه.

دهیهم: دهمرمویت: وهرن: بهندهكهم بگهړیننهوه بۆ زهوی.

یازدههم: جا پڅهكهی دهگهړیندریتهوه بۆ جهستهكهی.

دوازدههم: لهبارهی پڅی كافریش دهمرمویت: پڅهكهی له لاشهكهی جیا

دهبیتهوه، ینجا پای دهكیشیت، جا دهمارو ماسولكهكانی ههمووی دهپریت و

پارچه پارچه دهبیټ.

سیژدههم: ینجا پڅهكهی بۆگهترین بۆنی لیډیت كهوا لهسر زهویدا ههبیټ.

چوارددههم: ینجا له ناسمانهوه پڅهكهی فریدهدهنه خوارهوه، وه دهری دهكهن نرم

دهبیتهوه بۆ ناو زهوی.

پازدههم: هیچ فریشتهیهك له فریشتهكان بهلای تیپهړنابن تنها دهلین: نهم پڅه

پاكه چی یه؟ نهی نهم پڅه پیسه چی یه؟.

شازدههم: ینجا دایدهنیشینن ، پیی دهلین چی دهلینیت دهبارهی نهو پیاوه واته

احمد؟ جا نهگه نهمه بۆ پڅهكه بیټ نهوا دیارو ناشكرایه، بهلام نهگه بۆ

لاشهكه بیټ) نهو لهدوای گهړانهوهی پڅهكه له ناسمانهوه بۆ لاشهی دهبیټ.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

حه قده همم: جا نهو کاتهی فریشته کان پوچه که بژناسمان بهرز ده که نه وه ده لئین: واته پدروه ردگارا نه مه فلان بهندهی تویه.

هه ژده همم: بیگه پرتنه وه و نیسانی بدهن که وا من چیم بژ ناماده کردوه له کارو کرده وه کانی، ینجا جینگای خوی ده بینیت له به هشت یاخوود له ناگر.

نوزده همم: نه گهر پوچی نیماندار هاته دهره وه نهوا هه موو فریشته کانی خوا له نیوان ناسمانه کان و زه ویدا سه لاواتی له سر لیده دهن، جا فریشته کان سه لاوات له سر پوچه کهی لی ده دات وه نه وهی ناده میش نوژ له سر جهسته کهی ده کات.

بیستم: ینجا سهیری جینگای خوی له ناو ناگر تاوه کو پوژی قیامت، وه لاشهش پارچه پارچه ده بیت و نامینیت، له راستیدا نه وهی سهیری هه ردوو جینگایه کان ده کات هه پوچه کهیه .

له به لگه کانی هه دیسی نه بو موسا

به لگه کی به نجاو جوار: هه دیسی کی نه بو موسا: ((گیانی نیماندار دیته دهره وه کهوا بونی خوشتره له بونی میسک جا نهو فریشتانهی ناماده برون له کاتی گیان کیشانی دهیبهن و فریشته کانی دیکهش له ناسمانه کان پیده کهنن و ده لئین: نه مه فلانی کوپی فلانه نه م کارو کرده وه چاکانهی نه نجام داوه - ده لئین: نهو و نیوه به خیرین، ینجا لیان ورده گرن و له دهرگا بهرزی ده که نه وه کهوا کرده وه چاکه کانی له ویدا بهرز ده بووه، پاشان دهرگای ناسمانه کانی بو ده کرتته وه و به لگه ی پییه وه که به لگه ی پوژ تاوه کو ده گاته باره گای عهرش، به لام نه گهر پوچی کافر ده رچو نهوا پوچه کهی ده بن، فریشته کان ده لئین: وای نه وه کییه؟ ده لئین: نه وه فلانی کوپی فلانه نه م کرده وه خرابانهی نه نجام داوه، ده لئین: به خیر نه یه بیت، بیگه پرتنه وه، ده گه پرتته وه بو خواره وهی زهوی)) نه مهش ده به لگه ی تیدایه:

یه کهم: ده رچوونی پۆحه کهی.

دووهم: خووشی بۆنه کهی.

سی یهم: ده رچوونی فریشته کان له گهل پۆحه که.

چوارهم: سه لاور کردنی فریشته کان بۆ پۆحه که.

پینجهم: وه رگرتنی فریشته کان بۆ پۆحه که.

شه شهم: بهر زکردنه وهی پۆحه که له لایهن فریشته کانه وه.

حه وتهم: پرووناك بوونی ناسمانه کان به هژی شهوقی پۆحه که.

هه شتهم: گه یشتنی به عه رش.

نۆیهم: قسه کردن و پرسیار کردنی فریشته کان نه وه کی یه؟.

ده یهم: بیگه پیننه وه بۆ خواره وهی زهویه کان.

(له به لگهی هه دیسی نه بو هورهیره)

به لگهی شه هس و جوار: هه دیسیکی نه بو هورهیره: ((کاتیک پۆحی

نیماندار ده ده چیت دوو فریشته پیتی ده گهن، بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان جا نه هلی

ناسمان ده لیت: پۆحیکی پاک له لایهن زهویه وه هاتوه خوا ی گه و ره سه لا وات

لیده دات و له سه ر جهسته یه که هوا ناوه دانی کردۆته وه وه ستایشی نه و بۆنه

میسه کهش ده کهن، پاشان بۆ لای خوا ی گه و ره بهرزی ده که نه وه پاشان ده فه رمویت:

بیگه پیننه وه بۆ کو تایی پۆژی زیندوو بوونه وه)). نه مهش شهش به لگهی تیدایه:

یه کهم: دوو فریشته پیتی ده گهن و هه لیده گرن بۆ ناسمان.

دووهم: بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان.

سی یهم: پۆحیکی پاک له زهویه وه هاتوه.

٩٥ ح لابلن قيم المجزئة

چوارهم: فرشته‌كان سه‌لاواتيان له‌سهر لیده‌دهن.

پینجهم: خوشی بونه‌کی.

شه‌شهم: به‌رزکردنه‌وی پوچه‌که بۆلای به‌روهردگار.

(له‌به‌لگه‌ی حه‌دیسکی دیکه‌ی نه‌بو هوره‌یره)

به‌لگه‌ی حه‌فتاوه‌ك: له‌ حه‌دیسکی نه‌بو هوره‌یره: ((له‌کاتی
سه‌ره‌مه‌رگی ئیماندار فرشته‌كان له‌لای ناماده‌ ده‌بن، جا نه‌گه‌ر پیاویکی چاك بیټ
ده‌لێن: وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی پوچی پاك كه‌وا له‌ جه‌سته‌یه‌کی پاك دابوویت، وه‌ره‌
ده‌ره‌وه‌ شایانی سوپاس کردنی وه‌ موژده‌ بیټ به‌ په‌حمی خوای گه‌وره‌ بۆت وه‌
به‌په‌یمانه‌ی به‌هه‌شت خواجه‌ك كه‌ توو په‌ نییه‌ لیټ، به‌رده‌وام نه‌و ووتانه‌ی پی
ده‌وتریټ: بۆ نه‌وه‌ی نه‌ترسیټ تا پوچی ده‌رده‌چیت، جا به‌رزی ده‌كه‌نده‌ تا کوټایی
ناسمان، ده‌رگای ناسمانه‌کانی بۆ ده‌کریته‌وه‌ و پیتی ده‌لێن نه‌وه‌ کی‌یه؟ جا ده‌لێن:
نه‌وه‌ فلانی کوپری فلانه، فرشته‌كان ده‌لێن: سلّو له‌و پوچه‌ پاكه‌ كه‌ له‌ناو
جه‌سته‌یه‌کی پاك دابوو فهرموو وه‌ره‌ ژووره‌وه‌ بۆ سوپاسکراوی موژده‌ت لیټ بیټ به‌
نارامی و به‌ په‌یمانه‌ی به‌هه‌شت و به‌ خواجه‌ك كه‌ وا لیټ توو په‌ نییه‌، وه‌ به‌رده‌وام
نه‌وه‌ی پی ده‌وتریټ، هه‌تا ده‌یگه‌ینه‌ نه‌و ناسمانه‌ی كه‌ خوای گه‌وره‌ی لیټه‌، به‌لام
نه‌گه‌ر پیاویکی خراب بوو فرشته‌كه‌ ده‌لێت وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی پوچی پیس كه‌وا له‌
لاشه‌یه‌کی پیس دابوویت، وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ویستراو و بیټراویت و موژده‌ت لیټ بیټ به‌
سزای ناوی له‌ كوڵ هاتووی پیسی دۆزه‌خ نه‌مانه‌ی به‌رده‌وام پی ده‌وتریټ، تاوه‌كو
پوچه‌كه‌ دیته‌ ده‌ره‌وه‌ جا ده‌گاته‌ کوټایی ناسمان، پیتی ده‌وتریټ: نه‌وه‌ کی‌یه؟ ده‌لێن:
فلانی کوپری فلانه، جا پیتی ده‌وتریټ: پیشوازی لیټ نه‌بیټ به‌پوچیک پیس كه‌وا

۹۲ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

له ناو لاشديه کی پيسدا بو، بگه پتوه به بيتر اوي چوونكه ده رگاي ناسمانه كانت بۆ
ناكر پتوه جا ده نيتر نه وه بۆ زه وي، پاشان ده بيه نه وه ناو گۆره كه ي))، نه م
جه ديسه ش درووسته، نه مه ش ده به لگه ي تيدا يه :

يه كه م: پۆحه پاكه كه له جه سته يه كي پاكد ا بووه ، وه پۆحه پيسه كه ش له
جه سته يه كي پيسدا بووه .

دووه م: نه ي پۆحي پاك وهره ده ره وه شاياني سوپاس كردن و ستايشيت .

س ي يه م: موژده ت لي بيت به ره حمي خوي گه و ره به ره يحانه ي ره ش .

چواره م: به رده وام پتي ده وتر يت : ووتهي خۆش ((بۆ نه وي نه تر سي ت)) تاوه كو
ده بيه نه كۆتايي ناسمان .

پينجه م: ده رگاي ناسمانه كان ي بۆ ده كر پتوه .

شه شه م: پاشان فريشته كان پتي ده لين، وهره ژووره وه به سوپاس كراوي و به
به خته وهر ي .

حه وته م: تاوه كو ده يگه بيه نه كۆتايي بۆ نه و ناسمانه ي كه خوي گه وره ي لي يه .

هه شه ته م: وه به پۆحي كافريش ده وتر يت : نه ي پۆحي پيس بگه پتوه به بيتر اوي .

نۆيه م: له بهر نه وي ده رگاي ناسمانه كانت بۆ ناكر پتوه .

ده يه م: جا ده يگه پيننه وه بۆ زه وي و پاشان ده بيه نه وه ناو گۆره كه ي .

(له باره ي پۆحه كان كه وا وهك سه ربازي وان)

به لگه ي هه شئاو بهك : پيغه مبهر ﷺ ده فرموي ت: ((الأرواح جنود

مجندة فما تعارف منها أئتلف وما تنكر منها أختلف))، واته: ((پۆحه كان وهك

سه ربازي وان نه وانه ي يه كتر ي ده ناسن و نيماندارن هۆگري يه كتر ده بن و نه وانه ي

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

ٲينڪارى يه ڪٽر ده بن ليڪ لا ده ده ن))، جا وه سفى ده ڪات به وهى سه ربا زى به زور گيران، وه سه ربا زيش خاوه نى ليستى ڪه بؤ خوى وه سفى ڪردوه به هو گرى بسون و ٲينڪارى ڪردن، مه حال ٻشه نهو سه ربا زي به نيشانه ٻيٽ له ناوه وهى جيهان و نه له ده وه شيده نه هه ندي ڪى نه هه مويشى.

به لگه ى هه سناو دوو: له هه ديسي ڪى ٽين مه سعود ڪه له ٻيغه مبه ر عليه السلام ده گير ٻته وه: ((ٻؤحه ڪان به يه ڪٽر ده گهن و يه ڪٽر بؤن ده ڪن وه ڪ چؤن نه سڀ يه ڪٽر بؤن ده ڪات)) نه مه ٻيٽر باس ڪراوه.

به لگه ى هه سناو سي: نهو نيشانانهى ڪهوا باس مان ڪرد له بارهى دروست ڪردنى نادهم ، ڪاتيڪ ٻؤح به لاي سه ريده ((ڪونه لوتيدا)) چوهه ژوره وه نادهم ٻؤمى جا ووتى: سو پاس بؤ خوا، جا ڪاتيڪ ٻؤحه ڪه گه يشته چاوه ڪانى به هه شتى روانى، ڪاتيڪ گه يشته ناو سڪى نار ه زوى خورا ڪى ڪرد، جا هه لپه ى ڪرد بؤ ٻا ڪردن ٻيٽس نه وهى ٻؤحه ڪه بگاته قاچه ڪانى، بي گومان ٻؤحه ڪه به نابه دلى چوهه ناو لاشه ڪه ى و به نابه دليش ده رده چيٽ.

به لگه ى هه سناو جوار: له هه ديسي ڪى عبدالله ى ڪوپى عه مر و ڪه له ٻيغه مبه ر عليه السلام ده گير ٻته وه: ((له پاسيدا ٻؤحى نيمانداران به دوورى ماوهى دوو ٻؤڙ به يه ڪٽر ده گهن، بي نه وهى يه ڪيڪ هاورى ڪه ى ديتيٻٽ)).

به لگه ى هه سناو ٻيٽج: نهو نيشانانهى ڪهوا خواى گه وره ٻؤحى به خته وهرو به ده به خت له يه ڪٽر جيا ده ڪاته وه ، لهو ڪاته ده له ٻونا ڪى و تاري ڪايى ليڪ جيا ده بنه وه، وه ٻؤحى ٻيغه مبه رانيش له ناويانده وه ڪ چراو گولته نه ستي ره وايه ده وه وشيٽه وه .

به لگه ى هه سناو شه ش: له هه ديسي ڪى ته ميم نه لدارى دا ((بي گومان ٻؤحى نيماندار ڪاتيڪ به رز ده ڪري ته وه بؤ لاي خواى گه وره له نيوان هه ردوو ده سته ڪانيدا سوڙده ده بات، فريشته ڪان به ٻؤحه ڪه ده گهن و موڙده ى ٻي ده ده ن،

١٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خوای گهوره به فریشتهی گیان کیشان دهفرمویت، پږوخی بهندهکم ببهو پږو وه له شویننکی وها و وهای دابنی.

به لگه ی هه شناو هه و: نهو نیشانانمی باسمان کرد له باره ی سه قامگیری پږحه کان له دوا ی مردندا، وه جیاوازی و ناکوکی خه لک له باره یدا، و له ناو نه مانه شدا جیاوازی به کدهنگی پیشینه کان له سر نه وه ی کهوا پږحه کان جیگرو سه قامگیرن له دوا ی مردن، و له راستیدا جیاوازو ناکوکن له دیاریکردنیدا.

به لگه ی هه شناو هه و: له راستیدا نه وه ی گرنگو ده بیت بزانیته کهوا پیغه مبر عليه السلام باسیکردوه وه هه والیشی گه یاندوه بږ تومه ته که ی، کهوا جهسته کانیا ن له ناو گږه کاند ا گه شه ده کات، کاتیک نه فخی صور لیده دریت هه موو پږحیک ده گه ریته وه بږ جهسته که ی و ده چیتته ناویه وه جا زهوی به سه ریدا ده بیت و له گږه که یدا هه لده ستیته وه.

له باره ی هه دیسی ((صور)) دا: کهوا نیسرافیلی سه لامی خوای له سه ر بیت داوا ی پږحه کان ده کات جا هه مووی بږلای دین پږوخی موسلمانان پرونا کهو نه وانی دیکه ش تاریکه، جا گشتیان کږده کاته وه، نینجا به صوردا هه لیانده واسیت و پاشان فووی پیاده کات، به فریشته که ده لیت، خوای گه وره و میهره بان سویند به گه وره یی خو ی ده خوات هه ر پږحیک بږ لاشه که ی خو ی ده گه ریینه وه، پږحه کان له صوردا وه ک میش هه نگوین دیتته ده ره وه نیوان زهوی و ناسمان پر ده کات، جا هه ر پږحیک بږ لاشه که ی ده چیت، ده چیتته ناویه وه خوای گه وره ش فرمان به زهوی ده کات له سه ریاندا شه ق بسات، نینجا به خیرایی ده چن بږلای په روه ردگاریان هه موون به گه ردن که چی به ره و بانگه وازه که مل ده نین گوینان له بانگه وازیته ده بیت له شویننکی نریک له و کاته ی که نه وان هه لساونه ته وه و چاوه پتی فرمانن.

نه مه ش ناشکرایه وه پیویستیسه بیزانین کهوا پیغه مبر عليه السلام هه والی گه یاندوه، کهوا خوای گه وره هیچ پږحیکی دیکه دانامه زرنیت و درووستی ناکات جگه له

٩٩٠ لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

پۆچه کانی خۆیان که له دنیا هه یانبوو، به لکو نهو پۆحانه یه که خوا خێرو شه پری دهست که وتوو لهو کاته دا لاشه کانیان سه ر له نوی درووست ده بنه وه پاشان بژی ده نیریتته وه .

بەلگەکی ھەشناو نۆ: بێگومان پۆح و جەستە لە نیتوان دەستەکانی قودرەتی خۆی گەورە دەچن بە گۆ یە کداو ناکۆکیان تێدە کە ویت لە پۆژی قیامەتدا ، علی کۆری عبدالعزیز دەلیت: ئەحمەد کۆری یونس بۆ نێمە ی گێراپەو ئەویش لە ئەبوبە کری کۆری عەیاش، ئەویش لە سەعد بەقال، ئەویش لە عەکرە مە، ئەویش لە ئیبن و عەباس ووتی: بەردەوام کێشەو ناکۆکی لە نێو خەلک هەبە لە پۆژی قیامەتدا تا پۆح و جەستە لە گەل یە کتر ناکۆک دەبن، جار پۆحه که دەلیت، ئە ی پەرورەدگارا لە راستیدا مەن پۆحیک بووم لە تۆ مەنت دانا لە ناو ئەو جەستە یەدا جا مەن تاوانم نیە، جەستە کەش دەلیت: ئە ی پەرورەدگارا مەن جەستە یە کەم درووست کردووم وە ئەم پۆحه هاتە ناو مەن وە ک ناگر جا بەهۆی ئەووە مەن هەل دەستام و بەهۆی ئەووە مەن دادە نیشتەم، و بەهۆی ئەووە مەن دەرویشتم، و بەهۆی ئەووە دەهاتم، مەن هێچ تاوانیکم نیە، دەلیت: خۆی گەورە پی یان دەفەر مویت: مەن دادوەری دەکەم لە نیتوانتان، هەواییان پێدام لە بارە ی پیاویکی کۆیرو پیاویکی پە ککەوتە چوونە ناو بیستانیک جا پیاو پە ککەوتە کە بە کۆیڕە کە ی ووت، مەن بەروبوومیکی خۆش دەبینم، جا ئە گەر قاچم هەبوایە دەچووم لێم دە کردەو جا کۆیڕە کە ووتی، مەن لە سەر شانم هەل تەدە گرم، جا کۆیڕە کە پە ککەوتە کە ی هەل گرت و بەروبوومە کە ی لێ کردەووە هەردووکیان خواردیان، نایە تاوانە کە لە سەر کێشە ؟ روتیان لە سەر هەردووکیانە، جا خۆی گەورە فەر موی: ئەو بە سەر هەردووکتانم دا سە پاند (٣١٦) .

١٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

به لگه کی نه وه ده: حه دیسه کان و نیشانه کان به لگن له سهر سزاو گزرو نازو نیعمه که ی تا کو پوژی زیندو بوونه وه جا دیاره جهسته ش له ناو ده چیت و ده پزیت، به لگو سزادان نازو نیعمه تیش بهرده وامن تا پوژی قیامت له راستیدا نه مه له سهر پوچ ده سه پیتدریت.

به لگه کی نه وه دو به ک: هه والپیدانی پیغه مبهری باوه پیتکارو و راستگو ﷺ له حه دیسه سه ححه کهیدا له باره ی شه هیده کان نه وان کاتیک پرسیاریان لی ده کریت چیتان ده ویت؟ ده لئین: ده مانه ویت پوچه کاغان بگه پیتسه وه جهسته کاغان تاوه کو جاریکی دیکه نه ی خودایه له پیتاوتدا بکوژرین، نه مه پرسیارکردن و وه لام دانه وه یه له خاوه نی که سیکی زیندو زانا قسه کهر رازی ده بیت بگه پیتسه وه بۆ دونیاو به چیتسه وه ناو جهسته ی کهه والیتی ده رچوه وه ، نه م پوچانه ش پرسیاریان لی کراوه که چی له به هه شتدا پشوو ده دات ، له گه ل نه مه ش جهسته کان له ناو گزردا پارچه پارچه بوون و نه ماون.

به لگه کی نه وه دو دو وه: نه وه ی له سه لمانی فارسی و له سه حابه کانداه وهرگیراوه، کهه پوچی نیمانداران له ژیا نی بهرزه خدا ده چیتسه نه و شوینه ی بیه ویت، وه پوچی کافرانیش له ((سجین)) نه مه پیتتر باسکراوه.

به لگه کی نه وه دو سه ی: له شه و په وه کهیدا پیغه مبهر ﷺ پوچه کا نی خه لکی بینی له لای دهسته راست و چه پی ناده م بوون، جا بینی له جینگایه کی تاییه ت دانراوه.

به لگه کی نه وه دو چوار: بینینی پوچی پیغه مبهران له ناسمانه کانداه و سه لامیان لی ده کهن و پیتسوازیان لی ده کهن ههروه که پیغه مبهر ﷺ خه بهری پیمان داوه، وه به لام جهسته کانیش له زه ویدان.

به لگه کی نه وه دو پینج: پیغه مبهر ﷺ بینی پوچی مندالان له چواره ووری نیبراهیمی خه لیله ﷺ.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لگه کی نه وه دو شه ش: پیغه مبهړ ﷺ بینی پڅو سزادراوان له بهرزه خدا به جوړه ها سزایه له هه دیسیکی سه مره کهوا بوخاری له سه حیه کهیدا ریوایه تی کردوه، کهچی لاشه کانیاں له زه ویدا نه ماون و پزییون له گهل نه وه شدا پڅ و گیانه کانی نه وانی بینی نه و کارهیاں پی ده کریت.

به لگه کی نه وه دو ح و ش: هه وال پیدانی خوی په روه ردگار له باره ی نه وانه ی له پیناویدا کوژراون که نه وان زیندوون و له لایه ن په روه ردگاریانه وه پزق و پوزیان پی ده دریت، وه نه وان دلخوش و موژده به خشن به براکانیاں ، له کاتیکدا نه مه ته نها بڅ پڅه کانه ، چوونکه لاشه کان له خوژدان چاوه پی ده کهن پڅه کانی بڅ بگه پیته وه له پڅوی زیندوون بوونه ودا.

به لگه کی نه وه دو شه ش: له هه دیسیکی شین و عه باس پیشت باسماں کردوه نیمه دهیگیرینه وه بڅ نه وه ی ناشکرا بیت چهند به لگه ی تیایه له سه ر پوچه لکړدنه وه ی ووتی مولخیده کان و نه هلی بیدعه له باره ی پڅ دا، له راستیدا پیشت باسی نیسناده کهیشمان کردوه ، ده لیت: کاتیک پیغه مبهړ ﷺ پڅو تیک دانیشتبوونم نه یایه ته ی خوینده وه : ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته ((خو نه گهر نه و سته مکارانه بیینی چوون له نیش و نازاری سه ره مه رگدا گیریاں خواردوه))، پاشان فهرمووی: ((سویند به و که سه ی گیانی محمد ی به ده سته هیچ پڅ حیک دنیا جیناهیلیت تاوه کو جیگای له به هشت یاخوود له ناگر ده بینیت کاتیک له لای به ریز داده نیشن له و کاته پڅ لیک فریشته دین له نیتوان پڅ ه لات و پڅ تاوا ی به پیک و پیکسی داده نیشن پوخساریان وه پڅ وایه ، جا سه بری نه وان ده کات و له و زیاتریش که سیک ناییینی کاتیک نیوه ته ماشا ده کهن نه و سه یرتان ده کات ، له گهل هه ر فریشته یه ک کفن و ناوریشم هیه جا نه گهر نه و نیماندار بیت نه و موژده ی به هشتی پیدده ن، ده لیت، ودره دهره وه نه ی پڅو پی له نارامی بڅ په زابوونی خوی گه ورو به هشته که ی، به راستی خوی

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

گهوره ریژو بهخشندهیی بۆتۆ ناماده کردوه که بۆتۆ له دونیاو شهوی تیا بهتی باشته، جا بهردهوام موژدهی پیته دهه، جا نهوان له گه لیدا زۆر نهرم و نیسان وه بهخشنده ترن له دایک بۆ کوره کهی، پاشان سه لاوات له پۆحه کهی ده دهه له ژیر ههر نینۆک و جومگه یه، جا یه که یه که له نه نداهه کانی ده مریت، ههروه ها نه نداهه له دوا ی نه نداهه کانی سارد ده بیته وه، وه زۆر به شینه یی و له سه ره خۆن له گه لیدا له کاتی کدا ئیوه ده بینن سه خت و دژواره تا ده گاته قورقوراهه ی، جا ههر فریشتیه که ده سپیشخه ری ده کات کامیان پۆحه بکیشت، نینجا فریشته ی گیان کیشان پۆحه ده کیشیت))، پاشان پیغه مبه ر ﷺ ته م نایه ته ی خوینده وه ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (السجده: ١١)، واته ((جا پییان بلای فریشته ی گیان کیشان که کاری گیان کیشانتانی پی سپیتردراوه ده تاغری نییت، له وه ودا بۆلای پهروه ردگار تان ده برینه وه))، جا دوو فریشته کفنیکی سپی ده هینن پاشان پیی داده پۆشن، زیاتر له دایک بۆ کوره کهی بۆی به په رۆشن، پاشان بۆنیکی لی ده پۆشن خۆشر له بۆنی میسک، نینجا موژده ی پی ده دهه وه ده لاین: سلاوت لی بیت له بۆنیکی خۆش و پۆحیکی پاک، نه ی پهروه ردگار سلاوت بیت له سه ر پۆحیک وه سه لاوات له سه ر جهسته یه که لیتی ده رجوه، فه رموی: ((جا به رزی ده که نه وه کهوا بۆنی خۆشره له بۆنی میسک، جا سه لاواتی له سه ر لی ده دهه و موژده ی پی ده دهه، وه ده رگای ناسانه کانی بۆ ده کریت وه، وه ههر فریشته یه که له ههر ناسانی کدا سه لاواتی له سه ر لیته دات تا وه که ده گاته نیوان هه ردوو ده سه ته کانی قوده تی پهروه ردگاری به هیتو به توانا، جا خودای گهوره ده فه رمویت: سلاو له پۆحیکی پاک، بیبه ن بۆ به هشت و جیگا کهی له به هشتدا پی نشان بده، وه پشانی بده نه من بۆ نه وم ناماده کردوه له ریژلینان و نازو نیعمه ت پاشان بیبه نه وه بۆ زهوی، چونکه په یانم داوه

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

کهوا لهو درووستم کردووه و بۆ ئه‌ویش ده‌یگه‌رێتمه‌وه، هه‌ر له‌ویش جارێکی دیکه‌ دیه‌یتمه‌ ده‌ره‌وه‌)).

بەلگە ی نه‌وه‌د و نه‌وه‌ی عبدالرزاق باسی کردووه، کهوا له‌ موعه‌مه‌ر گێڕایه‌یه‌وه، ئه‌ویش له‌ زه‌ینی کورێ نه‌سه‌لم ئه‌ویش له‌ عبدالرحمن کورێ بیلما‌نی، ئه‌ویش له‌ عبدالله‌ی کورێ عومه‌ر ووتی: کاتێک ئیماندارێک ده‌مریت دوو فریشه‌ به‌ ره‌بانه‌ی به‌هه‌شتی بۆ ره‌وانه‌ ده‌کریت له‌کات گیان کێشانیدا پۆچه‌که‌ی به‌ بۆن خۆشترین بۆن که‌ هه‌یج که‌س بۆنی وای نه‌کردووه‌ ده‌رده‌چیت، جا فریشه‌کان له‌ پێشدا سوژده‌ی پێزی بۆ ده‌به‌ن و له‌ دواوه‌ش سوژده‌ی بۆ ده‌به‌ن، پاشان بانگی میکانیل (میکائیل) ده‌کریت وه‌ پێی ده‌وتریت: برۆ ئه‌م پۆچه‌ ببه‌و دایینی له‌گه‌ڵ پۆحی ئیمانداران هه‌تاکو له‌ پۆزی قیامه‌ت له‌باره‌ی ئه‌و پرسیارت لی ده‌که‌م.

بێگومان نیشانه‌کان له‌لایه‌ن سه‌حابه‌وه‌ زۆر باس ده‌کریت، که‌وا پۆحی ئیماندار له‌کاتی مردنی خه‌وو مردنی گیان ده‌رچوون له‌نیوان ده‌سته‌کانی خوا له‌ عه‌رشدا سوژده‌ ده‌بات، وه‌ به‌لام له‌کاتی پێچشوازی و ناماده‌بوون بۆلای خودای میه‌ره‌بان به‌باشترین شێوه‌ سه‌لام ده‌کات و ده‌لێت: اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت یا ذا الجلال والإکرام.

(له‌باره‌ی به‌یه‌ك گه‌یشتنی پۆحی مردووه‌کان و پرسیار له‌یه‌که‌تر کردنیان)

بەلگە ی سه‌د: نه‌وه‌ی له‌گه‌شت دانیشتوانی سه‌ر زه‌وی تێیدا هاوبه‌شن له‌ زانست و زانیندا به‌یه‌ك گه‌یشتنی پۆچه‌کانی مردووه‌ وه‌ پرسیار له‌یه‌که‌تر کردنیانه‌، وه‌ هه‌والێ پێدانیان له‌گه‌ڵ یه‌که‌تر به‌و کاروباران‌ه‌ی لێیان دا‌بر‌اوه‌، جا به‌ ناشکرا ده‌بیینیت.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لگه کى سهدو بهك: پڅوځى خهوتوو له خهوه كهيدا ههندي شوين و نيشانهى تووش دهبيت جا ههندي جار لهسهر لاشه دهبينريت، نه مهش له كاريگهري پڅوځه له پڅوځيكى ديكه ههروهك قهيرهوانى له (كتاب البستان) دا باسى كړدوه له ههندي پيشينه كاندا.

ووتى: دراوسپه كم هه بو به بوڼى خواردنه كى نه بو به كرو عومهرى نه زيهت ده دا، جا كاتيك بوڼى خواردنه كى زياتر نهوانى نه زيهت دا، نهو دهاته لاي من و منيش ده چومه لاي نهو، نينجا پوژيک له ماله كمم دهركهوت و منيش به خه مبارى و دلته ننگى مامه وه، نووستم و خواردنى ئيسواره م نه خوارد، جا پتغه مبهرم ﷺ له خه ودا بينى، ووتم: نهى پتغه مبهري خوا فلان هاوه له كانه نه زيهت ده دات فهرمووى: كى يه هاوه له كانه؟ ووتم: نه بو به كرو عومهر، جا فهرمووى: نهو چه قويه بگرو بيو كوزه وه منيش چه قويه كم گرت و به زه ويدا خستم و كو شتمه وه، بينيم په نجه كاني به خوڼنى نهو سوور سوو جا منيش چه قويه كم داناو دهستم دريژ كړد بو زهوى بو نه وهى بيسرپمه وه، خه بهرم سوو وه وه گويم له ده ننگى هات و هاواريك بو له ده ورويه رى مالى دراوسپه كم، ووتم نهو هات و هاوړه چى يه: ووتيان: فلان له ناكاو مردوه، جا كاتيك چومه ماله كهيان و بينيم هيلى شوڼى كو شته كه دياربو (٣١٧).

وه له ((كتاب المنامات)) ابن نه بى دنيا له باره ي پياوځيكى گه وړه قورپه ش ده گپ رته وهو ده لیت، له شامدا پياوځيكم بينى نيوه دهم و چاوى رهش ببو كه داي پوښيبو جا له باره ي نهو پرسيارم لييكرد؟ ووتى: په يمام داوه ههركه سى پرسيارم له باره ي نه مه وه لى بكات نيلا بوى ده گپ رته وه، من زور پاشمله قسم به عهلى كورپى نه بى تالب دهووت، جا شهوڼك خه وتم و له خه وندا يه كيك هاته لام، پتي ووتم: تو خاوه نى نه هه موو قسمو زه م كړدنه ي؟ جا زله يه كى له نيوچه وانم داو درزى

تیکهوت که هه‌ل‌سام له‌خه‌و بینیم دهم چاوم ناوا ره‌ش بووه که ده‌بینیت^{۳۱۸} مسعده که له هیشامی کوپی حسان ده‌گی‌رتیه‌وه، نه‌ویش له واصل مولی نه‌بی عه‌ینه، نه‌ویش له موسای کوپی عوبیده، نه‌ویش له صفیه‌ی کچی شه‌یه ووتی: من له‌لای عایشه بووم جا نافرته‌تیک هاته لای ده‌ستی پی‌چرا‌بوو، ووتی: من نه‌هاتومه لات ته‌نها له‌بهر ده‌سته‌کم نه‌بی‌ت، باوکم پی‌او‌یکی به‌خشنده‌و دلقراوان بوو، وه له‌خه‌ودا بینیم پی‌اوان ده‌فری‌کی گه‌وره‌یان لابوو نه‌وه‌ی بۆ‌لایان ده‌هاتن ناویان پی‌ده‌دا، جا باوکم بینو ووتم: کوا دایکم؟ ووتی: سه‌یرکه ، جا سه‌یرم کرد، که دایکم بینو هیچی لانه‌بوو ته‌نها پارچه په‌رۆیه‌ک نه‌بی‌ت، جا باوکم ووتی دایکت هه‌رگیز نه‌یه‌خشیوه ته‌نها به‌و پارچه په‌رۆیه‌و پارچه به‌زیک که له مان‌گایه‌ک که کوشت‌بویانه‌وه جا پارچه به‌زه‌که توایه‌وه نه‌ما، دایکیشی ده‌یوت، ناخ خنکام له تین‌وان! ووتی: منیش ده‌فره‌کم وه‌رگرت و ناوم دای، له‌لای سه‌رمه‌وه یه‌کی بانگی کرد: نه‌وه کی یه نه‌و نافرته‌ته‌ی ناودا خوا ده‌ستی ووشک بکات، جا ده‌ستم ناوای لی‌هاتوه که ده‌بینیت.

حارس کوپی نه‌سه‌دا‌الحاسبی و أصبغ و خه‌له‌فی کوپی قاسم و کۆمه‌لێک له سه‌عیدی کوپی موسه‌له‌مه ده‌گی‌رتنه‌وه و ده‌لێن: له‌و کاته‌ی نافرته‌تیک لای عایشه بوو جا ووتی: به‌لێنم داوه به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌وا هیچ هاوبه‌شیک بۆ خوا په‌یدا ناکه‌م، و دزی نه‌که‌م و داوین پی‌سی نه‌که‌م، وه کوپه‌که‌م نه‌کوژم و هیچ بوختان و درۆ ده‌له‌سه‌یه‌ک له‌نی‌وان ده‌سته‌کانم و قاچه‌کاغدا نه‌که‌م، و سه‌ری‌پچی نه‌که‌م له‌کاری چاکه‌کردندا، جا دلسۆز ده‌م بۆ خوداکه‌م و خودای منیش له‌گه‌لمدا دلسۆز ده‌بی‌ت، جا سویند به‌خوا خودای گه‌وره‌ سزام نادات، له‌خه‌ودا فریشته‌یه‌ک هاته لای و ووتی، نه‌خیر تۆ خۆت به‌دی‌ار ده‌خیت، و جوانیه‌که‌ت ناشکرا ده‌که‌یت، وه خیرو چاکه‌کانت ده‌پ‌چ‌رتنیت، و دراوسیه‌که‌ت نه‌زیت ده‌ده‌یت، وه له‌پی‌اوه‌که‌ت

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ياخی دهبيت، پاشان هەر پيئنج په نجه کانی له سەر رووی دانا، فریشته که ووتی: پيئنج به پيئنج وه نه گهر تۆ زیادت کردایه ئیمهش بوئومان زیاد ده کرد ، جا شوینه واری په نجه کانی له دهه و چاوی دیاربوو.

نافیع نه گهر قسه ی بکردایه بوئی میسک له دهه می نه هات، پيیان ووت: هەر کاتیك داد نه شیت بوئی خوشت لی دیت؟ ووتی من نه نه مرۆ وه نه دوینی بوئم خوشت نه بووه، به لام من له خه ودا پیغه مبهرم بیینی ﷺ نهو له دهه می مندا قورسانی ده خویند، جا له وکاته وه نه بوئنه خوشه له دهه می مندا دیت.

مسعده له کتیه کهیدا له ((الرؤیا) باس ده کات ، له ره بیعی کورپی روقاش ده گپرتیه وه و ده لیت: دوو پیاو هاته نه لام و له لام دانیشن، له پاشمله غه بیسه تیکی پیاوئیکان کرد، جا منیش قسه کانیم پی ته واو کردن، جا له دواییدا یه کیکیان هاته نه لام و ووتی، له خه وندا یه کیکی قوله رهش هاته نه لام به رازیکی له ته نیشت بسو هەر گیز گۆشتی لهو قه له وترم نه بینیبوو، پیی ووتم: بیخۆ، منیش ووت: گۆشتی به راز بخۆم؟ جا هه ره شه ی لی کردم، نینجا گۆشته کهم خوارد، لهو کاته وه دهه م گۆرانی به سه ردا هات، جا تا دوو مانگ بوئی ناخۆش له دهه میدا لانه چوو.

عه لانی کورپی زیاد کاتیکی دیاریکراوی هه بوو بو هه لسانه وه، نه م شه وه به خیزانه که ی ووت، من ماوه یه ک ده نووم و پشوو ده دهه م، نه گهر نهو کاته هات هه لمیسنن، جا نهو کاره ی نه کرد، جا ووتی له خه وندا یه کیک هاته نه لام و ووتی: نه ی عه لانی کورپی زیاد هه لسه له خه وادی خوا بکه ره وه خرای گه ورهش یادت ده کاته وه، نینجا هه ندیک مووی له پی شه وه ی سه رم وه رگرت و بردی نه م مووانه له پی شه وه ی سه رم قیت بوه وه، جا نهو مووانه لانه چوو تا وه کو مرد، یه حیای کورپی بسطام ده لیت: کاتیك شوشتان نهو رۆژه ی مرد نهو مووانه له پی شه وه ی سه ری به وه ستاوی مابوئنه وه.

ئىبن ئەبى دونيا لە ئەبى حاتەمى رازى دەگێرێتەوه، ئەویش لە محمد كورى عەلى ووتى: ئىمە لە مەككە لە مزگەوتى پىرۆز دانىشتبووين، پىاوێك هەلسا نىسەى دەم و چاوەكەى رەش و نىوەكەى دىكەى سىبى بوو، ئىنجا ووتى: ئەى خەلکىنە عىبەرەت لە من وەرېگرن من جنىوم بەهەردوو شىخەكە (ئەبى بەكرو عومەر) دەداو پاشملە زەمم دەکردن، جا شەوێك خەوتم و لە خەومدا يەكێك هاتە لام، دەستى بەرزکردەوهو كىشای بە دەم و چاوما، پىتى ووتم: ئەى دووژمنى خوا، ئەى گومرا ئايە تۆ جنىۆر بە ئەبوبەكر و عومەر دەدەیت؟ دەمبىنن بەم حالەتە ماومەتەوه.

قەيرەوانى دەلێت: شىخىكى پىاوچاك بۆمانى گێرايەوه و ووتى: ئەبو حسن المطلبى پىش نوێژى مزگەوتى پىغەمبەر ﷺ بۆ منى گێرايەوه، ووتى: لە مەدىنە شتىكى سەرسۆرھيتم بىنى پىاوێك هەبوو جوتى بە ئەبوبەكر و عومەر دەدا رۆژێك لە رۆژەكانى پاش نوێژى بەيانى تووشى پىاوێك بوو هەردوو چاوى دەرپەريبوو ئاو دەرژا بەسەر رومەتەكانىدا، ئىمەش پرسیارمان لىكرد بەسەرھاتەكەت چى يە؟ ووتى: دوێنى لە خەوما پىغەمبەر ﷺ و عەلىم بىنى ئەبوبەكر و عومەرىشى لەگەڵدا،بوو، ووتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا، ئا ئەمەيە ئەوەى جنىومان پىدەداو ئەزىمەتە دەدات، جا پىغەمبەر ﷺ پىتى فەرمووم: كى فەرمانى ئەوەى بەتۆ داوه ئەى باوكى قەيس؟ پىتم ووت: عەلى، ئىشارەتم بۆى كرد، جا عەلى لىم نزىك بوو،پەنجەى شاھەقان و ناوەرپاستى درێژ كرد و بۆ چاوەكانى هینا، پىتى ووتم: ئەگەر درۆ بكەیت خوا چاوەكانت دەرېھىنێت، پەنجەكانى خستە چاوەكانەوه، جا لەخەو هەلسام خۆم بەو حالەتە بىنەوه ئەو دەگرياو بە خەلکى رادەگەيانند، وە تۆبە و پەشىمانى خۆى رادەگەيانند.

قەيرەوانى دەلێت: شىخىكى پىاو چاك بۆى گێرايەوه ووتى: پىاوێكى تىگەيشتوو بۆ منى گێرايەوه ووتى: پىاوێك لای ئىمە بووژۆر بە پۆژوو دەسوو و ديارىدەكرد، بەلام ئەو پۆژوو شكاندنى دوا دەخست، جا لەخەودا بىنى وەك ئەوەى دوو كەس

٩٥ ح للابن قيم الجوزية

وهك نهوهی رهش بن قزلیان هه لگرت و جل و بهرگی له ته نوریکی گهرمکه ربوو
 بۆنهوهی له بهری بکات ، ووتی: به دوو که سه کهم ووت : له سه ر چی یه نه مه ؟
 ووتیان: له سه ر پیچه وانه ت بۆ سونه تی پیغه مبه ری خوا عليه السلام، چونکه نه و
 فرمانی داوه به په له کردنی پۆژوو شکاندن وه تۆش دوا ی ده خهیت، جا وتی: پووم
 رهش بوو له گه ل بلیسه ی ناگر، جا نه و دم و چاوی خۆی داده پۆشی که له ناو
 خه لکدا ده پۆشت.

سه ماکی کورپی هه رب چاوی له ده ست دابوو جا نیراهیم خه لیلی له خه ودا بینسی
 دهستی به سه ر چاوه کانی هینا، وه فه رمووی: پۆ بۆ سه ر ناوی فورات، سی جار
 خۆت له ناوه که هه لکیشه، جا نه مه ی کردو چاوه کانی چاک بووه وه.

نیسماعیل ی کورپی بیلالی هه زره می چاوی کوێر ببوو ، له خه ودا هاتنه لای جا
 پتیان ووت، بلی یا قریب یا مجیب یا سمیع الدعاء، نه ی به خشی ومیهره بان
 به وه ی دهیه ویت چاوه کاهم بۆ بگه رینه وه ، جا له یسی کورپی سه عد ووتی: من
 بینیمه کوێر بووه پاشان چاک بووه ته وه و بینیمه ویت.

نیین نه بی دنیا ده لیت: نافرته تیک له نه هلی خیرو چاکه به نه خۆشی سک نیشه
 له سه ر جیگا که وتبوو ، له خه ویدا بینسی یه کیک پیی ده لیت : لا إله إلا الله، ناوی
 کولوو شه ربه تی گول بخۆره وه ، نافرته که ده لیت: جا خواردمه وه خرای گه وره
 نه وه ی نیش و ژان بوو برده وه.

نیین جه زار ده لیت: من چاره سه ری پیاویتی راها توو خوو پیوه گرم ده کرد، له من
 جیا بووه وه و دیار نه ما، پاشان بینیمه وه ، پرسیا ری حال ته که یم لی ی کرد، ووتی:
 له خه ما مرۆفیکم بینسی له جل و بهرگیکی ناسکدا خۆی به سه ر گۆچانیک دا دابوو
 له سه رم وه ستاو ووتی، تۆ پیاویتی خوو پیوه گری ((المدمن))؟ و وتم: به لی، ووتی:
 موره با ی گول به هه نگوین هه یه، چه ند پۆژیک به کارم هینا و چاک بوومه وه، جا
 پیم ووت: نه وه جالینو سه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پرووداوه کان لهو بابه ته دا زیاتر لهو هی که باس کراوه، هندیك له خه لکی ده لئین: کهوا بنچینه ی پزیشکی له خه ونه کاندایه، گومانی تیدانیه کهوا زور له یاساو نه ریته کانی پستی به ستووه به خه و بینین هه روهک هندیکیشیانی له باره ی تاقیکردنهویه، وه هندیکیشیانی له باره ی پیوره، و هندیکیشیانی له باره ی نیلهام به خشینه، نهو هی ده یو یت هه لوهسته له سهر نه مه دا بکات با سهیری (تاریخ الأطباء) و (کتاب البستان للقیروانی) بکات.

(دەر باره ی نهو هی کهوا پوچی نیماندار له به هه شتدایه)

به لکه کی سه دو دوو: خوای گه وره ده فره مریت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ (الأعراف: ٤٠)، واته: ((بیتگومان نهوانه ی پروایان به ثایهت و فره مانه کانی ئیمه نه هیتاوه و خویان له ناستیدا به گه وره داناوه نهوانه ده رازه کانی ناسمانیان بو ناکریتته وه)). نه مهش به لگه یه له سهر نهو هی کهوا نیمانداران ده رگای ناسمانیان بو ده کریتته وه نه م کردنه ویهش کردنه ویه به بو پوچه کانیان له کاتی مردندا هه روهک له هه دیسه کاندا باسما ن کردن، کهوا ناسما ن بو پوچی پروادار ده کریتته وه تاوه کوکو تایی دیت و ده گاته نیوان دهسته کانی قودره تی خودای گه وره.

به لام کافر ده رگا کانی ناسما ن بو پوچه که ی ناکریتته وه ، ده رگا کانی به هه شتیش بو جهسته که ی ناکریتته وه.

به لکه کی سه دو سه: پیغه مبه ر ﷺ ده فره مریت: ((يا بلال ما دخلت الجنة إلا سمعت خشخشتك بين يدي، فبم ذلك؟))، ووتی: شه ورو پوژنیک پانه بر دوه و نیلا

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

دهستونیزم هه لگرتوووه دوو رکعات نویتزم کردوووه ، فهرمووی: ((بهما))، واته: ((به هردوویان)) به مانای: به دهست نویتزو دوو ره کعات نویتزه که یهوه دیاره کهوا پیغه مبهرد عليه السلام گوئی له دهنگی خسه خشی نه علی بیلال بویه له به هه شتدا بیگومان نه مه پوچی بیلاله، نه گهرنا لاشه که ی نه گوازاوه تهوه بو به هه شت.

به لگه کی سه دو جوو: هه دیسه کان و نیشانه کان کهوا له باره ی سهردانی گۆرستانه کاندا، وه سه لام کردن له سهر خاوه نه که ی و قسه کردن و گفتوگو کردنیان، وه هه وال گه یان دنیان له باره ی زانیاری به سهردانی کردنیان، وه لامدانه وه ی سه لامه کانیان، پیشت هرمانان بو نه مه کردوووه .

به لگه کی سه دو ییئج: سکالا کردنی زۆربه ی پوچی مردوووه کان بو خزمه کانیان و کهسانی دیکه یان له باره ی کاروباریکی زیان به خش، جا ده یینین ههروهک سکالایان کردوووه .

به لگه کی سه دو شهش: نه گهر هات و پوچ بریتی بیئت له نیشانه یهک له نیشانه کانی لاشه یاخورد ته نها کرۆک و گهوه ریک بی ، نه به جهسته یهک و نه حالیکه تییدا، وه ووته یهک هه بویه ده لیت: پوچه که ده رچوو پویشته و هه ستاوه هات، وه دانیشته و جوولا، وه هاته ژوروه وه گه پرایه وه و هه موو نه و وتانه ناره وان، چرونکه نه و سیفته و خاسیه تانه به لگه کان قه دهغه ده کات له راستی نیشانه کان وه به تال کراوه کان.

به لگه کی سه دو حهوه: لاشه پیکهاته و شوینه بو پاپه پاندنی دهروون، نه گهر هاتنه چوروه وه لاشه و ده رچوونی وه گواسته نه وه ی رپه ویکسی پویشته بو هاتنه ژوروه وه ی پیکهاته که ی، جا نه گهرچی دهروون نه شیا یاخود توانای نه بوو بو هاتنه ژوروه وه و ده رچوون و گواسته نه وه و جوله و وه ستان، نه گهر نه مه له گه وه یی هاتنه ژوروه وه ی پیکهاته ی ئاده میزاد بیئت بو نه م جیهانه و ده رچوونی لیتی به بی هاتنه ژوروه وه ی لاشه که ی بیئت، نه مهش دیاره پووج و بی بنه مایه وه پتووستیشه

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

وابیت، وه هریه کیتک ده زانیت کهوا دهروون رۆحه کهیه نهوا هاتوه وه ده چروه و گوازاوه ته وه و لاشه که راید په پرتیت و دهیکاته شویتکه وته بژی له هاتن و ده رچوندا، جا بنه پرتیه که بۆ رۆحه کهیه و شویتکه وته کهش بۆ لاشه کهیه، به لام لاشه که بۆ ته ماشا کردنه وه رۆحیش بۆ عقل و زانسته.

به لگه ی سه دو هه شت: نه گهر دهروون وابویه ههروه که ده لیتن: نهو نیشانه یه کهوا ناده میزاد هه کاتیک سه ده هزار دهروون یا زیاتری ده گۆری، ناده میزادیش له راستیدا ناده میزادیکه به رۆحه کهی و دهروونه کهی نه که به لاشه کهی، وه ناده میزادیش نهو ناده میزاده ده بو کهوا پیشتر به ساتیک وه دوایه کهی به ساتیک نه ده بو، نه مهش جۆریکه له سه رسامی و دهردی دهروونی، نه گهر رۆح ته نها په یوه ندیه کهی به لاشه به پرتیه بردن بیت نه که به نیشته جی بوون و جیگیر بوون و چونه نار بیت نهوا قه دهغه ناکریت له وهی په یوه ندی بیچریتیت بهو لاشه یه وه په یوه ندی ده کات به یه کیکي دیکه وه وه نه مهش بۆ کهسی عاقل و ژیر رپی تیناچیت و ناکریت.

به لگه ی سه دو نه: بیگومان هه موو که سیک سوره له سه ره نه وهی دهروونی وه صف کراوه به زانست و بیرۆکه و امان و خۆشه ویستی و توو په بوون و په زابوون و رق هه لسان و شتی دیکه له باره کانی دهروونی، بزانه نه وهی کهوا باس کراوه نه وه نیه ته نها نیشانه یه که بیت، له نیشانه کانی لاشه کهی ویاخود ته نها گه وه رهو کپۆکیک بیت جیا بیت له لاشه کهی نزیکي نهو نه بیت، وه پتویستی و زه روره تیک بیت به وهی کهوا نهو فام کردن و ههست کردنانه بۆ فره مانیکه چووبیتته ناو لاشه کهی، ههروه که پتداگیره به وهی کهوا نه گهر بییستی و بیینی و بۆن بکات و تام بکات و ههست بکات و بچولیت و جیگیر بیت جا نهو کارووبارانه بۆ دامه زراوه زیاد کردن و پال خستنی که بۆ دهروونی خۆی، وه بیگومان کپۆک و گه وه ره ی دهروونیش نه وهیه کهوا هه موو نه وانه ی بۆ دامه زراوه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بەلگەى سەدودە دەروون ئەگەرتەنھاو تەنھا بێت و پەيوەندىەكەى بە لاشە تەنھا پەيوەندىەكەى بە پەيوەبردن بێت ، وەك پەيوەندى كەشتىوان بە كەشتىەو وە ووشترەوانىش بە ووشترەكانى بێت ، ئەوا دەكرێت بە پەيوەبردنى ئەولاشەيه جیبهێلت و كاربكات بە بە پەيوەبردنى لاشەيه كى دىكە هەروەك كەشتىەوان و ووشترەوانىش دەتوانن ئەو كارە بكەن، وە لەمەشدا درووست و پێتێدانىش دەبێت بە گواستەوێ دەروونەكان لە لاشەيهك بۆ لاشەكانى دىكە ، وە دەوترێت : دەروون بە لاشەكەيدا يەكانگىرپووە جا قەدەغەى دەكات لەسەر گواستەوێ ، ياخوود ئەو عەشقیكى سرووشى بۆ لاشەكەى هەيه، تامەزرۆبوون و پەرۆشەيه كى خودى هەيه بۆ پەيوەبردنى ئەو لاشەيه جا لەبەر ئەو هۆيه قەدەغەى گواستەوێ دەكات.

بەلگەى سەدو بازەدە دەروونى ئادەمىزاد ئەگەر كۆك و گەوهەرىكى تاك و تەنھا بوايه نەهاتبايە ناو جیهان وە نە دەرچوونەكەى، نە پەيوەندى بە جیهان هەبوايه، وە نە لى جیا بوايه، وە نە دەستى لى هەلەدەگرێت و نە لە تەنیشتیەتیشى ، ئەوا پێويستە بىزانیت كەوا ئەو بەو سىفەتە بوونى هەيه، چونكە زانىارى ئادەمىزاد بە دەروون و سىفەتەكانى خۆى لە هەموو زانراویك ناشكرا ترە.

بەلگەى سەدو دوازەدە بىگومان ئەو لاشەيه بىنراو كەژاوەيه بۆ هەموو خاسیەتەكانى دەروون وە هەستەكردنى گشتى و بەشى، وە شویتنگەيه بۆ توانا لەسەر جوولە خۆ وىستەكان، جا پێويستە بار هەلگریت بۆ ئەو هەست كردن و خاسیەتەنە ئەویش لاشەيه ئەوێ نىشتەجى يە ، ياخوود دەبێت شویتەكەى تەنھا گەوهەر و كۆكێك بێت نە چوونە ناوەوێ جیهان و نە دەرچوونەكەش بێت پێويستەو زەرورەتە بە درۆو ناڕەوا دابنرێت.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

به لگه ک سه دو سبز ده: دهر وون نه گهر بی بهش بیت له جهستی و لایه نگیری ناتوانیت کرداره کان قه دهغه بکات له سهر بهر که وتنی شویتنی کاره که، چونکه پشتگیر و لایه نگر نی یه ناهیلیت بیته بهر که وتوو بۆ پشتگیری و لایه نگره که، وه نه گهر فرمانه که واپیت نهوا کرداره که ی له سهر رینچکه ی داهینان ده بیت و پتویستی نیه بۆ دهستکه وتنی بهر که وتن و بهیه ک گه یشت له نیتوان بکهرو له نیتوان شویتنی کرداره که، نه گهر یه کتیک له نیمه توانای هه بیت له سهر جولاندنی لاشه کان به بی نهوی بهری که ویت یاخوود بهر شتیک بکه ویت نهوا بهری ده که ویت و دهستی لیده دات، جا بیگومان دهر وونیش له لای نیتوه ههروه ک توانای هه بووه له سهر جولاندنی لاشه به بی نهوی له نیتوان خۆی و له نیتوان نهوی دیکه دا بهریه ککه وتن هه بیت، ههروه ها تواناکه ی رینگری ناکات له سهر جولاندنی جهسته جگه لهو به بی بهریه ککه وتن هه بیت بۆ نهو وه نه کاتیک بهر یه ک ده که ویت، نهوش نار ه وایه به ناچاریش، زانراوه کهوا دهر وون هیزی تیانیه له سهر جولاندن تهنها به مهر جیک کهوا شویتنی جووله که بهر یه ک بکه ویت یاخوود شتیک بهری بکه ویت، نه گهر ووترا: ده گوخت دهر وون کاریگهری هه بیت له سهر جولاندنی لاشه تایه تیه که ی به بی مهر جی بهریه ک که وتن، کاریگهریشی ههیه له جولاندنی جگه له خۆی وه ستینراوه له سهر به دهست هیتانی بهریه ک که وتن له نیتوان لاشه که وه له نیتوان جهسته کهیدا، جا وه لامه که: بیگومان کاتیک لاشه که رازی بیت بۆ هه لئس و کهوت و دهسه لاتی دهر وون نهوا ناوه ستیته سهر به دهسته تیانانی بهریه ککه وتن له نیتوان دهر وون و له نیتوان لاشه دا، کهوا لهو حالته دا پتویست ده بیت ههروه ک له لاشه کانی دیکه شدا دا ههیه، چونکه لاشه کان یه کسانن له قبول کردنی جووله دا.

به لگه ک سه دو چوار ده: که سایه تیه بیرمه ندو ژیره کان هه موویان یه کده نگن له سهر نهوی کهوا ناده میزاد نهو زینده وهره قسه که ره نان خۆره خه وتوو هه ستیاره جولینه ره به ویست و تیراده یهیه، وه نهو خاسیه تانهش دوو جوړن: خاسیه تیک بۆ

٩٥ ح لِّلإِن قِيمُ الْمُجُوزَةِ

لاشه که یه تی ، وه خاسیه تیکیش بۆ رۆح و دهروونه قسه که ره که یه ، جا نه گهر رۆح نهو گه وههرو کرۆکه ته نیایه بیته نه بیته ناو نهو جیهانه و نه لیئشی ده ریسجیت وه نه پیی بگات و نه لیئشی جیا بیته وه، نهوا ناده میزادیش نه ده چیتته جیهان و نه لیئشی ده چیتته ده ره وه وه نه په یوه ندی پیوه ده کات و نه لیئشی جیا ده بیته وه، وه یاخوود هه ندیکه لهو جیهانه دا بیته و هه ندیکه دیکه ی نه چیتته ناو جیهان و نه لیئشی به چیتته ده ره وه، وه هه مرو بیرمه ندیک ده زانیته وه به ناچاریش که نه مه نا په واو قسه ی بی مانایه، بیگرممان ناده میزاد به گشتی لاشو رۆحه که ی چوته ناو جیهانه که، وه نه مه ش له نا په وایدا هاو شیوه ی نهو ووتیه یه که ده لیت: کهوا دهروونه که ی کۆنهو درووستکراو نیه، جا وایان داناو کهوا نیوه ی ناده میزاد درووستکراو و نیوه که ی دیکه شی درووستکراو نیه.

به لگه سه دو سازده بیگرممان هه بیرمه ندو عاقلیک نه گهر پیتیانی ووت: ناده میزاد چی یه؟ نهوا هیتا ده کات بۆ نهو شیوه ی له ش و نه وه ی له سه ری دامه زراوه، فره مانیکه به بیر دا نایه ت جیاوازو پیچه وانه بیته بۆ ته نها نه لهو بوونه وه ره وه نه له ده ره وه ی دا بیته وه زانیاریش بۆ نه مه پیوستیه که نه گرممان و نه دوود لیش قبول ناکات.

به لگه ی سه دو سازده کهوا بیرمه ندو ژیره کانی هه ردوو جیهان دادوهرن به وه ی ووتاره که رو به پرووی ده بیته وه بۆ نهو لاشیه و نه وه ی تییدا دامه زراوه تییدا نیشته جی یه، ههروه ها پیا هه لدان و زهم کردن و چاکه و سزاو هاندان بۆ حهزو ئاره زووه وه وه مه ترسی ترساندن، نه گهر پیاوئسک ووتی: پیسپیتر دراو نوئنه ره کهو پیا هه لدانه کهو زه مکراره کهو قه ده غه کراوه کهو بیژره کهو ناقل و زیره که ته نها گه وههرو کرۆکیتکه نه لهو بوونه وه ره دایه وه نه له ده ره وه ی بوونه وه ره که دایه، وه نه په یوه ندی پیوه یه هیه، و نه لیئشی جیا ده بیته وه، نهوا ناقل و بیرمه نده کان به نه قل و فامی پیده که نن وه ته نگه ی پی هه لده چنن له سه ر درۆکردنه که ی، نه وه ی

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

بینیت له سهره تای دهست پیسخه ری و راشکاویه کانی زیرو بیرمه نندان به درۆ خستنه وهی و مایه پووچی نهوان نهو ساخبونه وهو ناشکرا کردنهش له سهر به لگه ی بوونی ناشکراکان له سهر ته ندرووستی هه بوونی شتی مه حال و نه گونجاو وه سهر که وتن و هاوکاریش له خوا وهیه.

(له باره ی وه لامدان وه بۆ به لگه هینانی ناکۆک و دژکاره کان)

نه گهر ووتیان، له راستیدا باسی به لگه کانتان کرد که هیماو ناماژه یه له سهر لاشه که ی و پاراستن و پشتگیری که ی، وه لامتان چی یه بۆ به لگه هینانه وه ی ناکۆک و دژکاره کان بۆ ئیوه له م باره یه وه؟ جا نهوان به چ روویه ک به لگه ده هیننه وه: یه که م: یه ک دهنگی زاناو بیرمه نندان له باره ی ووته کانیان: رۆح و جهسته و دهروون و جهسته، نهو به شتی ک دایده نین جگه له جهسته جا نه گهر جهسته بیته ناوا بۆ نهو ووته یه هیچ واتایه ک نابیت.

دوه م: نه مهش به هیتزینیانه کهوا بیانوی پی ده هیننه وه: له راستیدا زانراو ناشکرایه کهوا له ناو بونه وهراندا شتی ک نیه جگه له وه ی شیاوه بۆ دابهشکردن، وه ک خالی ک و گه وهه ریکی بی هاوتا، به لکو نه مه واجی بیکی بوونه وه ره^(٣١٩) جا واجب و پیویسته کهوا زانیاری بهو شته ده بیته شیاوی دابهش بوون نه بیته، پیویسته نه وه ی باسکراو ده بیته له م زانسته دا وه بریتی یه له شوینه که ی خۆی که نه مهش شیاوی دابهشبوون نیه، نه مهش دهروونه، جا نه گهر جهسته بوایه نهوا گونجاو ده بوو بۆ دابهش بوون، وه نهو به لگهش ده سه لمیتند ریت له سهر روویه کی دیکه.

(٣١٩) سعیری: تفسیر القرطبی: ٧/ ٢٢٤ بکه.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

سَيِّ يَم: له راسْتيدا وِئنهو نِيگاري ژيري و بيرکردنهو يه کي تهواو بَي گومان پرووت و تهنايه، تهنايهي و بَي لايهنيه کesh ياخود به هۆکاري لَي وهرگرتن دهبيت ياخود بههۆي وهرگرتنهو کهيه، و يه کهميش بهتال و پروچه، له بهر نهو ي نهو وِئانه له راسْتيدا کهسايه تيه باسکراوه کان وهرگيراوه به کهل و په ليکي جياوازو بارود و خيکي ديار يکراو، وه سمليندراوه کهوا بَي لايهني و تهنايه کهي له راسْتيدا بههۆي لَي وهرگرتنيه تي و هيزي عهقل و بيرکردنهو کهش ناوئراوه به دهروون.

چوارم: هيزي ژيرو کارامه يي کاريگهري دهبيت له سهر کردهو کاني بَي سنوور، نه مهش له سهر ههستداره کان و بَي کۆتاييه کان بههيز دهکات، هيزي جهسته ييش کاريگهري ناييت له سهر کردهو بَي کۆتاييه کان، چونکه هيزي جهسته يي دابهش دهبيت بهدابهش بووني شوينگه کهي، جا نهو ي کاريگهري له سهر ههنديکيان دهبيت پيويسته که متر بيت لهو ي کاريگهري له سهر هه مووي دهبيت، نهو هيشي کاريگهري له سهر هه مووي دهبيت زياد دهبيت له سهر نهو ي کاريگهري له سهر ههنديکيان ههيه به چهند جاره ي کۆتاييه کان، وه زيادهش له سهر کۆتاييه که به نهو په پري نهو په پري يه کهيه.

پينجه م: هيزي ژيري و کارامه ييش نه گهر حاله تيك بيت له نه ندامتيکي جهسته ي نهوا پيويست ده بو کهوا هيزي ژيري و نهقلي هه ميشه ههستيار بيت بۆ نهو نه ندامه ياخود ههستيار يکي نه گوئجاو بيت بۆي به تهواو هتي، و ههردوو کيانيش بهتال و ناپهوان، چونکه درک پيکردني هيزي ژيري بۆ نهو نه ندامه نه گهر بوونه کهي چاوديز بيت جا نه مه مه حاله و نه شياوه، نه گهر وِئنه يه کي يه کسان بيت بۆ بوونه کهي نه مهش دهبيت هه حاله تيك له هيزي ژيري داگۆرپراوه بۆ نهو نه ندامه پيويسته ههردوو وِئنه هاوشيوه که کۆبيته وه نه مهش مه حاله.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

شه شهه: هه موو كه سيك ههست به خۆي دهكات ، وه ههست كردن به شت بریتی یه له ناماده بوونی ماهیهت و مه بهستی دلتیاییه له لای كهسی زاناو بیرمهند، جا نه گهر خۆمان ناسی، جا نه مهش یان ده بیته له پیتاوی ناماده بوونی ناوداره کاغان بیت، یاخوود له پیتاوی وینهیه کی یه کسان بۆ ناوداراغان له ناو ناوداره کاغاندا، وه بهشی دووهم بهتاله وه نه گهر نا ده بیته ههردوو نمونه که کۆبهنهوه، جا سه لهیتندراوه کهوا هیچ مانایه که بۆ زانسته که مان نیه له خودی خۆمان تهنها ناماده بوونی خودی خۆمان نه بیته.

حهو تهه: نهوهی نه بو بهرکان بهغدادی بیانوی بۆ دههینیتتهوه وه نهوهی وه که نهوه بهتالی دهکاتهوه جا ده لیت: گومان نه کهین کهوا ههیه کهک له ئیمه بتوانیت خهیاڵ بکات به ده ریایه که له جیهو چیا به که له مرواری، خهیاڵ کردنی چهندهها رۆژو مانگ، جا نهو نیگاره خهیاڵیانه نه بوو و بیتهش نایته له بهر نهوهی هیزی خهیاڵ کردن ناماژه دهکات بۆ نهو نیگه رانه وه نیتوان ههه نیگارو وینهیه که له گهڵ یه کیکی دیکه جیا دهکاتهوه، له راستیدا کاریگه ری بوونی نهو خهیاڵکردنه نهوا ده بیته بینهریکی ههستیار، دیارو ناشکراشه کهوا پوخت و بی خهوشی و پاکی و سادهیی نه مه ناسه لیمینیت، ئیمه به پتویستی ده زانین کهوا نهو وینانه له بهر چاواندا دیارنیه، جا سه لهیتندراوه کهوا له بیرو زهینه کاندایه بوونی ههیه، جا ده لیتن: شوینی نهو وینهیه یاخوود جهسته بیت یاخوود بارو جۆریکه له جهسته، یاخوود نه جهستهیه وه نه بارێکه له جهسته، وه دوو بهشی یه کهم بهتالو نارهاوان چوونکه وینهی ده ریاو چیا وینهیه کی مهزنه و میتشک و دلش جهستهیه کی بسچوکه، وه کارتیکردنی گهوره له بچووکدا مهحاله، جا سه لهیتندراوه کهوا شوینی نهو وینه خهیاڵیه نه له جهسته دایه وه نه له قهباره شدایه.

ههشتم: نه گهر هیزی ژیری و کارامهیی قهبارهی لاوازو بیهیز بوو له کاتی پیریدا هه میشهیی یه و بی هۆ نیه.

٩٥ ح لِّلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

نۆیه: له‌ راستیدا هێزی ژیری ده‌وله‌مه‌ند له‌ کرداره‌کانیدا بۆ لاشه‌، ده‌وله‌مه‌ندیش نه‌ده‌بوو له‌ کاره‌که‌یدا بۆ جه‌سته ده‌بیست ده‌وله‌مه‌ند بیست له‌ خودی خۆیدا بۆ جه‌سته، ناگاداری یه‌که‌م: که‌وا هێزی ژیری هه‌ست به‌ خۆی ده‌کات وه‌ مه‌حالیشه‌ که‌وا له‌نیوان خۆی و له‌نیوانی نه‌ودا نه‌ندامیکی ناوه‌ندی به‌ده‌ست به‌یئیت، وه‌ درک به‌ هه‌ستیاری خۆی ده‌کات، ته‌م هه‌ست به‌ خۆکردنه‌ش به‌ نه‌دام و که‌ره‌سته نیه‌، هه‌روه‌ها ته‌م هه‌ست کردنه‌ش به‌ جه‌سته که‌وا ته‌م نه‌ندامه‌که‌یه‌تی و له‌ نیوان ته‌م و له‌ نیوان نه‌ندامه‌که‌ی نه‌ندامیکی دیکه‌ نیه‌، وه‌ ناگاداری دووه‌م له‌ دوو پرووه‌یه‌: یه‌که‌میان: هێزی قه‌باره‌ی وه‌ک بینین و بیستن و خه‌یاڵکردن و دالغه‌ لێدان ته‌گه‌ر هات و قه‌باره‌ی بیست ته‌م هه‌ست کردنی خۆیه‌تی کاره‌که‌ی پێتاکریست، و درک پێکردنه‌که‌شی له‌به‌ر ته‌وه‌ی هه‌ست کردنه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌یان وه‌ درک پێکدرنی ته‌م جه‌ستانه‌ش بۆ باره‌ه‌لگه‌ره‌، ته‌گه‌رچی هێزی ژیری قه‌باره‌یی پۆزشی هینایه‌یه‌ته‌ وه‌ له‌و سی کاروباره‌دا.

دووه‌میان: که‌وا چاوه‌کی کرداره‌که‌ش ده‌روونه‌، ته‌گه‌رچی ده‌روونیش په‌یوه‌ست بووه‌ له‌ وه‌ستان و دامه‌زراندنی و بوونی به‌جه‌سته ته‌م کردارانه‌ش به‌ده‌ست ناهێنیت ته‌نها به‌ به‌شدارێ کردنی جه‌سته نه‌بیست، وه‌ کاتیکی سه‌لمیترا که‌وا هه‌ر وانیه‌، سه‌لمیتراوه‌ که‌وا هێزی ژیری ده‌وله‌مه‌نده‌ بۆ جه‌سته.

ده‌یه‌م: هێزی جه‌سته‌یی و قه‌باره‌ی ماندوو و شه‌که‌ت ده‌بیست به‌ زۆربوونی کرداره‌کان، وه‌ کاریگه‌ر نابیت له‌سه‌ر هێز له‌دوای بی هێزی و لاوازیبوونا، هۆکاره‌که‌شی دیارو ناشکرایه‌، جا هێزی قه‌باره‌ی به‌هۆی شاره‌زایی له‌ کرداره‌کاندا که‌ره‌سته‌که‌ی تووشی هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ و ووشک برون ده‌بیست و ته‌مه‌ش لاوازی پێویست ده‌کات، به‌لام هێزی ژیری ته‌م لاوازی نابیت به‌هۆی زۆربوونی کرداره‌کان، وه‌ کاریگه‌رو به‌هێز ده‌بیست له‌سه‌ره‌هێز له‌دوای لاوازییدا جا پێویست ده‌کات که‌وا قه‌باره‌ی نه‌بیست.

٩٥ ح لایین قیم الجوزة

یازدهیم: نیمه کاتیک دادوهریان کرد بهوهی کهوا رهشی دژ کاره به سپیتی پیویسته له فکرو زهیندا ماهیهتی رهشی و سپیتی دهستکهویت، کاره ناشکراکشی دادوهره بهوهی کژیوونهوهی رهش و سپی و گهرمی و ساردی له جهستهکاندا شتیکی مهحاله، جا کاتیک نهو کژیوونهوهیه بهدهست هات له هیزی کارامهیددا پیویست بههیزیکی قهبارهیی و لاشهیی نابیت.

دوازدهیم: نهگهر شوینی ههستکردهکان جهسته بیت، ههموو جهستهیهکیش دابهشکراوه مهحالیش نیه، قهدهغه نابیت کهوا بهههندیک بهشهکانی جهسته زانست به شت پهیدا بکات وه بهههندیکی دیکه نهزانین، لهو کاتهدا نادهمیزاد لیهک حالهتدا زانیارو پیرمهنده به شتیک و نهزانیشه به شتیکی دیکه.

سیزدهیم: توخمی جهستهیی و قهبارهیی نهگهر نهخش و نیگاری تاییهتی بهدهست هینا، جا بوونی نهو نهخش و نیگارانه تییدا قهدهغه دهکات له بهدهست هینانی نهخشی دیکه، بهلام نهخش و نیگاری ژیری و کارامهیی به دژ کارو پیچهوانیه له مهدا، لهبر نهوهی دهروونهکان نهگهر بهتال و چۆل بیت له گشت زانست و ههست کردنهکان، نهوه فیروونی لهسر قورس دهبیت، جا نهگهر شتیک فیتر بوویت نهوا بهدهست هینانی نهو زانستانه دیارو ناشکرا دهبیت لهسر ناسانی نهوی دیکه، نهخشو نیگاری قهبارهی جیا جیاوه دژکاره، وه نهخش و نیگاری ژیری و کارامهیش هاریکارو پشتگیرو یارمهتیدهره.

چواردهیم: دهروونیش نهگهر جهسته بوایه نهوا دهوو، نیوان ویستی بهندهکه له جولاندنی پییهکهی وه نیوان جولاندنی خودی خوئی ماویهکیشه بهسر توانای جولوهی جهستهو قورساییهکهی جا لهبر نهوهی دهروون جولینههه بۆ جهستهکه وه چاککراویشه بۆ جولاندنهکهی، جا نهگهر جولینههه بۆ پییهکه جهسته بوایه، نهو کاته لهو نهندامانه بهدهستی دههینا یاخود بۆی دههات، نهگهر بۆی بهاتایه نهوا بیگومان پیویستی به ماوه دهوو، نهگهر تییدا بهدهستی هاتبایه نیمه نهگهر نهه

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْمُجُوزَةِ

نەندامەمان بپری کەوا جوولەیی پێدەکردنەوا لە نەندامە کە شتێکی جولێنەر نەدەمایەوێ جا ئەگەر ئەو جولێنەرە تێیدا دەستی کەوتبایە ئەوا شتێک دەمایەوێ لەو نەندامەدا.

پازدەیهەم: ئەگەر دەروونیش جەستە بوايە ئەوا دابەش دەبوو، بۆ درووستی کردنەوێ ئەوا هەندیکێ دەزانیت هەروەک هەمووی دەزانیت، جا ئادەمیزاد وای لێدەدات بەهەندیک شتی لەدەووری خۆی زانیارو تێگەیشتوو بوايە وە لەهەندیکێ دیکەشدا نەزان و بێ ناگابوايە، ئەمەش مەحالە.

شازدەیهەم: ئەگەر دەروون جەستە بوايە ئەوا پێویست دەبوو کە لاشە بارقورسی بکەدایە بە چوونە ناویەوێ لەبەر ئەوێ کاروباری جەستەییەکی بەتال ئەگەر بە شتێک پەرسوو وەک دەفرو جەوێندەییەکی بەتال وایە، کارو فەرمانەکەش بەپێچەوانەیە، وە لاشەش لەهەموو کاتێک سووکترە ئەگەر هاتوو دەروونی تێداییت، وە لەهەموو کاتێکیش قورسترە کاتێک دەروون لێی جیاپۆتەو.

حەڤدەیهەم: ئەگەر دەروون ئەم جەستەییە بوايە ئەوا لەسەر خاسیەتی گشت جەستەکان دەبوو کەوا هیچ شتێکی لێ بەتال ناکاتەوێ لە سووکی و قورسی و گەرمی و ساردی و نەرمی و زبرو پەقی و پەشی و سپی و زۆری دیکە لە سیفەتی جەستەکان و جۆرەکانی، وە زانراوە کەوا چۆنیەتیە دەروونیەکان کەوا بریتیە لە کارە چاکەکان و کارە پێسواپیەکان ئەو چۆنایەتیانەش جەستەیی و قەبارەیی نین جا دەروونیش جەستە نیە.

هەژدەیهەم: دەروون ئەگەر جەستە بوايە ئەوا واجب دەبوو کەوا بکەوێتە ژێرەهەموو هەستیاریەکان یاخود لەژێر هەستێک یان دوو هەست یان زیاتر دەبوو، جا ئێمە جەستەکان وای دەبینین هەروەها تێدایە درک دەکات بە گشت هەستاریەکان، وە تێدایە درک دەکات بە زۆربەیان، وە تێدایە درک دەکات بە یەک هەست یا دوو هەست، وە دەروونیش بێ تاوان و دوورە لەو هەموو شتانە، ئەم بیانووەش کەوا

٩٥٨ لایبن قیّم الموزنة

جههمیه کان له سهر کۆمه لئیک له مولعیده کان بیانووی پیده هیئنه وه لهو کاتهی
ئینکاری خودای پاک و بیگهردیان کردو ووتیان: نه گهر بوونی هه بوایه نهوا
پتویست بوو درکی بکردایه به ههستیک له ههسته کان جا به دهروون
به رهه لستکاریانکرد.

نۆزدهیه: نه گهر دهروون جهستهیه بوایه نهوا خاوهنی دریزی و پانی و قوولی و پرو
و شیوی ده بوو، وههوه گهرهستهوه کهل و پهل و دووریانه هه لئاستیک تهنها به
مادهیهک و شوتیک نه بیته جا نه گهر ماددهو شوتنه کهی دهروون بیته نهوا
پتویست ده بوو ههردوو دهروونه که کۆبیته وه و نه گهر دهروونیش نه بیته نهوا دهروون
پنکهاتوه له لاشه وینه وه نه مهش له جهستهیهک پیک هاتوه له لاشه و
وینه دایه، جا نهو کاته ناده میزاد ده بووه دوو ناده میزاد.

بیست: له راستیدا له تاییه تهندی جهسته دا کهوا قبوولی کهرت بوون و پارچه
پارچه کردن بکات وه پارچهی بچووکیش تیندا وهک گهره که نیه، نه گهر رازی بیته
به کهرت بوون جا ههر پارچهیهک لیتی نه گهر دهروونیک بیته نهوا پتویست ده بوو بۆ
ناده میزاد دهروونی زۆری هه بوایه نهک تهنها یهک دهروون، نه گهر دهروونیش نه بیته
نهوا نهو هه مووه دهروون نیه، ههروهک نه گهر بهشیکی ناوه که ئاو نه بیته نهوا
گشتیه کهی ئاو نابیته.

بیست و یهک: بیگومان جهسته پتویستی به پشتگیری و سه ره رشتیارو چاودیری و
مانه وه کهی ههیه بۆ دهروون له بهر نهوه به رهو نه مان و پوکانه وه ده چیت کاتیک لیتی
جیاده بیته وه جا نه گهر جهسته بوایه نهوا پتویستی به دهروونیکی دیکه ده بوو
ههتا دواپی، وه فرمانه که به زنجیره دهرویشته، نهوهش مه حاله له راستیدا نه گهر
دهروونه که جهسته بوایه.

بیست و دوو: نه گهر جهسته بوایه نهوا په یه دندی به جهسته وه ده بوو نه گهر له سهر
ریگای خۆتیخستن بوایه ناچار ده بوو بچیتته ئاو جهسته کان، نه گهر له سهر ریگای

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پتوه نووسان و دراوسپييه تي بوايه نهوا ناده ميزادتيك ده بوو دوو جهسته ي به يه كه وه
نووساوو يه كيكيان ده ييبيني و نهوي ديكيه يان نه ي ده ييبيني.
جا نه مه هه مروي نهو پروونكر دنه وه يه كه وه نهو كومه له ناره وايه له گومراكان و
پيسواكه ران و بيژراوان هيتاويانه، وه نيمهش له باره ي نه وه وه وه لامي هه مويان
وه رز به وه رز ده ده ينه وه.

(له باره ي وه لامدان وه له سهر گوماني دووهم)

به لام گوماني دووهم بريتي يه له به هيترين گومانيان كهوا پتي ده گهن، به سهريدا
به رزده كه ونه وه، وه نه وهش دامه زراوه له سهر چوار پيشه كي:
يه كه م: له هه بوندا قه بولي دابه شكر دن نيه به پرويه كه له پروه كان.
دووهم: نهو ده شيت زانياري پتي هه بيت.
سي يه م: زانياريه كه ي پتيه تي دابهش ناكريت.

چواره م: پتيسته هه روه ها بيتته شوتي زانياريه كه ، نه گهر جهسته نه بوايه نهوا
دابهش ده بوو، لهو باره يه بيرمه ندو زانايان ناكوكي و جياوازيان هه يه ده لئين:
به لگه كيان نه هيتاونه وه له سهر نهوي كه له بونه وهردا دابهش كردني ههستي تيدا
دابهش ناكريت وه نه خه ياليش به لگو داواكان به دهستي نيويه، نه مهش راستي
تيدانيه، له راستيدا سه لماندرويانه له و اجبي بونه وهردا نهويه به گويره ي
ره سه نايه تيان به تاله له لاي گشت بيرمه ندو زانايان له نه هلي وه رس و بيژاره كان وه
كه ساني ديكه له وانه نينكاري ماهيه تي خوداي گه وره و سيفاته كاني ده كهن.

ده لئين: نهو خاله ي كهوا پتي پرونده كه نه وه نهوا له ناشكراترين و ديارترين
ناره واي به لگه تانه له بهر نهوي ده روون دابهش ناكريت، نه مهش حاله تيكه له

جسته يه كي دابه شڪراو دايه، له راستيدا رزگاري بوزه له دابه شڪراودا كهوا له دابه شڪراودا نيه، پاشان سهلميتراوي گهوهره پاك و بي هاوتايه كه كومه له قسه كه ره كانن، ناكزكيان له گه لدا ده كن لهو بنچينه يه دا، وه ده لين: گهوهوهره كه له جهستدا تواوه ته وه، بهلكو نه وه پي كه ها تروه، وه ناكريت و موسمين نيه بهلگه كه تان ته واو بكرت تنها به دوور خستنه وه ي گهوهرو كړوكه بي هاوتاكه، جا نه گهر ووتان: خاله كه برتي يه له كوتايي هيله كه وه له ناوچروني وونبوني، نه مهش فهرمانتيكي هيچ له بارنه بوونه، پرونبونه وه كه تان پي به تال ده بيت، نه گهر فهرمانتيكي هه بوون بوايه نه وا له دابهش بووندا رزگاري ده برو جا بهلگه كه له هه ردو هه لسه نگاندن و پيشبينيه كه به تاله.

ههروه ها ده لين: بوچي زانست نابيته حاله تيك له شوينه كه يدا، نهك له سهر پروي جوړه كهو كارلي كړدنه كه جا نه گهر خستنه جتي هه شتيك له شوينه كه ي داييت به گويزه ي خوي، خستنه جتي گيانله بهر له مالدا جوړي كهو خستنه جتي نيشانه كهش له جهستدا جوړي كه، وه خستنه جتي هيليش له پهرتوكدا جوړي كه وه خستنه جتي روينش له كوغيذا جوړي كه، وه خستنه جتي جهسته له نيشانه دا جوړي كه، وه خستنه جتي روينش له لاشه دا جوړي كه وه خستنه جتي زانباري و زانسته كان له دهرووندا جوړي كي ديكيه.

ووتيان: ههروه ها يه كگرتنيش به نه غجام گه يشتوه، جا نه گهر گهوهرو كړوك بوايه نه وا گهوهري كي بي هاوتا كه ده سهلميتراو بهلگه كه تان به تال و بي سوو ده برو له بهر نه وه ته واو ناكريت و تنها به دوور خستنه وه ي، نه گهر نيشانه و نه داميك بيت نه وا پتويسته شويني بوي هه بيت، شوينه كه ي نه گهر دابه شڪرا برو، نه وا ده گونجا به هه ستاني دابه شنه كراويك به دابه شڪراويك نه مهش گهوهرو كړوكه كه يه بهلگه كهش بي كه لك بوو، جا نه گهر ووتان، يه كگرتن كارو فهرمانتيكي نه بوونيه له دهروه هيچ بونتيكي نيه، نه مهش كهوا بهلگه تان پي هيناو ده وه،

١٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بونيکە دابەش ناکریت وە هەمووش کاروفەرمانیکی نەبوونیە لە دەرەودا هیچ بونیکی نیە ، جا لەبەر ئەوەی واجبی بونەوەرە کە کەوا سەلماندووتانە فەرمانیکی نەبوونی و هیچە، بەلکە بونەوەرە کە ئەستەمە.

ووتیان: هێزی خەیاڵی و بیرکردنەوی جەستەییە لەلای پێشەواکەتان ئێین سینا جا پێیست دەکات تووشی بەش بەش و پارچە پارچە بێت، وە ئەمەش مەحالە چوونکە ئەگەر دابەشکرا ئەوا هەر یەکێک لە پارچەکان ئەگەر وەک ئەو بێت ئەوا بەشیکی یەكسان دەبێت بۆ هەمووان ئەگەر وەک ئەویش نەبێت ئەوا نابێتە ئەو بەشە.

وە دیسان خەیاڵ مانای نیە تەنها ئەو بێتە هاوێ و ئەوەش بێتە دوژمن وە ئەمەش قەبوڵی دابەش بوون ناکریت.

ووتیان: لە راستیدا بوونەوەر لەلای ئێوە فەرمانیکی زیادەیه لەسەر ناوەرۆکەکان، جا ئەگەر پێیستی دابەش بوونی حالەکیە بۆ دابەش بوونی شوێنەکە پێیست دەکات دابەش کردنی ئەو بوونەوەرە بە دابەش بوونی شوێنەکە بێت، ئەم دیمەنش پێیست ناکات و ناگۆنێت لە دانانی بوونی شتێک جگە لە ناوەرۆک و مەبەستەکە.

ووتیان: دیسان سرووشتی ژماردەکان مەبەستی جیاوازی تێدا، جا تێگەیشتن لە بوونی دە دەیهەکان یەک تێگەیشتن و یەک مەبەستی تێدا، ئەو مەبەستەش یاخوود تووش بوو بۆ هەر یەکێک لەو یەکەیی یانە، ئەمەش ئەستەمە، یاخود ئەو دابەشکراوە بە دابەش بوونیکی ئەو یەکەییانە، وە ئەمەش ئەستەمە، چوونکە تێگەیشتن لە بوونی دە دەیهی یەکە قەبوڵی دابەش کردن نیە، بەلێ دەیهە کە قەبوڵی دابەش کردن دەبێت ئەک دەیهی یەکان.

ووتیان: هەر وەها چۆنایەتیەکان کەوا پەيوەندیان بە چەندیەکان و برەکان هەیە وەک خەپسوون و نیگارەکان وە نمونەیی ئەوانە لەلای فەیلەسوفەکان نیشانەو

٩٦ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

رووداوئیکه بوونی ههیه له شیروه ویکچوونی خربوونه که نه گهر پیشهات بیټ یاخود ده بیټ به ته وای وه ستاو دامه زراو بیټ وه یاخود ده بیټ به هه مووی یه که به شه کان بیټ، وه نه مهش نه سته مه، وه یاخود نهو پیشهاته یاخود نهو نیشانهیه دابهش بکریټ به دابهش بوونی به شه کان، وه هه لبسیټ به هه موو به شیک له به شه کانی هیله که که به شیک له به شه کانی نهو پیشهاته و نیشانهیه، وه نه مهش نه سته مه، له بهر نه وهی به شه که ی نه گهر خپ بیټ ده شیت به شی دانیه که باز نه یی بیټ، نه گهر خپیش نه بیټ جا له کاتی کۆبوونه وهی به شه کان نه گهر فره مانیکی زیاده روونه دات پیوست ده کات خپیه که به نه غجام نه گات، وه نه گهر فره مانیکی زیاده روویدا، نهوه دابهش کراوه که بووه، دابهش کردنه گهراوه تهوه، وه نه گهر دابهش نه کرا نهوا حالته که دابهش نیه، وه شوینه که ی دابهش کراوه..

وتم: نه مهش بۆ نهوان گرنگی و بایهخی نیه، جا نه مهش بۆ نهوانه کاتیټ که ده لئین: وا: دابهش ده بیټ به دابهش بوونی شوینه که ی به گویره ی نهو وه که هه موو نیشانه وه ستاوه کان کهوا به رهو رووی ده بیته وه له سپیتی و ره شیتی، به لām نه وهی دابهش نابیت وه که دریتی جا مه رجی به ده ست هینانی کۆبوونه وهی به شه کانه، وه په یوه ندیش له سه ره مه رج که نه بوون و نه مانه به نه مان و لابر نه که ی.

پشت به ستن له بۆ که لک و به تالکردنی نهو گومانه له سه ره نه وهی کهوا زانست به شیوه که ی گۆراو نیه له ده رووندا، وه به لکو نهوه رێژهیه که وه زیاده خستنیټ که له نیوان زانیاری و زانراودا، ههروه که له باره ی بینیندا ده لئین: به هه ست و سۆزو کارتیکردنی وینهیه که یه کسان نی یه بۆ بینهر له هیزی بینایی چاودا، به لکو نه مه رێژهیه که و زیاده خستنه سه ریکه له نیوان هیزی بینایی و بینراودا.

زۆربه ی نهوانه ی گومانیان لا دروست بووه کهوا هیناویانه له وه ره زده دامه زراوه له سه ره کارتیکردنی وینهیه که ی دیاو زانراودا له هیزیکی زانین دا، پاشان

دایانە زانندوو لەسەر ئەمەدا کەوا دابەش بوون و کەرت بوون لە دابەش بووندا دابەش و کەرت ناکرێت مەحال و ئەستەمە.

هەمیسان ئەگەر ئێمە ئەوەمان لە ئێوە وەرگرت ئەوا لە دیارترین بەلگەیە لەسەر بێسوودی ووتە کەتان، چونکە ئەو وێنەیە ئەگەر حالەتێک بێت لە ناوەرۆک و گەوهەری دەرونیکی قسە کەر، ئەمە وێنەی بەشیکی بچوو کە هەموو نیشانە گۆراوەکان لەو دەروونە بەشە بچوو کە دا بەراوردی دەکات، ئەگەر وای دابنێن ئەو وێنانە لە گەڵ تەواوی ئەو پاشکۆیانە بێت ئەوا وێنەیەکی پاک و بێ هاوتای نایبێت، بەلکو بەراورد کراوە بە پاشکۆکان و نیشانەکان و ئەمەش گشتی قەدەغە دەکات. جا ئەگەر ووتتان: مەبەست لە بارودۆخ و بوونیەکی بە تێکڕاییە، ئێمە ئەگەر ئەو پاشکۆ پاشبەندانەمان لێی سڕیوە وە وامان دانا خۆی سەرباکی شتەکیە، پێمان ووتن: جا ئەگەر ئەو درووست بواوە نایبێت بوتریت: ئەو وێنەیە گۆراوە لە توخمێکی جەستەیی تایبەت بە میقدار و برێکی دیاریکراو و بەهەموو دیاریکراویەک، تەنھا ئەگەر ئێمە ئەوەمان لێی سڕیوە، وە وامان دانا کە خۆی بە پلەو پایەیی ئەو وێنەیە بوو کەوا کارەبێمان پێی کردوو جا دیاریکراو و پێڕیار لەسەر دانیش لە بەرامبەر دیاریکراو و پێڕیار لەسەردانە کە وە ڕەهایەکی وەرگیراو کە خۆیەتی ئەمەییە لەبەرەمبەر شوێنە ڕەهاکەییەتی، ئا ئەمەش پەسەند و گونجاوە کەوا بیرو ئەقلە راست و داد پەرورە ڕاستەکان شایەتیان بۆی داوە، جا دەرکەوتوو کەوا ئەو گومانە لە خرابترین و بێ سوودترین گومانەکانە.

جا ئەگەر وێنەی زانیاریەکانیان هەژمار کردن، کردیان بە گشتی و ئێمەش لە شوێنەکی هەژمارمان کرد، ئێمەش بە تێکڕای دامان ناوە، ئەگەر بەشیکی دیاری کراویان وەرگرت جا ئەمە شوێنەکیەتی، جا تێکڕاییش لە بەرامبەر تێکڕاییە، وە بەشیش لە بەرامبەر بەشە.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْمُجُزَّةِ

لهسەر ئه‌مه ده‌لێن : له زه‌ین و هۆشدا تێک‌پ‌رای و گشتی نیه ، به‌ئ‌کو له
پ‌استیدا له زه‌ین و هۆشدا وێنه‌یه‌کی دیاریک‌راو ناس‌راو چاپ‌ک‌راو له‌سەر تێک‌پ‌رای
تا‌که‌کانی هه‌یه ، جا ته‌گ‌هر به‌ر په‌چا‌ر کردن و گ‌رن‌گی پ‌یدانه به تێک‌پ‌رای نا‌ونا ،
ئه‌وا له ووت‌ه‌و ده‌ر‌پ‌رینه‌کاندا مشت و م‌ری نا‌وێت، ئه‌مه‌ش تێک‌پ‌رای و به‌ش به‌شه
به‌هه‌ردوو په‌چا‌و‌کردنه‌که .

(له باره‌ی که‌وا وێنه‌کانی بی‌رو ئه‌قل و هۆشی په‌تی و بی‌لایه‌ن نیه)

ووت‌ه‌کانیان له دیمه‌نی سی‌یه‌مدا : که‌وا دیمه‌نه‌کانی نه‌قلی تێک‌پ‌رای بی‌ به‌شه ،
به‌بی‌ به‌ش کردنه‌که‌شی له پ‌استیدا به‌هۆی لێی وه‌رگ‌رتنه‌وه ئه‌ویش هێزی ئه‌قلیه .
وه‌لامه‌که‌شی ده‌وترێت: چیتان ده‌وێت به‌و وێنه ئه‌قلیه گشت یه ؟ نایه ده‌تانه‌وێت
پ‌تی که‌وا زان‌راوه‌که‌ی له هه‌مان جیهانه‌که به‌ده‌ست هیتاوه یاخود زانیاریه‌که‌ی پ‌تی
له هه‌مان جیهانه که به‌ده‌ست هات‌وه ؟.

جا یه‌که‌مین دیارو ئاش‌ک‌رایه و دووه‌مینیش ناردنه‌وه‌و به‌ره‌و پ‌وو‌کردنه‌وه‌یه ، هه‌ق
وایه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌یج سوودێکی بۆتان نیه ، چ‌وون‌که ف‌ه‌رمانی تێک‌پ‌رای
ها‌وبه‌ش له نیت‌وان که‌سایه‌تیه مرۆفایه‌تیه‌کان بریتیه له‌و مرۆفایه‌تیه‌ی هه‌یج
زانستیک‌ی پ‌ی‌ نییه ، مرۆفایه‌تیه‌که‌ش هه‌یج بوونیک‌ی نیه له ده‌ره‌وه‌ی گشتی یه‌که
وه بوونیش له ده‌ره‌وه‌دا ته‌نها بۆ دیاریک‌راوه‌کانه ، زانیاریش شوێن‌که‌وته‌ی
زاراوه‌که‌یه ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا زان‌راویش دیاریک‌راوه ، زانیاریش تێیدا دیاریک‌راوه ،
به‌لام ئه‌و وێنه‌یه‌کی هاوشی‌وه‌و وێک‌چ‌ووه ، له‌سەر زۆربه‌ی تا‌که‌کان ، له‌زه‌ین و
هۆشدا نیه وه نه له‌ده‌ره‌وه‌یدا وێنه‌یه‌ک نیستا دابه‌ش‌نه‌ک‌راوه .

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لهو بابہ تہدا چہند کۆمہ لئیک لہ بیرمەندان و زانایان تییدا بہہ لہ داچوون کەوا
کەس ژمارەیان نازانیت تەنہا خوای گەورە نہ بیت، وینەو دیمەنی تیکرایی کەوا
دەبەسەلمینن و پێداگیری لەسەر دەکەن ئەگەر حالەتیکە لە دەرووندا لە وینەبەکی
باسکراو بە نیشانەکانی کەسایەتی، جا ئەو وینە ئەقلانیە دەستی بە گۆرانکردن
کرد لە گەھەرو کۆچیک ئە لە جەستەبەک وە ئە لە قەبارەبەک و شیوەبەک ئەو بێ
بەش و بەتی نیە لە نیشانەو ترووش ہاتووەکان.

(لەبارەى ئەوہى کەوا ھىزى کردارى کارىگەرى دەبیت

لەسەر کردارە بى سنوورەکان)

ووتە کانتان لەبارەى دیمەنی چوارەمدا، کەوا ھىزى فیکرو ئەقل کارتیکەرە لەسەر
کردەوہ بى کۆتاییەکان، وە ھیچ شتیک نیە لە ھىزى شیوەی یاخوود قەبارەى وەک
نەمە، وەلامەکەى: ئیمە وا وەریناگرین کەوا ئەو کارىگەرى ھەبە لەسەر کردارە
بى کۆتاییەکان.

ووتە کانتان: کەوا ئەو کارىگەرى ھەبە لەسەر ھەستیارەکان کەوا کۆتایی نایەت،
درک کردن و ھەستارەکانیش کارو کردەوہن، دوو پێشەکی و سەرەتایی درۆو
دەلەسەن، ئەو درک پێکردن و ھەستیارانەى ئەگەرچى پێگەیشتووە، جا ئەگەر لە
ھەر ھەزارێک ھەزار پێگەیشتووە ھەبیت ئەوا زرنگ و ھۆشیارەکانیش ھیشتا بى
کۆتاین، نەمەش ھەرگیز لە ھۆشیاری و زرنگی کۆتایی نایەت تا ئەو کاتەى
ناتوانریت شتى دیکە بەسەردا زیاد بکەیت ھەروەک خوای گەورە دەفەر مۆیت:
﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ (یوسف: ۷۶)، واتە: ((وہ لەسەر ھەموو خاوہن زانست
و زانیاریەکەوہ زاناو شارەزاتر ھەبە))، تاوہکو زانست و زانیاری کۆتایی دیت وە

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُورَةِ

دهگات بهو کهسهی کهوا به شتیک زاناو شاره زایی هدی، نه مهش نهو خودا گه ورهیه که جگه لهو هیچ خواجه کی دیکه نیه و تاک و تهنه یه، نه مهش له تایه تمه ندیه کانیه تی کهوا هیچ که سیک به شداری له گهل دا ناکات و جگه له خزی نه بیت.

جا نه گهر ووتتان: نه گهر زانست و هوشیاریه کهی گه شسته سنووریک نه توانریت له سه ری زیاد بکرتیت، پتویسته شته که وهر گهر پیت له توانینی خودی، ووتمان: نه مه راستیه کهیه نه گهر درووست بیت به لگه یه له سه ره نه وهی کهوا هیزی جهسته یی و قه باره ی کاریگهری هدی له سه ره کرداره کانی بی کۆتایی، نه مهش پتویست به کهوتن و بی که لک کردنی گومانه کان ده کات.

هه ره ها کهوا هیزی خه یالکردن و بیر کردنه وه کاریگهری هدی له سه ره ناماده کاری خه یالکردنه وه کان وه یادنامه کان تاوه کو بی کۆتایی، له گهل نه وهی له لای ئیوه هیزی قه باره یی و شیوه ی هدی.

به لام درۆی پیشه کی دووه م: کهوا پیگه یین و ههستیاری به کردار نیه جا پتویست ناکات له باره ی کۆتایی کرداره کهی ژیری و تانه کهی کۆتایی به یتیت، له راستیدا راتانگه یاندووه: به وهی کهوا گه وهه ری نه قلی و هوشی گونجاوه بۆ وینه یه کی دیارو ناشکرا نه که نه وهی فهرمانکه ره بۆی، یه کهم شتیش له لای ئیوه بکه ره به تواناو گونجاو نابیت، وه راتان گه یاندووه به وهی کهوا جهسته کان و قه باره کان کرداره کان قه ده غه ی ده کات به وهی کهوا کۆتایی بۆی نیه، و نادیارو نه ناسراوه کانیش قه ده غه ی ناکات و کارتیکه ره کانیش کۆتایی نایه ت.

نايه نهو بينينه راوه دهستیت له سهر وینه کیشانی دیمه نیکي بیژاودا له چاویکی
بینه ردا یاخود پاناوه ستیت؟ نه گهر پاوه ستا نهوا پیوسته دوو نمونه که کۆبیته وه
چوونکه هیژی بینین له لای ئیوه جهسته یی و قهباره ییه، نه مهش بریتی یه له
شونیک کهوا قهبارهو بری هه بیت ، جا نه گهر قهباره ی بره کهو بینینه که ی
دهستکهوت نهوا پیوسته ههردوو نمونه که کۆبیته وه ، وه نه گهر لهویدا گونجاو بوو
نهوا له مهسه له که ی ئیمه دا شتیک ناییت وه نهو؟ نه گهر ههست کردنی شتیک
نهو ههستته سهر دهستکهوتنی وینه یه کی بینراو له بینه ردا نهوا ووته که تان بیسوود
بوو، چوونکه ههست پیکردنی دل و دهماخ دهو ههستته سهر دهست کهوتنی
وینه یه کی دل و دهماخ له هیژیکی ژیریدا.

(له باره ی درک پیکردن و دهرووندا)

ووته کانتان له دیمه نی شه مه دا: له راستیدا ههر یه کیک درک به خۆی ده کات و
خۆی ده ناسیت، درک پیکردنیش بریتی یه له دهستکهوتنی ناوه رۆکی زانراو له لای
زانادا، وه نه مهش له راستیدا راست ده رده چیت نه گهر هاتوو دهروون دهوله مه ند
بوو له باره ی شوینه که تا کۆتاییه که ی.

جا وه لامه که ی: نه مه یان وه ستاوه له سهر بنچینه ی پابردوو ، وه نه مهش کهوا
زانست بریتی یه له دهست کهوتنی وینه یه کی یه کسان بۆ زانین و زانیاری له هه مان
زانادا، وه نه مهش له چه ند پرویه که وه ناوه واو بۆ که لکه که باسکراوه له مه سه له ی
زانستدا، هه تاکو نه گهر نه وهش وه رگرا جا وینه باسکراوه که مه رجیکه له به دهست
هیئانی زانسته که نه ک نه مه یان هه مان زانسته.

ههروه ها نهو گومانهش له گه ل بۆ هیژی و لاوازی ووتوو ده برینه کانی و خرابی
پیشه که یه کانی هه لوه شاوه و په سه ندکراوه، ئیمه نه گهر به ردیک یاخود پارچه

٩٥ ح لایښ قیم المجوزیة

داريکمان وه رگرت ووقمان: نه مه خوی گه وهه رتيکی به که لک و نایابه، خوی ناماده و گه ورهيه له لای خوی، جا پتويسته له ناو بیگیانانه دا له ناو خویاندا زانایه که هه بیټ. هه روه ها گشت گیانله بهران له ناو خویاندا هه ست ده که ن، نه گه رچی بوونی شته که ش هه ست پیکراو بیټ به خوی پتويست ده کات خوی بیټه گه وهه رتيکی نایاب و بی هاوتا، پتويست بوو ده روونی گیانله بهران به گشتی گه وهه ری نایاب و بی هاوتا بانایه ، وه نیوه ش له مه دا ناوا نالین.

(له باره ی خه یالگرددن و ده رووندا)

وته کانتان له دیمه نی حه ته مه دا: به کیک له نیمه خه یالی ده ریابه که له جیه وه چیا به که له یاقوت وه شتی دیکه ده کات، نه مه ش گومانی (ته بی برکات به غدا دی) به، گومانیکي زور پوچه چونکه دامه زراوه له سه ر نه وه ی که و نه و خه یال ویا نه کاروباریکن بوونیان هه به، نه مه ش کارتیگراوه له ده روونیکي بیژهر کارتیگرددنی ده روونه که له شرتنی خوی، هه رده م زانراوه که و نه و شته و خه یالانه هه یچ راستیه کی له ناو خودی خوی تیډانه به، له راستیدا زه یین و بیرکردنه و به مه زنده و پیشبینیه که ده سه پینیت وه نه که کارتیگراوه له ده رووندا ، له بهر نه وه ی زانست ده ره کی دیمه نه که ی کار له ده روون ناکات، جا چون به خه یالیکي نه بوون نه مه ده کریست؟ نه مه پوچه لکردنه و به که وه قه ده غه ی ناکات له پروودانی جیا کردنه و له نیوان شته نه بوونه و پالده ره کان ، چونکه هه ر نه قله نیوان نه بیست و نه دیتن و هه ستی بون نه کردن و شتی دیکه جیا ده کاته وه، پتويست ناکات به و جیا کردنه و به بیټه شتیکی نه بوون ، به لکو جیا ده کریته وه له نیوان جوړه ها شتی نه سته م و نه شیاو که و نا کریت نیستا بوونی هه بیټ پاشان ده لین: نه گه ر نه قل رتی

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

تینچو شپوه کان و تواناکان شی بکریتهوه لهوانه ی تاک و بی هاوتان لهسر قهباره ی و بری و چهندي لههموو پوځکوه ، نایه پئی تیناچیت زانسته که به شپوهیه کی مهزن و بریکی گهوره له جهسته یه کی بچووکدا دابنریت؟ وه هروه ها جا نه گهر هلسه نگاندن نه بو له ههموو پوځکوه قهدهغه ناکریت له دانانی دیمه ن و شپوهیه که له گهوهرو کرځکیکی روون و نایابدا، جا هلسه نگاندنیکي گهوره لهسر بچووک له پشتره کهوا قهدهغه نه کریت له دانان دیمه نیکي گهوره ، له شونیکي بچووکدا .

هروه ها نه گهر پشینه کانتان له رابردووان به لگه یه کیان هیئاو ته وه لهسر کارتیکردنی وینه یه کی دانراو له گهوهرو کرځکیکی مه حال و نه ستم نهوا چهند دیمه ن و پوویکی لی باس بکن.

(له باره ی ته ندروستی و جهسته ییدا)

ووته کانتان له باره ی دیمه ن هشته مدا: نه گهر ته ندروستی له جهسته یی دایه نهوا

له کات و سرده می پیریدا لاوازو بی هیژ ده بیت نایا وانیه؟

پووی یه که م: ناکریت بو تریت: نهو توانایه ی پیوستی پییه تی له ته ندروستیکي لاشه دا له ته واری هیژي ژیریدا برو چهنديکی دیاریکراوه، به لام ته واری حالت لاشه له ته ندروستدا نا نه مه گرنګ و بایه خدار نیه له ته واری حاله تی تواناو هیژي ژیریدا، نه گهر نه مهش نه گوځا بکریت دوور نابیت بو تریت: نهو توانایه ی پیوستی پییه تی ماوه ته وه تا کو تایی پری جا نه قل و ژیری کهش تا کو تاییه که ی ماوه ته وه .

پووی دووه م: کهوا به سالآچوه که لهوانه یه بتوانیت به رده وام بیت له ههستیاره کانی ژیری و نه قلیدا لهسر ته ندروستیک کهوا پئی تی بچیت هندی که له نه دمانی

٩٥٦ لایبن قیَمُ الجوزة

بیتتهوه کهوا خراب بوون و تیکچوون و گۆران تییدا دوا بکهویت، جا نه گهر خراب بوون و گۆران تییدا کوتایی هات نهوا ههست و نهقل و شریریشی خراب ده بیت و تیک ده چیت.

پووی سی یم: قهدهغه ناکریت که هندیك میزاج و پهوشت و پهفتار هاوړاو ریکهوت بیت بۆ هندیك هیزو توانا، جا لهواندیه به میزاج و پهفتاری به سالآچوه که هاوړاو ریکهوت بیت بۆ هیزو توانایه کی ژیری، له بهر نهو هۆکارهش هیزی ژیری کاری تیده کات.

پووی چوارهم: پهفتاره که نه گهر له نامانج و مهبهستیکی هیزو توندابیت نهوا ههمو هیزه کان به هیز ده کات جا هیزی سینکسی و تامه زرۆیی وه توورپیی زۆر به هیزو به توانا ده بیت وه هیزی نهو کارتیکردنهش نهقل قهدهغه ده کات له تهواو بوون، جا نه گهر پیریه که تووشی بوو وه بیتهیزی و لاوازیه کهش تووشی بوو به هۆی لاوازی و بیتهیزی نهوا لهو کارتیکردنه به رهه لستکارو قهدهغه کاره دا بۆ نهقل بی هیز ده بیت له تهواو بوون و پیگهین دا، ههروه ها له نهقل و ژیریشدا لاوازی به دیهاتوه، به لام کاتیک له نهقلدا لاوازی به دی دیت نهوا له دژه کاره کانیدا لاوازی به که به دی دیت جا کهم کوپی و ناتهواوی له ههردوو لایه نه که دا ساپژ ده کات وه کهم و کوپی و ناتهواوی له لایه نه که ی دیکه یه کسان تیک ده چیت.

پووی پینجهم: کهسی به سالآچوو زۆر زانست و تاقیکردنهوه ی له بهر کردووه و پاراستویه تی، وه کاروباره کانی راهیناوهو کاری له سهر کردووه، نهو بارانهش دیاری ده کات له سهر بوونی فیکرو هۆش و هیزی بینین جا کهم و کوپیه که به دیدیت به هۆکاری لاوازی لاشه و کارتیکردنه که.

پووی شه شهم: له راستیدا زۆری کرداره کان به هۆکاری ده سیتکهوتی مولک و دهسه لاتنه قایم و بنج و کوتاوه کان ده بیت جا نهو زیاده ده سته و توه بهو رینگایه

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

دهبیته کارتیکی سه پیتنه بۆ ناتواو یه کی دهستکه وتوو به هوی تیکچوون و شیوانی لاشه که .

پرووی هه و ته م: له سه حیحیکدا له پیغه مبه ر ﷺ سه مانندوو یانه کهوا فهرموویه تی ((یهرم ابن آدم وتشب فيه خصلتان: الحرص وطول الأمل))^(٣٢٠)، واته: ((نهو نهوی ناده م تیتیدا پیر ده بیت و به سالدا ده یچوینی دوو شتن : به دهنگه وه هاتن و پشوو درێژی له نومییدی و هیواییدا بوون)). وه راستی پرووداوه کان شایه تن له سه ر نهو حه دیسه، له گه ل نهوی سوور بوون له سه ر په یمان و به لێن و سه ر راستی و درێژی هیوا خواستن له به هیزکردنی جهسته یی و له سیفته ده یزینه کانه، پاشان کهوا لاوازی لاشه نهو دوو سیفته لاوازی پابردووی تیدا واجب نابێ جا بزانه کهوا نهو ناگوغیبت له تیکچوون و شیوانی لاشه و بیهیزی که سیفته یی لاشه ییشی تیدا بیهیزو لاواز ده بیت.

پرووی هه شته م: نیمه زۆر له پیرو به سالچووان ده بینین گه یشتوون به تیکچوون و خه له فاوو گیلێ و لاوازی نه قلدا، به لکو نهو له زۆریه یان دایه، نهوی به لگه شه له سه ری نه م فهرمووده پیروزه یه کهوا خوای گه و ره ده فهرمویت : ﴿ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئاً ﴾ (النحل: ٧٠)، واته: ((هه تانه ته مه نی درێژ ده بیت و ده بریته وه بۆ لاوازیترین ته مه ن (که نه فتی و که نه فته کاری) تاوه کو ده گاته راده یه که دوا ی نهو هه موو زانست و زانیاری و تینگه یشتنه ی که هه یبوو، هه موو شتیکی له بیره ده چیته وه وه هیچ نازانیت)).

جا که سی به سالچوو له لاوترین ته مه نی مندا لا یاخوود حاله تی لهو خراپ تر ده بیت وه به لām نهوی نه گه یشته نهو راده یه نهوا نهو نابریته وه بۆ لاوازیترین ته مه نی .

(٣٢٠) مسلم : (١٠٤٧) ، و ته مستد آمد : ١١٤/٣ .

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

پرووی نۆیم: هیچ پئویستیەك و بەردەوامیەك نیە لە نێوان ھیزی لاشەبی و ھیزی دەرووندا، وە نە لە نێوان لاوازی لاشەو لاوازی دەرووندا، دەکریت پیاویك بە لاشە بە ھیز بیئت بە لām دەروونی لاوازەو ترسۆکەو پروخواوە، دەکریت لە لاشەدا لاوازی بیئت بە لām لە دەرووندا بە ھیز بیئت، جا دەبیئتە پیاویکی ئازاو جەربەزە لە سەر لاوازی لاشەکەشی .

پرووی دەیم: نەگەر لەوێ باستان کرد لیتان وەرگرین بە لگەمی نەبیئت لە سەر بوونی دەروون کەوا گەوھەر و کپۆکیکی دەگمەن و بیھاوتا نە لە ناوێوەی بوونەو ەردا بیئت و نە لە دەروەیدا، وە ئەو نە لە ناو لاشەدا بیئت و نە لە دەروەیدا، چوونکە نەگەر ئەو لاشەییەکی پرونی درەوشاوەی ئاسمانی و پێچەوانە بیئت لە گەڵ جەستەکانی زەویدا، ئەوا نە دەگۆنجا بە شل بوونەو وەو توانەو وەو گۆران ھەرەك لاشەکانی زەوی دەگۆنن بۆ کاردانەو .

(لەبارەي ئەوێ کەوا ھیزی ژیری و تەندرووست دەولەمەند نیە)

(لە جەستەدا)

ووتە کانتان لە دیمەنی نۆیمەدا: کە تەندرووستی باش دەولەمەندە لە کردارەکانیدا لە جەستەدا، کەچی دەولەمەند نیە لە جەستەدا لە کردارەکانیدا کاتیك لیتی دەولەمەند بوو لە خۆیدا تا کۆتاییەکی .

وە لāmەکی دەوتریت: پئویست ناکات لە سەلمانندی یاسایەك لە ھیزی جەستەیدا سەلمانندی نمونەي ئەو یاسایە لە گشت ھیزە جەستەییەکاندا وە لە گەشتانین جگە لە داواوەکی پرووت و پئوھریکی بیسوود .

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه وینهو نیشانه کانیش پیوستی ههیه بو شوینه کهی ، پیوستیه کهشی بو
نهو شوینه نیه تهنهها تهنانهت بو خوی نه بیت.

(دهرباره‌ی کهوا هیژی جه‌سته‌یی و قه‌باره‌یی به زۆربوونی کرداره‌کان لاواز نابیت)

وته کانتان له‌باره‌ی دیمه‌نی ده‌یه‌مدا، کهوا هیژی جه‌سته‌یه به زۆربوونی کرداره‌کان
لاوازو بی هیژ ده‌بیت، وه کاریگه‌ری نابیت له‌سه‌ر هیژه‌که پاش لاواز بوونی تا
کوژایی، وه‌لامه‌که‌ی: کهوا هیژی خه‌یالی جه‌سته‌یه ، پاشان نهو له‌سه‌ر
خه‌یالکردنی شته مه‌زنه‌کان له‌گه‌ل خه‌یالکردنی شته بی بایه‌خه‌کان به‌هیژ ده‌بیت
جا ده‌کریت کهوا خه‌یالی گرو بلنسه‌یه‌کی بچووک له جیاتی نهوه‌ی خه‌یالی مانگ
و پۆژ بکه‌یت.

ههروهه بینیکی بالا هیژ به‌ره‌ه‌لستی ده‌کات له بینینی شته لاوازه‌کان، جا له‌به‌ر
نهوه ده‌لین: بیرمه‌ندو زانا مه‌زنه‌کان به‌ره‌ه‌لستی ده‌کات له بیرکردنه‌وه‌ی شته
گوڤاوه لاوازه‌کان جا خه‌ریک بوون له زانین و ناسینی گه‌وره‌یی په‌روه‌ردگاری زه‌وی
و ناسمانه‌کان و ناوه پیروژه‌کانی و سیفه‌ت وخه‌سله‌ته‌کانی قه‌ده‌غه‌و به‌ره‌ه‌لستی
ده‌کات له‌سه‌ری لهو حاله‌تدا بیرکردنه‌وه له سه‌لملندنی گه‌وه‌ریکی تاک و بی هاوتسا
و نایاب و راستیه‌که‌ی.

(له باره ی ووته کانیان: رهشی دژکاره بۆ سپیتی)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی یازدههم: نيمه نه گهر بریارماندا بهوهی که ره شه پیچه وانمو دژه کاره بۆ سپیتی واجب ده بیټ کهوا له زهین و فکر دا ماهیه تی رهشی و سپیتی پینکه وه دهستکه ویت. زانینه کهشی دادوهره بهوهی کهوا پینکه وه کۆبونوه یان له جهسته دا نهسته مه.

وه لامه که ی: له راستیدا نه وه دامه زراوه له سهر نه وهی ههر که سی ههستی به شتیک کرد نهوا له خودی ههست پینکراوه که دا وینه یه کی یه کسان بۆ به ههست پینکراوه که به نه نجام گه یشتوو، وه نه مهش نا په واو بی که لکه، پوونکردنه وه که تان له سهر دروستیه که ی به کارتیکردن و ههست جولاندنی وینه که له ناوینه دا بیسوود و به تاله، له بهر نه وهی ناوینه هه رگیز شتیک کاری تیناکات ههروه که کۆمه لی زانایان و بیرمه ندان و فه یله سوفه کان و کهسانی دیکه وا ده لێن، ووشهش به کارتیکردن و ههست جولاندن له زۆر پروه وه بیسوود و نا په وایه.

پاشان ده لێن: نه گهر بلێن: کارتیکراو له دهرووندا له کاتی ههستکردنی رهشی و سپیتی وینه کیشانیان وه نمونه هینانه وه یان راستیان تیدا نیه، جا بۆ ناشیت نه نجام گه یاندنی وینه کیشانی نهو شتانه له توخمیکی جهسته ییدا.

(له باره ی نه وهی کهوا جهسته شوینی که نیه بۆ ههستیاره کان)

ووته کانتان له دیمه نی دوازه مدا: نه گهر شوینی ههستیاره کان جهسته بیټ، وه هه موو جهسته یه که دابهشکراوه قه دهغه و به ره له ستی ناکات کهوا به هه ندیک به شه کانی جهسته هه لست که زانیاری به به شیک پهیدا بکات، وه به شیکی دیکه یشی نه زانین پهیدا بکات، جا ناده میزاد له یه که کاتدا زانا ده بیټ به شیک و نه زانیش ده بیټ به شیکی دیکه.

٩٥ ح للابن قيم الجوزية

وهلامه كهي: له راستيدا نهو گومانه هه لده گه پيتموه له سهر ياساو رهفتاره كانتان ،
له بهر نهوهي تامه زروو توو ره بوون و خه يال كردن له باره كاني جهسته يي و قه باره يدايه
له لاي نيوه وه شوينه كهي دابه شكر اوه .

(له باره ي نه خشه دانان و داتاشيني جهسته يي و داتاشيني ژيريدا)

ووته كانتان له باره ي ديمه ني سيزده هه مدا: توخمي جهسته يي نه گهر نه خشاندن و
داتاشيني تاييه تي تيدا نه نجام درا نهوا له ده سته كوتي نمونه ي وهك خوي تيدا
رينگر ده بيت، وه دهرووني مروقايه تيش له دزي نه ميه .

وهلامه كهي: مه به سته كهي نه مه ده بيت پيوه ريكي زورباش و تاييه ت بيت به بي
كو كره وه، وه نه مدهش سوودي گومانه كه باشتر نابيت له دلنياسيه كه، له بهر نهوهي
نه خشاندي نه قل و ژيري بريته له زانياري و هه ستيا ريه كان، وه نه خشاندي
جهسته ييش بريتي يه له شوينه كان و وینه كان، گوماني تيدانيه كهوا زانياري
پيچه وانديه به راستيه كان بو وینه و شيوه كان، پيويست ناكات له سه لماندني
ياسايه كه له جوړيك له جوړه كاني ناوه پوكه كان سه لماندنه كهي پيچه وانهي نهو جوړه
بيت .

(له باره ي ووته كانيان : نه گهر هاتوو دهروونيش جهسته بوايه)

ووته كانتان له ديمه ني چواره هه مدا: نه گهر هاتوو دهروون جهسته بوايه نهوا له
نيوان جوولاندني جولينه ري پييه كهي وه له نيوان ويست و نيراده ي بو جوولانه كه
كاتيكه .

٩٥ ح للابن قيس الجوزي

وهلامه كهي: كهوا دهروون له گهل جهسته دا به تال نابيت له سي حاله تا، يان دهبيت له هه موو لايه كي له دهروه دا وهك جل و بهرگ و چواره وري بگريت، يان دهبيت له جيگاهه ك بيت وهك دل و ده ماخ، يان دهبيت كوله كه بيت له هه موو به شه كاني جهسته دا، له سهر ههر بوچوون و مه زنده يه ك لهو مه زنده انه جوولانديهي وهك نه وهي ده ته وييت بيجوليتي دهبيت له گهل ويستي نهو دا بيت بويه ته مهش به بي كات و ماوه يه كه، وهك ههست كردني بينين كاتيك پي ده گات، و ههست كردني بيستن ويونكردن و تام كردنيش وه نه گهر نه ندامه كه پچرا نهوا نه وهي كاريگهرو تيپه پ بوو بوو بهر نه ندامه ناچرپيت، نه گهر ده وردرا بيت لي له ناوه ياخود له دهروه دا، بهلكو تنهها نهو نه ندامه ههستي ناميبيت كهوا لهو كاته دا جيا بوته وه، وه به بي كات و ماوه لي كه ده بيتته وه و ده پوكيته وه، و جيا بوته وهي نهو نه ندامهش وهك جيا بوته وهي ههوا دهبيت له ناو زه مه زنده يه ك نه گهر پر ناو بيت، به لام نه گهر دهروون جيگير بيت له يهك شويندا له ناو لاشه دا پويست ناكات كهوا له گهل نه ندامه پچرا وه كه ده ريخه يهت، وه نه گهر هاتوو چواره و ره درابوو بو لاشه له دهروه دا پويست ناكات كهوا له نيوان ويست و نياده كهي بو جوولانديهي وه هه مان جوولاندين كات و ماوه يه ك هه بيت، بهلكو كرداره كهي لهو كاته دا له جبرلاندي نه ندامه كاندا دهبيت وهك كرداري موغنا تيس بيت له ناسن دا نه گهر پيئي نه نو سييت.

(له باره ي نه وهي كهوا نه گهر دهروون جهسته بوايه نهوا دابهش ده بوو)

روته كاتنان له ديمهني پازده هه مدا: نه گهر دهروون جهسته بوايه نهوا دابهش ده بوو وه بو پاست كردنه و هيشي كهوا هه نديكي ده زانيت و هه نديكي زانباري

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

له باره يه وه نيه نه وکاته شاده ميزاد به هندیك له خودی خوی زانا ده بیت و به هندیکی خودی خوی نه زان ده بیت.

وه لامه کی: کهاته نهو گوومانه پیک هاتوه له دوو پیشه کی: پیکه وه بوون وه کهلاخستن یان دوور خستنه وه، وه قهدهغه کردن و به ره لستی له هردو وکیان یاخود له یه کیکیان پروده دات، جا نیمه نه مهی وه رناگرین کهوا نه گهر جهسته برابه درووست بوو هندیکی بیزانیایه وه هندیکی نهیزانیایه، له بهر نه وهی دهروون ساده ساکاره پیک هاتوو نیه لهو هه موو توخمانه، نه له چهنده به شیکی جیاواز، جا کهی ههست به خودی خوی دهکات و ههست به نه زانیی خوی دهکات، جا نه مه قهدهغه ی پیشه کی پیکه وه بوونه .

به لام کهلاخستن و دوور خستنه وه نه مهش وه رناگرین کهوا درووست نیه هندیکی لهکاتی بی ناگایی بیزانیت له باره ی هندیکی دیکه دا، وه باسی نهو هیان نه کردووه، گومانیک باشتره له بهلگمیهک، وه زانراویشه کهوا ناده ميزاد ههست به خوی دهکات له هندیك پروه وه بهی هه موو نه ندانه کانی، خه لکیش له مه دا جیاوازن، خوی گه ورهش ده فرمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾ (الحشر: ١٩)، واته: ((نه کهن وهک نهو که سانه بن که خویان فراموش کرد شوینی بهر نامه کی نه کهوتن، خواش نهوانی له بیر خویان برده وه))، جا نهوانه نهک له هه موو رویکه وه، خویان له بیر برده وه. نهوانه نهک له هه موو رویکه وه خویان له بیر بردۆته وه، بهلکو لهو پرودی که بهر ژه وهندی و تهواوکاری و بهخته وهی نهوی تیایه.

(له باره‌ی دهر وون و جهسته‌دا)

ووته‌که‌تان له‌باره‌ی دیمه‌نی شازده‌همدا : نه‌گهر دهر وون جهسته‌ بوايه‌ نه‌وا
 پتویست ده‌بوو به‌ چوونه‌ ناوی دهر ووندا جهسته‌ قورس بواي ، چوونکه‌ له‌ ره‌وشتی
 جهسته‌دا نه‌گهر جهسته‌یه‌کی دیکه‌ت له‌سه‌ری دا زیاد کرد نه‌وا قورس ده‌بیت.
 جا نه‌و گوومانه‌ له‌ مه‌به‌ستی قورس بون، وه‌ پتویستی پی‌ بسونیش قورستره‌،
 نه‌ک هه‌موو جهسته‌یه‌ک جهسته‌یه‌کی له‌سه‌ریدا زیاد بکریت قورس ده‌بیت، نه‌و
 داره‌ی ده‌بینی قورسایه‌ی هه‌یه‌ جا نه‌گهر جهسته‌یه‌کی ئاگرت به‌سه‌ریدا زیاد
 کردنه‌وا جهسته‌که‌ سووک ده‌بیتسه‌وه‌، وه‌ نه‌و زه‌رفه‌ قورسایه‌ی هه‌یه‌، جا نه‌گهر
 جهسته‌یه‌کی هه‌وا چووه‌ ناویه‌وه‌ سووک ده‌بیت، نه‌مه‌ش یاخود نه‌وه‌تا له‌ جهسته‌
 قورسه‌کان ده‌بیت که‌وا به‌ سرووشتی و ره‌فتاری خزی ناوه‌ندو ناوه‌پاستی ده‌ویت،
 نه‌مه‌ش بیگومان بۆی ده‌سوریت وه‌ به‌لام نه‌و جهسته‌نه‌ی که‌وا به‌ سرووشتی خزی
 ده‌سوریت بۆ سه‌ره‌وه‌، نه‌وا هیچی پی‌ نیشان نادریت، به‌لکو کاره‌که‌ تیتیدا
 پی‌چه‌وانه‌ی نه‌و جهسته‌ قورسانه‌یه‌ ، به‌لکو خسته‌ سه‌ر جهسته‌یه‌کی قورس نه‌و
 سووک ده‌بیت ، وه‌ هه‌ندیک له‌باره‌ی نه‌و مانایه‌وه‌ ده‌لین:

ثقلت زجاجات أمتنا فرغاً * حتى إذا ملئت بصرف الراح
 خفت فكادت أن تطير بما حوت * وكذا الجسم تخف بالأرواح

(له باره‌ی گومان بردن که‌وا دهر وونیش جهسته‌یه‌)

ووته‌که‌تان له‌باره‌ی دیمه‌نی حه‌فده‌همدا: نه‌گهر دهر وون جهسته‌بوايه‌ نه‌وا له‌سه‌ر
 سیفه‌تی نه‌و جهسته‌نه‌ دا ده‌بوو که‌وا لیتی خالی نه‌ده‌بوو له‌ سووکی و قورسی و
 گهرمی و ساردی و شیداری و ووشکی و نه‌رمی و زیری تا کۆتایی، گومانیتکی
 خراپ و بیانویه‌کی پووچه‌ ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پتویست ناکات جهسته‌کان له‌ هه‌موو

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

چۆنیه تی و سیفه ته کان هاوبهش بکرت، له راستیدا خوای گه وره جیای کردۆتسه وه له نینوان چۆنیه تی و تایبه تمه ندی و سروشتیه که ی، جا تئیدایه به چاو نابینیت به دهست لیده دات، تئیدایه نه ده بینیت و نه ده ستیشی لیده دات، تئیدایه هیچ په نگیککی نییه، و تئیدایه هیچ په نگیک و هک نهو نیه، وه تئیدایه بهرگهی گهرماو سه رما ناکات، بۆ دهروونیش تایبه تمه ندی و چۆنیه تی تایبه ت بهوی تئیدایه کهوا جهسته تئیدا به شداری ناکات، وه سووکی و قورسی و گهرمایی و ساردی و ووشکی و نه رمی به گویره ی دهروونه که ی تئیدایه تۆ دهبینی ئاده میزادیك له وه پری مه بهست و ئامانج گرانیه، که چی لاشه که شی لاوازو سیس و نه خۆشه .

یاخود دهبینی خۆی زۆر سووکه که چی لاشه که شی قورسه، وه دهروونیک دهبینی نه رم و نیان پوو خۆشه وه دهروونیککی دیکه ووشک و دلپه قه، وه نه وه ی ههستیکی باشی هه بیئت هه ندیک دهروون بۆن ده کات بۆنیککی ناخۆش و پیسی لیدیت، بۆنی هه ندیکیش خۆشته له بۆنی میسک .

پیغه مبه ر ﷺ کاتیك به ریگایه ك دا دهرویششت شوینه واری نهو بۆنه ی که له ریگاکه دا ماوه ته وه دهیزانی که نهو بۆنه هی دهروونیککی پاکه یاخود هی دهروونیککی پیسه ^(٣٢١)، وه پیغه مبه ر ﷺ کهوا راستگوترین مرؤف بروه خه بهری داوه کهوا: ((إن الروح عند المفارقة يوجد لها كأطيب نفخة مسك وجدت على وجه الأرض، أو كأنّ ریح جفیه وجدت على وجه الأرض))، واته: ((بیگومان پۆح له کاتی جیابوونه و هدا خۆشته رین بۆنی لیدیت که له سه ر پووی زه ویدا هیه، یاخود وه که ناخۆشته رین بۆنی بۆگه ن که له سه ر پووی زه ویدا هیه))، دهبینی هه لاهه تی زۆر کهس بۆنه که ی ئاماده بووان وه رس ده کات، زۆر له خه لکیش ههست بهو بۆنه ده کات، وه پیغه مبه ر ﷺ هه وائی داوه کهوا: ((بأن أرواح المؤمنین مشرقه

(٣٢١) سهیری : مسلم (٢٣٣١) بکه .

١٩٥ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

وَأَرْوَاكِ الْكَفَّارِ سَوْدُ))، وَاَتَه: ((رُوحِي نِيْمَانْدَارْ گَش و درهوشاوهيه وهرُوحِي كَافِر و بِيْ باوهِرَانِيْش پَرَهْش و تارمَاييه)).

(لَه بَارَهِي نَهوَهِي كَهوَا نَه گَهَر دَهروون جَهستَه بَوَايه

نَهوَا لَه ژِيْر هَهستَكَاَرَه كَان دَهوَهستَا)

ووتَه كَه تَان لَه بَارَهِي دِيْمَه نِي هَه ژَدَه هَه مَدَا: نَه گَهَر دَهروون جَهستَه بَوَايه نَهوَا پِيْوِيست دَه بَوو بَكَه و تَايه ژِيْر گَش هَهستَكَاَرَه كَان يَاخود ژِيْر يَه ك هَهستَكَاَر. جَا وُه لَامَه كَهِي: پِيْداوِيستِيَه كَه بَدَرَه لَسْت و پَتَهو دَه كَات جَا نِيْوَه شَتِيْكَتَان بَاس نَه كَرَد لَه گُومَان بَاشْتَر بِيْت لَه بَه لَگَه دَا، قَه دَه غَه كَرْدَنِي نَه مَانِي پِيْداوِيستِي، لَه بَهَر نَهوَهِي رُوح هَهست بَه هَهستَكَاَرَه كَان دَه كَات جَا دَهسْتِي لِيْدَه دَات و دَه بِيْئِيْت و بُوْنِي بُوْنِيْكَي خُوْش و بُوْنِي نَاخُوْش دَه كَات هَه رَوَه ك لَه بَارَهِي دَهرووندا بَه دَرِيْژِي بَاسَكِرَا، بَه لَام نِيْمَه نَهوَه نَابِيْنِيْن، نَهو بَه لَگَه يَهش نَاكِرِيْت يَه كِيْكَ بَاوَهَر بَه پِيْغَه مَبَه رَان بَكَات كَهوَا پِيْوِيستِي پِيْي بِيْت، جَا فَرِيْشْتَه جَهسْتَه يَه كَه نَاكَه وِيْتَه ژِيْر هَهسْتِيْكَ لَه هَهسْتِيَاَرَه كَانْمَان، وُه جَنُوْكَو شَهِيْطَانَه كَانِيْش جَهسْتَهِي نَه رَم و نِيْآنَن نَاكَه وِيْتَه ژِيْر هَهسْتِيْكَ لَه هَهسْتِيَاَرَه كَانْمَان، وُه تِيْدَايه هَهست بَه زُوْرَبَه يَان دَه كَات، تِيْشِيْدَايه دَرَك بَه يَه ك هَهسْتِيْش نَاكَات.

هَه رَوَه هَا هَهَر رُوحِيْشَه دَرَك پِيْكَرَاوَه بُوْ دَرَك پِيْكَرْدَنِي نَهو هَهسْتِيَاَرَانَه بَه هُوْكَارِي نَامِرَازَه كَانِي، جَا دَهروونِيْش بَرِيْتِي يَه لَه هَهسْتِيْكَي دَرَك پِيْكَرَاو جَا نَه گَهَر هَهسْت پِيْكَرَاو نَه بِيْت، جَا جَهسْتَهو نِيْشَانَه كَانِيْش هَهسْتَارَن و دَهروونِيْش هَهسْتِي پِيْدَه كَات، نَه مَهش گُونْجَاوَه بُوْ نِيْشَانَه يَه ك لَه دَوَاي يَه كَه كَانِي لَه چَاكَهو خِرَآبَه كَانْدَا وُه ك قَهو بُولَكَرْدَنِي تَاوَانَه كَان بُوْ نِيْشَانَه يَه ك لَه دَوَا يَه كَه كَانِي بَه سَه رِيْدَا.

(له باره ی نه وه ی که وا نه گهر ده روون جهسته بوایه نه وا دووریه کانی ده بوو)
ووته کانتان له دیمه نی نۆزده هه مدا: نه گهر ده روون جهسته بوایه نه وا در یژی و
پانی و قوولی و شیوه پانی ده بوو، و نهو کهل و پهل و پیداو یستیانهش
هه لئاستیت ته نها به توخمیک نه بیئت.

وه لامه که ی: نیتم ده لئین: ووته کانتان له باره ی نه وه ی که وا پیداو یستیانه کان
هه لئاستیت ته نها به توخمیک نه بیئت، ووتمان: چی ده بیئت، ده روونیش توخمیکی
تیدایه که لئی دروست بووه گۆراوه بۆ سه ر شیوه یه کی دیاریکراو و وینه یه کی
دیاریکراو.

ووته کانتان: توخمه که ی نه گهر ده روونیک بیئت نه وا پتویست ده بوو هه ردوو
ده وونه که کۆبونایه تمه، و نه گهر ده روونیش نه بیئت نه وا پیکهاتوو ده بوو له لاشه و
وینه.

ووتمان: توخمه که ی ده روونیک نیه هه روه ک که وا تووخمی شاده میزاد شاده میزاد
نیه، وه تووخمی جنۆکهش جنۆکه نیه، وه تووخمی گیانله به ریش گیانله به ر نیه.

ووته کانتان: ده شیئت بوونی ده روون پیک هاتو بیئت له لاشه و وینه، پێشه کیه کی
درۆزنانه یه و له راستیدا ده کریت بسوونی ده روون دروستکراو بیئت له توخمیک وه
وینه یه کی دیاری کراوی هه یه، وه هه موو پیکه وه ناوا ده لئین، وه له سه ر نهو
ناره وایی و بیسووده ی نهو گومانهش باسی چاکه یه کتان نه کردوو به اشتی بیئت لهو
بیانووه بووختان کردنه یاخود لیک داپران و جیابوونه وه یه.

(له باره ی نهوه ی له تاییه تمه نندیه کانی جهسته کهوا)

دابەش بوون په سهند دهکات)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی بیسته مدا: کهوا تاییه تمه نندی جهسته نهوه یه که دابهش بوون و کهرت بوون قبول دهکات، بهشی بچووکیش لیتی وهک گه وره که نیه، جا نه گهر قایل بیت به دابهش بوون، وه هر بهشیکیش لیتی نه گهر دهروونیک بیت نهوا دهشیا بۆ ناده میزادیک چهند دهروونیک هه بیت، نه گهر دهروونیش نه بیت، نهو هه مووه نابیته دهروون.

وه لآمه که ی: نه گهر ویستان هر جهسته یه که له دهره وه دا په سندی دابهش بوون بکات جا دهرخستنه کهش درۆی کردوه کهوا پۆژو مانگ و نه ستیره کان قبولی نهو شته ناکهن، ناشگونجیت کهوا هر جهسته یه که دابهش بوون و لهت لهت بوونی راست دهریچیت له دهره وه دا، به لآم له سهر وته ی نکۆلی کردنی گه وه رهو کپۆکیکی بیهاوتا جا دهرکه وتوه، به لآم له سهر وته یه کی سه لیتراوه کانیدا، کهوا له لای نهوان ناوه پۆک و گه وه ریکی لایه نگیر هه یه په سهند کردنی دابهشکردنه کان به راست نازانیت، وهرمانگرت کهوا دابهشکردن قبول دهکات جا شتیک له وه دا پیتیست ده بیت؟

وته کانتان: نه گهر هاتوو هر بهشیک لهو بهشانه دهروونیک بیت پیتیست دهکات دهروونیک زۆر له ناده میزادا کۆییتمه وه.

ووتان: له راستیدا نهوه پیتیست دهکات نه گهر به کردار دهروون دابهش ببیت بۆ دهروونیک زۆر، وه نه مهش نهسته مه.

ووتان: نه گهر هر بهشیک دهروونیک نه بیت نهوا گشتیه که دهروونیک نابیت، سه ره تایه کی درۆ ده له سهو هه لوه شاهویه، جا چهند ناوه پۆکیک یاسای بۆ سه لیتراوه له کاتی کۆبون نهوه ی به شه کانی، جا نهو یاسایه وهک ناوه پۆک و مه بهستی مال و ناده میزاد و خانه وادهو تیکه لآوی یه.

(له باره ی پیوستی لاشه بو دهر وون)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی بیست و یهک : بیگومان جهسته پیوستی ههیه له دامه زراوی و مانه وه ی ه پاراستنی تاکو دهر وونیک کی دیکه وه پیوستی به پیزو یهک له دوا ی یهک ههیه .

وه لامه که ی: نهو کهوا ناچار نابیت له پیوستی لاشه بو دهر وونیک بیپاریزیت، پیوستی دهر وون بو دهر وونیک کهوا بیپاریزیت ، نایا نه مهش ته نها به داوا یه کی درۆ ده له سه پال پشت به پیوه ریک کهوا بیسودیه که ی ئاشکرا بیت ، له بهر نه وه ی هه موو جهسته یهک نابیتته دهر وونیک بیپاریزیت وهک بهسته کانی کانزاکان و جهسته ی هه و او ناوو ناگرو خۆل و جهسته ی گشت بی گیانه کان.

جا نه گهر ووتتان: نه وانه بیژهر ریک ی زیندوونین به پیچه وانه ی دهر وون کهوا زینده وهر ریک ی بیژهره .

ووتمان: له وکاته دا به لگه که ناوا ده مینیتته وه واته: هه موو جهسته یه کی زیندوو و قسه کهر پیوستی به دهر وونیک ههیه هه ستیت به پاراستن و دامه زرانندی نه مهش داوا یه کی پرووت و ته نه هایه وه نه مهش درۆ ده له سه یه له بهر نه وه ی جنۆکه و فریشته کانیش زیندوون و قسه کهرن و پیوستیان به دهر وونی دیکه نییه هه ستیت به دامه زرانندیان.

جا نه گهر ووتتان، قسه کاغان له گه ل ئیوه یه له باره ی جنۆکه و فریشته کان له بهر نه وه ی نه وان لایه نگرین به جهسته کانیان.

ووتمان: قسه کردن له گه ل نهو که سه یه کهوا باوه ری به خوا و فریشته کانی و قورنانه که ی و پیغه مبه ره کانی هه بیت، به لام نه وه ی کوفر به مه ده کات قسه کردن له گه لیدا له باره ی دهر وون وون و له کیس چوه، له راستیشدا نهو کوفری کردوه به به دی هینه ری دهر وونه کان و داهینه ری و فریشته کانی وه نه وه ی له پیغه مبه ره کان

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

هاتوو، وازی هیناو لهوهی بهلگهی لهسر له کاره ناشکراکان له گهل بهلگهی نیماندا، جا له بهر نهوهی شوینهواره بهناویانگهکان له جیهاندا له کاریگهریهکانی فریشتهکان و جنۆکهکان لهسر رووخسهت و مۆلهتی پهروهردگاریان ناکریت نکۆلی لیبکریت، ئیستا بهخۆی برونی ههیه، نهوا هیژی مرۆفایهتی توانای بهسهریدا نیه.

(لهبارهی گهیااندنی دهروون به جهستهدا)

روتهکانتان له بارهی دیمهنی بیستهمدا : نهگهر دهروون جهسته بوایه نهوا پهیههندی دهکرد بهلاشهوه نهگهر لهسر ڕینگای خۆ تیخستن بیت نهوا پتویست بوو خۆی بختایهته جهستهکان، وه نهگهر لهسر ڕینگای پیته لکاندن و نزیکى بیت نهوا بۆ یهك نادهمیزاد دوو جهستهی پیکهوه لکاو دهبوو یهکیکیان دهیبینی وه نهوهی تریان نهیدهیبینی.

وهلامهکهی لهچهند پروویهکهوهیه:

یهکیکیان: خۆی بخته جهستهکان: نهستهمه کهوا خۆی بخته ناو دوو جهستهی چپرو توند یهکیکیان لهوی تریان چپتر بیت به جۆرنیک شوینهکهیان یهك شوین بیت.

دووه: نهوه نارهواپه به زۆر شیوه، لهوانه تیچرونی ناو له چیلکه دارو ههوردا، وه چوونه ناوهوهی ناگر له ئاسندا، وه چوونی خۆراک به ههموو بهشهکانی لاشهدا، وهچوونی جنۆکه لهو کهسانهی پهركهم یاخوود نهخۆشی فیتی ههیه، جا ڕۆج بهو نهرم و نیانیهدی خۆی ئالۆزکاو لاشه لیتی قهدهغه ناکات و دهچیته ههموو بهشهکانی .

له گهل نهوهش نایا دهرهون و رُوح یهك شته یاخود دوو شتی جیوازن؟

خهلکی له مه دا جیوازو ناکوکن .

جا ههیه ده لیت: ناو تراوه کانیا ن یه كه، وه نهوانهش زانایانی ناینین.

ههیه ده لیت: نهوان دوو شتی جیوازن، وه ئیمهش به یارمه تی خوی گه و ره نهینی

نهو مه سه لهیه ناشکرا ده کهن، جا ده لیت، دهرهون روو ده کاته کارو باره کان.

یه کیکیان: رُوحه، جوهری ده لیت: دهرهون رُوحه، دهوتری: دهرهونی ده رچوو، نه بو

خراش ده لیت:

نجا سالماً والنفس منه بشدقة * ولم ینج إلا جفنُ سیفٍ ومنزُ

دهروونیش خوینه، دهوتری: پرسپاری له خوی کرد وه له هه دیسیکدا هاتوه:

((ما لا نفس له سائله لا ینجس الماء إذا مات فيه))،

واته: ((هر گیانه به ریک نه گهر له ناو ناو بریت و خوینی له بهر نه روات نهوه

ناهوکه پیس ناکات)).

دهروون: جهستهیه، شاعیر ده لیت:

نُبْتُ أَنْ أَبِي تَمِيمٌ أَدْخَلُوا * أَبْنَانَهُمْ تَامِرَ نَفْسِ الْمُنْذِرِ

دهروون چاره، دهوتری: فلان دهرهونی تووش بووه، واته: چاو.

ووتم: وانیه وهك ووتراوه، بهلکو دهرهون لیره دا رُوحه، به نیسبهت خستنه بری

بو چاو فراوان ده بیت، له بهر نهوهی بههوی چاوکی تووش بووه وه ده بیت، وه نهوهی

پیکاهو تووش بووه له راستیدا دهرهونیکسی پهست و خه مباره وهک پیتشر

باسکراوه.

ووتم: دهرهونیش له قورئاندا له خودی خویهوه به تیکرایسی ده ره ده بیت وهک

خوی گه و ره ده فره مویت: ﴿ فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ ﴾ (النور: ٦١)، واته: ((سه لام

له خوتان و سه لام له یه کتر بکه ن))، ههروه ها خوی گه و ره ده فره مویت: ﴿ يَوْمَ

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا ﴿النحل: ١١١﴾، واته: ((رُوِّيتُكَ دَيْتَ كِه هه مورو كهس خه می خوځه تی بهرگری له خوځی ده کات)).

هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ (المذثر: ٣٨)، واته: ((چوونكه له قیامه تدا هه مورو كهس بارمته ی ده سټیټشكه ری خوځه تی (كرده وه كانی دینه وه پښی). تنه ها به سهر پړوځدا تیپهر ده بیټ وهك خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((نه ی خاوه ن دل و دهروونی پر له نارامی))، دیسان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته: ((ناده ی گیانتان بدن به دهسته وه))، هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ (النازعات: ٤٠)، واته: ((نه وه ی جله وی نه فسی گرتبیته وه له هه مورو هه واو هه وهس و ثاره زوویه کی نادر ووست...))، دیسان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ٥٣)، واته: ((به پاستی نه فسی (نه گهر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیټ) زور فهرمانده ره به گونا هو هه له و تاوان)).

به لام پړوځ نه به تنه هاو نه له گهل نه فسیش به شهر لاشه دا تیپهر نابیټ، به لكو پړوځ به سهر نه و قورنا نه دا تیپهر ده بیټ كهوا خوای گه وړه به سروش بو پیغه مبه ری ناردووه ﷺ، له م باریه وه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحاً مِنْ أَمْرِنَا﴾ (الشوری: ٥٢)، واته: ((نه ی محمد نا بهو شیویه ی كه ووتمان نیتمه قورناغان بو په وانه كړدیت له لایمن خو مانه وه)).

نه رکی سروو شیش نه وه یه كهوا خوای گه وړه خو ی ناردوویه تی بو نیردراوه كانی وه پیغه مبه ره كانی، خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يُلْقِي الرُّوحُ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ (غافر: ١٥)، واته: ((نه و زاته وه حی نیگا به فهرمانی خو ی ده نیړیت بو هه ركام له بهنده كانی كه بیه ویت (قورنان پړوځه، چوونكه ژیان به خشه به عه قل و دل و دهروون)، بو نه وه ی خه لکی بترسیټیت له

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمَ الْجَوْزَةِ

پۆژی بهیه ککه یشتنه وه))، ههروه ها خوای گهوره دهه فرمویت: ﴿يُنْزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ (النحل: ٢)، واته: ((پهروه ردگار خۆی فریشته کان به رهحهت و ژيانه وه (که وه حی ناسمانه) ده نیریت بۆ هه ره کهس که بیهویت له بهنده کانی (که پیغه مبه رانن)، فرمانیان پی ده دات که: خه لکی بیدار بکه نه وه له وهی که به راستی جگه له من خواجه کی دیکه نیه ، له بهر نه وه له خهشم و قینم خۆتان بهاریزن (چونکه له وه کهسانه خۆش نا بم که غهیری من ده په رستن).

نه مهش ناو نراوه پۆج کاتیک ژیانیک بی سوود ده به خشیت، چونکه ژیان به بی نه وه هه رگیز سوودی بۆ خاوه نه کهی ناییت ، به لکو ژیان ی گیانله بهری چواری له وه باشتره و نا کامه کهی خۆ به دهسته وه دانه.

ناویش نراوه پۆج: پۆجیک: له بهر نه وهی ژیان ی جهسته ی تیدایه، ههروه ها ناو نراوه (الريح) واته: شنه با کاتیک ژیان ی تیدا دهست ده کهویت، وه بۆ نه مهش له سه ره پۆجه کان کۆ ده بیته وه، شاعیر ده لیت:

إِذَا ذَهَبَتِ الْأَرْوَاحُ مِنْ غَوْرِ أَرْضِكُمْ * وَجَدْتُ لِمَسْرَاحًا عَلَى كَبْدي بَرْدًا

پۆج و په یحان و حه وان وهی تیدایه، جا ناو نراوه ده روون، پۆجیک بۆ ده سته وتنی ژیانیک تیدا، ناو نراوه (النفس) ده روون یاخورد له بهر شتیک گران بهایه (النفیس) له بهر گران بهاکی و گه وره ییه کهی نه وه ناوهی لیتراوه، یاخود له بهر ده رخنه شته کهیه کاتیک ده رده چیت جا له بهر زۆر چوونه ده ره وهی و هاتنه ژو ره وهی له لاشه دا ناو نراوه (النفس) ده روون، وه له ویدا ده روون له جولانده، له بهر نه وهی بهنده یه که که خهوت پۆجه کهی لی ده رده چیت ، جا نه گه ر به ناگاهاته وه پۆجه کهی بۆ ده گه ریتته وه، وه نه گه ر مردیش نه وا بهیه کجاری پۆجه کهی ده رده چیت ، جا نه گه ر به خاکیش سپێردرا پۆجه کهی بۆ ده گه ریتته وه، کاتیک په سیاری لیکرا ده رده چیت، و نه گه ر زیندووش بۆوه نه وا پۆجه کهی بۆ ده گه ریتته وه.

پښتانه ټولنیزه ټولنه - لایڼ قیڼ الجوزیة

جیاوازی نیوان دهررون و پڅ جیاوازی له سیفته‌کانه نهك له خودی نهوان، له راستیدا خوینیش ناوړاوه: دهررون، له‌بهر نه‌وهی دهرچوونی خوین که‌وا مردنی له‌گه‌لدا ده‌بیټ ده‌شیت دهرروونه‌ک‌ش دهریچیت، ژیانیش ته‌واو نابیت ته‌نیا به نه‌و نه‌بیټ، هه‌روهك ژیان به‌رده‌وام نابیت ته‌نیا به دهررون نه‌بیټ، جا له‌م باره‌یه‌وه شاعیر ده‌لیت:

تَسِيلُ عَلَى حَدِّ الظُّبَاتِ نَفْسَنَا * وَليست على خيرِ الظُّبَاتِ تَسِيلُ
وه ده‌وتریت: گیانی سپارد، گیانی دهرچوو، گیانی جیا‌بو‌وه‌وه، هه‌روهك ده‌وتریت: پڅی دهرچوو، وه پڅی جیا‌بو‌وه‌وه، به‌لام مردنی هه‌له‌ش‌یهی به‌ک‌جاره و له‌وانه‌یه دریژه بک‌شیت، و نه‌م هه‌له‌ش‌وه هه‌لچوونه‌ش به زوری و به خیرایه، جا خوی په‌روه‌ردگار هه‌ر خوی دریژه‌ی پی‌ده‌دات و پالی پی‌وه‌ده‌نیت له‌کاتی مردندا.

(له‌بار‌ه‌ی ووه‌کانیان: پڅ دهررون نیه)

کڅمه‌لیکی دیکه له‌خواه‌نی هه‌دیس، وه بیرمه‌ندو زانایانی شاین و نه‌هلی ته‌سه‌وف ده‌لین، پڅ دهررون نیه به‌لکو شتیکی دیکه‌یه، مقاتل کوری سلیمان، ده‌لیت: ناده‌میزاد وژیان و پڅ و دهررونی هه‌یه، جا کاتیک نووست دهررونی دهرده‌چیت که‌وا نه‌قلی به‌شته‌کاندا ده‌شکیت به‌لام له‌جه‌سته جیا‌نابیت‌وه، به‌لام په‌تیکی پاک‌شوا دهرده‌چیت که‌ش‌وه و پروناکی هه‌بیټ، جا خونه‌که به‌و دهرروونه ده‌بینیت که‌وا لیتی دهرچووه و ژیان و پڅ‌که‌ش له‌جه‌سته‌دا ده‌مینیت‌وه، جا هه‌ر به‌و گنگل‌ده‌دات و نه‌م دیو و نه‌و دیو ده‌کات و هه‌ناسه ده‌دات، کاتیک جو‌لا پڅ‌که‌ی بڅ ده‌گه‌پ‌ت‌وه وه خیراتر له‌چار تروکانیک، نه‌گه‌ر خوی گه‌وره

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

ويستی له سهر بیت نهوا له خهوه کهیدا ده میرتیت و نهو دهر وونه ده گریت که لیتی
ده رچووه .

ههروه ها ده لیت : کاتیک ده خهویت دهر وونه کهی دهر ده چیت و بۆ سهروه بهرز
ده بتهوه ، جا نه گهر خهونی بینسی بۆی ده گه پتتهوه ، ههوال ده داته پۆحه کهو ،
پۆحه کهش ههوالی پیده دات ، جا نهو ده زانیت کهوا نهو چی و چی بینیه .
نهبو عبداللهی کورپی مه ند ده لیت : له بارهی زانیاری پۆح و دهر ووندا جیاوازی و
ناکۆکی پهیدا بووه ، جا هه ندیک له وان ده لیت : دهر وون قورپکی ناگرینه ، و پۆحیش
نورپکی روحانیه .

هه ندیک دیکه یان ده لیت : پۆح خودایی و ناینزانی یه ، وه دهر وونیش : پره وشت و
خوی ناده میزاده ، و درووستکراویش به نهو تاقیده کریتتهوه .

کۆمه لپکی دیکه ده لیت : نهوانه نه هلی فهرمووده و هه دیسن : کهوا پۆح دهر وون
نیه ، وه دهر وونیش پۆح نیه ، دامه زراوی و وه ستانی دهر وون به پۆحه و دهر وونیش
دیمه نی به نده یه ، ناره زوو و خۆشه ویستی و دلپچوون و کاره سات و وه شوموی
تیدا کۆده بیتتهوه ، وه پۆحیش داوا ده کات بۆ دواپۆژ و کاریگه ری تیده کات ، هه واو
هه وه سیش به دوا ی دهر ووندا ده که ویت ، وشه ی تانیش به دوا ی دهر وون و هه واو
هه وه سدا ده که ویت ، و سامان و دارایش به دوا ی عقل و پۆحدا ده که ویت ، خوا ی
گه وره ش به سرووش و نیگای خۆی و یارمه تی دان و پشتگیری خۆی درپژیان
ده کاته وه .

هه ندیک دیکه ده لیت : پۆحه کان له لایهن کارو فهرمانی په روه ردگار وه یه ،
راستی وزانینی له بوونه وهرو بۆ درووستکراوه کهی ده شاریتتهوه .

هه ندیک دیکه یان ده لیت : پۆحه کان نورپکه له نوره کانی خوا ی گه وره ، وه
ژیانیش له ژبانی خودای گه وره دایه .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْحَوِزَةِ

پاشان له پڅه کاندې جياوازی و ناکوک بوون، نايه به مردنی لاشه کان و ددروونه کان پڅه کانیش دهریت یاخود نامریت؟

جا کوملتيک دهلین: پڅه کان نامرن و تاقیش ناکرینه وه.

کوملتيکی دیکه دهلین: پڅه کان له سهر شپوهی بوونه وهره کهیه، دهست و قاچ و چاوو بیستن و بینین و زمانی هیه .

کوملتيکی دیکه دهلین: بؤ پروادار سی پڅ هیه، وه بؤ دوو پروو و کافره کانیش یهک پڅ هیه.

ههندیکی دیکه یان دهلین: بؤ پیغه مبه ران و راستگو یانیش پینچ پڅ هیه .

ههندیکی دیکه یان دهلین: پڅه کان پڅانین له پیاوچاکان و خواناسان دروست بووه جا کاتیک دهرچوو دهگه ریته وه بؤ لای خواناسه کان.

وتم: به لام نعم پڅه می کهوا دهریت و دهرده چیت نهوا یهک پڅه نهویش ددروونه.

به لام نهوهی خوی گه وره پشتگیری نهکات له بهنده باوه رداره کانی له پڅه یهک نهوا پڅه یی دیکه یه بیجگه نهو پڅه، ههروهک خوی گه وره دهرمویت: ﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ﴾ (المجادلة: ۲۲)، واته: ((نهوانه خوا نیمان و باوه ری له دلاندا چه سپاندوهو چیگیری کردوه له بههروه میهره بانی تاییه تی خوی، بههیزو گیانیکی تاییه تی له لایه ن خویه وه (مبههست قورئان و نیمانه)

پشتگیری کردوون و یارمه تی داوون))، ههروه ها نهو پڅه می کهوا پیی پشتگیری

کراوه پڅه میسیحی کوری مریه مه ، ههروهک خوی گه وره دهرمویت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أُيِّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ (المائدة: ۱۱۰)، واته: ((خوا فهرموی: نهی عیسی کوری مریه میادی

نهو نازو نیعمه تهی من بکه ره وه که پڅاندم به سهر خوت و دایکتدا، کاتیک من

بههزی جوهره نیلی پرورزه وه پشتیوانیم لی کردیت))، ههروه ها نهو پڅه می کهوا

دهاویت به سهر نهو به ندانهی که نهو دهیه ویت نهو نهو پڅه نیه که له لاشه دایه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لَام نعو هیژو توانایه ی که له لاشه دایه نهویش دیسان پئی ده لئین: پۆحه کان، جا دهوتریت: گیانی بینهر، گیانی بیسه ر، و گیانی بۆنکه ر، جا نعو پۆحانه ش هیژیک ی دانراون له له شدا ده مریت به مردنی لاشه کان، نهو هه ش نعو پۆحه نیه که به مردن لاشه که نعو نامریت و تاقیشنا کریته وه ههروه ک پۆحه کان تاقیده کریته وه.

بۆ زانست و زانین پۆحیک ههیه، وه بۆ چاکه کردن و دلسۆزی پۆحیک ههیه و بۆ خۆشهویستی و پئی سپاردن پۆحیک ههیه، و بۆ پشت بهستن و پاست گۆبی پۆحیک ههیه و خه لکیش جیاوازن لهو پۆحانه دا به جیاوازیه کی زۆر جا هه رکه سی نعو پۆحانه ی به سه ردا زال بوو نهوا ده بیته بهندهیه کی پۆحانی، له وانه شیان نهو هی وونی کرد بیت و فه رامۆشی کرد بیت یاخود زۆربه یان ده بیته خاکیکی تاریک و نووته ک، وه خوای گه و ره ش پشتیوان و یارمه تیده ره.

لهم بارهیه وه: نایه دهروون یه کیکه یاخود سی شته ؟

له پاستیدا زۆر له خه لکی له قسه دا که وتوونه ته ناو نهو هی کهوا بۆ نهو هی ناده م سی دهروون ههیه: دهروونیک پر له نارامی یه، دهروونیک سه رزه نشت کارو لۆمه ی خۆی ده کات، دهروونیکیش نیشانه ی گونا هو ناژا وه گیریه. وه ههیه نه مه ی به سه ردا زال ده بیت، و هه شیانه یه کیکی دیکه ی به سه ریدا زال ده بیت، وه به رو بیانو و ده یتنسه وه له سه ر نه مه به م فه رمووده یه پیروژه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((نه ی خاوه نی دل و دهروونی پر له نارامی))، وه به و فه رمووده یه ی خوای گه و ره: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القيامة: ١-٢)، واته: ((سویند ده خۆم به روژی قیامه ت، وه سویند ده خۆم به و یژدانی زیندو و وه نه فسی ره خنه له خوگر که لۆمه ی خۆی ده کات))، به و

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فهرموده‌ی خدای گه‌وره که ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ۵۳)، واته: ((به‌پاستی نه‌فس زور فهرمانده‌ره به گونا‌هو هه‌له‌و
تاوان))، راستیه‌که‌ی نه‌ویه که‌وا یدک ده‌روونه به‌لام سیفه‌تیا‌ن هه‌یه، وا داده‌نری‌ت
هر سیفه‌تیک ناویکی هه‌بی‌ت نا‌ونرا‌وه پپر له نارامی به‌و پی‌یهی پرله‌نارامی و
ناسوده‌یه‌که‌ی بز خدای خویه‌تی به به‌ندایه‌تی و خۆشه‌ویستی و ملکه‌چی بز نه‌و
وه پشت به‌ستن و ترسان و پارانه‌وه‌شی هر بز نه‌و، جا نا‌وانی خۆشه‌ویستی و
ترسان و پارانه‌وه لی‌ی نه‌وا بینینی خۆشه‌ویستی بز یه‌کیکی دیکه جگه له‌نه‌و
ده‌پچریت وه ترسان و پارانه‌وه لی‌ی ده‌ست هه‌لده‌گری‌ت به خۆشه‌ویستی که‌سیکی
دیکه بی‌جگه له خدای په‌روه‌ردگار، به یاد‌کردنه‌وه‌شی یاد‌ی که‌سیکی دیکه
ناکاته‌وه بی‌جگه له‌و، هه‌تا‌کو شه‌وق و گه‌یشتن و دانیشتن و بینین و جو‌وله‌و
گو‌نگرتن و تینوویه‌تیشی هر به یارمه‌تی و پشتیوانی نه‌و ده‌بی‌ت، وه دلّه پاک‌رد‌وو
و هه‌لاتو‌وه‌که‌ی ده‌گه‌ریتسه‌وه بز‌لای خودای میهره‌بان، جا نه‌و نارامی و
ناسوده‌یه‌ی له‌ده‌روون و دلّ و جو‌ومگه‌کانی و توانا‌کانی له ناشکرا‌و په‌نهانی
ده‌بینیت، جا‌ر‌و‌چی راده‌کی‌شریت بز‌لای خودای گه‌وره وه پی‌ستی و دلّی و
جو‌مگه‌کانی نه‌رم ده‌بی‌ت بز خزمه‌ت‌کردن و نزیک بو‌ونه‌وه له په‌روه‌ردگار، نا‌کری‌ت
دلّ نارامی و ناسوده‌یی به‌ده‌ست بی‌ت ته‌نها به خودا‌و یاد‌کردنه‌وی نه‌و نه‌بی‌ت، نه‌و
فهرموده‌یه‌ی که خدای گه‌وره داییه‌زان‌دو‌وه بزسه‌ر پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی وه‌ک
ده‌فهرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)، واته: ((نه‌وانه‌ی با‌وه‌ری‌سان هینا‌وه‌و دلّ و ده‌روونی‌سان نارام
ده‌بی‌ت به قور‌نان و په‌یامه‌که‌ی خودای په‌روه‌ردگار، نا‌گادارین دلّه‌کان هر به
قور‌نان و یاد‌ی خوا‌و (پابه‌ند بو‌ون به ناینه‌که‌یه‌وه) خۆشنو‌ود ده‌بن و
ده‌حه‌وینه‌وه))، جا دلّو ده‌روونی نارام و جی‌گی‌ر بو‌ونی به‌لا‌بردنی شی‌وا‌وی و
په‌شو‌کاری و شیرزه‌یی لی‌ی، وه نه‌مه‌ش نایه‌ته‌دی ته‌نها به خودا‌و یاد‌کردنه‌وی نه‌و

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

نه بیټ، وه راستی دل و نارامیه کەش کهوا دهروون پیی نارام ده بیټ نهوا له ده رگای ناسینی ناوه جوانه کانی و سیفته کانی خوی گهوره نارام ده بیټ ، وه پیا هه لدان و باسکردنی تهواوی و بی کهم و کوری و تاکو خه بهردانی کهوا له لایه ن دهروونیه وه خه بهری پیده دات، هه والی پیبدات له باره ی پیغه مبه ره کانی جا به قه بو لکردن و رازی کدرن پیی ده گات ، وه ته سلیم بوون و ملکه چی، وه دل فراوانیش بو نهو بیټ، وه شادومانی دلش هه ر به یادی په روه ردگاره، له بهر نهوه ی ناسنیک له ناسینه کانی خودای پاک و بیچگه رده بو بهندی خوی له سه ر زووبانی پیغه مبه ره که یه تی جا هیشتاو به رده وام دل له گه و ره ترین په شزکاری و شپه زه یی دایه له و ده رگایه دا تاوه کو نیمان به ناوه جوانه کانی خوی گه و ره و سیفته کانی و یه ک تا په رستی و به رزبوونه وه ی بو سه ر عه رشی خوی تیکه ل ده بیټ، جا نه مه یه که مین په ل کانی دل و دهروون نارامیه، پاشان به رده وام کاریگه ری ده بیټ هه رکاتیک گوتی له تابه تیک بیټ کهوا باس له سیفته تیک له سیفته کانی خوی گه و ره بکات، نهوه کارو فره مانه ش کوتایی نیه، نهو نارامی و ناسوودیه ش بنچینه یه که له بنچینه کانی نیمان ، کهوا بناخه که ی له سه ر دامه زراوه، پاشان ناسووده ده بیټ بو خه بهر پیدانی له کاتی دوا ی مردندا له کاروباره کانی به رزه خدا، نهوه ی له دوا ی نه ودا له باره کانی قیامه تدا ، هه تاکو وه که نهوه ی به ناشکرا هه مووی بینیت و نه مه ش راستیه کی دلنیا یه کهوا خوی گه و ره وه سفی به نه هلی نیمان نه کردوه کهوا ده فره مرویت: ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ (البقرة: ٤)، واته: ((دلنیا بن که رژی دوا یی هه ر پیش دیت و قیامه ت هه ر به رپا ده بیټ))، نیمان به رژی دوا یی به ده ست نایه ت تاوه کو دل نارام و ناسووده ده بیټ به وه ی خوی گه و ره هه والی پیداوه بو نهو کاروبارانه ی کهوا دیت و هیچ گومانی تیدانیه ، ، جا نهوه نیمانداریک ی راسته قینه یه کهوا نیمانی به رژی دوا یی هیه هه روه که له هه دیسیکی حاریسه دا هاتووه: (بوومه نیماندار، جا پیغه مبه ر ﷺ ده فره مرویت: ((ان لكل حق حقيقة فما حقيقة ايمانك؟))، واته: ((

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

بۆ هه‌موو مافێك راستیه‌ك هه‌یه‌ جا راستی نێمانه‌كه‌ی تۆ چی یه‌؟))، حارسه‌ ووتی: ده‌رووگم له‌ دونیاو نه‌وه‌ی تیا به‌تی وه‌رس بووه‌ وه‌ له‌ به‌رچاوم كه‌وتوه‌ ، وه‌ك نه‌وه‌ وام كه‌ من سه‌یری عه‌رشه‌ی خوای خۆم ده‌كه‌م له‌ جیگایه‌كه‌ی زۆر به‌رز وه‌ بۆ خه‌لكی به‌هه‌شت كه‌وا سه‌ردانی یه‌كتر ده‌كه‌ن وه‌ خه‌لكی دۆزه‌خیش تێیدا ئازار ده‌چێژن، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی ((عبدُ نور الله قلبه‌))، واته‌: ((به‌نده‌یه‌ك خوای گه‌وره‌ دلی پووناك كردۆته‌وه‌)).

(له‌باره‌ی ئاسووده‌یی ده‌روون و نێماندا)

دلتیایی و ئاسووده‌یی بۆ ناوه‌کانی خوای گه‌وره‌ و سیفه‌ته‌کانی دوو جوژه‌: دلتیایی بۆ باوه‌ڕ بوون پێی و، سه‌لماندن و بیروباوه‌ڕبوون پێی، و ئارامی و دلتیاییش ده‌بیست له‌ شوێنه‌واری به‌ندایه‌تی په‌نگ بداته‌وه‌، وه‌ك غمونه‌ی دلتیاییه‌كه‌ی بۆ قه‌درو نیسپات بوونیشی، و باوه‌ڕ بوونیش پێی دلتیاییه‌ كه‌ پێویست ده‌كات بۆ شوێنه‌ به‌ تواناكان كه‌وا فه‌رمان به‌ به‌نده‌ ناکات به‌ ناچارکردنی، و تواناشی نیه‌ له‌ سه‌ر پێکدرنی کاره‌كه‌، جا سه‌لاواتی بۆ ده‌نیریت، پێی رازی ده‌بیست، وه‌ نه‌لێی توو په‌ ده‌بیست و نه‌ گله‌یی لی ده‌کریت و نه‌ نێمانه‌كه‌ی شه‌رزه‌ و تووشی شه‌ژان ده‌بیست، و دلگران نابیت له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی له‌ ده‌ستی چووه‌، دلخۆشیش نابیت به‌وه‌ی بۆی هاتوه‌، چونکه‌ کاره‌سات و وه‌یشوومه‌كه‌ی تێیدا چاوه‌ڕوانکراوه‌ پێش نه‌وه‌ی كه‌وا بگاته‌ لای و پێش نه‌وه‌ی درووست بکریت. هه‌روه‌ك خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (الحديد: ٢٢-٢٣)

(له بارهه مانای دل و دهر وونی پر له نارامی و ناسودهیی)

نالیره دا نمونه یه کی نهرم و نیان و به خشنده هیهه پیویسته ناگاداری بیت له سه ری وه بژی ناگادار بیت هوه وه سه رکه وتنیش به ده ست نهو که سه هیه کهوا تنگه ژهی سه رکه وتن و یارمه تی به ده ستیه تی، ههر خودای پاک و بیگه ردیشه بز هه موو نه ندامه کانی ناده میزاد ته وای داناهه جا ههر کاتیک یه کیک لهو نه ندامانه ی نه بوو نهوا هه ست به په شوکاوی و شپزهیی ده کات به هژی ناتواوی نه ندامه کانی کهوا بژی داناهه، وه نمونه ی ته وای چاو له بینیندا ته وای گوی له گوینگر تندا، وه ته وای زمان له قسه کردندا، جا نه گهر نهو نه ندامانه نه مان کهوا هیتیکه بوته وای ناده میزاد نهوا هه ست به نیش و نازارو کهم و کوری ده کات به هژی له ده ست چوونی نهو نه ندامانه.

وه ته وای دل و نیعمه ت و دلخوشتی و له زه ت و کهیف خوشتی له ناسینی خوای گه وره دایه وه وویستی خو شه ویستی و مل که چی بو نهوو رهزا بویون له سه ری و شه و ق و خو شه ویستی وه ژگری بو نهوه، جا نه گهر نهوی له ده ستدا نهوا توندرترین سزاو شپزه ییه له چاوتیکدا کهوا پروناکی بینینی له ده ستداوه، وه له زمانیکدا کهوا هیتزه قسه کردن و تامکردنی له ده ستداوه، نیین و عه باس ده لیت: نارامی و ناسوده یه کی باوه پینکراو، قه تاده ده لیت: نهو نیمانداریه دل و دهر وونی نارامی گرتوه، تا نهو کاته ی وه عدو به لیتنی خوا ده گاته جی، و حه سه ن ده لیت: باوه پر پینکردن به وه ی خوای گه وره فهرموویه تی، وه مواجد ده لیت: نهو دهر وونه یه کهوا دلنیا یه که خوای گه وره په روه ردگاریه تی، وه هه روه ها ده لیت: نهو ددل و دهر وونه یه کهوا دلنیا یه به گه یشتنی به خودای خو ی، جا قسه ی پیشینه کان له دل و دهر وون و نارامی و ناسوده ییدا له سه ر نهو دوو بنچینه یه دا ده سوورپیتته وه، دلارامی و ناسوده یی زانست و نیمان، و ناسوده یی و دلنیا یی ویست و شیراده و کارکردن.

(لهبارهی درووست بوون و پیکهاتنی دنیایی و ناسوودهیی)

نه گهر نارام و ناسووده بوویت له گومان بۆ دنیایی و یه قینی، و له نه زانین بۆ زانین و زانیاری، وه له بی ناگایی بۆ یادکردنمویه خوا، له خیانه ته وه بۆ تهوبه کردن، و له پایایی و سووخوریه وه بۆ دلسۆزی، وله درۆ کردن بۆ راست گوئی، وه له بی توانایی و بی نه کراندا بۆ رهوشت به رزی و زیره کی، له هیزو دهسلات و له خۆبایی بووندا بۆ زه لیلی ملکه چی، له لووت به رزی و گومراییدا بۆ بیفیزی و پۆح سووکی، له که مته رخمی و گوئی پینه داندای بۆ کارو کرده وه نهوکاته پۆح دهست دهکات به نارامی و ناسوودهیی، بناخه ی هه موو نهوانه و سه رچاوه کان له بیدار بوونه وه له خه وه لسانه، جا نه مهش یه که مین کیلی خیترو به ره که ته، له بهر نه وه ی که سی بیتاگا له بری خۆ ناماده کردن بۆ گه یشتن به خوای خۆی و نازوقه یه ک دابنی بۆ پۆژی گه رانه وه ی به پله و بایه ی نووستوو رایه، به لکو حاللی له و خراپتریشه، له بهر نه وه ی که سی عاقل و بیرمه ند په یمان و به لئینی خوای گه وره ده زانیّت وه نه وه ی پیویسته تی له فرمانه کانی خوای گه وره وه مه به ست و یاسا کانی له مافه کاندای، به لّام ریگری دهکات له راستی هه سته کردنه که، جا به که مته رخمی لی داد نه یشت به وه ی دلی دهیه ویت نه مهش بیتاگایه که یتی که وا لیچی پالکه و توه جا خه وتن و پالکه و تنه که ی دریژه ده کیشیت جا نه رم و هیواش و به رده وام بۆ ناره زوه کانی شه یتان ده مینیت ته وه جا مانه وه که ی به سه ریدا تووند ده بیت، نینجا خه ریک ده بیت به شه هوت و تامه زروو حه زه زور به لیشا وه کانی وه داب و نه ریه کان به سه ریدا زال ده بیت تیکه ل ده بیت به و خه لکانه ی به دوا ی شتی پرو پوچ ده که ون.

جا که ی ری بازو به رنامه ی نه و بیتاگایه له دلیدا ناشکرابوو به توور به ونیتک له توور به ونه کانی هه ق له دلیدا نهوکاته وه لامی ده دریته وه له نامۆزگاریه کانی خوای

گه وړه له دلى بېنده نيمانداره كې، ياخود بريارو ټيكنو شانتك له سهرى شوينه واره كې بېرو فيكره پشټى پي بېه سترى له شويى بهرامبهر، جا له بريارى دياريكردنه وې بدات و هاواري گه وړه يې خوا بكات به جوړيك كوڅكه كاني به هه شتى بڼو وړوناك بركړته و، جا شاعير ده ليت:

أَلَا يَا نَفْسَ وَيَحْكَ سَاعِدِي نِي * بَسْعِي مِنْكَ فِي ظُلْمِ اللَّيَالِي
لَعَلَّكَ فِي الْقِيَامَةِ أَنْ تَفُوزِي * بَطِيبِ الْعَيْشِ فِي تِلْكَ الْعَالِي

جا نهو فيكرو بېرو هوشه نوريك ده جوليټيت له وړوناك كېدا نه وې بڼى درووستكراوه نه وې ده يگاتى له پرحمته خوى گه وړه له كاتى مردندا تاوه كو ده چټه ناو گوږ ده بينيت، وه خيږاي له ناوچوونى دونياو نه بوونى وه فارو دلسوزى بڼه وانه له سهرى درووستكراوه ده بينيت بڼه خوى گه وړه ده فرمويټ: ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسُ يَا حَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ٥٦)، واته: ((نه و كو يه كيك بليت ناخ و داخ و په شيماني بڼه هه موو لادان و نادروو ستپانه كې كردم ، له فرمان و بهرنامه خوادا، بيگومان لهو كه سانهش بووم كه به دين و بهرنامه خوام ده كرد))، نهو ته مه نه كه مه كې ماوه وه هيچ نرخ و بايه خيكي نيه هه ست بهوه ده كات نه وې له ده ست چوه و پيشوازي لينده كات، دواړوژيك كه نه وې پيشكه شى كردوه له ساتمه و خدم و خه فته و ناخوشى.

پاشان وورد ده بيته وه له نورى نهو به ناگاهاتنه وويه وه ده ست به جى و خيږا نعيمه تى خوى خوى به سريدا له كاتى جيگيربوونى له په حمى داكيديا تاوه كو نهو كاته ي، نه مه ش تييدا نه م ديوو نهو ديو ده كات به ناشكراو به نه ينى به شه وو به روژ، له خه به ربوونه وه له خه وتندا به نه ينى و به ناشكرا، نه گهر كوڅشش بكه يت به نامار كړدني جوړه كاني ناتوانيت.

پاشان له ژيړ روښنايى نهو نووره دا ده بينيت نهو كهوا نا نوميد بووه له دلته ننگى و خدم و خه فته و ناماره كاني، نه يتوانيوه مافى خوى به ته واوى جى به جى بكات.

پاشان له ژیر تیشکی نهو هه لسانه وهو به ناگاهاته وهیده نه گهر نهو کرده وهی ناده میزادو جنۆکه ی بکردایه له کاری چاکه دا نهوا گالته ی پیده هات، به نیسبه ت نهو ی له ته نیشت خوای مه زن دابیت نهو ی مافی نهو له شکۆمه ندی و مه زنی و بالاده ستی خودای میهره بان نه مهش نه گهر کارو کرده وه کانیشی بۆ نهو بیت، جا چۆن ده بیت وه نه مهش ته نها بریتیه له چاکه و مینه ت و به خشنده یی خوای گه وه ره بۆ نهو به جۆزیک کاره کانی بۆ ناسان بکات و دروستی بکات؟ و نه گهر کارو کرده وه کانیشی بۆ نهو نه بیت وله بهر نهو ی بۆی بکات و دروستی بکات؟ خاوه نه که ی له ده روونی خۆیدا بیینی، تاوه که چاویک ده بیینی، یارمه تیدانی و پشتیوانی خوای گه وه ره ی تیچدایه له گه وه ره یی و مننه ت و به خشنده یی به سه ریدا.

پاشان لهو نووردها نهو بی ناگایه ی بۆ ده ره وه شیته وه دره وه شان وه یک کهوا له پرووناکیه که ی عه یب و له نگه ی ده روونی و له کیس چوونی به هه ده ره چرو کرده وه که ی بیینی، نهو ی پیچستر کردویه تی له تاوان و خراپه کاری و پیشیل کردنی پرۆزیه کان و وازه ی تان و ده ست هه لگرتن له زۆربه ی مافه کان و واجبه کاند، جا نه گهر چوه پال نهو ی بۆ دیتنی نیعمه ته کانی خوای گه وه ره به سه ریدا و پشتگیری کردنی ده بیینی مافی نهو که سه ی نیعمه تی پیکراوه له نیعمه ت و فره مانه کانیدا چاکه یه کی به رامبه ر نه کردوه کهوا سه ری پی بهرز بکاته وه، جا دلّی شارام ده بیت وه دلّ و ده روونی تیک ده شکیت و نه ندامه کانی له شی ملکه چ ده بیت وه سه ری شوپ ده بیت به رامبه ر خوای گه وه ره له بیینی نیعمه ت و پیدچوونه وه ی گونا هه کانی و نه نگ و شووره یی ده روونی و به هه ده ره چوونی کرده وه کانی (أبوء لك بنعمتك علي وأبوء لك ذنبي ، فأغفر لي ، فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت)^(٣٢٢)، واته: ((خۆم په نا ده گرم به تۆو به نیعمه ته کانت له سه رمدا، وه خۆم په ناده گرم به تۆ له تاوانه کاتم جا لیم خۆش بیه، له بهر نهو ی کهس له تاوانه کاتم خۆش ناییت ته نها زاتی تۆ

٩٦ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

نەبیت)). جا بۆ دەروونی خۆی چاکەیکە نابینی بۆیە بۆ ئەمە دوو کارو فەرمانی مەزن پێویست دەکات:

یەكەم: زۆر یادی ئەو بکەرەوێ کەوا خواى گەرە منەتى بەسەردا کردەووە.
 دووهم: یەكەم تەماشاکردنی ئەو خواپەرستییە دەکەیت لەوێ خواى گەرە منەتى
 لەسەرت کردووە بەمانای وا سەیری خۆت مەکە تاعەت و عیبادهتێکی زۆرت
 کردووە بەرامبەر ئەوێ خواى گەرە منەتى لەسەرکردووی.

(لەبارەى تۆبەکردن و پەشیمانی و ئیپرسینەوهدا)

پاشان وورد دەبێتەوێ لە پروناکی ئەو تیشکە درەوشاوێیە ئەوێ پێویستی
 لەخەو رابوونەکەى دەکات لەبەرنامەى بى ناگایەکەى لە تۆبەو پەشیمانی و
 ئیپرسینەوێ چاودێری کردندا، وە پەرۆشی و خۆنەویستی بۆ خواى خۆی کەوا
 پەرۆشیەکەى کاریگەرى لەسەرى هەبیت، لەسەر بەختو چارەنووسی لە پەزابوون و
 نزیک بوونەوێ و بەخشنەوێ و دل فراوانی لێی لە فرۆشتنی بە نرخێکی کەم لە
 جیهان و مەزلگایەک بە خێرایى لەناو دەچیت.

جا ئەمە هەمووی لە کاریگەریەکانی لەخەو رابوون و پێداویستییەکانیەتى ،
 ئەمەش یەكەمین شوێن و هەواری دل و دەروونی پڕ لە ئارام و دلنایە کەوا کۆچ و
 کۆچباری بۆلای پەرۆردگارو جیهانی دواپۆزی لى دامەزرێوێ.

(له باره‌ی دل و دهر وونی لومه کار)

به لام سه رزه نشستکراو نه وه به که خوای گه وره سویتندی پیخواردوه وه که ده فهرمویت: ﴿ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴾ (القیامة: ۷) واته: ((وه سویتند ده خوم به ویزدانی زیندوو و نه فسی ره خنه له خز گر که لومه‌ی خوی ده کات))، له باره‌یه وه ناکوک و جیاوازن، کومه لیتک ده لیت: نه دهر وونه کهوا له سه ر یه که بار جیگیر ناییت، نه ووتی ده برینه یان له لومه له یه کتر کردن وه رگرتوه ، نه وهش پارایی و دووباره بوونه وه به، نه مهش له گه وره ترین نیشانه کانی خوای گه وره به، له بهر نه وهی نه دهر ووستکراویکه له درووستکراوه کانی ده گوریت و په‌نگ ده گوریت له یه که کاترمیردا له گه ل نه وهی له پژ و مانگ و سالتیک و تمه‌نیکدا په‌نگه کانی ده گوریت، جا یادی خوا ده کاته وه بی ناگاش ده بیت و په‌زای ده بیت و به‌ره‌لست کاریش ده بیت، وه هیمن و له سه ر خو ده بیت وه پروی هه‌لده مالیت، په‌شیمان ده بیت وه توبه ده کات سه‌ر پیچش ده کات و دلی په‌ق ده بیت، خوزه‌ویستی ده کات و تووره‌ش ده بیت ، دلی خوزه ده بیت و شادومان ده بیت و خه‌مناک و دلته‌نگیش ده بیت وه پاژی ده بیت و به‌رق و کینه و تووره‌ش ده بیت، ملکه‌ج ده بیت و سه‌ر پیچ و یاخیش ده بیت له خواترس ده بیت و گومراو تاوانباریش ده بیت، بز زور زور له وه حاله‌تانه و په‌نگانه ، جا نه مهش هه‌موو کاتیک په‌نگی خوی ده گوریت.

کومه لیتک ده لیت: ووتسه و ده برینه که له لومه وه رگراوه، پاشان له مه‌دا جیاوازیبون و تیپیک دیکه ووتی: نه وه دهر وونی نیمانداره، نه مه ته‌نها له سیفه‌ته‌کانیه‌تی، حه‌سن به‌صری ده لیت: پیساری نیماندار هیچ نابینیت ته‌نها لومه‌ی خوی ده کات و ده لیت: چیم له وه ده‌ویت؟ بزچی نه‌مهم کرد؟ شتیکی دیکه‌م بکردایه له مه باشر بوو.

هه‌ندیکی دیکه ده لیت: نه وه دهر وونی نیمانداره که ووتسه ناو گوناوه تاوان ، پاشان لومه‌ی له سه ر ده‌کریت، جا نه و لومه سه‌رزه نشستکردنه له باوه‌په‌ویه

٩٩ ح للابن قيم الجوزية

به پيچموانه کسي تاوانبار، کهوا نهو له سهر کردنی تاوان لۆمه ی خۆی ناکات ، به لکو لۆمه ی نهو ده کات کهوا له دهستی چوه .

کۆمه لێکی دیکه ده لیت ، به لێ نهو لۆمه کردنه بۆ دوو جۆر کهسن: بئگومان هه موو که سێک لۆمه ی خۆی ده کات نه گهر هاتوو چاکه بێت یا خراپه کردن بێت، جا کهسی دلخۆش لۆمه ی خۆی ده کات له سهر نه بامدانی سه رپێچیکردنی خوای گه وره و وازه ینان له یه کتاپه رستی، و کهسی ماندوو و گرنا هکاریش لۆمه ی خۆی ناکات ته نه ا له سهر له ده ست چوونی به خت و شانس و ئاره زووه کانی.

کۆمه لێکی دیکه ده لیت: نه وه لۆمه ی پۆژی قیامه ته ، له بهر نه وه ی هه موو کهس لۆمه ی نه فسی خۆی ده کات نه گهر هاتوو خراپ بوو له سهر خراپه کردنه که ی، نه گهر چاکه کردنیش بوو له سهر کهم ته رخه میه که ی.

نهو ووتانه هه موویان راستن، و هه یچ به ربه رچ دانه وه یه ک له نێوانیاندا نیه ، له بهر نه وه ی ده روون بهو هه مووانه وه سقکراوه، له بهر نه وه شه به لۆمه کردن ناو نراوه به لām لۆمه کردنیش دوو جۆری هه یه:

لۆمه کردنیك لۆمه کراوه: نه مهش ده روونی نه زانیکی سته مکاره کهوا خواو فریشه کانی لۆمه یان ده کات.

لۆمه کردنیك کهوا لۆمه کراو نیه: به رتیه لهو ده روونه ی کهوا به رده وام لۆمه ی خاوه نه که ی ده کات له سهر که مه ته رخه میه که ی له باره ی ملکه چی و گو یه رایه لێ خوای گه وره له گه ل ماندوو بوون و تیکۆشانیشی، جا نهو ده روونه لۆمه کراو نیه.

(له باره‌ی دلو د مروونی نیشانه‌ی گوناھو تاوان)

به لّام د مرونی فرماندهر به گوناھو تاوان د مرونیکی زه مکاروه، له بهر شه‌وه‌ی که‌وا فرمان ده‌کات به‌هه‌مرو خراپه‌یه‌ک^(٣٢٣)، وه نه‌مه‌ش له سرووشتی د مروونه‌کمه‌ی تنه‌ها شه‌وه‌ی خوای گه‌وره یارمه‌تیده‌یه‌تی و جیگری ده‌کات و چاودی‌ری ده‌کات جا کئی هه‌یه له شه‌ری د مروونی د ریازی بیت تنه‌ها به پشتیوانی خوا نه‌بیت، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره له باره‌ی خیزانی عه‌زیزی میسر ده‌دویت و ده‌فرمویت: ﴿ وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (یوسف: ٥٣)، واته: (("ده‌شیت یوسف یان ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر ووتبیه‌تی" منیش نه‌فسی خۆم به‌ری ناکه‌م چوونکه به‌راستی نه‌فس (نه‌گه‌ر به‌نووری خواناسی شاه‌دان نه‌بیت) زۆر فرمانده‌ر به گوناھو تاوان، مه‌گه‌ر نه‌فسیک که په‌روه‌ردگارم میهره‌بانی پیکردبیت ، به‌راستی په‌روه‌ردگارم لیخو‌شبو و میهره‌بانه))، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿ وَلَوْلا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَكُمُ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا ﴾ (النور: ٢١)، واته: ((نه‌گه‌ر فه‌زل و میهره‌بانی خوای گه‌وره نه‌بویه له‌سه‌رتان نه‌وا هه‌رگیز که‌ستان پاک و پوخته‌و پزگار نه‌ده‌بوون له‌ده‌ست بووختان چیه‌کان یاخوود به‌ته‌ویه پاک نه‌ده‌بوونه‌وه))، وه هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌باره‌ی ریزدارترین درووستکراوی خۆی وه خو‌شه‌ویست‌ری‌یان بۆی ده‌فرمویت: ﴿ وَلَوْلا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْنًا قَلِيلًا ﴾ (الإسراء: ٧٤)، واته: ((خۆ نه‌گه‌ر نيمه‌ تو‌مان پایه‌دارو دامه‌زراو نه‌کرده‌یه، نه‌وا به‌راستی نزیک بویت "به‌مه‌زنده‌ی خۆت بۆ به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازه‌کەت" که‌میک به‌لایاندا مه‌یل بکه‌یت و به‌دلی نه‌وان بکه‌یت!!)).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

پیغه مبر ﷺ له ووتاردنی پټو یستدا نه مهی فیر کردن: ((الحمد لله محمدہ ونستعینه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سيئات أعمالنا ، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلله فلا هادي له)) (٣٢٤).

شہرو ناڅاوه مت وشاراوهیہ له دہرووندا، جا هر که سیټک خوای گه وړه پشٹیوانی بیت و بیپاریزیت پزگاری ده بیت له م شہر دا، جا له خوای گه وړه دہ پارټنه وه کهوا په نامان بدات له شہرو ناڅاوه کانی دہروونان وه له خرابه کانی کارو کرده وه مان.

جا خوای گه وړه و میهره بان ناده میزاد بهو دوو دہروونه تاقیده کاته وه ، دہروونی فرماندهر به گوناھو تاوان وه دہروونی لږمه کراو هروړه پټی لټناوه به نارامی و ناسوودهیی جا نه مه بهک دہروونه ده بیت نه نیشانهی گوناھو تاوان ، پاشان لږمه کراو، پاشان پر له نارامی، بریتی به له مبهستی ته وای و چاکسازی، وه دہروونی نارام به خش پشستگی نه کات به سہریازی زور که فریشتہن جا فریشتہی داده نیت به هارپو هڅگری کارو کرده وه کانی له پیش جوان و خوشه ویست ده کات ، له بارهی خرابه کاریش کارو کرده وه کانی لی قہدغه ده کات و وه لی که مته رخه م ده کات و به ناشرینترین دیمه پشانی ده دات، و درټو هی پټده دات به وهی فیری کردوه له قورٹان و یاد کردنه وه کان و کاره چاکه کان و له هه موو دہرویره ټیک کارو خیری بهرده وای پشٹیوان و سہرکهوتنی پی ده گات، و هہرکاتیک به په زابسون و سوپاسگوزاری و سوپاس و ستایشی خوای گه وړه ی پیگه یشت نهوا زیاتر ته قواو ترسانی بو دیت له سہر شہر کردن له گهل نهو دہروونه گوناھکاره، جا له و سہربازانه ش بریتیه له فرمانرہ وای سہریازه کان و فریشتہ کانی: تیمان و دلټیاییه، سوپای نیسلام هه مووی له ټیر نالا کهی ده بیت و سہیری ده کات، پاشان فرماندهی نهو سوپایه و سہرتاپای سہریازه کانی شوعبه کانی تیمانه کهوا هه لو اسراوه به

۹۶ ح لایین قیّم الجوزیّة

ئەندامەکان لەسەر جیاوازی جۆرەکانی وەك نوێژو زەكات و پۆژوو حەج و جیهاد و
فەرمانکردن بە چاکە، وە نامۆژگاری بوونەوەر و چاکە کردن لەگەڵیاندا بەهەموو
جۆرەکانی چاکەکردن و شرعەکانی شاراوەش کەوا هەلواسراوە بەدڵ وەك دڵسۆزی
و پشت بەستن بە خوا و ملکەچی و تۆبەکردن و چاودێری و سەبر و ئارام و میهرەبانی
و پۆح سووکی و جێگیری و دلتیایی، وە پڕکردنی دڵ لە خۆشەویستی خوا و
پێغەمبەرە کەمی وە گەورە و بەرز پراگرتنی فەرمانەکانی خوای گەورە و میهرەبان و
مافەکانی و پەرۆشی و خۆنەویستی بۆ خواوە لە پێناوی خوا و نازایەتی و لێبوردن
و راستگۆیی شەقەت و بەزەیی وە خواوەنی هەموو ئەمانە دڵسۆزی و راستگۆییە
چاکەسی راستگۆ و دڵسۆز ماندوو نابێت ، لە راستیدا لەسەر بەرنامە و پێبازی
راست و درووست و ستاو وە لەسەری دەپوات و لێی پراکشاو وە ماندوو نابێت
هەرکەسێک راستگۆیی و دڵسۆزی لێ قەدەغە بکەیت، لە راستیدا پێگا لەسەر
پێچراوە، وە شەیتانەکان لە خستەیان بردوو وە لە زەویدا سەرسام ماوەتەو، جا هەر
چی بیهوێت دەیکات، هەر کەسێکی شەس بیهوێت وازی لێدەهێت... بەگشتی
ئەوێ بۆ خوا بیت و لە پێناوی خوا بیت ئەوا ئەو لە سەربازەکانی دەروونی پڕ لە
ئارامیە.

بەلام دەروونی فەرماندەر بە گوناھو هەلەو تاوان ئەوا شەیتان دەبێتە هاوڕێ و
هۆگری کەوا لەبۆی دێت، کەوا ئەو نامادەیی دەکات و هیواو ئاواتیەتی، کەسی
خراپەکار دەخاتە ناویەو وە فەرمانی پێدەکات بە خراپە و بۆی دەپازێتەو، لە
هیواو ئاواتیدا بۆ درێژ دەکاتەو وە پیشانی خراپەکارە کە دەدات بەشیوەیەکی جوان
بۆی پێک دەخات، وە بۆی درێژە پێدەدات ، لە هیواو ئاواتی درۆو ئارەزوو و حەزی
لەناوێر، بە هیواو ئارەزووەکانی خۆی پشتگیری دەکات و بە ویست و ئیرادەیی
خۆی دەبجێتە ناو هەموو تاوان و گوناھێک ، جا هەر کەسێک داوای یارمەتی و
پشتگیری لەسەر دەروونەکان بیت بە شتێک ئەوا پای گەیانندوو، لەداوای

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئِ

یارمه تیکردن له هیواو ناره زووه کان و ویستی شهیتان بۆی، ینگومان برابیه کانی له شهیتانی ناده میزاد نهوهی ده زانن و داوای یارمه تی له سهر نهو وینه قه دهغه کراوانه له وان ناکهن به شتیک له هیواو تاوات و ویستی نهوان راگه یاندرابیت، جا نه گهر وینه یه که ماندوو و شه که تی کردن داوای کۆشش و ماندوو بوونی خۆیان ده کهن له وهی پیتان خۆشه ی ناره زوویانه، پاشان داوا ده کهن به کۆشش و ماندوو بوونی نهوان کهوا دهستی کهوتوه جا بهو وینه یه راوی ده کهن، نینجا نه گهر دهروون ده رگای ههواو هه وه سی بۆ کردنه وه لیتی ده چنه ژووره وه، به ناوی دا ده گهرین و خرابی ده کهن، نینجا پیسی ده کهن و خرابی ده کهن و هیرشی ده کهنه سهری و جنیتی پیده ده، نهو کاره ده کهن کهوا دووژمن له وولاتی دووژمنه کهی ده یکات نه گهر فرمانه یه وایی بکات، جا نیشانه کانی نیمان و قورئان و یادی خوداو نویژی تیدا ویران ده کهن، و مزگه وته کان ده پوختن و په رستگای دیانه کان و که نیسه کان و مه یخانه کان و ماله سۆزانیه کان درووست ده کهن و ئاوه دانی ده که نه وه، وه ده یگوازنه وه، له عیباده تکردنی خوای گهوره بۆ عیباده تی خراپه کاری و تاوان و که سی سته مکارو به ته کان، و له سه ره رزی ملکه چ کردن بۆ زه لیلی تاوان و گونا هکردن، وه له گوئی گرتنی یادی خوا بۆ گوئی گرتنی یادی شهیتان و له خۆ ناماده کردن بۆ گه یشتن به پهروه ردگاری هه ردوو جیهان بۆ خۆ ناماده کردن بۆ گه یشتن به برای شهیتانه کان.

مه به ستیش کهوا فریشته هاوهل و هاوپتی دهروونی پر له ئارامی یه، وه شهیتانیش هاوهل و هاوپتی دهروونی فرمانده به گونا هه له وه تاوانه، وه آبرو أصوص پر یوایه تی کردوه له عطاء کوری صائب، نهویش له موپره، نهویش له عبدالله ووتی: **يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ** ده فره مویت: ((ان للشيطان لمة بأبن آدم وللملك لمة ، فأما لمة الشيطان فأيعاد بالشر وتكذيب بالحق ، وأما لمة الملك فأيعاد بالخير وتصديق بالحق، فمن وجد ذلك فليعلم أنه من الله وليحمد الله، ومن وجد الآخر

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فليتعوذ بالله من الشيطان الرجيم))، واته: ((له راستيدا بۆ شهيتان به لاو كاره ساتيك هديه بۆ نه وهى شاده م و بۆ فريشته كانيش كاره ساتيك هديه، به لاو كاره ساتى شهيتان هه ره شهيه له شهرو فيتنه و درۆ كردن به هه ق و راست، به لام كاره ساتى فريشته هه ره شه بۆ خيژ كردن و باوه ر كردن به هه ق و راستى جا هه ر كه سيك نه وهى بۆ ده ركه وت با بزانييت نه وا له لايهن خودا وهيه با سوياسگوزارى خوداي ميهره بان بكات، نه ويشى نه وهى ديكه ي بۆ ده ركه وت با په نابگريت به خواي گه و ره له شهيتانى نه فره ت ليكراو)).

پاشان پيغه مبهر ﷺ ته م فه رموده ي خو ينده وه: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (سورة البقرة: من الآية ٢٦٨) ^(٣٢٥)، واته: ((شهيتان به ليتنى هه ژارى و نه داريتان پي ده دات (ده تاترسي نييت به هه ژارى) و فه رماتنان پي ده كات به گونا هه ر تاوان و خراپه و نه به خشين)). عه مر رپوايه تي كردوه، له عه تا كور ي صانب، وه عه مر يش نه وهى تي دا زياد كردوه و ده ليت: گويمان له و هه ديسه بوو كه وا ده يفه رموو: نه گه ر يه كيك له تيوه هه ستي به لۆمه و كاره ساتيك كرد له لايهن فريشته كانه وه با سوياسگوزارى خواي گه و ره ي له سه ر بكات و داواي چاكه و به خشيني لي بكات، نه گه ر هه ستي كرد له به لاو كاره ساتى شهيتانه با دواي تۆبه و په شيمان بو نه وه له خوا بكات و په نابگريت له خواي گه و ره له شهيتان.

(له باره ي ده رووني پر له نارامي)

ده روون و فريشته و سه ره رزه كاني له باوه ره وهن پيويستيان پتي هديه له ده رووني پر له نارامي و ناسووده يي و يه كتا په رستي و چاكه كردن و گو يژا يه لي و به خشنده يي و له خوا ترسان و نارامگرتن و پشت به ستن به خواي گه و ره وه تۆبه و

(٣٢٥) نض الفير: ٤٩٩/٢.

٩٦ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

په شیمانی و ملکه چی و په زابوون له سهر فرمانی خوا و ده ست هه لگرتن له هیواو
 ناره زوو و خو تاماده کردن بۆ مردن و نه وهی دوا یی دیت، و شهیتان و
 سهر بازه کانیشی له کوفرو بیتاوه رین و پتویستیان به ده روون هه یه دژی نهوانی
 دیکه له تاوان و گونا هو هه له ، و خوی گه و ره میه هربانیش شهیتان زال ده کات
 به سهر هه شتیک که بۆ نه و نه، نه و ده روونه گونا هکاره که ده کاته نوینه ری خزی
 ده سه لاتی پیده دا له سهر نه و کاره سته مه ی که ده یکات ، پتویست ده کات که و
 کرداره کان له ده روونی پر له نارامی و هربگیریت و ه بیکاته هیزیک بۆی، نینجا نه و
 پیندا گیری شتیکه له سهر ده رباز بوونی کارو کرده و ده کان به ته و او هتی و ده بیته به خت و
 چاره نووسی ، جا قورسترین شت له سهر ده روونی نارام و ناسووده پزگار بوونی
 کرده و ده کانه له شهیتان و وه تاوان و کونا هو هه قه گه پانه و بۆ لای خوا ، و عبدالله
 ی کوری عمر ده لیت : نه گه ر بزائم که و خوی گه و ره ته نه یه که سووژده له من
 و ه ده گری و قبولی ده کات ، نه و خۆشه ویست ترین شت له لای من مردن ده بوو
 ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة: ٢٧) واته : ((خوی گه و ره ته نه یه له
 پاریز کاران قوربانی و چاکه و ه ده گریت)) .

(له باره ی وه ستانی گونا هو تاوان له به رام به ر ناسووده یی)

به پاستی گونا هو هه له و تاوان له پرویه پرویه نه وه ی نارامی و ناسووده یی دایه ،
 جا هه کاتی که نه و خیزو خو شی و چاکه ی بۆ هات نه ویش هاو شی وه ی نه و گونا هو
 شه رو تاوانی بۆ دیت به وه ی پرویه پروی بیتته وه تاوه کو له سهری خراب ده کات، جا
 نه گه ر نه و نیمان و یه کتا به رستی بۆ هات نه ویش بۆ زړاندن و سوک کردنی نیمان
 گومان و دوو پرویی بۆ دیت، نه وه ی له یه کتا به رستی دا هه یه سووکی ده کات و
 ناوی ده زړینیت به هاو به شی په یدا کردن و به خۆشه ویستی جگه له خوی گه و ره و

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ترسان و پارانهوه شی بۆی پیشکەش بکات لەسەر خۆشه‌ویستی و ترس و پارانهوه له خوای گه‌وره ، نه‌مه‌ش حالێ زۆرت‌ترین نه‌و بوونه‌وه‌ریه وه تێپروانی‌نه‌کان و بیروپرا‌کانی پیاو‌انی زاناو ووتە‌کانیان لەسەر س‌روش و وه‌حی، له‌گومانی گوم‌رای بۆدیت به‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات له ته‌واوی به‌دوادا‌چوون و دادوه‌ری س‌وننه‌ت و بی‌ناگایی و که‌مه‌ترخه‌می بۆ تێپروانین و بۆچوونه‌کانی پیاو‌انی زاناو بیرمه‌ند، جا جه‌نگ له نیتوان نه‌و دوو ده‌روونه به‌ربا ده‌بی‌ت، وه سه‌رکه‌وتوش نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره سه‌ری ب‌جات ، نه‌گه‌ر نه‌مه به د‌لس‌وزی و پ‌است گو‌یی و پشت به‌ستن و ملکه‌چی و چاو‌دی‌ری هات نه‌وه‌ی دی‌که هات له‌د‌ژی نه‌وانی دی‌که نه‌وا له‌زۆر له د‌له‌کاندا ده‌ری ده‌هینیت و سو‌یند به خوا ده‌خوات که‌وا هیچ مه‌به‌ستی‌کی دی‌که‌ی نیه ته‌نها چاکه کردن و پشتیو‌انی نه‌بی‌ت و خوای گه‌وره‌ش ده‌زانیت که نه‌و درۆ ده‌کات، هیچ مه‌به‌ستی‌کی نیه ته‌نها جه‌خت و چاره‌نووسی و شو‌ین که‌وتنی ه‌واو ناره‌زووه‌کانی ، نینجا به‌ند ده‌بی‌ت له‌و جیهانه‌دا، له جیهانی به‌رزه‌خیشدا که تییدا له‌و جیهانه‌دا ته‌نگ‌تره، رۆژی دوا‌یش له ه‌ردوو‌کیان ته‌نگ‌تره .

له‌سه‌یری کارو فهرمانی که‌وا نه‌قل و د‌ل فریوده‌دات ده‌جیتته ناو پ‌ی‌رۆزترین شته‌کان وه باشت‌رینیان و گه‌وره ده‌کات نینجا له وینه‌و دیمه‌نی‌کی زه‌مک‌راو ده‌یه‌نینیتته ده‌ره‌وه ، وه زۆربه‌ی بوونه‌وه‌ره‌کان که‌وا نه‌قلیان مندا‌لانه‌یه‌و خه‌و‌نیشیان مندا‌لانه‌یه نه‌گه‌یشتونه‌ته پ‌اده‌ی له‌شیر برینه‌وه‌ی یه‌که‌م له‌باره سوودو قازانجه‌کان و شته باوه‌کان، باشت له‌وه له‌باره‌ی پ‌ینگه‌مینی منال واته گه‌یشتن به ته‌مه‌نی ه‌هرزه‌کاری که‌وا نه‌قلی بال‌تی بوو جیای ده‌کاته‌وه له‌نیتوان خ‌ی‌چ‌رو چاکه‌ی چاکه‌که‌ران که‌وا کس‌اری تی‌ده‌کات، وه شه‌ری فیتنه‌کاران که‌وا لیتی دوور ده‌که‌وتته‌وه، جا وینه‌یه‌کی پیشان ده‌دریت و سه‌یری ده‌کات ته‌نها یه‌ک تا په‌رسته‌یه که‌وا له وینه‌ی رۆژو مانگ گه‌شاهه‌تره له‌باره‌ی وینه‌یه‌کی خ‌را‌پی زه‌مک‌راوی داش‌ک‌ین‌راو وه ه‌رس‌کردنی که‌سه به‌رزو گه‌وره‌کان ده‌یخه‌نه ماله‌کانیان‌تا پ‌له‌و پایه‌ی به‌ندایه‌تیه‌کی پاک و بی‌گه‌رد

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْمُجُزِيَّةِ

وکه ساسو زهلیل و نه دار کهوا هیچ تواناو نیرادهو شفاعه تیکی لانیه تهنه پاش مؤلّت دان له لایهن خودای گه وره وه، جا پیشانی دهروونه له خشته بهرو جادوو بازه که ددهن شهو چاره نووسه به مهبستی که مردنه ویان و دابه زاندنی توانا کانیان وه جیا کردنه ویان له دهست گورت و هه ژاره کان جا دهروونیان دوور ده خاتمه وه له بی بهش کردنی یه کتاپه رستی به به توندترین دوور خسته وه، لهم باره یه موه خوای گه وره ده فهرمویّت: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ (ص: ۵)، واته: (("ههروه ها ده یانوت : نایا پیتان سهیر نیه " هه موو خواکانی کردوه به یهک خوا ، به راستی ته مه شتیکی زۆر سهیرو سه مه ره یه!!)). وه دلّ و دهروونی شهو دوو ووانه ی سویند به خوا ده خۆن: ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (النساء: ۶۲-۶۳)، واته: ((لهو کاره ماندا مه به ستمان تهنه چاکه کاری و پیکهستن و ناشتی بوو نا شه وانه که سانیکن خوا ده زانیت چی له دلّ و دهروونیاندا هه شار دراوه)).

(له باره ی وینا کردنی دیمه نیکی دلسۆزی)

وینه یه کی دلسۆزی پیشان ددهن له ناو وینه یهک لیّ دوورده که ویتسه وه شهو ده چوونهش له باره ی یاسای شیوه و چۆنیه تی بژیوی و پرووخشی و لاواندنه وه زمان لووسی و دوو پروو یه کهوا تیهه لکیش و خۆتیه خستنی باری خاوه نه که ی تیدایه وه رهوت و گوزه رانیه تی له ناو خه لکدا، که ی کارو کرده وه کانی دلسۆزی ده بیّت له کاتی کهدا هیچ شتیکی بۆ کهس نه کردوه کهوا نهوان و خۆی دوور بخاتسه وه وه رقی لییان ده بیته وه وه نهویش رقی لیّ ده بنه وه دژایه تی ده کهن و دژایه تیان ده کات ، وه له سه ر ته مه ده مینیته وه ، نهوانیش له سه ر ته م حالته ده میننه وه جا لیّی دوور

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزَةِ

ده که ویتنه وه به تووندترین دوور که ویتنه وه، مدهسته که شی که پژگاری بیت لهو چاره نویسی کهوا ده بیتنه کرده وه کانی کهوا هیچ په یوه ندی بیتانه وه نیه وه گشت کرده وه کانی بۆ غهیری خوا به.

(له باره ی وینا کردنی ویتنه یه که راستگویت له گه ل خوی گه وه)

ویتنه به کی پیشان ده دریت راستگوئی له گه ل خوی گه وه و تیکۆشانیکه بۆ نهو که سه ی له دینه که ی ده ده چیت و فره مان ی پنده کات له قالبی وه ستان و پرو به پرو بوونه وه بۆ دژایه تی بوونه وه و نه زیست دانیان و شه پرکردن له گه لیاندا، وه نهو دهروونی خۆی ده ده خات و تووشی به لا و کاره ساتی ده کات له کاتیکدا بۆ نهو ناگو نجیت، و ده بیتنه مده شت و نامانجیت بۆ تیری پیلان گیران و نابرو به ران، وه نمونه ی نهو له گومانیک کهوا دهروونی خه له تینه ر و جادوو بازو خه یالاوی کهوا خه یال پلاوی ده کات دایده مزریتیت، راستی خه بات و تیکۆشانیشی له ویتنه به که پیشان ده دریت کهوا تیتیدا دهروون ده کوژیت و نافرته ماره ده کات و ده ست ده نیت به سه ر مندالانی به تیم و بی سه ره رشتیار و مال و سامان دابه ش ده کات، راستی زه کات و سه ده قه و خیره چاکه ی پی نشان ده دریت، له ویتنه به کدا جیاوازی مال و سامان و که م و کوپی و ده ست هه لگرتن لی و په یداویسته کانی بۆ خه لکی وه په کسان بوونی بۆ هه ژارو نه داره کان، راستی سه لماندن سیفه ته کانی ته واری و بی که م و کوپی له باره ی خوی گه وه له ویتنه به کدا پیشانی ده دریت له ویتنه به کی هاوشیره و لیکچوودا جا له باوه رش پیکردن را ده کات و له وانی دیکه ش راده کات، راست په که که وتن و له کار که وتن و بی چ باوه رشی و له پی لادان تیتیدا له ویتنه به کدا داوین پاکی و پرزلیتان و گه وه یی پیشان ده دریت. سه یرتریش له وه کهوا نهو

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

نهوى خواو پيغه مبهري خۆش دهوئيت له سيفهت و پهوشت و کرداره كاندا بهوى
 رق و كينه شى ليى ههيه، وه لهسهر بهندهدا يه كيڤك لهو دوو فهريمانه كه له بهر
 دهكات بهوى ديكه دا ، لهوه رزگارى نابيت تهنها خاوهنى چار كراوه كان و
 هۆشياره كان ، له بهر نهوهش کرداره كان له ويست و ئيراده كان دهرده چيى وه لهسهر
 بهشه سه ره كيه كان ناشكرا ده بيت لهسهر دهروونى فهريماندهر به گوناوهر تاوان وه
 دهروونى پر له نارامى و ناسووده يى جا ههردوو کرداره كه له بى كه لڤكى و بى
 سوويدا به ديارده كه وئيت وه ناشكرا ده بيت وه له ديوى دهره دهر خسته كه شدا
 گوماناوى ده بيت.

له گهڻ نهوه شدا نمونه ي زۆر ههيه لهوانه نهوازشت و پروو خۆشى و زمان لووسى
 و مهرايى كردنه، جا يه كه ميان له دلتيايى و ناراميهوه دووهميشيان له تاوان و
 گوناوه، وه ملكه چى ئيمان و سه رشۆرى دوو پروويى و شكۆدارى دهروون و لووت
 به رزى و خۆ بهزل زانين و ناكۆكى و رشقه بهرايه تى، بى فیزی و پروو سووكى و به
 بى ئابروويى و سه رشۆرى ، هيزيش له كارو فهريمانى خودايه، به رزيش له زهويدا
 ، به رزى و گهوره هيش بۆ خواي گهوره و ميه ره بانه وه رق و كينه ش هه ر بۆ نهوه خۆ
 بهزل زانين بۆ دهروون و رق و كينه ش بۆ نهوه، به خشنده يى و به فیرۆدان،
 شكۆمهندى و گهوره يى وه پاراستن و خۆ به گهوره دانان، نازايه تى و نه ترسان،
 بویری و ترسنۆكى، ئابوورى و په زيلی، ووريایى و خۆياراستن و گومان خراپى،
 دوو ريبنى گومان، نامۆژگارى و غهيبهت كردن ، ديارى و به رتيل، وه سه برو نارام
 گرتن وه دلپه قى، پيساوه تى سه رشۆرى و زه ليلى، دهروون پاكي و هه رزه كارى، و
 بيتاگايى، برپاو دلتيايى و نه فامى و ساويلكه يى، هيوو ناروات و ويست و
 داخوازى، قسه كردن و باس كردن به نيعمه ته كانى خواو شانازى پيكر دنى، دلخۆشى
 و دهروون خۆشى ، دهروون ناسكى وه په ژاره يى و په شوكاوى، توو په بوون و رق و
 كينه و دلپيسى، به ربه ره كانى وه به خيلى، خۆش ويستنى فهريمانه وايى و خۆش

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ويستنی پيش نويزی و بانگه‌واز کردن بۆلای خوا، خۆشه‌ويستی بۆ خوای گه‌وره
خۆشه‌ويستی له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره، متمانه پيکردن وه له‌توانا دانهبوون، خۆ پاراستن
دوودلی و پارایی، و نیلهامی فریشته نیلهامی شه‌يتان، و هه‌سه‌له‌و په‌له‌نه‌کردن و
دواخستن، نابووری و که‌مه‌ترخه‌می، کۆشش کردن و ڕاڤه‌کردن و زیاده‌ پۆیی،
نامۆژگاری و پاویژ کردن و سه‌ره‌نشت و سه‌رکۆنه‌کردن، ده‌ستپيشخه‌ری په‌له‌ کرد
، ده‌سته‌جی ده‌ست و برد کردن له‌خه‌به‌ر پیدان له‌کاتی پتيوستی و سکاڵاکردندا.

شتیکی دیکه هه‌یه که‌وا ديمه‌ن و وینه‌که‌ی ده‌بیته‌یه‌ک، نه‌مه‌ش دابه‌شکراوه بۆ
ستایش کراو و زه‌مکراو، وه‌ک شادومانی و خه‌مباری، په‌شیمانی وه‌ تووڤه‌بوون،
په‌رۆشی و جوامیری و له‌خۆبایی بوون و خۆپه‌سه‌ندی چاوپنۆکی و ته‌ماعکاری وه
خۆجوانکردن و دان به‌خۆداگرتن، ملکه‌چی و ڕیزگرتن وه‌ نه‌گريس و هه‌سوودی،
به‌ختیاری و خۆشگوزه‌رانی وه‌ توانایی و له‌ده‌ست هاتن، دلگیربوون و ناخ
هه‌لکيشان وه‌ چلیسی و ده‌سه‌ت نوقاندن، ناکۆکی و به‌ربه‌ره‌کانی وه‌ ده‌رخستنی
نیعمه‌ته‌کان، هاڤه‌یمانی و که‌ساسی و نه‌داری، قسه‌ نه‌کردن و بیته‌نگی وه‌ گوێ
به‌دوینا نه‌دان و خواپه‌رستی، ته‌قواو ترسان له‌ خوا، وه‌ وازلیته‌یتان و ده‌ست
لیه‌هه‌لگرتن، دووره‌ په‌ریزی و گۆشه‌گیری وه‌ سه‌ربه‌رزی و داوین پاکي، ده‌مارگیری و
په‌رۆشی و غه‌یبه‌ت کردن وه‌ له‌ هه‌دیه‌ستیدا هاتوه‌: ((إِنْ مِنْ الْغِيْرَةِ مَا يَحِبُّهَا اللَّهُ
وَمِنْهَا مَا يَكْرَهُه))، واته‌: ((بێگومان له‌ ناو په‌رۆشی و تووندو تیژیدا دا هه‌یه
خوا خۆشی ناوێت وه‌ له‌ناویشدايه خوا رقی لیی نیه)).

ئه‌و په‌رۆشه‌ی که‌وا خوای گه‌وره خۆشی ده‌وێت په‌رۆشه‌که له‌ گوماندايه وه‌ئه‌وه‌ی
که‌وا رقی لییه‌تی په‌رۆشه‌یه‌که له‌ گوماندا نیه: ((وَإِنْ مِنْ الْخِيَلَاءِ مَا يَحِبُّهُ اللَّهُ وَمِنْهَا
مَا يَكْرَهُه فَالَّتِي يَحِبُّ الْخِيَلَاءِ فِي الْحَرْبِ))^(٣٢٦)، واته‌: ((وه‌ له‌ناو خۆپه‌سه‌ندیدا
تییدایه‌ خوا خۆشی ده‌وێت وه‌ تییدایه‌ خوا رقی لییه‌تی وه‌ ئه‌وه‌ی خۆ په‌سه‌ندی

(٣٢٦) مسند أحمد : ٤٤٤/٥ ، وه‌ سنن أبي داود (٢٦٤٩).

٩٥ ح - لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

خَوْش دِهَوِيتْ لِه شِهرو جِهنگدايِيتْ) وه ههروه ها له له سهحيحه كه دا هاتووه: ((لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله مالاً وسلطة علىهلكته في الحق، ورجل آتاه الله الحكمة فهو يقضي بها ويعلمها))^(٣٢٧)، واته: ((حسودى و به خيلى درووست نيه تنها له دووشت نهبيت، پياويك خوا مال و سامانى داوه تى وه دهسلاتى پيداوه له سهر له ناوبردنى له كارى هه قدا، وه پياويكيش خواى گه وره ژيرى و دانايى داوه تى جا نهو زانسته ي فيتري خه لكى ده كات))، وه له سهحيحكى ديكه دا هاتووه: ((إن الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف))^(٣٢٨)، واته: ((خواى گه وره نه رم و نيان و ميهره بانه وه ميهره بانيشى خَوْش دِهَوِيتْ، نه وهى له سهر ميهره بان و نه رم و نيانيدا ده به خشيت له سهر توندو تيژيدا ناييه خشيت))، وه ههروه ها ده فره مويت: ((من أعطى حظه من الرفق فقد أعطى حظه من الخير))^(٣٢٩)، واته: ((ههركه سيك بهخت و چاره نووسى له ميهره بانيديت نهوا بهخت و چاره نووسيشى له خيردا ده بيت)).

جا ميهره باني و نه رم و نياني شتيكه و كه مته رخمى و ته مه لى شتيكى ديكه به ، له بهر نه وهى ته مه لى بار گرانيه كه بز بهر ژه وه نديه كهى له كاتى كردنيدا ، جا وازى ليده هينييت ، به لام نه رم و نياني و ميهره باني روو خَوْش ده بيت له كاتى نه غامدانى به گويره ي دريژه پيدانى كاره كه.

ههروه ها نهوا زشت و روو خَوْشى سيفه تى پياهلدان و مه دحكرده و زمان لووسى و دوو روويى سيفه تى زه م كردنه ، جياوازي نتوانيشيان: كهوا كهسى روو خَوْش و ميهره بان هه موو كات به خشنده و دلسوزى ده گه يه نييت به خاوه نه كهى تاوه كو هه ق ليى ده رده چييت ياخوود به رووي ناره واكه و دوو رووه كه ده دريژه وه، كهسى زمان

(٣٢٧) مسلم : (٨١٦) .

(٣٢٨) سنن أبي داود (٤٨٠٧) .

(٣٢٩) الترمذي (٢٠١٣) ، ومسنند أحمد : ١٥٩/٦ .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لووسيش خزی له پيش چاوی به خشنده ده کات تاوه کو له سهر نار واکه ی جينگير ده بيت و برپاری له سهر ده دريت و له سهر هوا و هوه سی نه ودا به جی ده هیلدریت ، جا به خشنده بی و ميه ره بانی بۆ خاوهن نيمانه، و زمان لووسی و دوو پرويش بۆ خاوهن دوو پروه کانه.

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ٩٨)، واته: ((نينجا کاتيک قورنانت خوئندو ده ورت کرده و نهوا په نابگره به خوا له شهيتانی نه فرين ليکراو))، وه ده فهرمويت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الأعراف: ٢٠٠)، واته: ((نه گهر وه سه سه يه که له لای شهيتانه وه بۆت پيشهات و ويستی له خشتهت به ريت و تووشی هه لته بکات جانها تو په نابگره به خواو پشت بهو ببهسته چونکه نهو زاته بيسهرو زانابه))، وه ده فهرمويت: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ (المؤمنون: ٩٧-٩٨)، واته: ((بلی په روه ردگارا من په ناده گرم به تو له هه موو خه تهره و خيال و وه سه سه ی شهيتانه کان ، په نا ده گرم به تو نه ی په روه ردگارم که شهيتانه کان به ده وه رمدا کۆبينه وه و سه رم لی بشيوتين))، وه هه روه ها ده فهرمويت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ (الفلق: ١-٥)، واته: ((په ناده گرم بهو په روه ردگاره ی که به ره بهيان پيش ده هينيت، له شهرو خراپه ی هه رچی که درووستی کردوه له په ری و ناده ميزادو مارو ميروو، له شهرو خراپه ی شهو کاتيک که داديت و دونيا تاريک ده بيت وه ده بيت به شهو زهنگ، له شهرو خراپه ی شهو که سانه ی کهوا جادوو که رن پهت و ده زوو گری ده ده ن و فووی پياده که ن "که به فيل و جادوو نيوان خه لکی تيک ده ده ن ، له شهرو خراپه ی سه سودو به خيل کاتيک سه سودی و به خيلي ده بات))، جا نه مه په نا گرته له شهرو ده روون ، وه ده فهرمويت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ﴿مَلِكِ﴾

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

النَّاسِ ﴿٩٥﴾ إِلَهَ النَّاسِ ﴿٩٦﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٩٧﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٩٨﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٩٩﴾ (الناس: ١-٦)، واته: ((بلی پهناده گرم به پهره وردگاری خه لکی، به پادشای خه لکی، به خوای خه لکی، له شه پرو خراپه ی شهوی که وه سه سه وه خه تهره وه خه یال ده خاته ده خاته دله وه که (خه ناسه)، بریتی یه له وه ی که وه سه سه فره ی ده داته سینه و دلی و دهرونی خه لکی وه، له پهری و خه لکی، له جنوکه و ناده میزاد (تهوانه یان که شه یان سیفه تن))، وه نه مهش په ناگرغه له هاوړی و خاونه که ی و خراپترین هاوړی و برادر جا خوای گه وره فرمان به پیغه مبه ره که ی و شوین که وتوه کانی ده کات له په ناگرتنه به پهره وردگاریه تیه که ی به ته وای له و دوو بوونه وهره کارو کرده وه گه ورنه له شه پرو فساددا، دلش له نیوان شو دوو دووژمنه که وای هیشتاو به رده وام له ده رگای ده گات و تووشی ده بیت، وه یه که مین شت که وای ده چیتته ناو دوزخ له دهرونی فرماندهر به گوناوهر تاوان له هوا و سه سه وه یه و شه یس شوینی ده که ویت له خو شه ویستی و چلیسی و ته ماعکاری و داواکردن و توو به بوند و شه یس ده که ویت له که سی خو به زل زان و سه سوودی و به خیلی و سه مکردن و ده ست به سه راگرتن.

(له باره ی جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پرووی)

جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پرووی و دوو زمانی که وای ملکه چی نیمان بری تیه له ملکه چی دل بو خودا به گه وری و شکو مندی و پرتزو شکو داری و شهرم و نابرو، جا دله ی ده شکیتت بو خوا شکاندیتک پریت له تۆرس و شهرم و خو شه ویستی و حه یاو نابرو بردن و شایه تی دان له سه ر

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمَ الْجُوزَةِ

نیعمه ته کانی خوی گه وره، نهو دله ملکه چ ده بیټ و هیچ چاره ش نی یه ، نینجا نه ندامه کان شوینی ده که ون، به لام ملکه چی دوو پرووی له سهر نه ندامه کانی له ش ده بیټه ده ستکارو پیسپاردن وه دلش ملکه چ نابی .

هه ندیک له سه حابه کان ده لټن: په روه دگار په نا ده گرم به تو له ملکه چی دوو پروه کان، پیان ووت: ملکه چی دوو پروه کان چیه ؟ ووتی: کهوا ده بینیت جه ست ملکه چه ، که چی دله که یان ملکه چ نیه .

جا که سی ملکه چ بو خودا به نده به که شاگری هه و او هه و سی کوژاندو ته وه، دوو که له که شی له سینده دا جیگیر بووه، نینجا سینگی والا ده بیټ و نووری گه وره یی تیدا ده تریسکیته و نینجا هه و او ناره زووه کانی دهروونی ده مریت و بو ترس و پرزو شکو داری کهوا حاشای لی کردو وه و پیی ته نگه نه فسه بووه، نه ندامه کانی له شیشی داده مرکیته وه، وه دلش پرژدار ده بیټ، دل و دهروونی پر له نارامی و ناسووده یی ده بیټ بو خواو، یاد کردنه وه ی به دلتیایه که کهوا له لایه ن خوی خویه وه له سهریدا دابه زیووه، وه ده بیټه شوینی خوچه شاردان بو، شاردنه وه ی دلتیایی، له بهر نه وه ی شاردنه وه له زه ویدا دلتیا نایټ چوونکه ناو تییدا کوډه بیټه وه جا هه روه ها دلی شاردراودش ملکه چ و دلتیایه وه که پارچه دلتیایه که له زه ویدا کهوا ناو پییدا ده روات لیی سه قامگیر ده بیټ، نیشانه کانشی کهوا له نیوان په حمت و به زه یی خوا که ی به پرز و شکو داری بو نه و وه به زه لیلی و ملکه چی و تیکشکاندن فیرو لووت به رزی له نیوان په حمتی خوا سوژده ده بات و سهری خوی به رز ناکاته وه ټاوه کو ده یگاتی، به لام دلی خو به زل زان و گه وره به گه وره یی و فیز لیدانی خوی ده له ریته وه و پیی زیاد ده کات ، جا نه مه وه که پارچه گردیک وایه له زه ویدا ناوی تیدا جیگیر نایټ، نا نه ویه ملکه چی تیمان.

٩٥ ح لالین قیّم المجزّیّة

به لّام سه رشوړی و ملکه چی دوو ږوو بریتی یه له حاله تیک له باره ی ږواله تی
جینشینکړنی نه د نامه کان به ده ست کردو زمان لووسی و مامه همه یی،
دروونیشی له ناووه دا گه نجیکی ناسکه خاوه نی هوار هوهش و ویست و نیراده یه
، جا نه وه له دهره وه یه دا ده کات ، ماری چه م و ژونگاوه کان و شیر دارستانه
هه لیشته وه ، له نیوان لایه کانی چاوه پتی نیچیریک ده کات.

(له باره ی پاراستن و چاککردنی د پروون له پیسی و پیسواپیه کان)

به لّام شه ږه ف و پایه به رزی د پروون ، بریتی یه له چاککردن و پاراستنی له پیسی و
ږه زیلی و ته ماعکاری کهوا گه ردنی پیوان ده پرت، له بهر نه وه ی درووست بووه و
پیک هاتوه له نیوان دوو کارو فرماندا ، خو به دل بوون وه گالته کردن به که سانی
دیکه ، جا له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان نه دوو لووت به رزی و خو به
زلزاینه ، وه یه که میان له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان دوو بوونه وه ی
به خشنده و میهره بان ، پایه به رزکردنی د پروون و ږیزلینان و گه وره کردنی خاوه ن و
سه ږه رشتیاره که ی کهوا ده بیت به نده یه کی سووک و خراب وه به هده ږه چووی
پیسواو بی بایه خ ، له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان نه دوو بوونه وه ره دا
شکزه مندی د پروون و چاککردن و پاراستنی ، بنچینه ی نه وه همووی
ناماده کردنی د پروونه وه ږه خساندنیه تی وه پشتگیری کردنی بو ی ، جا نه گه ر
ناماده یی و پشتگیری کردنه که ی وون کرد نهوا هموو سودو خیره که ی وونکردوه .

(له باره‌ی جیاوازی نیوان لووت به‌رزی وه رقه به‌رایه‌تی)

ئهمه‌ش جیاوازی نیوان لووت به‌رزی و ده‌مارگیری وه ناکۆکی و رقه‌به‌رایه‌تی، جا لووت به‌رزی له شیربرینه‌وه‌ی ده‌روونه بۆ شیر خواردنی لۆمه‌و سه‌رزه‌نشکردن له مه‌مکێک که خۆراوگه‌ی پیسیه‌کان و ره‌زیل و چاوچنۆکه‌کان و ریسواکانه، نه‌گهر شیوه‌که‌ی به‌ لیشاوو زۆر بیت و خه‌لکیش به‌ په‌رۆشه‌وه هه‌له‌په‌ی بۆ ده‌کات، جا به‌راستی بۆ ئه‌وان له شیر برینه‌وه‌یه‌که له‌گه‌ڵیدا جگه‌ره‌کانیان پارچه‌ پارچه ده‌بیت خه‌م و خه‌فته و ناخ هه‌لکێشانه ئه‌و له‌شیر برینه‌وه‌یه هه‌ر ده‌بیت، جا نه‌گهر ویستت په‌له بکه‌و تۆش ستایش کراو شایانی سوپاسکردنی، نه‌گهر ویستت دوا‌ی بجه وه تۆش به‌کرێگراو نیت، به‌ پیچه‌وانه‌ی رقه‌به‌رایه‌تی و بۆ که‌لکی که‌وا نه‌و تووندو تیژو زبره له‌ناو ده‌رووندا، وه دل رقه‌قیشه له‌ناو دلدا، وتووندو ووشکیشه له‌ ره‌فتاردا ، بوونه‌وه‌ریکی لی په‌یدا ده‌بیت پیی ده‌وتریت : رق به‌رو ناکۆک و دل‌ره‌ق.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان بیتابرووی و رۆح سووکی)

جیاوازی له‌نیوان رۆح سووکی و بیتفیزی و ریسوایی بیتابرووی که‌وا رۆح سووکی له‌دایک ده‌بیت وگه‌شه‌ده‌کان له‌نیوان زانیی ده‌ریاره‌ی خوای پاک و بیتگه‌رده‌و ناسینی ناوه‌ جوانه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی باسکردن و پیاوه‌لانی شکۆمندی و مه‌زنی و خۆشه‌ویستی به‌رزی و شکۆداری، له‌باره‌ی ناسینی ده‌روونی خۆی و عه‌یب و شوهره‌یی کرداره‌کانی و کاره‌ساته‌کانی، له‌نیوان هه‌موونه‌وانه بوونه‌وه‌ریکه که‌وا رۆح سووک بۆ فیزه، ئهمه‌ش به‌تیک شکاندنێ ئاره‌زووه‌کانی دلی بۆ خوای گه‌وره، دابه‌زاندنی بالێ زه‌لیلی و ملکه‌چی و ره‌حه‌ت و به‌زه‌یی بۆ په‌رستنی ئه‌وه ئه‌و نابینیت که‌وا له‌که‌س باشتربیت و له‌که‌سیش هه‌قه‌رتبیت به‌لکو واده‌بینیت که‌چاکه‌ی خه‌لکی

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

لهسهریهتی، مافهکانی نهوان پیش خۆی، نه مهش بوونهوهرو دروستکراوێکه له راستیدا خوای گهوره لهو کهسانه‌ی داده‌نیت کهوا خۆشی ده‌وێت و ریزی لێ ده‌نیت و له‌خۆی نزیک ده‌خاته‌وه.

به‌لام بێ نابرویی و پرسیایی، بریتییه له پرسی و سووکی و نامهردی وه ده‌روونی خۆی به‌خت ده‌کات وه سووک و پرسیوای ده‌کات بۆ مه‌به‌ست و مه‌رامی ده‌ستکه‌وتنی هه‌زو هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زووه‌کانی وه‌ك خۆ به‌هیچ دانه‌نان و خۆ نزم کردنه‌وه بۆ ده‌ست که‌وتنی به‌خت و هه‌واو هه‌وه‌سه‌کانی، جا نه‌مه هه‌مووی نزمی و که‌سانی و سووکیه نه‌ك بێفیزی و پۆح سووکی، خوای میهره‌بانیش مرۆشی پۆح سووک و بێفیزی خۆش ده‌وێت، وه رقیشی ده‌بێته‌وه له‌ خۆسووککردن و شه‌رمه‌زاری وه له‌ سه‌حیحیکدا هاتوه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێت: ((وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ أَن تَوَاضِعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرُ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ وَلَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ)) (٣٣٠)، واته‌: ((سرووش و نیگام بۆ هاتوه‌ که‌وا بێ فیزو بێ ده‌عیه بن له‌ناو یه‌کتردا تاوه‌کو که‌س شانازی له‌سه‌ر که‌س نه‌کات وه که‌سیش سته‌م له‌سه‌ر که‌س نه‌کات)).

پۆح سووکی و بێ فیزی ستایش کراویش له‌سه‌ر دوو جوژه‌:

جوړی یه‌که‌م: بێفیزی به‌نده له‌ کاتی به‌جیگه‌یانندنی فه‌رمانی خوا به‌ غه‌ونه، له‌کاتی دوور خسته‌وه له‌ تاوان و نه‌کردنی، له‌به‌ر شه‌وه‌ی ده‌روون بۆ داخوازی و داواکاری پێشوو سستی و خاوه‌ خاوه‌ ده‌کات له‌ به‌جیگه‌یانندنی فه‌رمانه‌کانیدا جا لی‌رده‌ا جوړیک له‌ نه‌ویست و نه‌فس به‌رزی و به‌له‌سه‌بوون ده‌ست پێده‌کات و پاده‌کات له‌ به‌ندایه‌تی کردن، له‌کاتی نه‌کردن و دوورخسته‌وه‌ی ده‌یسه‌لمی‌نیت بۆ داواکردنی به‌سه‌ردا زāl بوون به‌وه‌ی لێ قه‌ده‌غه‌کراوه‌.

جوړی دووه‌م: بێفیزی و خۆ به‌ بچووک دانانی بۆ مه‌زنی خوای گه‌وره‌و شکۆدارو ملکه‌چی کردن بۆ شکۆمه‌ندی و گه‌وره‌یی و به‌زل زانینی، جا هه‌رکاتیک ده‌روونی

(٣٣٠) مسلم : (٢٨٦٥)، وه سنن أبی داود (٤٨٩٥).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

به‌رز بووه‌وه بۆ یادی خوای گه‌وره وه تاك و ته‌نهای بكات بۆ نه‌مه وه زۆر تووڤه‌وه
تووند بیټ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی مملانی بکات، جا ده‌روونی بۆ نه‌و ته‌وازوع و بی فیزی و
بی ده‌عه‌یه ده‌بیټ، وه دلی تیک ده‌شکیت بۆ مه‌زنی و گه‌وره‌یی خوای میهره‌بان ،
ده‌روونی نارام بیټ بۆ شان و شه‌وکه‌تی، وه دلی دایرکیته‌وه بۆ ده‌سه‌لات و
فه‌رمانپه‌وایی خوای گه‌وره، جا نه‌مه‌یه مه‌به‌ستی پۆح سووکی و بیفیزی .

(له‌باره‌ی تواناو هیڙ له‌کارو فه‌رمانی خوا)

هه‌روه‌ها هیڙو توانین له‌ کارو فه‌رمانی خوا بریتییه له‌ پێزو گه‌وره‌یی بۆ نه‌و،
گه‌وره‌و به‌رز پاڤگرتنی فه‌رمانه‌کانی و مافه‌کانی تاوه‌کو خوای گه‌وره
دایده‌مه‌زینیت، وه به‌رز و گه‌وره‌یه‌ش له‌ زه‌ویدا بریتی یه‌ له‌ گه‌وره‌و به‌رزکردنی
ده‌روونی خۆی، داخوازی تاك و ته‌نهای خۆی بۆ ده‌سه‌لاتداری، تێپه‌ر کردنی
ووشه‌کان ، نه‌گه‌ر پێڤگرتن بیټ له‌ فه‌رمانی خوا یاخود ئیها‌نه‌ کردن بیټ، به‌ل‌کو
له‌گه‌ڵ به‌ره‌هه‌ستی کردن له‌ فه‌رمانی خواو مافه‌کانی و په‌زاوونی له‌ داواو‌کردن و
داخوازییه‌کی له‌خۆیایی بوونه‌وه نه‌وا ناگاداری نه‌مه نه‌بووه ، به‌هه‌ده‌ری ده‌بات و
له‌سه‌ر ده‌سکه‌وته گه‌روه‌یه‌که‌ی ده‌پیرینیت.

هه‌روه‌ها په‌رۆشی بۆ خوداو په‌رۆشی بۆ ده‌روون، جا یه‌که‌میان کاریگه‌ری ده‌بیټ
له‌به‌رز پاڤگرتنی فه‌رمان و فه‌رمانپه‌وایه‌که، دووه‌میشیان کاریگه‌ری ده‌بیټ له‌سه‌ر
گه‌وره‌کردنی ده‌روون و تووڤه‌ بوون له‌و شانه‌ی له‌ده‌ستی چووه ، جا په‌رۆشی بۆ
خوا که‌وا دله‌که‌ی ده‌پارێزیت له‌ گه‌وره‌کردنی مافه‌کانی، نه‌گه‌ر تووڤه‌بوو له
په‌ستیدا له‌ پێناوی نووریک تووڤه‌ ده‌بیټ نه‌و سولتان و ده‌سه‌لاته‌ش که‌وا
خستویه‌تیه دلیه‌وه ، پیتغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گه‌ر تووڤه‌ ببوایه‌ کولمه‌کانی سوور

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

هه‌لده‌گه‌را، وه له‌نیۆ چه‌وانیدا ئاره‌قه ده‌هاته خواره‌وه توورپه‌بوونی پتیه‌دیار بوو وه له توورپه‌بوئه‌که‌ی هیه‌چی نه‌ده‌کرد تاوه‌کو تۆله‌ی بۆ خوا ده‌کرده‌وه زه‌یدی کورپ نه‌سله‌م روایه‌تی کردووه له باوکیه‌وه: که‌وا موسای کورپ عمران نه‌گه‌ر توورپه‌ بپوایه‌ ناگری له کلاوه‌که‌ی سه‌ری به‌رده‌دا، نه‌مه‌ش پیچه‌وانه‌ی په‌رۆشیه‌ بۆ ده‌روون چوونکه‌ نه‌وه گه‌رمیه‌که‌ له ده‌روونیدا ده‌یوروزنیست بۆ له‌ده‌ست چوونی هه‌واو هه‌وه‌سه‌که‌ی یاخود داواکاریه‌که‌ی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فیتنه‌و ئاژاوه‌ له ده‌رووندایه‌، فیتنه‌ش ناگرو بلیسه‌که‌یه و ده‌روونیش تیه‌ ده‌گلێت به‌ ناگری شه‌هوت و ئاره‌زوو و توورپه‌یی، له‌ راستیدا هه‌ردووکیان دوو گه‌رمین ده‌رده‌چن له‌سه‌ر به‌شه‌کاندا : گه‌رمیه‌که‌ له‌لایه‌ن ده‌روونی پر له‌ ئارامی نیشانه‌که‌شی به‌رز پاگرتنی مافی خویه‌، وه گه‌رمیه‌کی‌ش له‌لایه‌ن ده‌روونی فه‌رمانده‌ر به‌ گونا‌هو تاوان نیشانه‌که‌ش هه‌ست کردنه‌ به‌ هه‌ده‌ر چوونی هه‌واو نه‌فس و ئاره‌زوو .

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان به‌خشنده‌یی و به‌فیرۆدان)

جیاوازی نیوان به‌خشنده‌یی و ده‌ست به‌لاوی که‌وا مرۆڤی به‌خشنده‌ی دانایه‌ به‌خشینه‌که‌ی له‌شوێنی خۆی داده‌نیست، که‌سی ده‌ست به‌لاویش به‌ فیرۆده‌رو ده‌ست بایه‌، هه‌ندێ جار به‌ ڕێکه‌وت به‌خشینه‌که‌ی له‌ شوێنی خۆی داده‌نیست، زۆریه‌ی جارانی‌ش ڕێکه‌وت نابێت، لی‌کدانه‌وه‌ی نه‌مه‌ش که‌وا خوای گه‌وره‌ به‌ دانایی خۆی له‌ مال و ساماندا حه‌قی ده‌دات، نه‌مه‌ش دوو جووره‌: مافه‌کانی به‌جێهێنه‌ری نه‌رك و مافه‌کانی دووهم.

مافه‌کانی به‌جێهێنه‌ری نه‌رك : وه‌ك زه‌كات و خه‌رجیه‌کانی پتویه‌ست له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی خه‌رجیه‌که‌ی بۆ پتویه‌ست ده‌بێت.

٩٥ ح لالین قیم الجوزیة

مافه کانی دووهم: وه مافی میوان وه پاداشت کردنی کهسی پئی راستی گرتووه و
 نهوهی نابرووی خۆی پئی پاراستووه، وه نمونهی نه مانه:

نینسانی به خشنده مه بهستی وایه به مال و سامانی خۆی نهو مافانه جی به جی
 بکات له سهه شتویهکی تهواوو چاک خۆی پئی باش بیت، ره زامهندن و ناواته خواز
 بیت له دونیاو دواړژدا خترو پاداشت و چاکهیی دهست کهویت، نه مهش به
 لیبرودهیی دل درده چیت، سه خاوهتی دهروون، فراوانی سینه، به پیتچه وانهی
 نینسانی دهستلار، له بهر نهوهی دهستی والا کردووه به مال و سامانه کهی بۆ
 ههواو ههوهس و ناره زووه کانی کویرانهو بهی حساب نه له سهه گرنگی پیدان و نه
 چاودیری کردنی بهرژه وهندی کهی .

یه که میان وه نهوه وایه به تۆز کردنی له زهویدا وه مه بهستی زیاتر سههوز بیت و
 پیتبگات جا نه مه دانانریت به دهستلار به فیژدهز.

دووه میشیان وه نهوه وایه تۆز بکات له زهویهکی سویترو زهویهکی پهق، و
 له کاتی تۆز کردن و چاندنیدا زۆر تۆزی بکات و دهنگه کان له سهه یه کههون، نهو
 شوینهی تۆزه کهی کردووه به ههدهرو به فیژ چوه، نهو شوینهش دهنگه کان له سهه
 یه کهوتوون پتویسته بکیتلدریت بۆ نهوهی نهوهی ماوه تهوه سوودی لیتوهریگریت،
 خوای گهروهو میهره بانیش زۆر به خشندهو میهره بانه.

(له بارهیی جیاوازی نیوان ترسان له خواو خو به گهوره زانین)

جیاوازی نیوان له خوا ترسان و خو به گهوره زانین: کهوا ترسان له خوا نیشانه یه که له
 نیشانه کانی پر بوونی دل له گهورهیی و شکۆمهندی خوای گهورهو خوشهویستی و
 شکۆداری، جا نه گهر دل بهو شته پر بیت نهو نووری تیدا درده کهویت، نارامی و

٢٩٥ لالابن قيم الجوزية

به خته وهري تيدا داده به زیت، وه بهرگی هه بیته و شکوی له بهر ده کات، جار
 پروو خساری شیرینی و شکمه ندی ده پوشیت، نینجا دلّه کان خوشه ویستی و
 پیزگرتنی تیا کۆده بیته وه، جا سۆزو به زهیی رووده کاته دل و جگه ره کان، وه
 چاوه کانی پی روشن ده بیته وه، دلّه کانی پی هۆگر ده بیت، جا ووتاره که ی نوره وه
 چونه ناوه وی نوره و ده چوونی نوره کارو کرده وی نوره.

به لام گه وهیی و خۆ به زل زانین نیشانه یه که له نیشانه کانی له خۆبایی بوون و لسوت
 بهرزی له دلّیکدا که پراوپره له نه زانین و سته مکاری، به ندایه تی لئی کۆچی
 کردوه، بیزارن و رق و قینی لی دابه زیوه، جا به تیلهی چاو سهیری خه لکی
 ده کات، وه له ناویاندا به کهش و فش خۆی باده دات، مامه له کردنی له گه لیاندا
 مامه له کردنیکی خۆ به سه ندی و تن پهروه ری یه نه ک خۆ نه ویستی و که سان ویستی
 وه نه به ویزدان و داد پهروه ری، که دیت و ده چیت به خۆی ده نازیت، که ده کات
 به خه لکی به سه لام کردن ده ست پی ناکات، که وه لامی خه لکیش ده داته وه وا
 ده زانیت چاکه له گه لیاندا ده کات، وه ماف بۆ هیچ که سیك نابینیت، وه ته ماشا
 ده کات حه قی به سه ره خه لکه وه یه، وا سهیر ناکات خه لکیش چاکه یان به سه ره یه وه
 هه یه، وه له لایه ن خوای گهروه وه هیچ بی زیاد ناکریت ته نها دوور که و تنه وه
 نه بیت، وه له لایه ن خه لکیشه وه ته نها به به چوک دانان و رق و کینه وه سهیر
 ده کریت.

(له باره ی جیوازی نیوان پاراستن و چاککردنه وه

وه خو به زلزانین و لووت بهرزی)

جیوازی نیوان چاککردن و خو پاراستن وه خو به زلزانین و لووت بهرزی: کهوا
خو پاریزهر بۆ دهروونی خو ی وه نه وه وایه پیاوێک جل و بهرگیکی نوێی له بهر
کردییت پاک و سپی و خاوهنی نرخ و بهها بیست، پیتی دهچیته ناو پیاری
دهسه لاتدارو نهوانه ی له خوار نهوانیش دان، جا نه وه له پیسی و تهپ و توژو
رهفتاری ناشرین و جو ره ها نیشانه کان دهپاریزیت جا ههر له سه ر سپیتی و
پاکیه که ی ده مینیته وه، وه نایه لیت چلک و پیسی بهر جل و بهرگه که ی بکه ویت،
وه نه گهر شتیک له وانه تووشی هات به زووترین کات هه لیده که نیت و لای ده بات و
شوینه واره که شی دهسپیته وه، وه نه مهش خو پاریزهر بۆ دله که ی و دینه که ی
دهبینیت دوور ده که ویته وه له ههر گونا هو تاوانیک، جا نه گهر له دلیدا رهفتاریکی
ناشرین هه بیست نه واهه ورتره له وه ی له که یه کی پیس له جل و بهرگه سپیه
خاوپنه که ی داهه بیست، به لام له سه ر چاوه کاندایه تارماییه که هیه ههست به و رهفتارانه
ناکات، جا سهیر ده که ی که واهه له شوینانه ی گومان ی پیس بوونی لی ده کریت
پاده کات وه خو ی دهپاریزیت له بوونه وه، له تیکه ل بوونیان له گه لیاندا دوور
ده که ویته وه له ترسی نه وه ی تووشی دل ده بیست تووشی جل و بهرگه که شی ده بیست له و
کاته ی نه وه ی تیکه لی پیسته خو شکهران و قه سابه کان و چیشتلینه ره کان ده بیست.

(له باره ی جیوازی نیوان نازایه تی و جوامیری وه جوورنه ت و نه ترسان)

جیوازی له نیوان نازایه تی و نه ترسان: نازایه تی و جوامیری له دله وه یه، نه مهش
جیگیروونی وه سه قامگیری له کاتی مه ترسیه و بوونه وه ریکه له دایک بووه له سه برو
نارامی و گومان باشی، له بهر نه وه ی له کاتی که گومان ی سه رکه وتن دیته دی و

٩٥ ح لالین قیم الجوزیة

یارمەتی سەبرگرتنیش دەدات، ھەروەك كەوا ترسنۆكیش لەدايك دەبیئت لەگومان خراپی و سەبر نەگرتن، جا گومانی سەركەوتن ناكات، وە یارمەتی سەبرگرتنیش نادات، بنچینە ی ترسنۆکی لەبەد گومانی و وەسوەسە ی دەروون بە خراپی یە، ئەویش لە سیه‌كانەو دەدەمەزیت، جا ئەگەر گومانەكە خراپ بوویت و دەروونیش بە خراپە وەسوەسە ی كرد ئەو كاتەسیه‌كان فووی پیاوێت و پڕ دەبیئت ئینجا لە جیگای خۆی دلتەنگ دەبیئت، جا تووشی زەلزەلەو شپزەیی دەبیئت و بۆ بیزار كردنی سیه‌كەو لەسەریدا تەنگ دەبیئت، بۆ ئەمەش لە حەدیسێكدا ھاتووە ، كەوا عەمرو كۆری عاص گێراپیتەو ئەحمەد رېوایەتی كردووە لە پیغەمبەر ﷺ كەوا دەفەرمویت: ((شر ما في المرء حين خالغ وشح هالغ))^(٣٣١)، واتە: ((شەڕێك كەوا تووشی مەوۆ دەبیئت ترسنۆكێكی دەرکراو وە رەزێلێكی شلە ژاوو تۆقیو))، ترسنۆکی بە دەرکراو ناوی لیتراوە، لەبەر ئەوەی دلّ لە شوێنی خۆی لادەبات بۆ ھەلاوسانی سیه‌كان.

بەلام جورئەت و نەترسان بریتی یە لەجەربەزە ی ھۆکارە كەشی كەمی گوێیێدان و گرنگیێدان وە سەیرنەکردن لەناكامەكە ی، بەلكو دەروون پێشەكەوێت بەبێ بایەخدان بە بابەتی جەربەزەییەكە.

(لەبارە ی جیاوازی نێوان بریاردان وە ترسنۆکی)

بەلام جیاوازی نێوان وەرەو بریاردان و ترسنۆکی ، جا كەسی بریاردەر ھیمەت و ئێرادە و عەقڵی تێدا كۆدەبیئتەو ، پێوھری كاروبارەكانیشی ھەندێك بۆ ھەندێكی ، وە بۆھەریەك لەمانە گۆشەییەكی نامادەكردووە ، وەو دەرپرینی بریاردانیش بەلگە

(٣٣١) سند احمد : ٣٢٠/١ ، سنن ابی داود (٢٥١١).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِئَة

نییه له سهر هیئو تواناو یه کده نگی، له وانه بریار دانی پای خوت کهوا کاروباری پای نهوی تیا کۆده بیته وه، وه خیری چاکه کاران و شهری به دکارانی تیدا ده زانیست، له شوینی کشانه وه نه کردنی کاره که ده کشیته وه و پاو عه قلی خوی به کار دینیت نکه ترسنۆکی و نه لاوازیش:

العاجز الرأي مضیاع لفرسته * حتی إذا فات أمر عاتب القدرأ

(له باره ی جیاوازی نیوان پاشکهوت و په زیلی)

به لام جیاوازی نیوان مالداری و پاشه کهوت وه په زیلی: پاشه کهوت کردن بوونه وه ریکی ستایش کراو و سواسکراوه له نی، ان دوو بوونه وه له دایک ده بیست، دادو دانایی و ژیری، جا له داد په وه ریدا یه کسانێ ده کات له باره ی نه کردن و تیکۆشاندا، له داناییشدا هه ریه کهو له شوینی خوی داد دنیشت به گویره ی نهوی بزی ده گونجیت، ئینجا له نیوان هه ردووکیاندا مالداری و پاشه کهوت و شاپووری له دایک ده بیست و گه شه ده کات، وه نه مهش ناوه راستیکه له نیوان هه ردوو به شی زه مکراره که، هه وه ک خوای گه وه ده فره رمویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ (الإسراء: ۲۹)، واته: ((نه کهیت نه وهنده ده ست نوقاو بیت وه نهوی دهستی به کۆت و زنجیر به گه ردنیدا هه لواسرا بیست، هه روه ها نه وه ندهش ده ست بسا و مه به "هیچت به ده سته وه نه مینیت" به هه ناسه ساردی و ناو میدی بزی دانیشیت))، هه روه ها ده فره رمویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ۶۷)، واته: ((وه نه وانه ی مال و سامانیان ده به خشن و خه رجی ده کهن، نه زیاده پرسی تیدا ده کهن و به زایه ی ده دن، نه ده ست نوقاو و په زیلیشن، به لکو له نیواندان "مام

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ناوه‌ندین و له‌شتی به‌سوودا به‌کاری ده‌هینن))، وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكُلُوا
وَأَشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ٣١)، واته: ((بَخْشُونِ وَبَخْشَنَّهُ وَهُ "له‌نازو
نیعمه‌ته‌کان" به‌لام زیاده‌پوژی مه‌که‌ن)).

به‌لام ره‌زیلی بوونه‌وه‌ریکی زه‌مکراوه له‌به‌د گومانی و ده‌روون لاوازی له‌دایک
ده‌بیته و په‌یدا ده‌بیته، درێژی ده‌کاته‌وه شه‌یتانیش به‌ئینی پێداوه که تاوه‌کو
ده‌بیته که‌سیکی راهاتوو له‌سه‌ر شیواواوی و شه‌زه‌یی، که‌سی شه‌پزه‌و نارام له
به‌ره‌پاویش زۆر پێداگیره له‌سه‌ر شت و له‌سه‌ر کاری ناله‌بار، هه‌روه‌ک خوا‌ی گه‌وره
ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿وَإِذَا مَسَّهُ
الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ (المعارج ٢٠: ٢١)، واته: ((به‌راستی نینسان به‌ شه‌پزه‌یی و
ته‌نگه‌تاوی دروستکراون، کاتی‌ک ناخۆشی تووش ده‌بیته بیزارو ده‌م به‌هاواره،
کاتی‌ک خێرو به‌ره‌که‌تی تووش بوو ده‌ستی ده‌نوقینیت و قه‌ده‌غهی ده‌کات)).

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان پاراستن و ناگادارکردنه‌وه وه به‌د گومانی)

جیاوازی نیوان خۆپاراستن و ناگاداربوون وه به‌د گومانی: که‌سی خۆپاریژ وه‌ک شه‌و
پیاوه وایه به‌ مال و سامان و سواریه‌که‌ی به‌سه‌فه‌ر ده‌رده‌چیت، جا شه‌ویش
به‌هه‌موو هیژو توانایه‌وه خۆی ده‌پاریژیت له‌هه‌ر ڕێگره‌یک، وه له‌هه‌ر شوینیک که
بزانیته شه‌رو خراپه‌ی تێدایه، هه‌روه‌ها شه‌مه‌ش ده‌بیته ناگاداربوونه‌وه خۆ
ناماده‌کردن، بردنی هه‌موو هۆکاری‌ک که‌وا له‌ به‌دکاران خۆی ڕزگار بکات، جا
که‌سی خۆپاریژ وه‌ک چه‌دکاری‌کی زرییۆش وایه که‌وا خۆی ناماده‌و ته‌یار ده‌کات بۆ
پروبه‌پروبوونه‌وه له‌گه‌ڵ دووژمنه‌که‌ی، وه هه‌موو ناماده‌کاریه‌کانی ناماده‌کردوه،

١٩٥ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهمهش بۆ رېڅوڅشکردنیکه بۆ دهريازبوون و شهر کردنی دووژمنه کهي کهوا
گومانی خرابی لتي ههيه.

بهلام بهد گومانی بریتیه له پر بوونی دلی به گومانی بهدو پیس بهرمبهه خه لکی
هه تاکو له سهه زمان و نهدامهکانی له شیشی پراو پرده بیته له بهد گومانی ،
تیگه یشتن له گه لیدا مه حاله ته نهها بهدوای کهم و کوری و عهیب و عارو تانه لیدان
و رق و کینه ده گه پیت، رقی له خه لکیه و خه لکیش رقی لیانه، نه فرهت له خه لکی
ده کات و خه لکیش نه فرهتی لیده کهن ، خو له خه لکی ده پاریزیت و خه لکیش خوئی
لی ده پاریزن ، جا به که میان : له گه لیاندا تیکه له ده بیته و خوشیان لی ده پاریزیت،
دوه میشیان ، خویان لی بهدوور ده گریت و نه زیهت و نازاریان پی ده گه یه نیت،
یه که میان: ده چیتته ناویان به ناموژگاری و چاکه کردن له گه له شهوش خوئی
ده پاریزیت ، و دوه میان به غهش و فروفیل و رق و کینه له ده ره وه یاندا به.

(له باره ی جیاوازی نیوان سوارچاکی و دووریانی وه بۆچوون و گوماندا)

جیاوازی له نیوان دووریانی و گوماندا: کهسی گومانای هه له ده کات و
ناما بجه کهش ده پیکیت ، نه مهش له گه له تاریکایی و پروناکی و پاکی و خاوینی و
پیسی دلدا ده بیته، بۆ نه مهش خوی گه وره فرمانی داوه دوور کهوتنه وه یه کی زۆر
لهو کاره ناره وایه وه هه والی داوه کهوا هه ندیک گومان تاوان و گونا هه .

بهلام جوامیری و ووردیانی هه موو سه ناو سوپاس و مه دح کردنه بۆ خاوه نه کهي
له باره ی فهرمووده ی خوی گه وره: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ﴾ (الحجر: ٧٥)،
واته: ((بێگومان نا لهو به سه رهاته دا به لگه و نیشانه ی زۆره یه بۆ کهسانیک که
په ندو ناموژگاری و هه ده گرن))، نیین و عه باس و نه وانی دیکه ده لیتن: واته: بۆ

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کهسانی تیروانین و سوارچاک و دووربین ، ههروهه خوای گهوره دهفهرمویت :
 ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ (البقرة: ۲۷۳)، واته :
 ((نهوانه‌ی نایانناسیت، نهو هه‌زارانه نه‌ه‌نده که‌سایه‌تی خۆیان راده‌گرن و نه‌فس
 به‌رزن ، وا ده‌زانن ده‌وله‌مه‌ندن تۆ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ (یا نه‌ی نیماندار) به‌ده‌نگ
 و پوخسارو سیمایاندا ده‌یانناسیت)) ، ههروهه خوای گهوره ده‌فهرمویت : ﴿وَلَوْ
 نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ (حمد: ۳۰)، واته :
 ((خۆ نه‌گه‌ر بمانویستایه نه‌وانه‌مان پیشان ده‌دایت ، نه‌و کاته به‌رواته‌ت
 ده‌تناسینه‌وه ، سویند به‌خوا له شیوازو ناوه‌پۆکی قسه‌و گوفتاریاندا
 ده‌یانناسینه‌وه)).

جا نه‌فس به‌رزی و سوارچاک‌کی دلسۆز بۆ دلتیکه پاک و خاوین و پوخت بکرتیه‌وه له
 پیسه‌کان وه نزیک بیتیه‌وه له خوای گه‌وره، نه‌و به‌ نووری خوا سه‌یر ده‌کات که‌وا له
 دلیدا دایناوه وه له ترمزیه‌وه که له نه‌بی سعید ده‌گیرتیه‌وه ده‌لێت: که‌وا
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه: ((أَتَقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ)) (۳۳۲)، واته :
 ((له نه‌فس به‌رزو سوارچاک‌کی نیماندار بترسن که‌وا نه‌و به‌ نووری خوا سه‌یر
 ده‌کات))، بیتگومان پیغه‌مبه‌ر ﷺ له نوێژدا سه‌حابه‌کانی له‌دواوه‌ی خۆی ده‌بینی
 هه‌روه‌ک له پیشه‌وه ده‌یانبینی، به‌ ناشکرا به‌یت المقدسی ده‌بینی له‌کاتی‌کا نه‌و له
 مه‌که‌که‌ بوو (۳۳۳)، وه کۆشکه‌کانی شام و ده‌رگا‌کان و ده‌روازه‌کانی سه‌نعاو هینزو
 تواناو گۆره‌پانه‌کانی کيسرای ده‌بینی له‌کاتی‌کدا نه‌و له مه‌دینه خنده‌قی
 لی‌ده‌دا (۳۳۴) ، نه‌جاشی له حبه‌شه بینی کاتی‌ک مرد ته‌وله مه‌دینه بوو ، جا چوه
 مزگه‌وت و نوێژی له‌سه‌ر کرد (۳۳۵).

(۳۳۲) الترمذی : (۳۱۲۷).

(۳۳۳) سیری مسلم: (۱۷۰) بکه.

(۳۳۴) مسند أحمد : ۳۰۴/۴.

(۳۳۵) مسلم: (۹۵۱).

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

نیمامی عومەریش ساریه‌ی له نه‌هاوه‌م‌دی خاکی فارس بینی خۆی و سه‌ربازه‌کانی
موسلمانان که‌وا نه‌وان شه‌ریان له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیان ده‌کرد ، جا بانه‌گی کرد(یا
ساریه‌ الجبل)، واته‌: (ئه‌ی ساریه‌ پرۆ سه‌ر چیاکه‌).

خوا‌ی گه‌وره‌ هه‌والی داوه‌ که‌وا به‌نده‌که‌ی لێی نزیک بێته‌وه‌ نه‌وا خۆشه‌ویستی بۆی
زیاد ده‌کات جا ته‌گه‌ر خۆشه‌ویست له‌ نزیک بێستنی و بینینی وه‌ ده‌سته‌کانی وه‌
پێیه‌کانی ، جا به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا ده‌بێستیت و ده‌بینیت و دیت و ده‌چیت،
دلی وه‌ک ناوێته‌ی پوونی لی دیت ویتنه‌ پاستیه‌کانی له‌سه‌ر ده‌رده‌که‌ویت، ته‌گه‌ر
به‌نده‌یه‌ک به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا سه‌یری کردنه‌وا ته‌و کارو فه‌رمانه‌ ده‌بینیت
که‌زاتی په‌روه‌ردگاری ته‌و له‌سه‌ریه‌تی ، ته‌گه‌ر به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا
گوێبێست بو نه‌وا گوێی بیست ته‌و ده‌بیت که‌وا زاتی ته‌و له‌سه‌ریه‌تی، ته‌مه‌ش
له‌ زانیی شته‌ غه‌یب و په‌نه‌انه‌کان نیه‌، به‌لکو غه‌یب و شتی شاراوو په‌نه‌ان زان
ته‌و که‌سه‌یه‌ که‌وا هه‌قی په‌راندۆته‌ ناو دلیکی نزیک و موژده‌ پێدراو به‌ نووری خۆی
خه‌ریک نه‌کراوه‌ به‌ داتاشینی شته‌ پرۆپروچ و نا په‌واو خه‌یاڵاوی و وه‌سه‌سه‌کان
که‌وا قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات، له‌ ده‌ستکه‌وتنی ویتنه‌ پاسته‌قینه‌کان به‌چاوی بینینی به‌
گوێره‌ی ته‌و نووره‌.

ده‌لێت: شافعی و محم‌د کوری حه‌سه‌ن له‌ مزگه‌وتی که‌عبه‌ی پیرۆز دانیشته‌بون
پیاویک هاته‌ ژووره‌و جا محم‌د ووتی: وا تێده‌گه‌م که‌ ته‌و دارتاش بێت: جا شافعی
ووتی: من واتێده‌گه‌م ته‌و ناسنگه‌ر بێت، جا پرسیاریان له‌ پیاوه‌که‌ کرد ووتی : من
پێشته‌ر ناسنگه‌ر بووم وه‌ من ته‌م‌رۆ دارتاشی ده‌که‌م.

ته‌بو حه‌سه‌نی بۆشنچی و حه‌سه‌ن هه‌داد چوونه‌ لای قاسم مناوی گه‌راندیا نه‌وه‌، جا
له‌ رێگایاندا سێوێکیان کړی بۆ هه‌ریه‌ک له‌وان به‌ نیو دره‌م له‌کاتی که‌دا پاره‌که‌یان
نه‌دا له‌بیر خۆیان برده‌وه‌، کاتی که‌ چوونه‌وه‌ لای ته‌بی قاسم ووتی: ته‌وسته‌مه‌چی یه‌؟
ئینجا هه‌ردووکیان چوونه‌ ده‌ره‌وه‌، ووتیان: نه‌مانزانی! له‌وانه‌یه‌ ته‌وه‌ له‌به‌ر نرخ‌ی

٩٥ ح لِّلإِن قِيمُ الْجَوْزَةِ

سپوه که بیت جا پاره سپوه که میان داو دوايي گه رانه وه بۆ لای شه بو قاسم چاری له سهر دانان و ووتی: ده کړیت شاده میزاد بهو خیرایسه له سستم بیتسه دهره وه؟ له باره ی کاروباره کانتان هوالم بده نی جا بهو باسه هه والیان دایی، ووتی: به لئی ههریه که له نیوه پشتی به هاوړیکه ی ده به ست له پیدانی پاره که ، پیاوکی شهرمن له نیو نیوه دا له دادوهریدا بو.

له نیوان نه بی زه که ریاو نیوان نافرته تیک کیشه یه که هه بوو پیش تۆه کردنی نه بی زه که ریا ی النخشبی، پۆژیک له سهر سهری نه بی عوسمانی حیری راوه ستابوو، نهو بیری له کاروباری نافرته ته که ده کرده وه، جا نه بی عوسمان سهری بۆلای نه بی زه که ریا بهر زکرده وه ووتی: نایه تۆ شهرم ناکه یت.

شای کرمانی لیکده ره وه یه کی باش بو له لیکدانه وه دا هه لای نه ده کرد وده یووت: ههر که سیک چاری بنوقیتی له حهرام، دهروونی خۆی بگریت له هه واو هه وهس و ناره زوه کان، شته شاره وه کانی هه میسه به چاودیری ناوه دان بکاته وه وه شت دیارو ناشکرکانیشی به شوین کهوتن سوونه ت ناوه دان بکاته وه خۆی راپیتیت له سهر خواردنی حلال نهوا لیکدانه وه دوورینه که ی هه ل ناکات.

گه نه یکه هاوړیه تی جونهیدی ده کرد قسه ی ده کرد له سهر بیرو نه ندیشه کان جا ووتی: نای نه وه بوو دهریاره ی تۆ لای من باسی کرد؟ جا پیتی ووت: باوه پ ده کهم شتیک بیت ، نینجا جونهید پیتی ووت: باوه پت وایه.

گه نه که ووتی: باوه پ ده که ی نه وه نه وه بیت ، جونهید ووتی: نه خیر، گه نه که ووتی: دووهم جاریش باوه پم وایه.

ووتی: باوه پ ده که یت.

گه نه که ووتی: باوه پ ده کهم نه وه نه وه بیت، جا جونهید ووتی: نه خیر، ووتی: جا بۆ سی یم باوه پم وایه ووتی: باوه پ بکه م گه نه که ووتی: نهو شته نه وه نه وه یه، ووتی نه خیر.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ئىنجا گەنجەكە ووتى: ئەمە جىي سەرسۇرمانە وە تۆ پياۋىكى پاستگۆزى، وە مەن دلى خۆم دەناسم، جا جۈنەيد ووتى: لە يەكەم و دووہم و سى يەم دا پاستت ووت، بەلام ويستم تاقىت بکەمەوہ نايە دلت دەگۆریت.

ئەبو سەئىدى خەراز ووتى: چوومە مزگەوتى كەعبەى پىرۆز، كەسىكى فەقىر دوو پارچە پەپۆى لەسەرى دابوو داۋاى شتىكى دەكرد ئىنجا مەنىش لەخۆم پەرسى، نوونەى ئەو جۆرە كەسە مەندوۋىي شەكەتى و بارگراىن لەسەر خەلكى، جا سەيرىكى مەنى كەردو ووتى: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ﴾ (البقرة: ۲۳۵)، واتە: ((چاكىش بزانن بەپاستى خوا دەزانىت بەوہى كە لە دل و دەرووتاندا ھەيە ، كەواتە خۆتان پيارىن "لە قەدەغەكراۋەكانى خوا")، ووتى: تۆبە ئىسغفارم كەرد لە پازو نەيتىنەكەم ، بانگەواز كەرىك بانگى كەردم و ووتى، ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (الشورى: ۲۵)، واتە: ((خوا ئەو زاتىيە كە پەشىمانى و تەوبە لە بەندەكانى وەرەگرت)).

ئىبراھىم خواص ووتى: لە مزگەوت بووم گەنجىكى بۆن خۆش و پووخسار شىرىن پۆشاك لەبەرىكى باش ھات، بەھاورىكانم ووت: وا تىدەگەم ئەو كۆرە جوولەكە بىت جا ھەموۋيان ئەوہيان پى ناخۆش بوو، جا مەن چوومە دەرەوہو گەنجەكەش چوۋە دەرەوہ، پاشان گەراپەوہ لای ھاورىكان جا ووتى: ناخ لەوہى شىخ دەربارەى مەن ووتى؟ جا تەرىقيان كەردەوہ، ئەویش سوور بوو لەسەر ئەوہى ھاورىكان قەسەيان بۆ بىكات، ئەوانىش ووتيان: شىخ ووتى: تۆ جوولەكەى، ئىنجا گەنجەكە دەستى مەنى گرتو مۇسلمان بوو ، ووتم : ھۆكارەكەى چى بوو؟ گەنجەكە ووتى: لە كىتەبى ئىمە خویندوومەتەوہ كەوا پياۋى پاستگۆ لە لىكدانەوہو پافەكردندا ھەلە ناكات.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان نامۆزگاری وه غه‌یه‌ت کردن)

جیاوازی له نیوان نا مۆزگاری وه غه‌یه‌ت کردن : نامۆزگاری مه‌به‌ست لیتی ناگادارکردنه‌وه‌ی موسلمانان له شتی بیدعه‌و داهینراو یاخود فیتنه یا غه‌ش و فیلکردن یان خراپه کار، جا بینه‌وه یادی خۆت شه‌وه تیا‌یه‌تی نه‌گه‌ر پاوێژی پیکردیت و پێنمایی کردی له هاورپێسه‌تی له‌گه‌ڵیدا وه مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵیدا وه په‌یوه‌ندی کردن پێیه‌وه، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: فاتیمه‌ی کچی قه‌یس پاوێژی پیکرد له‌باره‌ی ماره‌کردنی معاویه‌ وه شه‌بی جهه‌م جا فهرمووی: ((أما معاوية فاعلوك ، وأما أبو جهم فلا يضع عصاه عن عاتقه))^(٣٣٦)، واته‌: ((له‌باره‌ی معاویه‌ شه‌وا که‌سیکی فه‌قیرو هه‌ژارو نه‌داره‌، وه به‌لام شه‌بو جهه‌م شه‌وا داری سه‌رشانی دانانیت)).

هه‌ندێک له هاورپێکانی ده‌لێن بۆ شه‌و که‌سه‌ی سه‌فه‌ری له‌گه‌ڵدا ده‌کات: نه‌گه‌ر دابه‌زی له وولاتی هۆزه‌که‌ی شه‌وا ناگاداری بکه‌وه.

جا نه‌گه‌ر غه‌یه‌ت و پاشم له‌سه‌ر پرویدا له‌سه‌ر پروی نامۆزگاری کردن بۆ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه بۆ به‌نده‌ موسلمانانه‌کانی نا شه‌وه نزیک بوونه‌وه‌یه بۆ لای په‌روه‌ردگار له ته‌واوی کاره چاکه‌کان ، نه‌گه‌ر شه‌مه پرویدا له‌سه‌ر پروی زه‌مه‌کردنی براكه‌ت، له‌باربردنی شه‌ره‌ف و نامووسی ، وه خواردنی گوشتی شه‌و بیت ، شه‌مه ده‌ردیکی کوشنده‌یه و ناگری چاکه‌کانه که‌وا ده‌یغوات هه‌روه‌ک ناگر دارو چیلکه ده‌خوات.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان دیاری و به‌رتیل)

جی‌اوازی له نیوان دیاری و به‌رتیل له وینه‌دا له‌یه‌ک ده‌جیت: مه‌به‌ستیش: که‌سی به‌رتیل‌ده‌ر مه‌به‌ستی وایه به‌رتیل بکات به‌ نار‌ه‌وا کردن‌ی حه‌ قو‌ راستی یا‌خوود به‌ده‌ست هیتانی شتی بی‌ که‌لک و بی‌ سوود و نار‌ه‌وا ، جا نه‌و به‌رتیل ده‌ره نه‌فرت لی‌کراوه له‌سه‌ر زوبانی پی‌غه‌مه‌به‌ر ^(٣٣٧) ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌رتیل ده‌دات بۆ پالتانی ستم له‌ ده‌روونی خۆی و به‌رتیل خۆریش به‌ته‌نها خۆی تاییه‌ت کراوه به‌ نه‌فرت لی‌کراو .

به‌لام دیاری و خه‌لات پیش‌که‌ش‌کراو جا مه‌به‌سته‌که‌ی بان‌گه‌یت‌شت کردن‌ی ره‌حم و به‌زه‌یی و زانست و چاکه‌کاریه ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی دیاری پیش‌که‌ش کردن بریتی یه‌ له‌ بریتی دانان ، بی‌گومان قازانجیش بریتی یه‌ له‌ زۆربوون.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان نارام‌گرتن وه‌ دل‌ره‌قی)

له‌باره‌ی جی‌اوازی نیوان سه‌برو نارام وه‌ دل‌ره‌قی و توندو تیژی: که‌ سه‌بر داهین‌راویکی ده‌ست‌که‌وتیه که‌ بنده‌ تیدا درووست ده‌بیت، بریتی له‌ به‌ند کردن‌ی ده‌روون له‌ ترس و دل‌ه‌ پاوکی و شه‌زه‌یی و دادو بی‌ دادی جا ده‌روون به‌ند ده‌کریت له‌ رق‌ هه‌ل‌ساندن و زه‌مانیک ده‌باره‌ی سکا‌ل‌کردن و نه‌ندا‌مه‌کان له‌کاتیک‌دا ناکریت کاری باش بکه‌ن، و بریتی یه‌ له‌ جی‌گی‌ر بوون و سه‌قام‌گیر بوونی دل‌ له‌سه‌ر یاساکان قه‌زاو قه‌ده‌ر و شه‌ریه‌کان.

به‌لام دل‌ره‌قی و بی‌ به‌زه‌یی له‌دل‌دا ووشک و ووردو خاش ده‌کات قه‌ده‌غهی ده‌کات له‌کارو کار‌دانه‌وه وه‌ رق‌ نه‌ستووری و توندو تیژی‌که‌ به‌ره‌ه‌ل‌ست و قه‌ده‌غهی

(٣٣٧) سنن أبی‌ داود: (٣٤٨٠).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهکات له ههست پیکردن له ههست و ئیش و ژانهکان، وه ههستیش ناکات به دلپهقی و بی بهزهیهکهی نهبو سهبر گرتنهکهی وه نهبو نهگهري پروداوهکان.

ناسینهوه و ساخکردنهوهی نهمه کهوا دل سى جوړه:

دلتيکی پهق و بېبهزهیی^(٣٣٨): نهمه دلتيکی پهق و توندو تيژه وهکو دهستيکی روشک و برنگ و پهق وایه،

دلتيکی شل و تواوه: نهمهش دلتيکی زور ناسکه.

جا به کهميان: کارو کاردانوه ناکات به شتوه پلهو پایهی بهر ، وه دووه میشیان: به شتوه پلهو پایهی ناو، همدووکیشیان ناتواوه ، دروست ترین دل دلتيکی ناسکه پووخ و بېگهردو توند ، نهمه حق لهناو ناحهقدا دهینیت به پروون و پاکیهکانی وه پیشوازی لیدهکات و ههستی پیدهکات به ناسکی خوئی، وه دهشی پاریزیت ، و شهر له گهل دووژمنهکهی دهکات به رق و پتویهکهی، وه له ((أثر)) دا هاتوه: ((القلوب آتية الله في أرضه ، فأحبها إليه أرقها وأصلبها وأصفها))^(٣٣٩)، واته: ((دلتهکان دهفری خودایه له زویهکهیدا، جا خوشهویسترینیان لای نهو ناسکترينیانهو توندترينیانه وه ساف و بېگهرد ترینیانه)). نهمهش دلتيکی شووشهیه، له بهر نهوهی شووشه همر سى سيفهتهکانی تیدا کۆدهبیتوه وه بېزراوترین دلش لهلای پهروهردگار دلی په قو بی به بهزهیهه ، خوی گهوره دهفرمویت: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الزمر: ٢٢)، واته: ((جا هاوارو وهیل بز نهوانهی دلیان پهقه له ناستی قورنان و یادی خوا))، هروهها دهفرمویت: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ (البقرة: ٧٤)، واته: ((پاشان لهوهو دوا دلتهکانتان پهق بووه هروهک بهرد بهلکو پهقتریش))، دیسان خوی گهوره دهفرمویت:

(٣٣٨) الترمذي: (٢٤١١).

(٣٣٩) سمیری: كشف الغطاء ٢/ ٢٧٤ بکه .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ (الحج: ٥٣)، واته: ((خوا گهوره بویه نهو دهسه لاتی داود به شیتان تا نهو خه تهره و خه یالّه و هسه و سه یه ی شیتان فریی دهاته نیو تاواتی پیغه مبه رانه و بیته هژی سزاو تاقیکردنه و بۆ نهوانی ل دل و دهرونیاندا نهخوشی دوو پرویی و ناپاکی هیه و بۆ نهوانیش که بهرامبر نایینی خوا دلّره قن))، جا یادی نهو دوو دلّه لاداره بکهوه له یه کسانیدا ، نهو هیان به هژی نهخوشیه که ی ، وه نهو هشیان به هژی دلّره قیه که ی، شیتانیش فیتنه و ناژاوه ی فریډاوه ت خاوه نی نهو دوو دلّه ، وه ره جه تیش بۆ خاوه ن دلّی سی یم وه ته مهش نهو دلّه ساف و پږشنه یه کهوا فریډانی شیتان وه فریډانی پینمایی کارو چاکه لایان خوا ی گهوره میهره بان جیا ده کاته وه به هژی سافی و پرونی دلّه که ، پیتشوازی له ههق ده کات به هژی ملکه چی و ناسکیه که ی، شه ری کاره ناره واکانیش ده کات به هژی پتهوی و تووندی و هیژه که ی ، له باره ی ته مه وه خوا ی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الحج: ٤)، واته: ((بۆ نهو هس نهوانه ی زانست و زانیاریان پی به خشراوه دلّنیابن و بزائن که بیگومان نهو قورئانه حهقیقه ت و پاسته و له لایه ن پهروه دگاری توره نهی محمد ﷺ پهوانه کراوه ، نینجا بپروا پتهوی پینده هیئن و دلّه کانیشیان ده بیت بۆ خوا ، بیگومان خوا هیدایه تدهری نهوانه یه کهوا باوه ریان هیئاوه بۆ ریگه و پتبازی پاست و درووست.

(له باره‌ی جیاوازی لیبوردن و زه‌لیلی و سه‌رشو‌ری)

جیاوازی نیتوان لیبوردن و زه‌لیلی: که لیبوردن وازه‌یتان له مافی خۆته به خۆشی و به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی، له‌گه‌ڵ توانابێت له‌سه‌ر وهرگرتنه‌وه‌و تۆله‌سەندنه‌وه‌ی ، به‌ پیچه‌وانه‌ی زه‌لیلی هه‌ست و کاریگه‌ریه‌که‌ واز لی‌ده‌هێنیت ناره‌زو ده‌کات له‌ چاکه‌کاری و به‌رز راگرتنی نه‌خلاق و په‌ووش ، جا نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی تۆله‌سەندنه‌وه‌ واز لی‌بینیت له‌به‌ر بی‌ توانایی وه‌ له‌به‌ر ترسان و له‌به‌ر شکاغدنێ دڵ و ده‌روون ، جا نه‌و که‌سیکی زه‌مکراوه‌ سوپاسکراونه‌، وه‌ له‌وانه‌یه‌ نه‌وه‌ی تۆله‌ی به‌حق ده‌کاته‌وه‌ حاله‌تی له‌و باشتر ده‌بیت ، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ (الشوری: ۳۹)، واته: ((هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی ده‌ستدریژیان کرایه‌ سه‌ر ده‌سته‌وه‌ستان ناوه‌ستن به‌رگری له‌خۆیان ده‌که‌ن)).

خوای گه‌وره‌ مه‌دح و ستایشی نه‌وانه‌ ده‌کات به‌ هی‌زو تواناکانیان له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتنیان بۆ دڵ و ده‌روونیان و لی‌وه‌رگرتنه‌وه‌یان و هه‌تا نه‌گه‌ر نه‌و توانادار بوون له‌سه‌ر ده‌ست درێژی کردن سه‌ریان ، وه‌ له‌توانایاندایه‌ نه‌وه‌ی لایانه‌ وه‌ری گرنه‌وه‌ که‌چی ده‌ینی‌رن بۆلای که‌سیکی شه‌ریف و گه‌وره‌ بۆ لی‌خۆش بوون و لی‌بووردنی ، جا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (الشوری: ۴۰)، واته: ((جا تۆله‌ی هه‌ر تاوانیک به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌و تاوانایه‌ بی‌ زیاده‌و که‌م ، نه‌و که‌سه‌ لی‌خۆشبوونی هه‌بیت وه‌ چاوپۆشی و چاکسازی بکات ، نه‌وا پاداشتی لای خودایه‌ ، به‌پاستی خوا سته‌مکاران خۆش ناویت)).

جا باسی نه‌و سی‌ پله‌و پایه‌ و رێ‌زو شکۆیه‌ ده‌کریت : دادوه‌ری و ناشکراکردن و رینگه‌پێدان ، چاکه‌و پیاوه‌تی و چاوپۆشی لی‌کردن ، سته‌مکاری و بی‌به‌ریکردن. جا نه‌ی گه‌ر ووتیان: چۆن مه‌دح و ستایش ده‌کات له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتن و لی‌بوردن وه‌ نه‌وانه‌ هه‌ردووکیان پیچه‌وانه‌ی یه‌کترن؟

٩٩.....للإبن قيم الجوزة

ووتيان: مه دح و ستایشیان نه کردوو، له سهر وه رگرتنه وه توژله سه نندنه وه، به لکو مه دح و ستایشی نه وان ده کهن له سهر سه رکه و تنيان به وهی که نه و تواناو هیزی هه به له سهر وه رگرتنه وهی مافه کانیان، جا نه وه نه و سه رکه و تنه به جا کاتیک توانیان چاوپوژی لیبکه و لییان خوش بن، هندیك له سه له فیه کان ده لیین له و نایه ده دا نایانه ویت و پییان ناخوشه سه رشوپین و نابروویان بچیت ، جا نه گهر توانیان لیبوره بن مه دح و ستایشیان ده کهن له سهر لیبوره بهی پاشان هیرو توانا ، نهك له سهر لیبورنیک زه لیلی و پینه کران و نابرووچون وی به دوا دابیت، نه مهش نه و ته و اوکاریه به که خوی گه وره زاتی خوی له و نایه به پیروزه دا و مهش و ستایشی خوی پیکردوه: ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴾ (النساء: ۱۴۹)، واته: ((بیگومان خوا هه میسه و به رده و ام لیخوشبو و به ده سه لاتیسه)) ، ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴾ (سورة البقرة: من الآية ۲۱۸)، واته: ((به راستی خوا زور لیخوشبو و دلوفانه))، له ده دیسیکی به ناوبانگدا: هه لگرانی عمرشی خوا چوار فریشتن دوو فریشته ده لیتن : سبحانك اللهم رنا وبمحمدك لك الحمد على عفوك بعد قدرتك، وه بویه له م بارهیه وهش مه سیح سه لات و سه لامی خوی له سهر بیت ده فهرمویت: ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (المائدة: ۱۱۸)، واته: ((جا نه گهر نه شکه نه بیان به دیت (له سهر لادان و تاوان) نه وه به راستی به نندهی خوئن و نه گهر لیشیان خوش بیت ، نه وه به راستی خوئن خویسه کی بالآ ده ست و دانایت و ده زانیت کی شایسته ی لیخوشبو نه))، به مانای : نه گهر لییان خوش بییت نه و له نه و به ری عیزه و توانایدا لیخوشبویت ، وه دانایش بریتیه له ته و او زانیاری ، جا لییان خوش بویت پاش نه وهی زانیاریت هه بوو که و ا چییان کردوه و توانایی تو تییان گه یشتوه وه توژله سه نندنه وهش دیارو ده رختنه که ی عیزه و توانایه وه ناوه رۆك و ناواخنه که شی زه لیلی یه ، خوی گه ورهش له

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لِيخُوشِبُونَدَا هِيَجِي زِيَاد نَه كَرْدُووه تَه نَهَا عِيْزَهَت و شَكُوْمَه نَدِي نَه يِتْ، هِيَجِي
كَه سِيَك نِي يَه كَهوا تَوَلَمِي لَه پِيْناوِي خُوْيدا كَرْدِيْتَسُووه تَه نَهَا شَهْرَمَه زَار بُووه،
لَه بَهْر نَه مَه پِيْغَه مَبَهْر ﷺ هَهْر گِيْز تَوَلَمِي لَه پِيْناوِي خُوْيدا نَه كَرْدُوْتَهوه^(٣٤٠).

خَوَاي گَهْوَرَه لَه فَهْر مَوُوْدَه يَه كَدَا نَهْوَان هَه لَدَه سَه نَغِيْنِيْت: ﴿ هُمْ
يَنْتَصِرُونَ ﴾ (الشورى: ٣٩)، وَاتَه: ((دَه سَتَه و هَسْتَان نَاوَه سَتَن وَه بَهْر گَرِي لَه خُوْيان
دَه كَه ن))، چَوْن لِيْيان تِيْده گِيْت لَه كَاتِيْ كَدَا نَهْوَان لَه هِيْزَوْتَرَانَا دَان، وَه مَه بَه سَتِيْش
كَهوا لِيْبورْدَن لَه پَهوْشْتَه كَانِي دَه رَوُونِي پَر لَه نَارَامِي يَه، زَه لِيْلِيْش لَه پَهوْشْتَه كَانِي
دَه رَوُونَه كَانِي گُونَاهَارُو تَاوَانْبَارَه، خَالِي مَه سَه لَه كَهش كَهوا تَوَلَه سَه نَدَنَهوَه شَتِيْ كَهو
سَهْر كَهوْتَن وَه بَهْر گَرِي لَهوْخَرْدَنِيْش شَتِيْ كِي دِيْ كَه يَه، جَا بَهْر گَرِي كَرْدَنِيْش نَهوَه يَه
كَه بَهْر گَرِي حَق وَ مَافِي خَوَا بَه كَه يَت وَه لَه پِيْناوِي نَهوِيْشْدَا بِيْت .

جَا نَه گَهْر دَه سَتَرِيْزِيْ كَرَا يَه سَهْر نَهوا لَه پِيْناوِي خَوَاي گَهْوَرَه بَهْر گَرِي لَه خُوْي
دَه كَات لَه دَه سَتَرِيْزِيْ كَارَه كَه دَا كَهوا خَوَاي گَهْوَرَه عِيْزَهَت وَ خَوْنَهوِيْ سَتِيْ پِيْ
بَه خَشِيْوَه، لَه سَهْر نَهو گَهْوَرَه يِيْ وَ شَكُوْمَه نَدِيْ يَه يَه كَه مَافِي دَه خَوَات وَ دَلْگِيْري
دَه كَات، غِيْرهَت وَ پَه رُوْشِي بُوْ بَه نَدَه يَه كِي پَه يَه نَدَكْرَاو بُوْ خَوْدَاي بَالَا دَه سَت وَ
دَلُوْ قَان كَهوا زَه لِيْل دَه كَرِيْت، نَهوا بَه دَه سَت دَرِيْزِيْ كَارَه كَه دَه لِيْت، مَن بَه نَدَهو
كُوْ يَلَه يَه كَه سِيْ كَم كَهوا بَه نَدَه يَه خُوْي زَه لِيْل نَا كَات، وَه حَه زِيْش نَا كَات كَه س زَه لِيْلِي
بَكَات.

نَمُوْنَه يَه نَه مَه ش نَهوَه يَه كَهوا پِيَاوِيْ كَ هَاتَه لَاي نَه بُوْ يَه كَرِي صَدِيْق پِيْ يِيْ وَوْت:
هَه لَمْ گَرَه سُوِيْند بَه خَوَا مَن لَه تَوُو لَه كُوْ رَه كَه ت سَوَار چَاك تَرَم، لَه كَاتِيْ كَدَا مَوْغِيْره
كُوْ رِي شَوْعَبَه لَه لَاي بُوو، جَا مَوْغِيْره تَوُوْنْد بَه قُوْلِيْ گَرْت وَ مَسْتِيْ كِي لَه لَوُوْتِي
پِيَاوَه كَه دَا، جَا خَوِيْن لَه لَوُوْتِي پَرْژَا، ئِيْن جَا كَه س وَ كَارِي پِيَاوَه كَه هَاتَنَه لَاي
نَه بُوْ يَه كَر وَوْتِيَان: تَوَلَه مَان بَسِيْنَهوَه لَه مَوْغِيْره، جَا نَه بُوْ يَه كَر فَهْر مَوُوِي: مَن تَوَلَه

(٣٤٠) مَلم: (٢٣٢٧).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ده سينم لهو كه سهى قه دهغه بهر بهست ده بن له شكاندن پيروژه كاني خواي گه وره؟
نهك تۆله سندن له پيتاوي نهودا.

نه بوبه كر بيني نهو بهر گريه له لايهن موغيره وه بۆ عيزهت و شكۆمهندي خواي
گه وره كهوا خهليفه پيغه مبهري عليه السلام بهرزي راگرتووه بۆ نهوهي نهو عيزهت و
شكۆمهندي به له چاكي خهلافهت به كهي و دامه زانندي ثابته كهي بيتته دي، جا نهو
وازي لهي تۆله سندنه وهي خۆي هينا بۆ نهوهي جور شهت و توانا كهي له پيتاوي
عيزهتي خواو ده سه لاته كهي به كار بهيتت كهوا پيغه مبهري كه و ثابته كهي وه
جيتن شينه كهي پتي به غيرهت و سهريه رز بوونه، جا نهوه بابته تيكه و غوونهي لووت
بهرزي بۆ دهرووني تاوانبارو گوناح بابته تيكه ديكهيه.

(له باره ي جياوازي نيوان دلپاكي و گه مژهيي)

جياوازي نيوان دلپاكي و گه مژهيي و بيتاگايي كهوا هينايي دل و دلپاكي له
نهويستني ئيرادهي ده بيت له دواي زانيني، دلي له ئيرادهو نيتهت و مهبهسته كهي
سهلامهت ده بيت نهك له زانيني وه زانباري پتي، نه مهش به پيچهوانه ي گه مژهيي
و بي ناگاييه له بهر نهوهي نهوه نه زانينيكه و كهمي زانباري به له سهري، نه مهش
حهمدو ستايش ناكريت، له بهر نهوهي نهوه كه م و كورپ ههيه، به لكو حهمدو
سوپاسي نه م خه لكه ده كريت كهوا خه لكي ليتي سهلامهتن، و تهواو يش نهويه
كهوا دل زانبار بيت له باسي شهرو خراپه سهلامهت و گونجاو تهواو بيت له
ئيراده كهي، عومهر ي كورپ خهتاب عليه السلام ده ليت: من دهستپرو فيلباز نيم و
دهستپرو فيلبازيش ناخه له تيتت، عومهر زور لهوه ناقله مند تر بووه له وهي كهوا
ههلبه خه له تيت، وه خواي گه وره: ده فهرموت: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ ١ إِلَّا

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (الشعراء ٨٩: ٨٨)، واته: ((نهو رۆژهی نه مال سـوود ده به خـشیت و (فریای ناده میزاد ده کهویت)، نه مندال و نهوه، مه گهر که سیک به دل و دهروونی پاک و بینگهرده پر له نیمان، به خزمهت پهروهردگار گهیشتییت))، جا نه مهیه پاک و بینگهرده له هه موو کاره ساته کان کهوا دل نه خو شه کان تروش بوو به نه خو شه گومانایه کان کهوا ده کات شوین کهوتهی گومان بکهویت، نه خو شی نارهزوو و شهوه تیش کهوا دل تامه زرو ده کات به دواى ههواو ههوه سی دهروون بکهویت، جا دلی پاک و بینگهردیش کهوا سه لامهت و پا که لهم شتهو لهو شتانهن.

(له باره ی جیاوازی نیوان دنیایی و بی ناگایی)

جیاوازی نیوان دنیایی و بی ناگایی، دنیایی وه ستانیکه پشت ده به ستیت به به لگهو نیشانه کان و فرمانه کان دل تیدا جیگیر دهییت، جا هر کاتیک نهو نیشانه به هیژ بیت نهوا نهو به لگهیه به هیژ دهییت وه قایم دهییت و په گی داده کویتت وه به تاییه تی له سه ر زوری تاقیکردنه وه و راستگویی له لیکدانه وه و ده برپندا وه که نهوه ی به لگهو باوه پریتکردنه کان بیت، دلش په یوهسته بهو که سه ی متمانه ی پیبکات و پشتی پی به ستیت، وه نیهت و مه بهستی پاش بیت پییه وه. به لام که سی بیتاگا وه که یه کیکی له خو یایی وایه کهوا دهروونی و شهیتانه که ی و نارهزوو و هیواو ناواته که ی فریری داوه ههروه ها ههوه سه سه رنه کهوتوو و درۆز نه که ی به خودای خو ی تاوه کو دهروونی شوین ههواو ههوه سه که ی ده کهویتت، که سی له خو یابیش دنیایییت پی ده دات بهوز که سه ی کهوا خزی باوه ری پیتی نیه، وه که خوی گهوره ده فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (النور: ٣٩)، واته: ((نهوانه ی که ری یازی کره سان گرتوته بهر

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

کرده وه کانیاں وهک تراویلکهو سدرایک وه ایه له بیابانیئکدا بریسکه بداته وه که سیتیکی
تینوو وابزیانیئت ناوه (بهتالووکه بوی بجیئت)، ههر کاتیئک گه یشته لای ده بینیئت
هیچ نیه ، نهوسا (کاتیئک بۆخۆی ده زانیئت ژیا نی کۆتایی یه و قیامهت بهر یابوو ه)
خو اش ناماده یه له لایدا به گویره ی کرده وه ی مو حاسه به ی ده کات وه لیسی
ده پرستیته وه، وه خو اش به خیرایی لیپرسینه وه نه نجام ده دات))، وه خوای گه وره
له باره ی نهوانه ی له خۆبایین و خه لکی فربو ده دن ده فهرمویت: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ
بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ (الکھف: ١٠٣-١٠٤)، واته: ((نه ی محمد ﷺ پییان بلی: نایه
هه والی نهو که سه تان بده می که له کارو کرده وه یاندا زۆر زهره مه ندو خه ساره ت
مه ندن؟!، (نهوانه) نهو که سانه ن که هه ول و کۆششیان له ژیا نی دونیادا، به زایه و
به هه دهر چوو ه به مهرجیک وایان ده زانی که به راستی کاری چاک ده که ن و کرده وه ی
پهوا نه نجام ده دن))، وه نهوانه نه گهر بهرگ و سه پرۆشه که یان له سه ر لاجیئت و
به دیار که ویئت نهوا راستی کاروباره کانیاں ده سه لمیئندری و ده زانیئت کهوا نهوانه
له سه ر هیچ شتیئک نه بوون: ﴿وَيَذَّأ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (الزمر: ٤٧)
واته: ((نهوه ی هه یانه هه مووی ده به خشن له پیئاو پرگاری خۆیاندا کاتیئک ده بیسن
که سزاو نازاری دۆزه خ زۆر سه خته و له لایه ن خوا وه سزاو نازارو نه شه که فیه ی وایان
بۆ ده رده که ویئت که ههر گیز به ته مای نه بوون)).

له حه دیستیکی ناسراودا: ((إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يَزِيدُكَ مِنْ بَعْمِهِ وَأَنْتَ مُقِيمٌ عَلَى
مَعصِيَتِهِ فَأَحْذَرَهُ فَإِنَّمَا هُوَ إِسْتِدْرَاجٌ بِمُسْتَدْرَجِكَ بِهِ))^(٣٤١)، واته: ((نه گهر بینیت
خوای پاک و بیگهر د له نیعمه تی خۆی به سه رت داده پرۆژیئت و بۆت زیاد ده کات ،
وه تۆش به رده و امیت له سه ر تاوان و گوناح و سه ریچی نهوا ناگاداربه و لیی بترسه
، له راستیدا نهوا نزیک خسته نه وه یه، که له سزاو نازاری دۆزه خ نزیکت

(٣٤١) مسند احمد : ١٠٤/٤.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ده کاته وه))، نه مهش له قورئاندا شایه تی له سهر دراوه وهك خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (الأنعام: ٤٤)، واته: ((نینجا کاتیك شهو ری بازو بهرنامه ی که یادیان خراب زوه فهراموشیان کرد نیمهش ده روازه کانی هه موو شتی کمان بژ والا کردنه وهو (نازو نیعمه تمان به سهردا پرژاندن) هه تا کاتیك دلخوش و شادومان بوون به وهی که پییان درا، نیت له نا کاو گرتمان و هه مویانمان سهرگه دان و پيسوا کرد نینجا شهوان بی نومیئد بوون و به غم و په ژاریه یه کی زوره وه تیاچوون))، وه نه مهش گه وره ترین بی ناگایه که وا ده بی نینیمه تی خوا به سهرتا ده باریت و توش به رده وامیت له سهر کاری خراپه و تاوان ، جا شهیتانیش بریکاره به هه لئه تانندن، وه سرووشتی ده روونیش نیشانه یه به له خوبایی بوون و فریودان، جا نه گهر بیرو پاو سته مکارو شهیتانی له خوبایی و دهروونی دوو پروو کویته وه شهوا هیچ جیاوازیهك نابیت، جا شهیتانده کان کهسانی له خوبایی فریو ده دهن و ته ماعیان ده داتی له به رده وامیان له سهر شهوه ی خوای گه وره رغو کینه یان به رامهر زاید ده بیت و لییان تووره ده بیت، لهم باره یه وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَعَزَّزْتُكُمُ الْأَمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (الحديد: ١٤)، واته: ((هیواو ناواتی بی جی سهری لی تیک دابرون، هه تا ویستی خوا یه خدی پیگرتن و کوتایی به ژیانان هات، شهیتانیش غه راو گومرای کرد بوون به میهره بانی خواو له ری بازه که ی ویتلی کرد بوون))، وه هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (فاطر: ٥)، واته: ((نه ی خه لکینه دلنایان به لی تینی خوا راست و دروسته (قیامت به رپا ده کات و له هه موو کهس ده پر سیته وه) که و ابوو ژیانی نه م دونیایه سهرتان لی نه شیوی تیت و شهیتان نه تاغله تیتیت به ناوی په حم و به زه یی خواوه (گویه هه رچی بکه ن خوا به به زه ییه ولی تان خوش ده بیت))، وه

٩٥ لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

گهوره رترین خه لکانیک که فربو درابن بهوی که خوی گهوره به رهجهتی خوی نیعمهتی پیداه ده لیت: نهوه هی منه: واته: من خاوه نی نهو شتهم و هه ر خوم شایه نی نهو شتهم له هه موو کهس موسته حق ترم بهو شته، پاشان خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ (الکھف: ۳۶)، واته: ((وانشازانم قیامت به ریاده بیت))، جا نهوانه له گهل نهوش خوی گهوره نیعمه تیان به سهردا پرژاندووه کوفر به خوی گهوره ده کهن و له خوبایی بونیان زیاتر ده بیت جا خوی گهوره له زمسانی نهوانه وه ده فهرمویت: ﴿وَلَسِنُ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾ (فصلت: ۵۰)، واته: ((نه گهر بگپرنه وه بولای پهروه دگرم نهوا دلچنپام که خوشی و نازو نیعمه تم لای نهوا بو ناماده یه))، به مانای: بههشت و پرژلتیان جا بهم حاله له خوبایی ده بیت به خودای گهوره و میهره بان، جا به شهیتان هه لده خه لیت بهو په یان و هیواو ناواتانه ی پیدابوو، تاوه کو له دواجاردا به هیلاک ده بیت.

(له باره ی جیاوازی نیوان تکاو پارانه وه وه هیواو ناوات)

جیاوازی نیوان تکاو پارانه وه وه هیواو ناوات تکاو پارانه وه له گهل تیگوشانی رهنج و سهرکردنی هیزو ووزه له به ده ست هیسانی به هوکاری سهرکه وتن و بردنه وه دا، وه هیواو ناواتیش رازو گله یی دهروونه بو ده سته که وتنی نهو شته، له گهل به که خستنی نهو هوکارانه ی بوی گه یه نهره: خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۲۱۸)، به راستی نهوانه ی که باوهریان هیناوه کوچ و جیهاد تیگوشانیان کردوه له پیتاو ریازی خوادا، نا نهوانه به هیواو به ته مای ره حمت

۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

و میهره بانی خوای پهروه ردگارن))، جا خوای پاک و بیگمرد بهرمالی تکاو پارانه وه ده نوشتی نیتموه تنها بۆ نهوانه نه بیټ، وه فریسود راوانیش ده لئین : نهو که سانه ی فرمانه کانی خوایان پشت گوی خستوه و نهو شتانه ی قه ده غه ی کردوون نه نجامی ده دن و شوین نهوانه ده که ون کهوا خوا لییان توور په یه ، وه دوور ده که ونه وه لهو شتانه ی خوای گه وره لییان پازیه ، نا نهوانه به هیواو ته مای ره حمهت و میهره بانی خوای پهروه ردگارن، نه مهش شتیکی تازه بابهت و زیاد نیه له فریودان و له خۆبایی بوونی ده روون و شهیتانیش لهوانه و بۆ نهوانه ، جا هیواو ساوات و پارانه وه بۆ بهنده یه که کهوا دلی پرپوویټ له باوه ربوون به خوار پوژی دواپی، له نیوان چاوه کانیدا ده رکه وتوه کهوا خوای گه وره له کهرامهت و بهه شتی خۆی به لئینی پیداهه دلش فراوان و چهماوه تموه بۆ په رۆشی و تامه زوپی بۆلای نهو.

نیشانه ی تکاو پارانه وه ی دروستیش نه وه یه کهوا کهسی تکاکار ده ترسیت له وه ی بهه شتی له ده ست بچیت و شانس و به ختی تیدا به فیو بدات به وازه تانایک ده ترسیت له وه ی نهو له نیوان چون نه ژووره ویدا بگۆریت، جا غوونه ی نه مهش وه ک غوونه ی پیاوټکه نافره تیکی به ریز له پله و پایه کی شه ریفدا له خانه واده یه کدا ماره بکات ، جا کاتیک کاتی ماره کردن و کۆبوونه وه ی که سایه تیه به ریزه کان و گه وره پیوان له خه لکه که هات و ناماده بوونی پیوان لهو ئیواره یه دا، بۆ نه وه ی نافره ته که و پیاره گه وره کان ببینیت، جا دهستی کرد به خۆ ناماد کردن و پازاندنه وه و جوان کردن خۆی، وه دهستی کرد به ریکه خستنی قو، خۆی خاوین کردو خۆی بۆ غۆش کرد، و جوانترین جل و بهرگی له بهر کرد، و پویش بۆ مالی نافره ته که وه له رینگادا خۆی ده پاراست له هه موو پیسی و له که یه که و هیاخوود شتیکی پیس تووشی بیت تاوه ک خۆی ده پاراست له توو خۆل و دوو که لیش، جا کاتیک گه یشته به رده رگای ماله که خاوه نی مال به خیزه اتنی لیکرد، وه له به رده رگا فره شی راخست تاوه کو ژووری پیشوازی، چاوی تیبری، له هه موو روټکه وه

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نافره ته که مدهبستی پڙگرتنی بوو جا نه گهر لهدوای شم هممو پازاندنه وه و جوانکردنه، لهر زبلدان و گوفه ک دانیشتابایه، و له گهلیدا تلاوتلی بکردایه و دهستی پیاهینابایه، وه جل و بهرگو لاشه ی پیس و چلکن بوايه، نهو پیس و چلکنیه ی له قژو پوخسارو جل و بهرگیشی بوايه، جا بهم حالته بچووبا بهر دهرگای نهو ماله به مدهبستی نهو به لینه ی پیانی دابوو بۆ ماره کردن، نهو کاته نهو هی بهر دهرگا که دهستی ده کرد به لیدانی و دهرکردنی وه له سهری دهیقیزاند و له دهرگا که ی دووری دهخسته وه، جا نهوکاته پیاوه که به سهرسامی و پيسوایی و دهرکراوی ده گهرايه وه.

جا یه که میان حالی تکاکاره، و نه مەشیان حالی هیواو ناواته، نه گهر ده ته ویت وه کو حالی نهو دوو پیاوه بیت له هممو خه لکیک جیاوازن وه راسپارده و مامه له کردنیان له هممو که س گه وره ترو باشتره، مافی هیچ که سینک له لای نه ودا وون نابیت، له پشتی په رده مامه له ی خه لک ده کات و هیچ که سینک نابینیت، و که رهسته کانی و مال و سامانه کانی و بازرگانیه کانی و تیکه لاویه که ی به ناشکرایي دپاره له ماله که یدا بۆ مه له کاران، جا دوو پیاو دینه لای، یه کیکیان به راستگژی و نه مانه ته وه ناموژگاری مامه له ی له گه لدا ده کات وه هیچ غه ش و فیل و خیانه تی به سهردا تاقی ناکاته وه، جا نه گهر چووه لای باشترین که رهسته و شت و مه ک و خو شه ویستی بۆ هه لده پڙیریت له باشترین جوړی دروست کردن و چاکی و مدحکه می که رهسته که کهوا ناوه پوکی له ددره ویدا باشتر بیت.

به لام پیاوه که ی دیکه نه گهر چوویه لای، به خیراترین که رهسته و شت و مه ک تاقی ده کاته وه که دهر بازی نابیت له غه ش و فرت و فیل، و باوه پری بهو کاره ی خزی نیه و بهو هی وهرگپره که پتی ووتوه له نیتوان خزی و ناویژیکه ره که وه له نیتوان دروستکارو بازرگانه کان، به لکو به هه وواو هه وه سی خزی کارده کات و مامه له ی له گه لدا ده کات نه گهر له بهرچاوی وون بیت، هیچ کاتیک پڙ له خاوهن که رهسته و شت و مه که که

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ناگریت تنها نه گهر له بهر چاوی بیت، و نه اگای له شته خراپه کانی بیت، به پیی توانا تاوان و خیانت له خاوهن کاره که ده کات، جا کاتیک به سهر نهو کاره تیده په ریت.

پاشان ده لیت: کهوا خاوهن مال و سامانه که له مړېدا بړ کریکارو مامه له کارانی ده ری ده خات تاوه کو لیپرسینه وه یان له گه لدا بکات و مافه کانیان بداتی، جا هردوو پیاوه که له بهر ده ستیدا راده وه ستن وه هر کریکارو به وهی مافی خوږه تی لپی وهرده گریت، جا نهو دوو نموونه ی سهر وه له راستیدا هاو شیوهن له گه ل یه کتر. جا هم موو تکا کارو ناو اته خوازیک ده ترسیت له وهی تکی کردوه بوی ناو اته خواز بووه له دهستی بچیت، هم موو ترساو ټکیش تکاو ناوات خوازی نه من و ناسایشی خوږه تی کهوا لپی ترساوه جا له بهر نه مهش هردوو ناوه که به نوره ده ستاو ده ست له سهری ده که ویت، خوا ی گه وره ده فرمویت: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، و اته: ((نه وه چیتانه ټیوه قه دری خوا نازانن، بۆر ټزی بۆ دانانین و لپی ناترسن))، له ته فسیرو لیکنده وه که یدا ده لیتن: له گه وری و ده سه لاتی خوا ناترسن، وه پیشر باسکرا کهوا خوا ی گه وره تکا کردن ده پیچیته وه وهری ناگریت تنها لهو که سانه ی باوه رپان هینا وه له پیناوی خواوه کوچیان کردوه و خه بات و ټیکو شانیان کردوه، پیغه مبه ریش ﷺ نیمانی لیکنده وه ته وه به وهی کهوا چهند هویو شو عبه یه که وه کارو کرده وهی ناشکراو نهی تی وه په نهانی تیدایه وه کوچیشی به وه لیکنده وه ته که ده ست هه لگریت له وهی خوا ی گه وره قه ده غه ی کردوه، خه بات و ټیکو شانیش به وهی تی کو شان و جیهادی ده روون بکه یت له پیناوی خوا دا، پیغه مبه ر ﷺ ده فرمویت: ((المهاجر من هاجر ما نهی الله عنه))^(۳۴۲) ((الجهاد من جاهد نفسه في ذات الله))^(۳۴۳)، مه به ستیش لپی کهوا خوا ی پاک و بیگه رد

(۳۴۲) سنن ابی داود (۲۴۸۱).

(۳۴۳) الترمذی: (۱۶۲۱).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

خاوهنی تکاکارو ناواته خوازی داناوه لهو کهسانه ی باوه پدارن و کۆچ ده کهن و خهباتیش ده کهن وه نهوانه یشی جگه لهوانه ده رهیتاوه لهو نومه ته دا . به لام ناره زوو مه ندیش بریتی به له سه رو پۆیه ی مال و داراییه کی موفلیس و نابوت کهوا ده ریا نهیتاوه له قالبی تکاکردو و هیواو ناوات وه نه مهش ناره زووی نهوانه ، وه نه مهش ده رهاتوره له دلیک که بریتی به له م کاره تهنگی پی هه لچنیه ، وه ده روویش دوو دل و پا را ده کات و له دوو کهل و تارماییه کهیدا سته می پی ده کات ، جا نه مهش دله که ی له شه هوهت و ناره زووه کان به کار ده هینیت .

خوای گهوره ده فهرمویت : ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (النساء: ۱۲۳) ، واته : (("پاداشت و پیرو نرخ" نه به ناره زووی نیویه نه به ناره زووی خاوهنی کتیه ، نه وهی خراپه و گونا هیک بکات ، نه وه به هۆیه وه سزا ده دریت وه هیچ کهس و هیچ هیزیکی دیکه ی ده ست ناکه ویت جگه له خوا پشتگیری بکات و یارمه تی بدات)) . جا نه گهر بنده یه ک وازی هینا له پاسپارده ی ماف و یارمه تیدانی پشتگیری که ی نهوا خوای گه ورهش واز ده هینیت له پاسپارده و یارمه تیدانی و پشتگیری که ی ، جگه له خوای گه ورهش هیچ پشت و په ناو یارمه تیده ریک نادۆزیته وه .

(له باره ی جیاوازی نیوان قسه کردن له نازو نیعمه ته کانی خوا وه شانازی

پیکردنی)

جیاوازی له نیوان قسه کردن و باسکردنی نازو نیعمه ته کانی خوای گه وره وه شانازی پیکردنی : له راستیدا قسه کردن له سه ر نازو نیعمه ته کان راستی و هه وال

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

گه یاندنیکه له باره ی سیفه ته کانی سه ربه رشتیاره که ی وه پوختی و پاکی و چاکی و به خشنده یی وه چاکه کردن و به خشینه که یه تی؛ بریتیه له سوپاس و ستایش کردن له سهری به ناشکرا کردنی وه قسه لیکردنی بۆ نه و سوپاسگوزاری بکات، و بلاوی بکاته وه بۆ هه موو نه و شتانه ی کهوا یارمه تی داوه، مه به سته که شی له مه دا ده رخنستی سیفه ته کانی خوای گه وره یه وه مه دح وستایش و سوپاسگوزاریه له سهریدا.

به لام شانازی کردن به نیعمه ته کان بریتیه له ده ستریزوی پیکردن بۆ سهر خه لکی و وانیشانیان بدات کهوا نه و له وان گه وره ترو خۆشه ویستره، جا سواری سهر ملیان بیت و دلّه کانیان دوور بخته وه بۆ نه وه ی به لای خۆی خواریان بکاته وه و خۆ گه وره کردن و خزمه ت پیکردنیان، نوعمانی کوری به شیر ده لیت: بۆ شه یتان چهنده ها نویژکه ری هاویه ش بۆ خوا په یدا که رو ته له و داو هدی، کهوا له ژیر نویژ کردن و ته له دانانه وه که یاندا زۆرداری و ستم به نیعمه ته کانی خوا ده که ن، خۆیان به گه وره تر داده نین له سهر به نده کانی خوا^(٣٤٤).

(له باره ی جیاوازی نیوان شادمانی دلّ وه شادمانی ده روون)

جیاوازی له نیوان خۆشی و شادمانی دلّ وه خۆشی و شادمانی ده روون دیارو ناشکرایه، له بهر نه وه ی دلّخۆشی و شادمانی به خواو ناسینی و، خۆشه ویستی بۆی و خۆشه ویستی بۆ قورئانه که ی له دلّه وه یه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُتِرَ إِلَيْكَ﴾ (الرعد: ٣٦)، واته: ((ده سته یه که له وانیه که کتیبی ناسمانیمان پی به خشیون (شوین که وته ی حه ق و راستین) دلّخۆش و

(٣٤٤) فیض القدير: (٤٩٩/٢).

١٢٥ ح - لایبن قیَم الجوزنة

شادومان دهبن بهو قورئانهی که بۆتۆ دابه زیندراوه))، جا نه گهر نهوانه ی خاوهنی کتین دلخۆش بن به سرووش و وه حیه که، نهوا شادوومانی نهو سرووش و وه حیه، وه خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيْكُمُ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (التوبة: ۱۲۴)، واته: ((کاتیکیش سورته تیک له قورئان دابه زینرا، هه ندیک له (دوو رووه کان به گالته پیکردنهوه) ده لئین: کیتان نهو سورته باوه پری زیاد کردووه؟! جا نهوانه ی که باوه پریان هینابوو نهو نه ده ی دیکه ئیمان و باوه پری پتهوتر کردن، نهوانیش موژده بهیه کتری ده ده ن (دهرباره ی سه رکه وتن و خۆشی ههردوو جیهان))، ههروه ها خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (یونس: ۵۸)، واته: ((نهی محمد ﷺ به ئیمانداران بلی: با دلشادو شادومان بن به فهزل و به خشش و پهحمتهی خوایی (که قورئان و بهرنامه ی خوا به)، کهوا بوو با هه بهوه دلخۆش بن، هه نه مهش چاکتره بۆیان له هه موو نهو شتانه ی که خه لک خه ریکن کۆی ده که نه وه که له که ی ده که ن)) .

نهو سه عیدی خودری ده لئیت : فهزل و به خششی خوای گهوره قورئانه ، پهحمته کهشی نهو به کهوا بتانگی پیت به خاوهنی نهو فهزله^(۳۴۵) وه هیلالی کوری به ساف ده لئیت : فهزل و چاکه ی خواوه پهحمته و بهزهیه که ی ئیسلامه کهوا خوای گهوره کردویه تیه به خشش و خه لات بۆ نهو، نهو قورئانه ی فیری هه موو شتیکی کردوون نه مه بۆ ئیوه خیری زیاتره لهو زیرو زیوه ی کهوا کۆی ده که نه وه .

وه ئیبنو عبه باس و هه سه ن و قه تاده و تهواری لیکده ره وان ده لئین : فهزلو به خششی خوای گهوره ئیسلامه وه پهحمته و بهزهیه کهشی قورئانه .

جا نه مه شادومان ی دللو نه مهش له ئیمان وه به و به نه دهش له سه ری هۆشی دیته وه بهرو ده گه پیته وه ، له بهر نهو ده ی دلخۆشه که ی پیی به لگه به له سه ر په زابوونی ،

(۳۴۵) سهیری : تفسیر القرطبی ، ۳۵۲/۸ بکه .

٩٥ ح لِّلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

بەلکوو بریتیه لە سروودی ڕەزابوونیش ، وە دڵخۆشی و شادومانیە کەش بەمە بەپیتی توانای خۆشەویستیه کەیه تی ، لەبەر ئەوەی شادومانی لەراستیدا دەبیته سەرکەوتن بۆ خۆشەویستت وە لەسەر توانای خۆشەویستە کەی دڵخۆش دەبیته بە دەستکەوتنی ، جا دڵخۆشی و شادومانی بەخواو ناوێ جوانەکانی و سیفەتەکانی پیغەمبەرە کەیی و سوننەت و ڕێبازە کەیی وە قورئانە کەیی کەوا پوخت و پاک و ئیمانە وە هاوڕێی گیانی بە گیانی ئەو .

جا دڵخۆشی و شادومانی دڵ و کەیف خۆشی بە خوای گەورە ، ناوێ جوانەکانی و سیفەتەکانی و قورئانە کەیی و پیغەمبەرە کەیی ، گەیشتن پیتی باشترە لەوەی ئەوەی پییدراو ، بەلکو ئەوێ گەورەیی پێدانه کەیه تی ، وە دڵخۆشی و شادومانی لە دواڕۆژدا بە خوای گەورە و گەیشتن پیتی بە گوێری دڵخۆشیە کەیی خۆشەویستیه کەیی لە دنیا دا ، وە شادومانی گەیشتن بە خۆشەویستە کەیی ئەوا دەوێستتە سەر هیزو ترانای خۆشەویستی و لاوازی و بێهێزیه کەیی ، جا نەمەش کاروباری شادمانی دڵخۆشی دڵ .

خۆشیە کەیی دیکەیی هەیه ئەویش بریتی یە لەوەی خوای گەورە مینەتی لەسەر کردووە بەوەی پیتی بەخشیوێ لە مامەڵە کردنی و دڵسۆزی بۆی وە پشت بەستنی بە سەریدا و باوەڕ پێکردنی وە ترسانی لێی و تکاو پارانەوێ بۆی ، هەرکاتێک ئەوێ بەدی هات ئەوا خۆشی و شادومانیە کە بەهێزتر دەبیته ، ئینجا خۆشیە کەیی دیکەیی ڕووی تێدەکات ئەویش ئەوێهێ کەوا تەوێهێ لێخۆش بوونی زانی ئەوا دڵخۆشیە کەیی زۆرتر دەبیته لەسەر لەزەتی تاوان ویاخیبوونە کەیی .

نهیتهی ئەو شادومانیەش لە راستیدا لەزانینی نهیتهی خۆشەویستی و شادمانی خوای گەورە دەزانیت بەتۆیه کردنی بەندە کەیی زۆرترین و توندترین دڵخۆشیە ، پیغەمبەر لەم بارەیهوێ غمونهیه کە دەهینیتەوێ لە دنیا دا لەم جوێ دڵخۆشتر و گەورەترین ، ئەویش دڵخۆشی و شادمانی پیاویکە کە بە سواریه کەیی دیتە

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دهرهوه، سدهه دهکات کهوا خواردن و خواردنهوه کهشی له سهر سواریه که داناوه ، جا له خاکیکی ووشک و برنگ و پر له کاره سات لیئی وون ده بیئت ، زور ههول و کوشش دهکات بو دوزینه وهی به لام نایدوزیتته وه خه مبارو ناو مید ده بیئت لیئی ، جا داده نیشت و چاوه پئی مردن دهکات تاوه کو به یانی دادیت و له پروناکیدا سواره کهی ده بیئت ، کهوا جلوه وی نه سپه کهی به داریک به وستراره تهره له بهر تووندی خوئی و شادومانیه کهی ده لیت : نهی خودا وهنده تو بهنده ی منیت و منیش خوی توّم ، له بهر توونده تاوی شادومانیه کهی هه له دهکات ، جا خوی گهره دلخوئش ده بیئت به تهویه کردنی بهنده که له بهر سدهه کردن و دوزینه وهی سواری و کهل و پهله کهی (٣٤٦).

(له بهاری دلخوئی و شادومانیه گهره که)

نالیره دا گهره ترین خوئی و شادومانی له ههر هه موویان وایه ، نه مهش بریتی به له خوئی و شادومانیه کهی له کاتی دابرا نی له دنیاو گهشتن بولای پهروه دگار له کاتهی فریشته ی بو دهنیتریت وه موژده ی پی ددهن به گهشتنی به خوی گهره و میهره بان ، جا فریشته ی گیان کیشان پیی ده لیت : نهی رۆحی پاک و بینگهرده و ره دهره وه کهوا له جهسته یه کی پاک دابرویت ، موژده بیئت له تو به رۆحیک و په یحانه ی به ههشت وه خوابه ک کهوا لیت تورشه نیه ، و ره دهره وه کهوا خوی گهره له تو رازیه : ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ وَادْخُلِي جَنَّاتٍ﴾ (سورة الفجر ٢٧ : ٣٠) ، جا

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نه گهر له نيوان دهستی تۆبه کار هيچ شتيك نه بيت تهنها نهو دلخوشي و شادومانيه نه بيت نهوا عهقل و بېرو فەرمانی ده کرد به ووروزاندنی جا نه مه چونهو له دواييدا جوړه ها شادی و دلخوشي پرووی تیده کات له وانه فریشته کانی نيوان زهوی و ناسمان له سره پوحي نهودا ، له وانه کردنهوی ده رگای ناسمانه کان بو نهو ، وه فریشته کانی ناسمان سه لاواتی له سره لیده دهن جا فریشته کان لهو ناسمان بو نهو ناسمان له یه کتر وهری ده گرن و سه لاوه تی له سره لیده دهن بهم جوړه تا ناسمانی حوتم ، جا نه مه چون خوشیه کوی پيوانه ده کریت له کاتيکدا موله تی پیدراوه بولای په ورو ده رگاری و پشتگیری و یارمه تیده وری و خوشه ویسته کوی ، جا له نيوان ذاتی موباره کی دهسته کانی په ورو ده رگار دهو ستیت و موله تی پیده دریت به کرنوش بردن جا کرنوش بو خوی گه وره ده بات، پاشان له لایه ن په ورو ده رگار وه فەرمان ده ده چیت: کتیب و کرده وه کانی له (علین) بنو سن، پاشان ده یه نه به هشتی پینیشان ده دهن، و شوینی خوی له به هه شتدا ده بینیت به وری کهوا خوی گه وره په یانی پیدابوو، به هاوړیو خزم و کس و کاری ده گات و جا موژده ی پیده دهن و دلخوش ده بن به هاتنی جا نه ویش دلخوش ده بیت پیان کهوا پیش کس و کاره کوی که و توه ، جا له باشترین حال و شیوه ده بینن، نه مه هه مووی پیش ده ریا زبونه گه وره کیه پوژی کو بونه وری جهسته کانه، به دانیشتنی له ژیر سیبهری عه رشا، له حه وزی که و سره ده خواته وهو کتیب و کرده وه کانی به دهستی راسته و ده ده گریته وه، تای ته رازووی قورس ده بیت و پروخساری سپی ده بیت، وه نووو پروناکیه کی ته واری ده دریتس له کاتيکا خه لکی له تاریکایدا وان وه به بی کو سپ و ته گره پردی دوزه خ ده بریت، کوتایی دیت به ده رگای به هه شت ، جا له وکاته دا لئی نزيك ده بیت وه، به ده رگه وانی به هه شت ده گات و به خیر هاتنی ده کات و سه لامی لیده کات و موژده ی پیده دات وه پیشی ده که ویت و ده بات بو شوینه کوی و کوشکه کانی و خیزانه کانی و تهخت و شوینی پالده انه وری.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجَوْزَةِ

لهپاش نهمه خوښه کی دیکه ناکړیت پتوانه بکړیت، لیتی تیناپه ریت به فهوتان و نه مان شو خوښیانه هه مووی له لایه تی، له راستیدا نهمه بو خاوه ن سولته و رتبازه باوه پ پیکراوان و راستگزیان ده بیت به بینینی روخساری پیروزی په ورو درگاریان که له سه رووی هه موویانه ویه سه لامی خویان له سه ر بیت :

ولست هذه الفرحات إلا * لذي الترحات في دار الرزايا
فشمراً ما استطعت الساق واجهد * لعلك ان تفوز بذی العطایا
وصم عن لذّة حشيت بلاء * للذات خلصن من البلیا
ودع امنیة ان لم تنلها * تعذب أو تنل كانت منایا
ولا تستبط وعداً من رسول * أتى بالحق من رب البرایا
فهذا الوعد أدنى من نعيم * مضى بالأمس لو وفقت رأیا

(له پاره ی جیاوازی نیوان دلنه رمی و په شوکاوی و شپړزه یی)

جیاوازی له نیوان دلنه رمی وه په شوکاوی و شپړزه یی: په شوکاوی و شپړزه یی لاوازیه که له دهرووندا و ترسیکه له دلدا، کهوا توندی ته ماعی و چلیسی و چاچنوکي راپده کیشیت، له لاوازی نیمان به قه دهرو چاره نووس ده ستپیده کات، نه گهر نا که ی زانراوه کهوا چاره نووس بوونه وهریکه وه پیویست بوو شپړزه ییه که ماناو مه به ستیکی پوختی هه بیت و جاریکی دیکه تووش بیت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ لَكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ (الحديد: ۲۲- ۲۳)، واته: ((هیچ به لا و رووداویك له زه ویدا بوستان پیشنه هاتووه که له لوح المحفوظ دا تۆمار نه کرابیت، وه پیش نه وه ی رووداوه که پیش بیت شو کارهش بو

٩٥ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمٌ الْجُوزِيَّةُ

خوآ زۆر ئاسانه، نه مهش بۆ نه وهی که خه فته نه خۆن بۆ نه وهی له کیستان چوه به وهش دلخۆش و غهرا مهبن که پیمان به خشیون ((.

نه مهش پیچه وانه نابیت له گهڵ دلنه رمی، له بهر نه وهی چالا کوانه له سیفه تی بهزه ییدا نه وهش کهوا تهواو ده بی کهم و کوری یه ، وه خوی گه وهو میهره بانیش بیگومان بهزه یی بهو به ندانه ی دادیته وه کهوا بهزه یین له گهڵ خه لکیدا، وه پیغه مبهرد علیه السلام له هه موو کهس دلی نه رمتر به وهو وه دوورترینیشیان به وه له شیواوی و شپزه ییدا، جا دلنه رمی میهره بانی و بهزه ییه، وه دله راوکیش نه خۆشی و لاوازیه .

نه نهس ده لیت : پیغه مبهرد علیه السلام بهزه یترین کهس به وه بۆ کهس و کاری ^(٣٤٧).

خوی گه وهش نه گهر بیه ویت رهحم به بهنده یه کی بکات نهوا میهره بانی و رهحمه ت و بهزه یی له دلیدا جیگیر ده کات، نه گهر بیه ویت سزای بدات رهحمه ت و میهره بانی له دلیدا لاده بات وه ده یانگۆریت به دلره قی و توندو تیژی - له حه دیسیکدا هاتوه : ((لا تنزع الرحمة إلا من شقي)) ^(٣٤٨)، واته : ((رهحمه ت و بهزه یی له دلی کهسیکدا لاناچیت ته نهها له دلی کهسانی خا کهسارو تاوانبار نه بیت)) له حه دیسیکی دیکه دا هاتوه : ((من لا یرحم لا یرحم)) ^(٣٤٩)، واته : ((نه وهی بهزه یی و رهحمه تی نه بیت نهوا رهحمه ت و بهزه یی پیدا نابیتته وه))، له حه دیسیکی دیکه دا هاتوه ((ارحموا من فی الأرض یرحمکم من فی السماء)) ^(٣٥٠)، واته : ((رهحم و بهزه ییتان بیتته وه به وهی له سه ر زه ویدا یه نهوا رهحم و بهزه ییتان پیده کات نه وهی له ناسماندا یه))، له حه دیسیکی دیکه دا هاتوه : ((أهل الجنة ثلاث : ذو سلطان مقسط و متصدق، و رجل رحیم رقیق القلب بکل ذي قربی و مسلم ،

(٣٤٧) مسلم (٢٣١٦).

(٣٤٨) مسند احمد : ٣٠١/٢، وه سنن أبی داود (٤٩٤٢).

(٣٤٩) مسلم : (٢٣١٨).

(٣٥٠) مسند احمد : ١٦٠/٢، و الترمذی (١٩٢٤).

۹۹ ح لِلْإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

وعفیف متعفف ذو عیال^(۳۵۱)، واتہ: ((نہہلی بہہشت سیّ جوڑہ کہسن :
خاوہن دہسہ لاتداریکی دادپہروہرو پیاو چاک و بہخشنده بیت ، وپیاویکی بہزہبی و
دل نہرم بیت بہ ہم و حزم و کہس و کارو موسلمانیک ، وہ پیاویکی دہستپاک و
داوین پاک کہوا داوین پاک و دہست پاک و خاوہن مالّ و منداّل بیت))، نہبی
بہکری صديق دلّیت : بیگومان فہزل و بہخششی ثومت بہوہی بہ پڑہمتیکی
گشتیدا لہ دلّیدابوہ زیادہیہ لہسہر راستگزیہتی و دلّسوزیہتی، بڑ نہمہش
شوینہوارو نیشانہی لہہموو پیشہکیہکانی دیارو ناشکرایہ ہہتاکو لہ دیل و
گیزراوہکانی رّوژی بہدردا دہردہکہویت^(۳۵۲)، و ئەم کارو فرمانہ سہقامگیرو
چہسپاوہ لہسہر ئەوہی ہیمای پیکراوہ، پیغہمبہریش ﷺ لہم بارہیہوہ نمونہ
دینیتہوہ بہ عیساو ئبراہیم^(۳۵۳).

خوای پەرورہدگاریش خۆی بہزہبی و بہخشندهو میہربانہ، وەنزکترین بوونہوہریش
لای ئەو گہورہترینیانہ کہبہخشندهبی و میہربانی، ہەرودک دووترینسان لیتی ئەو
کہسہیہ کہ بہپیچہوانہی ئەو سیفہتانہ وەسف کراوہ.

(لہبارہی جیاوازی نیوان شہیدایی وە رق و قینہ)

جیاوازی لہ نیوان سۆزو شہیدایی وە پەشم و رق و قینہ: سۆزو شہیدایی ہہست
کردنہ بہئیش و ژان وە پێزانینی وە بزاون و جولاندنی نہرینی و نکۆلی کردن لہ
بہرزکردنہوہیدا جا نہمہش تہواوکاریہ، وە بەلام رق و کینہ و رقابہری وشاردنہوہی

(۳۵۱) مسلم (۲۸۶۵)، و مسند احمد : ۴۲/۲.

(۳۵۲) مسلم : (۱۷۶۳).

(۳۵۳) مسند احمد : ۲۴۲/۳.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

شېرو خرابديه و لهه موو کاتيکدا پيشبيني ده کړيت رووېدات جا هه رکه سيک نه مهی لي رووېدات نهوا له دلېدا هيچ نيشانه و شوينه واريک لاناچيت. جياوازيه کی دیکه کهوا سوزو شهيدايی و خوشه ويستی تز به خشش و ميه ره بانی لهو به ده ست دهينيت، رق و کينهش نهوا خلالات و به خشش به ده ست دهينيت، جا کهسی ميه ره بان هيچ نه زيه ت و نازارېکت پيناگه يه نيت، کهسی رق و کينهش چاوه پروانی و پيشبيني هه موو شتيکی لي ده کړيت.

(له باره ی جياوازی نيوان پيشپرکي و به خيلي و حه سادەت)

جياوازی له نيوان بهر کانی و پيشپرکي وه حه سادەت و به خيلي: کهوا پيشپرکي ده ستپيشخه ريه که بز ته واکاری و جوانکاری کهوا نه وهی له بهرام بهر تز دهينيت جا پيشپرکي له گه لدا ده کهيت تاوه ک دهیگه يتي ياخود پيشی ده کهويت جا نه مهش له شکومه ندي دهروون و بهرزی هيمه ت و توانايه و گوره ی توانينه، خوی گوره ده فهرمويت: ﴿ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴾ (المطففين: ٢٦)، واته: ((جا له پيناوی نه ودا با پيشپرکي کهران پيشپرکي بکه ن))، وه له بنچينه شدا له سه ر شتي به نرخ و گران به ها ده کړيت که په يوه سته به دهروونه کان به داواکردن و ناره زوو کردن، جا له وکاته دا دوو دهروون پيشپرکي يه کتر ده کهن وه له وانه يه دلخوش بيت نه گهر تييدا به شداريت کرد هه روه ک هاوه لانی پيغه مبه ر ﷺ له چاکه و کاری خيردا پيشپرکيان ده کرد، هه نديکيان دلخوش ده بوون به به شداري کردنی هه نديکيان له هاوه له کانيان، به لکو له گه ل پيشپرکي کردنيان له گه ليه کتردا دل و دهرونيان له گه ل يه کتر پوخت و خاوين ده بوو، نه مهش جوړيکه له پيشپرکي ، له م باره يوه خوی گوره ده فهرمويت: ﴿ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ﴾ (البقرة: ١٤٨)، واته: ((دهی نيوهی موسلمان پيشپرکي بکه ن له چاکه کاند))، وه هه روه ها ده فهرمويت: ﴿ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ

﴿٩٥﴾ لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

﴿الحديد: ٢١﴾، واته: ((پيشبركي بكن بؤ به دست هيناني ليخوشبون له لايه نه پروهرد گارتانه وه به دست هيناني نه به هه شته ي كه پانتاييه كه ي وهك پانتايي ناسمان و زهويه)).

عومهر ي كوري خهتاب پيشبركي له گهل نه بويه كر ده كرد هيچ كات سهركه وتوو نه ده بو له پيشبركي كرديدا ، جا كاتيگ زاني پيشه وايه تي وهرگرت عومهر پيي ووت : سويند به خوا هه رگيز له هيچ شتيكدا پيشه ناكه وم^(٣٤٤)، ده لئيت : سويند به خوا ههركاتيگ پيشبركي له خيرو چاكه دا له گهلدا كرديست ، ته نها بينومه تۆ له م كاره پيشم كه وتويت^(٣٤٥).

ههردوو پيشبركيكه ره كان وهك دوو به ندهن له نيوان دهستي پيروزي گهوره كه يان كهوا يارمه تي يه كتر ده دن و پيشبركي يه كتر يش ده كن له قايل بوون و پهزا بووني خواي گهوره وه پيشبركي ده كن بؤ سه لماندن خوشه ويستان بؤ پهروهرد گاريان ، جا گهوره كه يان كه پهروهرد گاره سهري سوږده ميئي لهو كاره ي ده يكه ن و هانايان ده دات له سهريدا ، وه ههريه كه نهوي ديكه ي خوش ده ويت و هاني ده دات له سهر پهزا بووني گهوره كه ي كه پهروهرد گاره.

به خيليش بوونه ويگ و دهروونيكي زه مكراره وه كه سيكي سووكي كه وتوو ، وه هيچ پيداگيري و هاندانيكي نيه بؤ خيرو چاكه ، هه مو كات حه سادت و به خيليه كه ي له وه دايه كهوا يه كيگ خيرو چاكه يه كه به دست ده هيني و ه ستايش و سوپاسگوزاري ده كر يت به بي نهو سهركه وتن به دست ده هيني، ناواته خوازه نهو ده سكه وته ي له كيس به يت بؤ نهوي تاوه كو له گهلدا يه كسان نه بيت، ههروهك خواي گهوره ده فهرموي: ﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ (النساء: ٨٩)، واته: (("نهو دوو پروانه" ناواته خوازن كه نيوش بي باوه

(٣٤٤) سنن ابني داود: (١٦٧٨).

(٣٤٥) مسند احمد : ٢٦/١.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

بن وهك خوځيان كه بى باوهې بوون نهو كاته (ههردوولاتان) يه كسان دهبن له بى باوه پيدا))، ههروهها خواى گهوره دهفرمويټ: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (البقرة: ١٠٩)، واته: ((زۆرىك له خاوهن كتيبهكان ناواته خوازن له بهر ههسوودى و ناپاكي خوځيان نه گهر بۆيان بكرىټ بتانگيرنهوه پيژى بى باوه پان نه مهش دواى نهوى كه حق و راستيتان به ته واوى بۆ پوون بۆتهوه))، جا نينسانى به خيليش دوژمنى نازو نيعمه ته ناواته خوازه له ناو بچيت ههروهك نهو له دهدهستى ده چوو.

(له بهارهى جياوازى نيوان خوشه ويستى دهسه لات)

وه خوشه ويستى پيشه وايه تى)

جياوازى له نيوان خوشه ويستى دهسه لاتدارى و خوشه ويستى پيشه وايه تى بۆ بانگهوازى كردن بۆلاى پهروهردگار برى تيه له جياوازى نيوان گهوره و بهرز پاگرتنى دهروون و كوشش كردن له چاره نوويدا، له بهرنهوى دلسۆز بوون بۆ خواى بهرزو به توانا و خوشه ويستى بۆ پيويسته گوپرايه لى بكرىټ و ملكه چى نه كهيت، ووتو و فرمايشتى خواى گهوره، له سهرووى هه موو شتيكه وه بيت، وه ناينييش هه مووى بۆ خواى گهوره بيت وه پيويسته بهنده كان فرمان به چاكه و دوورخستنه وه له خراپه و تاوان نه نجام بدهن، وه بۆ نه مهش خواى گهوره بهنده كانى خۆى تهوانه ي تايبه تى كردوون بۆ دهروونى خۆى وه له دابه زاندنى قورئانه كهيدا سوپاسى كردوون و پياى هه لداون، باشتري پاداشتيان ده داته وه نهوى پييان ده گات و وه به باشتري كارو كرده وى چاك وه سفيان ده كات ، پاشان دهفرمويټ: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمَتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (الفرقان: ٧٤)،

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

واته: ((نموانهش که ده‌لین: پوره‌ردگارا له هاوسه‌ران ونه‌وه‌کاغان که‌سانیکمان پیّ به‌خشه که بینه مایه‌ی پرونامی دیده‌مان و شادمانی دلّمان و بمانکه به پیشه‌وا بۆ پاریزکاران و خواناسان)).

جا پرسپاریان لیّ بکمن که‌وا به‌رچاویان پروون ده‌بیته‌وه به‌ گوپ‌پایه‌لیّ هاوسه‌ره‌کانیان شادمان وناسک بیت به‌ شوین که‌وتنی له‌خوا ترساوان له‌سه‌رگوپ‌پایه‌لیّ و به‌ندایه‌تی کردنی ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیشه‌وا و نه‌وانه‌ی له‌ دوا‌وه‌یدان هاوکاری یه‌کتر بۆ گوپ‌پایه‌لیّ و خواپه‌رستی بیگومان پرسپاری لیّ بکمن، له‌وه‌ی چاوه‌پیتی چی له‌ خوا ترساوان ده‌کمن ته‌نها له‌سه‌ر په‌زابوونی خوا و ملکه‌چی نه‌ودایه ، وه نه‌مه‌ش بانگه‌واز کردنیانه بۆلای پوره‌ردگار، به‌ پیشه‌وایه‌تی له‌نایندا که‌وا بنچینه‌که‌ی سه‌برو نارام گرتن و دلّنیایه، هه‌روه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ۲۴)، واته: ((پاشان که نه‌وه‌ی نیس‌رائیل خوگری و نارامیان کرده پیشه‌یان کردمانن به‌پیشه‌وا و ده‌سه‌لات پیّ به‌خشین ، نه‌وکاته دلّنیایی و پروایه‌کی ته‌وا و هه‌بوو به‌ نایه‌ته‌کانی ئیمه)).

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان خۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا و

خۆشه‌ویستی له‌گه‌لّ خودا)

جیاوازی له‌ نیوان خۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا و خۆشه‌ویستی له‌گه‌لّ خوا، نه‌مه‌ش له‌ گرن‌گرتن جیاوازیه‌کانه هه‌موو که‌سیک پی‌ویستی پیته‌تی ، به‌لکو پی‌ویست و ناچاره بۆ جیاوازی کردنی نیوان نهم و نه‌و دا ، جا خۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا بریتی یه له‌ تواوی نیمان و خۆشه‌ویستیش له‌گه‌لّ خودا و بریتیه له‌ده‌ست نیشان کردنی هاوبه‌شی دانانه بۆ خوی گه‌وره وه جیاوازی له‌ نیوانیان :

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کهوا خۆشه‌ویستن له خۆشه‌ویستیدا شوین کهوتنه بۆ خۆشه‌ویستی خوا ، جا نه‌گهر شتیکی خۆش ویست کهوا خوای گهره‌و پیاو چاکه‌کانی خۆشیان ده‌وێت نه‌وا نه‌و خۆشه‌ویستی به‌بۆ نه‌وه له‌وانه وه‌ك پیغه‌مبه‌ره‌کان و نێردراوه‌کانی و فریشته‌کانی وه پیاو چاکه‌کانی خۆش ده‌وێت و له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوای گهره‌و خۆشیان ده‌وێت، رقیشی له‌و شتانه ده‌بیته‌وه کهوا خوای گهره‌و رقی لییانه.

نهمه‌ش به‌ پیچه‌وانه‌ی خۆشه‌ویستی له‌گه‌ڵ خواجه جا نهمه‌ش دوو جوژه: جوړیک له‌بنچینه‌ی یه‌کتا په‌رستیدا تانه‌و ته‌شه‌ر ده‌کات، نهمه‌ش شیرک و هاوبه‌شی په‌یدا کردنه جوړیکی دیکه باس له‌ ته‌واوی و دلسۆزی و خۆشه‌ویستی خوا ده‌کات، وه نهمه‌ش له‌نایینی نیسلام ده‌رناچیت.

جوړی یه‌که‌م : وه‌ك خۆشه‌ویستی کافره‌کان بۆ به‌کانیان و گهره‌کانیان ، وه‌ك خوای گهره‌و ده‌فه‌رموێت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ (البقرة: ١٦٥)، واته: ((له‌گه‌ڵ نه‌وه‌وه‌موو به‌لگه‌ ناشرایه‌نه‌دا " هه‌ندیک که‌س هه‌یه له‌ جیاتی نه‌وه‌ی خوای په‌رست بی‌ت شتانی تر ده‌تاشیت بۆ خو‌ی و خۆشه‌ویستی و سۆزی ده‌دات به‌و بت و به‌رنامۆلکه‌و تووله‌ رینگایانه و خۆشی ده‌وین وه‌کو چۆن نیمانداران خوایان خۆش ده‌وێت)) . وه‌ نه‌و کافرا نه‌ بت و خواجه‌کانیان و سه‌نه‌مه‌کانیان خۆش ده‌وێت له‌گه‌ڵ خوا هه‌روه‌ك خوایان خۆش ده‌وێت ، جا نه‌و خۆشه‌ویستی به‌ریتی یه‌ له‌ هاوبه‌شی دانان بۆ خودا که‌وا خوای گهره‌و لییان خۆش نابیت.

نیمانی‌ش ته‌واو نابیت ته‌نها به‌ دوژمنایه‌تی کردنی ته‌وبتانه‌و رقی لییوونه‌وه‌یان به‌ خو‌یان و خاوه‌نه‌کانیان و دوژمنایه‌تی کردنیان و شه‌رکردن له‌گه‌لیاندا، وه‌بۆ نه‌مه‌ش خوای گهره‌و گشت په‌یامبه‌ره‌کانی نارده‌وه، وه‌هه‌موو کتێبه‌کانی دابه‌زاندوه، ناگری دۆزه‌خیشی بۆ خاوه‌ن نه‌و هاوبه‌ش په‌یدا کردنه‌وه‌ دروست کردوه،

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجَوْزَةِ

بههشتی دروست کردووه بۆ نهوانه‌ی شهر ده‌که‌ن له‌گه‌ل خاوه‌نی نه‌و بتانه و له پیناوی نه‌ودا دژایه‌تیا‌ن ده‌کات و بۆ ره‌زایوونی په‌روه‌ردگاری خۆی.

جۆری دووه‌م: خۆشه‌ویستی بۆ نه‌و شته‌ی که‌وا خوا‌ی گه‌وره‌ پازاندوویه‌تیه‌وه بۆ ده‌روونه‌کان له‌ نافرته و مندال و زیرو زیو و نه‌سپ سواری و نازو نیعمه‌ت و کشتوکال، جا خۆشی ده‌وێت به‌ خۆشه‌ویتنیکی ئاره‌زوو مه‌ندانه و ده‌ک خۆشه‌ویستی که‌سی برسی بۆ خواره‌مه‌نی، و که‌سی تینوو بۆ ناو، جا نه‌م خۆشه‌ویسته‌ش سی جۆره : جا خۆشه‌ویستری‌نیا‌ن بۆ خوا نه‌و که‌سه‌یه به‌و کاره پیتی بگات ، وه‌پشت و په‌نای پیتی له‌سه‌ر ره‌زایوون و گوێپایه‌لی و ملکه‌چی بۆ زاتی خوا وه‌ستانیش و سوپاسگوزاری له‌سه‌ری بکات جا نه‌مه‌ش له‌ به‌شه‌کانی خۆشه‌ویسته‌یه‌به‌ گه‌یشتن پیتی و له‌زه‌ت و خۆشه‌ویستی پێیه‌وه ده‌بینیت، نه‌مه‌ش حالی ته‌واوترین بوونه‌وه‌ره که‌وا نافرته‌ی له‌لای خۆشه‌ویست کردووه ^(۳۶). کارو کرده‌وه‌ی باشیشی له‌لا خۆشه‌ویست کردووه‌و خۆشه‌ویستیشی بۆ نه‌و دووانه یارمه‌تیده‌ری‌که‌ بزی له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خوا، گه‌یا‌ندنی په‌یامه‌که‌ی هه‌ل‌سان به‌ جی‌ به‌جی‌ کردنی کارو فه‌رمانه‌کانی، وه‌ له‌ راستیدا خۆشه‌ویستی بۆ هیواو ئاوات و ئاره‌زووه‌کانی کارنه‌کاته سه‌ر خۆشه‌ویستی خواو ره‌زایوونی.

یه‌که‌میا‌ن: خۆشه‌ویستی پێشینه‌کانه.

دووه‌میا‌ن: خۆشه‌ویستی مه‌به‌ست و ئاماژه‌کانه.

سی‌یه‌میا‌ن: خۆشه‌ویستی سته‌مکارانه.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان پشت به‌ستن وه نه‌کردن دا)

جیاوازی له نیوان پشت به‌خواوه نه‌کردن و نه‌نجام نه‌دان: که‌وا پشت به‌ستن به‌خوا کرده‌وه‌ی دلّه وه به‌ندایه‌تی کردنه بۆ خ‌وا‌ی گه‌وره متمانه‌و باوه‌پیشی له‌سه‌ر په‌روه‌رد‌گاره وه‌بر‌وا‌ی پییه‌تی و په‌نا بۆ نه‌و ده‌بات، و ده‌سه‌لاتی ته‌واو بۆ نه‌و ده‌گه‌ر‌پته‌وه، رازیه به‌وه‌ی پیوستیه‌تی وه‌زانینی که‌وا خ‌وا‌ی گه‌وره پشت و په‌نایه‌تی هه‌لب‌یزیت به‌به‌نده‌ی خ‌ۆ‌ی نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی پێدا، له‌گه‌ڵ هه‌لسانی به‌ جیبه‌جی کردنی هۆکاره‌کان که‌وا پێی سپێرد‌راوه، کوشش ده‌کات بۆ به‌ده‌سته‌تێنانی پیغه‌مه‌ریش ﷺ گه‌وره‌ترین که‌س به‌وه که‌وا پشتی به‌ خوا به‌ست‌وه، بۆ نومه‌ته‌که‌ی خ‌ۆ‌ی زری و قه‌لغانی له‌به‌ر کرد‌وه (٣٥٧) به‌ل‌کوله‌پ‌ۆ‌زی نوح‌ود دا له نیوان دوو قه‌لغاندا ده‌رکه‌وت‌وه (٣٥٨)، وه سێ جار له نه‌شکه‌وت‌دا خ‌ۆ‌ی شارد‌ۆته‌وه (٣٥٩) نه‌و بۆ هۆکارێک پشتی به‌ خوا به‌ست‌وه نه‌ک له‌سه‌ر هۆکارێک.

به‌لام نه‌کردن و نه‌نجام نه‌دان بریتی یه له په‌ک خستنی هه‌ردوو فره‌مانه‌که یاخ‌وود یه‌کیکیان، یان هۆکاره‌که په‌ک ده‌خات له‌به‌ر نه‌نجام نه‌دان و نه‌کردنی، وا داده‌نێت که‌وا نه‌و پشت به‌ستنه، سوێند به‌خوا نه‌مه سستی و که‌م ته‌رخه‌میه، یان که‌وا هه‌ل‌ده‌ستیت به هۆکارێک بۆی ب‌روانیت متمانه‌ی له‌سه‌ر بیت له‌باره‌ی هۆکاره غافل و بێ‌خه‌به‌ر بیت، دلی به‌ته‌وا‌وی په‌یوه‌ست نه‌بیت پییه‌وه به‌جۆرێک دلی له‌گه‌ڵ خ‌وادا بیت و لاشه‌که‌شی له‌گه‌ڵ هۆکاره‌که‌ش دا‌بیت جا نه‌مه پشت به‌ستنه‌که‌ی سستی و که‌م ته‌رخه‌میه و که‌م ته‌رخه‌می و نه‌کردنه‌که‌شی پشت به‌ستنه.

نه‌مه‌ش باب‌ه‌تی‌که خه‌ل‌کی تییدا دا‌به‌ش بووه به‌دوو به‌ش وه‌به‌شیکی ناوه‌پاستیش:

(٣٥٧) السيرة النبوية : ٦٧/٣ ، مسند أحمد : ٣٥١/٣.

(٣٥٨) مسند أحمد : ٤٤٩/٣ ، وابن ماجه (٢٨٠٦).

(٣٥٩) فتح الباري : ٢٧٣/١٠.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بهشی یه کهم: هۆکاره کانی له کار خستوه پاراستنیکه له سهه تهوه کول و پشت بهستن.

بهشی دووهم: متمانه و پشت بهستنه کهی له کار خستوه پاراستنیکه له سهه هۆکاره که.

بهشی ناوه پاست: زانراوه کهوا راستی پشت بهستنه که تهواو ناییت تهنها به ههلسان به هۆکاره که، جا پشت بهستن له سهه خوای گهوره له ههمان هۆکاره.

بهلام له باره ی له کار خستنی هۆکاره که وا دابنیت کهوا پشتی بهستوه جا نهوه له خویایی یه ههله خه له تاهه ناواته خوازه، وه که نهو که سهی ماره کردن و خوشه و یستی و پیاوه تی له کار بخت، و پشت بهستیت له به دهست هینانی منداڵ، وه زهوی کیلان و تۆ کردن پشت گوئی بخت و پشت بهستیت له به دهست هینانی کشتوکال و چاندن وه خواردن و خواردنهوه له کار بخت و پشت گوئی بخت وه پشت بهستیت و متمانه ی هه بیت له دهست که وتنی تیری و ناودیری .

نه گهر هه موو نه مانهت لی وون بیت وشاراوه بیت جا تۆ له کویت زانیوه کهوا نه مانه وه کو به خشش قه دهری تۆ بیت به بی کۆشش و به بی ماندوو بوون؟ جا له چهند شتی کا تۆ کۆششت کردوو وه هه ولت بۆ داوه که چی نه م شته بۆ یه کیکی دیکه جگه له تۆ، وه نایه چهند شتی کیش که که سیکی دیکه هه ولی بۆ داوه وه کۆششی کردوو که چی رزق و نازووقه که بۆ تۆ بووه.

جا نه گهر نه مهت به ناشکرا بینی جا چۆن زانیوته کهوا رزق و پۆزی تۆ هه موو به هه ول و کۆششی دیکه بووه؟ وه هه روه ها نه مه یه که دهروون بۆ تۆی هیناوه پیویسته دهری بکهیت له هه موو هۆکاره کاندایه که گه له هۆکاره کانییدا تاهه کو له هۆیه کانی چوونه به ههشت و رزگار بوون له ناگردا، نایه متمانه و پشت بهستن له سهه تهوه کول به کی خستوه یان له گه له تهوه کول هه لسه که وتی پنده کات؟

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لکو زهوی چۆل ناییت له پشت به ستویهک کهوا دهروونی نارام بیست بۆ خوای گهوره وه دلشی پر بیت له متمانه پیی و تکاو پارانهوه لییی و نیست پاکی بۆ نهوه له گهل نهوهش دلی تهنگ بووه له بارهی دهست پیکردنی هه ندیک هۆکار، دلی نارام و جیگیر ده بیست بۆ پهروه دگار وه لیی دلنیا ده بیست، باوه پری پییه تی، نه مهش له به هیترین هۆکاره کانی دهستکهوتنی رزق ورۆزی نهو بووه، جا هۆیه که پهک ناخات، له راستیدا په غهبت و ناره زووی له هۆیهک بۆ هۆیهکی به هیتر لهو ده چیت، جا پشت به ستن و متمانه له لای نهو له باوه پترین هۆکاره کانه، جا خهریک بوونی دلی به خوای گهوره وه سه قامگیری بۆ لای نهو وه ملکه چی بۆ نهو خۆشه و یستره له خهریک بوونی به هۆکاریک قه ده غهی بکات لهو کاره دا یاخوود له تهواو کردنی، جا دلی فراوان ناییت بۆ فره مان و کرده وه، جا یه کیکیان به ره لهستی نهوی دیکه یان ده کات.

(له باره ی جیاوازی نیوان پاریزی وه وه سه وه)

جیاوازی له نیوان پاریزی وه سه وه: پاریزی و خۆپاراستن لیکدانه وه وه هه لسه نگاندن و زیاده رۆیه له شوینیکی ووتنی سوونه ت دا کهوا پیغه مبه ره ﷺ و هاوه له کانی له سه ره نهو ریتبازه بوون به بی زیاده رۆیی و له راو ده رجوون و که مه تر خه می و گو ی پی نه دان، جا نه مه نهو خۆپاریزییه کهوا خواو پیغه مبه ره که ی لیی پازین.

به لام وه سه وه دوو دلی و گومان نه مه دۆزینه وه واهینانی که کهوا سوونه تی پی نه هاتووه و پیغه مبه ری خواش ﷺ و هیچ له هاوه له کانی نه م کاره یان نه کردووه و داد نه ییت کهوا بهو کاره ده گات به دهستکهوتنی پرۆژه که، واهه زانیت خواو پاریزی ده کات و له کاتی دهستنوێژ هه لگرتندا نه ندامه کانی زیاتر له سی جار

۹۸ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

دهشوات ، ناو زيادله پادهی خوئی سهرف دهکات و بهفیرۆی دهدات لهکاتی دهست نوێۆو خوشوستندا، لهکاتی دامهزراندنی نوێژهکهی بهدهنگی بهرز زیاتر له جارێک ووتهکان دووباره دهکاتهوه وه جل و بهرگی دهشوات و هیشتا دلتیا نیه لهوهی له پیسیهکه پاك بۆتهوه ، جا له پێنماییهکانی پێغه مبه ریش ﷺ دوریایی و پارێزی ههبوو، بهلام نهک پێچهوانهی سوننهت بیّت و له سنووری پارێزی و ووریایی دهبرچیت.

(لهبارهی جیاوازی نیوان سرووشتی خوایی وه ههڵدانی شهیتان)

جیاوازی نیوان سرووشتی خوایی وه ههڵدانی شهیتان لهچهند پرویهکهوهیه:

لهوانه نهگهر پێکهوت برۆ خوای گهوره برۆ پهزا نهبوونی نهو، نهوهی پێغه مبه رهکهی لهگهڵ خوئی هیناویهتی ، جا نهوه له خواوهیه، وه نهوهی دیکه که پێکهوت نهبیّت برۆ پهزابوونی خوای گهوره نهوا له ههڵدانی شهیتانهوهیه لهوانهش نهوهی بیته بهر له سهوداسهری و بهختیاری لهسهر خوای گهوره و پروکردنه لای نهو وه تۆبهکردن له زاتی نهو نا نهمه له سرووشتی و ههڵدانی خوداوهیه، وه نهوهیشی بیته بهر له دژی و پێچهوانهی نهمه نهوا له ههڵدانی شهیتانهوهیه.

لهوانهش نهوهی بیته هۆگری و پرووخۆشی و نوورێک له دلتا وهبیته هۆی فراوان بوون لهناو سینهدا نهمه له سرووشتی خوداییه، وهنهوهیشی بیته هۆی دژی نهمانه نهوه له شهیتانهوهیه.

لهوانهش کهوا بیته هۆی سهقامگیری و دلتیایی و له ناو دلتا و سینهدا نهوا له خوداوهیه ، و نهوهیشی بیته هۆی شیواوی و بیتزاری و شپهزهیی نا نهمه له شهیتانهوهیه .

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

جا سرووشتی خوابی له دله پاك و سازگارو پوخته كاندا زياد دهكات كهوا به نووری خوا پرووناك بوتهوه، جا بو خوايش گهيانندن ههيه، وه له نيوان خوی و خوی گهواره پرووداوو هويدك ههيه وه گونجاوه له بهر نهوهی دليكي پاك و خاوتنه جا دليكي پاك و گونجاوی وه كه نهو نهبيت دراوسيني نابيت، به لام دليكي تاريك كهوا تاريك و رهش بووه به دوو كهلي ههواو ههوهس و تارهزوو و گومانه كان، جا ههلدانی شهيتان و بهلاو كاره ساته كهی پيی گهواره تره له بهلاو كاره ساته كهی خوی گهواره .

(له بارهی جياوازی نيوان پاشه كهوت و نابووری و كه مته رخه می)

جياوازی نيوان پاشكهوت و كه مته رخه می: كهوا پاشكهوت كردن بريته له ناوه ندو ناوه پاستی نيوان ههردوو بهشی زياده رۆی و كه م ته رخه می و دهست گرتنه وه، نهو دوو به شانەش دژی نهوانن نه مانەش: كه م ته رخه می و زياده رۆی، جا مه بهسته كهش وه رگرتنی ناوه راسته كهیه به دادوهی له نيوان ههردوو به شه كه .
خوی گهواره ده فهرمويت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ٦٧)، واته: ((ههروهه بهنده كانی خوا نهوانن كه : كاتيك مال و سامانيان ده به خشن و خهرجی ده كه نه زياده رۆی تيدا ده كه نه و به زايه می دده دن نه دهست نوقاوو رهزيلن ، بهلكو لهو نيوانه دان (مام ناوه ندين و لهشتی به سوود دا به كاری دینن))) .

ههروهه خوی گهواره ده فهرمويت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ (الإسراء: ٢٩)، واته: ((نه كهيت نهو ندده دهست نوقاويت وه كه نهوهی كه دهستی به كووت و زنجير به گهردنيدا ههلو اسراييت، ههروهه نهو نددهش دهست بلاو مه به "هيچت به دهسته وه نه مينيت"))، وه ههروهه ده فهرمويت: ﴿وَكُلُّوا

﴿ح﴾ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

وَأَشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ۳۱)، واته: ((بَخْونَ وَبَخْونَهُ لَه نَازو نِيعْمَه تَه كَان به لَام زِيَادَه پُؤِي مَه كَه ن)) .

ثَانِيِيَش هَمْوِي لَه نِيَوَه نْدِي نَهو دُوو شْتَه دَايَه ، به لَكُو نِيسْلَامِيَش مَه به سْت وَ ثَامَاغِيَكَه لَه نِيَوَان بِيْزَارِي وَ وَهْرَسِيْدَا ، وَه سُونْنَه تِيَش نِيَاوُو مَه به سْتِيَكَه لَه نِيَوَان بِيْدَعُو دَاهِيْنِرَاوْدَا ، ثَانِيِيَنِي خَوَاش لَه نِيَوَان زِيَادَه رُؤِيِي وَ دَه سْت نَوَقَاوُو وَوَشْكِيْدَايَه .

(لَه جِيَاوَاوِي نِيَوَان ثَامُوْژْكَارِي وَه سَهْرَزَه نَشْت كَرْدَن)

جِيَاوَاوِي نِيَوَان ثَامُوْژْكَارِي وَ سَهْرَزَه نَشْت كَرْدَن: ثَامُوْژْكَارِي چَاكَه كَرْدَنِيَكَه بُوْ نَهو كَه سِيْ بَه شِيَوَهِي بَه زَهِيِي ثَامُوْژْكَارِي دَه كَات وَ شَهْفَه قَهْت وَ پَه رُؤُوشِي بُوِيَه تِي جَا نَه مَه ش چَاك كَرْدَنِيَكِي پُوخت وَ پَارَاوَه لَه رَه حَمَدْت وَ نَهْرَم وَ نِيَاْنِي دَهْرَدَه چِيْت ، مَه به سْتِي ثَامُوْژْكَارِي كَارَه كَه ش تِيِيْدَا رَه زَابُوُونِي خَوَايَهو چَاكَه كَرْدَنَه بُوْ بُوُونَه وَهْرِيَه كَهِي ، جَا نَهْرَم وَ نِيَاْنِي لَه تِيْكُوشَان وَ خَهْبَات كَرْدَنَه كَهِيْدَا نَه پَه پَرِي مِيَهْرَه بَانِيَه .

به لَام كَه سِي سَهْرَزَه نَشْت كَهْر بَرِيْتِيَه لَه پِيَاوِيْكَ مَه به سْت وَ ثَامَاغِيَه كَهِي هِيْمَاو پُوُون كَرْدَنَه وَهو پِيَسُوَا كَرْدَن وَ زَهْم كَرْدَن بِيْت لَه سَهْر زَه نَشْت كَرْدَن وَ جَنِيُو پِيْدَانِي لَه شِيَوَهِي ثَامُوْژْكَارِي كَرْدَنِيْدَا .

لَه جِيَاوَاوِي نِيَوَان كَه سِي ثَامُوْژْكَارُو سَهْرَزَه نَشْت كَار ، نَهوَا كَه سِي ثَامُوْژْكَار دُوْژْمَنَايَه تِيْت نَاكَات نَه كَهْر ثَامُوْژْكَارِيَه كَهْت لِيْ وَهْرَنَه كَرْت وَه دَه لِيْت مَن كَرِيْ وَپَاْدَا شْتَه كَهْم لَه سَهْر خَوَايَه نَه كَهْر وَهْرِي بَكْرِيْت يَاخُوْد وَهْرِي نَه كَرِيْت وَه به ثَاَشْكِرَا

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

شته کانت پیّ ده لیت و باس و عهیه کانت ناکات و ناشکرای ناکات : و ده که سی
سه رزه نشتکاریش پیچیه وانه و دژی نه مهیه .

(له باری جیاوازی نیوان ده ستیشخه ری وه په له کردن)

جیاوازی له نیوان ده ست پیشخه ری و په له کردن: کهوا ده ستیشخه ری به دوا ی
گه پانی فرسه تیکه له کاتی خژی ، وه وازی لی ناهیت هه تا نه گه ر
داواکاریه که شی به سه رچوویت ، جا نه و داوا ی کاروباره کان ناکات له کاتی
به سه رچوونی وه نه پیش هاتنی کاته که ی ، به لکو له و کاته ی که کاته که ی ناماده
ده بیت نه و ده ست پیشخه ری ده کات ، وه په لاماری ده داتی وه ک هیرش کردنی
شیر بوسه ر نیچیره که ی ، جا نه مهش هاو شیره ی نه و که سه یه که ده ست پیشخه ری
بکات بژ ده ست که وتنی به رو بو مه که ی له کاتی پیشگه یشتنی و هه سترکردنی .

په له کردنیش داوا کردنی شتیکه پیش هاتنی کاته که ی ، نه مهش له بهر تووندی و
زوری تامه زر بونی شته که یه بژ ده سترکه وتنی وه ک نه وه ی که سیک به رو بو میت
به نه بیت پیش پیگه یشتنی ، جا ده ست پیشخه ری به مامناو ندیه که له نیوان دوو
بوونه وهری زه مکر او یه کیکیان که مته رخه می و له ده ست چوونه وه دووه میان
په له کردنه پیش هاتنی کاته که ، وه له بهر نه مه په له کردن له شیدانه وه یه ، له بهر
نه وه ی لاساری و هه له شیمی یه له بهنده یه کدادایه قه ده غه ی ده کات له سه ر
سه قامگیری و دلنایی و شکومه ندی، وای لیده کات شته کان له شرینی نه گونجاو
دابیت ، وه رای ده کیشیت بژ جوړه ها شهرو تاوانکاری ، وه قه ده غه ی ده کات له
جوړه ها خیر و چاکه کردن .

(لهبارهی جیوازی نیوان ههوالدان به بارو گوزهرانی وه سکاڵاکردن)

بۆ جیاوازی له نیوان ههوال گه یاندن و سکاڵاکردن: له راستیدا ههردوو وینه و بابته که لهیه که دهچن کهوا ههوال گه یاندن و زانیاری له سه حال و گوزهران مه بهستی ههوال داره که پیتی ههوالیکی یاخود مه بهستیکی دروسته لهبارهی زانیی هۆکاری ناره زایی دهبرین یاخود داوای به خشین و لیبردن بۆ برابه کهی لهو شتهی داوای لیکردوه ، یاخود ناگاداری دهکاتهوه له پروداوی لهو جوړه کهوا نهو تییکهوتوه ، یاخود دهبیته نامزگارکاریک به ههوال گه یاندنی یاخود سهبرو نارامی دهداتی لهو ناخۆشیی تووشی هاتوه ، ههروه که لهبارهی نه حنهف باسه که ریت کهوا پیاویک هاته لای و سکاڵای خۆی له لای کرد جا ووتی : نهی کوری برام له راستیدا من ماوهی سالتیکه پروناکی له چامدا نه ماوه تاوه کو نیستا به هیچ که سیکم نهوووتوه جا له ناو نهو ههواله دا لهبارهی هه لگرتنی خهم و خهفتهی سکاڵاکه ره کهیه له سه سهبرو نارامی یه لهوهی به بیری ههوال پتده ره که بییتتهوه ، لهوانهیه لهبارهی نهو فرموده ی پیغه مبه ره عنه فرموی: ((بل وأنا وراسا))^(٣٦٠)، واته: ((به لکو من ئای سهرم)) به مانای : نهو ژانه سهرد به هیژدی له مندایه من به بی تو خهم و خهفته دهخۆم جا سکاڵا مه که.

نهوهی بۆم ده رکهوتوه مانایه کی دیکه ی تیدایه ، نهویش نهوهیه کهوا عایشه خۆشه وستی پیغه مبه ره عنه بووه، به لکو خۆشه وستی خیرانیشی بووه ، جا کاتیک سکاڵای بۆلای نهو هیئاود لهبارهی ژانی سهری پیغه مبه ریش عنه خه بهری دایى کهوا هه مان نیش و ژانی له سهری موباره کی نهو دایه ، وه نه مهش مه بهست و زانیاری ریکه وتنه له خۆشه وستی که وه بۆ خۆشه وستی کهی تووشی نیش و ژان ده بیته به نیش و ژانی نهو دلخۆشیش ده بیته به دلخۆشی نهو ، هه تا

نه گهر خۆشه ويسته کهى نهداميك له نهدامه كانى ژان بکات نهوا خۆشه ويسته کهى دیکهى ههمان نهدامى ژان دهکات، وه نه مهش له راستگۆيى خۆشه ويستى و دهروون پاکى و بهزهيه .

بهلام سکالا کردن ههوال گهياندينكى پرووت و نهبيستراوه لهبارهى مهبهستينكى دروست ، بهلکو چاوگه کهى دهبيته دلرەقى و توندو تيرى ، و سکالا کردنيتكى تاقىکردنه وه شه بۆ نهوى دهيكه ، لهبەر نهوى سکالا بوونى خواى گهوره نهو سکالا بردنه نى يه بهلکو سۆزو خو پتوه گرتن و هۆگر بوون و رهك کردنه پينى ، وهك له فهرموودهى نهيوب: ﴿ اَنْسِي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾ (الانبيا: ٨٣)، واته: ((بهراستى من نازارو ناخوشيم تروش بووه ، وه تۆش له ههموو كهس دلۆزان ترى)) وه فهرموودهى يعقوب: ﴿ اِنَّمَا اَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي اِلَى اللّٰهِ ﴾ (يوسف: ٨٦)، واته: ((بهراستى من سکالاو غهم و پهزارهم ههر بۆلاى خودا دهبم))، وه فهرموودهى موسا: پهروهر دگارا ههموو سوپاسگوزارى ههر بۆتۆيه ، وه سکالاو هانا بردنیش ههر بۆلاى تۆيه ، وه ههر تۆش يارمه تيدهرو پشتيوانى ، وه ههر تۆش فرياد رهسى و پانگيرى دهكریت، دهستكهوتنیش ههر بهدهست تۆيه ، وه هيچ هيزو توانايهك نيه تنها بۆتۆ نهبيت.

جا هاناو سکالا بردن بۆلاى پهروهر دگار له پرويه كدا پتچهوانهى سهبرو ئالرام گرتن نيه ، لهبەر نهوى خواى گهوره ميههربان لهبارهى نهيوب دا دهفهرمويت: ﴿ اِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوْابٌ ﴾ (ص: ٤٤) واته: ((ئيمه بينيمان به راستى خۆگرو ئارامگر بوو بهندهيهكى چاك و ريتك پيتك سوو بيگومان شهو تهوبه كارهو ههميشه دلى لهلاى پهروهر دگاره))، لهگهڵ نهو ديش سکالاى بۆ كرد به ههوال پينگهياندى وهك فهرمويهتى: ﴿ مَسْنِيَ الضُّرِّ ﴾ واته: ((من نازارو ناخوشيم تروش بووه)) وه خواى گهوره لهبارهى پيغه مبهره کهى يعقوب خبهبرى داوه: كهوا نهو پهيمانى له دهروونى خۆى وهرگرتوه به ئارامگرتنيتكى جوان، كاتيكيش پيغه مبهر

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

یه عقوب فرمویه تی: ﴿ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ﴾ واته: ((به راستی من سکالو غم و په ژارم هر بولای خودا دهم))، نا نه مه نه یکردوه به کم و کورپه ک بولارامگرته که ی، جگه له وهش شتیکی وای نه کرد بیته سر نیشه بول قومه که ی، کاتیکیش تووشی نازارو ناخوشی بوو حه زره تی نه یوب نه یفه رموو: خودایه په جم پیبکه، به لکو فرموی: په روه ردگار توش له هه موو که سیک به رهمترو دلوفانریت، جا له مه زیاتر باسی حال ی خوی نه کرد وه خوی گه وره به م جوړه وه سفی کردوه.

هه ندیک دیکه ش ده لئین: له راستیدا کاتیک سکالای نازارو ناخوشی خوی کرد له وکاته بوو که زویانی لاواز بوو له زیکرو یادکردنه وی خوی گه وره، جا سکالای لای په روه ردگار کرد له بهر لاوازی یادکردنه وه که نه که له بهر نیش و نازارو دوردو نه خوشی.

هه ندیک دیکه ش ده لئین: که نه م ووته ی دهربرپوه بول نه وه ی بیته پیشه نگیک بول لاوازه کان له و نومه تدها، وه که نه م بیت نه م دهربرپنه که سکالای بول لای په روه ردگار بردوه پیچه وانده ی سه برو نارامگرته ، نه مه ش هه لیه و ناشرینترین هه لیه ، له بهر نه وه ی سکالو کردن و شکایت کردن پیچه وانده ی بول سه بر کردن نه که سکالو هانا بردن بول په روه ردگار، جا خودای گه وره ش به نده ی خوی تاقیده کاته وه بول نه وه ی گویی له مل که چی و داواو سکالو بردن بولای نه و بیت.

(له باره ی جیاوازی نیوان به نده کانی خوا وه دوورمه کانی)

نه مه ش بابه تیکه له جیاوازیه دریژد کیشر او ه کانه، که سی زرنګ و ژیریش به سه بول نه م بابه ته، ناینبشش هه موو جیاوازیه، کتیبی خواش که قورنانه فدرق و

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

جیاوازی له نیتوان خه لکی باش و خراب ده کات، هه ره که سی له خوا بترسیت نهوا له ناحه قیه کان جیا ده کریتسه وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الأنفال: ٢٩)، واته: ((نهی نهو که سانهی باوه پرتان هیتاوه، نه گهر ته قوای خوا بکهن و پاریزگاری بکهن نهوا خوا بهرچاو پو شنیه کی تهواتان بو فهراهه م ده هیتیت، که بتوانن ههق و ناهه قی بهناسانی له یه که پی جیا بکه نه وه)).

پوژی بهدریش ناوئرا به: پوژی جیا کردنه وه، له بهر نه وهی نیتوان بهنده کانی خواو دووژمنه کانی خوای جیا کردنه وه، جا پیتسوتنی هه مووی جیا کردنه وه یه، وه گوهرایش بنچینه که ی کویونه وه یه ههروه که کافره کانه له نیتوان خوا بهرستی و بت بهرستی و خو شه ویستی پهروه دگارو خو شه ویستی بهت کان، جیا ی کرده وه و دیاری کرد نه وهی خو ش ده ویت و په زابوونی نه وهی ده ویت وه له نیتوان قه زاو قه دهرو چاره نووسدا، ئینجا کردیانه یه که کارو فه رمان، بو یان ده رکهوت به قه زاو قه ده ره که ی له سه ر خو شه ویستی خواو په زامه ندبوونی پهروه دگار وه له نیتوان پیاو فروشتندا کویان کرده وه جا ووتیان: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ (البقرة: ٢٧٥)، واته: ((نهوان ده لیتن: کپین و فروشتن وه که سوو پیا وایه))، وه سه رپین و مرداره وه بو یان کۆ کرده وه و خستیانه سه ر یه که وه ووتیان: چۆن ده بیت شتیک بخۆن کهوا ئیمه کوشتومانه وه شتیکیش ناخۆن کهوا خوا ی گه وره کوشتویه تی، وه دامالپراوه کان نیتوان ده لال و هه رامیشیان تیکه ل کرده وه، جا ووتیان: نهو نافرهت خوا درووستی کرده وه وه شو نافره تهش خوا درووستی کرده وه، وه نهو گیانله بهر خوا درووستی کرده وه وه نهو گیانله بهر ههش خوا درووستی کرده وه، جا چۆن نه وه ده لال ده کریت و نه وهش هه رام ده کریت؟

گومان و شته لیک چوه کان ده که ویتته ناو ووتنه و ده برینه کان و کارو کرده وه کان و بارو گوزهرانه کان، وه له راستیدا زیاتر زاناکان له شته دا ده که ونه ناو گومانه کان، جیا که ره وهی ههق و ناهه قیش ده ست ناکه ویت ته نه ا به: لیک کهوا خوا ی

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْیَةِ

گهوره ده یخاته ناو دَلِیْکَ که نهو دهیهویت نه بنده کانی نهو کاته له پروناکیده کهی کارو باره راسته قینه کان دهیبنیت ، نینجا هق و ناهه قی لیک جیاده کاته وه: ﴿وَمَنْ لَمْ یَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ (النور: ۴۰)، واته: ((ینگو مان نهوهی خرا نووری پیته به خشیت، هرگیز نووری دهست ناکه ویت)).

جیاوازی له نیتوان بنده چاکه کانی خوی گهوره وه له نیتوان بنده چاکه کانی شهیتان ، جیاوازی له نیتوان حالی نیمانداریکی خوی وه حالی که سیکی شهیتانی کافر و حالی دهروون نه خوشیتک .

(له باره ی جیاوازی نیتوان باوه کردن به یه کبونی په یامبه ران

(وه یه کبونی له کارکه وتوان)

نیمه کوتایی به کتیبه که دهین به هیماکردنیکی جوان بو جیاوازیه کانی نهو کاروباره کاتیک هر جیاوازیه که له وانه پیوستی به کتیبکی گهوره هیه ، جا جیاوازی له نیتوان باوه پبون به به کیزی و یه کبونی پیغه مبه ران وه باوه پبون به بی کاران و بی باوه ران ، کهوا باوه پبون به پیغه مبه ران نیسات کردو سه لماندن تهواوی سیفته ته کانه بو پهروه دگار له هه موو روئیکه وه، عیبادت و په رستنی به وهی تاک و ته نهاییه و هیچ هاویه شتیکی نیه و له مه ست و له خوشه ویستی و تکاو پارانه وه و ده رپین و سویتد خواردن و نه زکردندا هیچ هاویه شتیکی بو دانانریت.

به لام باوه پسون به بی باوه ران و له کار که وتوان راتسی ناوه جوانه کانی پهروه دگارو سیفته ته کانی دورده خاته وه له کاری ده خات و په کیده خات ، نهوهی له هه موویان توانای زیاتره له زوبانیدا له کاری ده خات و په کی ده خات جا یادی خوی پیناکات و ته نها یه که نایه تیش باس ناکات هه تا حه دیسیکیش له باره ی

٩٥ ح لایبن قیم الجوزیة

شتیک باس ناکات ، وه نه گهر نهیتوانی باسکردنه کهی پهک بختا نهوا په لاماری ده دات و یاد کردنه وه کهی ده وه ستینیت به هه لگیرانه وه و لادانی وه دوور خستنه وه و لابردنی راستایه کهی ، وه ناویکی به تال و بوش داده نیت کهوا نه مانای بزی هه بیت یاخوود مانا کهی له ره گهزی مه تل و شتی پروو پوچ و شتو مهک بیت .
مه به ستیش لیئی نهوانه له راستیدا ناری نهو په کخستنه یان ناوه باوه پ هینان به خوا ، له راستیدا نه مه گومرایی و باوه رنه مانه به ناوه پیروزه کانی په روه ردگارو سیفه ته کانی و له کار خست بۆ راستیه کانی .

(له باره ی جیاوازی نیوان راستگویی پیغه مبه ران و راستگویی بی باوه ران)

جیاوازی نیوان راستگویی و داوین پاکی پیغه مبه ران وه راستگویی بی باوه ران :
کهوا خوای گه وره پیغه مبه رانی پاکو بیگهره راگرتوه له هه موو کم و کورپهک و نه نگیهک کهوا دهروونی لیئی پاک و خاوین کرده وه ، وه نه وهی دژکاره بۆ ته و اوکاری و ته و اوای خودایه تی وه گه وره مه زنیه کهی وهک خه وو بیتاگایی و مردن و شه کهت و هیلاک بوون ، وه ستم و ئیراده و مه به سته کهی ، و هاو بهش و هاو پرتیه تی و مندا ل و تکاکارو نه وه بۆی هدی هه لیگری ته وه به بی مؤله تی نهو ، و از به یتیت له به ندایه تی خوای گه وره به خو پایی و پشت گوی خست ، و ده بینیت به خو پایی درووست کراون ، و ایزانیت درووست کردن ناسمانه کان و زهوی و نه وهی له نیوانیان دایه هه روا به نا ره و او به بی کاری و به بی پاداشت و سزاو کردنسی چاکه و نه کردنسی خراپه درووست کراوه ، وه نیوان پیاهه چاکه کانی خواو پیاهه خراپه کان و دووژمنه کانی یه کسان دابنیت ، وه نیوان بی تاوانان و گونا هکاران وه نیوان کافران و شیماندارانیش ، و ایزانیت که په روه ردگار پیوستی به که سیکی دیکه یه له روویه ک له رووه کان و له کارو فرمانه کاندا جگه له خوئی که سیکی دیکه ش هدی هه ،

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروه ها پيچهوانه‌ی وه‌عدو به‌لینه‌کانی بیٚت یاخود قسه‌و ووته‌کانی بگۆریت یاخود ناویکی شه‌ر یان وه‌سفیک یان کرداریکی بۆ بخته‌ سه‌ر، به‌لکو ناوه‌ پیروژه‌کانی هه‌مرو‌ی نه‌رم و نیان و میهره‌بانن، وسیفه‌ته‌کانی هه‌مرو‌ی ته‌واون و دوورن له‌ که‌م و کوری ، و کرداره‌کانی هه‌مرو‌ی خیره‌و حیکه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی یه‌ جا نه‌مه‌ راستگویی و پاکی پیغه‌مبه‌رانه‌ بۆ په‌روه‌ر دگاریان.

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان سه‌لمانندی راستیه‌کانی

ناوه‌کان و سیفه‌ته‌کان و لی‌کچووه‌کان)

جیاوازی نیوان سه‌لمانندی راستیه‌کانی ناوه‌ پیروژه‌کان و سیفه‌ته‌کان وه‌ له‌نیوان لی‌کچوون و باسکردن و لاسایی کردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی نیمام نه‌حمه‌د ووتویه‌تی و نه‌وه‌ی په‌سه‌ندی کردوه‌ له‌ پیشه‌وایانی رینمونی کراوه‌ که‌وا لی‌کچوون و لاسایی کردنه‌وه‌ که‌ بلیت : ده‌ستیک وه‌ک ده‌ست من یاخود بیستینیک وه‌ک بیستنی من یاخود بینینیک وه‌ک بینینی من وه‌ نمونه‌ی نه‌مانه‌، به‌لام نه‌گه‌ر وت: بیستن و بینین و ده‌ستیک و روخساریک وه‌ نیستویه‌ک بۆ سه‌ر عه‌رش هیچ پیی ناچیت و له‌و ناچیت له‌ سیفه‌تی درووستکراوه‌کان ، به‌لکو له‌نیوان سیفه‌تیک و سسه‌تیکدا جیاوازی هیه‌ هه‌روه‌ک له‌ نیوان باسکراوو باسکردنیک دیکه‌ جیاوازی هیه‌ ، جا نایه‌ لی‌کچوون و لاسایی کردنه‌وه‌یه‌ک لی‌ره‌دا هیه‌؟

نایه‌ چ لی‌کچونیک هیه‌ ته‌نها نه‌گه‌ر تیه‌ه‌لکیشانی بی‌ باوه‌ران نه‌بیٚت؟

جا مه‌دارو خولگه‌ی راستی که‌وا پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌ری ریککه‌ه‌وتن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا وه‌سفی خوای پیده‌کات به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ خۆی وه‌سفی پیده‌کات ، وه‌ به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌ه‌سفی پیکردوه‌ به‌بی‌ لادان و په‌ک خستینیک ، و به‌بی لی‌کچوون

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

و لاسایی کردنه و یهك، سه لماندنی سیفه ته کان وه دوور خسته نه وهی لیکچوو درووستکراوه کان .

جا هه رکه سیك خوی گه وره به درووستکراویك بچوینیت نهوا کافر بووه ، هه رکه سینک نهو راستیانهی که خوی گه وره وه سفی خزی پیده کات به درو بخاته وه نهوا کافر بووه ، و هه رکه سینک راستیه کانی ناوه پیروزه کان و سیفه ته کانی بو سه لماندن و جیگیری کرده وه درووستکراوه کانی دوور خسته وه له لیکچوونی خوی گه وره نهوا خوی پهروه دگار پیتمایی کردوه بو راسته پی درووستی نیسلام .

(جیاوازی نیوان دامالینی یه کتا په رستی

وه نیوان هه رسکردنی خوایه جوړاو جوړه کان)

جیاوازی له نیوان دامالین و بی بهش کردنی یه کتا په رستی وه له نیوان هه رسکردنی خوایه جوړاو جوړه کاند: کهوا دامالین و بی بهشکردنی یه کتا په رستی نه وه کهوا درووست کراو هیچ حقیك نادات له هقی درووستکراو تابه قه ندیه کانی، نهی په رستیت و نویژی بو نه کات و کړنوشی بو نه بات ، وه سویند به ناوی پیروزی نهو نه خوات، نه زر بو نهو نه کات، و پشت به نهو نه به رستیت، وه شته کان بولای نهو نه گه پیتیته وه وه سویند به زاتی الله نه خوات، وا عیبادت نه کات بو نه وهی نزیک بیتته وه له خوی پهروه دگار، وه یه کسانی نه کات به خدای هه ردوو جیهان به ووته یه که ده لیت: نهی محمد ﷺ نه وهی خوی گه وره دهیه ویت و مه به ستیه تی و نه وهی تو ده ته ویت و خواست له سه ره نه مه له تو وهیه وه له خوا وهیه ، وه من هانا بو خواد بهم وه بو توش ده بهم و من پشت به خوا ده به ستم پشت به توش ده به ستم ، وه خوی گه وره له ناسمانه وه پشت و په نای منه، توش له زه ویدا پشت و په نای منی ، و نه مهش له به خشنده کانی تو یه وه له به خشنده کانی پهروه دگاره ، من توبه ده کهم بو لای پهروه دگار وه بو لای

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

تۆش ، وهمن له پهناگهی خوای گهوردم وه له پهناگهی تۆم جا سوژده بۆ درووستکراو دهبات ههروهک کافرهکان سوژده بۆ گهوارهکانیان و بتهکانیان دهبن ، سهری خۆی دهتاشیت لهپینار کهسیکی دیکه جگه لهخوا وه سویتند بهناوی نهو دهخوات ، قوربانی بۆ نهو دهکات ، سوژده بۆ گۆرهکهی دهبات پاش مردنی ، داوای یارمهتی له پیداوایستهکانی و گرنگیهکانی دهکات، له کهسهکه نزیک دهبیتهوه زیاتر لهوهی که لهخوا نزیک دهبیتهوه ، وه خۆشی دهویت و لیتی دهترسیت و لیتی دهپارپتهوه زیاتر لهوهی خوای خۆش بویت و لیتی بترسیت و لیتی یپارپتهوه یاخود یهکسانی بکات.

جا نهگه درووستکراو تاییهقهندهیهکانی خودایهتی ههرس کرد وه دایهزاند به پلهو پایهی بهندهیهکی پروت و بۆ دهسلات ، کهوا هیچ چاکهیهکی بۆخی نیه بۆ کهسیکی دیکهش زهرهرو سوودی نیه وه نه مردن و نه ژیان و نه زیندوو بوونهوه ، ههروهک کافرهکان پیداکیری لهسهه دهکات.

ههروهک پیغهمبهر ﷺ دهفهرمویت : ((لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مریم فانما انا عبد فقولوا عبد الله ورسوله))^(۳۶۱)، واته : ((بهسهه شان و بالی مندا ههلهدهن ههروهک دیانهکان بهسهه شان و بالی کورپی مهیهمیان دا ههلهدها له راستیدا من بهندهیهکم جا بلین بهندهی خواو پیغهمبهری خوا))، وه دهفهرمویت : ((أیها الناس ما احب ان ترفعوني فوق منزلتي))^(۳۶۲)، واته : ((نهی خهلهکینه حمز ناکهه له پلهو پایهکی خۆم زیاتر بههزم بکهنهوه))، دهفهرمویت ((لاتتخذوا قبری عیداً))^(۳۶۳)، واته : ((گۆرهکهه مهکهنه شوینی ناههنگ گیران و کۆبوونهوه))، دهفهرمویت ((اللهم لا تجعل قبری وثناً یعبد))^(۳۶۴)، واته : ((نهی پهروهردگارا

(۳۶۱) مسند احمد : ۲۲/۱.

(۳۶۲) سهراوهی پیشور ۲۴۱/۳

(۳۶۳) مسند أبي داود (۲۰۴۲) ، وه مسند أحمد : ۳۶۷/۲.

(۳۶۴) الموطأ : ۱۷۲/۱ ، مسند أحمد : ۲۴۶/۲.

٩٢ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

گۆره کهم مه گپره به بتيك پيه رستريت))، ده فرمويت : ((لا تقولوا ماشاء الله
 وشاء محمد))^(٣٦٥)، واته : ((مه لين نه وهى خوا خواستى له سه ره و دهيه ويټ نه وهى
 محمد خواستى له سه ره و دهيه ويټ))، پياويك به پيغه مبه ر^(عليه السلام) ووت : نه وهى خوا
 دهيه ويټ و خواستى له سه ره نه وهى تو ده ته ويټ و خواست له سه ره، پيغه مبه ر^(عليه السلام)
 فرموى : ((أجعلني لله ندا))^(٣٦٦)، واته : ((نايه تو من ده كه يته هارويه شى
 خواى گه و ره)) پياويك به پيغه مبه ر^(عليه السلام) ووت : له راستيدا ووتى : نهى
 په روه رد گارا من داواى ته و به و ليخو شبوون له محمد ناكم ، جا پيغه مبه ر فرموى
 : ((عرف الحق لأهله))، خواى گه و ره له م باره يسه ده فرموى : ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ
 الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ (آل عمران: ١٢٨)، واته : ((بينگومان تو هيچ شتيكت له كاروبارى
 به نده كان به ده ست نيه)) ، وه ده فرمويټ : ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ (آل
 عمران: ١٥٤)، واته : ((نهى محمد^(عليه السلام) بيان بلى بينگومان هه موو شتيك به ده ست
 خوايه))، هه روه ها ده فرمويټ : ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ
 اللَّهُ﴾ (يونس: ٤٩)، واته : ((بيان بلى^٢ من ته نها پيغه مبه رم تواناي نه وه شم
 له ده ست نيه ك زه ره ريك يان قازانجيك به خوږم بگه يه نم مه گه ر نه وهى كه ويستى
 خواى له سه ر بيت))، وه هه روه ها ده فرمويټ : ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
 رَشَدًا﴾ ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (الحج: ٢١) -
 ٢٢، واته : ((هه روه ها پييان بلى من هيچ جوړه زه ره رو زيانتيك به ده ست نيه ،
 هه روه ها هيدا يه تيش به ده ست من نيه ، بلى^٢ به راستى من هه رگيز هيچ كه سيك له
 خوا په نام نادات نه گه ر خوا بيه ويټ تووشى زيانتيك بكات و هه رگيز په ناگه يه كم
 ده ست ناكه ويټ جگه لاي خوا نه بيت))، واته جگه له و هيچ كه سيك نيه من په ناي
 بو ببه م و پشتى پي^٢ به ستم ، وه پيغه مبه ر^(عليه السلام) بو كچه كه ي فاتيمه و مامى

(٣٦٥) مسند احمد : ٧٢/٥ .

(٣٦٦) هه رچا وهى پيشو : ٢٨٢/١ .

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

عهباس و پوره کهي صفيه دهفرمويټ: ((لا املك من الله شيئا)) واته: ((من لهلاي خواوه هيچ شتيټكم بهدهست نيه)).

له ووتهيه کي دیکه له سهحيحدا هاتوه ((لا أغنى عنكم من الله شيئا)) (٣٦٧)، واته: ((من بؤ نيټوه لهلايهن خواوه هيچ شتيټكم بهدهست نيه))، جا نه مه لهلاي کافرو بئ باوه په کانه وه گه وړه کراوه لهلايهن گه وړه کانيانه وه وه خوايه کانيان وه پشت و پنهانيان هه موي بؤلاي نه وانه، وه تکاو پارانه وه بؤ گه وړه په ستر اوه کانمان ده کهن ، به پيټچه وانه ي هه موو نه مانه ، خواي گه وړه له باره يانه وه دهفرمويټ: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (الزمر: ٤٥)، واته: ((کاتيکيش ناوي خوا برا، نه وانه ي که باوه پريان به قيامت و رؤزي دوايي نيه دلټيان ده گريټ و بيتزاري دايسان ده گريټ (به لام) کاتيکيش باسي شتي دیکه بکريټ جگه له خوا ده سته جي دلخوش و کيف خوش ده بن وه حزي پيټده کهن)).

(له باره ي جياوازي نيوان داماليني به دوا د اچووني بالاو بيگهردي)

پيغه مبهري ﷺ وه پيټچه وانه ي زانايان)

جياوازي له نيوان دامالين و بئ بهش کړدنې به دوا د اچووني پاک و بيگهردي و بيتاواني پيغه مبهري ﷺ به فير و بردني ووته کاني زانايان و هلو ه شانده دي ، که و بايټه شکردن و نه ماني به دوا د اچوون که و باس کراوه له سر نه ودي به گوته ي به کيټک ياخوود راوېوچووني که سيټکه وه هاتيټ ، به لکو به که م جار سه يري دروستي هه ديسه که ده کريټ ، جا نه گهر بؤت راست بسو وه نه و جار ي دووهم

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

چاوی پیا بخشینهوه ، جا نهگه ربوت دهرکوت و ناشکرا بوو نهوا لیسی مهگوره نهگهچی له نیوانی روزهلات و روزهلادا بهرهلستکاریان کردی.

پهنا بهخوا لهوهی کهوا نومعت لهسهر نهوه ریکبکهویت کهوا پیچهوانه بیت لهوهی پیغه مبهره کهی هیناویه تی ، بهلکو پیویسته نومعت نهوه بکات کهوا پیی ووتوه ، وههرچهند نهگه نهشیزانیت ، جا نهزانینی خوت دامه نی لهسهر ووتیهک کهوا ناره زایی هیه لهسهر خواو پیغه مبهره کهی ، بهلکو بچوره بو لای دهقه کهو لاوازی و بیتهیزی مه نوینه ، بزانه نهوهی راسته نهوهی ووتوه بهلام نهگه یشتوته لای تو ، نه مهش له گهل پاراستنی پلهو پایهی زانایان و پشتگیریه کانایان، پیزنان له بیرو باوه ره کانایان وه نه مانعت وراسپاردهو حق و تیگه یشتن و کوششیان له بارهی له بهرکردن و پاراستنی ناین و کونترۆلکردنی .

لیره دا جیاوازی دهرده کهویت له نیوان لاسایی کردنهوهی جیهان له هه موو نهوانه ی ووتراره ، وه له نیوان داوای یارمه تی کردن به تیگه یشتنی وه پرووناکی کردنهوهی به نووری زانسته کهی ، جا به که میان ووته کهی وهرده گریت له هیچ تیرامانیك و له هیچ هینانی بهلگه یهک له کتیب و سرنه تدا ، بهلکو نهوه ده بیته په تیک ده نالیت له گهردنی شو کهسه ی لاسایی پنده کاته وه ، بۆیهش ناو نراوه لاسایی کردنهوه، به پیچهوانه وه له یارمه تی وهرگرتن به تیگه یشتن و پرووناک کردنهوه به نووری زانسته کهی له گیاندنی بو پیغه مبهره .

(له بارهی جیاوازی خوشه ویستانی خوا وه خوشه ویستانی شهیتان)

جیاوازی له نیوان چاکان و خوشه ویستانی خوا ی میهره بان وه خوشه ویستانی شهیتان : کهوا چاکان و خوشه ویستانی خوا ی گه وهره: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

٩٥ ح لایین قیَمُ المجزِیَّة

يَحْزَنُونَ ﴿يونس: ٦٢﴾، واته: ((نه ترس و بیم پروویات تیده کات نه غم و په ژاردو دلته نگی دایان ده گریټ))، وه نه وانه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (يونس: ٦٣)، واته: ((نه و به خته وهرانه نه و کسانه ن باوهری به تین و دامه زراوو پر سوزیان هینا و به په وهره د گاریان و خوشیان ده پاریزن له خشم و قینی خوا))، وه نه و له سه ره تای سوره تی ((البقره)) باسکراون تا خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿هُمْ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الأعراف: ١٥٧)، واته: ((نه وانه سه رفرازو پزگارن)) وه له نا وهره راسته که یدا خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (البقره: ١٧٧)، واته: ((به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتی به له وهی که ناده میزاد باوهری هینا بیت به خوا و به پژوی دواپی))، تا وهره کو ده فره رمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (البقره: ١٧٧)، واته: ((تا نه وانه که سانیکن راستیان کردوو وهر نه وانه ش پاریزگارو خواناس و دیندارن)).

له سه ره تای سوره تی ((الانفال)) دا تا کو ده فره رمویت: ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (الأنفال: ٤)، واته: ((چه ندها پله و پایهی به رزبان هیه لای په وهره د گاریان و لیخوشبون و رزق و پژوی هه می شه یی له گهل پژدا)).

له سه ره تای سوره تی (المؤمنون) تا ده فره رمویت: ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقره: ٣٩)، واته: ((نه وانه نیشته جی دوزدخن و بژ هتا هتا یه تییدا ده می ننه وه)).

له کو تایی سوره تی ((الفرقان)) دا وده فره مروده که ی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ (الأحزاب: ٣٥)، تا وهره کو کو تایی نایه ته که .

له فره مروده یه کدا: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ) (يونس: ٦٣: ٦٢)، واته: ((ناگکادارین که به راستی چاکان و خوشه ویستانی خوی گه وره میهره بان نه ترس و بیم پروویان تیده کات نه غم و په ژاردو دلته نگی دایان ده گریټ، نه و به خته وهرانه نه و کسانه ن باوهرشی به تین و

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

دامه زراوو پرسۆزیان هیئاوه به پهروهردگاریان، وه خۆشیان دهه پارێژن له خهشم و قینی خوا)).

له فهرموودهیه کدا: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (النور: ۵۲)، واته: ((جا نهوهی فرمانداری خواو پیغه مبه ره که ی بکات و له خوا بترسیت و له سه ر پیچی و نا فرمانی خۆی بیاریزیت جا نهوانه سه رفرازو به ناوات گه یشتون)).

له فهرموودهیه کدا: ﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾ (الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ) (المعارج: ۲۲: ۲۳)، واته: ((تهنها نهو نوێژ که رانه نه بیته، نهوانه ی که له سه ر نوێژه کانیان بهرده وامن، نا نهوانه له باخه کانی به هه شتا ریز لیتراون)).

له فهرموودهیه کی دیکه دا ده فهرمویت: ﴿التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ﴾ (التوبة: ۱۱۲) تاوه کو کۆتایی نایه ته که، واته: ((تهویه کاران و له هه له کانیان په شیمانن، خواپه رستن له هه موو هه لئس و کهوتیاندا، سوپاسگوزارن له سه ر هه موو نازو نيعمه تیک)).

جا بهنده چاک و خۆشه و یسته کانی خوای پهروهردگار نهوانه ن کهوا دئسۆزن بۆ خواکانیان که یاسای بۆ پیغه مبه ره کانی داناوه له حه رام و حه لالدا، نهوانه به ره هه لستکاری که سیکی دیکه ده که ن وه بیدعه و شتی تازه داده هیئنن، وه بانگه وازیش ناکه ن بۆ بیدعه خۆیان بۆلای هیچ کۆمه لیک دا ناده ن جگه له خواو پیغه مبه ره که ی وه هاوه له کانی نه بیته، وه نایینی خۆیان به شتی سووک و بی مانا وهرناگرن، وه گوێگرتنی شه یان له سه ر گوێگرتنی قورئان به خۆشه و یستر دانانین، بارانی فیتنه و خراپه کاری کاریان تیناکات له سه ر په زابوونی خوای گه وهره.

برئنا الى الله من معشر * بهم مرض مورد للضنا (۳۶۸)

وکم قلت یا قوم انتم علی * شیفا جرف من سماع الغنا

فلما استهانوا بتنبیہنا * تركنا غریا وما قد جنی
 وهل یستجیب لداعی الهدی * غوی اصار الغنا دیدنا؟
 فعشنا علی ملة المصطفی * وماتوا علی تاتنا تنتنا

هەرگیز چاکه و خۆشه‌ویستانی خوای گه‌وره به‌خۆشه‌ویستانی شه‌یتان ناچیت ته‌نها
 له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی پرووناکی و په‌شیمانی لی وون بویت ، له‌م باره‌یه‌وه خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ إِنْ أَوْلِيَائُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ۳۴)، واته: ((نه‌وانه‌هر شایسته‌ی نه‌وه نین که سه‌ره‌رشتیاریین
 هیچ تاقمیتک سه‌ره‌رشتیاری که‌عبه نیه بیجگه له‌خواناس و پارێزکاران، به‌لام
 زۆربه‌شیان له‌م راستیانه بیتاگان)).

جا خۆشه‌ویستانی خوا ده‌ست ده‌گرن به‌ پێشه‌وا و خۆشه‌ویستانیان خۆش ده‌ویت،
 وه بانگه‌وازی بۆ ده‌که‌ن، وه‌شه‌ر ده‌که‌ن له‌به‌رامبه‌ر نه‌و که‌سه‌ی لیتی ده‌رچوه‌ وه
 خۆشه‌ویستانی شه‌یتانیش ده‌ست ده‌گرن به‌وه‌ی خۆشه‌ویستانیان خۆش ده‌ویت به
 روته‌و به‌ کردار، وه بانگه‌وازی‌شی بۆ ده‌که‌ن ، وه‌شه‌ریش ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ نه‌و
 که‌سانه‌ی خه‌لکی لی دوورده‌خه‌نه‌وه، جا نه‌گه‌ر پیاویکت بینی گوێگرتن له‌ شه‌ه‌تان
 و بانگده‌ری شه‌یتان و برایی‌نی شه‌یتانی خۆش ویست وه داوای کرد بۆ نه‌و شته‌ی
 که شه‌یتان خۆشی ده‌ویت ، له‌ به‌هاوبه‌ش دانان و بیدعه‌و خراپه‌کاری بزانه نه‌وه له
 خۆشه‌ویستانی‌شه‌یتانه ، جا نه‌گه‌ی گومانته له‌سه‌ری برد نه‌وا له‌سی شتدا تاقی
 بکه‌ره‌وه، له‌ نوێژه‌که‌ی خۆشه‌ویستنی بۆ سوونته و خاوه‌نی، وه پاکردنی له‌ پیاو
 خراپه‌کانیان، وه‌بانگه‌وازکردنی بۆ خودای په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ره‌کی و یه‌کتا
 په‌رستی و به‌دواداچوون و دادوه‌ری و کاری‌تکردنی سوونته.

(له باره‌ی جی‌وازی نیوان حالی نیماندارو حالی شه‌یتانی)

بهمه‌دا جی‌وازی نیوان حالی نیماندارو حالی شه‌یتانی ده‌زانریت، که‌وا حالی نیماندار به‌رهم و نه‌نجامی به‌دوا داچونه بۆ پیغه‌مبەر ﷺ وه دلسۆزی له کارو کرده‌وه‌دا ، وه یه‌کتاپه‌رستی و نه‌نجامه‌که‌شی سرودو قازانجی موسلمانه‌کانی تیدایه له دین و دونیادا، نه‌مه‌ش له راستیدا درووستی ده‌کات له به‌رده‌وام بوونی له‌سه‌ر سونه‌ت و وه‌ستان له‌گه‌لَ فەرمان به‌ چاکه‌و دوورخستنه‌وه له خراپه .

حالی شه‌یتانیش تیکراییه‌که‌ی یان هاوبه‌شی دانانه یاخود تاوان و خراپه‌کاریه ، نه‌مه‌ش داده‌مه‌زیت له نزیک که‌وتنه‌وه‌ی شه‌یتانه‌کان و په‌یوه‌ندی پیکردنیان وه خۆشوبه‌اندن به‌وان، نه‌م حاله‌ته‌ش بۆ بت په‌رسته‌کان و خاچ په‌رست و ناگر په‌رست وشه‌یتان په‌رسته‌کان ده‌بیست، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاتیک هاوپیته‌که‌ی شه‌یتانی په‌رست نه‌وا حاله‌تی نیمانداری لی داده‌مالدری نه‌وا عه‌قله‌ بی هیزه‌کان و نیمانداره‌ بی هیزه‌کان راو ده‌کات و لا إله إلا الله چهند که‌سی له‌و بوونه‌وه‌رانه به‌ هیلاک بردووه : ﴿لِيُرْذُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ (الأنعام: ١٣٧)، واته : ((بۆنه‌وه‌ی له‌ناویان به‌رن وناینی یه‌کتاپه‌رستیان لی بشیوین ، خۆ نه‌گه‌ر بیویستایه نه‌وه نه‌یده‌توانی کاری وا بکه‌ن))، جا هه‌ر حاله‌تیک خاوه‌نه‌که‌ی له یاسای قورشان و نه‌وه‌ی پیغه‌مبەر هیناویسه‌تی که سونه‌ته‌که‌یه‌تی ده‌رچوو نا نه‌وه شه‌یتانه هه‌ر بوونه‌وه‌ریتیک بیت، وه بیگومان گویت لی بووه له باره‌ی جادووگه‌ران و ناگر په‌رست و خاچ په‌رستان وه‌زۆریت له‌وانه ته‌نها له دیوی ده‌ره‌وه دا خراونه‌ته پال نیسلام، وه له‌دیوی ناوه‌یدا نیسلام لیی دووره، نه‌وا پشکی له‌و حاله‌تدا هه‌یه به‌گویره‌ی پشتگیری کردنی بۆ شه‌یتان وه دزایه‌تی کردنی بۆ په‌روردگار وه ده‌کریت پیاویکی راستگۆ بیت به‌لام به‌ نه‌زانینی خۆی له‌سه‌ری به‌کاره‌یتراوه ، جا حالی ده‌بیته شه‌یتانی له‌گه‌لَ نه‌وه‌ش نه‌گه‌ر به‌خوا په‌رستی و دلسۆزی بیکات.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

کهسانی دیکهش لهوان و لهوان قسمی کردوو لهوانه ی لهوان نین، بهلکو شهوه
لیکچوووه و پیک وه کو بیرکهره وه کان و خهیا لآویه کان و درۆزنه کانن، وه خه لکیش لهو
به لآو کاره ساته دا تیکه وتوو به هو ی جیانه کردنه وه له نیوان نهوان و نهواندا، جا وا
ده زانن هه موو ره شیک خورمایه وه هه موو سپیه کیش به زه .

قورنایش خۆشه ویستینه له وه ی لهو جیهانه دا هه یه، وه نه مهش نوو ریکه خودا
ده یخاته ناو دل کهوا هه ق و نا هه قی پی جیاده کاته وه، وه راستیه کانی کاروباری
خیرو شه ری وه به رژه وندی و خرابیه که ی پی ده پیوریت، جا هه رکه سی قورنانی
وونکرد نهوا تیکه ووت و ده بیت هه وه شی، جا خوای گه وه ره پشتیوان و
یارمه تیده ره .

(له باره ی جیاوازی نیوان یاسای دابه زینراو وه یاسای لیکد ره وه المنول)

جیاوازی نیوان یاسای دابه زینراوی واجبی شوین که وتن و یاسای ته نویل و
لیکد ره وه کان، کهوا مه بهستی دروستی شوین که وتن بیت، کهوا حوکم و یاسای
دابه زیندراو نه وه یه کهوا خوای گه وه دایه زاندوه له سه ره پیغه مبه ره که ی وه
له نیوان بنده کانی خۆیدا حوکمی پیکردوو، وه نه مهش حوکم و یاسای شه وه کهوا
هیچ حوکم و یاسای دیکه نه جگه لهو نه بیت.

به لآم حوکمن و یاسای لیکد ره و رافه کاران بریتیه له ووته ی زانایان و تیگه یشتوه
نانینه کان به جیاوازی بیرو بۆچوونه کانیانکهوا پیوست نه شوینان بکه ویت وه نه
کوفرو گومرایشی بکه ویت شه وه ی جیاوازی بوو یاخورد سه ریچی کرد له بهر
شه وه ی خاوه نه که ی نه یویستوه: نای: نه مه حوکمی خواو پیغه مبه ره که یتی، بهلکو
ووتریانه: به راو بۆچوونی خۆمان خه بات و تیکۆشاغان کردوو جا شه وه ی خه ز

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهکات با وهري گريټ، وه نهوهي ههز ناکات با وهري نهگريټ، واجب نهکراوهبو گهل و نومهت، بهلکو نهبو ههنيغه دهليټ: نهووه پاي منه ههركهسيټک به خيټرو چاکه بوماني هينابيټ ليټمان وهگرتهوه.

وه نهمهش شافعيههاوهلهکاني قهدهغه دهکات لهبارهي لاسايي کردنهوهي ووهسيهتيان پي دهکات پايان دهسپيټريټ کهوا له وتهکهي بهيټنن نهگهر فهرمودهيهک هات به پيچهوانهي ووشهکهي نهو.

شافعيه ئيمام نهحمده نارازيه لهسهر نهوهي ههركهسيټ فتهواکاني بنووسيټتهوه بهبي نهو دهليټ لاسايي من مهکهنهوه، وه لاسايي فلان و فلانيش مهکهنهوه، وه پهپرهوي نهو شته بکهن که وهگرتهوه.

بهلام حوکم و ياساي گورپاو بريټيه لهوياسايهي جگه لهوهي خواي گهوره دايبهزاندوه جا ههلال نيه جي بهجي بکهيت و کاري پي بکهيت، ناشيټ باسي بکهيت و شويټي بکهويت، وه خانهکهشي له نيوان کوفرو گومرايي و ستهم دايه.

مهبهستيش ناگادارکردنهوهيټي لهسهر ههنديک حالي دهروونهکان له دهرووني پي له نارامي و ناسودهبي وهلومو زهمکراو وه فرماندهر به تاوان و گوناح و خراپهکاري، وهنهوسيټ دهروونه تييدا کونابيټتهوه وهکارو کردهوي ههريهکيټک لهوانه وه جياوازيهکاني وه مهبهستهکاني وه نيتهکهکاني تييدا جيادهکريټتهوه وه لهوهشدا ناگادار کردنهوهيه لهسهر نهوهي لهپيشتردا بريارمان لهسهر داوه.

نهمهش دهروونيټکه جاريټک دهبيټته فرماندهري تاوان و گوناح و جاريټکي ديکه لومهکارو زهمکراو، جاريټکي ديکه پي له نارامي و ناسودهبي و زوربهي خهټکي تاوان و گوناح بهسهريدا زاله بهلام دهرووني پي له نارامي نهمهيان کهمتريني دهرووني ژمارهي مرقايهټيه وه لهلايهن پهروهردگاريشهوه گهورهترين ريټزي ههيه، نهمهيه که له بارهيهوه دهفرمويټ: ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ فَاَدْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿وَاَدْخُلِي جَنَّاتٍ﴾ (الفجر: ٢٨: ٣٠)، واته: ((بگهپټوه بټولي

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

پهروهردگارت کهتو لهو پازیت و نهویش لهتو پازیه، ده بچو پرتزی بهنده چاکه و بهرپه کانهوه، بچو بههشته خوڅ و پازاوه کهمهوه ((.

خوای پاک و بېگهردو میهره بانیش بهرپرسیارو تکا لیکراو و وهلامدهره وهیه کهوا دل و دهر ووغان پر له نارام و ناسوودیهی بکات بولای خوئی گوشه گیری بکات به نیازو مهبسته کهی وه هولدان و گوشه کهی پیویسته لیی بترسیت ناره زوو مهند بیت لهوهی له دهسته تی و په نامان بدات له شهرو شوری دهر ووغان و کارو کردهوه خراپه کاغان وه دامان نه نیت لهو که سانهی دلی بیتاگایه له زیکرو یاد کردهوهی وه شوین کهوتهی ههواو ناره زروی خوئی نه کهویت و نه مانگیتیت لهو که سانهی که: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (الکھف ۱۰۳: ۱۰۴)، واته: ((نهی محمد ﷺ پیمان بلی: نایه ههوالی نهو که ستهان بدهمی که له کارو کردهوه یاندا زور زهره مهند بوون وه خهسارهت مهندن، نهوانه نهو که سانهن که ههول و گوششیان له ژیاننی دنیادا به زایه و بههدهر چرود به مهرجیک وایانده زانی که بهراستی کاری چاک ده کهن وه کردهوهی رهوا نه نجام ددهن))، بهراستی خوای میهره بان گونگرو بیسه ری نزاو پارانه وهیه، وه خاوهنی هیواو نومیتده و نهویش خواو پهروهردگاری نیمهیه و باشتین بریار دهریشه .

سەررە باس		سەررە باس
۱	• بېشەكى	۵
۲	يەكەم: ژياننامەى ابن القيم	۶
۳	دووم: كىيى (رۇح)	۸
۴	سى يەم: نيش و كارەكانمان لەو كىيىدەدا	۹
۵	بېشەكى كىيىدەكە	۱۱
۶	نايا مردووهكان دەزاننە كە زىندووهكان سەردانىان دەكەن و وە سەلاميان لى دەكەن ياخود نا؟	۱۳
۷	{ لە پەسەندەردن و باشزانيى تەلەقن كردنى مردو و لەناو گۆردا }	۲۱
۸	نايا رۇحى مردووهكان بە يەكتر دەكەن وە سەردانى يەكتر دەكەن و يەكتر دەدوئىن ياخود نا؟	۴۰
۹	نايا رۇحى زىندووهكان و رۇحى مردووهكان بە يەكتر دەكەن ياخود نا؟	۴۷
۱۰	نايا رۇح دەمرىت ياخود مردن تەنھا بۇ لاشەكەيە؟	۷۸
۱۱	كاتىك رۇحەكان پاش جىابوونەمەى لاشەكانيان، ئەگەر خۇيان خەرىك كرد بەھەر شتىك هەندىك پەسەندەرد دەكات تاوەكو خۇيان بە يەكتر بناسىنن و بە يەكتر بگەن، وە نايا كىشە درووست دەكات ئەگەر خۇى تەرخانكرد بەھاوشىمەى لاشەكەى كەوا تىيدا بوو و نايا داواى وئىنەكەى دەكات؟ ياخود نايا حالى چۇن دەبىت؟	۸۷
۱۲	نايا رۇح لەكاتى پرسیار كردن دەگەرئىتەو بۇلاى مردووهكە لەگۆرەكەيدا ياخود نا؟	۹۴
۱۳	(مردو و لەخۇشى و ناسوودەمىدايە ياخود لەنازارو ئەشكە نەجەبىدا؟)	۱۲۱
۱۴	(لەجەدىسەكاندا باسى سزای ناوگۆر هەيە)	۱۲۱
۱۵	(سزای گۆر هەق و رەوايە لەلاى ئەھلى سوننە)	۱۳۲
۱۶	(سزای گۆر ئەو كەسەى شایانیەتەى دەستى دەكەوئىت)	۱۳۴
۱۷	ئەمەش و تەى پرسیاركارانە: وەلامان چىيە بۇ بى باوەران و گومراوان و ئەوانەى نكۆلى دەكەن بۇ سزای گۆر و فراوانى و تەنگ و ناخۇشى ژيان تىيدا، وە بوونى دۆئىك لەدۆلەكانى ناگر ياخود باخىك لەباخەكانى بەھەشت، وە نايا مردو لەناوى دادەنىشیت ياخود دانانىشیت؟	۱۴۱
۱۸	(هەوال گەياندننى پىغەمبەران ژىرو تىگەيشتووان شاىەدى بۆدەدەن)	۱۴۲
۱۹	(لە پىنویستى تىگەيشتنى مەبەستى پىغەمبەر (ﷺ).)	۱۴۴
۲۰	(ژيان و مەنزىگەكان سى بەشن)	۱۴۵
۲۱	(حىكەت كردنى رۇژى دوايى فەرمانىكى شاراوەيە)	۱۴۷
۲۲	(ناگرى دونيا لەناگرى رۇژى دوايى جىاوازه)	۱۵۰
۲۳	(توانايى خودا لەسەر داھىنانى رووداوى سەرسورھىن)	۱۵۸

۱۶۰	(توانىنى گەراندنەۋى رۇخ)	۲۴
۱۶۴	(لەرستىدا سزاي گۆر ناۋنىشانىكە بۇ سزاي بەرزەخ)	۲۵
۱۶۵	(گەراندەۋى مردوۋە زىندوۋىۋىۋى يەكەم)	۲۶
۱۶۷	نەمەش ۋەتى پرسیاركارىكە : حىكمەتى سزاي گۆر لە قورئاندا باس نەكراۋە لەگەل ئەۋى پىۋىستى زۆر ھەيە بۇ ئەۋى بىزانىت و باۋەرى پى بەنىت بۇ ئەۋى لى ناگادار بىكرىتەۋە و لىنى بىرسىت؟	۲۷
۱۷۳	نەمەش ۋەتى پرسیاركارىكە : ئەۋ ھۇكارانە چىن كەۋا خاۋەنى گۆرەكان پىنى سزا دەدرىن؟	۲۸
۱۷۸	ئەۋ ھۇكارانە چىن دەبىتە ھۇى رۇگار بوون لە سزاي گۆر؟	۲۹
۱۸۷	پرسیار كردن لە گۆردا نایا شتىكى گشتىيە لەھەمبەر مۇسلمانان و دوۋرۋەكان و كافىرەكاندا ياخود تايىبەتە بە كەسى مۇسلمانى دوۋرۋو؟	۳۰
۱۹۴	پرسیار كردنى مۇنكىر و نەكىر نایا ئەۋ تەنھا تايىبەتە بەۋ ئومەتە؟ ياخود بۇ ئەۋ و ئومەتە دىكەشە؟	۳۱
۱۹۷	نایا مندانان لە گۆرەكانىندا تاقى دەكرىنەۋە؟	۳۲
۱۹۹	نەمەش ناخاۋىتىكە : نایا سزاي گۆر ھەمىشەيە و بەردەۋامە ياخود پىچر پىچرە؟	۳۳
۲۰۳	رۇجەكان لە نىۋان مردن تاكو رۇزى قىيامەت لەكۆى جىگىر دەبن؟	۳۴
۲۰۹	كىيە ۋەتۋىيەتى : رۇخ لە بەھەشتدايە	۳۵
۲۲۱	(بۇ ئەۋانەى دەللىن : بەۋى رۇخ لە بەھەشتدا نىيە)	۳۶
۲۲۴	(ئەۋانەى دەللىن : رۇجەكان لەسەر لىۋارو ھەۋشەى گۆرەكانىيەتى)	۳۷
۲۲۹	(كاروبارى رۇخ جىۋاۋە بەگۈنەرى رۇجەكان)	۳۸
۲۳۱	(ئەۋانەى دەللىن : رۇجى نىمانداران لەلاى پەرۋەردىگارە)	۳۹
۲۳۵	(ئەۋانەى دەللىن : رۇجى نىمانداران لە (جايىە) دان)	۴۰
۲۳۷	(ئەۋانەى دەللىن : رۇجەكان لەسەر زەۋى كۆدەبىتەۋە)	۴۱
۲۳۸	(ئەۋى دەللىت : رۇجى نىمانداران لە ئاسمانى ھەۋتەم دايە)	۴۲
۲۴۰	(بۇ ئەۋانەى دەللىن : رۇجى نىمانداران لە بىرى زەمزم كۆدەبىتەۋە)	۴۳
۲۴۰	(بۇ ئەۋانەى دەللىن : رۇجى نىمانداران لە ژيانى بەرزەخى زەۋىدايە)	۴۴
۲۴۱	(بۇ ئەۋانەى دەللىن : رۇجى نىمانداران لەلاى دەستە راستى نادەم و ھى كافىرەكانىش لەلاى چەپىيەتى)	۴۵
۲۴۲	دەربارى راۋ پىشنىبارى نىن حزم لە بارەى جىگىر بوۋى رۇخ	۴۶
۲۴۵	(بۇ ئەۋانەى دەللىت : كەۋا جىگىر بوۋى رۇخ بە ۋىست و نارەۋى خۇى نىيە)	۴۷
۲۴۸	ئەۋانەى دەللىن : كەۋا سەقامگىر بوۋى رۇخ لە دۋاى مردندا لەناۋ لاشەيەكى دىكەيە؟	۴۸

۴۹	ئاييا رۇحى مردووۋەكان سوود بە شتيك ئە ھەول و كۆشى زىندەۋەكان دەيىنىت ياخود نا؟	۲۵۷
۵۰	بەلگە لەسەر سوود وەرگرتنى مردوو بە نزا و پاراۋە	۲۵۹
۵۱	(ئە گەيشتنى پادداشتى خىر و چاكە كىردن بۇ مردوو)	۲۶۲
۵۲	ئە گەيشتنى پادداشتى رۇزۇو گرتن بۇ مردوو	۲۶۴
۵۳	(ئە يىگەيشتن و دەستكەوتنى خىرو پادداشتى ھەجكردن)	۲۶۷
۵۴	(لەبارەى سزانەدانى بەندە بە كىردەۋى يەككىكى دىكە)	۲۸۴
۵۵	(لەبارەى دەرخستن و ساخبۇونەۋى كەسانى كەوتوو)	۲۸۵
۵۶	(لەبارەى گواستەۋى دوستكراۋ لەسەر دوستكراۋ)	۲۸۶
۵۷	لەبارەى ووتەكانيان ؛ خەلك خوايى بە ھۇكارى پاداشت بق و قىن و يىزراۋە)	۲۶۸
۵۸	لەبارەى ووتەكانيان ؛ ئەگەر بەخشىن بۇ مردوو بىكرايە ئەۋا بۇ زىندوو دەرگا	۲۸۸
۵۹	(ئەگەر چاكە بەخشىن بىكرايە ئەۋا نىۋەى ۋە چارەگىكى پاداشتەكەى دەبەخشا)	۲۸۸
۶۰	(لەبارەى ووتەكانيان ؛ ئەگەر پاداشت بۇ مردوو بچىۋايە ئەۋا ھىشتا كىردەۋى بۇ خۇى دەرگا)	۲۸۹
۶۱	(لەبارەى بەخشىنى پادداشتى ۋاجبەكان كەۋا ۋاجبە لەسەر زىندوو)	۲۹۱
۶۲	(لەبارەى ووتەكانيان ؛ پاسپاردەكان تاقىكردەنەۋەن لەجىياتى بوون وەرناگىرئىت)	۲۹۲
۶۳	(لەبارەى ووتەكانيان ؛ ئەگەر چاكەى كەسىكى دىكە سوودى بۇيان ھەبۋايە ئەۋا تەۋبەۋو ئىخۇشبوونەكەى بۇ ئەۋان سوودى دىبوو)	۲۹۴
۶۴	(لەبارەى ووتەكانيان ؛ عىبادەت و خواپەرستى دوو جۇرە)	۲۹۵
۶۵	(لەبارەى بەرپەرچدانەۋى ھەدىسىكى يىغەمبەر ﷺ)	۲۹۷
۶۶	(لەبارەى ووتەكانيان ؛ كەۋا ئىيىنۇ عەباس ئەۋ رىۋايەتى ھەدىسى رۇزۇو دەكات لەجىياتى مردوو)	۲۹۹
۶۷	(لەبارەى ووتەكانيان ؛ كەۋا ھەدىسىكى جىاۋازە ئە ئىسنادەكەى دا)	۳۰۰
۶۸	(لەبارەى قسەى شافعى ؛ ئە بەھەئەدايردىنى گىرپانەۋى ھەدىسى ئىيىنۇ عەباس دا)	۳۰۲
۶۹	(ووتەۋ بۇچوونەكانى زانايان لەبارەى رۇزۇو گرتن لەجىياتى مردوو) .	۳۰۵
۷۰	(ئاييا پاداشت بە مردوو دەكات كەۋا بە زوبان و قسە بىدخىرئىت ياخود تەنھا نىيەت بەسەتتى؟)	۳۰۷
۷۱	دەربارەى ؛ ئاييا رۇح دوستكراۋىكى كۆنە ياخود ئۆي يە؟	۳۱۱
۷۲	(لەبارەى سەلماندىنى دوستكردنى رۇح)	۳۱۷
۷۳	(لەبارەى ماناۋ مەبەستەكانى رۇح ئە قورئاندا)	۳۲۵
۷۴	رۇحىش ئە قورئاندا لەسەر ژمارەيەك رۇدواۋ ھاتوۋە .	۳۳۱
۷۵	(ئە بارەى ساخبۇونەۋە و دەرگەۋتن لەسەر زىادكردن) خستە سەرى رۇح بۇ خوداى گەۋرە)	۳۳۴
۷۶	ئاييا دوستبوونى رۇجەكان كەۋتۆتە پىشەۋە لەسەر جەستەكان ياخود دوستبوونى كەۋتۆتە	۳۳۷

	دواوې جهستهكان؟	
۲۴۶	(لهبارې بيانوو و نارمزاڼې بهوې نښې مهنده پړوايه تي كړدووه)	۲۴۶
۲۵۲	(لهبارې كېشه و گرفت و ناكوكي له ماناي نايه تي هورناني)	۲۵۲
۲۶۷	(لهبارې ههندي قسه ي پېشینه و پاشينه له ماناي نايه ته كه)	۲۶۷
۲۷۰	(لهبارې كهوا درووستبووني رُوح دواكهوتووه له درووست بووني لاشه)	۲۷۰
۲۷۷	راستي د مروون چي يه ؟	۲۷۷
۲۹۰	له بهلگه كاني جهديسي نه بو موسا	۲۹۰
۲۹۱	(له بهلگه ي جهديسي نه بو هوريره)	۲۹۱
۲۹۲	(له بهلگه ي جهديسيكي ديكه ي نه بو هوريره)	۲۹۲
۲۹۳	(لهبارې رُوحهكان كهوا وهك سهريازي وان)	۲۹۳
۴۰۰	(لهبارې به يهك گه يشتني رُوح مردووهكان و پرسيار له يه كتر كړدنيان)	۴۰۰
۴۰۶	(دمر بارې نهوې كهوا رُوح نيماندار له بهه شتدايه)	۴۰۶
۴۱۲	(له بارې وهلامدانهوه بو بهلگه هيناني ناكوك و دژ كارهكان)	۴۱۲
۴۱۹	(لهبارې وهلامدانهوه لهسر گوماني دوووم)	۴۱۹
۴۲۴	(له بارې كهوا وينه كاني بېرو نه قل و هوش په تي و بيلايه نيه)	۴۲۴
۴۲۵	(لهبارې نهوې كهوا هيزي كړداري كاريگهري دهبيت لهسر كړداره بي سنووركان)	۴۲۵
۴۲۷	(لهبارې نهوې كهوا هيزي ژيري جيانا بېتهوه له نه نداميكي جهسته يي)	۴۲۷
۴۲۹	(لهبارې خديالگر دن و د مرووندا)	۴۲۹
۴۳۰	(له بارې تهن درووستي و جهسته بيدا)	۴۳۰
۴۳۲	(لهبارې نهوې كهوا هيزي ژيري و تهن درووست دموته مهنه نيه له جهسته دا)	۴۳۲
۴۳۴	(دمر بارې كهوا هيزي جهسته يي و قه باره يي به زور بووني كړدارهكان لاواز نابيت)	۴۳۴
۴۳۵	(لهبارې ووته كانيان : ره شي دژكاره بو سپيتي)	۴۳۵
۴۳۵	(لهبارې نهوې كهوا جهسته شوينيك نيه بو هه ستيارهكان)	۴۳۵
۴۳۶	(لهبارې نه خشه دانان و داتاشيني جهسته يي و داتاشيني ژيري دا)	۴۳۶
۴۳۶	(لهبارې ووته كانيان : نه گهر هاتوو د مروونيش جهسته بوايه)	۴۳۶
۴۳۷	(لهبارې نهوې كهوا نه گهر د مروون جهسته بوايه نهوا دابهش ده بوو)	۴۳۷
۴۳۹	(له بارې د مروون و جهسته دا)	۴۳۹
۴۳۹	(له بارې گومان بردن كهوا د مروونيش جهسته يه)	۴۳۹

٤٤١	(لهبارى نهوهى كهوا نهگهر د مروون جهسته بوايه نهوا له ژيږ ههستكارهكان دهوستان)	١٠٤
٤٤٢	(لهبارى نهوهى كهوا نهگهر د مروون جهسته بوايه نهوا دووريهكانى دهبوو)	١٠٥
٤٤٣	(لهبارى نهوهى لهتاييه تمهنديهكانى جهسته كهوا دابهش بوون پهسهند دهكات)	١٠٦
٤٤٤	(لهبارى پيويستى لاشه بو د مروون)	١٠٧
٤٤٥	(لهبارى گهيانندى د مروون به جهسته دا)	١٠٨
٤٤٦	لهگهڻ نهووش نايان د مروون و رۆح يهك شته ياخود دوو شتى جياوازن؟	١٠٩
٤٤٩	(لهبارى ووتنهكانيان : رۆح د مروون نيه)	١١٠
٤٥٢	لهم بارهيهوه : نايه د مروون يهكيكه ياخود سى شته ؟	١١١
٤٥٥	(لهبارى ناسوودهيهى د مروون ونيماندا)	١١٢
٤٥٧	(لهبارى ماناي دل و د مروونى پر له نارامى و ناسودهيهى)	١١٣
٤٥٨	(لهبارى درووست بوون و پيكهاتنى دننيايى و ناسودهيهى)	١١٤
٤٦١	(لهبارى تويهكردن و پهشيمانى و ئيږسيينهوهدا)	١١٥
٤٦٢	(لهبارى دل و د مروونى لومهكار)	١١٦
٤٦٤	(لهبارى دئو د مروونى نيشانهى گوناھو تاوان)	١١٧
٤٦٨	(لهبارى د مروونى پر له نارامى)	١١٨
٤٦٩	(لهبارى ومستانى گوناھو تاوان له بهرامبهر ناسودهيهى)	١١٩
٤٧١	(لهبارى ويناكردنى ديمهنيكى دئسوژى)	١٢٠
٤٧٢	(له بارى ويناكردنى وينهيهك راستگوزييت لهگهڻ خواى گهوره)	١٢١
٤٧٧	(لهبارى جياوازي نيوان ملكهچى نيمان و ملكهچى دووږوويى)	١٢٢
٤٧٩	(لهبارى پاراستن و چاككردنى د مروون له پيسى و ريسوايهكان)	١٢٤
٤٨٠	(له بارى جياوازي نيوان لوت بهرزى وه ږقه بهرايهتى)	١٢٥
٤٨٠	(لهبارى تواناو هيز لهكارو فهرمانى خوا)	١٢٦
٤٨٢	(نهوانهى دهئين : رۆحهكان لهسهرليواو حهوشهى گۆرهكانيهتى)	١٢٧
٤٨٣	(لهبارى جياوازي نيوان بهخشندهيهى و بهفېرېدان)	١٢٨
٤٨٤	(لهبارى جياوازي نيوان ترسان لهخواو خو به گهوره زانين)	١٢٩
٤٨٦	(لهبارى جياوازي نيوان پاراستن و چاككردنهوه وه خو بهزلزانين و لوت بهرزى)	١٣٠
٤٨٦	(لهبارى جياوازي نيوان نازايهتى و جواميرى وه جوورننهت و نهترسان)	١٣١
٤٨٧	(لهبارى جياوازي نيوان برياردان وه ترسنوكى)	١٣٢
٤٨٨	(لهبارى جياوازي نيوان پاشكهوت و ږهزىلى)	١٣٣
٤٨٩	(لهبارى جياوازي نيوان پاراستن و ناگاداركردنهوه وه بهد گومانى)	١٣٤

٤٩٠	(لهبارى جياوازى نىوان سوارچاكى و دووربىنى وە بۇچوون و گوماندا)	١٣٥
٤٩٥	(له بارى جياوازى نىوان نامۇزگارى وە غەيەت كردن)	١٣٦
٤٩٦	(لهبارى جياوازى نىوان ديارى و بەرتىل)	١٣٧
٤٩٦	(له بارى جياوازى نىوان نارامگرتن وە دلرمقى)	١٣٨
٤٩٩	(لهبارى جياوازى لىيوردن و زەلىلى و سەرشۇرى)	١٣٩
٥٠٢	(لهبارى جياوازى نىوان دلپاكى و گەمژەيى)	١٤٠
٥٠٣	(لهبارى جياوازى نىوان دلتىيالى و بىن ناگايى)	١٤١
٥٠٦	(لهبارى جياوازى نىوان تىكاو پارانەو وە هياو ناوات)	١٤٢
٥١٠	(له بارى جياوازى نىوان قەسە كردن له نازو نىعمەتەكانى خوا وە شانازى پىكردنى)	١٤٣
٥١١	(لهبارى جياوازى نىوان شادمانى دل وە شادمانى دىروون)	١٤٤
٥١٤	(لهبارى دلخوشى و شادومانىيە گەورەكە)	١٤٥
٥١٦	(لهبارى جياوازى نىوان دلنەرمى و پەشۇكاوى و شىپزەيى)	١٤٦
٥١٨	(لهبارى جياوازى نىوان شەيدايى وە بق و قىنە)	١٤٧
٥١٩	(لهبارى جياوازى نىوان پىشېركى و بەخىلى و حەسادەت)	١٤٨
٥٢١	(لهبارى جياوازى نىوان خۇشەويستى دەسلەت وە خۇشەويستى پىشەوايەتى)	١٤٩
٥٢٢	(لهبارى جياوازى نىوان خۇشەويستى له پىنناوى خوا و خۇشەويستى لەگەل خدا)	١٥٠
٥٢٥	(لهبارى جياوازى نىوان پىشت بەستى وە نەكردن دا)	١٥١
٥٢٧	(لهبارى جياوازى نىوان پارىزى وە وەسەسە)	١٥٢
٥٢٨	(لهبارى جياوازى نىوان سرووشتى خوايى وە هەلدانى شەيتان)	١٥٣
٥٢٩	(له بارى جياوازى نىوان پاشەكەوت و نابوورى و كەمتەرخەمى)	١٥٤
٥٣٠	(لهجياوازى نىوان نامۇزگارى وە سەرزەشت كردن)	١٥٥
٥٣١	(لهبارى جياوازى نىوان دەستپىشخەرى وە پەلەكردن)	١٥٦
٥٣٢	(لهبارى جياوازى نىوان هەواندان بە بارو گوزەرانى وە سكالاكردن)	١٥٧
٥٣٤	(لهبارى جياوازى نىوان بەندەكانى خوا وە دوورمەنەكانى)	١٥٨
٥٣٦	(لهبارى جياوازى نىوان راستگويى پىنغەمبەران و راستگويى بى باومەران)	١٥٩
٥٣٧	(نايا پاداشت بە مردوو دەگات كەوا بە زوبان و قەسە بىبەخىرىت ياخود تەنھا نىيەت بەسەيتى؟)	١٦٠
٥٣٨	(لهبارى جياوازى نىوان سەلماندى راستىيەكانى ناوەكان و سىفەتەكان و لىكچووەكان)	١٦١
٥٣٩	(جياوازى نىوان دامالنى يەكتا پەرسى وە نىوان هەرسكردنى خوايە جۇراوجۆرەكان)	١٦٢
٥٤٢	(له بارى جياوازى نىوان دامالنى بەدواداچوونى بالاو بىگەردى پىنغەمبەر ﷺ وە پىچەواندى زانايان)	١٦٣
٥٤٣	(لهبارى جياوازى خۇشەويستانى خوا وە خۇشەويستانى شەيتان)	١٦٤
٥٤٧	(لهبارى جياوازى نىوان حالى نىماندارو حالى شەيتانى)	١٦٥
٥٤٨	(لهبارى جياوازى نىوان ياساى دابەزىنراو وەياساى لىكدەرمەو المترل)	١٦٦
٥٥١	بەرھەمە بلاوكرەوكانى كتيپخانەى حاجى قادرى كۆيى	١٦٧
٥٥٢	ناومرۆك	١٦٨

کتیبي (رۆح)
 کیشی رۆح چاره‌سەر ده‌کات،
 ووتەکانی پیشینه‌کان و پاشینه‌کان هاتوو،
 و جوهره‌کانی رۆح له قورئاندا ئاشکرا
 ده‌کات،
 وه باسی ووتەکانی زانیان و فهیله‌سوفه‌کان و
 ئه‌وانه‌ی قسه‌ ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی رۆح،
 وه باسی نیشانه‌ و شوینه‌واری رۆح ده‌کات،
 و زۆر شتی دیکه‌ش.

له‌ بلا و کراره‌وه‌کانی کتیبخانه‌ی: حاجی قادری کو‌یی

